KANSAN VALTA

NEUVOSTOLIITON KANSANKOMISSAARIEN NEUVOSTON PUHEENJOHTAJAN V. M. MOLOTOVIN RADIOPUHE

(Marraskuun 29 pnä 1939)

Neuvostoliiton kansalaiset! Suomen nykyisen hallituksen meidän maallemme vihamielinen politiikka pakottaa meitä ryhtymään viipymättömiin toimenpiteisiin taatakseemme valtion turvallisuuden ulkoapäin.

Te tiedätte, että kahden viime kuukauden kuluessa on Neuvostohallitus käynyt kärsivällisesti neuvotteluja Suomen hallituksen kanssa ehdotuksista, joita se on nykyisessä levottomassa kansainvälisessä tilanteessa pitänyt minimaalisina maamme turvallisuuden ja erikoisesti Leningradin turvallisuuden takaamiseksi.

Suomen hallitus on näissä neuvotteluissa ottanut leppymättömän vihamielisen kannan meidän maahamme nähden. Suomen nykyiset vallanpitäjät, sensijaan että olisivat ystävällisellä tavalla pyrkineet löytämään pohjan sopimukselle, ovat ulkomaalaisten imperialistien, Neuvostoliiton-vastaisen vihan lietsojien mieliksi astuneet toiselle tielle.

Kaikista meidän tekemistämme myönnytyksistä huolimatta, neuvottelut päättyivät tuloksettomasti.

Nyt on tunnettua, mihin se on johtanut.

Viime päivinä ovat Neuvostoliiton ja Suomen rajalla alkaneet Suomen sotaherrojen mieltäkuohuttavat provokatiot, mennen aina niin pitkälle, että Leningradin lähellä sijaitsevia joukko-osastojamme on ammuttu tykkitulella, joka on aiheuttanut raskaita uhreja Punaisen Armeijan joukko-osastoissa.

Meidän hallituksemme yritykset ehkäistä Suomen hallitukselle esitetyillä käytännöllisillä ehdotuksilla näiden provokatioiden toistuminen eivät ole ainoastaan olleet saamatta osakseen kannatusta, vaan ovat jälleen kilpistyneet Suomen hallitsevien piirien vihamielistä politiikkaa vastaan.

Meidän ehdotuksiimme, kuten teille on tunnettua Neuvostohallituksen eilisestä nootista, ne antoivat vihamielisen kieltävän vastauksen, julkeasti kieltäen tosiasiat, suhtautuen solvaavalla tavalla meidän kärsimiimme uhreihin ja peittelemättä pyrkien edelleen pitämään Leningradia sotaväkensä välittömässä uhkaamana.

Kaiken tämä on osoittanut lopullisesti, että nykyinen Suomen hallitus, solkeututtuaan imperialistien kanssa solmimiinsa neuvostovastaisiin yhdyssiteisiin, ei tahdo pitää yllä normaalisia suhteita Neuvostoliittoon. Se jatkaa vihamielistä suhtautumistaan meidän maahamme eikä tahdo välittää maittemme välillä solmitun hyökkäämättömyyssopimuksen vaatimuksista, haluten pitää mainehikasta Leningradiamme sodanuhan alaisena. Sellaiselta hallitukselta ja sen harkintakyvyttömiltä sotaherroilta voidaan nyt odottaa uusia julkeita provokatioita.

Senvuoksi Neuvostohallituksen oli pakko eilen ilmoittaa, että se katsoo tästä lähtien olevansa vapaa niistä sitoumuksista, joihin se oli mennyt Neuvostoliiton ja Suomen välillä solmitussa ja Suomen hallituksen edesvastuuttomasti rikkomassa hyökkäämättömyyssopimuksessa.

Niiden uusien tosiasiain johdosta, jotka esiintyvät Suomen sotaväenosastojen hyökkäilyissä neuvostojoukkoja vastaan Neuvostoliiton ja Suomen rajalla, on hallituksen nyt pakko tehdä uusia päätöksiä.

Hallitus ei voi enää sietää muodostunutta tilannetta, josta vastuu lankeaa täydellisesti Suomen hallitukselle.

Hallitus on tullut siihen johtopäätökseen, että se ei voi enää pitää yllä normaalisia suhteita Suomen hallitukseen ja on senvuoksi katsonut välttämättömäksi kutsua viipymättä pois Suomesta poliittiset ja taloudelliset edustajansa.

Hallitus on samalla antanut Punaisen Armeijan ja Sotalaivaston ylipäällystölle määräyksen olla valmiina kaikkien yllätysten varalle ja lyödä viipymättä tyhjiin mahdollisesti toistuvat uudet hyökkäilyt Suomen sotaherrojen taholta.

Meille vihamielinen ulkomainen sanomalehdistö väittää, että meidän toimenpiteittemme tarkoituksena on Suomen alueen anastus tahi sen yhdistäminen Neuvostoliittoon. Se on ilkeämielistä parjausta. Neuvostohallituksella ei ole ollut eikä ole sellaisia aikomuksia. Päinvastoin, jos Suomen itsensä taholta noudatettaisiin ystävällistä politiikkaa Neuvostoliittoa kohtaan, niin Neuvostohallitus, joka on aina pyrkinyt ystävällisiin väleihin Suomen kanssa olisi valmis suostumaan alueellisiin myönnytyksiin Neuvostoliiton taholta.

Tällä ehdolla Neuvostohallitus olisi valmis harkitsemaan myötämielisesti sellaistakin kysymystä, kuin on kysymys nykyisen Neuvosto-Karjalan tärkeimmillä alueilla asuvan Karjalan kansan jälleenyhdistämisestä sen suomalaisen sukulaiskansan kanssa, liittäen sen yhtenäiseen ja riippumattomaan Suomen valtioon. Sitä varten on kuitenkin välttämätöntä, ettei Suomen hallitus asetu Neuvostoliittoon nähden vihamielisellä, ystävälliselle kannalle, mikä vastaisi molempien valtioiden elinetuja.

Toiset väittävät, että meidän suorittamamme toimenpiteet on lähdätty Suomen riippumattomuutta vastaan tahi merkitsisivät puuttumista sen sisäisiin ja ulkoasioihin. Se on samanlaista ilkeämielistä parjausta. Me pidämme Suomea, olkoonpa siellä millainen järjestelmä tahansa, riippumattomana ja suvereenisena valtiona kaikessa sen ulko- ja sisäpolitiikassa. Me olemme vaikusti sillä kannalla, että Suomen kansan on itsensä ratkaistava sisäiset ja ulkoasiansa siten kuin se itse pitää tarpeellisena.

Neuvostoliiton kansat ovat aikoinaan tehneet sen, mikä oli tarpeellista riippumattoman Suomen luomiseksi. Maamme kansat ovat vastakin valmiit antamaan Suomen kansalle apua sen vapaan ja riippumattoman kehityksen turvaamiseksi.

Neuvostoliitolla ei ole myöskään aikomuksia mitässään määrin loukata muiden valtioiden etuja Suomessa. Kysymykset Suomen ja muiden valtioiden keskinäisistä suhteista ovat yksinomaan Suomen oma asia, eikä Neuvostoliitto katso itsellään olevan oikeutta puuttua siihen.

Meidän toimenpiteittemme ainoana tarkoituksena on Neuvostoliiton ja erikoisesti 3,5 miljoonaa asukasta käsittävän Leningradin turvallisuuden takaaminen.

Suomen Kansanhallituksen muodostaminen

Leningrad, 1 päivä joulukuuta. (TASS).—Tänään muodostettiin Terijoen kaupungissa useiden vasemmistopuolueiden edustajain kapinaannousseiden suomalaisten sotilaiden sopimuksen perusteella uusi Suomen hallitus — Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan Kansanhallitus. Hallituksen kokoonpano muodostui seuraavaksi: Otto Kuusinen — hallituksen puheenjohtaja ja ulkoasiain ministeri, Mauri Rosenberg — valtiovarain ministeri, Aksel Anttila — puolustusministeri, Tuure Lehen — sisäasiain ministeri, Armas Äikiä — maanviljelysministeri, Inkeri Lehtinen — valistusministeri, Paavo Prokkonen — Karjalan asiain ministeri.

Kansanhallitus on antanut julkilausuman, jossa se esittää ohjelmansa.

SUOMEN KANSANHALLITUS — AINOA LAILLINEN HALLITUS MAASSA

Cajander-tannerien sotaprovokaattorihallituksen romahdus, Tannerin epäonnistunut yritys muodostaa uusi hallitus osoittavat lopuksi, että Suomen taantumuksellisen valtakomennon kohtalohetki on astunut esille. Nyt muodostettu yhden Suomen rahavallan pääjehun Suomen Pankin johtajan Rydin uusi hallitus on entistä taantumuksellisempi suurpääoman hätähallitus, jolla ei ole minkäänlaista valtuutta Suomen kansalta eikä edes nykyiseltä eduskunnaltakaan.

Jo Cajanderin hallitus kaapatessaan laittomien pakkoasetusten avulla käsiinsä suorastaan diktatuurivaltuudet, provosoidessaan sodan Neuvostoliittoa vastaan, johon nähden se oli ohjelmassaan luvannut noudattaa ystävällistä politiikkaa ja jonka kanssa Suomi oli sopinut juhlallisen hyökkäämättömyyssopimuksen, menetti kaiken laillisen oikeuden edustaa ja hallita Suomen kansaa. Vielä vähemmän Suomen hallituksen valtuuksia voidaan myöntää sellaisen taantumusherran kuin Rydin käsiin. Tämä pankkiherra Ryti on viime vuosina ollut aina maan mustien taantumusvoimien salaisena ehdokkaana diktaattoripaikalle.

Jo useassa presidentin vaalissa on tätä taantumuksellista herraa salaa tyrkytetty presidenttipaikalle. Niin musta on tämän rahaherran maine, ettei häntä ole uskallettu kansan edessä edes julkisesti ehdokkaaksi asettaa — eivätpä edes valitsijamiehet ole häntä hyväksyneet kaikista rahavallan ponnistuksista huolimatta.

Nyt kun tämä taantumusherra on asetettu kansanvastaisen hallituksen johtoon ja kun tämän hallituksen valta-alueilla sotadiktatuuria hoitaa kansan pyövelin Mannerheimin upseerihurtat, ei tälle hallitukselle ole jäänyt laillisuuden varjoakaan. Se on vallankaappaajain, kansan vihollisten hallitus, jonka elinpäivät ovat jo helposti laskettavissa muutamissa viikoissa.

Väliaikainen Suomen Kansanhallitus on saanut valtuutensa Suomen työläisiltä ja työtätekeviltä talonpojilta, sekä sotilailta, jotka tahtovat pelastaa Suomen kansan enemmistä sodan kauhuista solmimalla lujan ystävyyssopimuksen Neuvostoliiton kanssa ja luoda Suomesta todellisen kansanvallan. Tämän hallituksen on Neuvostoliiton hallitus jo tunnustanut eikä ole epäilystä siitä, etteikö tämä hallitus hyvin nopeasti lujita mahtavan Neuvostoliiton uljaan Punaarmeijan avulla kansanvaltaisen järjestyksen Suomeen.

Tämä hallitus tulee heti tämän tapahduttua luovuttamaan vallan Suomen kansan eduskunnan ja sen hyväksymän hallituksen käsiin. Tälle hallitukselle antaa tukensa jokainen, joka tahtoo rauhaa, jokainen joka tahtoo saattaa maahan lailliset kansanvaltaiset olot.

Nykyisessä sodan kuumentamassa kansainvälisessä tilanteessa me emme voi jättää tämän elintärkeän ja viivyttelyä sietämättömän valtiotehtävän ratkaisua Suomen nykyisen vallanpitäjäin pahasta tahdosta riippuvaiseksi. Tämä tehtävä on ratkaistava Neuvostoliiton omilla ponnistuksilla ystävällisessä yhteistyössä Suomen kansan kanssa.

Me emme epäile, että Leningradin turvallisuuden suojaamistehtävän suotuisa ratkaiseminen on oleva perustana Neuvostoliiton ja Suomen järkkymättömälle ystävyydelle.

SUOMEN KANSANHALLITUKSEN JULISTUS

Kansan tahdosta — kansan, jonka on valtennut viha ja suuttumus Cajanderin—Erkon—Tannerin kurjan hallituksen rikollisen politiikan johdosta, — on tänään Itä-Suomessa muodostettu maamme uusi hallitus, väliaikainen **Kansanhallitus,** joka täten kutsuu koko Suomen kansaa ratkaisevaan taisteluun pyövelien ja sotaprovokaattorien hirmuvallan kukistamiseksi.

Se taantumuksellinen, ahnas rahavalta, joka vuonna 1918 ulkomaisten imperialistien sotaväen avulla hukutti verivirtoihin Suomen työtätekevän kansan kansanvaltaisen vapauden, muutti meidän synnyinmaamme lahtarihelvetiksi työtätekeville. Myytyään maamme itsenäisyyden edut, Suomen rahavaltiaat yhdessä kaikenlaisten Suomen ja Neuvostoliiton kansojen imperialististen vihollisten kanssa lakkaamatta punoivat neuvostovastaisia provokatoorisia sotajuonia ja lopuksi syöksivät maamme sodan pätsiin Sosialistista Neuvostoliittoa, Suomen kansan suurta ystävää vastaan.

Tässä kriitillisessä tilanteessa Suomen työtätekevän kansan syvät rivit, jotka ovat aina tahtoneet ja tahtovat elää sovussa Neuvostomaan kansojen kanssa, katsovat luonnolliseksi oikeudekseen ja pyhäksi velvollisuudekseen ottaa synnyinmaan kohtalon omiin varmoihin käsiinsä. Eri puolilla maata on kansa jo nousut ja julistanut voimaan **Kansanvaltaisen Tasavallan.** Osa Suomen armeijan sotilaita on jo siirtynyt kansan kannattaman uuden hallituksen puolelle.

Neuvostoliitolle, joka ei milloinkaan ole uhannut eikä häirinnyt Suomea, joka on aina pitänyt arvossa sen riippumattomuutta ja kahden vuosikymmenen ajan sietänyt katalaa sotaprovokatiota valko-Suomen seikkailevain vallanpitäjien taholta, sille on nyt käynyt välttämättömäksi tehdä Punaisen Armeijan voimin loppu tästä sen turvallisuutta uhkaavasta vaarasta. Tämä tarkoitus vastaa täydellisesti meidänkin kansamme elinetuja. Senvuoksi Suomen kansanjoukot ottavat valtavalla innostuksella vastaan **uljaan, voittamattoman Punaisen Armeijan** ja tervehtivät sitä, tietäen, että Punainen Armeija saapuu Suomeen ei valloittajana, vaan kansamme ystävänä ja vapauttajana.

Suomen Kansanhallitus, ollen varmasti vakuutettu siitä, ettei Neuvostoliitolla ole minkäänlaisia maamme riippumattomuutta vastaan tähdättyjä tarkoituksia, hyväksyy täydellisesti Punaisen Armeijan toiminnan Suomen alueella ja kannattaa sitä. Suomen Kansanhallitus pitää sitä arvaamattoman suurena apuna Suomen kansalle Neuvostoliiton taholta sitä varten, että yhteisin ponnistuksin saataisiin mahdollisimman pian hävitetyksi se varsin vaarallinen sodan pesäke, jonka sotaprovokaattorien rikollinen hallitus on Suomeen luonut.

Tämän tehtävän suorittamiseksi mahdollisimman nopeasti Suomen Kansanhallitus kutsuu Neuvostoliiton hallitusta antamaan Suomen Kansanvaltaiselle Tasavallalle kaikkea välttämätönta apua Punaisen Armeijan voimin.

Osaottamaan yhteiseen taisteluun käsi kädessä sankarillisen Punaisen Armeijan kanssa on Suomen Kansanhallitus jo perustanut **ensimmäisen suomalaisen armeijakunnan,** jota edessäolevien taistelujen kuluessa tullaan täydentämään siihen vapaaehtoisina liittyvillä vallankumouksellisilla työläisillä ja talonpojilla ja josta on määrä tulla tulevan **Suomen Kansanarmeijan** luja ydinjoukko. Ensimmäinen suomalainen armeijakunta saa kunnian tuoda pääkaupunkiin Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan lipun ja pystyttää sen presidentin linnan harjalle, työtätekevien riemuksi ja kansan vihollisten kauhuksi.

Meidän valtiomme tulee olla **kansanvaltainen** tasavalta, joka palvelee kansan etuja, — eroituksesksi Cajanderien ja Erkkojen **rahavaltaisesta** tasavallasta, joka palvelee kapitalistien ja kartanonherrain etuja. Mutta meidän valtiomme ei kuitenkaan ole luonteeltaan neuvostovaltio, sillä neuvostojärjestelmää ei voida saattaa voimaan pelkästään hallituksen voimin, ilman koko kansan ja eritoten talonpoikaiston suostumusta.

Tämän mukaisesti on meidän hallituksemme Suomen kansanvaltaisen Tasavallan Kansanhallitus. Se tulee nojautumaan laajaan **työtätekevien kansanrintamaan.** Nykyisessä kokoonpanossaan pitää Suomen Kansanhallitus itseään väliaikaisena hallituksena. Sen kokoonpano tulee heti maan pääkaupunkiin Helsinkiin saavuttua järjestettäväksi uudelleen ja täydennettäväksi työtätekevien kansanrintamaan osallistuvien eri puolueiden ja ryhmien edustajista. Kansanhallituksen lopullinen kokoonpano, sen valtuudet ja toimenpiteet tulevat yleisen, yhtäläisen, välittömän ja salaisen äänioikeuden pohjalla valitun **Eduskunnan** vahvistettaviksi.

Suomen Kansanhallitus katsoo ensisijaiseksi tehtäväkseen Suomen lahtarien hallituksen kukistamisen, sen aseellisten voimien murskaamisen, rauhan solmiamisen ja Suomen riippumattomuuden ja turvallisuuden takaamisen rakentamalla lujat ystävyyssuhteet Neuvostoliiton kanssa.

Suomen Kansanhallitus kääntyy Neuvostoliiton hallituksen puoleen ehdottaen solmittavaksi **keskinäisavun sopimus** Suomen ja Neuvostoliiton välillä ja täytettäväksi Suomen kansan vuosisataisen toive: **Karjalan kansan jälleen yhdistäminen Suomen kansan kanssa, liittäen sen yhtenäiseen ja riippumattomaan Suomen valtioon.** Suomen Kansanhallituksella on täysi syy toivoa, että sen noudattama varma suunta ystävällisten suhteiden voimaan saattamiseksi Neuvostoliiton kanssa suo Neuvostoliiton hallitukselle mahdollisuuden suostua tällaiseen esitykseen.

Kansanhallitus haluaa ylläpitää ystävällisiä suhteita kaikkien muidenkin valtioiden kanssa. Se tunnustaa Suomen taloudelliset ja finanssisitoumukset muihin valtioihin nähden, mikäli nämä sitoumukset eivät ole ristiriidassa Suomen suvereniteetin kanssa ja mikäli joku näistä valtioista ei ryhdy vihamielisiin tekoihin Suomen Kansanvaltaista Tasavaltaa ja sen Kansanhallitusta vastaan.

Sisäpolitiikassaan Kansanhallitus asettaa itselleen seuraavat tehtävät:

1) Suomen Kansanarmeijan luominen;

2) suurten yksityispankkien ja suurten teollisuusliikkeiden saattaminen valtion valvonnan alaisiksi ja avustustoimenpiteitä keskisuuruisten ja pienten liikkeiden hyväksi;

3) erikoisten toimenpiteiden toteuttaminen työttömyyden lopettamiseksi kokonaan;

4) työpäivän lyhentäminen 8-tuntiseksi, 2-viikkoisen kesälomän turvaaminen työläisille ja työväen sekä muiden palkannauttijain asuntovuokrain alentaminen;

5) suurtiloja omistavien kartanonherrain maiden pakkoluovutus, kajoamatta talonpoikain tiluksiin ja omaisuuteen sekä pakkoluovutettujen maiden luovuttaminen tilattomille ja maanpuutteessa oleville talonpoikaisviljelijöille;

6) talonpoikain vapauttaminen verorästien maksusta;

7) valtion kaikinpuolinen avustustoiminta vähäväkisten viljelijäin talouden kohottamiseksi, ensi sijassa antamalla heille lisää maata, laidunta ja mahdollisuuden mukaan myös kotitarvemetsää suurilta kartanonherroilta pakkoluovutetuilta tiluksilta;

8) Suomen valtiomuodon sekä hallinto- ja oikeuslaitoksen perinpohjainen kansanvaltaistuttaminen;

9) valtion sivistysmäärärahojen korottaminen ja koululaitoksen uudistaminen turvaten työväen ja muiden vähävaraisten lasten koulunkäyntimahdollisuudet sekä pitäen kaikin puolin huolta kansansivistyksen, tieteen, kirjallisuuden ja taiteen kehittämisestä edistyksellisessä hengessä.

Kansan vihaama Cajanderin ja Erkon rahavaltainen hallitus, joka on tehnyt kaikki mitä on mahdollista saattaakseen synnyinmaamme turmioon, menetettyään kaiken kannatuksen kansan keskuudessa, on nyt, kuten on saatu tietää, eronnut virasta. Tämän vihatun hallituksen sijaan on asetettu Tannerin hallitus. Mutta Tanner on samallainen kansan vihoilinen kuin Cajanderkin. Tannerin hallitus ei ole hiventäkään parempi, ellei vieläkin huonompi, kuin Cajanderin hallitus. Se on kansallemme yhtä vihattu kuin Cajanderinkin hallitus.

Ajettakoon nuo pyövelit Suomesta loitolle! Lyötäköön maahan koko vararikkoinen hallituskopla!

Nouse, Suomen kärsinyt työtätekevä kansa! Käy uljaasti taisteluun sortajaisi ja pyöveliesi hirmuvaltaa vastaan!

Nouskaa kaikki kansalaiset, joille synnyinmaan tulevaisuus on kallis!

Karkoittakaamme kansan hartioilta synkän taantumuksen joukkio!

Raivatkaamme tie kansan hyvinvoinnin ja kulttuurin nousulle, kansamme vuosisataisten kansallisten toiveiden toteuttamiselle!

VOITTAKOON SUOMEN TYÖLÄISTEN, TALONPOIKIEN JA TYÖTÄTEKEVÄN SIVISTYNEISTÖN ELÄMÄN JA SYDÄMEN ASIA!

VAPAAN JA RIIPPUMATTOMAN SUOMEN KANSANVALTAISEN TASAVALLAN LIPUN ALLA— ETEENPÄIN, VOITTOON!

Terijoella, 1 pnä joulukuuta v. 1939

SUOMEN KANSANHALLITUS:

Kansanhallituksen puheenjohtaja
ja Suomen ulkoasiain ministeri **Otto Kuusinen.**

Kansanhallituksen varapuheenjohtaja
ja valtiovarain ministeri **Mauri Rosenberg.**

Puolustusministeri **Aksel Anttila.**

Sisäasiain ministeri **Tuure Lehen.**

Maanviljelysministeri **Armas Aikiä.**

Valistusministeri **Inkeri Lehtinen.**

Karjalanasia in ministeri **Paavo Prokkonen.**

Suomen hallituksen tärkeä vastausnootti

Marraskuun 27 p:nä herra Yrjö-Koskinen jätti Suomen hallituksen vastausnootin, jossa tärkeän provokatoorisesti väitettiin, että mainittuja laukauksia ei muka ammuttu Suomen puolelta, vaan että kysymyksessä olisi ollut "onnettomuustapaus", joka on tapahtunut Neuvostoliiton puolella harjoitusammunnoissa". Tällaisellä mielettömällä verukkeella, että puna-armeijalaiset muka ammuskelisivat toisiaan, Suomen hallitus torjui Neuvostohallituksen ehdotuksen Suomen sotaväen kauemmaksi siirtämisestä ilmoittaen vain olevansa valmis „käymään neuvotteluja" sekä neuvostojoukkojen että suomalaisten joukkojen kauemmaksi siirtämisestä.

Suomen hallituksen tällainen kevytmielinen ja provokatoorinen suhtautuminen sen joukkojen järjestämään provokatioon, joka vei hengen useilta puna-armeijalaisilta, ei voinut jäädä vaille vakavia seurauksia. Marraskuun 28 päivänä **Neuvostoliiton ulkoasiain Kansankomissaari V. M. Molotov jätti Suomen hallituksen provokatooriseen noottiin vastausnootin,** jossa todettiin, että

1) Suomen hallituksen nootissa suhtaudutaan pilkallisesti ammunnan uhreihin ja edesvastuuttomasti ja yleistä mielipidettä halveksien yritetään selittää koko välikohtauksen johtuneen neuvostojoukkojen "harjoitusammunnoista".

2) Vaatimus myöskin neuvostojoukkojen poisviemiseksi rajalta on mieletön, koska rajalla ei ole olemassa tasa-arvoisuutta molempien puolien välillä, Neuvostojoukot eivät uhkaa Suomen elintärkeitä keskuksia, koska neuvostojoukot sijaitsevat niistä satojen kilometrien matkan päässä, kun sitävastoin Suomen sotaväki, joka on vain 32 kilometrin päässä Leningradista, uhkaa välittömästi tätä 3,5 miljoonaa asukasta käsittävää kaupunkia. Suomen hallituksen vaatimuksen täyttäminen merkitsisi neuvostojoukkojen siirtämistä Leningradin esikaupunkeihin, mikä olisi järjetöntä Leningradin turvallisuuden kannalta katsoen. Sitä vastoin Suomen hallituksen joukkojen siirtämisehdotuksen torjuminen merkitsee sitä, että Suomen hallitus aikoo pitää Leningradin vakituisen välittömän uhkan alaisena.

3) Keskittämällä suuren määrän säännöllisiä sotajoukkoja lähelle Leningradia, saattaen sen siten välittömän uhkan alaiseksi, Suomen hallitus on suorittanut vihamielisen teon Neuvostoliittoa kohtaan. Sellainen vihamielinen teko ei ole Neuvostoliiton ja Suomen välillä solmitun hyökkäämättömyyssopimuksen kanssa sopusoinnussa. Kieltäytymällä viemästä näitä joukkojaan pois Suomen hallitus on osoittanut, ettei se välitä hyökkäämättömyyssopimuksen vel voituksista. Senvuoksi Neuvostohallituskin katsoo itsensä vapaaksi niistä velvoituksista, joita hyökkäämättömyyssopimus sille asettaa.

Neuvostoliitto ei pyri anastamaan Suomea eikä liittämään sitä itseensä

Suomen taantumuksellisen suurporvariston hallitukset ovat naamioineet sotavalmistelupolitiikkaansa Neuvostoliittoa vastaan kansalliskiihkoisella tunnuksella Suomen kansan sukulaiskansan, Neuvosto-Karjalan väestön muka "vapauttamisella" venäläisten "sorrosta".

Se itse anasti vuosina 1921—22 osan Neuvosto-Karjalaa. Senjälkeenkin se on yhtä mittaa harjoittanut kansalliskiihkoista agitatiota „Suur-Suomen" puolesta mielettömin hourein Neuvostoliiton maa-alueen valloittamisesta Uralia myöten.

Suomessa asuvat karjalaiset työtätekevät tietävät, millaisen "vapauden" on antanut sodanlietsojain hallitus. Suomen porvaristo ja sen hallitus on pitänyt karjalaisia älyttöminä puoli villeinä. Se on harjoittanut kansalliskiihkoista politiikkaa usuttaen suomalaisia työtätekeviä karjalaista väestöä vastaan, ei ole päästänyt karjalaisia kehittymään kulttuurin alalla eikä poliittisesti.

Suomalaiset sotahurtat eivät vuonna 1921—22 valtaamallaan Neuvosto-Karjalan alueella tyytyneet vain pilkkaamaan ja solvaamaan karjalaista väestöä, vaan he ruoskivat ja tuhosivat fyysillisesti Karjalan kansan edistyksellisimpiä kerroksia, tuhosivat tulella ja miekalla karjalaisia kyliä. Tällaisella tavalla sodan lietsojat toteuttivat karjalaisten "vapauttamista" venäläisten "sorrosta".

Tästä tyrannien hallituksesta, joka sortaa kansaa, on tehtävä ainiaaksi loppu.

Tästä lähtien nyt muodostettu todellinen Suomen kansanhallitus tulee huolehtimaan yhtäläisesti sekä Suomen että Karjalan kansojen eduista, tulee huolehtimaan sekä niiden kulttuurin kohottamisesta että poliittisesta kasvusta.

Neuvostohallitukselle vihamielinen ulkomaalainen sanomalehdistö parjaa Neuvostoliittoa, jaaritellen Suomen valloittamisesta. Neuvostohallitus toteuttaa stalinilaista kansojen veljeyden politiikkaa, on päinvastoin ilmaissut haluavansa liittää Neuvosto-Karjalan kansan jälleen yhteen sukulaiskansansa, vapautetun Suomen kansan kanssa, yhdistäen ne yhtenäisessä ja riippumattomassa Suomen valtiossa.

Neuvostohallituksen politiikka Karjalan kansan yhdistämiseksi Suomen kansan kanssa vastaa täydellisesti Suomen ja Karjalan kasojen toiveita, jotka unelmoivat siitä, että voisivat elää yhtenäisessä vapaassa veljesperheessä. Koko Suomen ja Karjalan kansa kannattaa lämpimästi tätä politiikkaa, joka tarkoittaa työtätekevien parasta, kaikkien kansakuntien parasta ja kukoistusta. Neuvostoliiton kansat, jotka antavat veljellistä apuaan, tahtovat nähdä Suomen vapauden ja riippumattomuuden todellisen kukoistuksen, työn ja tieteen Suomen, sellaisen Suomen, jossa itse Suomen kansa tulee olemaan täysivaltaisena isäntänä ja kohtalonsa määrääjänä.

Suomalaisen sotilaan velvollisuus

Mikä on nyt suomalaisen sotilaan velvollisuus? Se on kysymys, johon monet mobilisoidut suomalaiset sotilaat vielä etsivät vastausta. He ovat ilmaisseet halunsa puolustaa Suomen kansaa ja sen kansanvaltaista valtiojärjestelmää. Mutta nyt kun Suomen valapattoinen hallitus on vienyt suomalaisen sotilaan sotaan Suomen ystävää Neuvostoliittoa vastaan ja itse tuhonnut Suomen kansan vapauden, ei tuo annettu lupaus enää ketään sido.

Muuta vastausta ei voi olla. Valapattoiselle hallitukselle vanottu sotilasvala ei sido ketään. Nykyinen hallitus lupasi lujittaa kansanvaltaa, mutta se on tuhonnut kansanvallan rippeetkin, ne vähätkin työläisten ja työtätekevän talonpoikaiston vapaudet ja oikeudet, jotka olivat vielä jäjellä lapualaishulinan vuosien jälkeen. Se lupasi parantaa työläisten taloudellista asemaa, mutta onkin syössyt tuhannet ja kymmenet tuhannet työläisperheet äärimmäiseen puutteeseen ja kurjuuteen, ajamalla niiden huoltajat juoksuhautoihin. Se lupasi huolehtia myöskin vähävaraisista talonpojista ja sivistyneistöstä, mutta nyt näiden asema on lohduttomampi kuin koskaan ennen. Se lupasi noudattaa rauhanpolitiikkaa ja lujittaa ystävällisiä suhteita kaikkien Suomen naapurien kanssa. Mutta sensijaan se todellisuudessa toimi imperialistisien valtojen sokeana välikappaleena, vastoin Suomen kansan päivänselviä etuja. Se jatkoi edellisten hallitusten Neuvostoliiton vastaista politiikkaa, ja loppujen lopuksi, hyljäten Neuvostoliiton asioiden rauhalliseen selvittelyyn pyrkivät ehdotukset, synnytti provokatoorisella toiminnallaan sodan, aiheuttaen Suomen kansalle suunnattomia kärsimyksiä. On selvää, että tällaista hallitusta emme voi puolustaa.

Me olemme vannoneet puolustavamme Suomen kansanvaltaista valtiojärjestystä. Mutta sitä ei ole olemassa muualla kuin niillä alueilla, jotka ovat jo puhdistetut sodanlietsojain kannattajista. Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan alueella, jossa Kansanhallitus takaa todella kansanvaltaisen valtiojärjestyksen. Neuvostoliiton Punainen armeija ei saavu Suomeen valloittajana, vaan Suomen työläisen, talonpojan ja työtätekevän sivistyneistön vapauttajana ja auttajana. Taisteleminen tätä armeijaa vastaan on rikos Suomen kansaa kohtaan, rikos kansanvaltaa kohtaan.

Jokaisen suomalaisen, joka vielä taistelee vanhan halli-

(Jatkoa 4:llä siv.)

Opettajien tärkein työ kohoaa arvossa ja vapautuu taantumuksen kahleista

Kiihkeässä vihassaan Neuvostoliittoa kohtaan ja sota vimmassaan riisti Suomen taantumuskopla Suomen varttuvalta nuorisolta opiskeluoikeuden ja sulki koulujen ovet. Muita tällainen keskeytys koski jokaisen vastuuntuntoisen opettajan sydämeen, sillä juuri opettajat ymmärtävät parhaiten, että tällainen säännöllisen koulutyön keskeytys ei ole enää korvattavissa muutamien viikkojen työllä. Suurin osa sekä opettajista että oppilaista, varsinkin kansakouluissa, palasiin takaisin koululuhin jo kauan ennen kuin vastuuttomat hallitusmiehet siihen olivat lupaa antaneet.

Suomen kansaa ja erikoisesti sen sivistyneistöä on siitäkin pelotellu kauhunkuvilla kommunistien ja muiden todellisten kansanvallan kannattajien raakalaismuudesta, heidän sivistysvihastaan. Tällaisen parjauksen aika on nyt loppunut. Uusi Kansanhallitus, jossa kommunistienkin ääntä tullaan kuulemaan, asettaa yhdeksi ensimmäiseksi tehtäväkseen säännöllisen koulutyön käyntiin saattamisen. Uusissa oloissa eivät koulujen ovet saa jäädä lukituiksi. Jokainen suomalainen opettaja, joka astuu tehtäviään täyttämään mahdollisimman pian ja auttaa Kansanhallitusta asettamaan koulutyön käyntiin ilman keskeytystä tekee korvaamattoman palveluksen Suomen nousevalle kansanvaltaiselle tasavallalle.

Opettajat tulevat olemaan merkityksellinen voima uuden kansanvaltaisen yhteiskuntaelämämme täyteen kukoistukseen saattamisessa. Sen merkityksen mukaan tulee Kansanhallitus heistä huoltakin pitämään. Kansanhallitus tulee turvaamaan opettajille kunnollisen toimeentulon. Kansanvaltaisessa Suomen tasavallassa ei myöskään sellainen luonnoton ilmiö tule jatkumaan, että opettajat eivät voi monin uhrauksin hankittuja tietojansa käyttää varttuvan sukupolven kasvattamiseen, sillä se yleinen kansansivistyksen nousu, jonka todella kansanvaltainen valtiomuoto Suomessa tulee tuomaan mukanaan, edellyttää yhä uusien koulujen perustamista, ja silloin on opettajapula suurempana vaarana kuin työttömyys opettajiston keskuudessa. Jokainen opettaja, joka on valmis asettamaan tietonsa ja taitonsa uuden kansanvallan palvelukseen, tulee löytämään paikkansa riveissä.

Opettajan työ tulee saamaan uudet, vapaata elämää vastaavat muotonsa. Kukaan ei enää tule painostamaan opettajaa ottamaan opetustyössään huomioon oppilaiden varallisuussuhteita. Opettaja tulee arvioimaan oppilaitaan heidän kykyjensä mukaan ja kansanvaltainen tasavalta tulee auttamaan häntä kyvykkäiden oppilaiden eteenpäin kehittämisessä. Ei enää tule riippumaan isän rahapussista, pääseekö poika korkeakouluun, sen tulevat ratkaisemaan vain hänen oma kykynsä ja halunsa. Tällä pohjalla tulee kansanvaltainen yhteiskuntamme vihdoinkin toteuttamaan yleisen oppivelvollisuuden.

Kuinka tarkoituksettomalta on opetustyö monasti näyttänytkään, kun opettaja ei hyvästä tahdostaan huolimatta ole voinut osoittaa oppilailleen mitään tulevaisuuden näköalaa. Nyt hän voi todella osoittaa jokaiselle elämään astuvalle nuorelle tämän taipumuksia ja toivomuksia vastaavan uran.

Ottakoot Suomen opettajat kansan sivistystason kohottamisen nyt sydämenasiakseen. Koulutyö säännölliseen käyntiin, se on tämän hetken tehtävä, jossa juuri opettajat voivat kantaa ensimmäisen kortensa kekoon uuden kansanvallan luomiseksi. Tälle todelliselle kansanvaltaiselle yhteiskunnalle heidän nyt tulee kasvattaa ansiokkaita työntekijöitä.

Puolen vuoden maksulykkäys kaikille talonpoikain velka-, korko ja veromaksuille

Nyt kun Suomen rikollishallitus on suistanut maan sotaan ja sen talouden sekasortoon ja riistänyt maan talonpoikaisväestöltä mahdollisuuden vastata edes välttämättömästä perheiden elatuksesta on Suomen Väliaikainen Kansanhallitus ottanut tehtäväkseen antaa talonpojille vapautuksen kaikista verorästeistä, sekä myöntää kaikille talonpoikaistalouksille puolen vuoden lykkäyksen (moratorion) kaikesta vero-, korko- ja velkamaksusta. Uudelleen kokoontuva Suomen kansan Eduskunta sekä muodostettava vakinainen Kansanhallitus tulevat lopullisesti järjestämään talonpoikaiston vero- ja velka-asiat siten, että alituisena painajaisena ollut pakkohuutokauppauhka poistuu talonpoikaiston yltä.

Mitä nämä toimenpiteet tulevat merkitsemään Suomen talonpoikaistolle, sen voi jokainen omasta kohdastaan itse ajatella.

Mitä pikemmin Suomen työtätekevät mahtavan Punaarmeijan tukemana tekevät tilinsä selväksi suurrikkaiden hallituksen kanssa, sitä pikemmin he voivat myös palata rauhalliseen, turvattuun ihmiselämään. Sitä varmemmin he istuvat isäntinä omissa taloissaan kansanvaltaisessa Suomessa.

DIPLOMAATTISTEN SUHTEIDEN SOLMIAMINEN NEUVOSTOLIITON JA SUOMEN DEMOKRAATTISEN TASAVALLAN VÄLILLÄ

Tämän vuoden joulukuun 1 päivänä kääntyi Suomen Kansanhallituksen puheenjohtaja ja ulkoasiain ministeri herra Kuusinen Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston puhemiehistön puoleen virallisin ilmoituksin Suomen Kansanhallituksen muodostamisesta ja ehdotti solmittavaksi diplomaattiset suhteet Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan ja Neuvostoliiton välillä.

Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston Puhemiehistö päätti tunnustaa Suomen Kansanhallituksen ja solmia diplomaattiset suhteet Neuvostoliiton ja Suomen Kansanvaltaisen Tašavallan välillä.

Kallio julistanut sodan Neuvostoliitolle

Lontoo, 30. (TASS). — Reuterin toimiston kirjeenvaihtaja ilmoittaa Helsingistä, että Suomen presidentti KALLIO on antanut seuraavansisältöisen ilmoituksen: "Maan puolustuksen tukemiseksi Suomi julistaa sotatilan".

Suomen sotaherrojen uusia provokatioita

Leningrad, 28 päivä marraskuuta. (TASS). — Leningradin sotilaspiirin esikunnan tiedoituksen mukaan marraskuun 28 päivänä kello 17 Kalastajasaarennon ja Keskisaarennon välisellä kannasalueella ryhmä suomalaisia sotilaita—5 henkeä—ampui meidän pitkin rajaa liikkuvaa osastoamme yrittäen ottaa sen vangiksi. Meidän osastomme alkoi peräänty-misen. Meidän puoleltamme paikalle saapuneen ryhmän toimesta suomalaiset ajettiin omalle alueelleen. Takaa ajettaessa otettiin vangiksi 3 sotilasta, muut vetäytyivät kauas omalle alueelleen. Meidän puolellamme ei ole menetyksiä. Vangeilta otettiin 2 kivääriä, 1 revolveri, 2 kiikaria, ammuksia valopistooli. Valtionrajan suojelusta tällä alueella on meidän puoleltamme vahvistettu. Kello 18 ampuivat suomalaiset kukkula N:o 204,2 alueella meidän puolellemme viisi kiväärinlaukausta. Meidän joukkomme eivät vastanneet.

Leningrad, 28 päivä marraskuuta. (TASS). — Leningradin sotilaspiirin esikunnan tiedoituksen mukaan ampuivat suomalaiset marraskuun 28 päivänä Viteleen piirissä Käänäselän suuntaan 2 tykinlaukausta. Ammukset räjähtivät meidän alueellamme, 500:n metrin päässä raja merkistä N:o 367 (7 kilometriä länteen Kolatselästä). Tämän jälkeen yrittivät pienet suomalaiset jalkaväkiryhmät saman rajamerkin alueella ylittää rajan, mutta kohdatessaan meidän puoleltamme kevytkonekivääritulen vetäytyivät takaisin kauas omalle alueelleen.

Keskinäisen avun sopimus Neuvostoliiton ja Suomen Kansanhallituksen kesken

Moskovassa on joulukuun 2 pnä Neuvostohallitus ja Suomen Kansanhallitus solmineet ystävyys- ja keskinäisen avun sopimuksen, jossa määritellään näiden maiden väliset suhteet. Tällä sopimuksella taataan Suomen valtiollinen riippumattomuus ja keskinäinen ystävyys vahvistetaan molemminpuolisella avunantosopimuksella.

Leningradin sotilaspiirin esikunnan yhteenveto sotatapahtumista

Leningradin sotilaspiirin joukot jatkoivat etenemistään 1 pnä joulukuuta.

Muurmannin suunnalla olemme vallanneet Petsamon sataman.

Repolan suunnalla joukkomme lähenevät Nurmeksen asemaa.

Porajärven ja Petroskoin suunnalla ovat joukkomme edenneet 25 kilometriä valtakunnanrajasta. Karjalan Kannaksella joukkomme saavuttivat Toppalijoen suun Laatokan ranalla, valtasivat Raudun aseman Käkisalmen rautatien varrella, sivuuttivat Terijoen kaupungin, valtasivat Tyrisevän rautatieristeyksen, asutuskeskus Kauniksen ja Vammelsuun aseman Koivisto-rautatien varrella.

Peräytyessään polttavat suomalaiset joukot kylät ja vievät väestön väkivallolla mukanaan.

Suomalaiset lentovoimat yrittivät tehdä hvökkäyksen joukkojamme vastaan Karjalan Kannaksella, mutta kohdattuaan meidän lentovoimiemme vastarinnan palasivat ne nopeasti takaisin Suomen alueelle. Meidän lentovoimiemme pommituslentojen aikana suomalaiset lentovoimat yrittivät joissakin paikain ryhtyätaisteluun, jolloin 10 suomalaista lentokonetta pudotettiin alas. 2 konetta meidän lentovoimistamme ei palannut lentokentilleen

YHTEENOTTOJA NEUVOSTOSOTAJOUKKOJEN JA SUOMALAISTEN SOTAJOUKKOJEN VÄLILLÄ

Leningrad, 30.XI. (TASS).— Marraskuun 30 päivänä kello 2 yöllä hyökkäsi ryhmä suomalaisia sotilaita ylittäen Neuvostoliiton rajan Laatokan pohjoisrannalla sijaitsevassa Kavainan kylässä Manesilan kylän suunnalta Punaisen armeijan etuvartiota vastaan. Meidän joukkomme löivät tappioita kärsineet suomalaiset takaisin Suomen alueelle.

Samana yönä kello 3.15 avattiin Karjalan kannaksella Raasulin kylän taholta konekivääritulen, jonka jälkeen huomattava suomalainen jalkaväkiryhmä hyökkäsi Korkeamaan kylää vastaan. Meidän rajavartio-osastojemme vastahyökkäyksellä suomalaiset lyötiin takaisin omalle alueelleen, minkä yhteydessä otettiin vangiksi 10 sotilasta ja yksi aliupseeri. Kello 4 aamulla yritti lähes komppanian nouseva suomalaisten osasto hyökätä meidän vartiotamme vastaan Termolan kylässä Karjalan kannaksella, mutta lyötiin takaisin kevytkonekivääritulella.

Suomalaisten sotaherrojen puolelta tapahtuneiden uusien aseellisten provokatioiden johdosta ylittivät Leninradin sotilaspiirin joukot Punaisen Armeijan ylimmän johdon määräyksestä kello 8 aamulla marraskuun 30 päivänä Suomen rajan Karjalan kannaksella ja ueissa muissa piireissä.

Repolan ja **Porajärven** piireissä etenivät Punaisen armeijan joukot 10—15 kilometriä länteen valtionrajasta.

Petroskoin suunnalla kulkivat Punaisen armeijan osastot Suojärvelle saakka.

Karjalan Kannaksella Punaisen armeijan osastot valtasivat **Metsäpirtin** kylän, **Kuokkalan** aseman ja etenivät **Terijoen** kauppalaan saakka.

Sotatilkkeiden aikana on otettu muutamia kymmeniä vankeja.

TOIMITUSKUNTA.

SUOMEN KANSANHALLITUS—MAAN ITSENÄISYYDEN JA RAUHAN TURVA

Suomen kukistuvan rahavallan hallituskopla julistaa käyvänsä sotaa maan riippumattomuuden puolesta. Se ei häikäile ilmoittaa taistelevansa Suomen kansanvallan, jopa rauhankin puolesta.

Suomen valtiollinen riippumattomuus, joka toteutui Venäjän Lokakuun vallankumouksen ansiosta, sen suurten johtajien Leninin ja Stalinin antaessa Suomelle itsenäisyysvakuutuksen, on Suomen taantumuksellisen yläluokan käsissä tehty kauppatavaraksi. Peläten äänettömästi oman maansa työtätekeviä ja silmittömässä vihassaan Neuvostoliittoa vastaan on se viime vuosikymmenien aikana kerännyt selkänojakseen kaikki ne vieraat taantumusvoimat ja vallat, jotka ovat nähneet hyväksi käyttää Suomea astinlautanaan neuvostovastaisissa vehkeilyissään.

Suomi onkin ollut monien rikollisten neuvostovastaisten vehkeilyjen tukikohta. Monet Aunuksen, Inkerin, Vienan y. m. rosvoretket, joiden yllyttäjinä ja innoittajina ensin esiintyi keisarillisen Saksan ja sen kukistuttua Englannin imperiallismin agentit jo yksin riittävät osoittamaan sen tosiasian, että Suomen porvaristo on maan itsenäisyyden asettanut vieraiden pyrkimysten palvelukseen. Suomen taantumukselliset hallitukset ovat avanneet aullisti ovensa kaikille kukistuneen tsaarivallan kuona-aineksille antaen niille mahdollisuuden vehkeillä Neuvostoliittoa vastaan Suomesta käsin. Suomen ohrana ja yleisesikunta ovat viime vuosikymmeninä suoranaisesti kouluuttaneet rikollisaineksia tuho- ja vakoilutyöhön Neuvostoliittoa vastaan. Loppujen lopuksi sitoi Cajanderin taantumushallitus Suomen englantilaisen imperialismin sotavankkureihin, työntäen kansan mielettömän rikollisen sodan kuiluun Neuvostoliittoa vastaan, juuri sitä maata vastaan, joka antoi Suomelle itsenäisyyden ja jonka turvissa Suomen itsenäisyys on jo yli 20 vuotta säilynyt ja joka nytkin ehdottamillaan molemminpuolisen turvallisuuden sopimuksilla tahtoi pelastaa Suomen joutumasta imperialististen sodanlietsojain astinlaudaksi.

Tällaista se on ollut Suomen taantumuksellisen yläluokan maan „riippumattomuuden" puolustaminen. Todellisuudellisuudessa se on vienyt Suomen kansan riippumattomuuden tuhon partaalle. Vain kansan yleinen nousu maan vapauttamiseksi maanpetturihallituksesta ja Neuvostoliiton Punaisen armeijan apu voivat Suomen valtiollisen itsenäisyyden pelastaa.

Tanner-Cajander-Mannerheim-koplan uskotteluilla siltä, että he taistelevat kansanvallan ja rauhanpuolesta ei enää ketään ajattelevaa ihmistä narrata. Hallitus, joka on tuhonnut kaiken kansanvallan maasta, joka on riistänyt kansalta sen perustuslaissa taatut oikeudet, joka esti väkivalloin kaikki rauhan ja kansanvallan puolustajat esiintymästä, joka täytti jälleen Suomen vankilat rauhan ja vapauden puolustajilla, on rahavallan diktatuurin hallitus, joka täytyy juuria maan päältä Suomen kansanvallan pelastamiseksi.

Epätoivoisen asemansa pelastamiseksi on Tanner uudelleen yrittänyt ylöslämmittää suurpääoman kansanvastaista hallitusta. Mutta mikään ei enää pelasta tuota koplakuntaa kansan tuomiolta. Nyt muodostettu uusi Kansanhallitus vain voi turvata maan itsenäisyyden ja uudistaa Suomen kansanvallan sekä antaa rauhan ja turvan Suomelle. Tämän hallituksen tässä lehdessä julkaistu ohjelma on rauhallisen työn, kansanvaltaisen elämän ja uuden tulevaisuuden ohjelma. Se ei riistä Suomen kansan käsistä oikeutta itse päättää elämästään, vaan lujittaa kaiken vallan kansan omiin lujiin käsiin.

Suomalaisen sotilaan...

(Alku 3:lla siv.)

tuksen armeijassa, on nyt ratkaistava kantansa. Jatkaako taistelua valapattoisen hallituksen, Suomen kansan petturien puolesta, vai yhtyäkö todellisiin kansanvallan kannattajiin, Suomen Kansanhallitukse kannattajiin. Ampuako kansansa auttajia, Neuvostoliiton työläis- ja talonpoikaissotilaita petturihallituksen häpeällisen asian puolesta vai antaako voimansa Suomen kansanvallan ja sen hallituksen, Kansanhallituksen puolesta.

KANSAN VALTA

Uuden maailman puolesta

[illegible]

Punainen Armeija on ystävämme

"Minä olen kuullut [illegible] "Punaisen Armeijan [illegible] ja [illegible] Valkoisia, jotka vasta jättivät sen taakse.

"Kun meidän kylän luona alettiin [illegible] niin minä menin [illegible] ja [illegible] ajattelin, että puhdistuksen suojeluskuntalaiset luulivat Punaisen Armeijan [illegible] ettei he valehtelisi ja minä jäätiin jälkeä kotia.

Punainen Armeijan [illegible] kylän [illegible] tulin vakuutetuksi siitä, että Punainen Armeija ei koske kenään, vaan päinvastoin, auttaa kylän naisille apua, [illegible] ja hevosia polttopuiden ja heinän [illegible] yn".

Siitä puhui Punaisesta Armeijasta Hautaniemen kylän talonpoikaisnainen Anni Jakovleva.

Anni Jakovleva yksityiskohtaisesti [illegible] punaarmeijalaisilla. Hän kertoi punaarmeijalaisia [illegible] ja puhui:

— Punaarmeijalaisia täytyy suojata, he ovat [illegible] ihmisiä. Minä olen vakuutettu siitä, etteivät he mitään halua ottaa itseilleen minun omaisuutani.

Annin talossa on kyllä, viljaa ei riitä vuoteksi omalle perheelle. Heillä oli hevonen, joka ratkin ajolla eläin perheelä. Mutta valkoisetkin olivat mukanaan tämän eikä hevosen ja nyt neljän kuukauden [illegible] mitään tietoa. Edelleen Anni kertoo, että jos hän tietäisi, missä hänen miehensä on, niin hän pyytäisi ja kehottaisi häntä tulemaan kotia.

— Minä hänelle kertoisin Punaisesta Armeijasta ja meidän Kansanhallituksesta — lopettaa keskustelun Anni Jakovleva.

Matti Seppänen.

Norjalainen kirjailija Grieg sodan sytyttäjiä vastaan

Tukholma, 13 tammik. Tunnetun norjalainen kirjailija Nordahl Grieg on kutsuttu armeijaan ja on hän Pohjois-Norjassa Finnmarkissa. Viimeisiinä porvarillisiin lehdet kaiketi jahtavat häntä, vaatien, että hän kiekaytyisi omista sympatioistaan Neuvostoliitto kohtaan. Eräässä lehdessä "Dagbladen" Grieg esiintyi kirjoituksella otsikolla "Kenen kanssa ovat ajatuksemi?"

"Joulukuussa, kirjoittaa Grieg, nuot lehdet julkaisivat minun uusittaisen hävityskirjoituksia vastaan, että minä esittäisin omaa poliittisen katsantokantani. Jouko-osastossa, missä minä palvelen, on säädetty mitä ankarin sensuuri ja kielletty lähettämästä kirjeitä ja sähköasemia. Joksiaan on ymmärrettävä, että hyökätä minua vastaan tällaisessa tilanteessa on valintain epäkohtelisia. Minä en ole kotonani, enkä omaa mahdollisuutta vapaasti esittää ajatuksiani.

Kenen lyhyeni. Minun toivomukseni sivutuksesta porvarillisten kirjailijain pyrkimyksiä [illegible] kuten [illegible] ja [illegible] ovat ottaneet omaan [illegible] kanssa, joka [illegible] ja vihaa [illegible]. Kirjailijat, kauppiaat ja [illegible] ovat pyrkivät [illegible] Norjan kansan [illegible]. Ainoana Norjan viholliseen ovat [illegible], jotka [illegible] [illegible] puolustamaan".

Englannin työläiset ovat valko-Suomelle avunantoa vastaan

Lontoo, 12 tam. [illegible] New Castle'n [illegible] hyväksyi [illegible], jossa on [illegible] valko-Suomen [illegible] vastaan ja vaati, että [illegible] kongressi ryhtyisi [illegible] toimenpiteisiin.

Englannin [illegible] toimenpiteet, jotka ovat suunnattu avunantoon valko-Suomelle, muistaan myöskin päätöslauselmassa, joka on hyväksytty Gloster'in kaupungin konerakennustyöläisten yhdistetyn ammattiliitto yhtiökomitean päätöksessä. Päätöslauselmassa sanotaan, että konerakennustyöläisten yhdistetyn ammattiliitto komitean on ryhdyttävä valmistamaan toimenpiteitä estämiseen aseiden lähettämistä taivalta, jotka ovat tarkoitettu valko-Suomen varten. Lontoossa yksi suurimista kunnallistyöläisten ammattiliitto osasto West Ham'issa hyväksyi päätöslauselmaa, jossa se velvoittaa omia edustajiaan Lontoon ammattiliittojen neuvostojen istunnossa tammikuun 13 päivä vaatimaan ryhtyä toimenpiteisiin pyöveli Mannerheimille avunannon ehkäisemiseksi.

"Daily Worker" julkaisi tunnetun irlantilaisen dramaatigin O'Casey'n ilmoituksen, jossa tuomitaan avun ottaa valko-Suomelle ja esitetään vakaumus Suomen kansan puolesta vallosta.

Norjalaiset työläiset panevat vastalauseensa valkosuomalaisten avustamista vastaan

Oslo, 8 tammik. Kaikkialta Norjasta laajenee kamppailu valkosuomalaisten avustamisen vastaan. Näinä päinä Oslon kaupungissa, joka on Norjan teollisuuskeskus, huomattava ammattiliittotoimitaja Arthur Berg antoi julistuksen, jossa hän vastustaa valkosuomalaisten avustamistoimenpiteitä.

"Norjan työläisten, — ilmoitti Berg, — joka vuosina 1918 antoi suunnattoman suuren ruokaa Suomen ruokaisten taisteille hurjeksenaali Mannerheimin vastaan, on nytkin oltava Suomen kansan pyrkiä avustamista vastaan."

Suur-Britannia auttamassa Suomen.

Työkumppaneilleni Suomen opettajille, koko maaseudun henkisen työn tekijöille

Kallist ystävät!

Minä olen Kuhmon kaupungin opettaja, entinen mojakkamaalainen J. Tammemaa. Joudun bolshevikeille vangiksi ja ajettiin, että mojakkamaalaisena tulen ammutaksi. Minua kohdellaan kaikenlaisin päinvastoin, aile hyvin. Täällä sain tietää ja näkä paljon sellaista, mitä me tiedän kansanne kotimaassamme ennen tietäneet, ennekä kuulleet.

Sain kuulla Suomen Kansanhallituksen muodostamisesta Otto Kuusinen johdolla ja loin sen julistuksen. Uusi hallitus esiintyy demokratian ja laajan työrintamaan muodostamisen puolesta. Minun mielestäni meidän on kaikin voimin taottava niitä Suomen demokraattista valtiomuotoa, jota vastaan maamme taantumus — kenraalit, upseerit, terroriilla ja provokatsioilla taistelee.

Punainen Armeija kunnioittaa meidän uutta hallitusta. Siitä ei ole minkäänlaisia valloitusyrityksiä. Suomen itsenäisyys taataan.

Luin Neuvostoliiton ja Suomen demokraattisen hallituksen välisen sopimuksen, josta sain tietää, että me suomalaiset saamme lähä huomattavan alueen Neuvosto-Karjalasta.

Maamme suomalainen kulttuuri, [illegible] ja [illegible] [illegible] kehittyvät. [illegible] ei [illegible] mitä [illegible] ja [illegible] ta [illegible] ta [illegible], kuten [illegible] [illegible] aikana.

Täten meidän kaikkien Suomen työläisten henkisen [illegible] jäin tehtävänä on olla kanneta matta [illegible] Neuvostoliitto vastaan, vaan [illegible] sen lopettamiseksi.

Selvittäkä tämä totuus kansalle!

Ankaimmat tuomiot [illegible] valtionmodolle!

Kutsukaa kansa taistelun ja lorvan elämään!

Älkäkä ajoiko veljen ja kanssa veljeensä, joka varmasti on tuleva eilei tämä sota sitä ennen päätty.

Meitä petettiin.

Mitäkään en voi valeta todellisista asian tarkoituksesta, sillä en halua, että te oikeaisitte elämänne ja tulevaisuutenne vihaisyyden sitä kanssa etujen puolesta.

Elakoon vapaa ja riippumaton Kansanvaltainen Suomi ja sen veljellinen ystävyys Neuvostoliiton kanssa!

Elakoon Suomen Kansanhallitus ja sen johtaja Otto Kuusinen!

Kansakoulun opettaja
J. TAMMEMAA.

Korttisysteemi lihalle Englannissa

Lontoo, 14 tammik. Lehti "News Chronicle" ilmoittaa, etä korttisysteemi, joka tullaan ottamaan käytäntöön lihalle Englannissa edellyttää, että ei-[illegible] [illegible] [illegible] [

Uuden elämän puolesta

valkosuomalainen lokalehdistö ja radio. Tämä sopimus takaa Suomelle alueellisen laajennuksen ja antaa kansalle todellisen, eikä teennäisen, vapauden.

Tästä kaikesta ei ole tietoinen suomalainen sotilas. Hän ei tiedä sitä, kuka on Suomen todellinen isäntä, jota hänen on käsketty puolustaa.

Suomen sotilas ei tiedä sitä, että Kallio-Mannerheim-Ryti-Cajander ovat Suomen suurimpia tilanomistajia ja kapitalisteja. Sotilailta salataan, että suomalaiset pankkiherrat, valkoisen Suomen nykyiset isännät, ovat ja jäävät ulkomaalaisen pääoman kuulinisiksi palvelijoiksi. Tämä koplakunta on muuttanut Suomen omaksi puolisiirtomaakseen ja työläisen ja talonpojan siirtomaaorjan asemaan.

Suomessahan on enemmän kuin puolet talonpoikaistoa — 157.000 taloutta — pakoitettu hankkimaan elatuksensa jostakin muualta pienestä palkasta. "Vapaassa Suomessa" on lähes 900.000 maasendun palkkatyöläistä ja metsätyöläistä. Suomessa on tuhansia työläisiä työttöminä. Puolitoista miljoonaa, s.o. 75 % koko maan väestöstä on heitetty kurjuuden ja nälkäkuoleman partaalle. Aina 96 % maan puunjalostusteollisuuden tuotteista on ulkomaalaisten kapitalistien käässä. Nämä ulkolaiset pääoman omistajat ovat piiloutuneet erilaisten osakeyhtiöiden naamioiden suojaan ja näiden sekä omien kapitalistien etuja puolustaa suomalainen sotilas.

Päivä päivältä aukenevat suomalaisen sotilaan silmät. Upseerit häyttömästi valehtelevat Punaisen Armeijan "petomaisuudesta", jota mukamas käytetään sotilasvankeja vastaan, mutta antakaamme puheenvuoro itselleen sotilasvangeille.

Eemil Pellinen — talonpoika Levilahdesta — on jo joutunut olemaan pitemmän aikaa Punaisen Armeijan vankina. Hän kirjoittaa:

Vangiksi joutumisen ensimäisestä päivästä saakka Punaisen Armeijan komentajat ja sotilaat ympäröivät minun huomiolla ja huolenpidolla. Minua ruokitaan hyvin ja nyt katson itseni voimistuneeksi.

Täällä minä sain tietää Suomen Kansanhallituksesta ja siitä, että Punainen Armeija saapuu Suomeen työkansan auttajana. Punainen Armeija yhdessä Kansanarmeijan kanssa hävittää suojeluskuntalaiset murhapolttajat. Nyt minulle on selvä, minkä puolesta Suomen kansan on taisteltava..."

Kuka on Suomen kansan todellinen ystävä?

Ei ainakaan ulkolaiselle kapitalisille itsensämyynyt Suomen hallitus. Tämän tosiasian tulee pian käsittämään koko Suomen kansa. Silloin se kääntää aseensa Suomen rahavallan diktaattoreita vastaan, ulkomaalaisia imperialisteja vastaan, jotka isäntinä Suomessa ja yksissä tuumin pyrkivät pitämään kansan Suomen hallitusta, [illegible] nuttä, onnellista

„OPI HYMYILEMÄÄN"

Valkosuomalaisen porvariston asiat huononevat päivä päivältä. Yhä tottelemattomammaksi tulevat Suomen kansan joukot, yhä vaikeammaksi tulee johtaa joukkoja. Epäkelvoilliksi ovat käyneet vanhat, useampaan kertaan käytännössä koetellut joukkoihin vaikutuskeinot. Ei enää kunnioiteta sillä tavalla, kuin aikaisemmin, valtiollisia toimitsijoita ja johtohenkilöitä, kansa tulee päivä päivältä yhä synkemmäksi.

Porvaristo sitkeästi etsii selvitystä näille ilmiöille, voimistaa suullista- ja painopropagandaa ja ryhtyy erilaisiin keinoihin väestön mielipiteen virkistämiseksi.

Porvarillisen aikakausjulkaisun "Yhteishyvä" yhdessä marraskuun numerossa on julkaistu suuri kirjoitus, jonka on allekirjoittanut eräs Marketta. Tämän kirjoituksen otsikkona on "Opi hymyilemään(?!). Kirjoitus alkaa hymyn luonnehtimisesta, jossa erikoisesti alleviivataan sen merkitys. "...Hymy valaisee, hymy tasoittaa ja kaunistaa ihmistä, hymy tekee ihmeitä." Ja edelleen... "Nyt, jos koskaan tarvitaan ihmeitä tekevää hymyilyä..."

Puolestamme sanomme, että toivomus on todella hyvä, mutta ikävä kyllä, minkälaiset "käsittämättömät" ovat nämä suomalaiset, maamme kansalaiset. He nähkääs kirjoittajan mielipiteen mukaan eivät mitenkään halua omaksua sitä yksinkertaista totuutta, eivätkä ainoastaan hymyile, vaan päinvastoin käyvät he päivä päivältä yhä synkemmiksi.

Aikakausjulkaisu kirjoittajansa Marketan nimessä on pakoitettu toteamaan, että "...joka päivä työpäivän aikana laitokseen, jossa työskentelee kirjoittaja, käy paljon asiakkaita, mutta hymyä enempää kuin kiitostakaan he eivät jätä jälkeensä. Tuomme tässä otteen kirjoituksesta.

"Huoneeseen tuli asiakas. Asiakas oli herra. Herra otti hatun päästänsä, koska huomasi olevansa huoneessa. Vaikutti kovin ympäältä. Sanoi sentään "päivää", mutteei nimeään, vaikka hänen oli jäätävä joksikin aikaa tutkimaan papereita. Kun hän lähti pois liikkuivat hänen hunlensa, mutteei kukaan kuullut, mitä hän sanoi. Lakin hän painoi lujasti päähänsä jo ennen kynnystä. Ja hymyttä lähti.

Asiatyttö laahusti pitkän soiton jälkeen sisälle. Tyttö oli vihaisen näköinen, otti paperit vastahakoisesti ja samoin laahavin askelin suunnistautui takaisin ovelle."

...Miksi Suomen kansa on niin taipumaton hymyilyyn? — asettaa kysymyksen kirjoittaja ja tulee naurettavaan johtopäätökseen siitä, ... että suomalaiset nähkääs ovat luonteeltaan synkkiä ja vleensä harvoin hymyilevät(?!). Mutta nähtävästi tuntien, että johtopäätös on ilmeisen valheellinen, kirjoittaja edelleen kirjoittaa: "...Voihan olla, että hymyileminen on teeskentelyä, jos se on opittua, eikä luontaista. Mutta voihan luonnettaankin kasvattaa. Ei, jossain muussa on vika. Miksi sitten ovat suomalaiset viime aikoina lakanneet hymyilemästä. Tähän kirjoittaja on pakoitettu loppujen lopuksi vastaamaan totuudenmukaisesti ja antamaan oikean vastauksen hymyilemisen puuttumiselle väestön keskuudessa... **"Eihän tosin aikakaan ole nyt sellainen, että se panisi turhaan hymyilemään".**

Niin, ikäviksi ovat käyneet Suomen porvariston asiat! Niin ikävää kuin se onkin, täytyy kuitenkin todeta, että Suomen kansa ei hyväksy herrojen mannerheimien, kallioiden, rytien ym. seikkailupolitiikkaa. Suomen kansa ei hymyile! On syytä tulla murheelliseksi. Näille herroille jää ainoastaan yksi keino: julkaista päiväkäsky, jossa velvoittaa väestön, ainakin yhteiskunnallisilla paikoilla, hymyilemään, koska porvariston eduksi on että kansalaiset käyttäytyisivät reippaasti ja näyttäisivät iloisilta.

Suomen työtätekevän kansan orjuuttajat ja veriset pyövelit ovat johtaneet maan ja koko kansan omalla seikkailupolitiikallansa kurjuuteen. Väestö on pakoitettu ampumisen uhalla siirtymään paikasta toiseen, kärsien kaikenlaista puutetta ja epämukavuuksia joulukuun pakkasten vallitessa, mutta porvariston ja suurtilanomistajain katalat palvelijat sanomalehtien ja aikakausjulkaisujen kynäilijät ovat siksi häikäilemättömiä, että uskaltavat tällaisena aikana vaatia, että suuria kärsimyksiä kokeva Suomen kansa hymyilisi.

Epäilemättä työtätekevän suomalaisen luonne on synkkä. Mutta syynä tähän ovat Suomen kansan pyövelit, porvariston ja suurtilallisten harjoittama ankara riisto ja fasistinen komento. Pimeys, joka vielä toistaiseksi vallitsee valko-Suomen alueella, alkaa jo häipyä idästä nousevan vapauden auringon kirkkaiden valosäteiden johdosta.

Suomen kansa käy suurta vapaustaisteluaa valoisan ja onnellisen tulevaisuutensa puolesta. Me emme epäile sitä, että tässä taistelussa se voittaa, sillä takeena tässä ovat monimiljoonaisen Neuvostoliiton kansojen ystävyys ja apu sekä mainehikas Punainen Armeija, joka tuo mukanaan vapauden Suomen kansalle.

Lähenee aika, jolloin Suomen kansa tulee hymyilemään, eikä ainoastaan hymyilemään, mutta syväntahtoisesti nauramaan ja loitsemaan omasta onnellisesta elämästään vapautetussa Suomessa.

A. V.

Kansainvälisessä baarissa

Kolmentoista oikeusjuttu Tokiossa

Tokio, 12 tammik. Domei Tokion tietotoimisto tiedottaa, ensimmäisinä päivinä Tokion rikosoikeuden eteen astuvat 13 vasemmistolaisia- ja talonpoikaisjärjestöjen jäseniä. Nämä 13 henkilöä olivat vangitut joulukuussa v. 1937. Vangittujen keskuudessa on 3 vasemmistolaisprofessoria, [illegible] **Outsi**, **Arisava** ja **Minobe**. Vangitut 2 vuoden aikana olivat [illegible] pakkokuulustelun alaisina. Sen jälkeen he olivat tunnustetut syyllisiksi "yhteiskunnallisen rauhan, [illegible] yksityisyyden ja järjestyksen kumoamisen" lain rikkomisesta.

Meksikkolainen ammattitoimitsija hyväksyy Neuvostoliiton kannan

New York, 12 tammik. Tunnettu meksikkolainen ammattiliikkeen toimitsija Viljasenor kirjoituksessaan, joka oli julkaistu aikakauslehdessä "Futura" (julkaistaan Meksikon kaupungissa) esiintyy neuvostovastaista parjausta ja valhetta vastaan, jota levitetään USAssa, Englannissa ja Ranskan taantumuksellisten piirien taholta. "Neuvostoliiton toiminta Suomessa, — kirjoittaa Viljasenor, — on itsepuolustoteko. Neuvostoliiton ulkopolitiikka on aina tarkoittanut yleisen rauhan säilyttämistä ja kapitalistisen agression ehkäisemistä. Neuvostoliitto vastaan."

Bulgarialainen lehdistö Neuvostoliiton ja Bulgarian välisen taloudellisen yhteistyöskentelyn merkityksestä

Sofia, 14 tammik. Bulgarialaiset lehdet ovat täynnä keskusteluja Neuvostoliitosta palanneen bulgarialaisen kauppaedustajiston jäsenten kanssa. Lehdet julkaisevat rahaministerin Buzhilovin ilmoituksen kauppasopimuksen sisällöstä ja sijoittavat monilukuisia valokuvia edustajistosta vastaanotosta Sofian asemalla. Lehti "Vtshera i Dnes" johtavassa artikkelissaan kirjoittaa: "Suurella menestyksellä solmitut taloudelliset sopimukset Neuvostoliiton kanssa ovat vastaanotetut molemmissa maissa suurella riemulla ja tyydytyksellä. Tästä todistavat Neuvostoliiton ja Bulgarian lehdistön lausunnot, edustajistomme riemulliset vastaanotot ja saatot asemilla matkan taessaan Neuvostoliiton läpi sekä meillä. Tämä todistaa, että sopimukset perustovat vakavalle perustalle. Epäilemättä ne tuovat suuren hyödyn molemmille maille ja sitä enemmän nyt, jolloin sota hajoittaa ja jarruttaa kansojen taloudellista kehitystä. Euroopan sodan kuohunnan oloissa Bulgarian ja Neuvostoliiton väliset taloudelliset sopimukset luovat lujan perustan rauhalliselle yhteistoiminnalle auttaen samalla liikettä rauhan puolesta

Leningradin sotilaspiirin esikunnan tiedoitus

Toisen kolmen viikon aikana rintamatoimissa Suomessa rintamalla ei ole tapahtunut sanottavia muutoksia. Jos ensimäisen kolmen viikon aikana oli vakavia sotilaallisia liikkeitä, jotka päättyivät Neuvostoliiton sotajoukkojen äkkikohtien luoviseen Suomen alueella, niin toisen kolmen viikon aikana sotatoimet rajoittuivat tavallisten tiedustelujoukkojen ja jalkaväen pieniin yhteenottoihin. Äkkiä syntyneet pakkaset huomattavasti vaikuttivat suomalaisten sotajoukkojen toimintaan, mutta ilmastosta muodostunutta edullista tilaa he eivät kyenneet rat[illegible] käyttämään hyväkseen. [illegible] sijaan ulkomaalainen sanomalehdistö, erikoisesti ja ennenkaikkea ranskalainen tietotoimisto Havas on kerinnyt tänä aikana sepittämään suuren määrän valheellisia tietoja Neuvostoliiton sotajoukkoihin nähden. Esikunnalla ei ole aikaa joka päivä kumota kaikkia valheellisia ulkomaiden tietotoimistojen edustajien mielikuvituksia, mutta esikunta katsoo tarpeelliseksi aika-ajottain tehdä yhteenvetoja näiden herrojen valheellisesta kampailusta ja paljastaa heidän todelliset kasvot.

1. Ulkomaalaiset tietotoimistot nojautuen Genevestä, Helsingistä, Riigasta saatuihin mystillisiin "lähteisiin" vakuuttavat, tai eivät vakuuta, vaan ovat huutaneet maailmensä käheäksi, että suomalaiset sotajoukot ovat murtaneet rintaman kaikilla suunnilla ja ovat siirtyneet Neuvostoliiton rajojen yli ja nyt suorittavat taisteluja Neuvostoliiton alueella. Tämä on pelkkää valhetta, se on lapsellista, mieletöntä ja nauettavaa valhetta. Todellisuudessa suomalaiset sotajoukot eivät ole yhdellakään suunnalla saavuttaneet Neuvostoliiton rajoja. Tuskinpa he ovat asettaneetkaan itselleen tällaisen tehtävän. **Viipurin** suunnalla suomalaiset sotajoukot ovat 70 km. päässä Neuvostoliiton rajasta, **Sortavalan** suunnalla — 80 km. päässä, **Petsamon** suunnalla — 130 km. päässä Petsamosta etelään ja **Oulun** suunnalla 120 km. Neuvostoliiton rajasta Rovaniemelle päin ja 10—15 km. Suomussalmelle päin.

2. Ulkomaiden tietotoimistot, erikoisesti tietotoimisto Havas, nojautuen samoihin "lähteisiin" vakuuttavat, että Suomussalmen piirissä Neuvostoliiton 44 divisioona on "menettänyt 14 tuhatta miestä". Tämä on sen tekijäin yliluonnollista mielikuvitusta. 44 divisioona yhteensä omasi rintamalla korkeintaan 10 tuhatta miestä ja mitenkä se sitten olisi voinut menettää 14 tuhatta miestä. Todellisuudessa Neuvostoliiton sotajoukot menettivät korkeintaan 900 miestä ja nämäkin tappiot ovat selvitettävissä enemmän äkkiä tulleilla pakkasilla, kun suomalaisten sotajoukkojen toiminnaila. Mutta ulkomaalaiset valehtelijat koettavat vaijeta siitä, että suomalaiset sotajoukot täällä menettivät kuolleina ja haavoitettuina yli 2.000 miestä ja kaiken tämän lisäksi suojeluskuntalaiset petomaisesti murhasivat omia haavoittuneitaan tarkoituksella olla jättämättä "kieliä" Neuvostoliiton sotajoukoille.

3. Ulkomaalaiset tietotoimistot vakuuttavat, nojautuen samoihin "lähteisiin", että suomalaiset sotajoukot ovat katkaisseet Muurmannin rautatien liikenteen ja että nyt tämän rautatien työ "täydellisesti paralisoituu". Tämä on samanlaista valhetta, kun edellisetkin. Se näkyy jo siitä, niinkuin yllä jo mainitaan, ettei suomalaiset sotajoukot yhdessäkään paikassa ole saavuttaneet Neuvostoliiton rajaa ja että suomalaiset sotajoukot ovat Neuvostoliiton rajasta kymmenien kilometrien etäisyydessä ja Muurmannin rautatiestä satojen kilometrien päässä. Todellisuudessa Muurmannin rautatie ei minuutiksikaan ole lakannut työtään.

4. Samat ulkomaalaiset tietotoimistot nojaamalla samoihin kaikille tuntemattomiin mystillisiin "lähteisiin" vakuuttavat, että "venäläiset ovat menettäneet Petsamon", että "venäläiset ovat kutsuneet avukseen saksalaisia", että "Neuvostoliittoon on saapunut joko 20 tai 40 vaiko 140 "saksalaista sotilasneuvojaa Neuvostoliiton sotajoukkojen uudelleenjärjestämiseksi". Katsomme tarpeelliseksi ilmoittaa, että tämä yliluonnollinen valhe ylittää kaikki toiset ulkomaalaisten tietotoimistojen herrojen valheet. Petsamo joulukuun 1 p:stä asti on ollut Neuvostoliiton sotajoukkojen käsissä. Neuvostoliiton sotajoukot yhdessä ei kauan sitten saapuneiden Kansanarmeijan joukko-osastojen kanssa, eivät ainoastaan pidä hallussaan Petsamoa, vaan ovat siirtyneet 130 km. Petsamosta etelään. Mitä tulee "saksalaisiin sotilasneuvonantajiin", jotka ovat tulleet muka "uudelleen järjestämään Neuvostoliiton sotajoukkoja", niin meidän on epämukava torjua tätä kuviteltua tyhmää valhetta. Meistä tuntuu, että ainoastaan eläimellinen pelko Neuvostoliiton ja Saksan sotaliiton perspektiivistä voi tulkita ranskalaisen tietotoimiston herroille tämän mielettömän yliluonnollisen valheen.

Me ymmärrämme, että ulkomaiden tietotoimistoille isännät ovat antaneet tehtäväksi suorittaa Neuvostoliiton vastaista kiihoitustyötä, ja he myöskin sitä suorittavat, laskien suuren määrän valheellisia mielikuvituksia, täyttääkseen heille annetun tehtävän. Mutta mitä maksaa kiihoitustyö, joka perustuu ei tosiasioihin, vaan valheisiin?

Yhteiskunnallisen mielipiteen säännöllinen pettäminen — siinäkö on "sivistyksen" puolustajien "kiihoitustyö"? Me emme osanneet kuvitella, että ulkomaiden sanomalehdistön edustajat voivat vaipua niin alas.

Ensimäinen lento ilmailulinjalla Moskova-Berliini

Tammikuun 8 p:nä kello 10 ja 45 aamupäivällä lähti Moskovasta koelennolle linjalla Moskova—Berliini useampia paikkoja omaava matkustajalentokone. Lentokonemichistön komentajana on ensiluokan lentäjä Kiritshenko, lentäjät Smirnov ja Horpjakov, mekanikko Monahov ja radisti Glushajev.

Ilmailukentällä oli lentokonetta saattamassa siviili-ilmalaivaston päähallinnon ja Saksan "Lufthanzin" osakeyhtiön edustajat.

Säännöllinen ilmayhteys Moskovan ja Berliinin välillä alkaa tammikuun 21 p:stä. Uusi vastaavattu ilmailulinja tulee kulkemaan Minskin, Belostokin, Königsbergin ja Danzigin kautta. Ilmailulinjan pituus on 1.855 kilometriä.

Tämän matkan tulevat lentokoneet lentämään 8 tunnissa 10 minuutissa. Tammikuun 12 p:nä lähtee Berliinistä Moskovaan koelennolle saksalainen lentokone. Toinen koelento Moskova—Berliini suoritetaan tammikuun 16 p:nä.

Lentokone, joka lähti eilen Moskovasta Berliiniin, saapui Minskiin 15 minuuttia ennen määräaikaa. Jätettyään varustelun ilmailuasemaa varten jatkoi lentoa länteen.

Tunnin lentomatkan jälkeen lentokone saapui Belostokin ilmailuasemalle. Täällä lentokone otti polttoaineita ja kello 11 ja 50 otti suunnan Königsbergiin.

Eilen illalla Moskovaan oli saatu tieto, että lentokone onnellisesti laskeutunut Königsbergin lentokentälle kello 16 ja 56 minuuttia Moskovan aikaa (9 minuuttia ennen määräaikaa). Kone oli ilmassa 4 tuntia 45 minuuttia. Tämän päivän aamulla lähtee lentokone jatkamaan matkaa Berliiniin.

Saksalainen lehdistö Englannin ja Ranskan yrityksistä muodostaa sodan uudet pesäkkeet

Berliini, 12 tammik. Lehti "Kölnicher Zeitung" esiintyi kirjoituksella englantilais-ranskalaisista yrityksistä sytyttää sota pohjoisessa.

Englanti ja Ranska, kirjoittaa leti, osoittavat voimakasta painostusta Ruotsiin ja Norjaan tarkoituksella pakoittaa viimemainitut osoittamaan laajaa "apua" Suomelle. Englanti ja Ranska pyrkivät siihen, että molemmat Skandinavian valtiot esiintyisivät omilla sotavälineillä Suomen "avuksi".

On tunnettua, minkälaiset todelliset syyt piilevät tässä Englannin ja Ranskan pyrkimyksissä, Ruotsille ja Norjalle pitäisi olla selvää, kirjoittaa lehti, että jokainen myönnytys, joka on tehty Englannin ja Ranskan eduksi, esim. sotatukikohtien luovuttaminen omalla alueellaan, merkitsee puolueettomuuden rikkomista. Mutta n.s. geneveläisen sitoumuksen täyttäminen "mannerheimiläisen Suomen avustamisesta" tulee katkaisemaan Ruotsin ja Norjan suhteet Saksan ja Neuvostoliiton kanssa ja silloin käy selväksi, että kuuluminen edleleen Kansainliittoon, joka kokonaisuudessaan on Englannin ja Ranskan komennon alaisena, ei ole soveliasta todellisen puolueettomuuden kanssa.

Jokainen voi käsittää, että Suomen kohtalo ei häiritse Englantia ja Ranskaa, jatkaa lehti, ja heidän "apunsa" omaa yhden tarkoituksen — vetämällä Ruotsi ja Norja sotaan, tehdä isku Saksalle ja ennenkaikkea ehkäistä malmin vientiä Saksalle Ruotsista. Lehti alieviivaa, että tähän meneminen merkitsee avun osoittamista Saksan vihollisille ja puolueettomuuden rikkomista.

Englanti ja Ranska kaikin voimin yrittävät muodostaa uuden sodan pesäkkeen. Lehti m.m.

(Jatkun 4:llä siv.)

Kansanrintamakomiteat kansanvallan elimeksi paikkakunnille

"Meidän valtiomme tulee olla kansanvaltainen tasavalta, joka palvelee kansan etuja sitä vastoin, kun Cajanderin ja Erkon rahavallan tasavalta palveli kapitalistien ja kartanoherrojen etuja...

Tämän mukaisesti meidän hallitus on Suomen Kansanvaltaisen tasavallan Kansanhallitus, joka tulee nojaamaan laajaan työtätekevien kansanrintamaan" (Suomen kansanvaltaisen tasavallan Kansanhallituksen julistuksesta).

Tätä perusmääritelmää vastaavasti Suomen kansanvaltaisen tasavallan Kansanhallitus on määritellyt oman poliittisen, taloudellisen ja kulttuurisen ohjelmansa.

On paikallaan huomauttaa, etta kansan tahdon ja Suomen kansanvaltaisen tasavallan Kansanhallituksen ohjelman välillä ei ole eroa. Kansantasavaltaisen Suomen tasavallan Kansanhallitu[redacted] ohjelma [redacted]staa täydelli[redacted] [redacted]enluokan ta[redacted] lonpoikaiston, pientuotantolaitosten omistajain, pienkauppiaiden ja työtätekevän sivistyneistön jokapäiväisiä vaatimuksia.

Kansanhallituksen ohjelmaa vastaavasti, ottaen myöskin huomioon kansan vaatimukset, Kansanhallitus on päättänyt perustaa valkoisista vapautetuille paikkakunnille kansan valitsemat työtätekevien kansanrintamakomiteat, joilla tulevat olemaan paikallisten vallan elinten oikeudet.

Kansanrintamakomiteat tulevat olemaan väliaikaisina eliminä paikkakunnilla siihen asti, kunnes välittömillä ja tasa-arvoisilla vaaleilla ja salaisella äänestyksellä valittu uusi Suomen kansanvaltaisen tasavallan eduskunta lopullisesti päättää Suomen kansanvaltaisen tasavallan paikallisten elinten rakenteen ja muodon.

Kylien ja kaupunkien kansanrintamakomiteat valitaan paikkakuntien kansalaisten yleisissä kokouksissa työläisistä, talonpojista, pienomistajista ja henkisen työntekijöistä. Vaalit suoritetaan avonaisella äänestyksellä. Äänioikeus annetaan kaikille kansalaisille, jotka ovat täyttäneet 18 vuotta sukupuoleen, yhteiskunnalliseen syntyperään, kansallisuuteen ja omaisuuteen katsomatta.

Valkoisista vapautetuilla paikkakunnilla väestö suurella riemulla tervehtii Kansanhallitusta ja osallistuu 100 %:sesti kansanrintamakomiteoiden vaaleihin.

Hyrsylän kylässä kansanrintamakomitean vaaleihin osallistui 130 henkilöä. Kokous pidettiin koulurakennuksen suurimmassa huoneessa. Kaikki kouluhuoneushuoneessa. Kaikki kouluhuoneus-ton käytävät olivat täynnä yleisöä. Suurella mielenkiinnolla ja tyytyväisyydellä kokouksen osanottajat kuuntelivat selostuksen Kansanhallituksen perustamisesta ja sen ohjelmasta. Kokous yksimielisesti tervehti Kansanhallitusta ja kannatti sen ohjelmaa.

Haustin kylän kansalainen Kärtsi sanoi kansanrintamakomitean vaalikokouksessa Kansanhallituksen edustajalle:

"Kiitos teille! Pyydän teitä, — ajakaa nopeammin pois Suomen kansan viholliset."

Juntussaaren kylän kansalaiset kokouksensa päätöslauselmassa kirjoittavat: "Me olemme kiitollisia neuvostohallitukselle sen osoittamasta avusta... Todeksi tuli vuosisatainen toivomus... Neuvostoliitto täytti Suomen kansan toivon yhdistämällä Suomen ja Karjalan yhtenäiseksi valtioksi. Me lupaamme antaa kaikinpuolista apua Kansanhallitukselle..."

Kansanrintamakomiteoihin valitaan Suomen kansan parhaita ihmisiä.

Moisionvaaran kylän kansanrintamakomiteaan valittiin parhaita ihmisiä, joiden luvussa on Timo Kukkonen, Teppo Pekkonen, Mikko Koivunen, Heikki Makkonen ja Aleksei Määräinen.

Tähän mennessä Salmin, Pitkäranta ja Suojärven piireissä on perustettu 10 kansanrintamakomiteaa.

Väestö suurella myötätunnolla suhtautuu kansanrintamakomiteain työhön.

Kansanrintamakomiteat ovat alkaneet kaikilla paikkakunnilla suorittamaan voimakasta työtä. Ne järjestävät taistelua suojeluskuntalaispartioita vastaan, järjestävät isännättömiksi jääneen omaisuuden suojelusta, väestön varustelua välttämättömillä elintarpeilla, perustavat kauppoja ja kansakouluja, avustavat köyhää väestöä, järjestävät teiden korjaustöitä jne.

Päivä päivältä kasvaa kansanrintamakomiteain vaikutus väestön keskuudessa. Väestö näkee niissä omat todelliset kansanvallan elimet, jotka työskentelevät ei kapitalistien ja kartanoherrain, vaan laajojen kansanjoukkojen etujen mukaisesti.

Tehostakaamme kansanrintamakomiteain työtä. Vetäkäämme laajat kansanjoukot komiteain työhön. Viekäämme viesti Kansanhallituksen perustamisesta ja sen ohjelmasta kaikille Suomen kansalaisille!

Tiivistäkäämme lujemmaksi rivimme Kansanhallituksen ympärille, kansanrintamakomiteain ympärille!

Tehkäämme jokainen kansanrintamakomitea voimakkaaksi Kansanhallituksen tukikohdaksi taistelussa Rytin hallituksen kukistamiseksi.

Ryöväri*)

(Kertomus)

Asemalla hänet kutsuttiin poliisihallintoon. Näinä kahdenkymmenen vuoden aikana S... kaupungin poliisihallinnosta oli tullut hänen toinen asuntonsa. Joukkopojasta aikaan poliisipäällikköön asti, joka on sisäasain ministeriöön hyvillä luetteloilla, kaikki poliisihallinnossa hänet mainiosti tuntevat. Kirilov hänet mainiosti tuntevat. Kirilov hyvin tiesi, että sinä asian ollessa rajaniskaisten asian kanssa yhteydessä hänet kutsutaan poliisihallintoon. Häntä on näissä asioissa korvaamaton. Viimeisikoina hänet kutsuttiin sinne usein, melkein joka päivä. Poliisihallinnossa häneen suhtauduttiin salatulla halveksumisella. Siitä huolimatta, että hän on jo pitkän aikaa ollut suojeluskunnassa ja näytellyt siinä huomattavan osuutta, eivät kaikki suojeluskuntalaiset tervehtineet Kirilovia. Häntä pidettiin mitättömämpänä etsivänä, likaisimpana ja epärehellisempänä ostettujen murhamiesten joukossa, jonka päällikkönä oli herra majuri. Tänä päivänä häneen ei kukaan kiinnittänyt huomiota.

Poliisihallinnon pihalla oli kuorma-auto. Suojeluskuntalaiset lastasivat siihen salaisia asiakirjoja ja asetta. Pihamaalla tauli kantelli poliisihallinnosta ulostuotuja paperipaloja.

— Nähtävästi huonosti ovat asiat, — ajatteli Kirilov, puristaen käsiään niin, että siniset suonet pullistuivat niissä ja hän surullisena raskaasti nousi rappuja taloon... Siis perääntymme!

Käytävä, jonka kahden puolen olivat vankilakomerojen näköiset puolipimeät poliisivirkamiesten kabinetit, oli täynnä suojeluskuntalaisia. Kaikki olivat marssikamppeissa. Tupakan savupilven seassa näkyi punaisia, vihaisia kasvoja.

— Ryssät, konnat...

Nämä sanat kuuluivat kaikilta suunnilta.

— Tänä päivänä venäläiset hyökkäsivät rajan yli... Tiedättekö, Kirilov?

Kun ukko astui majurin huoneeseen, majuri nosti hetkeksi katseensa omasta kapeasta arkunmuotoisesta pöydästään ja jatkoi edelleen pöytälaatikoista papereiden purkamista.

— Tiedän ja olen valmis kaikkeen, — sanoi alakuloisesti Kirilov. — Onko meidän perääntyttävä?

— Mitä sinä ajattelet, — yhtäkkiä kiljasi poliisipäällikkö, — vai onko meidän jäätävä tänne viime hetkeen saakka, että ne meidät ampuisivat kuin jänikset. Älä ole tylsämielinen. Tässä on sinulle päiväkäsky. Ota miehet ja toimi. Ei saa mitään jättää — sellainen on Helsingistä saatu päiväkäsky. Ei mitään säälimistä eikä sentimentaalisuutta. Onko selvä?

Kirilov loki päiväkäskyn.

— Siis me, herra majuri, emme aio palata enää tänne? — sanoi hän.

— Sen tietää jumala ja meidän marsalkkamme. Todellinen suomalainen isänmaallinen ei ajattele siitä. Hänen edestään ajattelee hallitus. Täyttäkää käsky...

Kello seitsemän illalla kaupungin läpi kulkivat ensimäiset perääntyvät suomalaiset sotajoukot. Tänä iltana S... kaupungin kadut olivat tulipalojen valaisemia ja muodostivat todella traagillisen näyn. Suuret tulen kielet, savu- ja kipinäpilvet nousivat kylmää sinistä taivasta kohti, peltien kaukana kiiluvat tähdet. Oli valoisa ja knuma, niinkuin keskisenä, aurinkoisena päivänä.

Tulipalo valtasi yhä uusia ja uusia taloja, kaupparakennuksia, metsäteollisuusmiesten ja kauppiaiden rakennuksia ja työläisten asuntoja. Ahnas tulen huuma ja ryske peitti lasten ja naisten itkun, jotka kulkivat malittuna menettäminä joukkoina, jota niin kuin taumaa kiväärin perään laukilla ajoivat lahtarit tulen valaisemia katuja pitkin.

Herra majuri matkusti S... kaupungista ensimäisten joukossa.

Kirilov jäi täyttämään sotapäällystön antamaa käskyä, Mannerheimin käskyä. Päihtyneen suojeluskuntalaisten joukon mukana hän kulki talosta taloon. Jokaisella suojeluskuntalaisella oli tulitikut ja lamppuöljyä. Useat kaupungin asukkaista vastustivat, erikoisesti naiset. He sulkivat talojensa ovet, käyttivät kaikenlaisia viekkauksia, että heidän kodit jäisivät poltamatta.

— Emme halua... Älkää, — huusivat he.

— Ottakaa... Viekää ulos.

Suurella melulla suojeluskuntalaiset hyökkäsivät taloon ja panevat kaiken sisälläolevan omaisuuden kasaan. Kirilovin käskystä yksi suojeluskuntalaisista valelee esineitä lamppuöljyllä ja itse Kirilov iski tulta ja niin talot yksi toisensa jälkeen syttyivät palamaan.

Yöllä koko kaupunki oli tulen vallassa. Alnoastaan laitakaupungilla jäi palamatta muutamia pieniä mökkejä, Kirilovin ja poliisihallinnon talot, muutamia kaupparakennuksia sekä ulkolaisten paperitehdas asutuksineen. Järven rannalla paloi saha. Siitä huolehti itse majuri.

Kirilovilla oli kiire. Punaiset olivat muutaman kilometrin päässä kaupungista. Kuuluivat tykin ammuksien räjähdykset.

Kirilovin naapurina asui puuseppä Heikki Turunen. Hänet syyskuussa kutsuttiin armeijaan. Kotia jäi vaimo, tyttö ja puolisokea isä.

Milloin suojeluskuntalaiset hyökkäsivät Heikin asuntoon, sisällä ei ollut ketään.

— Ne konnat taisivat kätkeytyä aittaan, niinkuin rotat, — huusi Kirilov omille käskyläisilleen, repien akkunaverhoja ja heitellen lattialle huoneessa olevia akkunaverhoja, sinkyvaatteita ym. esineita.

Yhtäkkiä huoneeseen saapui Heikin vaimo.

— Ei saa... Ei saa.

Kirilov heitti vaimon menemään ja sytytti tulen esineisiin.

— Murhamiehet, ryövärit!

Nainen lankesi palavien vaatteiden päälle, ikäänkuin sammuttaakseen omalla ruumiillaan palavat vaatteet.

— Mihinkä minä joudun... Lahtarit... Pedot.

Kirilov hetkeksi pysähtyi. Tässä huudossa ja valkertelussa hän kuuli menneisyyden äänen. Kaksikymmentä vuotta sitten näin palaivat Suomen lahtarien polttamat kylät ja näin valkertelivat naiset ja lapset.

Hän nosti tajuntansa menettäneen naisen palavien vaatteiden päältä ja vei hänet pihalle. Talo paloi. Sen syrjästä puolisokeilla silmillään katsoi vaijeten vanhus Turunen. Hän piteli käsissään polkansa tyttöä, jonka suojeluskuntalaiset jättivät ilman suojaa.

— Menkää pois, — huusi Kirilov ja astui askelen ukkoa kohti.

Ukko vieä lujemmin sylieli tyttöä ja oli paikallaan.

— Kuuletko ukko!?

— Minä en mene mihinkään, — päättäväisti lausui vanhus.

Itkevä tyttö piteli kädessään suurta pukkea. Lumella liikkumattomana lepäsi hänen aitinsä.

— Mene... Mene. — huusi tyttö.

Kirilov tempasi ukkoa olasta.

— Älä koske, — huudahti vanhus, heittäen voimakkaalla iskulla suojeluskuntalaista. Samalla Turusen vahtikoira hyökkäsi isäntänsä avuksi.

Kirilov veti revolverinsa tupesta...

Harmaat pilvet kulkevat taivaalla. Tulipalosta mustuneella lumen peittämällä maalla törröttävät palaneiden talojen savupiippu[illegible] suojeluskuntalaisten petomaisuuden muistomerkkinä. Kaupungin laidassa yhdessä palaneen talon matalassa savupiipussa tuuli hellutteli palanutta soppakauhaa.

Kaupungin laidassa jalkapolulla oli vanha, räystä tehty nukke ja sen vierellä pistoolista ammuttu vahtikoira.

Ihmisiä ei ollut...

Eino Nuori.

*) Jatkoa edelliseen numeroon.

Pohjois-Amerikan yhdysvaltain meriaseistus

New York, 12 tammik. Esiintyen edustajain kamarin merikomissiossa, meriministeriöön operatiivisen osaston päällikkö amiraali Stark ilmoitti, että meriministeriö aikoo suurentaa sotamerilaivaston tonnimäärää 400.000 tonnilla. Tähän ohjelmaan sisältyy 192.000 tonnia käsittävä risteilijäin rakentaminen 72.000 tonnia lentokone-emälaivojen rakentaminen, 60.000 tonnia käsittävä torpeedoveneiden rakentaminen, 40.000 tonnia käsittävä vedenalaisten veneiden rakentaminen ja 30.000 tonnia käsittävä rakennusohjelma muita laivoja varten.

Lehti "New York Times" kirjoittaa, että tietojen mukaan USA:ssa on suunniteltu 12—20 tuhatta tonnia käsittävän risteilijäin rakentaminen, jotka tulevat hyvin varustetuiksi ja ovat kykeneviä kehittämään suurta nopeutta.

Amerikan lehdistön tiedoitukset Washingtonista ovat sen todistetma, että Amerikan kongressin eräät piirit esiintyvät aiottaa ja Amerikan suuren sotamerilaivaston laajentamisohjelman rahastamista vastaan. Keskustelujen aikana eräät senaattorit allevivaivat, että sotamerilaivaston rakennoksen on katsottu liian suuret varat.

Riisto englantilaisilla teollisuuslaitoksilla

Lontoo, 12 tammik. Sota on erittäin raskaasti heijastunut englantilaisen työväen nuorison asemaan. Ilmoituksessa, jonka julkaisi englantilaisen kommunistisen nuorisoliiton Lancashire'n ja Cheshire'n järjestö, puhutaan, että useilla Manchesterin piirin tehdaslaitoksilla tehtaiilijat pakoittavat nuoria työläisiä tekemään työtä 54 tuntia viikossa. Yhdellä Lancashire'n kreivikunnan suurimmalla koncerkennustehtaalla 19-vuotisia tyttöjä pakoitetaan tekemään työtä 12 tuntia yövuoroissa. Metallitehtaalla Droylodenissa (lähellä Manchesteriä) 14-vuotiset alaikäiset tekevät työtä 56 ja enemmänkin tuntia viikossa ilman mitään lisämaksua. Solfordissa suurella ompelutehtaalla on otettu käytäntöön 60-tuntinen työviikko nuorille työläisille 18—20 ikävuoteen ja 72-tuntinen viikko aikuisille työläisille. Ilmoituksessa osoitetaan, että nuorison, joka on töissä ompelutehtailla täytyy kaiken aikaa tehdä töitä keinotekoisessa valaistuksessa ja huonolla ilmanvaihdolla.

Saksalainen lehdistö...

viittaa ranskalaisen eversti Fabrin lausuntoon, joka vaatii puolueettomilta mailta Englannin ja Ranskan kaikkien ehtojen ehdotonta täyttämistä, jota tarvitaan muuttaakseen Suomi sodan pesäkkeeksi. Genevelaisen lehden "Hamburger Frendenblatt" kirjeenvaihtaja kirjoittaa, että "Suomelle avunannon" fraasien suojassa Englanti ja Ranska yrittävät vetää puolelleen puolueettomat maat, joille mukamas uhkaa Saksa ja muodostaa pohjoisissa maissa omat sotatukikohtansa.

Näinollen, allevilvaa kirjeenvaihtaja, se, mitä Parisissa nimitetään "hitaasti muodostuvaksi rauhallisten kansojen yhtymäksi" todellisuudessa on ei mikään muu, kuin uusi yritys länsivaltioiden taholta muodostaa puolueettomien maiden Saksan vastainen rintama. Näitä tarkoituksiä palvelee myöskin Kansainliitto.

Sosialidemokraattinen kauppias

Lehdessä "Neuer Vorwärts", joka on sijoittautunut Ranskan porvariston siipien alle, eräs sosialidemokraatti mietiskelee siitä, mikä on parempi työväenluokalle: kapitalismi vaiko bolshevismi? Hän on kapitalismin kannalla. Millä perusteella? Hän [illegible] taus vetää puolensa omalla [illegible] hellisyydellään:

"Kapitalismin vallitessa [illegible] sukaista kaupan [illegible]

Kauppiaan sielu täydellisesti esiintyy tässä (raaleissa). Mies yhteydessä on tämän kanssa [illegible] vuenluokka, jonka nimessä esiintyy sosialidemokraattinen lehti.

Kirjoittaja sallii, että Neuvostoliitossa työväenluokan aineellinen asema on verrattain korkeammalla, kuin kapitalistisissa maissa, mutta tämä ei häntä lainkaan lohduta:

"Aineellisen hyvinvoinnin kohoaminen ei voi hyvittämeidät sen kadotuksiesta, mikä tekee ansiokkaaksi meidän olemassaolomme".

Voi, sinä mielyisä yksityisyrityksen kauppa! Ainoastaan se tekee ansiokkaaksi sosialidemokraattisen olemassaolon. Tästä johtuu hullaantunut viha sosialidemokraattisten kauppiaiden taholta Neuvostomaata kohti, jossa on poistettu yksityinen kaupankäynti.

„Georgij Sedov"

Jäänmurtaja "Georgij Sedov" on viimeaikoina tullut koko maailman tieteellisten piirien kohteeksi.

Jäänmurtaja "Georgij Sedov" on rakennettu Englannissa [illegible] vuotta sitten. Sen englantilainen nimi on "Beatik."

Imperialistisen sodan aikana Englannin hallitus myi jäänmurtajan Venäjälle, ja sen jälkeen jäänmurtaja sai uuden nimen, venäläisen Pohjoisen jäämeren tutkijasankarin nimen "Georgij Sedov".

"Georgij Sedov" ei ole suuri jäänmurtaja, mutta se on hyvin varustettu jäissä liikunnan varalla. "Georgij Sedov" omaa tuuman vahvuisen teräspäällyksen ja erikoisen reunauksen, joka suojaa jäänmurtajan alaosaa. Vain Neuvostoliitto on käyttänyt jäänmurtajaa hyödyllisesti.

V. 1929 "Georgij Sedov" suoritti suuren tutkimustyön Arktikassa. Kesällä v. 1929 se nosti ensikerran Neuvostoliiton lipun Frans Josefin saarelle ja samalla jätti 7 talvehtijaa, joiden joukossa oli nykyinen Neuvostoliiton sankari Ernst Krenkel.

"Sedovin" retkikunta samana vuotena rakensi siihen aikaan maailman pohjoisimman asuntopaikan Gukerin saarelle.

"Sedov" on suorittanut suurta sankarillista työtä pohjoisen meritien avaamiseksi Kaukaisessa Itään. V. 1937 "Georgij Sedov" jäi vahvoihin Laptevien meren jäihin ja siitä asti se on yli kaksi vuotta ollut tuulajolla Pohjoisen jäämeren jäissä ja suorittanut tieteellisiä tutkimustöitä.

Neuvostohallitus on lähettänyt suuren nykyaikaisen jäänmurtajan "J. Stalin" vapauttamaan "Sedovia" pohjolan jäistä. Tammikuun 14 p:nä v. 1940 "J. Stalin" saavutti "Sedovin". [illegible] hetkellä "J. Stalin" kulj[illegible]

KANSAN VALTA

Lyhyt loppu Suomen suurkapitalistien sotaseikkailulle!

SUOMEN KANSA TAHTOO RAUHAA JA YSTÄVÄLLISIÄ SUHTEITA NEUVOSTOLIITON KANSSA

Imperialistinen sota on raivonnut keski-Europassakin jo pari kuukautta. Kapitalististen suurvaltojen mahtimiehet tavoittelevat uusia siirtomaita, uusia riistoalueita. Nyttemmin hyökkääjävaltioiden johtoon asettunut Englannin imperialismi torjuu kaikki rauhanehdotukset. Puhuen kauniita korulauseita „kansanvallan puolustamisesta hitlerismiä vastaan" Englannin ja Ranskan taantumukselliset johtajat, maailman suurimmat siirtomaarosvot jatkavat mieletöntä sotaansa, tekevät kaikkensa temmatakseen myöskin tähän asti sotaan osallistumattomat maat imperialistisen teurastuksen pyörteisiin.

Mitä isot edellä, sitä pienet perässä! Puolan kapitalistien ja paanien tahdon täyttäjän, Englannin imperialismin sotaan yllyttämän ja sitten pulaan jättämän herra Beckin poliittisen uran maineeton loppu ei ole opettanut mitään Suomen sotakiihkoisille hallitsijoille. Englannin sotaprovokaattorien kehoituksia kuullen he ovat panneet koko maan liikekannalle, lähteneet sotaan mahtavaa Neuvostoliittoa, sen kukistumatonta Puna-armeijaa vastaan.

Herrat Cajander, Erkko ja Tanner ilmoittavat sotaseikkailunsa syyksi sen, että Neuvostoliitto on muka esittänyt Suomelle „mahdottomia vaatimuksia". Tämä on kuitenkin törkeätä asiain vääristelyä. Kaikki Neuvostoliiton ehdotukset, jotka näkyvät Neuvostoliiton Kansankomissaarien Neuvoston puheenjohtajan ja ulkoasiain kansankomissaarin V. M. Molotovin puheesta Neuvostoliiton korkeimman Neuvoston viidennen ylimääräisen istuntokauden istunnossa, tarkoittavat vain Neuvostoliiton ja sen toiseksi suurimman kaupungin, Leningradin turvaamista vihamielisten imperialististen suurvaltojen hyökkäyksiltä. Laivastotukikohtien luovuttaminen Neuvostoliitolle Suomenlahden rannikolla ja rajan siirtäminen kannaksella olisi ollut myöskin Suomelle edullista, sillä se olisi tehnyt tyhjäksi kaikkien kolmansien valtioiden yritykset laskea maihinnousujoukkoja Suomen rannikolle ja siten syöstä Suomi sodan jalkoihin muuttamalla se marssialueeksi Neuvostoliittoa vastaan. Neuvostoliiton ehdotukset, jos ne olisi hyväksytty ja niitä täydennetty vielä keskinäisen avun sopimuksilla, kuten Neuvostoliiton, Eestin, Latvian ja Liettuan välillä on tehty, olisivat LÄHJOITTANEET SUOMELLE PYSYVÄN RAUHAN. Neuvostoliiton ehdotusten hyväksyminen olisi ollut senkin vuoksi edullista, että Suomi olisi luovuttamiensa ja vuokraamiensa alueiden tilalle saanut KAKSI KERTAA SUUREMMAN ALUEEN Neuvosto-Karjalasta. Me emme siis olisi menettäneet mitään, mutta olisimme voittaneet paljon. Me olisimme saaneet pysyvän rauhan, ystävälliset suhteet suureen naapuriimme ja sen lisäksi yhdistää Suomeen Neuvosto-Karjalan eräät alueet.

Mutta Cajanderit, Erkot ja Tannerit laskivat, että vaikka Suomen kansa siten voittaisikin, niin he MENETTÄISIVÄT MAHDOLLISUUDEN VEHKEILLÄ NEUVOSTOLIITTOA VASTAAN. He ja muut poliittiset korttihuijarit menettäisivät mahdollisuuden tehdä Suomi marssialueeksi neuvostojen maata vastaan. Tätä pelkäsivät myös Englannin ja Yhdysvaltain imperialistit, tätä pelkäsivät Skandinavian taantumusporvarit. Siksi he kiihoittivat Cajanderin, Erkon ja Tannerin hallituskoplaa sotaan Neuvostoliittoa vastaan. Ja nämä eversti Beckin surkean itsemurhapolitiikan viheliäiset matkijat tottelivat. He syöksivät Suomen toivottoman, mielettömän sodan kauhuihin.

Sitä pahempi heille!

Suomen kansa tahtoo rauhaa. Siksi se tervehtii Punaista Armeijaa, rauhan armeijaa ystävänään. Suomen kansa nousee ja heittää hartioiltaan suurkapitalistien ja suurtilanomistajain hallituksen raskaan ikeen. Suomen kansa nousee ja muodostaa oman hallituksensa, joka tekee lyhyen lopun herrojen Cajanderin, Erkon ja Tannerin provokaatorien sotasta, solmiaa Neuvostoliiton kanssa keskinäisen avunannon sopimuksen ja turvaa siten Suomen itsenäisyyden ja riippumattomuuden, hankkii Suomen kansalle pitkäaikaisen ja pysyvän rauhan.

Kärsivällisyydellemme on tullut loppu

Jo aikoja sitten, kun olin vielä nuori ja elämänhaluinen, ajattelin, että kyllä se joskus koittaa ilon päivä meillekin Suomen pikkutalonpojille. Kuvittelin saavani maata edes sen verran, että olisin voinut elättää perheeni, poistumatta muihin töihin suurtalollisten riistettäväksi. Mutta vuodet vierivät vierimistään, eikä unelmani vaan ottanut toteutuakseen.

Lokakuun Suuri vallankumous antoi Venäjällä maat talonpojille, Suomessa vallan sieppasivat porvarit ja suurtalolliset. Monet meistä luulivat saavansa maata ja kannattivat Svinhufvudin ym. pomojen puuhia. Sitä suurempi oli pettymyksemme, kun maakysymys jäi ennalleen ja sellaisenaan se pysyy nytkin. En minäkään silloin vielä ollut tietoinen siitä, ettei nämä herrat olisi annettaisiko meikäläisiä käytettäväksi. Vieläkin kerran toiveeni pettivät.

Pikkutalonpoikain asema onkin viimeaikoina käynyt sietämättömäksi. Kriisin seurauksena maataloustuotteiden hinnat ovat pahasti laskeneet, metsätöitä on mahdoton saada, koska puutavaran vienti

(Jatkuu 7 siv.)

SUOMALAINEN SIVISTYNEISTÖ, KULJE KANSSAMME!

Suomalainen työmies ja talonpoika ovat suhtautuneet hienoisella, joskin usein väärällä epäluulolla maamme sivistyneistöön. Tietämättä, että hengenviljelyn ahtaus ja sitä kuristava taantumus on vaientanut henkisen työn tekijäin oman äänen, ovat työnraatajat pitäneet sellaisia mustia järjestöjä kuin Akateemista Karjala-Seuraa ja muita saman hengen liittoja Suomen sivistyneistön äänenkannattajina. Valitettavasti onkin suuri joukko Suomen opiskelevaa nuorisoa, niitä, joista Suomi on saanut virkamiehensä, lääkärinsä, opettajansa, insinöörinsä, kuulunut tähän järjestöön. Se ei ole kuitenkaan ihme, kun tietää, että tämän järjestön jäsenyys oli ehtona virkapaikkojen saannissa ja varsinkin upseeriuralle pyrittäessä. Se esti monta nuorta opiskelijaa sanoutumasta opintoaikanaan ja

(Jatkuu 7 siv.)

Punainen Armeija marssii

Punainen Armeija marssii ja maanpakolaiset palaavat. Suistuvat, suin päin pakenevat kansamme sortajat, valkeat vainolaiset.
Mässäys päättynyt on. Ylensyömärit kauhistuvat.
Nälkäiset nousevat kylläisten anturan alta.
Vankilanvartija rukoilee. Turhaa on tuokin työ!
Auta ei taivas, ei Englanti! Pilvien reunamalta
rikoksentekijäin kasvoihin tulinen salama lyö.

Punainen Armeija, rauhan ja vapauden vahti
marssii ja lyö sodanlietsojat. Poljettu nostaa pään.
Valtava on Puna-armeijan askelten tahti.
Köyhät kun kuulevat sen, valot majoissa sytytetään.

Riemulla ei ole rajoja. Uusi on laulujen aihe.
Sen, mitä sortaja kielsi, nyt sana tulkita saa.
Työmiehen veli on kyntäjä. Tässä on aikojen vaihe.

Karttuos kansamme rikkaus! Kasva ja kukoista, maa!

MUSTAN PORVARIN PUOLESTA EMME UHRAA HENKEÄMME

(SOTILASPOIKIEN KIRJE KARJALAN KANNAKSELTA PUNA-ARMEIJALAISILLE)

Me ryhmä suomalaisia sotilaspoikia, jotka on pakolla ajettu tänne rajalle muka tappelemaan teitä vastaan, hyvät toverit, pistämme teille pienen kirjeen, siitäkin huolimatta, vaikkapa se saattaisi joutua upseereiden käsiin, jolloin meidän päämme olisivat vaarassa. Meistä nimittäin tämä nyrkin heristeleminen täällä rajaviivan luona on kaikkein kurjinta politiikkaa, mitä olla saattaa. Tästä vastaavatkin yksinomaan maamme mustimmat porvarit. Me nälkäiset ja vilussa värjöttelevät sotilaat olemme kaikkia sotapuuhia vastaan ja lähtisimme heti kotia, jos ei meitä väkivalloin siitä estettäisi.

Meille on yritetty vakuutella, että meidän täällä olomme merkitsee vain „rauhan turvaamista". Punainen armeija kun on muka sellainen, että sitä ei saa muuten pysymään aloillaan kuin uhkailemalla ja kivääriä ojentamalla. Upseerit selittävät meille, että lähenee aika, jolloin Punaisesta Armeijasta tehdään kokonaan selvä. Me emme kukaan heidän lorujaan usko. Kaikki me nauroimme salaa, kun meidän „kapumme" luki meille eräänä päivänä „Ajan Suunnasta" kirjoituksen, jossa meitä kovasti mielisteltiin. „Ajan Suunta" kirjoitti: „Aikaisemmin on sanottu, että yksi suomalainen sotamies vastaa kymmentä „ryssää". Nykyhetkellä vastaa se viittäkymmentä. Ja jos tosi eteen tulee, luulen sen kykenevän vastaamaan sataa".

Tämä oli sentään jo ihan mahdottoman paksua, ja kuten jo sanoimme, me nauroimme salaa, kun tätä epistolaa meille luettiin, mutta Holopainen nauroi ääneen ja hänet vietiin sen tien. Emme ole mitään kuulleet hänestä sen jälkeen.

Täällä on meille myöskin lausuttu jonkun Matti Kuusen runoja, joissa sanotaan, että kaikki, mitä on Suomen rajasta Uraaliin, Ob-ja Jeniseijokiin asti, kuuluu „meille", s. o. Suomen suurkapitalisteille. Tiedämme, että meille sotilaille kuuluu vain tämä „kylmä morsian", jolla meidän pitäisi ampua teitä. Mutta sellaista häpeää emme ikinä ota päällemme. Mustan porvarin, Englannin kätyrin puolesta me emme uhraa henkeämme. Kun vain tulee tilaisuus, niin käännämme pistimet sotahulluja upseereitamme vastaan ja panemme Suomeen pystyyn semmoisen järjestyksen, joka takaa rauhan niin meille kuin teillekin.

Vielä kerran terveisiä, toverit! Ja jos täältä alkaa kuulua ryske, kun me selvitämme välejämme omien herrojemme kanssa, niin tulkaa vieraisille. Annetaan yhdessä niille hyvä selkäsauna ja eletään senjälkeen rauhassa ja sovinnossa.

Ryhmä Suomen sotilaspoikia Karjalan kannakselta.

NEUVOSTOLIITTO EI UHKAA MUITA KANSOJA

Se haluaa vain ystävällisiä suhteita kaikkiin naapureihinsa taatakseen samalla oman turvallisuutensa

SUOMI TARVITSEE HALLITUKSEN, JOKA EI VALVO ENGLANNIN IMPERIALISMIN, VAAN SUOMEN KANSAN ETUJA

Neuvostoliiton ulkopolitiikalle on ominaista pyrkimys rauhallisiin ja ystävällisiin suhteisiin kaikkien suurten sekä pienten valtioiden kanssa. Tätä politiikkaa on se johdonmukaisesti harjoittanut koko olemassaolonsa aikana. Samaten se on tehnyt voitavansa rauhan säilyttämiseksi ja saavuttamiseksi toistenkin valtioiden välillä. Vaikka Neuvostoliitto täydellisesti käsitti, ettei Kansainliitto, sellaisena kuin se oli, voinut olla todellisena rauhan tukena, niin liittyi se Kansainliiton jäsenyyteen, käyttääkseen niitäkin vähäisiä mahdollisuuksia, joita Kansainliitto toi, taistelussaan rauhan puolesta ja jos ei muuta, niin paljastaakseen ainakin sodan lietsojien aikeet.

Mutta vaikka Neuvostoliitto pyrkiikin rauhallisiin ja ystävällisiin väleihin kaikkien maiden kanssa, ei se anna kenellekään lupaa vahingoittaa neuvostomaan etuja. Tässä tarkoituksessa se kaikin tavoin lujittaa puolustuskykyään, vahvistaa Punaista Armeijaansa ensiluokkaiseksi sotavoimaksi, joka on aina valmis lyömään rauhan ja sosialismin viholliset, jos nämä uskaltavat käydä Neuvostoliiton kimppuun.

Neuvostoliiton ulkopolitiikan johtavana periaatteena on

kansallisuuksien vapaan kehityksen tunnustaminen, rauhan säilyttäminen kaikkien kansojen välillä.

Kun Venäjän Suuri Sosialistinen Lokakuun vallankumous vapautti kaikki Venäjään kuuluneet kansat tsaarivallan sorrosta, niin myöskin Itämeren varrella sijaitsevat kansat—Suomi, Eesti, Latvia ja Liettua saivat täydellisen vapauden ja valtiollisen itsenäisyyden.

Tätä asiantilaa vielä vahvistettiin vuonna 1920 kaikkien näiden valtioitten kanssa solmituilla rauhansopimuksilla. Tämän jälkeisenä kautena on Neuvostoliitto noudattanut näitä uudelleen muodostettuja valtioita kohtaan mitä ystävällisimpiä suhteita. Se ei ole Suomeenkaan nähden tehnyt tästä poikkeusta, vaikka Suomen valtapiirit ovat sitä sotapuuhillaan jatkuvasti ärsyttäneet. Mutta aseelliset puuttumiset neuvostomaan asioihin on Neuvostoliiton kansa päättävästi torjunut.

Tässä kuvastuu Neuvostoliiton taholta pieniä valtioita kohtaan harjoittaman politiikan täydellinen eroavaisuus tsaarivallan politiikasta, joka ei antanut pienintäkään mahdollisuutta Venäjään kuuluneiden kansojen kansallisvaltiolliselle kehitykselle. Neuvostoliiton parikymmentä vuotta kestäneen politiikan tuloksena on ollut se, että

sen suhteet Eestiin, Latviaan ja Liettuaan nähden ovat johtaneet sikäli huomattavaan parannukseen,

että ilmenivät suotuisat mahdollisuudet poliittisten ja kaikkien muiden suhteiden edelleen parantamiseksi.

Tämä olikin saavutettu uusien keskinäisten avunantosopimusten solmiamisella mainittujen maiden kanssa.

Nämä sopimukset edellyttävät poliittisten suhteiden edelleen lujittumista sopimuksen tehneiden valtioiden välillä. Neuvostoliitto sitoutui antamaan Eestille, Latvialle ja Liettualle aseellista tukea niiden rajojen suojelemisessa ja tulee itsekin saamaan niiltä apua, jos vihollinen hyökkää Neuvostoliittoa vastaan näiden maiden kautta. Mutta tämä ei missään määrin merkitse Neuvostoliiton puuttumista näiden valtioiden sisäiseen elämään, vaan päinvastoin sopimukset edellyttävät kaikkien allekirjoittaneiden maiden ehdottoman suvereeniteetin noudattamista. Nämä sopimukset tulevat edelleenkin vahvistamaan rauhallista ja ystävällistä yhteistoimintaa näiden valtioiden välillä. Ensimmäisenä askeleena tähän suuntaan ovat mainittujen maitten ja Neuvostoliiton välillä solmitut kauppasopimukset. Nämä sopimukset tulevat olemaan suurena tekijänä Eestin, Latvian ja Liettuan talouden kehittämiseksi. Tavaranvaihto näissä maissa tulee monenkertaisesti nousemaan. Tämä seikka on nykyhetkellä, jolloin imperialistinen sota Europassa aiheuttaa monia taloudellisia vaikeuksia puolueettomille pienille maille, hyvin suurimerkityksellinen. Se takaa näille maille rauhallisen olemassaolon, estää ne joutumasta sodan pyörteisiin.

Tämän yhteydessä mainittakoon siitä havainnollisesta todisteesta Neuvostoliiton rauhanrakkaudesta, jota nähtiin Vilnan kaupungin alueineen luovuttamisessa sen ikivanhalle omistajalle — Liettuan kansalle. Maailman historiassa ei ole toista esimerkkiä, jolloin suuri ja mahtava valtio luovuttaa pienelle ja heikolle valtiolle suuren kaupungin vain sen periaatteella, että viimeksi mainittu on joskus siile kuulunut. Tiedetään, että kaupungit ja alueet ovat siirtyneet yhdeltä valtiolta toiselle vain väkivallan nojalla.

Neuvostoliitto on tehnyt kaiken voitavansa, päästäkseen neljännenkin Itämeren valtion, Suomen kanssa saman laisiin ystävällisiin suhteisiin taatakseen samalla myöskin oman turvallisuutensa.

Mutta Suomen hallitus ei ole tätä tahtonut.

Se on päinvastoin järjestänyt hurjan neuvostovastaisen kamppailun, pannut maan sotavoimat liikekannalle, yhdensuuntaistuttanut sanomalehdistön ja pannut kapulan niiden suuhun, jotka vaativat rauhaa ja ystävällisiä suhteita Neuvostoliittoon. Cajanderin, Erkon ja Tannerin hallituskopla on jo puoli vuotta teetättänyt kuumeisella kiireellä kaikenlaisia linnoitustöitä Karjalan kannakselle ja pannut neuvostovastaisen kamppailun johtoon IKL:n herrat, ne piirit, jotka ovat Neuvostoliiton olemassaolon ajan saarnanneet „Uralin valloitusta", Neuvostoliiton alueiden anastamista aina Ob ja Jeniseijokia myöten. Cajanderin, Erkon ja Tannerin hallitus ei tällöin ole pitänyt silmällä Suomen kansallisia etuja, vaan se on kulkenut Englannin imperialistien talutusnuorassa.

Tunnettua on, että juuri Englannin taantumuspiirit ovat yrittäneet järjestää neuvostovastaista sotaa. Cajander, Erkko ja Tanner, nämä suurkapitalistien nöyrät miehet, ovat muuttaneet Suomen maan imperialistien marssialueeksi Neuvostoliittoa vastaan. Siksi he ovat torjuneet kaikki Neuvostoliiton ehdotukset rauhallisten, ystävällisten suhteiden solmiamisesta Neuvostoliiton ja Suomen kesken.

Suomen työkansa ei tahdo sotia rauhan parasta suojelijaa, sosialistista Neuvostoliittoa vastaan. Suomen työmies, talonpoika ja henkisen työn tekijä vaatii rauhaa ja kansojen keskeistä yhteistoimintaa. Cajanderin, Erkon, Tannerin ja kaikkien sotavehkeilijäin hallituskausi on päättynyt. Suomen työtätekevä kansa muodostaa hallituksen, joka ei antaudu Englannin lordien neuvostovastaisten juonittelujen välikappaleeksi, Suomen kansa muodostaa hallituksen, joka tulee toiminnassaan valvomaan Suomen etuja, suojelemaan maamme itsenäisyyttä ja riippumattomuutta.

V. S.

Suomen työläiset kannattavat ystävyyssuhteita Neuvostoliiton kanssa

(CRICHTON VULCANIN TELAKAN TYÖLÄISTEN KIRJE)

Me työläiset tervehdimme Punaisen Armeijan mahtavia rykmenttejä. Me nousemme joka mies tehdäksemme yhdessä Punaisen Armeijan kanssa lopun Cajanderin hallituksen halpamaisesta politiikasta, kun se ulkolaisten imperialistien kannustamana alotti tämän neuvostovastaisen sodan. Me tiedämme, että neuvostovalta on aina osoittanut ystävyyttä Suomen kansaa kohtaan. Jo v. 1917 Lenin antoi Suomen kansalle itsenäisyyden ja kehoitti elämään sovussa. Me emme ole suinkaan unohtaneet, että Suomi on saanut itsenäisyytensä nuorelta neuvostovaltiolta Leninin kautta. Mutta Suomen kavala hallitus, joka alun alkaen on ollut tukemassa kaikennäköisiä neuvostovastaisia seikkailuja, on nyt petoksella ja pakkokeinoin syössyt kansamme sotaan Neuvostoliittoa vastaan.

Meille ei Cajanderin ja Tannerin hallitus ole koreista lupauksistaan huolimatta antanut muuta kuin puutetta ja kurjuutta. Tannerin väen, sosialidemokraattisen ja ammatillisen johtosakin avulla murrettiin viime elokuussa lähes puoli vuotta kestänyt lakkomme. Sosialidemokraattiset herrat selittivät kylmästi, että Crichton Vulcan on sotatarvetehdas, jossa valmistetaan tärkeitä valtion tilauksia—hyökkäysaikein Neuvostoliiton kimppuun, kuten myöhemmin saimme nähdä. Lakkomme julistettiin korpilakoksi, meidät jätettiin vaille kaikkea keskusjäjestöjen tukea, ja niin hävisimme suunnattomin uhrauksin käymämme taistelun.

Lakon päätyttyä olemme saaneetkin tuntea, mitä linnarauha hallituksen kanssa merkitsi. Työpäivämme on pidennetty 10-tuntiseksi, kaikki ylityörajoitukset on poistettu, ylityökorvausta on pienennetty puoleen entisestään, sikäli kuin sitä yleensä maksetaan. Realipalkkamme on vähentynyt suunnilleen kolmanneksella, sillä elinkustannukset ovat sodan ensi päivistä lähtien kohonneet varovaistenkin laskelmien mukaan 35 prosentilla.

Tämä politiikka ei ole meidän, työväen politiikkaa. Eikä hallitus, joka tätä ajaa, ole meidän hallituksemme, työtätekevän kansan eduista huolehtiva hallitus.

Neuvostoliitto, jota vastaan Suomen porvaristo on aina hautonut sota-aikeita, on meidän työläisten ystävä ja turva. Suomen hallitusherrat ovat harjoittaneet aina neuvostovastaista politiikkaansa vastoin Suomen kansan tahtoa. V. 1919—20 Suomen porvaristo avusti Ententen neuvostovastaisia sotaretkiä, haaveillen aina Leningradin valloittamisestakin. Mutta työväen suureksi riemuksi ja onneksi mahtava Punainen Armeija löi kaikki nämä hyökkäykset takaisin ja v. 1920 oli Suomi pakotettu solmiamaan rauhan Neuvostoliiton kanssa.

Suomen porvaristo ei kuitenkaan pitänyt sanaansa. Aika ajoittain se hyökkäili Neuvostoliittoa vastaan. Pitemmän aikaa on se imperialististen suurvaltain käskystä valmistanut sotaa Neuvostoliittoa vastaan, välittämättä niistä kärsimyksistä, joita sota tuo tullessaan kansalle.

On tullut aika kumota sotaprovokaattorien hallitus, kansalle kurjuutta ja kärsimyksiä tuottava hallitussakki ja asettaa tilalle uusi hallitus, sellainen, joka politiikkaansaan noudattaa työtätekevän kansan toiveita ja valvoo sen etuja. Me teemme sen kymmenkertaisesti vahvistuneessa voimantunnossa tietäessämme, että tätä taistelua tukee ystävämme, Neuvostoliiton kunniakas Punainen Armeija.

Seuraa 9 Crichton Vulcanin laivatelakan työläisen allekirjoitusta.

Venäläinen työläinen on meidän ystävämme

Isännät, papit ja porvarilliset sanomalehdet yhteen ääneen jankkaavat meille, että kaikki „ryssät" ovat vihollisiamme, että he vaan odottavat hetkeä, saadakseen uudelleen valloittaa Suomen ja palauttaa täällä kirotun tsaarinaikaisen sorron. Kaikki tämä on inhoittavaa valhetta ja parjausta Venäjän kansaa, Venäjän työväenluokkaa kohtaan.

Me Suomen työläiset, emme ole unohtaneet, emmekä tule koskaan unohtamaan, että ainoastaan Venäjän työväenvalta antoi Suomelle, ensikerran sen olemassaolon aikana, valtiollisen itsenäisyyden. Me muistamme myöskin ja emme koskaan unohda, että juuri ne kuuluisat, niin paljon Suomen „vapaudesta" ja „riippumattomuudesta" huutaneet „isänmaanystävät", ve-

(Jatkuu 8 siv.)

SUOMEN TYÖLÄISET JA TALONPOJAT, KARKOITTAKAA KANSANVASTAINEN HALLITUS!

Cajanderin, Erkon ja Tannerin hallituskopla on pettänyt Suomen kansan pahemmin kuin mikään entinen hallitus

Ei mikään muu hallitus ole niin katalasti pettänyt Suomen kansaa kuin Cajanderin, Erkon ja Tannerin hallituskopla. Se on luvannut kaikkea hyvää, mutta tehnyt vain pahaa, rikkonut kaikki lupauksensa.

TYÖLÄISILLE tämä hallituskopla lupasi parempia palkkoja, työolojen parannuksia ja kapitalistien mielivallan rajoittamista. Mutta todellisuudessa työläisten reaalipalkka on viime aikoina alentunut 20—35 pros.:lla, työpäivä on pidennetty 10-tuntiseksi, ylityökorvausta vähennetty, palkkojen maksu jätetty työvoiman riistäjien mielivallan varaan, työttömyyden on annettu lisääntyä ja kaiken kukkuraksi koko maan työväenluokka julistettu "työvelvolliseksi". Hallitus voi komentaa jokaisen työläisen pakkotyöhön.

TYÖTÄTEKEVÄLLE TALONPOIKAISTOLLE JA PIENVILJELJÖILLE hallituskopla lupasi valtaan tullessaan vaikean aseman parantamista. Mutta todellisuudessa on talonpojat ja pieneläjät jätetty oman onnensa nojaan. Maata tarvitseville ei ole annettu maata. Maaseudun vähäväkisille ei ole annettu korottomia, ei edes todella halpakorkoisia lainoja heidän taloutensa kohottamiseksi. Raja-Karjalassa ja Kainuussa uhkaa nälänhätä, koko maan työtätekevä talonpoikaisto saa luovuttaa hevosensa hallituksen sotatarkoituksiin. Kohta aikoo hallitus viedä viimeisenkin jyvän talonpojan ja pienviljelijän aitasta. Koko maaseutu on joutumassa perikadon omaksi.

KOKO KANSALLE on Cajanderin, Erkon ja Tannerin hallituskopla luvannut kansanvallan turvaamista ja laajentamista, armeijan ja ohranan puhdistamista. Mutta se ei ryhtynyt mihinkään toimenpiteisiin turvatakseen kaikille kansalaispiireille edes perustuslain säätämää oikeutta asettaa omia ehdokkaitaan eduskunta- ja kunnallisvaaleissa. Se kansan osa, joka aikaisemmin oli äänestänyt lapualaisterrorin johdosta vangittua Sosialistisen työväen ja pienviljelijäin eduskuntaryhmää, ei saanut oikeuksiaan takaisin. Ohranaa, tuota koko kansan vihaamaa tsaarinvallan perintöä, ei lakkautettu. Myöskään armeijaa ei ole puhdistettu epäkansanvaltaisista aineksista. Hallituksen sisäpolitiikka on ollut läpeensä taantumuksellista, patavanhoillista, pankkiherrojen ja tukkiyhtiöiden sanelemaa kansanvastaista politiikkaa.

ULKOPOLITIIKASSAAN hallitus lupasi turvata maalle rauhan ja lujittaa ystävällisiä suhteita Neuvostoliittoon. Tosiasiassa se on kuitenkin koko ajan noudattanut sotapolitiikkaa, pyrkinyt sotaseikkailuihin. Kun aikoinaan Moskovassa käytiin neuvotteluja n.s. rauhanrintaman muodostamisesta, niin se oli juuri Suomen hallitus, joka avoimesti ilmoitti, että se ei halua minkäänlaisia rauhantakeita. Tämän sillä juuri niiden tarkoituksena oli tehdä Moskovan neuvottelut tyhjiksi käyttämällä edesmenneen Puolan itsemurhapolitiikkoa Beckiä ja Suomen pientä, mutta sotaista Eljas Erkkoa pikkuvaltteinaan. Samojen imperialististen piirien rohkaisemana Suomen hallituskopla houraili Ahvenanmaan linnoittamisesta neuvostovastaista sotaa varten. Ja kun Neuvostoliitto ehdotti rauhallisia, ystävällisiä neuvotteluja Neuvostoliiton ja Suomen poliittisten ja taloudellisten suhteiden parantamiseksi, niin Suomen hallituskopla kuunteli jälleen englantilaisten toimeksiantajiensa neuvoja ja lähti neuvoteluihin pannen samalla koko maan sotavoimat liikekannalle ja ryhtyen provokatoorisesti kaikkiin sotavalmisteluihin mahtavaa naapuriamme vastaan. Neuvostoliiton ehdotusten hyväksyminen olisi turvannut meille pysyvän rauhan ja koskemattomuuden, pannut sulun kaikkien imperialististen maiden pyrkimyksille tehdä Suomi sotakentäksi Neuvostoliittoa vastaan. Mutta Suomen hallitus, joka oli myynyt itsensä Englannin siirtomaa-riistäjien kätyriksi, valitsi sodan.

Työläiset, talonpojat ja koko Suomen kansa! Te tarvitsette rauhaa. Te tahdotte turvata Suomen itsenäisyyden ja riippumattomuuden, jonka hallitus on uhrannut Englanin imperialismille. Kukistakaa hallitus, joka on kavaltanut kaikki teille antamansa lupaukset, kavaltanut Suomen ja teen kansalliset edut. Tehkää loppu pankkiherrojen ja tukkiyhtiöiden sodasta, joka tuo kansallemme vain turmiota. Punainen Armeija takaa teille koskemattomuuden, takaa Suomen itsenäisyyden ja riippumattomuuden.

Valkoinen hirmuvalta on lopetettava

TULKOON SUOMESTA KANSANVALTAINEN TASAVALTA

Cajanderin, Erkon ja Tannerin hallitus kerskuu „kansan kannatuksella", mutta kansalle se ei anna minkäänlaista oikeutta lausua mielipidettään maan asioista. Koko maan sanomalehdistö, „Suomen Sosialidemokraatista" „Ajan Suuntaan" asti on yhdensuuntaistutettu. „Soihtu", vasemmistososialidemokraattien julkaisu ja „Suomen Pienviljelijä", maaseudun vähäväkisten äänenkannattaja on lakkautettu sen tähden, että ne vastustivat sotaseikkailua ja vaativat ystävällisiä naapuruussuhteita Neuvostoliittoon. Sodanvastustajain vangitsemiset ovat tulleet jokapäiväisiksi ilmiöiksi, vaikka lahjottu sanomalehdistö ei kerro niistä.

Suomen kansa on jo liian kauan saanut sietää pankkiherrojen ja tukkiyhtiöiden ääntä kuulevia, imperialistisia vierasmaalaisia lordeja tottelevia hallituksia. On aika suistaa Cajanderin ja kumppanien hallituskopla, tämä Suomen viimeinen kansanvastainen hallitus ja muodostaa maallemme hallitus, joka lakkauttaa valkoisen terrorin, antaa kansalle kokoontumis- ja sanavapauden ja johtaa Suomen pois sodan jaloista, solmiaa ystävälliset suhteet Neuvostoliittoon ja pelastaa maan itsenäisyyden, antaa työkansalle rauhan, leipää ja oikeutta.

„Meidän kohdaltamme on ketju jo katkennut"

Suojärven vähäväkisten kirje toimituksellemme

Suojärven ja yleensä Raja-Karjalan köyhät talonpojat ja pienviljelijät ovat lähettäneet meille useita kirjeitä, joissa kuvataan niillä seuduin rehottavaa hätää ja puutetta. Pientilalliset eivät vielä olleet selvinneet vuosien 1929—33 pulan seurauksista, kun uusi pula porvariston sotapuuhien yhteydessä on jälleen vienyt näiden köyhien seutujen väestön perikadon partaalle. Eräässä kirjeessä kuvataan erikoisesti suuriperheisten vaikeaa asemaa. Miehet on viety sotaan tai pakkotyöhön, jota nimitetään hieman siistitysti "työvelvollisuudeksi". Naiset ja lapsetkin koetetaan pakottaa "vapaaehtoiseen" lapastenkutomiseen sotatarkoituksiin ja kotityöt jäävät kokonaan rempalleen. Alkaa olla jo puutetta leivästäkin, särpimestä puhumattakaan.

Eräässä kirjeessä kerrotaan, että joku "vapaan huollon keskus" pyytää sanomalehdissään julkaisemassaan julistuksessa koko Suomen kansalta avustusta: rahaa, käytettyjä vaatteita, ruokatarpeita jne. "Onkin totta— sanotaan kirjeessä — että meille kelpaa kaikenlainen apu, mutta miksi herrat ovat sen nyt vasta huomanneet? Sosialistisen työväen ja pienviljelijäin eduskuntaryhmä yritti aikoinaan saada parannusta aikaan meidänkin oloihimme, mutta se pantiin sen vuoksi linnaan. "Työväenjärjestöjen Tiedonantaja", työväen oma lehti kirjoitti meidän puolestamme, minkä vuoksi se lakkautettiin. Samat herrat, jotka ovat tähän asti estäneet kaiken avun meille, pyytävät nyt meille almuja, koska "ketju on niin vahva kuin sen heikoin rengas", kuten heidän kirjeessään sanotaan.

Me emme halua herrojen almuja, me haluamme sen, mitä meille kuuluu: Maata tukkiyhtiöiltä ja avustusta valtiolta, jotta voimme saada taloutemme kuntoon. Valkoisen orjuuden ja väkivallan ketju on meidän kohdaltamme jo aikaa sitten katkennut. Me emme tahdo sotia riistäjiemme puolesta Neuvostoliiton työläisiä ja talonpoikia vastaan!"

SUURRIKKAAT PAKOKAUHUN TÄYTTÄMÄNÄ

Pakenevat Ruotsin puolelle vieden valuutat mukanaan

Suojeluskuntien esikuntien herroja ensimmäisten pakoonpötkijöiden joukossa

Neuvostovastainen sota, jota Suomen suurporvaristo on jo kauan puuhannut täyttääkseen englantilaisten toimeksiantajiensa vaatimukset, on alkanut käydä herrojen hermoille. Useat suomalaiset lehdet, m. m. "Karjala" kertoivat jo marraskuun alkupuolella, että kokonaiset suurrikkaiden suvut pakenivat Ruotsin puolelle, vaikka sota oli vasta suunnitelmana Englannin ja Suomen yleisesikuntien karttapaperilla. Silloin oli pakolaisluettelossa jo satakunta sivua. Kuinka monta tuhatta nimeä, siitä ei ole ilmoitettu.

Pakoonlähtijöiden etunenässä ovat olleet porvarilehtien tunnustuksen mukaan eräät ruotsalaiset kartanonomistajat, jotka kuuluvat suojeluskuntien esikuntiin. Pahimmat sodanlietsojat Helsingin yliopistosta kuuluvat olevan mukana. Samat lehdet tunnustavat, että myöskin suomalaiset suurrikkaat osallistuvat pakomatkaan. Herrat jättävät hukkuvan laivansa vieden Ruotsiin suuret määrät suomalaista valuuttaa.

Maan työläiset ja työtätekevät talonpojat näkevät siis jälleen, että Suomen isottelevat rahamiehet ovat kyllä rohkeita provosoimaan sotaa, mutta siihen heidän "sankaruutensa" sitten päättyykin. Suomen kansan pitäisi sotia heidän valuuttojensa, heidän rikkauksiensa puolesta. Mutta sitäpä Suomen työtätekevä, rauhaarakastava kansa ei tee. Herrat ovat sodan provosoineet. Antaa heidän siis itsensä sotia tai - paeta. Punainen Armeija, Työläisten ja talonpoikain armeija, rauhan armeija ei koske Suomen työtätekevän kansan omaisuuteen, ei loukkaa Suomen itsenäisyyttä ja riippumattomuutta. Se on Suomen työmiehen ja kyntäjän ystävä. Suomen kansa ei siis pakene, vaan jää kotiinsa ja herrojen paettua solmiaa pysyvän rauhan Neuvostoliiton kanssa.

SOTASEIKKAILIJAIN "KANSANYHTENÄISYYS" ON PELKKÄÄ VALHETTA

Herra Tannerin lehti vetoaa suotta leikkauspuukkoon kansan mielipidettä vastaan

Kansan sortajain hallituskausi on ollut ja mennyt

Työmies, talonpoika ja työtätekevä sivistyneistö astuvat nyt maan asiain johtoon

On näyttämöohjaajia, jotka muuttavat jokaisen murhenäytelmän huvinäytelmäksi, jopa ilveilyksikin. Poliittisella näyttämöllä sellainen on Cajanderin, Erkon ja Tannerin hallituskopla.

Tämä hallitus on johtanut Suomen sotaan kaikkien rauhaarakastavien kansojen ystävää, Neuvostoliittoa vastaan. Ulkolaisen provokation välikappaleiksi antautuneet hallitusherrat ovat kylmästi harkiten laskeneet rauhan edut ja koko Suomen väestön elämän ja kohtalot Englannin imperialistien uhrialttarille. Chamberlain käy sotaa Euroopassa ja on kiinnostunut siitä, että kaikki puolueettomat kansat joutuisivat sodan pyörteisiin. Englannin lordit eivät sure pienten kansojen kohtaloa. Heille on pää-asia se, että kaikki tähän asti sodan kauhuilta säästyneet kansat lähtisivät uhraamaan henkensä Suur-Britannian ja Ranskan imperialistien käymässä ryöstösodassa. Suomen suurkapitalistien ja rikkaiden tilanomistajain hallitus on osoittautunut kyllin nöyräniskaiseksi totellakseen korkeimpia käskijöitään. Se on pakottanut kansamme osallistumaan suureen murhenäytelmään, veriseen sotaan, mielettömään seikkailuun.

Mutta nämä suomalaiset kansanvastaisen sodan provokaattorit yrittävät näytellä Suomen kansan etujen valvojien osaa.

He vastasivat Neuvostoliiton ystävälliseen ehdotukseen pysyvän rauhan ja hyvien naapuruussuhteiden solmiamisesta yleisellä liikekannallepanolla ja kuumeisella sotavalmistelulla. Suomen sotilaspojat viskattiin juoksuhautoihin Karjalan kannakselle, havumajoihin harjoitusleireille, ja kansamme tytöt komennettiin sanitääripalvelukseen, palvelemaan mielettömän sodan tarkoituksia. Työläiset, talonpojat ja köyhät henkisen työn tekijät tuntevat jo nyt hallituksen valmisteleman sodan raskaat rasitukset. Suomen kodeissa asustaa puute ja hätä. Työpäivä on pidennetty 10-tuntiseksi ja työmiehen nälkävyötä kiristetty palkkojakin pienentämällä. Talonpojalta on viety pakko-otoilla hevoset ja niiden valjaatkin. Koulutyö on keskeytetty. Kaikki on uhrattu suurporvariston sodanjumalalle. Ja inhoittavinta on, että tämän sotaseikkailun järjestäjät väittävät puolustavansa Suomen kansan ja rauhan etuja. Koko kansa on muka heidän puolellaan. He vatkuttavat kauniita sanoja „kansanyhtenäisyydestä„ ja muuttavat siten lavastamansa murhenäytelmän ilveilyksi.

Mitään kansanyhtenäisyyttä suurporvariston tarkoittamassa mielessä Suomessa ei ole.

Sitä todistavat yksinpä hallituskoplan omatkin toimenpiteet, „Tasavallan suojelulaki", jonka hallitus pakotti eduskunnassa läpi, on mainio todistus siitä, että hallituspiirit hyvin tietävät tarvitsevansa terroria voidakseen edelleen hallita. Tämä lakitekele, joka jättää kansalaiset täydelleen sotaseikkailijain mielivallan varaan, on nyt jo voimassa. Sen avulla sanomalehdistö on yhdenmukaistutettu. „Soihtu", sosialidemokraattisen vasemmiston aikakauslehti ja „Suomen Pienviljelijä", maaseudun vähäväkisten lehti on takavarikoitu, koska ne uskalsivat vaatia hyviä naapuruussuhteita Neuvostoliittoon. „Tasavallan suojelulaki" määrää, että sanomalehden julkaiseminen voidaan kieltää, „jos painokirjoitus sisältää lausumia tai tietoja, jotka ovat omansa vahingoittamaan Suomen suhteita muihin valtioihin tai vaarantamaan valtakunnan yleistä turvallisuutta tai muita sen elinetuja". Tämän lainpykälän soveltaminen mainittuihin lehtiin merkitsee sitä, että Suomen hallitus pitää vahingollisena ja maan etuja vaarantavana sitä, että Suomi eläisi sovussa Neuvostoliiton kanssa eikä antautuisi Englannin imperialismin kätyriksi Neuvostoliittoa vastaan.

Mutta Suomen kansa on sitä mieltä, että ystävyyssuhteet mahtavimpaan naapuriimme ovat Suomen kansan elinetujen mukaisia.

Kaikesta kansanyhtenäisyyslavertelustaan huolimatta sotaseikkailijain hallitusta kannattavatkaan lehdet eivät voi toisinaan olla myöntämättä tätä tosiasiaa. Ne näet eivät tyydy vain julistamaan Suomen kansan olevan „yhtä" mieltä hallituksen sotapolitiikan kanssa, vaan tehden hallitukselle kömpelön karhunpalveluksen, koettavat muodostaakin tätä yksimielisyyttä nimittelemällä „kavaltajiksi" ja „hämäriksi aineksiksi" kaikkia niitä, jotka eivät ole mielettömän sotaseikkailun kannalla. Niinpä jo lokakuun puolivälissä „Varsinais-Suomi" epäsuorasti tunnusti, että yksimielisyys onkin vain kömpelö valhe. Lehti intoili:

„Sensijaan on oman maamme kohtaloista keskusteltaessa jyrkästi tehtävä loppu kaikista eripuraisuutta aikaansaavista puheista... Kaikkien on alistuttava siihen, mitä valtiovalta nykyoloissa meiltä vaati... Turha arvostelu on lopetettava."

„Tärkeintä on kuitenkin, että missä ikinä kuuluneekaan kavaltajain puheita, niin ne on kansalaisten toimesta jyrkästi lopetettava. Hämäräperäiset ainekset levittävät nyt m. m. huhua, että kaikki ne toimet joihin maan itsenäisyyden ja koskemattomuuden turvaksi on ryhdytty, muka olisivat vain joidenkin „sotakiihkoisten" touhua... Missä ikinä siis sellaista puhetta kuuluu, on siitä tehtävä heti loppu".

Monet muutkin lehdet ovat tehneet tämän tunnustuksen, että kaikesta terrorista huolimatta Suomen kansa, jota herrat ylevämielisyydessään nimittävät „hämäräperäisiksi" aineksiksi", vastustaa sotaseikkailua. Ja se onkin oikein. Se on Suomen työmiehen ja kyntäjän arvolle sopivaa! Kavaltajia eivät ole sodan vastustajat, vaan sen puuhaajat, sen provokaattorit. Cajanderin, Erkon ja Tannerin hallitus sekä sen toimeksiantajat suurkapitalistit, pääoman valtiaat. He kavaltavat Suomen elinedut, kavaltavat rauhan Englannin imperialisteille.

Tannerin äänenkannattaja „Suomen Sosialidemokraatti" tunnustaa myöskin, että „kansanyhtenäisyys" vararikkoutuneen hallituksen sodan puolesta on keksittyä lorua.

Tämä työväenliikkeen kavaltajien lehti vaatii avoimesti terroria, „oppositiokasvannaisten irroittamista", väkivaltaa sodan vastustajia kohtaan.

„Pääkirjoituksessaan 13. 11. 1939 kirjoitti lehti: „On luonnollisesti ymmärrettävissä, että suurissa joukkoliikkeissä esiintyy myös arvostelevia piirejä... Mutta jos oppositio nojaa arvostelunsa kokonaan toisiin edellytyksiin kuin niihin, mitkä oleellisesti ja muutenkin ratkaisevasti vaikuttavat jonkin maan työväenliikkeen menestymiseen, on tällainen oppositio kasvannainen joka on irroitettava.

Tunnustus on selvä. Suomen vapauttarakastava kansa, Suomen työmies maan muokkaaja ja työtätekevä sivistynyt ei siis anna tukahduttaa ääntään. Hän taistelee sodansytyttäjiä vastaan sillakin uhalla, että hallitusherrat julistavat hänet „kasvannaiseksi, joka on irroitettava". Suomen työmies ja talonpoika on rohkea ja sisukas.

(Jatkuu 6:lle siv.)

MISSÄ ON ONNELLINEN ELÄMÄ?

Suomen kansan monet sukupolvet ovat vuosisatoja taistelleet Suomen vapauden ja riippumattomuuden puolesta.

Vuonna 1917 Suomesta tuli itsenäinen maa ja kansa oli täysin vakuutettu siitä, että nyt alkoi uusi onnellinen elämä.

Mutta itsenäisen Suomen 20-vuotinen olemassaolo on todistanut, että onnellinen elämä ei tullutkaan Suomen kansalle, työläisille, talonpojille ja työtätekevälle sivistyneistölle, vaan Suomen porvaristolle, joka oli saanut erikoisoikeuden kansan riistämiseen.

Kansalle jäi täysi vapaus kärsiä puutetta ja jatkaa unelmointiaan paremmasta tulevaisuudesta.

Kuten monet muut, olen minäkin nuorena ollessani haaveillut paremmasta elämästä omassa vapaassa Suomessamme.

Suurella vaivalla onnistui minun päättää korkeakoulu entisen tsaarin-Venäjän pääkaupungissa—Pietarissa.

Kotimaahan, tänne riippumattomaan Suomeen minä palasin nuorena insinöörinä, täynnä toiveita ja luottamusta siihen, että nyt tulen olemaan tarpeen ja hyödyksi vapaan maan uuden elämän rakentamisessa.

Ja nyt, 20 vuoden kuluttua, luodessani silmäystä kuljetulle taipaleelle, täytyy minun syvästi pettyneenä tunnustaa, että toiveeni, kuten monien muidenkin toiveet, eivät ole toteutuneet.

Asuessani yli 20 vuotta Suomessa olen vain 9 vuotta joutunut tekemään työtä omalla ammattialallani. Kolme vuotta tein muita töitä ja yli 8 vuotta olen ollut suurelta osaltaan työttömänä.

Valitettavasti minun kaltaisiani on „riippumattomassa" Suomessa tuhansia. Kateudella muistelen ylioppilastovereitani ja ystäviäni nykyisellä Venäjällä, sillä tiedän, että siellä heitä todellakin tarvitaan, että siellä heillä on aina työtä ja että onnellinen elämä ei siellä ole unelmaa vaan todellisuutta.

Paha vain, että olen liian myöhään käsittänyt sen, että nykyinen riippumaton Suomi ei voi luvata kansalle hyvää onnellista tulevaisuutta, vaan että meidän on vielä paljon opittava venäläisiltä tovereilta.

Kumminkin olen iloinen, että loppujen lopuksi olen tämän ymmärtänyt ja haluaisin, että sen tulisivat mitä pikemmin ymmärtämään koko sivistyneistömme, kaikki työläiset, kaikki talonpojat, koko Suomen kansa.

Insinööri M.

„Ukkokin kirjoitti kaipaavansa kotiin"...

Savolainen pienviljelijäemäntä, jonka mies ja kaksi poikaa on kutsuttu rajalle ja joka 11- ja 13-vuotiaan tyttönsä kanssa hoitaa kotitaloa, kirjoittaa tuttavalleen Viipuriin:

"Olen aivan pyörällä päästä miesten lähdön takia. Mihin me kaikki poloiset lopuksi joudummekaan! Niin kiireesti joutuivat miehet lähtemään, ettei edes tärkeimpiä kotitöitä ehditty sopia. Isävanhus on yritellyt vähän kyntöjä tehdä, mutta sekin jäi, kun hevonen vietiin. Vanha ruunakin sai lähteä sotaan. Ja seuraavana päivänä oli kunnanlehdessä oikein suurin kirjaimin painettuna, että hevosten valjaatkin olisi vielä päällisiksi lahjoitettava. Isänmaa tarvitsee näet niitäkin. Niin meni miehet, hevonen ja valjaat.

Tähän meidän pirttiin on pantu asumaan 8-henkinen perhe. Karjalan kannakselta evakuoituja ovat. Niillekin on vielä särvintä annettava. Mielellään sitä jokainen antaisi, sillä aivan köyhiä ja vielä meitäkin onnettomampia ovat nuo pakolla kodeistaan poistuodut ihmisparat. Mutta vastustellen sitä tahtoo ieipänsä ja muun väeensä jakaa, kun ei ole mitään tietoa tulevasta...

Täällä meidänkin kirkonkylässä on pidetty papinrouvan puuhaamia ompeluseuroja, joissa on kudottu sukkia miehille. Minäkin niihin kerran menin, kun en muuten päässyt pyytelijöistä rauhaan. Opettaja siellä parhaillaan kertoi, että lehdissä oli kielletty sukkia laittamasta, niitä kun sotilaat eivät niinkään tarvitse (saappaissa näet käytetään pää-asiassa jalkariepuja, mutta sitäkös herrasrouvat olisivat tienneet). Muutamat suurempien talojen emännät ja tyttäret lupasivat kutoa lapasia. Minua suututti koko vätystely ja sanoinkin, että parasta olisi miesten tulla koteihinsa töitään tekemään ja rauhassa elämään. Johan tuo kenen tahansa tolkku sanoo, että vihanpito Neuvostoliittoa vastaan ei meitä voi tippaakaan hyödyttää eikä sellaisesta uhittelusta hyvää seuraa. Ukkokin kirjoitti kovasti kaipaavansa kotiin koko rintamalta.

Lähetän tämän kirjeen Sinulle naapurinemännän mukana, joka lähtee siellä sairaalassa käymään. Hänen poikansa on kuulemma keuhkokuumeessa. Se on niitä kannaksen rintaman tauteja sekin. — Nyt kun on kirjesensuurikin voimassa, niin ei tohdi postitietä edes vilpittömistä ajatuksistaan tiedottaa.

Anna.

TYÖMIES JA KYNTÄJÄ

Työmies ja kyntäjä!
Teidänhän ollut on teko,
teidänhän ollut on työ.
Teidänhän ollut on kärsimys,
polttava luomisen tuska,
hikinen päivä ja pimeä yö.

Työmies ja kyntäjä!
Nyt käsi lyökää käteen!
Riidan aikako ois?
Työmieshän yksin on voimaton,
maamieshän yksin on heikko,
yhdessä ikeenne syöskää pois!

Peltojen kyntäjä,
raivaaja rämeiden, soiden!
Sinun on oleva maa.
Leipä siis kasvata leveä,
niin teräsaurasi eteen
työläinen moottorin valjastaa.

Työmies ja kyntäjä!
Teidän on oleva teko,
teidän on oleva työ,
nuoruus kuin kevät kukkiva,
aikuisen elämän riemut,
vanhuus leppoisa kuin suviyö.

VIHOLLISENI ON VÄNRIKKIMME

(Sotilaan kirje vaimolleen)

Rakas Hilda.

Mitä kirjoittaisinkaan sinulle tästä koiran elämästä? Näinä päivinä saapui pappi. Meidät komennettiin ulos jouksuhaudoista ja ripitettiin. Pappi katsoo minua suoraan silmiin—minkä vuoksi lienen minä näyttänyt tuosta mustakaapuisesta omituiselta—ja kysyi:

— „Ketkä ovat sinun vihollisiasi"?

Minä vaikenin. Teki mieleni vastata, että minun viholliseni on vänrikkimme. Vänrikki kerran jo löi minua.

— Hyvä on,—sanoi mustakaapuinen tuijottaen minua.

— Sinun vihollisiasi ovat venäläiset. He haluavat riistää sinulta vapauden. Sinä olet suomalainen, sinun velvollisuutesi on tappaa vähintäin kymmenen venäläistä.

— Eikö missään tapauksessa vähempää? — Kysyin minä.

— Vaiti! — ärjäsi silloin vänrikkimme ja astui nyrkkejään puristelien eteeni.

Suoraan sanoen minä mieluummin olisin murhannut tuon iljettävän vänrikin. Kas siinä on viholliseni. Mutta venäläiset? Eivät he ole minulle mitään pahaa tehneet. Olen kuullut, että he ottivat maat rikkailta ja jakoivat ne köyhille. Eipä tuossa mitään huonoa ole.

Mutta pappimme haluaa, että minä tappaisin kymmenen venäläistä. Tehköön itse sen. Venäläisillä ovat lentokoneet, tankit, tykit, jollaisista me emme ole uneksineetkaan. Piru periköön mustakaapuisen. Ajoivat maakuoppiin. Istumme liassa, napsimme täitä ja odotamme, milloin kuula napsauttaa medät itsemme. Oi, Hilda. Kun vielä pääsisi tästä!

Sinä kärsit siellä pienokaisten kanssa ja minä täällä ikävöin.

Hilda! Tämän kirjeen lähetän tuttavani mukana. Häneltä kuoli äiti ja siksi annettiin loma. Lähetä hänen mukanaan villasukat. Ole terveenä, Hilda. Sano terveiset isällesi ja setällesi. Tulenko jouluksi kotiin, en tiedä. Tuskinpa meidän poikien onnistuu syödä tuoretta sianläskiä.

Sinun Jaakkosi

„Tukkimiesten ja koko kansan hallitus solmiaa rauhan"

(Kirje Pohjolan tukkityömaalta)

"Tukkipomojen suorittama vihankylvö Neuvostoliittoa vastaan ei ole ensinkään alkanut orastaa" — kirjoittaa meille eräs karaistunut „tukkijätkä" Pohjolan tukkityömailta. "Monen on täytynyt lähteä rajalle ja harjoitusleireihin, mutta en ole ainoankaan kaverin nähnyt lähtevän sillä mielellä, millä sotaprovokaattorit toivovat. Useat naureskelivat lähtiessään ja sanoivat: "Jos yhtiön herrat nyt saavat sodan puhkeamaan, niin siitä tulee sellainen sota, että herrat menettävät nämä komeat tukkimetsänsä aivankuin Venäjällä aikaisemmin menettivät". Toiset hyräilivät lähtiessään "Kansainvälisen" säkeitä: "Työn orjat sorron yöstä nouskaa"...

Tukkiherrat ovat lahjoittaneet miljoonia „maanpuolustus"—rahastoon ja koettavat kerätä meidänkin ropojamme, mutta sellaista tarkoitusta varten meidän pennimme ovat yhtä lujasti kukkaron pohjalla kuin tyvikaarna jäätyneessä tukissa. Sitävastoin me olemme keränneet sieviä summia avustaaksemme niitä perheitä, joiden huoltajia on viety ohranan komeroihin.

Tukkiyhtiöt ja niiden käskyläiset aina "sosialisti" Tanneria myöten ovat provosoineet tämän sodan. Meistä muuten tuntuu, että me ja meidän tukkimiesten ja koko kansan hallitus solmiaa rauhan".

Kansojen keskeisen vihan tilalle kansojen ystävyys

Taantumusporvaristo Suomessa on suorastaan hekumoinut kansojen keskeisen vihan lietsomisessa. Useat porvarilliset sanomalehdet ovat tuskin tunteneet sanaa venäläinen. Ne ja niiden rivosuiset toimittajat ovat nimittäneet venäläisiä vain haukkumanimeltä „ryssät". Kokonainen sukupolvi on kasvatettu hillittömän venäläisvihan merkeissä. Se on ollut yksi keino sodan lietsomiseksi.

Maamme työväenluokka ei ole koskaan osallistunut tähän kansojen keskeisen vihan kylvämiseen. Mutta on jo korkea aika

lopettaa tämä venäläisviha koko kansan keskuudesta.

Itsenäinen ja riippumaton Suomi on oleva tasavertainen kansakunta muiden kansakuntien keskuudessa. Sen kansalaiset ymmärtävät kunnioittaa kaikkia kansoja ja ennenkaikkea Neuvostoliiton kansoja, jotka ovat vapaaehtoisesti lahjoittaneet meille itsenäisyyden ja huolimatta Suomen sotaseikkailijain vihankylvöstä pyrkineet aina ystävällisiin suhteisiin molempien maiden välillä.

Sotaseikkailijat ovat lyöneet myntti sillä, että tsaarin valta aikoinaan sorti Suomea. He yrittävät saada Suomen kansan uskomaan, ettei ole mitään eroa tsaarin Venäjän ja Neuvostoliiton välillä. He salaavat joukoilta sen tosiasian, että venäläisen ja venäläisen välillä on yhtä valtava ero kuin suomalaisen ja suomalaisen välillä.

Tsaarin Venäjä sorti Suomen kansaa samoin kuin Venäjänkin kansaa.

Mutta mitä tekivät siihen aikaan Suomen suurporvariston johtomiehet?

Vanhat suomettarelaiset olivat tsaarin nöyräniskaisia palvelijoita. Suomalaisen taantumuksen epäjumala, kenraali Mannerheim oli yksi tsaarin suosikkeja. Nyt neuvostovenäläisiä vastaan herjauksia syydellyt Hilja Riipinen ja monet muut Lapuanliikkeen terroristit puhuivat hyvin kiltisti tsaarin Venäjästä. Patavanhoilliset suomettarelaiset liittoutuivat sil-

(Jatkuu 6:lle siv.)

TALONPOJAN TURVANA ON TYÖMIES

SUURTILOJA OMISTAVAIN KARTANONHERRAIN MAAT ON JAETTAVA MAATA TARVITSEVILLE MAASEUDUN KÖYHILLE TALONPOJILLE JA MUILLE VÄHÄVÄKISILLE

Suomalainen talonpoikakin on saanut käskyn lähteä sotaan. Syyskynnöt ovat jääneet suorittamatta, maamiehen syystyöt vaimon ja vanhusten harteille. Ensi vuonna on tiedossa tavallista kapeampi leipä.

Hallitusherrat sanovat, että talonpojan koti ja kontu ovat vaarassa. He tietävät, että pienikin kontu on pienelläjällä rakas. Ja niinpä he valehtelevat, että sitä uhataan ja että sitä on muka puolustettava.

Tieti valahtaa mieleen epäilys: eikö liene vain kysymys muusta kuin talonpojan kontun suojaamisesta? Eiväthän valtapitäjät ole ennen selkeästi huolenpitoa talonpojan asemasta ja toimeentulosta osoittaneet. Siitä ei välitetty juuri vertaa, kun pakkohuutokauppamiehet kävivät köyhiä veloista vasaroimassa pulavuosina ja ajoivat liki parikymmentätuhatta talonpoikaa konnuiltaan maantielle.

Kaksikymmentäyksi vuotta on Suomi ollut muodollisesti itsenäinen valtakunta. Kaksikymmentäyksi vuotta on hallitsevilla luokilla ollut aikaa lunastaa lupauksensa, luoda maahan vankka, hyvinvoipa talonpoikaisväestö, jolla on tarpeeksi maata, laidunta ja metsää. Mutta ovatko he sen tehneet?

Pienessä Suomessa on 827 tilanomistajaa, joilla on hallussaan milt'ei yhtä paljon maata kuin 110.000:lla pienviljelijällä, joiden maaomaisuus nousee korkeintaan kolmeen hehtaariin. Tällaisten pikkutalouksien niskassa on lisäksi kova velkarasitus, mikä pitää niitä pihdeissään, ei päästä vaurastumaan ja ajaa jokaisen kynnelle kykenevän perheenjäsenen palkkatyöhön suurtilalliselle ja tukkiyhtiölle.

Valtaosa talonpoikaisväestä kärsii maanpuutetta. Mutta Suomessa on maata. Se on vain tilanomistajain, suurtalollisten, tukkiyhtiöiden ja valtion hallussa. Niiltä on nämä maat otettava pois ja annettava vähämaisten viljelijäin viljeltäviksi.

Onko toivoa, että Cajanderin hallitus tällaiseen ehdoin tahdoin suostuisi? Ei koskaan. Sen käskijöitä ja jäseniä ovat juuri ne samat perheet, joiden hallussa ovat maat ja rikkaudet. Presidentti Kallio, Nivalan herra, jota syyttä suotta karahteerataan talonpojaksi, on yksi Suomen suurtilanomistajia ja pankkiherroja. Tuskinpa Suomen pankin johtokunnan jäsenen ja Elannon johtajan herra Tannerinkaan mallitila kuulunee niihin pienempiin. Herra von Born on yksi huomattavimpia uusmaalaisia „herraskartanon" omistajia.—Kahdenkymmenen vuoden kokemus ja terve talonpoikaisjärki jo sanovat, että tällaisilta herroilta ei ole parannusta oloihin odotettavissa.

Mistä sitten apu? Kuka tulee turvaksi talonpojalle? Lähin kohtalotoveri, työväki. Työväen ja talonpoikain yhteistoiminnan mahdottomuudesta, näiden luokkien etujen sovittamattomuudesta, on porvaristo veisannut lehdistössään kymmenet vuodet. Mutta kokemus on näyttänyt sen valheeksi. Kun työväki kärsii, kärsii talonpoikakin. Työmiehen hyvinvoinnista riippuu talonpoikaisviljelijänkin hyvinvointi. Näiden luokkien on siis tarttuttava toisiaan käsistä, jos ne aikovat elämäänsä kohottaa. Työväelle ei olisi mitään hyötyä siitä, että talonpoika menettäisi kontunsa. Työväen tarkoituksena on auttaa talonpoikaa suurtilain takavarikoimisessa ja työtätekeväin pienviljelijäin käyttöön saattamisessa.

Vanha, porvariston lietsoma epäluulo nousee jälleen talonpojan mieleen: miten käy tulevaisuudessa Saako talonpoika itse viljellä maitaan vai onko hänen pakko yhtyä yhteistalouksiin, kollektiivitalouksiin, jollaisia on Neuvostoliitossakin ja joista hän on lukenut kauhujuttuja. Työväki ei talonpoikaa kohtaan mitään pakkoa harjoita enempää nyt kuin tulevaisuudessakaan. Kollektiivitaloudet eivät Neuvostoliitossakaan ole syntyneet pakon, vaan täysin vapaaehtoisen yhteenliittymisen pohjalla. Neuvostoliiton talonpoika näki niissä parhaan keinon taloutensa ja sivistystasonsa kohottamiseksi ja valitsi lopuksi sen tien. Sen toiveet ovatkin monin kerroin toteutuneet.—Suomen työtätekevä talonpoika säätää oman kohtalonsa. Se kulkee parhaaksi katsomaansa tietä eteenpäin, eikä mikään pakkovalta voi sitä uhata. Siitä on turvana työväki.

Työväen ja talonpoikain on yhteisvoimin, yhteisten etujensa, yhteisen tulevaisuutensa vuoksi ryhdyttävä taistelemaan nykyisen kelvottoman hallituksen kaatamiseksi ja uuden työtätekevän kansan hallituksen muodostamiseksi. Siinä vaaditaan ankaraa kamppailua, mutta ilman sitä ei perusteellinen paran-

(Jatkuu 6:lle siv.)

Kansojen keskeisen vihan tilalle kansojen ystävyys

(Alku 5:llä sivulla)

loin sekä Suomea, että Venäjää sortavan tsaarin kanssa.

Mutta suomalaisen ja suomalaisenkin välillä on ero! Suomalainen työmies ja talonpoika eivät koskaan vaipuneet polvilleen tsaarin santarmien jalkojen juureen. Monet rohkeat sivistyneistön edustajat taistelivat, vaikka usein väärin tunnuksin, tsaarin hirmuvaltaa vastaan. He olivat niitä, jotka edustivat Suomen kansaa.

Venäjän bolshevikkien johtaja Lenin taisteli Suomen itsemääräämisoikeuden puolesta

paljon johdonmukaisemmin paljon ponnekkaammin kuin yksikään suomalainen. Nojautuen Marxin opetukseen, että kansa, joka sortaa toisia kansoja, ei voi olla vapaa, hän kävi taistelua Suomen puolesta jo tämän vuosisadan alussa. Jo v. 1901, jolloin Suomen kansa esitti n. s. „Suuren adressin" tsaarille, tuoden siten julki vastalauseensa tsaarin suorittamia Suomen perustuslain loukkauksia vastaan, Lenin kirjoitti leimuavan artikkelin, nimellä „Suomen kansan vastaus", käyttäen tsaarista paljon rohkeampaa kieltä kuin itse suomalaiset. Lenin nimitti tsaaria valapatoksi ja kirjoitti ankaran tuomion vuoden 1899 helmikuun manifestista, jolla lakien säätäminen tehtiin mahdolliseksi ilman eduskunnan suostumusta. Tätä rohkeata ja viisasta kansojen itsemääräämisoikeuden puolustamisen politiikkaa Lenin noudatti siihen asti, kunnes hän oman vapautetun kansansa tunnustettuna johtajana voi tarjota Suomelle itsenäisyyden, jota enempää tsaarin kuin Kerenskinkään „kansanvaltainen" hallitus eivät olleet sille antaneet. Leninin rinnalla myöskin

Stalin, Neuvostoliiton nykyinen johtaja, taisteli Suomen riippumattomuuden puolesta.

Kun n. s. Väliaikainen hallitus oli kieltäytynyt myöntämästä Suomelle itsenäisyyttä, niin Stalin lausui puolueensa yleisvenäläisessä konferenssissa v. 1917 m. m. seuraavat mainiot sanat:

"Suomen kansan edustajat, sosialidemokratian edustajat, vaativat väliaikaiselta hallitukselta kansalle palautettaviksi ne oikeudet, joita se käytti ennen Venäjään yhdistämistä. Väliaikainen hallitus kieltäytyy siitä eikä tunnusta Suomea suvereeniksi. Kenen puolelle on meidän asetuttava? Ilmeisestikin Suomen kansan puolelle, koska ei ole ajateltavissa sen tunnustamista, että jotakin kansaa väkivalloin pidettäisiin yhtenäisen valtion puitteissa."

Tätä kansojen itsemääräämisoikeuden periaatetta ovat bolshevikit johdonmukaisesti noudattaneet. Sen vuoksi he myöskin valtaan tultuaan julistivat Suomen itsenäiseksi, riippumattomaksi valtioksi, tekivät sen, mitä mikään muu Venäjän hallitus ei ollut tehnyt eikä tahtoisi tehdä.

Tätä kansojen itsemääräämisoikeuden politiikkaa on Neuvostohallitus noudattanut muihinkin kansoihin nähden.

Kaikki eri kansallisuudet, jotka vapaaehtoisesti kuuluvat Neuvostoliittoon, nauttivat tasa-arvoisia oikeuksia, nauttivat yhteisen voimansa takaamasta rauhasta ja hyvinvoinnista. Neuvostoliiton yhä lisääntyvä voima takaa rauhalliset olot myöskin sitä ympäröiville pienille kansoille. Keskinäisavun sopimukset Neuvostoliiton ja Itämerenmaiden, Eestin, Latvian ja Liettuan välillä, ovat siitä tuoreimpana todistuksena Neuvostoliitto vapautti nopealla iskulla Puolan vararikkoisen hallituksen sotaan johtamat Läntisen Ukrainan ja Valko-Venäjän kansat kapitalistien ja paanien ikeestä. Siten on jo toteutunut suuren kirjailijamme, valkoisten voittajien v. 1918 teloittaman Irmari Rantamalan ennustus vapaasta Venäjän kansasta:

"Silloin alkaa Venäjän tasangoilla vapauden ja veljeyden juhla. Venäjän suuri perhejuhla, jota sen vapaat perheen jäsenet viettävät. Vapaus kuohuu silloin yli maan kuin valkea viinin vaahto. Suomen ja Balkanin miehet toimittavat silloin tehtävään rauhassa. He vartioivat Venäjän rajoja, ettei kenkään pääse siellä viritettyä vapauden paulaa polkki leikkaamaan. Venäjän vapauden ja rikkauden hohto loimottaa halki maailman kuin punertava päivänsavu. Se kutsuu yhä uusia jäseniä sen perhejuhlaan... Sen Venäjän mahtia ei voi mikään nujertaa. Venäjän rikas lakeus on silloin maailman suurena keskipisteenä, sen vapaus ja rikkaus vetää yhä uusia jäseniä Venäjän perheeseen. Se perhe sanoo tehokkaimmat sanat maailman asioissa... Sen sukkula sysää parhaat kuteet historian loimien aukeamaan."

(Irmari Rantamala: Harhama. Luku: Kun seppä viritti viulut pajassa)

Kaikki muu paitsi Suomea ja Balkania koskeva kohta suuren runoilijan ennustuksessa on nyt jo toteutunut!

Vapauden runolaulaja ei osannut aavistaa, että Suomen taantumusporvaristo pystyisi pitkiksi ajoiksi estämään Suomen kansan vapautumisen ja 20-vuotisen itsenäisyyskauden jälkeen veisi maan Englannin imperialistien käskystä sotaan kansojen mahtavaa veljesliittoa, Neuvostoliittoa vastaan. Mutta me jälkipolvet, jotka olemme nähneet Suomen suurimman vapausrunoilijan kaatuvan taantumusporvariston armonpistosta, ymmärrämme, että Suomen vararikkoisen hallituksen nykyinen sotapolitiikka on johdonmukainen seuraus suurporvaristomme aikaisemmista edesottamisista. Tihutöiden tekijät eivät voi vapautua kaameasta menneisyydestään, vaan sortuvat, suistuvat perikatoonsa sen takaa-ajamina...

Mutta Suomen kansan valtava enemmistö ymmärtää, että on olemassa suunnattoman suuri ero vanhan Venäjän, tsaarin sortovaltiuden ja nykyisen Sosialistisen Neuvostoliiton välillä.

Tsaarin Venäjä oli Suomen kansan vihollinen. Sosialistinen Neuvostoliito on Suomen kansan läheisin ystävä.

Neuvostoliitto on se Venäjän ja sen kanssa liitossa asuvien kansojen perhe, joille meidän suuri Rantamalamme lauloi ylistystä. Tämä Neuvostoliitto ei koske pienen Suomen kansan itsenäisyyteen, vaan suojelee sitä. Ystävyyssuhteissa Neuvostoliiton kanssa Suomen kansa voi elää isojen imperialistien häiritsemättä omaa onnellista elämäänsä. Suurporvariston lietsoma kansojen keskeinen viha muuttuu kansojen ystävyydeksi. "Vapaus kuohuu silloin yli maan kuin vaikea viinin vaahto. Suomen miehet toimittavat tehtävänsä rauhassa."

Työväki ei anna pennejään herrojen sotapuuhiin

Sitävastoin pikkurikolliset rientävät ropoineen suurrikollisten avuksi

Tampereella ilmestyvä „Aamulehti" kertoo 17.11., että Tampereen Säästöpankin kautta sotalainaa merkinneistä on yhtiöitä, yhdistyksiä ja rahastoja yli puolet kun taas teollisuustyöläisiä, jotka tässä tehdaskaupungissa muodostavat väestön valtaosan, on joukossa vain 63 eli 2,5 pros. merkitsijöistä. Tuskinpa löytyy havainnollisempaa esimerkkiä työväen kannasta nykyiseen sotahumalaan! Työväki ei tahdo ottaa herrain järjestämää riskiä ja rasitusta kantaakseen, ei vaikkapa Tampereen sosialidemokraattiset pamput piispa Lehtosen ja maaherra Mattssonin osanotolla pitävät työväentalolla hartaushetkiään hallituksen puolesta häpäisten siten työväentaloa.

Sotalahjoittajien listoilla, joilla maan suurliikemiehet itseään mainostavat, tapaa toisinaan sellaisiakin merkintöjä kuin sen ja sen työväki ja henkilökunta. Summat ovat kuitenkin yleensä pieniä, joista heti näkyy, että niihin sisältyy vain muutamia arimpien työläisten markkoja. Pääasiassa ne ovat laitosten henkilökunnan, korkeampipalkkaisten virkailijain antia. Hillittömästä painostuksesta ja uhkailuista huolimatta ovat työläiset ja köyhät maamiehet päättävästi kieltäytyneet tukemasta sotarunnausta. Tämä ei ole meidän asiamme, sanovat he, me emme ole sotaa tahtoneet emmekä sitä tahdo. Vastatkoot asioista ne, jotka ovat sodan tehneetkin.

Mutta hallituksella on entistä ihmeellisempi onni löytää uusia avustajia! Puhumattakaan siitä, että eräät kirkkovaltuustot, m.m. Sallan seurakunta, ovat alkaneet avata rahapussinsa nauhoja ja lahjoittaa markkojaan „puolustustarkoituksiin" (ei siis mobilisoinnin ja sodan johdosta kärsimään joutuneiden naisten ja lasten auttamiseksi, vaan tykkeihin ja pommeihin), on aivan uusi voima marssinut näyttämölle. Konnunsuon ja eräiden muiden rikosvangit ovat alkaneet tehdä lahjoituksia rakkaalle „isänmaalle" joksi he nimittävät ilmeisestikin hallitusherrojen sotapuuhia, sillä eihän toki Suomi liene rikollisten isänmaa.—Jopa löytyi rikolliselle hallitukselle oikea liittolainen! Taitaa pientekijöitäkin pelottaa, että työtätekevä kansa panee toimeen sellaisen järjestyksen, jossa heidän elinkeinonsa, varkaus ja ryöstö, käy mahdottomaksi. Ja niinpä he ovat kiireesti lähteneet julistamaan isänmaallista mieltään ja pönkittämään vähilläkin voimillaan ihannevaltaansa.

Työtätekevä kansa ei varmaan kauan katsele tätä yhteisrosvousta, vaan panee paatuneet suurrosvot paatuneiden pikkurosvojen seuraan ja lyö salvan lujasti oven eteen.

TALONPOJAN TURVA ON TYÖMIES

(Alku 5:llä siv.)

nus oloissa ole mahdollinen. Kun Suomen tasavalta v. 1918 yhtenä ensi työnään poisti keskiaikaisen maanomistusjärjestelmän pahimman jäännöksen ja teki torppareista itsenäisiä viljelijöitä, ei se suinkaan tapahtunut valtaluokan hyvästä tahdosta ja talonpoikaisrakkaudesta, vaan oli se tulosta työväen ja torpparien joukkotaistelusta v. 1918. Porvariston valtio ei olisi kestänyt pystyssä, ellei se olisi suorittanut tätä uudistusta, kipeimmin kaivattua korjausta. Nyt on kysymys vieläkin suuremmasta uudistuksesta, josta koko vähäväkinen talonpoikaiskansa on pääsevä osalliseksi.

Yksin on maamies heikko, työväkeen yhtyneenä voimakas. Suomi tarvitsee uuden hallituksen, uudet lait ja asetukset, jotka turvaavat maan koko työtätekevälle väestölle kunnollisen toimeentulon ja vapauden.

Sen puolesta yhdessä eteenpäin!

Sotaseikkailijain „kansanyhtenäisyys" on pelkkää valhetta

(Alku 4:llä sivulla)

Työläistä, talonpoikaa ja työtätekevää sivistynyttä ei voida irroittaa tämän maan kamaralta.

Poliittiset huligaanit, jotka ovat aina valmiit tarttumaan leikkauspuukkoon, kun kansa kohottaa äänensä, ovat tehneet vararikon. Leikkauspuukko on auttanut suurporvaristoamme 20 vuotta. Kokonaisia eduskuntaryhmiä on „leikattu" ja „irroitettu." Kymmenettuhannet maan työläiset, köyhät talonpojat ja pienviljelijät ovat saaneet virua vankiloissa. Ohrana on elänyt valtiona valtiossa. Kommunistisella puolueella, työväenluokan etujoukolla ja koko vasemmistolaisella työväenliikkeellä ei ole ollut oikeutta toimia julkisena. Työmiehet Holm, Mättö, Happonen ja lukemattomat muut vapaustaistelijat kaatuivat puukkojunkkarien uhreina. Sadat kansanmiehet ovat tälläkin hetkellä kaitereiden takana. „Taivaallisten tarinain" sepustajat saavat tehdä mitä rikoksia tahansa. Herrat ovat lähteneet sotaan.

Mutta Suomen kansa tarttuu yhtenä miehenä lahtarien käteen ja komentaa: seis!

„Leikkauksia" ja „kasvannaisten irroittamisia" ei tarvita enää. Emme tahdo sotaa! Emme kaipaa terroria! Tarvitsemme rauhaa ja leipää. Tarvitsemme kansan valtaa. Tarvitsemme hallituksen, joka noudattaa työmiehen ja työtätekevän talonpojan tahtoa. Lahtarihallitusten aika on ollut ja mennyt. Nyt tulee kansan oman hallituksen aika. Maan teollisuuden nostaja, känsäkourainen proletaari ja pellon perkaaja, sarkatakkinen rahvaanmies ottavat valtion ohjakset omiin käsiinsä. Tällä pohjalla syntyy todellinen kansanrintama' kaupungin ja maaseudun ystävyysliitto suurpääomaa, pankkiherroja, tukkiyhtiöitä ja suurtilanomistajia vastaan.

Hallitusherrojen sotapuuhat tuovat työtätekeville vain kurjuutta

Niin visusti kuin Suomen porvarilliset lehdet, "Suomen sosialidemokraatista" taannuksen mustimpaan ääniseen „Ajan Suuntaan" ovatkin karttaneet kaikki suurta hätää mainitsemasta, niin yhdestä puolesta, reservipalvelukseen kutsuttujen työtätekevien perheiden, vanhempien, vaimojen ja lasten onnettomasta asemasta eivät nekään ole voineet, eivät ole uskaltaneet peittää vaieta. Liikekannallehan on pantu Suomen koko mahdollinen sotavoima, ja jo yksistään kannakselle on keskitetty ainakin seitsemän divisioonaa. Näiden miesten, joista valtavasti suuren osa on vähävaraisia pienelläjiä, työmiehiä, pienviljelijöitä, kauppa- ja liikeapulaisia ym., on täytynyt jättää perheensä mitä suurimpaan hätään. Näissä perheissähän ei mitään säästöjä ole voitu tehdä, vaan on eletty päivästä suuhun. Perhenhuoltajan jouduttua pois on siellä ilmihätä.

Valtio on luvanut hädässä olevia auttaa, mutta sitä varten on luotu niin mutkikas hallintokoneisto, että köyhän perhe ehtii nääntyä nälkään, ennenkuin se edes on saanut kokoon ne paperit ja todistukset, joita vaaditaan anomusta lähetettäessä. Lehdissä vedotaan työnantajain apuun. Mutta nuo suuret firmat, jotka yrittävät tehdä reklaamia, toisin sanoen rahaa „isänmaallisuudellaan" lahjoittamalla eräisiä kymmeniätuhansia Suomen markkoja sotapuuhiin ja päästen siten kunniapaikoille lehtiin, eivät ole suinkaan yhtä auliita „isänmaata puolustamaan" kutsuttujen perheiden avustamisessa, mobilisoitujen työmiesten palkan maksamisessa näiden perheille.

„Palkkatyöläinen", Suomen Ammatillisen Keskusjärjestön lehti, joka suurella innolla on tukahduttanut työläisten kaiken vastarinnan lukemattomia työsuhteiden huononnuksia vastaan, on pakotettu 10. 11. 1939 katkerana toteamaan:

„Maallisilta varoiltaan erittäin äveriäs ja luvalla sanoen kunnioitettavia voittoja tuottava paperi- ja massateollisuus on osittain tekojen kannalla. (!) Erään sen alan työnantajat maksavat koko palkan, ehkä kaikki ei niinkään ja mieluumminkin ennakkomaksuna, joka on aikomus vetää takaisin valtion suorittamasta avustuksesta. Kunnioitettavia omaisuuksia omistavan metalliteollisuuden alalla olemme huomanneet vain muutaman liikkeen päättäneen maksaa kyseelliset palkat. Muut teollisuusalat kuten kutoma-, lasi-, kumi- ja monet muut vaikenevat. Rakennuttajat ovat suorastaan kielteisellä linjalla. Suuremmat maamiehet, joilla on palkkavākeā, ovat myös vielä kysymysmerkkejä — pienemmät talollisethan ovatkin itse työmiehiä. Pappisväki on pitänyt kyllä liikuttavia vakavan ajan rukoushetkiä, mutta seurakuntain hyvänlaiset kassat näyttävät olevan tässä avustusasiassa tabuja".

Niin tämä lehti, jota voidaan tähänastisten tekojensa perusteella kaikkein vähiten syyttää liiottelusta. Voiko muu esimerkki enää paremmin osoittaa, että herrojen isänmaa on vain heidän rahamassinsa, voittojensa säilyttäminen, riistonsa turvaaminen. Niitä puolustamaan on kansanjoukkoja marssitettu rajalle.

Kärsivällisyydellemme on tullut loppu

(Alku 1 siv.)

on maasta kokonaan lakkautettu. Päälle päätteeksi Suomen johtavat luokat provosoivat tämän mielettömän sodan Neuvostoliittoa vastaan. Nyt on luovutettava kaikki sodan käyntiä varten, mitä suinkin voidaan irti kiskaista. Verotaakka lisääntymistään lisääntyy, elintarpeitten hinnat kohoavat. Kaiken tämän lisäksi meitä pakotetaan kaivamaan juoksuhautoja, rakentamaan valleja ym. Kurjaa on todellakin talonpojan elämä.

Kärsivällisyydellemme on tullut loppu.

Suomen pikkutalonpojat! Käännyn puoleenne tällä pienellä kirjelmällä ja kehoitan teitä vastustamaan Suomen hallituksen sotatoimenpiteitä, sillä se ei tuo teille muuta kuin kurjuutta ja kärsimyksiä. Nyt meidän on pidettävä huoli siitä, että me lopultakin saamme sen, mistä koko elämämme ajan olemme haaveilleet—maapalstan, jolla tulisimme toimeen. Sen voi meille antaa vain todellinen työtätekevien hallitus. Siis avustakaa Punaista Armeijaa sen taistellessa Suomen provokatoorista hallitusta vastaan.

M. P.

Kansan tyytymättömyys hallitusta kohtaan kasvaa

(TAMPEREEN TYÖLÄISEN KIRJE)

Lokakuun 22 päivänä minä lähdin perheineni kaupungista matkalle pohjoiseen Kittilän paikkakunnalle. Asemalle kokoontui paljon matkustajia.

Suojeluskunnan edustajat ja poliisiviranomaiset puhuivat, että elämä kaupungissa on vaarallista, että bolshevikit alkavat heitellä pommeja ja kaasuja ja että parempi on vapaaehtoisesti poistua kaupungista.

Meidät sijoitettiin erikoiseen junaan. Vaunut täytettiin ihmisillä niin kuin sillit tynnyriin. Suojeluskuntalaiset puhelivat, että kaikki matkustajat ovat „vapaaehtoisesti" vaaraa pakenevia kansalaisia, mutta kukaan ei tuota vaaraa nähnyt ja emmekä tietysti uskoneetkaan, että Punainen Armeija tulee pommittamaan turvatonta kansaa.

Kumminkin meidän oli matkustettava „vapaaehtoisesti".

Tultuamme Kittilään, me jouduimme hätätilaan. Rahat loppuivat, mutta työtä emme saaneet.

Tampereelta saadut kirjeet kertoivat siitä, että minkäänlaisia pommituksia ei ollut eikä niitä ole odotettavissakaan, sillä Neuvostoliitto ei uhkaa Suomen kansaa.

Monet „vapaaehtoiset" mat-

(Jatkuu 8:lle siv.)

SUOMALAINEN SIVISTYNEISTÖ, KULJE KANSSAMME!

(Alku 1 siv.)

myöhemminkään irti tuosta järjestöstä, vaikka aatteellinen vakaumus sitä vaatikin.

Mutta me tiedämme, että **sivistyneistön omasta joukosta on noussut rohkeita miehiä ja naisia puolustamaan tieteen ja sivistyksen vapautta.** Muistamme kiitollisuudella professori Väinö Lassilaa joka tosi tiedemiehen antaumuksella toi tietonsa valoa, kansanjoukoille ja yhtyi näiden vapausliikkeeseen. Nuoressa opiskelijapolvessa on jo huomattava joukko sellaisia, jotka ovat yhdistäneet kohtalonsa työväen kohtaloihin. Suomenmaassa on satoja ja tuhansia uhrautuvia opettajia, lääkäreitä, sairaanhoitajia, terveyssisaria, agronoomeja, joiden ylin ja vilpitön halu on palvella maata ja kansaa, kohottaa kansan kovaosaisten elin- ja sivistystasoa, auttaa sitä eteenpäin. He ovat vuosikausia tehneet uuvuttavaa työtään, usein palkatta ja unohdettuina. Heidän puoleensa me käännymme: Suomen työtätekevä kansa tarvitsee teitä. Tulkaa sen luo, tarttukaa sen ojennettuun käteen, raivatkaa sen kanssa yhdessä kehityksen polkua leveämmäksi. Kaikille riittää työtä. Jokainen, jolla on ollut onni hankkia itselleen tietoa ja sivistystä, mutta jonka tietoja ja taitoja ei taantumuskomento ole tahtonut tai voinut käyttää, tietäköön nyt olevansa kiihkeästi etsitty ja tarpeellinen. Työsarka laajenee kymmenkertaiseksi, kun maahamme muodostetaan koko kansan yhteisvoimalla hallitus, jonka ylin tehtävä on valvoa kansan parasta. Siihen työhön kutsutaan teitä mukaan. Älkää jääkö syrjään!

HERRA TANNERIN PITKÄAIKAISEN PETOSPOLITIIKAN MATKANPÄÄ

Yhdessä suurkapitalistien taantumusporvariston kanssa on myöskin Suomen sosialidemokratian oikeistolaisen johto, miljoonamies Väinö Tanner ja kumppanit, saanut poliittisen vararikon. Herra Tannerin ja hänen seuraajiensä elämässä tämä ei ole ensimmäinen kerta, milloin he aikovat valjastaa maan työväenluokan vetämään patavanhoillisen, neuvostovastaisen porvariston vankkureita. Herra Tannerin historia on petoksista rikas, yhtä rikas kuin hänen sukunsa maallisesta mammonasta. Vuonna 1918, kun maan työväenluokka ja sen liittolaiset, köyhä talonpoikaisto, uhrasivat elämästä ja kuolemasta valkoista kenraalikoplaa sen toimeksiantajaa, Saksan keisaria vastaan, herra Tanner jätti työväen rivit. Hänestä tuli luopio.

Kansalaissodan päätyttyä valkoinen taantumusporvaristo tarvitsi kuitenkin oman miehensä sosialidemokratian johtoon. Väinö Tanner talutettiin silloin esille piilopirtistään. Hän julisti työläisille uutta oppia: „ei olisi pitänyt tarttua aseisiin". Valkoinen kenraalikopla taputti käsiään. Siinäpä oikea mies.

Kun vasemmistolainen työväenliike nousi jälleen, alotti valkoinen voittajasakki hillittömän ajojahdin sitä vastaan. Ohrana ja tuomioistuimet lakkauttivat Sosialistisen työväenpuolueen, heittivät sen johtajat Suomen herrain neuvostovastaiset sotapuuhat tuomitsevan rauhanjulistuksen vuoksi linnaan, vangitsivat eduskuntaryhmiä, täyttivät maan vankilat vapaustaistelijoilla, estivät työväenlehtien ilmestymisen. Väinö Tanner johti sillä aikaa osuuskauppaliikettä ja sosialidemokraattista puoluetta, tukahutti niissä kaiken arvostelun, vainosi osuusliikkeiden työväenmielisiä työntekijöitä, pääsi pääministeriksi v. 1927, jolloin noudatti taantumuspolitiikkaa ottaen m.m. vastaan työläisten vihaaman suojeluskuntaparaadin. Korvikkeeksi hän sinkosi työläisille jokaisen järjestämänsä „valtiopetos"—jutun jälkeen rauhoittavan lohdutuksen sanan: Sitä pitikin kommunisteille...!

Lapualaisterrorin vuosina, jolloin vasemmistolaiselta työväeltä riistettiin verisen väkivallan avulla kaikki kansalaisoikeudet, herra Väinö Tanner oli oikeassa elementissään. Hän tekasi opinkappaleen, että kommunistit olivat syyllisiä lapuanliikkeen raivotöihin ja ryhtyi harjoittamaan ruumiinrosvon siivoa ammattia. Yhtä ahneesti kuin hän on kasannut itselleen miljoonia markkoja, hän tällöin kokosi vainotun työväenliikkeen omaisuutta sosialidemokratian oikeistolaisen johdon haltuun. Ne olivat tämän pahamaineisen johdon taloudellisen rikastumisen ja hekuman päiviä. Kun hetken voittaja oli päässyt taistelukentän herraksi, tulivat saalista etsivät shakaalit kylläisiksi.

Synkkinä Kivimäen vuosina, jolloin punainen lippu oli kielletty oikein tynkäeduskunnan päätöksellä ja totuudesta puhuttiin vain kuiskaillen, Väinö Tanner lauloi ylistysvirttä suomalaisen „demokratian" ihmeellisille saavutuksille ja alotti ankaran taistelun oman puolueensa vasemmistoa vastaan, koska tämä uskalsi todeta, että Kivimäen „kansanvalta" oli liian kivistä ja karua, ollakseen todellista. Samanaikaisesti herra Tanner yhdessä suurporvariston kanssa sälytti kaikki talouspulan raskaat seuraukset työkansan harteille julistaen kyynillisesti, että kaikkien kansankerrosten oli nurkumatta ja vastustelematta alistuttava rasistusten kantamiseen.

Kivimäen hallituksen joudutua liian huonoon huutoon kansan silmissä musta taantumus tarvitsi jälleen uutta hallitusta. Herra Cajander astui näyttämölle raha-asiainministerinään kaikille ennestään tuttu Väinö Tanner. Ovelasti myhäillen herrat esittivät valtavan uudistusohjelman: "kansanvallan" vahvistaminen, armeijan puhdistaminen epäkansanvaltaisista aineksista, ohranan siivoaminen, hyvien suhteiden solmiaminen Neuvostoliittoon jne. Näiden kauniiden fraasien ilmapiirissä herra Tanner ui kuin kala vedessä.

Mutta lupauksista huolimatta herrat eivät vapauttaneet maata terrorin kahleista. Armeija jäi puhdistamatta taantumuksen miehistä, vieläpä niitä ylennettiinkin virassa. Ohranan muistiot nimitettiin "taivaallisiksi tarinoiksi", ja vapauden miehiä raahattiin vankiloihin kuten ennenkin. Armeijan ja ohranan puhdistamisen sijasta ministeri Tanner alkoi puhdistaa omaa puoluettaan opposi-

(Jatkuu 8:lle siv.)

Venäläinen työläinen on meidän ystävämme

(Alku 2:lla siv.)

renhimoisen Svinhufvudin johtamana, myivät ulkomaitten kapitalisteille Leninin kädestä saadun Suomen riippumattomuuden ja sitten hukuttivat vereen työväen vallankumouksen.

Venäjän työväenluokka alituisesti avusti Suomen työtätekeviä heidän taistelussaan paremman elämän puolesta. Kahdenkymmenen kahden vuoden aikana, jotka ovat kuluneet suuren Lokakuun vallankumouksen jälkeen, Neuvostoliiton työläiset ovat saavuttaneet ennen kuulumattomia voittoja, he ovat saattaneet maansa sellaiseen kukoistukseen, sellaiseen kulttuuriseen ja onnelliseen elämään, josta me voimme ainoastaan haaveilla. Venäjän työläinen on oman onnensa isäntä, häntä eivät riistä verenimijät. Hän elää rauhassa koko maailman kanssa. Nyt on hän ojentanut meille auttavan kätensä, tarkoituksella turvata itsensä sekä myöskin Suomen läntisten imperialistien hyökkäyksiltä. Mutta Kallion—Cajanderin petturihallitus, seuraten „mainehikkaiden" edeltäjäinsä esimerkkiä, päätti uudelleen vuodattaa Suomen kansan verta englantilaisten kapitalistien hyväksi, joiden tarkoituksena oli Suomen työläisten jä talonpoikien käsillä antaa isku Neuvostoliittoa vastaan.

Mutta niin ei tule tapahtumaan. Neuvostotyöläinen on meille ystävä eikä vihollinen. Me emme rupea murhaamaan niitä, jotka tarjoavat meille rauhaa, riippumattomuutta ja vapautta. **N. K.**

ETTEI TOTUUS UNOHTUISI

Neuvostohallituksen yhtenä tärkeimpänä vaatimuksena Suomen kanssa käytävissä neuvotteluissa oli Suomen rajan siirtäminen Karjalan kannaksella pohjoisemmaksi, jotta Neuvostoliitto voisi tuntea Leningradin, toiseksi suurimman kaupunkinsa, jonka väkiluku on yhtä suuri kuin koko Suomen, olevan turvassa, ainakin poissa tulenkantaman ulottuvilta Suomen taholta. Suomen hallitusherrat ovat Neuvostoliiton perustellun vaatimuksen hylänneet ilman muuta ja selittäneet, että Suomen taholta ei Neuvostoliittoa muka mikään vaara uhkaa, Suomihan on näet aina tahtonut vain elää rauhassa Neuvostoliiton kanssa. Ettei totuus unohtuisi, julkaisemme alla pari Suomen suurporvariston "rauhantahtoa" kuvaavaa kohtaa siitä kirjeestä, jonka silloin juuri virasta eronnut valtion hoitaja nykyinen sotamarsalkka ja puolustusneuvoston puheenjohtaja, kenraali Mannerheim, lähetti Parisista Suomen hallitukselle marraskuussa 1919, saatuaan varmuuden siitä, että Englanti oli antava tehokasta tukea valkokenraali Judenitshin hyökkäykselle Pietaria vastaan. Näin kirjoitti Mannerheim Helsingin sanomalehtien selonteon mukaan marraskuun 2 p:nä 1919:

"Asiantuntevalla taholla (s. o. Pariisissa ja Lontoossa) ei kukaan epäile, että neuvostovallan häviö on nyt vain ajankysymys. Europan mielipide on, että Pietarin kohtalo on Suomen kädessä ja kysymystä Pietarin valloittamisesta ei pidetä suomalais-venäläisenä, vaan maailmankysymyksenä. Jos Pietari valloitetaan ilman meidän apuamme, tulee maamme seisomaan arvaamattomien vaikeuksien edessä maamme suhdetta sen itäiseen naapuriin vastaisuudessa järjestettäessä... Jos Pietarin edustalla nyt taistelevat valkoiset joukot lyödään, niin kaikki tekevät meidät siitä vastuunalaisiksi... Maailman katseet ovat suunnatut meihin. Kysytään tuleeko kansamme torjumaan sen pyynnön, joka on sille tehty".

Näin puhui Mannerheim, suurvaltain imperialistien renki. Suomen hallitus ei silloin tosin uskaltanut lähteä avoimelle sotapolulle Neuvostoliittoa vastaan, mutta sitä auliimmin se avusti puolisalaisten retkikuntien lähettämistä Neuvosto-Karjalaan ja Inkerinmaalle ollakseen mukana ajan tullen imperialistivaltojen suurta „maailmantehtävää" toteuttamassa, Pietaria „valloittamassa".

Suomen kansa antoi silloin, vuosina 1919, 1921, 1922 voimallisen vastaiskun Suomen porvariston neuvostovastaisille retkikunnille ja pakotti sen joukkotoiminnallaan niistä luopumaan. Olkoon yhtä tehokas se isku, jonka Suomen yhteinen kansa antaa nyt porvaristonsa neuvostovastaisille sotapuuhille. Tehköön se lopun näistä sotapuuhista ja niiden järjestäjistä.

Kansan tyytymättömyys...

(Alku 7:llä siv.)

kustavat takaisin kaupunkiin, huolimatta poliisiviranomaisten vastustamisesta. Matkustajien joukossa olin minäkin perheineni. Nyt olen taas Tampereella, mutta elämäni kävi vielä kin kurjemmaksi.

Kuinka kauan hallitus tuleekaan harjoittamaan tätä turmiollista politiikkaansa ja kiduttamaan kansaa? Tämä ei ole kansan hallitus, vaan rosvokopla, joka olisi teljettävä vankilaan.

Me tulemme suurella iloilla ottamaan vastaan vapauttajamme—Punaisen Armeijan mahtavat rykmentit.

A. K.

"Saamme hevosemme ja niiden valjaatkin takaisin"

(Kirje pohjois-Karjalasta)

Noin 6—7 vuotta sitten kymmenillä tuhansilla Suomen talonpojilla oli todellakin hätä kädessä. Yhdessä työläisten kanssa he joutuivat yksinään kärsimään talouspulan rasitukset. Pakkohuutokauppaajien vasarat paukkuivat. Verokarhut vierailivat luonamme vakituisesti.

Mutta ministerit ja muut korkean valtiovallan edustajat eivät silloin olleet lainkaan huomaavinaan, että talonpoikain ja pienviljelijäin kotikonnut olivat uhattuina. Päinvastoin, kun talonpojat perustivat oman pulaliikkeensä auttaakseen itseään, niin herrat väittivät, että valtio oli uhattu ja ryhtyivät talonpoikia vastaan poliisitoimenpiteisiin.

Mutta nyt, kun meille tarjotaan ystävällisiä naapuruussuhteita Neuvostoliiton kanssa, mitkä varmasti edistäisivät talonpojankin talouden kohottamista, niin nyt herrat julistavat meille, että talonpojan koti ja kontu ovat vaarassa. Miehet ja hevoset viedään sotaan ja vielä pakotetaan talonpoika muka "vapaaehtoisen" keräyksen nimessä lahjoittamaan sotaan viedyn hevosensa valjaatkin valtiolle. Noista "vapaaehtoisista" keräyksistä näymme olevan pääsemättömissä. Sotaisat intoilijat saapuvat tolnen toisensa jälkeen, saarnaavat "itäistä vaaraa" vastaan ja vaativat osansa köyhän talonpojan taloudesta, ja jos emme anna, niin sanovat, että tukkiyhtiö Ahlström on antanut kokonaisen miljoonan. Kuka ei anna, se on kommunisti ja joutuu linnaan...

Niin, miljoonamiehet ovat antaneet miljoonia. Tukkiyhtiöillä on hallussaan metsät ja maat, jotka oikeastaan kuuluisivat talonpojille ja pienviljelijöille. Tukkiyhtiöillä on siis mistä antaa ja ne antavat, sillä tämähän onkin niiden sotaa, suurten tukkiyhtiöiden ja pankkiherrojen sotaa.

Me köyhät talonpojat ja pikkutilalliset olemme rauhan kannalla. Mutta jos tämä herrojen sota Neuvostoliittoa vastaan aiheuttaa sen, että työtätekevä kansa pääsee asioista määräämään, niin silloin mekin saamme maata ja puita kotitarpeiksi. Saamme pakkoluovutetut hevosemme ja niiden valjaatkin takaisin.

Se olisi suuri onni Suomen köyhälle maamiehelle.

Pellon poika Pohjois-Karjalasta.

Herra Tannerin pitkäaikaisen...

(Alku 7:llä siv.)

tioaineksista. Ne sosialidemokraatit, jotka vastustivat miljoonamiespolitiikkaa, erotettiin puolueesta kommunisteina. Sen sijaan, että olisi pyrkinyt hyviin suhteisiin Neuvostoliiton kanssa, herra Tanner ja hänen hallitusrintamansa noudatti tõrkeää neuvostovastaista politiikkaa, tuki Englannin imperialistien juonia. Yhdessä hallituskoplan kanssa herra Tanner puuhasi Ahvenanmaan ja Karjalan kannaksen linnoittamista, tarkastutti nämä linnoitustyöt Englannin urkintalaitoksen miehellä, kenraali Kirkellä vuonna 1939, vaikka lakikielessä sellaista nimitetään maanpetokseksi. Lähdettyään sodan provosoinnin tielle Neuvostoliittoa vastaan, antauduttuaan Englannin politiikan ja urkintalaitoksen välineeksi, ei herra Tanner ole oikein tiennyt, miten mairitella Englannin taantumuksellista porvaristoa. Hän on pannut koko lehdistönsä ylistämään sen käymää uutta maailmansotaa, kehumaan englantilaisia ministereitä "todellisiksi rauhanharrastajiksi". Erittäin makeaksi muuttui sosialidemokraattisen lehdistön sävy Englannin armeijan korkeimpien upseerien ollessa tarkastusmatkalla Suomessa ja sosialidemokraattisten johtomiesten vieraillessa Englannissa. Lahjottuja sosialidemokraattisia lehtiä kiinnostivat enemmän englantilaisten ylimysperheiden asiat ja niiden "myötätunto" Suomen sotaseikkailulle kuin Suomen työväenluokan kohtalo. Ja Englannin taantumuslehdet ovat puolestaan uhkuneet iloa sen "uhrivalmiuden" johdosta, jolla Suomen taantumuspiirit Tannereineen syöksevät maan sotaan Neuvostoliittoa vastaan imperialistien komennuksesta. Hyvinvalitussa seurassa jokainen löytää oman ihailijansa!

Nyt on ministeri Väinö Tannerin edessä pitkäaikaisen petospolitiikan matkanpää. Edessään mahtava Punainen Armeija, takanaan seikkailupolitiikkaan kyllästynyt Suomen työkansa, molemmat iskuun valmiina. Poliittisen korttihuijarin väärinpeluu on kostanut itsensä. Entinen pääministeri Väinö Tanner voi tarttua ystävänsä Erkon kainoloon ja lähteä herra Beckin laakerit kulmillaan etsimään sellaista ystävällistä hallitusta, joka internoisi molemmat ystävykset.

Mutta tämän poliittisen korttihuijarin pettämät työläiset ja muut vähäväkiset kulkevat omaa tietänsä. Liitossa maan talonpoikaiston ja työtätekevän sivistyneistön kanssa he pystyttävät Suomeen kansanvallan, muodostavat sellaisen hallituksen, joka johtaa Suomen kansan pois sodan jaloista, palauttaa rauhan, solmiaa laajat ystävyyssuhteet Neuvostoliittoon ja siten antaa Suomen kansalle mahdollisuuden torjua imperialistien yritykset loukata Suomen itsenäisyyttä.

Kirje toimitukselle

Toveri toimittaja!

Sain tietää lehtenne olemassaolosta ja haluan tulla sen kirjeenvaihtajaksi... jos siitä ei vain rangaistaisi. Nähkääs meillä Suomessa on „painovapaus" sellainen, että jokaisesta totuuden sanasta istutetaan linnaan.

Mutta asiaan. Ehkä teitä kiinnostavat ajatuksemme. Minä, tämän kirjoittaja, olin yleiseen kutsuntaan asti opettajana maalaiskansakoulussa. Toverini täällä maakuopassa ovat kaikki yksinkertaisia ja rehellisiä poikia. Me alamme jo ymmärtää, että Neuvostoliitto ei meitä ole tahtonut häiritä. Ministerimme ja upseerimme pakottivat meidät sotaan, joka on tuonut meille vain kurjuutta. Tämä sota merkitsee meille huonoa ruokaa, kylmyyttä, lumirännässä ryömimistä, likaa, syöpäläisiä.

Aluksi vaikenimme kuin muuri kaikesta, mutta nyt ovat kielemme alkaneet laueta. Puhumme suoraan jo muutamien upseerienkin kuullen. Miten sokeita olemme aikaisemmin olleetkaan, miten olemmekaan voineet uskoa kaikkea roskaa. „Ryssät yrittävät hävittää riippumattomuutemme", „ryssillä on vain risoja tankkeja", „ryssät kulkevat repaleissa" „jokainen suomalainen vastaa kymmentä ryssää, „voitto on turvattu", „me aloitamme, meitä autetaan", „liittolaiset ovat takanamme" jne. Tällaista hullua houraillaan loppumattomiin.

Meidän ministerimme ovat osoittautuneet nöyriksi englantilaisten pankkiirien leikkikaluiksi. Me olemme joutuneet siitä kärsimään, meidät on pantu juoksuhautoihin menehtymään ja kuolemaan kuulasateeseen siksi, että amerikkalaiset Morganit ja englantilaiset tehtailijat vaativat sotaa Neuvostoliittoa vastaan. Samasta syystä kärsivät myös vaimomme lapsemme ja vanhempamme.

On jo yö. Väsyneet toverini nukkuvat. Minä yksin vain valvon. Olemme reservissä. Meidät voidaan herättää parin tunnin kuluttua ja heittää verileikkiin. En halua kuolla, mutta ajattelen, että voisin rohkeasti mennä taisteluun, jos siinä olisi jotakin järkeä. Hermoni ovat äärimmilleen jännittyneet, tuntuu kuin niitä neuloilla pistelisi. Herkeämättä ajattelen sitä, miten venäläisten vuonna 1917 onnistui kääntää aseensa todellisia vihollisiaan, omia upseereitaan ja muita sotakiihoittajia vastaan.

Teidän Antti K.

TOIMITUSKUNTA.

KANSAN VALTA

7 PÄIVÄ JOULUKUUTA | SUOMEN TYÖTÄTEKEVIEN KANSANRINTAMAN ÄÄNENKANNATTAJA | 1939 № 4 TORSTAINA

Suomen kansantaloudelle avautuu tie elämään

Suomalais-englantilais-ruotsalaisen pääoman hallitsema puu-, paperi- ja selluloosateollisuus syrjäytti kokonaan muiden teollisuusalojen ja maatalouden edut kiinnittämällä Suomen kansantalouden imperialistisen Englannin talouteen. Rahavaltaisten hallitusten avulla painettiin metsänhinnat alas. Metsätöissä, sahoilla, paperi- ja selluloosatehtaissa työskentelevien työläisten palkkataso poljettiin alle nälkärajan ja näin maksoi metsää ja työvoimaansa myyvä talonpoikaisto sekä palkkatyöläistö omalla selkänahallaan Englantiin vietävän puutavaran ja selluloosan sekä paperin polkuhinnat suomalais-ruotsalais-englantilaisen trustiutuneen suurpääoman niittäessä suuria voittosaaliita.

Tämän Suomen sahaparooneja ja paperiherroja suosivan politiikan vuoksi suorastaan laiminlyötiin maan *muiden teollisuusalojen markkinoiden* turvaaminen. Puhumattakaan siitä, että puu- ja paperi-yhtymäin maksamat alhaiset palkat ja metsähinnat rajoittivat kotimaiset markkinat tavattoman ahtaiksi, niin puu- ja paperiherrain tahdosta imperialistisen Englannin tyydyttämiseksi jarrutettiin Suomen taloudellisten suhteiden kehittämistä muihin maihin—eritoten Neuvostoliittoon. Kaikille on tunnettua, että Suomen metalli- ja kutomateollisuus, mutta erittäinkin Suomen maatalous, ovat syvästi kärsineet siitä, että Suomen vallassaolijoiden neuvostovastainen politiikka esti taloudellisen vuorovaikutuksen kehittymistä suuren ja rikkaan Neuvostomaan kanssa.

Vuosien 1929—33 suurpulan aikana Suomen kansa sai ankarasti kokea tuon kehnon Suomen kansan etujen vastaisen politiikan seuraukset. Suurpääoma vain lisäsi silloinkin kansan hädän syvimmillään ollessa saalistustaan. Nyt uuden imperialistisen sodan alettua Suomen kansa joutui paljon kauheamman onnettomuuden eteen. Englannin kauppa katkesi. Suhteet muihin maihin oli miltei rikottu. Neuvostoliittoon nähden Suomen hallituskopla harjoitti katalaa juonittelua englantilais-ranskalaisten sodansytyttäjä-isäntiensä käskyläisenä. **Suomen kansantalous olisi voitu pelastaa vain ratkaisevasti kääntämällä maa uusille urille.** Neuvostoliitto tarjosi useaan otteeseen Suomen vallassaolijoille mahdollisuuden rauhalliseen sopimukseen, jolla olisi voitu avata Suomen kansantaloudelle ulospääsy siitä umpikujasta, johon se oli joutunut.

Mutta niinkuin sokeudella lyötynä lähti Suomen rahavaltainen hallitus sodan ja provokation tielle Neuvostoliittoa vastaan. Tällä teol-

(Jatkuu 4 siv.)

SUOMEN RIIPPUMATTOMUUDEN JA KANSANVALLAN PUOLESTA

Vuonna 1918 joulukuun 6 pnä sai Suomi itsenäisyytensä Neuvostoliitolta, bolshevikeilta. Nyt joulukuun 2 pnä solmittu keskinäisen avunannon ja ystävyyden sopimus Neuvostoliiton ja Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan välillä takaa Suomelle taas riippumattomuuden, mutta nyt se tulee itse Suomen kansalle, joka on päättänyt karkoittaa maastaan poliittisesti vararikkoutuneen rahamiesten hallituskoplan. Tähän saakka on Suomen riippumattomuus ollut enemmän kuin kyseenalaista. Se on koko itsenäisen olemassaolonsa ajan ollut täydellisesti riippuvainen muista imperialistisista valloista, niistä, jotka kullakin hetkellä ovat näyttäneet voimakkaammilta ja ovat voineet antaa suuremmat takeet Neuvostoliiton vastaisen toiminnan avustamisesta.

Nyt tulee asiantila muuttumaan. Voimakkaan Neuvostoliiton ja Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan välillä solmittu keskinäisen avunannon ja ystävyyden sopimus on Suomen todellisen riippumattomuuden takaaja. Nyt voi Suomen kansa järjestää omat sisäiset asiansa parhaimmalla tavalla, tarvitsematta pelätä ulkopuolista sekaantumista kenenkään taholta. Sosialistisen maan voima ja mahtavuus tulee pitämään loitolla kaikki imperialistiset saalistajat, tulee antamaan meille varmuuden huomispäivästä, varmuuden siitä, että se, mitä tulemme rakentamaan, ei joudu hävitettäväksi.

Vasta tällainen todellinen riippumattomuus tekee mahdolliseksi sellaisen kansanvaltaisen järjestelmän luomisen, jonka vallitessa kansanvallan eduista pääsevät nauttimaan myöskin väestön laajat työtätekevät, vähäväkiset kerrokset. Tähän saakka Suomessa oli kansanvalta ainoastaan väestön varakkaimpia aineksia varten, mutta huomattava osa työläisistä ja työtätekevistä talonpojista estettiin käyttämästä sellaistakin alkeellista oikeutta kuin oikeus asettaa haluamiaan eduskuntaehdokkaita ja äänestää niitä. Samoin oli asianlaita paino- ja kokoontumisvapauteen nähden. Kommunisteilta ja heitä lähellä olevilta nämä oikeudet ovat olleet riistettynä koko Suomen itsenäisyyden ajan. Mutta näiden vapauksien rajoittaminen ei ole kohdistunut vain kommunisteihin, vaan kaikkiin niihin, jotka ovat rohjenneet kohottaa äänensä vähäväkisten puolesta tai vallassaolleen koplakunnan mieletöntä sotaan provosoivaa politiikkaa vastaan ("Folkviljan", "Soihtu" ja „Pienviljelijä"). Maan parhaat pojat ja tyttäret on heitetty vankiloihin vain siksi, että eivät ole voineet hyväksyä kaikkea tätä taantumuksellisuutta, vaan ovat vaatineet todellisen kansanvallan toteuttamista.

Nyt on tullut vihdoinkin aika, jolloin kaikkien niiden voimien on yhdistyttävä, jotka haluavat maansa ja kansansa parasta. Pienet erimielisyydet on nyt unohdettava ja yhdessä karkoitettava maastamme sitä sortaneet rahavallan käskyläiset, jotka mielettömällä politiikallaan ovat syösseet maan mitä suurimpaan kurjuuteen.

Jokaisen, joka haluaa rehellisesti taistella Suomen vapauden, riippumattomuuden ja kansanvallan puolesta, on annettava voimansa ja taitonsa vanhan hallituskoplan murskaamiseksi. Jos haluat maasi ja kansasi parasta, silloin paikkasi on Suomen työtätekevien kansanrintamassa.

Neuvostoliitto antaa ylevän kansallisuuspolitiikkansa mukaisesti Suomen Kansantasavallalle koko Karjalan. Kansanvaltainen Suomi antaa puolestaan Neuvostoliitolle ne pienet alueet, joita se tarvitsee Leningradin ja Suomen puolustuksen lujittamiseksi.

KARKOITTAKAAMME KANSAN HARTIOILTA SYNKÄN TAANTUMUKSEN JOUKKO

LAHTARIHURTTIEN KONNANTYÖT

kuvastavat niiden epätoivoista vihaa

Karjalan kannakselta pakenevat suojeluskuntien pääpukarit järjestävät kiihkeässä kansanvastaisessa vihassaan kaikenlaisia hirmutöitä lopettaakseen uransa yhtä maineettomasti kuin he sen alottivat noin kaksikymmentä vuotta sitten. He miinoittavat kaikki kylät. Erikoisesti sellaiset paikat, joihin väestön arvellaan ensiksi menevän päästyään pujahtamaan pakkoevakuoitsijain kourista, on huolellisesti miinoitettu. Niinpä esimerkiksi sairaaloihin jonne pitäisi viedä haavoittuneet, on mentävä vain varovaisesti, huolellisen tutkimustyön jälkeen, jottei oven alle kätketty miina ehtisi räjähtää. Jokainen talo, jokainen navetta, jokainen kauppa on miinoitettu. Tiellä viruu ammuttu hevonen. Sen alla on valkoisen pedon kätkemä miina. Tien ohessa on valkoisen upseerin riisuma takki. Sen alla räjähtää miina. Puhelin- lennätinpylväät on sa[illegible]kki pahantekijän ri[illegible]kolliseila kädellä, mutta pylväiden tyviä on lähestyttävä varovasti, sillä niiden kyljen alla on piilossa Suomen edesmenneen hallituksen käskystä laskettu miina.

Rikoksentekijät, valkoiset herrat tietävät, että nämä miinat eivät voi estää Punaisen Armeijan etenemistä. Mutta he toivovat, että väkivalloin kodeistaan ajetut kylien ja kaupunkien asukkaat eivät uskalla palata koteihinsa peläten miinojen räjähtämistä. Väestölle on ilmoitettu, että sen on jätettävä kotinsa, koska ne hävitetään tahi ainakin miinoitetaan hävittämistarkoituksessa. Pakenevat valkoiset "sankarit" julistavat kansalle, että kuka uskaltaa palata kotiinsa, hänen kynnyksellään räjähtää miina.

Kaikki tämä miinojen laskeminen ja väestön peloitteleminen niillä on turhaa touhua. Ne ovat kyllä todistuksena Suomen väestöä kaksikymmentä vuotta terrorisoineiden valkoisten petojen raivokkuudesta, niiden epätoivosta nyt, kun petojen hetket ovat jo luetut, mutta muuta merkitystä niillä ei ole. Pakkoevakuoidut ihmiset voivat rauhassa palata kyliin ja kotiseudulle jääneiden omaistensa luo, sillä kaikki esteet tieltään raivaava työläisten ja talonpoikien Punainen Armeija yhdessä Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan Kansanarmeijan ensimmäisen armeijakunnan kanssa poistaa valkoisten petojen miinat ihmisten kodeista ja tekee tyhjiksi pakenevien Mannerheimien tuholaisaikeet. Väestön rauhallinen työ ja säännöllinen elämä valkoisista vapautetuilla alueilla on täydellisesti turvattu.

NEUVOSTOLIITON SOTILAAT JA UPSEERIT KOHTELEVAT MINUA HYVIN!

(Vangiksi joutuneen suomalaisen sotilaan kirje)

Toimituksellemme on jätetty erään ensimmäisissä taisteluissa vangiksi joutuneen suomalaisen sotilaan kirje. Kirjeen kirjoittaja on tavallinen suomalainen työmies, ei ole koskaan kuulunut vasemmistolaisiin, vielä vähemmän kommunistisiin järjestöihin. Painatamme kirjeen sellaisenaan jättämällä hyvin ymmärrettävistä syistä pois ainoastaan muutamia nimiä.

„Olen nyt Leningradissa, olen joutunut vangiksi. Neuvostoliiton sotilaat ja upseerit kohtelevat minua hyvin ja ystävänä, vaikka tehän muistatte, miten meille Suomen upseerit peloittelivat, että siellä Neuvostolassa kidutetaan ja pidellään pahoin vankeja. Nyt voin todeta omasta kohdastani, että se on ollut valhetta.

Hyvät toverit! Minulla olisi yksi harras pyyntö teille, että jättäisitte aseenne, sillä on aivan toivotonta taistella punaista armeijaa vastaan ja voin sanoa teille, ettei se ole meidän vihollisemme, meidän työläisten ja talonpoikien, vaan he ovat meidän puolestamme nousseet rahamiesten ja murhakapitalistien sortoa vastaan, ja hallitusta vastaan, joka vei meidät sotaan. Älkää siis hyvät toverit taistelko, vaan heittäkää aseenne, sillä eihän meillä ole ollut edes minkä puolesta taistella ja mitä puolustaa, kun olemme tehneet kovaa työtä ja saaneet vain nälkäpalkkaa, kun toiset ovat riistäneet meidän työmme tulokset. Minäkin tein työtä ja sain palkkaa vain neljäkymmentä markkaa päivässä, jolla en voinut edes elättää perhettäni. Olen lukenut, että itä Suomessa on perustettu kansan hallitus, joka kehoittaa lopettamaan sodan. Sellaista hallitusta on kannatettava, joka tahtoo rauhaa ja takaa laajoille kansalaispiireille paremman toimeentulon ja elämisen mahdollisuudet. Pyydän vielä hyvät toverit, älkää taistelko vaikka teitä siihen käsketään. Älkää kuunnelko upseerienne käskyä.

Reserviläinen
(allekirjoitus ja osoite).

Suomalaisten sotaherrain raivoisa hävitysvimma Suomenlahden saarilla

Suursaari, 4 joulukuuta (TASS). Voimattomassa vihassaan ja raivossaan menevät Suomen sotaherrat äärimmäisyyteen avoimessa provokatoorisessa kyynillisyydessään ja yltiöpäisyydessään, ei vain Neuvostoliittoa, vaan myöskin suomalaista väestöä kohtaan.

Punaisen lipun kunniamerkin saaneen Baltian laivaston vartiossa olleiden laivojen tiedonantojen mukaan ovat suomalaiset sotaherrat räjäyttäneet ja tuhonneet Narvan ja Sommersin majakat. Narvan majakasta ovat vain kivet jääneet jälelle. Ilman valoa eivät ole jääneet ainoastaan ulkomaiden laivat, vaan myöskin suomalaiset kalastajat on jätetty vaille suunnanantajaa. Suomen kalastajille oli Sommersin majakka välttämättömämpi kuin kenellekään muulle tärkeimpänä suunnanantajana. Nyt ei tätä majakkaa ole.

1 pnä joulukuuta poltti suomalainen upseeri Suursaarella pohjoisen majakan. Myös Seiskarilla yritti majakan päällikkö polttaa majakkaa, mutta maihinnousseet Punaisen laivaston miehet saivat hänet aikanaan kiinni ja tulipalo tuli sammutettua.

Suomen sotaherrain kyynillisiä ja provokatoorisia „tapoja", sen äärimmäistä vihaa Neuvostoliittoa kohtaan kuvaavat m. m. tällaiset tosiasiat. Punaisen laivaston nyt valtaamilta Suursaarelta, Seiskarilta ym saarilta suomalaiset valkobandiitit häätivät asukkaat, uhaten ampua ne, jotka eivät halua jättää saaria. Väestölle ei annettu pienintäkään mahdollisuutta valmistautua matkalle. Vartiosto hävitti paljon taloja, tuhosi talousesineitä, rannikolle jääneet jaalat särjettiin, veneet upotettiin, kalastusvälineet tehtiin käytökelvottomiksi.

Hurjassa kiukussaan suomalaiset valkorosvot menivät niin pitkälle, että tappoivat lehmät, hevoset, kanat ja vieläpä kissat ja koiratkin.

Esimerkiksi Seiskarin saarella lähellä merivartiolaitoksen taloa löydettiin 19 kissaa ja paljon koiria, jotka oli tapettu ampuma-aseilla. *Teillä ja talojen pihoilla* löytyi suomalaisten poliisien ja upseerien vimmoissaan kaikomien kanojen päitä. Suomalaiset valkorosvot ovat raakalaismaisesti hävittäneet kaiken elävän ja hyödyllisen, ettei mitään olisi jäänyt sille väestölle, joka ei halunnut lähteä saaresta.

VALKOISTEN UPSEERIHURTTAIN TIHUTYÖT TERIJOELLA

Kodeistaan häädetyt asukkaat palaavat takaisin

Automme kiiti Terijoelle johtavaa tietä pitkin. Matkalla kohtasimme räjäytettyjä siltoja, siellä täällä näkyi tiellä räjähtäneiden miinojen muodostamia kuoppia. Tämä oli valkosuomalaisten rosvojen harjoittamaa tihutyötä, jotka pakenivat välttääkseen Punaisen Armeijan musertavaa iskua. Mutta minkäänlaiset esteet eivät voi pysäyttää tämän Suomen kansalle ystävällisen armeijan eteenpäinkulkua.

Teiltä on poistettu valkoisen kaatamat puunrungot. Heidän asettamansa miinat joko räjäytetään tai puretaan. Räjäytettyjä teitä saatetaan entiseen kuntoonsa.

Toimien erittäin vaikeissa oloissa antavat Punaisen Armeijan mainehikkaat taistelijat innokkaasti mitä pikaisimmin tehokasta apua Suomen kansalle, jonka rikollinen petturikopla on syössyt mielettömän sodan jalkoihin, joka on pakotettu vuodattamaan vertaan englantilais-ranskalaisten sodanlietsojien etujen puolesta.

Sotaprovokaattorit, Suomen kansan pyövelit ovat levittäneet valheellisia huhuja Punaisen Armeijan „julmuuksista", saadakseen väestön pakenemaan mukanaan. Mutta kun tämäkään ei näyttänyt tehoavan, ajoivat he rauhalliset asukkaat pois kotikonnuiltaan väkivalloin, jopa ampumisen uhalla, polttaen heidän talonsa ja omaisuutensa. Sen, mikä ei joutunut tulen saaliiksi, veivät valkoiset mukanaan. Väestöltä ryöstettiin vilja sekä kaikki ruokatarpeet. Tämän ovat tehneet ne, jotka nimittävät itseään „isänmaanystäviksi" ja „kansan onnen puolustajiksi". Nuo raakalaiset ovat saattaneet tuhannet ihmiset onnettomiksi.

Mutta katsokaa, miten Suomen sotaherrat ovat riehuneet Terijoella. Puolet tämän kauniin paikkakunnan taloista on palanut poroksi. Kaikkialla näkyy hiiltyneitä raunioita, huonekaluröykkiöitä. Autioiksi jääneissä taloissa on huomattava määrä kallisarvoisia esineitä, joita karkoitetut eivät ehtineet ottaa mukaansa. Puna-armeijalaiset eivät niihin koske. Pieninkään esine ei katoa. Niitä vartioidaan huolellisesti. Onnettomat, petetyt ihmiset saavat takaisin tultuaan valkoisten rosvouksilta pelastetun omaisuutensa takaisin.

Monet Terijoen asukkaista eivät tahtoneet seurata valkoista armeijaa. He oleskelivat kokonaisia vuorokausia piilopaikoissaan, välttääkseen joutumista onettomalle karkoitusmatkalle. Niinpä eräs asukkaista oli ollut puoli vuorokautta kaivossa. Kun punaarmeijalaiset nostivat hänet sieltä, sanoi mies ystävällisesti:

— Hyvä, että saavuitte näin pian. Jos valkoiset olisivat huomanneet minut kaivossa—olisin mennyttä miestä.

Työmies D—n perhe oleskeli kaksi vuorokautta kellarissa.

Valkoiset sotaherrat ryöstivät heidän ruokavarastonsa, joten perhe jäi nälkäkuoleman partaalle. Puna-armeijalaiset luovuttavat keittiöstään ruuan D—n perheelle.

Vanhukset Taavi ja Anna Soppaset ottivat myöskin suurella ilolla vastaan puna-armeijalaiset. Emäntä tarjoili pojille kahvia ja pyysi, että puna-armeijalaiset pistäytyisivät useammin vanhuksia puhuttelemassa. Eräänä päivänä tuotiin Soppasen pihalle neljä haavoittunutta punaarmeijalaista. Anna ryhtyi mielellään sairaanhoitajan tehtäviin. Hän hoivasi hellästi haavoitettuja.

Terijoen asukkaat, jotka nyt ovat omin silmin nähneet valkosuomalaisten tihutyöt sekä Punaisen armeijan ystävällisen, huomaavaisen suhtautumisen paikallisiin asukkaisiin, avustavat Punaista Armeijaa järjestyksen palauttamiseksi. Useat niistä, jotka tulivat petetyiksi valkoisten peräänty essä, palaavat takaisin koteihinsa.

Työtätekevällä kansalla, kaikilla rehellisillä ihmisillä ei ole pienintäkään syytä pelätä Punaista Armeijaa. Tämä armeija on Suomen kansan ystävä, se avustaa meitä taistelussamme kansamme pahimpia vihollisia—Suomen taantumuksellista hallitusta ja sen imperialistisia isäntiä vastaan.

J. Ritari.

NEUVOSTOLIITON HALLITUKSEN VASTAUS KANSAINLIITON PÄÄSIHTEERIN SÄHKÖSANOMAAN

4 päivänä joulukuuta sai Ulkoasiain Kansankomissaari Bernistä (Sveitsi) Kansainliiton pääsihteeriltä herra Avenolilta seuraavansisältöisen sähkösanoman:

"Minulla on kunnia saattaa Teidän tietoonne sen sähkösanoman sisältö, jonka olen lähettänyt Kansainliiton Neuvoston jäsenille: "Olen saanut Suomen vakinaiselta Kansainliitto-edustajalta seuraavan kirjeen 3 päivältä joulukuuta vuonna 1939 — "Neuvostoliitto, jonka kanssa Suomi on pitänyt yllä hyviä naapuruussuhteita Tarton rauhansopimuksen allekirjoittamisesta saakka 1920 ja allekirjoittanut hyökkäämättömyyssopimuksen, jonka voimassaoloaika päättyy vasta vuonna 1945, hyökkäsi odottamatta tämän vuoden marraskuun 30 päivän aamulla ei vain rajavartiostoja, vaan myöskin linnoittamattomia Suomen kaupunkeja vastaan, kylväen kuolemaa ja hävitystä siviiliväestön keskuuteen, erikoisesti ilmahyökkäyksillä. Suomi ei ole koskaan ryhtynyt minkäänlaisiin toimenpiteisiin voimakasta naapuriaan vastaan. Se on lakkaamatta tehnyt mitä suurimpia ponnistuksia elääkseen Neuvostoliiton kanssa rauhassa. Siitä huolimatta, vedoten Suomen näennäiseen kieltäytymiseen suostua n. s. rajaselkkausten sopimiseen ja syyttäen Suomea näennäisestä kieltäytymisestä suostua Leningradin turvallisuuden lujittamiseen, sanoi Neuvostoliitto aluksi irti edellämainitun hyökkäämättömyyssopimuksen ja hylkäsi sitten Suomen hallituksen ehdotuksen turvautua jonkun puolueettoman vallan välitykseen. Hallitukseni määräyksestä minulla on kunnia saattaa edelläoleva Teidän tietoonne pyytäen Teitä suosiollisesti kutsumaan viipymättä kokoon sopimuksen 11 ja 15 luvun perusteella Neuvoston ja Yleiskokouksen ja pyytämään niitä ryhtymään kaikkiin välttämättömiin toimenpiteisiin hyökkäyksen pysähdyttämiseksi. En esitä Teille täydellistä selitystä niistä syistä ja olosuhteista, jotka ovat pakoittaneet hallitukseni pyytämään Kansainliittoa puuttumaan kahden sen jäsenen yhteentörmäykseen johtaneeseen ristiriitaan."

Rudolf Holstin allekirjoitus.

11 luvun 1 pykälän mukaan minä kutsun Neuvoston nykyiset jäsenet Geneveen lauantaina joulukuun 9 päivänä kello 12 päivällä. Jätän tämän Yleiskokouksen puheenjohtajan harkittavaksi ehdotuksen Yleiskokouksen koollekutsumisesta maanantaina joulukuun 11 päivänä. Päivämäärä vahvistetaan myöhemmin.

Avenol, pääsihteeri."

Neuvostohallituksen nimessä lähetti toveri Molotov joulukuun 4 päivänä seuraavasisältöisen sähkösanomavastauksen herra Avenolille osoitettuna:

"Neuvostoliiton hallituksen määräyksestä minulla on kunnia ilmoittaa Teille, että Teidän ilmoittamanne Kansainliiton Neuvoston kokoonkutsuminen joulukuun 9 päivänä ja Kansainliiton Yleiskokouksen kokoonkutsuminen joulukuun 11 päivänä herra Rudolf Holstin alotteesta ja Kansainliittosopimuksen 11 luvun 1 pykälän perusteella on hallitukseni mielestä perustelematon.

Neuvostoliitto ei ole sotatilassa Suomen kanssa eikä uhkaa sodalla Suomen kansaa. Siksi vetoaminen Kansainliittosopimuksen 11 luvun 1 pykälään on väärin. Neuvostoliitolla on rauhalliset suhteet Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan kanssa, jonka hallituksen kanssa se tämän vuoden joulukuun 2 päivänä solmi keskinäisen avunannon ja ystävyyden sopimuksen. Tällä sopimuksella on säännöstelty kaikki ne kysymykset, joista käytiin neuvotteluja ilman menestystä nykyisin valtuuksistaan luopuneen entisen Suomen hallituksen edustajien kanssa.

Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan hallitus kääntyi julkilausumassaan tämän vuoden joulukuun 1 päivältä Neuvostoliiton hallituksen puoleen ehdottaen osoittamaan Suomen Kansanvaltaiselle Tasavallalle sotilaallista apua sitä varten, että yhteisillä ponnistuksilla mahdollisimman nopeasti hävitettäisiin entisten hallitusmiesten Suomeen luoma mitä vaarallisin sodan pesäke. Mainituissa olosuhteissa ei herra Rudolf Holstin vetoomus Kansainliittoon voi olla Kansainliiton Neuvoston ja Kokouksen koollekutsumisen perustana, sitäkin vähemmän, kun ne henkilöt, joiden nimessä herra Rudolf Holsti kääntyy Kansainliiton puoleen, eivät ole Suomen kansan todellisia edustajia.

Jos kuitenkin edelläesitettyihin perusteluihin katsomatta Kansanliiton Neuvosto ja Yleiskokous kaikesta huolimatta kutsutaan koolle herra Rudolf Holstin pyynnön tarkastamiseksi, ei Neuvostohallitus pidä mahdollisena osallistua näihin kokouksiin. Tämän päätöksen vahvistaa myöskin se seikka, että Kansainliiton Pääsihteerin ilmoitusta Neuvoston ja Yleiskokouksen koollekutsumisesta seuraa herra Holstin loukkaava ja parjaava kirjelmä, joka ei selvästikään ole sovellutettavissa yhteen asianomaisen kunnioituksen vaatimusten kanssa Neuvostoliittoa kohtaan.

Molotov, joulukuun 4 päivänä vuonna 1939."

SUOMEN KANSANARMEIJAN ENSIMMÄISEN ARMEIJAKUNNAN PÄÄTÖSLAUSELMA

Me, Suomen Kansanarmeijan ensimmäisen suomalaisen armeijakunnan sotilaat ja komentajat, kuultuamme ja käsiteltyämme kokouksessa Kuusisen johdolla ja Suomen kansan tahdosta muodostetun Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan uuden Kansanhallituksen julkilausuman, tervehdimme lämpimästi Kansanhallitustamme ja hyväksymme kaikki julkilausumassa määritellyt toimenpiteet.

Vannome antavamme kaikki voimamme ja jos vaaditaan, myöskin henkemme Suomen kansan vapauden ja todellisen riippumattomuuden turvaamiseksi. Puolustaen Kansanhallituksen määrittelemien toimenpiteiden toteuttamista me emme halua rikollista sotaa Neuvostoliittoa vastaan ja tuhoamme loppuun saakka jäännöksetkin Suomessa tähän saakka hallinneista ja nyt kukistetuista cajanderien rosvojoukoista ja niiden tapaisista tannerien hallituksista, jotka aina ovat myyneet ja myyvät Suomen kansan edut ulkolaisille imperialisteille ja heidän mielikseen johdattavat Suomen kansan rikolliseen sotaan Neuvostoliittoa vastaan.

Me tervehdimme lämpimästi Suomen ja Karjalan kansan jälleenyhdistämistä ja lähetämme tulisen tervehdyksen Neuvostoliitolle, Suomen kansan tosiystävälle.

Eläköön vapaa ja riippumaton Suomen Kansanvaltainen Tasavalta!

Eläköön Suomen Kansanhallitus ja toveri Kuusinen sen johdossa!

Kansanarmeijan ensimmäisen armeijakunnan taistelijoiden ja komentajien toimeksiannosta — JAKKONEN, TOIVOLAINEN, TASKU, SEPPÄNEN, KARHU, REHVONEN, KOTSALAINEN.

Kirje Suomen Kansanarmeijasta

Suomen kansanvaltaisen hallituksen muodostaminen, hallituksen, jonka johdossa on Suomen kansan parhain poika O. Kuusinen, on mitä suurin historiallinen tapahtuma, Suomen kansan hartaimman toiveen toteutumisen hetki. Suomen työtätekevät eivät koskaan tule unhoittamaan sitä apua, jota Neuvostohallitus ja Punainen Armeija ovat osoittaneet ja tulevat edelleenkin osoittamaan kansallemme taistelussa vapautensa puolesta, Cajanderin, Tannerin, Erkon ym. maamme kavaltajien riistokoplaa vastaan.

Yksi tärkeimmistä tehtävistä, jonka Suomen kansanvaltainen hallitus asetti itselleen, on maamme sotilaallisen voiman luominen.

Me, Suomen tasavallan ensimmäisen armeijakunnan sotilaat ja komentajat tulemme antamaan kaiken voimamme ja jos tarvitaan, myös henkemme taistelussa maamme kavaltajakoplan lopullisesti tuhoamiseksi ja vapaan Suomen tasavallan sotilasvoimien lujittamiseksi.

P. Katola.

NEUVOSTOLENTOKONEITA VIIPURIN YLLÄ

Lentokoneet nousivat ilmaan miltei yhtaikaa. Taivas oli sumuisen usvan peitossa, mutta tämä ei saattanut hämille ohjauspyörän ääressä istuvia ihmisiä. Näitä ihmisiä on vaikea millään saada hämilleen. Kotimaan käskystä ovat he aina valmiita suorittamaan minkä urotyön tahansa.

Tällä kertaa sotilaslentäjät saivat määräyksen lentää syvälle vihollisen selkäpuolelle ja pommittaa sen sotilaallisia tukikohtia. Ilmalaivat ottivat kurssin pohjoiseen, suuntanaan suomalainen Viipurin satama.

Neuvostoilmalaivojen nopeus on huimaava. Kului aivan vähän aikaa, kun jo tulivat näkyviin yhden Suomen suurimman sataman, Viipurin sataman ääriviivat. Lentokoneet ilmestyvät äkkiarvaamatta kaupungin yläpuolelle.

Näkyy, kuinka kadut tyhjenevät... Ostettavissa olevat valkosuomalaiset töhertäjät kuluttivat paperia tonnittain, keksien kaikenlaisia taruja Punaisen Armeijan säälimättömyydestä ja julmuudesta. Erikoisesti he „kuvasivat" neuvostolentäjiä. Pelkurimaiset valkosuomalaiset paperintöhrijät eivät löydä muuta taisteluasetta kuin halpamaisen valheen ja parjauksen.

Punainen Armeija ei käy sotaa Suomen kansaa vastaan. Neuvostolentäjät eivät pommita rauhallisia asukkaita. Suomen kansan edut, elämä ja rauha ovat heille paljon kalliimmat ja läheisemmät kuin konsanaan imperialistien käskyläisten, Cajanderin — Tannerin — Erkon komppanialle.

Ennen Viipuriin lentoa saivat lentäjät seuraavia matkaohjeita:

Muistakaa vielä kerran, että Punainen Armeija ei käy sotaa Suomen kansaa vastaan, ei käy sotaa rauhallisia asukkaita vastaan. Ei ainoatakaan pommia asuntotaloihin, ei ainoatakaan pommia väestön keskuuteen. Joka rikkoo tätä määräystä, saa mitä ankarimman rangaistuksen.

Tästä muistuttaminen oli oikeastaan tarpeetonta. Neuvostolentäjät ovat meidän aikamme todellisia humanisteja. He eivät koskaan tule käymään taisteluun aseettomia vastaan.

Ja siinä jo onkin Viipurin lentokenttä. Valkosuomalaisten köyhä lentolaitos. Taivaalla ei ole mitään muita kuin neuvostolentokoneita. Muutamien minuuttien kulutua on Viipurin lentokenttä ylösalaisin, sen rakennukset ovat liekkien vallassa. Sotilaallis-lakoonisesti sanottuna on siellä kaikki tyystin hävitetty.

Vähän matkan päässä on Viipurin sähköasema. Mikä mainio maali! Mikä muu lentäjä tahansa, paitsi neuvostolentäjä, olisi heti heittänyt pommin tähän ikään kuin kämmenellä olevaan sähköasemaan. Ja neuvostolentäjilläkin oli täysi syy hajoittaa se maan tasalle. Tämän sähköaseman energiaa käytetään Karjalan kannakselle sijoitettujen valkosuomalaisten sotatukikohtia varten. Virta voidaan laskea millä minuutilla tahansa kannaksella oleviin piikkilankaesteisiin.

Mutta neuvostolentäjät ovat kaukonäköisiä. He ajattelevat huomista päivää. Paljon kärsineele Suomen kansalle koittavat pian paremmat päivät. Suomen yhden suurimman kaupungin työtätekeville on tämä sähköasema tarpeen.

Meidän lentävät urhomme eivät pudottaneet sähköasemalle ainoatakaan pommia. He keksivät pian Viipurista Karjalan kannakselle sähkövirtaa kuljettavan korkeajännityslinjan. Tarkalla pomminheitolla tuhottiin tämä linja. Virta ei enää kulje Viipurista sen surullisen kuuluisan linnoituslinjan piikkilanka-aitoihin, jota valkosuomalaiset ylpeästi nimittävät Mannerheimin linjaksi.

Mutta voi sen saavuttaa pian sama kohtalo, mikä tuli Puolan „Maginot-linjan" osaksi. Suomalaiset talonpojat tulevat säilyttämään siellä rikkaan perunasatonsa.

* * *

Neuvostolentokoneosasto palasi täydellisenä tukikohtaansa. Vähän ajan kuluttua lentäjät kuuntelivat radiosta toveri Molotovin selitystä Rooseveltin toivomuksen johdosta, että kaupunkien rauhallisia asukkaita ei pommitettaisi... Kuultuaan toveri Molotovin vastauksen hymyilivät nämä rohkeutta uhkuvat nuorukaiset...

Omituinen käsitys on Yhdysvaltojen presidentillä meidän neuvostolentäjistämme...

K. Arenin.

Toimiva Punainen Armeija.

SUOMEN KANSANTALOUDELLE...

(Alku 1 siv.)

laan se lopullisesti kirjoitti alle oman tuhonsa.

On Suomen kansan suuri onni, etta Suomen työväestö, työtätekevä talonpoikaisto ja henkisen työn tekijäin parhaimmisto, Suomen kansan todelliset pohjajoukot, kykenivät tässä ratkaisevassa kohtalovaiheessa Neuvostoliiton Suomen kansaa kohtaan tunteman ystävyyden turvin luomaan uuden kansanvaltaisen hallituksen, jonka Neuvostoliiton hallitus tunnusti ja jonka avuksi se antoi mainehikkaan Puna-Armeijan puhdistamaan maata kansan vihollisten kätyreistä.

Joulukuun 2 pnä Moskovassa Neuvostoliiton ja Suomen kansanvaltaisen Tasavallan välillä tehty **keskinäisen avunannon ja ystävyyden sopimus** antaa Suomen kansantaloudelle mahdollisuuden päästä ulos siitä umpikujasta, johon sen sokea kansan vihollishallituskopla syöksi. Tämä historiallisen sopimuksen V:ssä Artiklassa lausutaan:

"Sopimuspuolet ovat sopineet solmiavansa lähimmän ajan kuluessa Kauppasopimuksen ja kohottavansa vuotuista tavaranvaihtoa kummankin maan välillä huomattavasti korkeammalle vuoden 1927 tavaranvaihtoa, jolloin se oli saavuttanut karkeimman määrän 800 mijoonaa Suomen markkaa".

Näin koko muun maailman ollessa sodan sekasorrossa on Suomen Kansanhallitus tällä valtioteollaan avannut uuden valoisamman tulevaisuuden näköalan. Mikään Neuvostoliitolle vihamielinen hallitus ei tällaiseen valtiotekoon tahtonut ryhtyä.

Kansanhallitus onkin tällä teollaan saavuttava koko Suomen kansan luottamuksen.

Tästä tulee hyötymään Suomen työväenluokka, jolle avautuu työnsaannista entistä suurempi varmuus, talonpoikaisto, jonka tuotteille Neuvostoliiton markkinoilla on varmasti kysyntää. Myös ne Suomen kansantalouden alat, jotka tähän asti on lyöty laimin ulkomaisten markkinain varaamisessa, tulevat uudelleen elpymään. Suomen satamilla ja rautateillä on myöskin mahdollisuus voimakkaasti osallistua siihen elpymiseen, minkä lisääntyvä vuorovaikutus näiden välillä aiheuttaa. **Kansanhallituksen nopea voitto maata ryöstävistä kansanvastaisen vihollishallituksen voimista on nyt välttämätön koko kansan edun nimessä.** Ja tämän voiton varmuus onkin leviämässä kansan keskuuteen. Tuomittu kansanpetturikopla sen sijaan on kohta täydessä paniikissa etsien karkuunpääsyteitä. Kuta pikemmin nuo kansallisomaisuuden rosvot nitistetään, sitä parempi Suomen kansalle.

SUOMEN KOMMUNISTINEN PUOLUE TALONPOIKAISTOLLE!

Suomen Kommunistinen Puolue, joka on sitkeästi ja uhreja pelkäämättä taistellut Suomen työläisten ja talonpoikain elämän ja vapauden puolesta ahnasta kapitalistiluokkaa vastaan on antamassaan vetoomuksessa Suomen talonpoikaisväestölle lausunut:

„PIENVILJELIJÄT JA MUU TALONPOIKAISVÄESTÖ! Alkää uskoko herrain valetta, että teitä uhkaisi nyt maiden ryöstö tai talouksien yhteenliittäminen (kollektivisoiminen). Ei kukaan uskalla koskea teidän maihinne! Ei kukaan uskalla pakottaa teitä perustamaan kollektiivitalouksia! Päinvastoin, työväenluokka pyrkii ottamaan maan pois suurilta kartanoherroilta ja luovuttamaan ne talonpoikaisviljelijöille. Työväenluokka tahtoo elää sovinnossa, liitossa ja yhteistyössä maan laajan talonpoikaiskansan kanssa. Ja ainoastaan siinä tapauksessa, että nämä kaksi maan tärkeintä tuottavaa luokkaa ovat vakaassa liitossa keskenään, ottaen huomioon toinen toisensa edut, tulee kansanvaltainen valtiojärjestys seisomaan varmalla pohjalla".

TERVETTÄ SUOMEN KANSAA LUOMAAN

Ehkä juuri terveydenhoidon alalla löydämme maastamme ne ihmiset, jotka kaikkein parhaiten ymmärtävät oman työnsä suuren yhteiskunnallisen merkityksen ja juuri tämän vuoksi työskentelevat uhrautuvaisesti. Mutta hekin ovat joutuneet kokemaan työssään monta pettymystä todetessaan, etteivät ne suunnattomat kurjuuskuvat, joita he jokapäiväisessä työssään joutuvat näkemään, edes vähene, vaan päinvastoin lisääntyvät kaikesta heidän uhrautuvasta työstään huolimatta.

Uusi kansanvalta on jo ottanut ohjelmaansa tehtäviä tältäkin alalta. Se ryhtyy kasvattaman tervettä kansaa, mutta se tulee tarttumaan tähän tehtävään sieltä, missä näiden yhteiskunnallisten epäkohtien juuret ovat löydettävissä.

Nämä juuret johtavat meillä ensi tilassa maaseudulle ja suuriin tehdaspaikkoihin. Maaseudulla ja suurilla tehdaspaikoillahan meillä lasten kuolevaisuusprosentti on niin hirvittävän suuri. Maaseudulla on tuo julma köyhien tauti—tuberkuloosi niin ääretömästi levinnyt. Vaikka meillä onkin ylpeilty esim. joidenkin uusien sairaalarakennusten aikaansaamisesta maaseudulle, tiedämme jokainen, että valtavasti suurin osa maaseutuväestöä jää koko elämänsä ajaksi ilman lääkärinhoitoa, koska se asuu kaukana keskuspaikoista ja ennenkaikkea, koska sillä ei riitä varoja kalliisiin lääkärien palkkioihin ja kohtuuttoman kalliisiin lääkkeisiin. Missä kylässä et Suomessa löytäisi sellaista mökkiä, jossa emäntä vuosuodella uutta lasta synnytäessään viime hetkellä siirtyy saunaan ja korkeintaan oman perheen avustuksella tuo lapsen maailmaan. Kuka ei tuntisi sitä asuntokurjuutta maasedulla, josta sanomalehdetkin ovat joutuneet kirjoittamaan, koska se on niin huutava. Kirjoittajakin tuntee maaseudun korvessa elävän perheen, jonka asuntona ol tupa ja kamari, äiti sairasti alituises i, lapsia oli kaksitoista ja niistä vanhin poika sairasti tuberkuloosia. Oli liikuttavaa nähdä, millä hellällä huolenpidolla koko perhe suhtautui tähän sairaaseen, mutta tämä huolenpito ei voinut korvata lääkärin hoitoa ja lääkkeitä, joita varojen puutteessa ei voitu hankkia. Ravintonaan käytti tämä perhe viikkokausia vain ruisjauhokastikkeeseen kastettua leipää. Eikä tamäkään onneton perhe pitänyt itseään kaikkein huonoimmassa asemassa olevana, koska se näki lähimökeissä vielä suurempaa kurjuutta.

Mutta onhan juuri maaseudulle lähtenyt niis paljon terveyssisaria, jotka ovat ottaneet elämäntehtäväkseen kansanterveydenhoidon kohottamisen, sanotaan. Näille terveyssisarille tulee Suomen kansanvalta aina antamaan tunnustuksensa. Heidän lukumäränsä tulee kansanvalta nostamaan moninkertaiseksi. Tähän työhön ovat tähän saakka antautuneet enimmäkseen taloudellisesti turvatut uhrautuvat ihmiset ja ehkäpä siksi tässä työssä on palkkataso pidetty niin uskomattoman alhaisena, ettei sillä ole voinut elää. Samoin on asia maaseudun ja tehdasseutujen lääkärienkin suhteen. Ei ole sellaista lääkäriä, joka ei juuri huonon palkan takia pyrkisi maaseudulta kaupunkiin, vaikka näkeekin edessään sen suunnattoman työkentän, joka vaatisi sekä hänen että tuhansien uusien lääkärien kaikki voimat.

Lääkärit ja sairaanhoitajat ovat niitä yhteiskunnallisia työntekijöitä, joiden puoleen uusi kansanvalta kääntyy luottamukselta. Ja varmaa onkin, että he eivät kieltäydy antamasta apuaan nyt, kun lähdetään poistamaan juuri niitä epäkohtia, jotka ovat olleet voittamattomilta näyttävinä esteinä heidän omassa uhrautuvassa työssään. He eivät voi kääntyä kansaa vastaan.

TOVERI MOLOTOV ON OTTANUT VASTAAN RUOTSIN LÄHETTILÄÄN HERRA WINTERIN

Toveri Molotovin ottaessa vastaan 4 päivänä joulukuuta Ruotsin lähettilään herra Winterin ilmoitti tämä "Suomen hallituksen" haluavan ryhtyä uusiin neuvotteluihin sopimuksesta Neuvostoliiton kanssa.

Toveri Molotov selitti herra Winterille, että Neuvostoliitto ei tunnusta ns. "Suomen hallitusta", joka on jo jättänyt Helsingin ja lähtenyt tuntemattomaan suuntaan, ja senvuoksi ei mistään neuvotteluista tämän "hallituksen" kanssa voi olla nyt kysymys. Neuvostohallitus tunnustaa vain Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan hallituksen, jonka kanssa se on solminut keskinäisen avunannon ja ystävyyden sopimuksen ja tämä on luotettavana perustana rauhallisten ja otollisten suhteiden kehittymiselle Neuvostoliiton ja Suomen välillä.

LENINGRADIN SOTILASPIIRIN ESIKUNNAN YHTEENVETOJA SOTATAPAHTUMISTA

Leningradin sotilaspiirin joukot ovat jatkaneet etenemistään joulukuun 4 päivänä.

Muurmannin suunnalla joukkomme, jotka ajavat takaa hajalle lyötyjen suomalaisten joukkojen ryhmiä **Petsamon** luona, ovat edenneet 25 kilometriä **Petsamosta** etelään.

Petsamon satamassa sotalaivamme puhdistivat vesistöä suomalaisten asettamista miinoista.

Uhtuan, Repolan ja **Porajärven** suunnalla ovat joukkomme edenneet 40—50 kilometriä valtakunnan rajasta.

Petroskoin suunnalla ovat joukkomme Laatokan rannikolla sijaitsevan **Salmin** ja Salmista pohjoiseen sijaitsevan **Loimolan** vallattuaan jatkaneet etenemistään.

Karjalan kannaksella ovat joukkomme edenneet 40—50 kilomteriä valtakunnan rajasta.

Lentokoneille epäsuotuisan sään vuoksi ei ole ollut lentovoimien sotilaallista toimintaa.

LENINGRADIN SOTILASPIIRIN ESIKUNNAN TIEDONANTO

TASS. 5 joulukuuta.—Ulkomaiden sanomalehtiin on ilmaantunut tiedoituksia, joissa sanotaan, että Leningradin Sotilaspiirin joukot ovat taisteluissa suomalaisia sotajoukkoja vastaan menettäneet 32 tankkia ja 16 lentokonetta.

Leningradin Sotilaspiirin Esikunta pitää näitä tiedoituksia pelkkinä valheellisina keksintöinä.

Koko sotatoiminnan aikana on ammuttu alas vain 2 neuvostolentokonetta ja 2 on epäsuotuisan sään vuoksi eksynyt ja nähtävästi laskeutunut Suomen alueelle. Suomalaisten lentokoneita on tällä ajalla ammuttu alas 11. Marraskuun 30 pstä alkaen ei yksikään sotatoimintaan osallistuneista neuvostojoukkojen tankeista ole kadonnut vaan ovat ne kaikki täysin ehjinä omilla paikoillaan, eivätkä suomalaiset joukot ole vallanneet ainoatakaan neuvostotankkia.

PUNAISEN LIPUN KUNNIAMERKILLÄ PALKITUN ITÄMEREN LAIVASTON ESIKUNNAN PERUUTUS

TASS, 5 joulukuuta.—Ulkomaiden sanomalehdet ovat täynnä kirjoituksia siitä, että toimiessaan Hangon satama-man linnakkeita vastaan on panssarilaiva „Kirov" kärsinyt vakavia vaurioita sekä yksi sitä seuranneista miinaaluksista on suomalaisen rannikkotykistön toimesta upotettu.

Itämeren merisotalaivaston Esikunta pitää välttämättömänä ilmo ttaa, että tämä ulkomaiden sanomalehtien tiedoitus on ehdottomasti keksitty. Meidän uusissa „Kirovin" tyyppisissä panssarilaivoissamme on kauaskantavat tykit, jotka ampuvat yli 35 km. etäisyyteen, kun Hangon linnakkeiden 9- ja 6-tuumaiset rannikkotykit ampuvat vain 18—20 km. etäisyyteen.

Panssarilaiva „Kirov" voi suomalaisen rannikkotykistön kantavuuden ulkopuolella manööveraten täysin vapaasti pommittaa Hankoa, koska suomalaisten rannikkotykkien ammukset putoilivat 4—5 km, „Kirovista", mikä seikka aiheutti hilpeätä iloa ja naurua meidän laivojemme merimiesten keskuudessa. Panssarilaiva „Kirovia" seuranneet miina-alukset eivät myöskään ole kärsineet minkäänlaisia vaurioita.

TOIMITUSKUNTA.

KANSAN VALTA

13 p. JOULUKUUTA v. 1939 | SUOMEN TYÖTÄTEKEVIEN KANSANRINTAMAN ÄÄNENKANNATTAJA | № 8 KESKIVIIKKO

Kansanhallituksen lähimmät tehtävät

SKP:n Keskuskomitea määrittelee Suomen kansanhallituksen lähimmiksi tehtäviksi seuraavat seikat:

Suomen kansanarmeijan luominen;

suurten yksityispankkien ja suurten teollisuusliikkeiden saattaminen valtion valvonnan alaisiksi ja avustustoimenpiteitä keskisuuruisten ja pienten liikkeiden hyväksi;

erikoisten toimenpiteiden toteuttamien työttömyyden lopettamiseksi kokonaan;

Työpäivän lyhentäminen 8-tuntiseksi, 2-viikkoisen kesäloman turvaaminen työläisille ja työväen sekä muiden palkannauttijain asuntovuokrain alentaminen;

suurtiloja omistavain kartanonherrain maiden pakkoluovutus, kajoamatta talonpoikain tiluksiin ja omaisuuteen sekä pakkoluovutettujen maiden luovuttaminen tilattomille ja maanpuutteessa oleville talonpoikaisviljelijöille;

talonpoikain vapauttaminen verorästien maksusta;

valtion kaikinpuolinen avustustoiminta vähäväkisten viljelijäin talouden kohottamiseksi, ensi sijassa antamalla heille lisää maata, laidunta ja mahdollisuuden mukaan myös kotitarvemetsää suurtilallisilta pakkoluovutetuilta tiluksilta;

Suomen valtiomuodon sekä hallinto- ja oikeuslaitoksen perinpohjainen kansanvaltaisistuttaminen.

valtion sivistysmäärärahojen korottaminen ja koululaitoksen uudistaminen turvaten työväen ja muiden vähävaraisten lasten koulunkäyntimahdollisuudet sekä pitäen kaikinpuolin huolta kansansivistyksen, tieteen, kirjallisuuden ja taiteen kehittämisestä edistyksellisessä hengessä.

Eestin armeijan ylipäällikkö kenraali Laidoner vastaanotolla Stalinin luona

Joulukuun 11 päivä otti J. V. Stalin vastaan Eestin armeijan ylipäällikön kenraali Laidonerin ja hänen seurassaan Estin lähettilään hra Reinin.

Vastaanotolla olivat läsnä Neuvostoliiton Kansankomissaarien Neuvoston puheenjohtaja ja Ulkoasiain Kansankomissaari Molotov ja Neuvostoliiton Puolustusasiain Kansankomissaari Neuvostoliiton marsalkka Voroshilov.

Keskustelu kesti lähes tunnin.

Pieni Suomen kansa

Pieni Suomen kansa
katkoo kahleitansa.
Kärsimysten malja
jo kukkuroillaan on.
Raakaa sortovaltaa vastaan
nostaa maasta, armeijastaan
jalo kansa parhaat voimat
taistohon.

Ei auta hallitusta
nyt kätyrlauma musta
mi kauhuntuskaa levittää
yli onnettoman maan.
Urhojansa kansanvalta
nostaa esiin kaikkialta
elämästä, kuolemasta
kamppaillaan.

Kylvöä nyt tehdään,
se kohoo kerran tähkään.
Sadoin kerroin kirkkaampi
on onnen aika uus.
Silloin pieni Suomen kansa
muistaa sankarpoikiansa.
Ilonkyynel palkkana
on moinen sankaruus.

LENINGRADIN SOTILASPIIRIN ESIKUNNAN TIEDONANTOJA

Joulukuun 10 päivän kuluessa etenivät meidän joukkomme kaikilla suunnilla 5—7 kilometriä.

Uhtuan suunnalla ovat meidän joukkomme vallanneet **Kuolajärven** paikkakunnan, **Porajärven** suunnalla **Juhonalan**, kylän, **Karjalan kannaksella** Boboshinon paikkakunnan ja **Muolaan kirkon** kylän.

Epäsuotuisan sään johdosta suoritettiin vain tiedustelulentoja.

● ● ●

Joulukuun 11 päivän kuluessa jatkoivat joukkomme etenemistään kaikilla suunnilla. Olemme vallanneet Pitkänrannan aseman (Laatokan järven pohjoisrannalla) Sortavalan rautatiellä ja Siprolan ja Muurilan kylät Viipurin suunnalla.

Matalalla olevien pilvien vuoksi eivät lentovoimat ole osallistuneet taistelutoimintaan.

Suomalaisten pakolaisten kertomuksia

Tukholma, jouluk. 11 pnä (TASS). Norjalainen Arbeidaren-lehti julkaisee tällä hetkellä Pohjois-Norjassa oleskelevien suomalaisten pakolaisten kertomuksia. "Kaikki pakolaiset — kirjoittaa lehti — ilmaisevat suuttumuksensa helsinkiläisen "hallituksen" menettelyn johdosta. Pohjois-Suomen väestö evakuoitiin väkivalloin, oikeammin sanoen, Suomen sotilasvalta karkoitti sen maasta, polttaen evakuoitujen asunnot ja omaisuuden. Pakolaiset vakuuttavat—jatkaa lehti edelleen — että Suomeen ei tule järjestystä niin kauan kuin tämä "hallitus" on vallassa. Sotatoimien alkamisen edellä oli terrori Suomessa niin suuri, että työläisten kiellettiin kokoontumasta edes kolmihenkisiin ryhmiin. Heitä syytettiin vakoilusta".

SAKSAN TIETOTOIMISTON TIEDOTUS

Berliini, 10 joulukuuta (TASS). Saksan tietotoimisto Transocean antaa radioteitse seuraavan tiedonannon: "Tietotoimisto Transocean on tänään saanut tietää luotettavista lähteistä, että suomalais-venäläisen selkkauksen alusta lähtien on Saksa lakkauttanut Suomen suoranaisen tai välillisen sotatarpeilla varustamisen. Ruotsalainen tiedonanto siitä, että Saksa muka jatkaa Suomen varustamista sotavarusteilla ja että se on sallinut italialaisten Suomelle määrättyjen sotilaslentokoneiden lentää Saksan alueen yli, on kaikkea perää vailla. Berlinissä korostetaan, että kaikkia tämäntapaisia väitteitä levitetään tarkoituksella saattaa aikaan erimielisyyttä Venäjän ja Saksan suhteissa".

SOLIDAARISUUSKOKOUKSIA SUOMEN KANSANHALLITUKSEN PUOLESTA

ENGLANNISSA

Lontoo, jouluk. 11 pnä (TASS). Eilen oli Lontoon Hyde Parkissa 7 tuhatta osanottajaa käsittävä kokous, jonka tunnuksena oli Suomen kansan tukeminen. Puhujat esiintyivät 5 puhujalavalta, kokouksen osanottajien joukossa oli paljon sotilashenkilöitä.

Kokouksessa hyväksyttiin päätöslauselma, joka tuomitsee imperialistisen sodan. "Kokouksen osanottajat — sanotaan päätöslauselmassa— ilmaisevat täydellisen ja horjumattoman luottamuksensa Neuvostoliittoon, joka on rauhan kannalla ja joka on kaikkien sorrettujen kansojen puolustaja. Neuvostoliiton toiminta Suomessa on suunnattu Suomen kansan vapauttamiseen ja tekee tyhjäksi imperialistien suunnitelmat, jotka käyttävät Suomea sotatukikohtanaan sosialismin maata vastaan.

YHDYSVALLOISSA

New York. Joulukuun 11 (TASS). Eilen oli Yhdysvalloissa asuvien suomalaisten työläisten kokous Suomen Kansahallituksen muodostamisen johdosta. Hyväksytyssä päätöslauselmassa kokouksen osanottajat tervehtivät Suomen Kansanhallituksen päämiestä Kuusista. "Teidän ohjelmanne — sanotaan päätöslauselmassa — ilmaisee Suomen kansan todelliset toiveet ja odotukset. Te käytte taistelua ei ainoastaan sisäisiä vihollisia vastaan, vaan imperialista sotaa vastaan. Me teemme kaikkemme selvittääksemme Suomen ja Amerikan kansoille teidän taistelunne merkityksen yleisen rauhan puolesta".

RUOTSISSA

Tukholma, joulukuun 11 (TASS). Ny Dag- lehti ilmoittaa, että eilen Ruotsin toiseksi suurimmassa kaupungissa, Göteborgissa oli kokous, johon osallistui useita tuhansia työläisiä. Göteborgin sirkus oli ääriään myöten täynnä. Kokouksessa pidettiin selostus Suomen kansan taistelusta mannerheimien, cajanderien ym. valkokaartilaisten joukkiota vastaan.

Hyväksyttiin seuraava päätöslauselma: Göterborgin työläiset lähettävät tervehdyksensä Suomen kansalle ja Kuusisen johtamalle todelliselle Kansanhallitukselle. Eläköön Ruotsin, Suomen ja Neuvostoliiton työtätekevien solidaarisuus!" Eläköön Työläistalonpoikainen Punainen Armeija — Suomen kansan vapauttaja!"

MEKSIKON KOMMUNISTISEN PUOLUEEN LAUSUNTO

New York, 10 joulukuuta (TASS).

"Daily Worker"-lehden ilmoituksen mukaan on Meksikon kommunistinen puolue julkaissut lausunnon, jossa se esittää valittelunsa sen johdosta, että presidentti Gardenas on lähettänyt myötätuntoisuussähkösanoman Suomen "hallitukselle". Lausunnossa osoitetaan, että Meksiko on joutunut Yhdysvaltojen, Englannin ja Ranskan vehkeilyjen uhriksi. Presidentin teko, sanotaan lausunnossa, on rohkaissut taantumuksellisia maassa ja voimistanut kamppailua kommunistisen puolueen lakkauttamiseksi, mikä auttaisi vallankumouksellisten edistyksellisten voimien hajaantumista Meksikossa. Kommunistinen puolue pyytää hallitusta tarkastamaan kantansa.

Kommunistien joukkovangitsemisia ja työläisten ampumisia Helsingissä

Eri tietotoimistojen tietojen mukaan on Helsingissä viime päivinä toimeenpantu joukkovangitsemisia. Vangitaan kommunisteja sekä kaikki, jotka suhtautuvat myötätuntoisesti Kansanhallitukseen. Terrori kasvaa päivä päivältä. Ryhdytään työläisten joukkoteloituksiin. Joulukuun 6 päivänä tiedoitetaan jo kolmen työläisen ampumisesta.

TODELLISEN KANSANVALLAN PUOLESTA

"Kommunistit hävittävät kansanvallan"! "Punainen Armeija tuhoo Suomen kansan vapauden". Näin huutaa päivästä päivään Suomen rahamahdin ostama lehdistö. Jokainen taantumuksen palkattu kynä- ja saarnarenki, työläisten murhissa ja muiluksissa kunnostautuneista lapualaishuligaaneista ama sosialidemokraattien oikeistoherroihin asti hihkuu ja uhoo muka kansanvallan puolesta kommunisteja, tyytymättömiä työläisiä ja talonpoikia vastaan.

Kukahan se uhkaa kansanvaltaa Suomessa? Kuka sitä puolustaa? Kuka sen puolesta taistelee?

On aivan suoraan sanottava, että Suomessa, sen jälkeen kun maan valtaluokka v. 1918 onnistui kukistamaan maan työtätekevien nousun todellisen kansanvallan puolesta, **ei maassa ole vallinnut kansanvalta — vaan yläluokan rahavalta.** Sen jälestäkään ei Suomessa ole koko sen itsenäisyyden aikana päässeet kansanvaltaiset olot voimaan.

Mitä kansanvaltaa se on, että suurelta osalta työväestöä on riistetty perustuslain mukaiset oikeudet järjestyä puolueeksi, — **estämällä kommunistisen puolueen toiminta?** Mitä kansanvaltaa se semmoinen on, joka antaa **vangita monta kertaa kokonaisia eduskuntaryhmiä, kuten Suomessa on tapahtunut** ja missä lapualaishuligaanien annetaan valtion palkoissa olevien ohranain avustuksella **ryöstää kansanedustajia suoraan eduskunnan valiokuntain istuntosalistakin?**

Mitä kansanvaltaa se sellainen on, että aseistetut lapualaishuligaanit saavat virkavallan suojassa karata työläisten kimppuun — murhata, raiskata, muiluttaa ja kiduttaa työväenluokan ja talonpoikaiston sekä sivistyneistön parhaita edustajia kuten Suomessa v. 1930 ja sen jälkeisinä vuosina sallittiin Mitä kansanvaltaa se sellainen on, että lapualainen murhaajasakki **saa rauhassa terrorisoida maan sivistys- ja kulttuurielämää,** häpäistä koululaitosta ja yliopistoa raukkamaisilla raakalaishyökkäyksillä kansanvaltaisia aineksia vastaan? Mikä kansanvalta se sellainen on, jossa **maan ruotsalaiselta vähemmistökansallisuudelta uhataan riistää hengen ja omaisuuden turva?**

Mitä kansanvaltaa se on sellainen, jossa väkivalloin **tukahdutetaan vapaamielinen kirjallisuus ja sanomalehdistö** — kuten Suomessa on tehty? Mitä kansanvaltaa se on sellainen, että työläisiltä ja talonpojilta **kaikella väkivallan ankaruudella riistetään oikeus puolustaa itseään suurpääoman riistovaltaa vastaan.**

Onko se kansanvaltaisen komennon mukaista, että pojiisit pamputtavat hajalle työväen kokouksia, ohranat terrorisoivat kaikkia kansanvaltaisia aineksia, rankaisuretkikunnat hakkaavat ja vangitsevat talonpoikia, kuten 1932 Nivalassa tehtiin.

Mitä kansanvaltaa se loppujen lopuksi on, että Suomen kansa on saatettu täysin lainsuojattomana taantumuksellisen virkavallan käsiin, riistämällä siltä kaikki lailliset oikeudet, kuten nyt on tehty. Mitä vapautta ja kansanvaltaa se on sellainen, että kokonaisten kaupunkien, pitäjien, jopa läänien asujaimisto **on karkoitettu kodeistaan, kun koko kansan elämän perusteet on tuhottu, kun kansa on heitetty herrojen hulluudessaan aikaansaaman sodan kauhuihin.**

Terrori, sota kansaa — omaa kansaa vastaan, ryöstö ja mielivalta — siinä on Suomen yläluokan "kansanvalta". Tätä ryöstön ja raiskauksen "vapautta" tahtovat maan vallassaolijat saada myös suuret kansanjoukot tukemaan.

Tähän kurjaan sotaan omaa kansaansa vastaan ovat lähteneet myöskin sosialidemokratian oikeistolaiset johtajat, tannerit, aaltoset y. m. He koettavat työväestönkin johtaa taistelemaan omia elinetujaan vastaan. Heidän petoksensa kautta on Suomen työväestö jo menettänyt parhaimmat oikeutensa: **oikeuden puhua, oikeuden kokoontua, oikeuden käyttää omaa punaista vapaudenlippuaan.** On menetetty vuosikymmenien taistelun tuloksena saavutettu **kahdeksantuntinen työpäivä.** Nyt nämä herrat ovat ajaneet maan työtätekevän väestön **riistäjäkapitalistien sotaan Suomen kansaa** — sen Kansanvaltaista hallitusta — **Kansanhallitusta** vastaan. Nämä todelliset kansan murhaajat lietsovat vihaa Neuvostoliittoa — Punaista Armeijaa vastaan, näitä voimia vastaan, jotka ovat tulleet Suomen kansan avuksi tällä hädän hetkellä.

Kansainvälisen sosialidemokratian viime vuosikymmenien histiriassa on kyllä monta häpeällistä petosta työväen asiaa vastaan, mutta mitään niin alhaista kuin Suomen tannerien petos ei maailman työväenliikkeen historia ole aikaisemmin tuntenut. Nämä herrat, jotka taistelevat lapualaispimentolaisten kanssa Suomen kansan oikeuksia ja vapautta vastaan, eivät todella kelpaa puhumaan **kansanvallan ja vapauden puolesta.** Sanaa on sanottava maalaisliittolaisten taantumusjohtajista — niukkasista, relandereista, kallioista y. m. Henkilöt, jotka ovat syypäitä Suomen kansan suurimpaan onnettomuuteen, **eivät edusta kansanvaltaa, vaan väkivaltaa ja vääryyttä.**

Suomen kansalle koittaa pian todellinen apu. Sen tuo sille **Kansanhallituksen** ja sen armeijan, **Kansanarmeijan** pikainen voitto. Tämän voiton takaa Neuvostoliiton **Punaisen Armeijan apu.** Kun on voitettu riistäjäin ja kansansortajain valta, niin voimaan astuu kansanvalta — **Suomen Kansanvalta.**

Vangiksi joutuneen Juntusrannan kansakoulun opettajan Jarl Tammenmaan haastattelu

Hän, pienen torpan poika Kajaanin lähistöltä, joutui jo nuorena poikana talvella metsänhakkuu- ja uittotöihin keväällä. Erään kajaanilaisen liikemiehen avustuksella päätti hän Kajaanin opettajaseminaarin. Koko koulun hän kävi velaksi, jota velkaa nyt opettajana ollessaan saa maksaa. Nyt hän on ollut kolmatta vuotta Juntusrannan (O. L.) koulun opettajana. Hän oli työskennellyt mainitussa koulussa noin puoli vuotta, kun erääseen juhlatilaisuuteen saapunut Suomussalmen suojeluskunnan aluepäällikkö huomautti, että ei ole sopivaa koulun opettajalle, kun ei kuulu suojeluskuntaan. Tämä huomautus. Tammenmaan sanojen mukaan tehtiin siinä äänilajissa, että ellei hän liity suojeluskuntaan, niin on kysymyksenalaista, saako hän pitää työpaikkansa. Jonkun ajan kuluttua tämän keskustelun jälkeen, käydessään Suomussalmella, hän liittyi suojeluskuntaan.

Nyt syksyllä, kun alkoi kutsunta, sai hänkin kutsuntailmoituksen "reserviharjoituksiin". He olivat majoitettuna Lehtosaaren kansakoululle. Tarkempia tietoja Neuvostoliiton ja Suomen suhteista heillä ei ollut. Ensimmäiset uutiset saivat he kuulla radiosta marraskuun 30 p. vastaisena yönä, jolloin toveri Molotovin puhe lähetettiin Moskovasta suomenkielellä. Tänä yönä he vasta ensimmäisen kerran kuulivat Neuvostoliiton ehdot ja kannan Suomen ja Neuvostoliiton välisissä neuvotteluissa. Tänä yönä he myöskin ensi kertaa keskustelivat avoimesti tästä asiasta.

"Marraskuun 30 päivänä aamulla minä ja kaksi muuta suojeluskuntalaista saimme määräyksen mennä rajalle tiedustelemaan, näkyykö rajalla mitään liikettä. Tultuamme noin kilomerin matkan päähän koulusta näimme, että Puna-armeijan joukko-osastot olivat jo tulleet rajan yli ja kiersivät vasemmalta kylää. Lähdimme nopeasti perääntymään. Tultuamme koulun lähelle oli se jo tulessa. Kysymykseen: kuka sytytti koulun palamaan sain vastauksen: sen tekivät meidän miehet. Puna-armeijan joukko-osastot eivät vielä olleet koulun lähellä.

Itse en päässyt pakenemaan, vaan piilouduin puun latvuksen alle, josta kahden vuorokauden kuluttua nousin vilustuneena ja antauduin puna-armeijalaisille vangiksi. Vangiksi jouduttuani pelkäsin, että minut heti ammutaan tai julmasti rääkäten tapetaan. Tällä tavalla puhuttiin kaikissa mahdollisissa tilaisuuksissa. Minua puhutteli eräs Lehtovaaran kylän vaimo, joka sanoi, että puna-armeijalaiset ovat oikein mallikelpoista väkeä. Eivät ota mitään luvatta."

Saimme keskustella opettaja Tammenmaan kanssa useita kertoja ennenkuin hän rauhoittui, sillä hänellä oli

(Loppu 4 siv.)

"Laupeudensisaria"

Maassamme tunnetaan erikoisen hyvin eräs järjestö, joka käyttää komealta kalskahtavaa nimeä "Lotta Svärd".

Tämä järjestö selittää mahtavasti: "meidän tehtävämme on huolehtia sodassa kärsimään joutuneista siviiliihmisistä ja taisteluissa haavoittuneista sotilaista" j. n. e. Tällainen on ohjelma.

— Mutta selitettäköön hiukan mahtavan ohjelman käytännössä toteuttamista. Siksi aijommekin siitä lukijoillemme hiukan pakista.

— Nythän on sellainen aika, jolloin lotillekin on avautunut mahdollisuus toteuttaa ohjelmaansa.

— Ovatko nämä nyt sitten siirtyneet auttamaan sodan jalkoihin joutunutta siviiliväestöä ja taisteluissa haavottuneita sotilaita.

— Kyllä! Ovat. Ne "auttavat", "auttavat" omalla tavallaan.

— Mutta eihän tehtävä tule suoritettua paljain käsin. Sitä varten pitää olla tarpeita. Lähtiessään sotaan ottivat lotat niitä mukaansa.

— He tiesivät, että haavottuneita autettaessa tarvitaan pumpulia ja sidekangasta ym. Ja he ottivat, mutta ottivat — tulitikkuja, **tervatappuroita, lamppuöljyä ja myrkkyjä.**

— Ja kun talvisodassa on suuri vaara sotilaiden paleltumiselle, tarvitaan siltäkin varalta myöskin lääketarpeita, esim. pirtua. Ja matkalaukkuun pakattiin kanisterit täytettyinä — **bensiinillä.**

Nämä kaikki haavottuneiden ja paleltuneiden sotilaiden auttamista varten.

— Mutta pitäähän ohjelma täyttää siviiliväestönkin auttamisen osalta. Sitä varten tarvitaan paljon, tarvitaan elintarpeita, vaatteita ym. ym. Mutta nyt huomattiin: ne eivät enää mahdukaan matkalaukkuun. Mitä tehdä? Lotat miettivät. Miettivät ja ratkaisivat kysymyksen käytännöllisesti. Selkäänhän voidaan sijoittaa nämä tarpeet. Ja ne sijoitettiin, sijoitettiin pienet, keveät seiliikankaasta neulotut pussit ja niihin pantiin — **pikakiväärit.**

Nyt oli kaikki matkassa ylipäällikköjen Mannerheimin ja Fanni Luukkosen antamien ohjeiden mukaisesti.

— Ja lotat tulivat rintamalle suorittamaan "laupeudensisarien" työtä. — "Työ" käy hyvin, onhan kaikki tarpeet matkassa.

— Ja sitä suoritetaan kirjaimellisesti näin:

Yöllä hoidetaan lahtariupseerit — niidenkin hoitoa varten on värkit matkassa— joidenkin kylien talojen peräkamareissa, jotka tätä varten on pakkoluovutettu. Mutta tällainen "hoito" on sotilailta ankarasti kielletty. Sotilailla on oikeus vain värjötellä pakkasessa ja seisoa ovella vartiossa, jotta upseerien "hoito" voi tapahtua kaikessa rauhassa, kaikkien taiteen sääntöjen mukaisesti.

Päivällä annetaan apua siviiliväestölle — **sytytetään kylien asukkaiden taloja palamaan.** Mutta missä olivat silloin lotat kun yli 300 suomalaista sotilasta paleltui? Ne antoivat "apua" — **polttamalla taloja.**

Siviiliväestöllekin, joka on joutunut sodasta kärsimään, annetaan "apua", — annetaan näin: ajetaan se asunnoistaan, tapetaan väestön eläimet, vieläpä osa ihmisistäkin, myrkytetään elintarpeet, kaivot, miinoitetaan kaikki tiet, sillat, ym. ym. ja — **sytytetään kylät palamaan.**

— Näin käy työ päivästä päivään. Ja ilman eetteri kuljettaa raportteja ylipäälliköille Mannerheimille ja Malmbergille ja päälotta Luukkoselle joissa sanotaan:

Kolme kylää olen minä polttanut ja kaikki kylien punaiset olen minä tappanut.

Ja tämä on sitten sitä "Lotta Svärd"-yhdistyksen jäsenten suorittamaa ohjelmansa mukaista laupeudensisarien työtä. Ja presidentti Kallio veisaa kiitosta näille sisarille.

Johan-Herman.

SEISKARIN SAARELLA

Päivä koittaa myöhään, aamu on lämmin. Itämeren laivaston laivat kulkevat rivissä valmistautuen hyökkäykseen saarelle. Leimahtaa raketti. Se on taistelumerkki. Punaisen laivaston miehet hyppäävät veneeseen. Voimakkaita airon vetoja ja vihollisen vinhan tulen alla laskevat veneet rantaan. Laivat suojaavat voimakkaalla tulellaan joukon maihinnousun. Punaisen laivaston miehet hyppäävät rannalle, asettuvat taistelujärjestykseen ja juoksevat eteenpäin huutaen tunnuksia:

— Eteenpäin, Leningradin turvallisuuden puolesta!

— Eteenpäin, Suomen kansan vapauttamiseksi!

Muutaman minutin kuluttua valtaavat saaren tulipalot. Voimattomina vastustamaan neuvosto-maihinnousujoukkoa, turvautuvat katalat valkosuomalaiset alhaiseen "taistelu"-tapaansa: polttavat virkahuoneustoja, asuintaloja, ampuvat rauhallisia asukkaita pakoittaen heidät jättämään saaren. Saari muuttui murheelliseksi näyttämöksi. Kieltäytyen evakuoinnista piiloittautuvat suomalaiset kalastajat ja pakenevat valkosuomalaisia. Piilopaikoistaan he katselevat kauhulla palavia kotejaan, omaisuuttaan. Valkosuomalaiset pakenevat ja pyrkivät hävittämään tiellään kaiken: heittävät bensiinipulloja taloihin, raatelevat lehmiä, ampuvat vielä kissatkin. Heidän pakonsa jälkeen lojuu kaikkialla raadeltua karjaa, merivartiotuvassa on kasa tapettuja kissoja.

Punaisen laivaston miehet ehtivät aikanaan majakalle. Tuli on jo vallannut puiset pylväät. Neuvostomerimiehet tukahduttavat tulen nopeasti. Sillävälin kun Punaisen laivaston miehet ajavat takaa pakenevia vihollisia, kaappaavat kuunareita ja purjeveneitä, alkaa hydrografi osasto panna majakkaa uudelleen kuntoon. Pian he saattavat sen järjestykseen. Illalla ilmestyy majakkaan tuli. Laivat ja kalastajaveneet voivat rauhassa kulkea saaren ympärillä. Majakka valaisee niiden tien.

Valkosuomalaisten kynsistä vasta pelastuneet kalastajat palaavat koteihinsa. Muutaman tunnin kuluttua valtauksen jälkeen alkoi saarella rauhallinen elämä. Menimme kalastajien luo valokuvauskoneen kanssa. Seiskarin asukkaat järjestyvät ryhmään ja iloisina heidät kuvataan ystävällisessä piirissä Punaisen laivaston miesten ja puna-armeijalaisten kanssa. Senjälkeen alkaa kauan kestävä keskustelu teepöydän ääressä. Kansanhallituksen julistusta käsitellään hyväksyen. Kun vaan muistutetaankin Suomen entisen hallituksen teoista valtaa suuttumus kalastajat.

A. Koivu

SEISKARIN KALASTAJAT OTTIVAT RIEMULLA VASTAAN VAPAUTTAJANSA, PUNALAIVASTOLAISET

KOHTAUS

Se oli liikuttava kohtaus. Suomalainen vanhus heittäytyi Suomen Kansanarmeijan ensimmäisen armeijakunnan kulttuurityöntekijän syliin. Kauan he seisoivat puhumatta mitään. Näytti siltä, ettei kumpikaan löydä tarvittavaa sanaa, ilmaistakseen tästä kohtauksesta johtuvan ilontunteensa.

Vihdoin se sana löytyi. Puristaen lujasti kulttuurityöntekijän kättä vanhus huudahti:

— Toveri!

— Toveri! — vastasi Juho Ikonen...

Akseli Proponen, 68-vuotias talonpoika pakoili toista päivää valkosuomalaisia. Hän istui heinäladossa tahi oli metsässä. Muutama päivä ennen vapauttaja-armeijan tuloa vanhuksen kotiin tunkeutuivat suojeluskuntalaiset. He vaativat ukolta lihaa ja kanoja. Kun vanha Akseli kieltäytyi niitä antamasta tahtoivat rosvot piestä ukon. Sitten he sanoivat uhkaillen: "Me palaamme vielä, vanha koira" ja poistuivat.

Sanansa suojeluskuntalaiset pitivätkin. Ennen peräänty-mistään he työntyivät taloon, ja häätäen ukon ulos ryntäsivät navettaan, huutaen ja räyhäten taluttivat lehmät ulos ja sytyttivät rakennukset tuleen.

— Nyt ovat loppuneet kärsimyksemme — sanoi Akseli. Te tulitte, pelastajamme. Me jo kauan odotimme teitä.

Kehoittaen kulttuurityöntekijää istumaan, Akseli pani kiehumaan teen ja paistumaan kanan. Mutta innostuen kertomaan hän unohti, sekä teen että kanan. Häntä erikoisesti kiinnostivat Suomen Kansanhallituksen julistuksen seuraavat sanat:

"Nouse Suomen kärsinyt työtätekevä kansa! Käy uljaasti taisteluun sortajaisi ja pyöveliesi hirmuvaltaa vastaan!

Nouskaa kaikki kansalaiset, joille synnyinmaan tulevaisuus on kallis!

Vapaan ja riippumattoman Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan lipun alla — eteenpäin, voittoon!"

— Ja kansa nousee!—huudahti vanhus. — Minäkin liityn armeijakuntanne riveihin.

Kahden suomalaisen välinen keskustelu kesti kauan. Vanhus sai tietää, että komppanian kulttuurityöntekijä on samanlainen työmies kuin hänkin.

Pikkupoikana Ikonen jäi orvoksi. Kasvoi köyhyydessä. Sitten oppi sepän ammatin, liittyi nuorisoliittoon ja kommunistiseen puolueeseen. Ja nyt hän Suomen Kommutistisen puolueen kutsusta on liittynyt Suomen Kansanhallituksen Ensimmäiseen Armeijakuntaan.

Kauan kyseli Akseli Punaisesta Armeijasta, josta valkosuomalaiset levittivät kaikenlaisia perättömiä juttuja. Kulttuurityöntekijä selvitti vanhalle Akselille, että Punainen Armeija tulee maahamme ei valloittajana, vaan Suomen kansan ystävänä ja vapauttajana.

Punainen Armeija ei taistele Suomen kansaa vastaan, vaan sen sortajia — sotaprovokaattoreita vastaan. Punainen Armeija kunnioittaa Suomen vapautta ja itsenäisyyttä, jotka Suomen kansa sai Suuren Lokakuun vallankumouksen ansiosta. Tämän riippumattomuuden puolesta, yhdessä Suomen kansan kanssa taistelivat Lenin ja Stalin ja nyt taistelee Punainen Armeija.

Me sinun kanssasi, Akseli, olemme työkansan poikia ja meidän yhteisiä vihollisiamme ovat cajanderit, erkot, tannerit ja mannerheimit. Yhdessä Punaisen Armeijan kanssa me taistelemme Suomen kansan yhteisen asian puolesta.

Minä lähden kanssanne — sanoi vanha Akseli. — Minun käteni ei vavahda. Suomesta tulee vapaa, riippumaton maa.

VALKOHURTTAIN SOTA KANSAA VASTAAN

Meidän joukkomme, jotka etenevät Uhtuan suunnalta, tapaavat usein kyliä, joissa on joko koulu tai muita asuinrakennuksia poltettu. Ihmisiä ajetaan mukana väkipakolla. Suurin osa asukkaista pakenee kuitenkin lahtarien valheita uskomatta metsiin, josta palaavat meidän lentolehtiset käsissään ja sanovat puna-armeijalaisille; ettehän meitä ammu, sillä teidän julistuksissanne on sanottu, että saamme rauhassa palata kotiseuduillemme.

Samoin tapasivat puna-armeijalaisemme noin 300 Suomen armeijan sotilasta, joilta olivat kylmettyneet piloille jalat tai kädet, eivätkä kyenneet peräänty mään armeijan mukana. Syynä heidän kylmettymiseensä ovat huonot jalkineet — kumiset saappaat — samoin ovat useimmat heistä ilman mantteli a ja lämpimiä alusvaatteita. Armeijan muonitus on myöskin aivan kehnoa, etupäässä leipää, kalaa ja kahvia, lämmintä ruokaa he eivät saa juuri ollenkaan.

T. K.

KUVA VALKOSUOMALAISESTA EVAKUOINNISTA

Tien varrella, jota myöten lakkaamatta vyöryvät neuvostojoukot, istuu suomalainen vanha nainen. Hänen liikkumattomille kasvoilleen on jähmettynyt murhe. Vierellään lojuu tapettu hevonen, osa lehmää ja raadeltu sianporsas. Vanhuksen jalkojen juuressa on sanomalehti, jolle kansanarmeijalaiset tuovat leipää, vehnästä, sokeria, lihaa... Lähestymme häntä ja kysymme kuka hän on ja mistä? Hän vavahtaa.

— Ei jumalan tähden vain saa sanoa hänen nimeään. Valkosuomalaiset ajoivat mukanaan hänen omaisensa ja jos ne vain saavat tietää, että vanhus on jutellut puna-armeijalaisten kanssa, tekevät ne lopun hänen omaisistaan. Valkosuomalaiset ovat kostonhimoisia.

Omasta elämästään vanhus sentään kertoo.

Hän asui miehensä kanssa metsämökissä. Maata heillä ei ollut, mutta lehmä oli. Hän möi maitoa ja mies oli tukinajossa. Ja niin elettiin.

Kerran tulivat suojeluskuntalaiset ja sanoivat hänelle ja miehelle: nyt on lähdettävä! Mihin?... Lähdettävä ja siinä kaikki. Yksi suojeluskuntalainen töykkäsi ukkoa pistimellä ja hänen oli mentävä. Vanhus itse pakeni. Hän halusi säilyttää omaisuuden.

Hän otti mukaansa hevosen, lehmän, lampaan ja pani porsaan säkkiin. Yöllä hän piilouttautui vanhalle kivilouhikolle. Sianporsas vinkui. Vanhus puristi käsillään sen kärsää: "Älä sinä vingu, suojeluskuntalaiset voivat kuulla ja tulla".

Ja ne tulivat ja ajoivat hänet eläimineen maantielle. Peljästynyt hevonen juoksi metsään. Minutin kuluttua sieltä kuului räjähdys, hevonen oli törmännyt miinaan. Suojeluskuntalainen iski lehmää pistimellä ja yksi heistä ärjäsi vanhukselle:

— Joko sinä lähdet mukaamme tai menet samaa tietä lehmäsi kanssa. Mutta vanhus oli itsepäinen. Äkkiä hän juoksi metsään. Suojeluskuntalaiset eivät sinne lähteneet, koska pelkäsivät miinoja. Ne vain ampuivat häntä kohti...

Ja nyt hän kuljeksii pitkin teitä. Koti on poltettu, karja tapettu. Vanhus lämmittelee nuotiolla. Kansanarmeijalaiset antavat hänelle tupakkaa. Jospa ukko äkkiä palaisi niin saisi polttaa. Vanhus itkee liikutuksesta.

O. Laakko.

NEUVOSTOLIITON HALLITUKSEN VASTAUS BRITANNIAN HALLITUKSEN TOIMENPITEISIIN SAKSALAISTA VIENTIKAUPPAA VASTAAN

Marraskuun 28 pnä julkaisi Britannian hallitus määräyksen saksalaista vientikauppaa vastaan kohdistetuista toimenpiteistä. Tällä määräyksellä Britannian hallitus kieltää kaiken meritse tapahtuvan tavarainkuljetuksen saksalaisista satamista ja myös kaikkien saksalaista alkuperää olevien tavarain kuljetuksen puolueettomista satamista. Britannian hallitus vaatii, että edellämainittuja tavaroita kuljettavat laivat purjehtisivat englantilaisiin tai ranskalaisiin satamiin, joissa lastit takavarikoidaan ja myydään pakollisesti. Minkälaista lastia tahansa kuljettavien puolueettomien maiden laivojen, jotka lähtevät sellaisten valtioiden satamista, joihin Saksalla on pääsy, täytyy purjehtia tarkastusta varten Britannian ja Ranskan satamiin.

Tämän määräyksen johdosta jätettiin Britannian lähettiläälle Moskovassa joulukuun 10 pnä nootti, jossa esitettiin Neuvostohallituksen vastalause edellämainittuja puolueettomien maiden oikeuksia ja etuja rikkovia Suurbritannian toimenpiteitä vastaan.

Nootissa muistutetaan, että tämän vuoden lokakuun 25 pnä Neuvostohallitus ilmoitti, ettei se hyväksy niitä Britannian hallituksen toimenpiteitä, jotka sotatarpeiden salakuljetuksen vastaista taistelua tekosyynä käytäen rikkovat kansainvälisen oikeuden periaatteita ja tuhoavat merikaupan.

Toimenpiteet Saksan vientikauppaa vastaan, jotka on otettu käytäntöön marraskuun 28 päivän määräysten perusteella, aiheuttavat uuden vaurion puolueettomien valtioiden eduille. Suurbritannian käytäntöönottamalla taloudellisen sodan menetelmällä ei ole ennakkotapausta kansainvälisten suhteiden historiassa. Ne ovat kansainvälisen oikeuden normien yhä pitemmälle menevää rikkomista, joiden mukaan kukaan ei voi kieltää puolueettomia maita tuottamasta sotivien valtioiden alueilta tarpeitaan varten kaikkia tavaroita, riippumatta niiden alkuperästä.

Samanlaista kansainvälisen oikeuden rikkomista on saksalaisten tavarain kuljetuskielto toisesta satamasta toiseen.

Lopuksi Neuvostohallitus pitää täysin mielivaltaisena Britannian sitä vaatimusta, että riippumatta kuljetettavien lastien alkuperästä on niistä puolueettomien valtioiden satamista, joihin Saksalla on pääsy, tulevien laivojen mentävä britannialaisiin tai ranskalaisiin satamiin tarkastusta varten.

Pannen vastalauseensa Suurbritannian edelläluetelluja toimenpiteitä vastaan Neuvostoliiton hallitus pidättää itselleen oikeuden vaatia aiheutettujen vahinkojen korvaamista, jos Neuvostoliiton valtion kauppalaivat tulevat pakolla viedyiksi britannialaisiin tai ranskalaisiin satamiin, tai jos marraskuun 28 päivän määräyksen sovelluttamisesta aiheutuu muunlaista vahinkoa Neuvostoliiton ulkomaankaupalle.

AMERIKAN NOOTTI ENGLANNIN HALLITUKSELLE

TASS tiedoittaa joulukuun 9 päivänä, että Yhdysvallat ovat antaneet Englannin hallitukselle nootin, jossa väitetään, että Englannilla ei ole oikeutta saartaa Saksan vientiä Yhdysvaltoihin. Nootissa korostetaan, että Yhdysvaltojen hallitus pidättää itselleen oikeuden vaatia korvausta saarron aiheuttamasta tappiosta.

Edelleen selittää Yhdysvaltojen hallitus ottaneensa valittaen vastaan tiedon Englannin määräyksestä kaikkien Saksan satamista lähtevien laivojen ja muiden maiden satamista lähtevien saksalaista tavaraa kuljettavien laivojen pidättämisestä.

Viitaten siihen, että Amerikan laivoja on kielletty menemästä sotaakäyvien maiden satamiin samoinkuin sotaakäymättömienkin maiden sotatoimintojen vyöhykkeellä sijaitseviin satamiin sanotaan nootissa: "Tästä seuraa, että tuskinpa on olemassa perusteita amerikalaisten höyrylaivojen tai niiden lastin pidättämiseen saarron rikkomisen vuoksi. Samaten ei Saksasta Yhdysvaltoihin kuljetettavan lastin suhteen voi nousta kysymystä saarron rikkomisesta.

Riippumatta siitä, mitä voidaan sanoa jonkun sotaakäyvän maan toista maata vastaan sovelluttamien toimenpiteiden puolesta tai vastaan, niin laitonta on niiden toimenpiteiden sovelluttaminen siten, että ne laajentavat sotaakäyvien valtojen oikeuksia puolueettomiin maihin tai niiden lasteihin nähden tai saattavat puolueettomat maat ja niiden kansalaiset pakkotoimenpiteiden alaiseksi näiden laillisen toiminnan johdosta.

Puhumattakaan siitä, että nämä Englannin hallituksen toimenpiteet rikkovat kansainvälistä oikeusperiaatetta, sanotaan nootissa, että "on olemassa käytännöllisiä syitä, jotka saattavat Yhdysvaltojen hallituksen ryhtymään vastatoimenpiteisiin annetun määräyksen johdosta."

Edelleen osoitetaan nootissa, että useimmissa tapauksissa ovat amerikalaiset ostaneet osittain tai täysin maksettuja saksalaisia tavaroita, joita ei vielä ole toimitettu Yhdysvaltoihin, tai he ovat aikeissa ostaa Saksasta tavaroita, joita ei voida saada nopeasti muista maista. Nämä seikat huomioonottaen pitäisi Englannin hallituksen ymmärtää, minkätähden Yhdysvaltain hallitus ei voi suhtautua välinpitämättömästi tätä määräystä annettaessa edellytettyihin toimenpiteisiin. Jos tämä määräys pannaan täytäntöön, huonontaa se tilannetta ja tuottaa vahinkoa kaupalle. Senvuoksi on Yhdysvaltain hallitus pakotettu vaatimaan, että Englannin hallituksen suorittamat toimenpiteet eivät ulotu Amerikan kansalaisten lailliseen kaupankäyntiin ja hallitus säilyttää Amerikan kansalaisten kaikki oikeudet."

Vangiksi joutuneen...

(alku 2 siv.)

vakaa ajatus, että hänet sittenkin tapetaan. Luettuaan Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan hallituksen julistuksen, sanoma- ja lentolehtisiä ja nähtyään uuden Suomen kartan, samoin valokuvista Neuvostoliiton jo Suomen Kansanvaltaisen hallituksen välisen ystävyyden- ja keskinäisen avunannon sopimuksen allekirjoittamistilaisuuden, alkoi hän vähitellen rauhoittua.

Tämän jälkeen hän pyysi kynää ja paperia. Hän kirjoitti kirjeen Lehtosaaren kylän asukkaille. Kirjeessään hän pyytää Lehtosaaren kylän asukkaita palaamaan koteihinsa, alkamaan entisen rauhallisen työnsä ja jatkamaan kotoista elämäänsä rauhallisesti. Kertoo, että täällä minun on hyvä olla, mutta luultavasti pitävät vankina tämän selkkauksen loppuun saakka, jolloin minä tulen kotikylääni ja alan jatkaa entistä työtäni koulun opettajana. Jos vaimoni tulee kotiin, sanokaa hänelle, että minä voin hyvin, ruokaa minulla on yllin kyllin ja ettei hän hätäilisi minun kohtalostani ollenkaan, vaan olisi rauhallinen.

T. K.

Neuvostoliitossa huolehditaan ihmisistä

(Kirje Toksovasta Inkerinmaalta)

Ennen tsaarivallan aikana oli meillä Venäjällä vain pieni osa sellaista väestöä, josta pidettiin huolta. Tämä oli niin sanottu kermakerros, johon kuuluivat tsaarin hallituksen läheisemmät kannattajat — suurkapitalistit ja rahapösöt. Mutta työtätekevälle väestölle ei annettu minkäänlaista arvoa, esim. me Inkerin suomalaiset olimme kokonaan laiminlyötyjä. Meidän elämästämme ei kukaan huolehtinut, vaan päinvastoin jokainen riisti ja sorti mielensä mukaan.

Tämän kaiken me tulimme huomaamaan vuonna 1914, maailmansodan sytyttyä. Hiukan sen jälkeen, kun mieheni oli lähetetty rintamalle puolustamaan tsaarin, rahapomojen ja tilanherrojen omaisuutta ja oikeuksia, sairastui vanhin poikani, joka oli silloin 14 vuotias. Heti kun poikani oli sairastunut, kiiruhdin lääkärin luo, joka asui 10 kilometrin päässä. Sinne saavuttuani sain ensin odottaa 3 tuntia, ennen kuin lääkäri päästi minut puheilleen. Ja kun olin kyyneleet silmissä kertonut asiani ja nöyrimmästi pyytänyt häntä sairaan poikani luo, sanoi lääkäri kylmästi: — tuokaa poikanne tänne, niin sitten katsotaan.

Kotiinpaluumatkallani kävin useampien talollisten luona pyytämässä hevosta, mutta kaikki kieltäytyivät sitä luovuttamasta. Vihdoinkin onnistuin saamaan hevosen ja kuljettamaan poikani lääkärin luo. Mutta tämä tsarismin uskollinen palkkarenki kieltäytyi osoittamasta apuaan pojalleni, koska minulla ei ollut sitä 3 ruplaa, jota hän vaati poikani tarkastamisesta. Ja mikä oli tulos? Viiden päivän kuluttua poikani, josta oli tuleva perheemme huoltaja, makasi kuolleena.

Aivan toista on nyt elämä, jonka todistajaksi olen itse joutunut. Vuoden 1937 keväällä eräänä yönä sairastuin. Heti kun tunsin pahoinvointia herätin tyttäreni ja käskin kutsumaan lääkärin. Hän juoksi kyläneuvostoon ja sieltä soitti puhelimitse sairaalaan. Minut kuljetettiin sairaalaan. Siellä minut heti asetettiin erikoisen hoidon alaiseksi ja kahden viiken kuluttua tunsin itseni jo melko terveeksi. Mutta minua ei vaan niin päästetty sairaalasta. Suoraan sairaalasta lähetettiin minut 1½ kuukaudeksi parantolaan etelään.

Sellaisesta elämästä, josta sain nauttia parantolassa, en ennen ollut osannut uneksiakaan. Siellä jokaista, olipa hän venäläinen, suomalainen tai juutalainen, hoidettiin samanlaisella kohteliaisuudella ja hellyydellä. Ja kaikki tämä oli maksutonta. Esim. minun, joka sairaalassa oloni mukaanluettuna jouduin olemaan yli kaksi kuukautta lääkärin hoidon alaisena, ei tarvinnut maksaa penniäkään.

Tämä kaikki todistaa sitä, miten meillä huolehditaan ihmisistä. Ja neuvostohallitukselle ovatkin ihmiset kaikkein kalleinta omaisuutta.

Maria Puhilas,
Toksova. Puhilaan mäki.

"Reynolds News"-lehden lukijat puolustavat Neuvostoliiton asennetta

Lontoo, 10 joulukuuta (TASS). "Reynolds News"-lehti tiedoittaa, että tämän viikon aikana on toimitus saanut ennätysmäärän kirjeitä Neuvostoliiton ja Suomen kysymyksestä. Kirjeistä on lehti julkaissut kaksitoista. Kymmenessä niistä puolustetaan Neuvostoliiton toimenpiteitä. Esitämme mielipiteitä muutamista kirjeistä:

"Suomen hallitus ei ole koskaan neuvotellut Suomen kansan kanssa. Provokatio on lähtöisin valtakunnan johtajista". "Suomi ei ole ollut demokraattinen valtio. Sitä johti kansanvastainen taantumuksellinen hallitus". "Jos sosialistista valtiota uhataan sodalla, on sen puolustauduttava". "Neuvostoliiton toimenpiteet vastaavat Suomen työväenluokan etuja".

VAINOT RANSKASSA

PARISI, 10 joulukuuta (TASS). Ranskalainen lehti "Petit Parisien" tiedoittaa, että Ranskan sosialistisen puolueen hallinnollisen komitean jäsen Soretti on eroitettu puolueesta siitä syystä, että hän sodan alussa yritti harjoittaa agitatiota viipymättömän rauhan puolesta.

"Oeuvre"-lehden tiedoituksen mukaan on Dravelissa (Parisin lähellä) vangittu 4 kommunistia "kommunistisen propagandan uudistusyrityksestä".

Englannin hallituspiirien peruutus

Lontoo, 9 pnä joulukuuta (TASS). Englannin hallitsevat piirit eivät vahvista Tukholman tiedoitusta siitä, että Suomen hallitus olisi tehnyt Englannista tilauksen 100 hävittäjälentokoneen hankkimisesta Suomelle.

TOIMITUSKUNTA.

KANSAN VALTA

14 p. JOULUKUUTA v. 1939 | SUOMEN TYÖTÄTEKEVIEN KANSANRINTAMAN ÄÄNENKANNATTAJA | № 9 TORSTAI

Suomen Kansanhallitus — takaa kansanvallan maahan

"Meidän valtiomme tulee olla kansanvaltainen tasavalta, joka palvelee kansan etuja, — eroitukseksi Cajanderien ja Erkkojen rahavaltaisesta tasavallasta, joka palvelee kapitalistien ja kartanonherrain etuja. Mutta meidän valtiomme ei kuitenkaan ole luonteeltaan neuvostovaltio, sillä neuvostojärjestelmää ei voida saattaa voimaan pelkästään hallituksen voimin, ilman koko kansan ja eritoten talonpoikaiston suostumusta.

Tämän mukaisesti on meidän hallituksemme Suomen kansanvaltaisen Tasavallan Kansanhallitus. Se tulee nojautumaan laajaan **työtätekevien kansanrintamaan.** Nykyisessä kokoonpanossaan pitää Suomen Kansanhallitus itseään väliaikaisena hallituksena. Sen kokoonpano tulee heti maan pääkaupunkiin Helsinkiin saavuttua järjestettäväksi uudelleen ja täydennettäväksi työtätekevien kansanrintamaan osallistuvien eri puolueiden ja ryhmien edustajista. Kansanhallituksen lopullinen kokoonpano, sen valtuudet ja toimenpiteet tulevat yleisen, yhtäläisen, välittömän ja salaisen äänioikeuden pohjalla valitun Eduskunnan vahvistettaviksi".

(Suomen Kansanhallituksen julistus.)

Voimaan astuu siis todellinen kansan valta. Suomi tulee muodostumaan todella itsenäiseksi **Kansantasavallaksi.** Kukistettuaan rahavaltiaiden vallitseman hallituskomennon ei maasta siis muodosteta mitään neuvostovaltioita kuten Suomen entiset valtaherrat väittävät, vaan Suomen kansalle itselleen annetaan oikeus lopullisesti ratkaista valtiomuoto kuten muutkin kysymyksensä.

EESTIN ARMEIJAN YLIPÄÄLLIKKÖ KENRAALI LAIDONER LÄHTENYT MOSKOVASTA

TASS, 13 joulukuuta.

Joulukuun 12 päivänä matkusti Moskovasta Eestin armeijan ylipäällikkö kenraali Laidoner seurueineen, johon kuuluivat eversti hra Saarsen, kapteeni hra Jakson ja hra Kures.

Lokakuun aseina oli koristettu Neuvostoliiton ja Eestin lipuilla. Asemalle muodostettiin kunniakuja.

Työläisnuorten lippulaulu

Taiston lippu joukkomme tään
nousi tankoon hohtavana, rohkeana.
Yllä nuorten ylpeän pään
viel' sen nytkin näät.
Kestit vainot valkean maan,
vaikka sorakuoppiin sortui sotilaasi.
Taiston aallot vieläkin vaan
kulkee kulkuaan.

Ei saa, ei eikä saa
nuor' joukkos' kuolla vankilaan.
Ei saa, ei eikä saa
sun punahehkus sammumaan.
Eespäin, taas eteenpäin
sua vankat kourat kantaa näin.
Ei saa, ei eikä saa,
sun punahehkus ei sammua saa.
Ei saa, ei eikä saa
vihamies sua sortumaan.
Ei saa, ei eikä saa
sun punahehkus sammumaan
Ei saa, ei eikä saa,
vaikk' kulkis tiemme kuolemaan.
Ei saa, ei eikä saa
sun punahehkus' ei sammua saa.

Keskeltä oksain vihertäväin
nousee käs'vartesi tähtihin
vielä päin.
Armeija suuri ja voittamaton
työläisnuorten vankka
sun juurellas aina on.
Johtaos meitä kirkkahin säin,
johda kun valkeat hurtat
käy meitä päin.
Kaatua vaikka onnemme ois'
johdollasi katkee
orjuuden kahleet pois!

VALKOSUOMALAISISTA SOTAHURTISTA VAPAUTETUISSA KYLISSÄ

Toimiva armeija, Petroskoin suunnalla. 13 joulukuuta. (TASSin erikoiskirjeenvaihtajalta.)

Syytäen parjausta Neuvostoliittoa ja Punaista Armeijaa vastaan pakottivat valkosuomalaiset rosvot rajaseutujen väestön teloituksen uhalla jättämään kotipaikkakuntansa. Monet rauhalliset asukkaat, jotka eivät halunneet lähteä mihinkään, pelastautuivat suojeluskuntalaisilta pakenemalla metsiin. Nyt palaavat pakolaiset vähitellen takaisin.

Hautavuoren ja Ignoilan kylissä palaa elämä entisille laduilleen. Sinne saapui neuvostomaasta leipä-, sokeri- ja suolakuormia. Renki Vornami ja köyhä talonpoikaisnainen Harakka Hautavuoren kylästä kertovat:

"Meidän köyhä väkemme on unohtanut sokerin maun. Leipää ja suolaakin oli vain rikkailla."

Kylän asukkaiden yleisissä kokouksissa hyväksytään lämpimästi Neuvostoliiton ja Kansanvaltaisen Suomen välillä solmittu keskinäisen avunannon ja ystävyyden sopimus ja lähetetään tervehdyksiä Kansanhallitukselle ja sen päämiehelle Otto Kuusiselle.

Vielä palaamattomien maamiesten omaisuuden vartioiminen on järjestetty samoin hyljätyn karjan hoito. Kysymystä koulujen jälleen käyntiinsaattamisesta käsitellään parhaillaan. Kaikessa tässä auttavat Punaisen Armeijan taistelijat ja komentajat paikallista väestöä neuvoilla ja teoilla.

M. Ginberg.

TYÖTTÖMYYS NAISTEN KESKUUDESSA LISÄÄNTYY RANSKASSA

Berlini, 11 pnä joulukuuta

Berlini, 11 pnä joulukuuta (TASS). Tietotoimisto Transocean kertoo Ranskan työministerin Pomaradis|n radiopuheesta. Osoittaen, miten jyrkästi työttömyys naisten keskuudessa on Ranskassa lisääntynyt totesi Pomarais, että se johtuu yleisestä mobilisoinnista, minkä johdosta teollisuus on pysähtynyt useilla aloilla.

NEUVOSTOHALLITUKSEN VASTAUS KANSAINLIITON KOMITEAN PUHEENJOHTAJAN SÄHKÖSANOMAAN

Joulukuun 12 pnä sai Neuvostoliiton Ulkoasiain Kansankomissariaatti Genevestä (Sveitsi) Kansainliiton Yleiskokouksen Suomen kysymystä käsittelevän komitean puheenjohtajalta herra de Mattalta seuraavan sähkösanoman:

"Sääntöjen 15 luvun mukaisesti koollekutsutun Yleiskokouksen muodostama komitea kääntyy kiireellisesti Neuvostoliiton hallituksen ja Suomen hallituksen puoleen pyytäen niitä lopettamaan sotatoimet ja aloittamaan Yleiskokouksen välityksellä viipymättä neuvottelut rauhan palauttamiseksi. Kokouksessa edustettuna oleva Suomi suostuu tähän. Olen kiitollinen, jos saan huomiseen, tiistaihin mennessä vastauksen, onko Neuvostoliiton hallitus valmis hyväksymään tämän pyynnön ja lopettamaan viipymättä sotatoimet."

Jose Ceiro de Matta, komitean puheenjohtaja."

Samana päivänä, joulukuun 12 pnä, vastasi V. M. Molotov Neuvostohallituksen nimessä herra de Mattalle seuraavansisältöisellä sähkösanomalla:

"Neuvostoliiton hallitus kiittää Teitä, herra Puheenjohtaja, ystävällisestä kutsusta osallistumaan Suomen kysymyksen käsittelyyn. Neuvostoliiton hallitus saattaa samalla Teidän tietoonne, että se ei pidä mahdollisena ottaa vastaan kutsua niiden syiden vuoksi, jotka on selitetty Ulkoasiain Kansankomissariaatin sähkösanomassa joulukuun 4 p:ltä, joka lähetettiin vastaukseksi herra Avenolin tiedusteluun.

MOLOTOV."

Leningradin sotilaspiirin esikunnan tiedonanto

Joulukuun 12 pnä joukkomme jatkoivat etenemistään kaikilla suunnilla.

Uhtuan suunnalla valtasimme Märkäjärven kylän, joka sijaitsee 92 kilometriä valtakunnanrajasta länteen.

Petroskoin suunnalta valtasivat joukkomme Hunttilan kylän Laatokan rannikolla ja Konpinojan aseman Pitkänrannan ja Sortavalan välisen rautatien varrella.

Sumun ja matalalla olevien pilvien vuoksi ei ollut lentovoimien sotilaallista toimintaa.

Suomalaiset työläiset Yhdysvalloissa tervehtivät Suomen Kansanhallitusta

New York, 12 joulukuuta (TASS.)

"Daily Worker"-lehden tiedoituksen mukaan ilmoitti "Suomalaisen Työväenjärjestön" Los Angelesin osaston edustaja Viitala, että Yhdysvalloissa asuvat suomalaiset työläiset tervehtivät Suomen Kansanhallituksen muodostamista. Viitala lausui edelleen, että neuvostovastaista kamppailua johtavat Hoover ja Hearst eivät kykene pettämään Yhdysvalloissa asuvia suomalaisia, jotka tietävät, että valkosuomalaiset ovat valmistautuneet sotaan Neuvostoliittoa vastaan jo vuodesta 1920 lähtien.

Kommunistivainot Ranskassa

Parisi, joulukuun 12. (TASS).

"Petit Parisien"-lehden mukaan on poliisi vanginnut Saint Denis'ssä 14 alveria-laista kommunistia.

Rauhan liike Englannissa

(TASS). "Englannin nuorison rauhan puolesta taistelevan "yhdistyksen" koollekutsumaan neuvotteluun osallistui eilen yli 500 edustajaa. Valtavalla äänten enemmistöllä hyväksyttiin päätöslauselma, jossa vaaditaan viipymättä kutsumaan koolle rauhanneuvottelut.

Kuten "Reynolds-News"-lehti mainitsee, osoitti neuvottelu, miten kaikissa kansankerroksissa pelätään, että nykyistä sotaa tullaan käyttämään hyökkäykseen joukkojen elintasoa ja laillisia oikeuksia vastaan. Yksi neuvottelun edustajista — Labor-puolueen vaaliehdokas Betfordshiressa Mattews sanoi, että sotaa Saksaa vastaan käytetään taantumuksen voimistamiseksi Englannissa. "Tunnuksia, joiden vuoksi isämme kuolivat — sanoi hän — käytetään nyt meidän pettämiseksemme". Toinen edustaja lausui: Punainen Armeija taistelee Suomessa Suomen kansan asiain puolesta".

„YLEINEN MIELIPIDE“ MARSSILLA

Suomen konkurssin tehnyt valtakopla nähdessään tuhonsa lähestyvän huutaa avukseen kaikkia maailman taantumusvoimia. Viimeisenä yritteenään Suomen valtaherrat vetosivat Kansainliittoonkin saadakseen sen kautta pelastuksen oman kansansa tuomiolta.

On oikeastaan kohtalon ivaa, että Suomen rahamahdin hallitus on nyt kääntynyt Kansainliiton puoleen. Eihän ole kuin puoli vuotta siitä kun nämä samaiset Suomen vallanhoitajat nousivat taisteluun Kansainliittoa vastaan. Juuri Suomen edustajat Kansainliitossa, yhdessä puolalaisten ystäviensä kanssa puuhasivat ja saivat aikaan Pohjoismaiden ja Baltian maiden yhteisesiintymisen Kansainliiton perusajatuksen mukaista keskinäisen avunannon ja takuun pykälää vastaan Kansainliiton säännöissä.

Neuvostoliitto torjui silloin voimakkaasti Suomen ja sen apulaisten yritteet tämän Kansainliiton säännön kumoamiseksi. Mutta Suomen tuona aikana erikoisesti "puolueettomuudella" ratsastaneiden valtapiirien onnistui lopullisesti halvauttaa Kansainliitto. Tätä "voittoaan" Suomen taantumukselliset piirit tervehtivät hyvin suurella riemulla, selittäen Kansainliiton lopullisesti kuolleen.

Mutta nyt kun Suomen valtaluokka syöksi maansa tuhon partaalle lähtiessään suurten imperialistivaltojen asiamiehenä sotaprovokation tielle Neuvostoliittoa vastaan — kun se huomasi pelinsä pelatuksi — manataan esiin tuon Kansainliiton haamu, jonka päälle äsken halveksien syljeksittiin, ruinaten sen kautta apua historian Suomen valtaluokalle antaman tuomion torjumiseksi.

Kaikki kansainväliset taantumuksen torvenpuhaltajat on pantu liikkeelle "pienen" ja "viattoman" Suomen puolesta, jota muka bolshevismi uhkaa. Tämän taantumuksen järjestämän Neuvostoliiton vastaisen ajojahdin ohjakset kulkevat Suomen taantumuksen englantilaisten imperialististen isäntien käsiin. Maailman rahavalta puuhaa kansainvälistä kolehtia Suomen konkurssihallituksen puolesta. Koko maailman ostettava porvarillinen lehdistö — samoinkuin oikeistososialidemokraattinen petturilehdistö kiljuu äänensä käheäksi Suomen tilille joutuneen valtaluokan puolesta.

Tämä kansainvälinen "yleinen mielipide", joka nyt marssii esiin muka Suomen puolesta, ei liikahtanutkaan silloin kun Abessinian kansa joutui todellisen rosvohyökkäyksen kohteeksi. Tämä lännen suurimperialistien johtama yleinen mielipide hylkäsi Espanjan kansan sen todellisen hädän hetkellä — luovutti sen veristen pyövelien käsiin. Tämä Chamberlainin ym. johtama yleinen mielipide ylenantoi Albanian kansan sen joutuessa raa'an väkivaltahyökkäyksen kohteeksi. Tämä maailman rahamahdin "yleinen mielipide" on vaiennut kun japanilainen anastaja on tuhonnut Kiinan kaupunkeja, murhannut satojatuhansia rauhallisia kansalaisia.

Nyt kun tämä "yleinen mielipide", jota maailman finanssimahdin keskuksista hoidetaan, sai sysättyä Suomen tolkkunsa menettäneen valtaluokan Neuvostoliiton vastaisen sodan tielle — kun Suomen vallassaolijat itse kauhistuneena huomaavatkin seisovansa tyhjän päällä, alkavat he parkua apua kaikilta maailman ääriltä. Ja apua tulee — kuolleeksi julistettu kansainliitto astuu näyttämölle. Koko maailma tietää jo etukäteen, että Suomen yläluokan asia on mennyttä kalua. Muuten ei tuota Englannin imperialismin käsiin jäänyttä kummitusta olisi esiin marssitettu.

Mutta maailman kansojen yleinen mielipidekin on lähtenyt liikkeelle. Eri puolilla maailmaa, Englannissa, Ranskassa, Amerikassa, jokaisessa maassa nousee maailman työtätekevien ääni ja julistaa esiin totuutta. Se vaatii apua sorretuille Suomen kansan joukoille. Tämä mielipide tietää, että Neuvostoliitto tahtoi rauhaa Suomen kanssa ja sen vuoksi oli valmis antamaan Suomelle suuria taloudellisia etuja, maa-alueita, takaamaan Suomen turvallisuuden. Tämä todellinen kansojen mielipide maailmassa tietää, että **Suomen suurpääoma ei tahtonut rauhaa vaan sotaa.** Tämä todellinen kansojen mielipide tietää, että **Suomen kansa ei tahtonut eikä tahdo sotaa Neuvostoliittoa vastaan.** Tämä kansan todellinen mielipide tietää jo, että Suomi on saanut uuden hallituksen — **Kansanhallituksen** — joka on tehnyt sopimuksen Neuvostoliiton kanssa. Tämä yleinen mielipide tietää, että **Neuvostoliitto tulee Suomen Kansanhallituksen avuksi tullessaan pelastamaan Suomen kansan vapauden ja riippumattomuuden.**

Maailman kansojen yleinen mielipide nousee Suomen kansan puolesta konkurssin tehnyttä rahamahdin hallitusta ja sen imperialistisia isäntiä vastaan.

VALKOSUOMALAISIA VAKOILIJOITA

Paikkakunta on hiljainen, ihmisiä ei ole. Männikössä sijaitsevan valkean kaksikerroksisen talon ulko-ovella seisoo Kansanarmeijan taistelija. Tänne olivat ennen sijoittuneet valkosuomalaisten vakoilijat. Täällä tekivät Mannerheimin apulaiset hulluja suunnitelmiaan "Venäjän valloittamisesta". Talon eteisessä riippuu strateginen kartta. Siihen on punaisella kynällä vedetty paksu viiva Valkeasaaresta Uralille. Se on valkosuomalaisten sotahurttain "voittoisa" tie. Missä ovat nyt nämä "sankarit"? Pakenevat, näytellen kantapäitään Kansan- ja Puna-armeijalle.

Talon sisällä on esineitä, jotka ovat kuvaavia valkosuomalaisten sotaisuudelle. Muutamia satoja viinipulloja. Komeita pukuja. Miekkoja. Mannerheimin, Kallion ja muiden sodanlietsojien valokuvia, ja itsensä englantilais-amerikkalaisille pankkiireille myyneiden valkosuomalaisten vakoilijoiden nimikirjoituksilla varustettu vieraskirja.

— Hävisivät kaupassa herrat pankkiirit! — nauraa kansanarmeijalainen Kupri.— Hukkaan menivät heidän rahansa.

Keskustelu vangin kanssa

— Minä en ymmärrä... En käsitä mitään.

Heikki Welling, vangiksi joutunut Suomen armeijan sotilas, istuu jännityksen vallassa penkin reunalla... Hän pitää kylmettyneitä käsiään polvien välissä. Nuoren sotilaan kirkkaassa, jähmettyneessä katseessa kuvastuu kauhu.

— Minä en ymmärrä... En käsitä mitään, vakuuttelee hän yksitoikkoisesti.

— Olkaa levollinen. Sytyttäkää tupakka. Nyt teitä ei uhkaa enää mikään.

Pienen sotilaan kädet, jotka ojentuvat savukelaatikkoon päin, vapisevat hieman. Hän on kokonaan pelon vallassa. Heikki Velling ei todellakaan kykene ymmärtämään mitään.

Viikko sitten hän työskenteli vielä Viipurin laatikkotehtaalla. Hiirenharmaa sotilaspuku ei ole ehtinyt edes vielä rypistyä eikä Heikki Velling tulla todelliseksi sotilaaksi. Vanhanmallinen kivääri, joka saa puna-armeijalaiset pudistelemaan päätään, on heitetty nurkkaan.

— Minä olen ampunut hyvin vähän, hyvin vähän, lausuu Velling. — Kolme, ei kun neljä panosta. Minun oli kestettävä siihen asti, kunnes oli annettu merkki raketilla ja sitten peräännyttävä. Minä puhun aivan totta. En tiennyt sitä.

— Mitä ette tiennyt?

— Sitä, että teillä on niin paljon koneita.

Suuren talonpoikaistalon ikkunan läpi saattaa nähdä miten luoteeseen päin liikkuu rautainen, jyrisevä tankkijono. Jossakin metsän takana jyskävät tasaisessa tahdissa tykit. Ajoittain syöksyvät eteenpäin hävittäjäkoneet halkoen ilmaa terävästi. Niiden vihainen murina saattaa pienen sotilaan painamaan päänsä hartioiden väliin.

— Mistä joukko-osastosta olette? Mikä on päällikkönne nimi?

— En tiedä. Se tahtoo sanoa, en muista mitään.

— Yrittäkääpä muistella. Ajatelkaa.

— Olen jo ajatellut. Tehän joka tapauksessa ammutte minut, — lausuu hän äkkiä.

— Kuka teille niin on sanonut?

— Upseeri. Punaiset ampuvat kaikki vankinsa.

Totinen kääntäjäkään ei voi pidättää hymyään.

— Mitä teille vielä on sanottu?

— Punaiset ampuvat kaikki. Lapsiakin. Heitä vastaan täytyy tapella.

— Oletteko te uskonut sen?

— Olen... Se tahtoo sanoa, en, en tiedä... Minähän olen työmies. Minä olen tehnyt laatikoita.

— Mitä varten te tästä puhutte?

— En tiedä. Joukkueessamme neuvo[illegible] siten.

— Kuka neuvoi? Upseeriko?

— Ei, sotilaat. Meillähän eivät kaikki ajattele samalla tavalla.

— Mitä muuta sotilaat ovat puhuneet?

— Toiset sanovat: Täytyy kestää, me saamme apua. Toiset ovat sitä mieltä, että punaisia vastaan ei pidä tapella, on parempi täyttää Neuvostohallituksen vaatimukset.

— Tiedättekö te, mitkä ne ovat?

— Tiedän. Meille sanottiin, että te vaaditte armeijan hävittämistä ja puolet rannikostamme.

— Se ei ole totta.

— Meillä on sanottu siten. Minäkin luulen, ettei se ole totta.

— Te sanoitte olevanne työmies.

— Niin.

— Ja te tahdotte tapella venäläisiä työmiehiä vastaan?

(Loppu 4 lv.)

SOTAPROVOKAATTORIEN ESILAULAJIA

Helsingin Johanneksen kirkon pappi on musta. Musta sekä sielultaan, että ruumiilliselta olemukseltaan. Se on yksi katalimpia ja mustimpia kyitä, mitä maa päällään kantaa.

— Sellainen on Johanneksen kirkon pappi ja monet muut hänen kaltaisensa.

— Johanneksen kirkon pappi ja hänen kaltaisensa ovat aina olleet katalimpien kansaa vastaan tähdättyjen juonittelujen ensiviulun soittajia. Näin on ollut ja näin on nytkin.

— Tämänkin sodan, joka maassamme nyt palaa, valmistelujen ensiviulua kansan keskuudessa soittivat juuri tällaiset — papit. Nehän ne pimittivät ja pimittävät kansaa. Nehän ne huutivat pöntöistään korkealla äänellä: nouse kansa itäistä vihollistasi vastaan. Punainen vaara uhkaa maatamme.

— Niin huutivat! Ja kenen puolesta huutivat? Suurten pankkiirien, rahavallan ja suurkartanonherrain puolesta. Kaikki "pyhän raamatun" sivuilla kerrotut olennot ne manasivat esille.

— Näiden esille manaamiensa olentojen nimessä he huutivat: Nouse Suomen mies. Nouse aseisiin, käy vihollistasi vastaan. Ja jos sinulla on onni kuolla taistelussa vihollistasi vastaan "kuolet suloisen kuoleman isänmaasi puolesta".

— Tätä ne papinkaapuun puetut kyykäärmeet kuorossa veisasivat.

— Ja isännät hykertelivät. Ja kuiskivat toisilleen: "oikein, sinä ansiokas poikani".

— Ja sota tuli. Tuli kaikkine kauhuineen.

— Näiden pappien manaukset olivat kantaneet "hedelmänsä". Ja nyt nämä samat papit kädet ristissä, silmät mulkoillen kohden korkeutta, ulkokultaisina ovat jälleen pöntöissään. Ne ovat pukeneet äänensä surun väreisiin ja saarnaavat: antikristus on idästä maahamme rynnännyt — se raastaa ja repii maatamme.

— Sellainen on näiden pappien päivän psalmi.

— Ja Suomen mies "kuolee suloisesti", kuolee näiden mustaan kaapuun puettujen kyykäärmeiden isäntien, suurpääoman ja pankkiherrain puolesta.

— Ja nyt, kun kansa huokaa raskaiden sodan kärsimysten alla, saarnaavat tämänkaltaiset papit näin: Suomen kansa on tehnyt suurta syntiä korkeuden isää vastaan ja siksi nyt jumala sitä niin ankarasti rankaisee.

— Ja edelleen.

— Mutta jos te kansa maksatte säännöllisesti meille papeille kuuluvat verot ja kymmenykset, niin me rukoilemme teidän puolestanne. Ja ne rukoilevat. Rukoilevat ulosottomiehiä ryöstämään köyhtyneeltä kansalta maksamattomista papinveroista kaiken omaisuuden, viimeisen lehmänkin. Näin rukoilevat silloin kuin kansa on mitä suurimmassa hädässä.

— Niin! Tällaisia ovat yleensä papit. Ne ovat yleensä mustia ja mustina pysyvät.

— Mutta...

— Tällaiset papit on karkoitettava asemistaan. Tällaisten pappien kylvö on lopetettava ja pantava pyykkiin, jossa pyykkäreinä tulevat olemaan laajat työtätekevät kansanjoukot, jotka nyt luovat todellista kansanvaltaista Suomea. "Suloinen kuolema" kuuluu juuri näille Johanneksen kirkon pappien kaltaisille, mutta ei rehelliselle työtätekevälle Suomen miehelle.

Johan-Herman.

SUOMEN KANSA OTTAA SUOMEN KANSANARMEIJAN TAISTELIJAT ILOLLA VASTAAN

Lahjakkuus oikeuksiinsa

Jokainen suomalainen isä ja äiti toivoo voivansa luoda lapsilleen onnellisen tulevaisuuden. Mutta niin suuria suunnitelmia, kuin lapsen vielä pikkupalleroisena ollessa haudotaankin, nähdään niitä työtätekevän kansan keskuudessa harvoin toteutettuina, kun lapset ovat kasvaneet suuriksi. Ensimmäiset kolhaukset sattuvat vähävaraisiin vanhempiin jo lasta kouluun pantaessa. Rikkaat vanhemmat tiedustelevat kaikkialta, missä kouluissa ovat parhaat opettajat, ja valitsevat sen mukaan lapsille koulun. Köyhillä vanhemmilla ei ole valinnan varaa. Lähin kansakoulu, se on köyhän lapsen mutkaton tie.

Mutta kun köyhän perheen lapsi osoittautuu koulussa lahjakkaaksi ja ahkeraksi, ei kansakoulukurssi yksin riitä tyydyttämään hänen opinhaluaan. Kuinka paljon surua onkaan työtätekevien perheissä tuottanut juuri tämä hetki lapsen elämässä. Halu koulunkäyntiin on suuri. Kansakoulun päästötodistus on kuin haasteena opintien jatkamiseen, mutta vanhempien tulot eivät riitä kalliiden lukukausimaksujen suorittamiseen ja muihin oppikoulun aiheuttamiin suunnattomiin menoihin. Ja näin katkeaa tuhansissa kodeissa lupaavalta näyttänyt lapsen opintie.

Työtätekevän kansan keskuudessakin on kuitenkin perheitä, jotka kaikkensa uhraten lähettävät lapsensa oppikouluun. On koteja, joissa isä, äiti ja toiset lapset raatavat vuodesta vuoteen, nähdäkseen kahdeksan vuoden kuluttua edes yhden veljen tai sisaren päässä hohtavan valkean ylioppilaslakin. Voi onnistaa niinkin, että lapsi pääsee kouluun vapaaoppilaaksi ja vanhemmat pääsevät ainakin suorittamasta kallista lukukausimaksuja. Koko kouluajan painaa tällaista vapaaoppilasta silloin tietoisuus siitä, että hän vain armosta saa käydä koulua, hän saa siitä kuulla pistäviä sanoja sekä muiden oppilaiden että opettajan suusta. Toisaalta painaa häntä alituisesti tieto siitä, että hän yksin ei osallistu kodin yhteiseen ponnistukseen jokapäiväisen leivän hankkimiseksi, että hänen tähtensä joutuu koko muu perhe raatamaan kaksinkertaisesti.

Eikä vapaaoppilaana olo merkitse vielä sitä, että koulun käynti ei mitään maksaisi. Joka vuosi on hankittava uusia oppikirjoja ja moni lapsi on vavissut pelosta ajatellessaan, miten hän taas tuonkin kirjan hinnan uskaltaa isälleen sanoa. Ja äidin alituisena huolena on lapsen varustaminen kyllin hyvillä vaatteilla ja kengillä, ettei hän vaan joutuisi parempiosaisten pilkan alaiseksi.

Painostava muisto jää kouluvuosista niillekin lapsille, jotka jonkun rikkaan varoilla saavat suoritettua oppikoulukurssin. Sillä harvoin on tässä kysymys pelkästä hyväntekeväisyydestä. Ehtona on tavallisesti jonkun lahjattoman ja laiskan varakkaan lapsen mukanalaahaaminen, hänen luokaltapääsemisensä ja tutkinnoista suoriutumisensa on pääasia. Jos varaton lapsi ei kykene toista väkisin viemään läpi, on "hyväntekeväisyys" lopussa ja koulutie päättynyt. Ja jos molemmat suoriutuvatkin onnellisesti koulusta ja tutkinnoista, jää varaton lapsi vielä ikuiseen kiitollisuuden velkaan.

Jos maassamme kerran olisi pantu toimeen tutkimus siitä, minkälaisista kodeista lahjakkaat lapset ovat lähtöisin, olisi vaaka kallistunut syvään vähäväkisen kansan puolelle. Tämä on aivan hämmästyttävä tosiseikka, kun otetaan huomioon ne olosuhteet, joissa köyhien perheiden lapset joutuvat koulutyötään suorittamaan. Ahtaat asunnot ja huono ravinto eivät suinkaan ole omiaan edistämään koulutöiden suoritusta. Ja vaikka varattomissa kodeissa lapsen koulutyön menestys onkin vanhemmille kaikki kaikessa, eivät he oman puutteellisen koulusivistyksensä vuoksi kykene seuraamaan ja ohjaa-

(loppu 4 siv.)

PAKKOEVAKUOINTI—RIKOS KANSAA VASTAAN

Satojatuhansia nälkäisiä, puoliksi paleltuneita naisia, lapsia ja vanhuksia käsittävä ihmisjoukko on pantu vyörymään länttä ja pohjoista kohti. Terijoki, Perkjärvi, Kuolajärvi, Petsamon kylät. Suomen koko itäinen rajaalue on ollut mieltäjärkyttävien tapahtumien näyttämönä. Suomen suurimmista eteläisistä kaupungeista on ajettu satojatuhansia ihmisiä nälkään ja kurjuuteen. Suomen kansaa vapauttamaan tulevaa Punaista Armeijaa ja Kansanarmeijaa paeten lahtarit tempaavat mukaansa siviliväestön. Naiset ja lapset ajetaan taipaleelle puolialastomina, antamatta äideille edes mahdollisuutta pukea sylilapsiaan. Onnettomat joutuvat harhailemaan pakkasessa vuorokausimääriä ravinnotta, ilman lepoa. Niitä, jotka eivät halua jättää kotiaan, valkohurtat pieksävät armottomasti ja murhaavat.

Samalla kun väestö karkoitetaan, tuhoavat lahtarit kaiken omaisuuden. Talot sytytetään palamaan, usein jo silloin, kun asukkaat vielä ovat sisällä, siepatakseen mukaansa edes joitakin vaatenriekaleita pikkulasten verhoksi. Karja tapetaan, tiet miinoitetaan, sillat säretään jne. Historia ei tunne yhtään sotaa, jossa olisi sellaisella perusteellisuudella tuhottu vihollismaata kuin nyt pelon villiinnyttämät upseerit ja suojeluskuntalaiset tuhoavat omaa maatansa.

Pöyristyttävillä kauhujutuilla, petoksella ja verisellä terrorilla on ihmiset saatu mielipuolisuuden partaalle. Kodeistaan karkoitettuina, kaiken menettäneinä he harhailevat metsissä kuin metsäneläimet. Kun puna-armeijalaiset saapuvat paikkakunnalle, on heidän ensimmäisiä tehtäviään lahtarien peloittamien ja karkoittamien asukkaiden rauhoittaminen ja auttaminen.

Puna-armeijalaisten sydämmellinen suhtautuminen rauhoittaakin nopeasti asukkaat. Kaikki ne, joita valkohurtat eivät ole onnistuneet raahaamaan mukanaan kauemmaksi, palaavat takaisin kyliinsä ja alkavat taas rakentaa herrojen hävittämää taloutaan. Muutamien tuntien kuluttua puna-armeijalaisten saapumisen jälkeen väestö jo luottaa heihin, se näkee nopeasti, että Punainen Armeija on saapunut todellisena ystävänä, vapauttajana, on saapunut lopettamaan terrorin ja palauttamaan rauhallisen työnteon ja elämän mahdollisuudet.

Jokainen vapautetulla alueella oleva suomalainen työtätekevä kehoittaa kaikkia lahtarien mukanaan viemiä palaamaan takaisin kotiseuduilleen. Jopa vangiksi joutuneet suojeluskuntalaiset opettajatkin ovat jo nyt vakuutettuja siitä, että Suomen tulevaisuus on taattu vain Kansanhallituksen julkilausuman viitoittamaa tietä kulkien, ja siksi he ovatkin lupautuneet aloittamaan opetustyönsä heti, kun lahtarien polttamat koulut on saatu rakennetuiksi jälleen.

Herrat mannerheimit, rydit ja tannerit pelkäävät kansaa, sillä he tietävät, että väestön enemmistö odottaa Punaista- ja Kansanarmeijaa vapauttajanaan. He tietävät, että jos väestön sallitaan jäädä kotiseuduilleen lahtarien johtaman armeijan sieltä paetessa, niin valkoisen terrorin tällä hetkellä sulkemat suut tulevat silloin puhumaan, kuten on tapahtunut Seiskarissa, Suursaarella, Raivolassa, Lehtovaarassa, Petsamossa ja kaikilla vapautetuilla seuduilla.

Valkoiset raakalaiset pikemmin murhaavat avuttomat naiset, lapset ja vanhukset kuin antavat tämän tapahtua. Siksi he ajavat satojatuhansia ihmisiä pitkin maata kuin karjalaumaa. He haluavat käyttää Suomen kansan köyhimpiä ja onnettomimpia jäseniä suojamuurinaan Punaista Armeijaa vastaan. Tietäen hyvin, että Punaisen Armeijan taistelijat eivät ammu eivätkä pommita siviliväestöä, he pakoittavat tämän kulkemaan yhdessä pakenevan armeijan kanssa, piiloutuakseen naisten hameiden ja lasten ruumiiden suojaan. Todellakin nerokas ja sankarillinen taktiikka. Tämä antaa vielä toisenkin edun valkohurtille. Jos puna-armeijalaisten ja lentäjien kaikesta varovaisuudesta huolimatta sotilaallisiin kohteisiin keskitetty siviliväestö sittenkin joutuu kärsimään, niin silloinhan kaikenkarvaiset itsensä myyneet musteentuhrijat tannerilaisista sosialidemokraateista lapualaisiin fascisteihin saakka saavat taas uutta ainehistoa kommunistien ja Neuvostoliiton mustaamiseksi.

Niitä evakuoituja, jotka eivät sorru nälkään, kylmään ja tauteihin, odottaa yhtä kauhea kohtalo. Ruotsissa ja Norjassa valmistellaan jo pakolaisleirejä suomalaisia talonpoikia ja työläisiä varten. Suomalaiset hallitusherrat aikovat ajaa evakuoidut pois kotimaastaan, valmistaa heille maanpakolaishylkyjen kohtalon, joita Suomen rahavaltiaat voivat myöhemmin käyttää kaikissa likaisissa ja rikollisissa tehtävissään.

Suomen kansalaiset! Älkää jättäkö kotejanne, älkää salliko tuhota raskaalla raadannalla hankittua omaisuuttanne. Jos teidät pakoitetaan lähtemään kotiseudultanne, niin käyttäkää ensimmäistä tilaisuutta palataksenne sinne takaisin. Valkoiset pyövelit haluavat tuhota teidät. He haluavat ajaa teidät pois kotimaastanne, syöstä teidät maanpakolaiselämän kaikkiin kauhuihin!

Suomalaiset sotilaat! Älkää osallistuko asukkaiden häätämiseen ja kansan omaisuuden tuhoamiseen. Älkää salliko villiintyneiden upseerien ja suojeluskuntalaisten tuhota satojentuhansien elämää. Auttakaa Suomen kansaa vapautumaan taantumuksen painajaisesta.

Epätoivoon ei ole syytä. Apu tulee pian!

E. Nevalainen.

Pakolla evakuoidut — maanpakolaisuuteenko?

Viime päivien tiedot kertovat, että pakolla evakuoidut maamme rauhalliset asukkaat aiotaan väkisin ajaa maanpakolaisuuteen. On tullut tieto, että Suomen musta taantumus on ryhtynyt muodostamaan Ruotsin puolelle Haaparantaan ja sen ympäristölle n. s. "pakolaisleireja".

Haluaako sitten Suomen työtätekevä kansa siirtyä maan rajojen ulkopuolelle, ikuiseen maanpakolaisuuteen. Ei! Työtätekevät tietävät, että rauha säilyisi paremmin, jos he saisivat jäädä paikoilleen. Mitä varten sitten pakkoevakuointi? Sitä varten, että se on yksi katalampia lahtariupseerien sodankäyntitapoja maan kansaa vastaan.

Evakuoidut ihmiset joutuvat kärsimään kaikki sodan kauhut. Lahtariupseerien perääntyessään mukaansa pakoittamat kansalaiset joutuvat suoraan sodan jalkoihin. Pommit, jotka on tarkoitettu perääntyvien lahtariupseerien niskaan voivat tuhota rauhallista työtätekevää kansaa, joka ei ole pommittajien pieninkään tarkoitus.

Lahtariupseerien ja maan valtaluokan tarkoitus on selvä. Niiden tarkoituksena on saattaa vieraalla maalla olevat "pakolaiset" äärimmäiseen kurjuuteen ja murtaa heidät moraalisesti ja sitten käyttää heitä katalien tarkoitusperiensä palvelukseen kansanvaltaista Suomea ja sen kansaa vastaan.

Tämä on heidän tarkoituksensa. Ja siksi karkoitetaan evakuoidut maasta.

Maan kansalaisten, jotka eivät tahdo täyttää lahtariupseerien ja mustan valtaluokan tarkoitusperiä, on päättävästi noustava pakkoevakuointia vastaan ja palattava entisille asuinsijoilleen ja siirryttävä todellisen kansanvallan puolelle. Työtätekeviä ei mikään uhkaa.

Punainen Armeija ei tullut maahamme kansan vihamiehenä, vaan se on tullut sen auttajana, vapauttajana.

Se vapauttaa sen mustan taantumuksen, suurten pankkiirien ja pääoman ikeestä. Se ei tule koskemaan kansaan eikä sen omaisuuteen. Se ojentaa sille ystävällisen veljen kätensä ja pelastaa sen.

KESKUSTELU VANGIN KANSSA

(alku 2 siv.)

— Ei, sitä minä en ole sanonut. Se tahtoo sanoa, antakaahan kun minä ajattelen.

Rauhoituttuaan hieman hän sytyttää jälleen savukkeen ja ajattelee jotakin hyvin kauan, katsahtaen salaa joskus kääntäjään, joskus rauhalliseen neuvostopäällikköön. Kukaan ei vaadi vankia kiirehtimään vastauksessaan. Lumi sotilaan puvulla ja saappailla on sulanut (Velling on viettänyt koko yönsä lumikinoksessa), hiirenharmaa sarka on tummentunut.

Vanki epäröi. Tässä harmaassa sotilaspuvussa hän tuntee olevansa vielä sotilas, joka on velvollinen joko vaikenemaan tahi valehtelemaan.

Vangille annetaan teetä, leipää ja säilykkeitä, hän syö vaieten. Sotilaan kirkkaista silmistä on kadonnut pelko. Heikki Velling alkaa harkita jotakin.

LAHJAKKUUS OIKEUKSIINSA

(alku 3 siv.)

maan lapsen koulutyötä sillä tavalla, että se olisi apuna ja tukena työtarmon säilyttämiselle.

Ylioppilastutkinnon suorittaminen on oikeastaan korkein päämäärä, minkä työtätekevät vanhemmat itselleen asettavat lapsensa kouluutuksessa. Tämän tutkinnon aikana on jännitys ja levottomuus köyhässä perheessä suorastaan kiduttava. Mutta köyhän lasta ei valmistuskaudella lähetetä hiljaiselle maatilalle rauhassa lukemaan, hänelle ei hankita kotiopettajia, jotka jo edeltä käsin suunnilleen tuntevat tutkinnoissa esilletulevat tehtävät. Ja jos köyhän lapsi epäonnistuu, on vuosien ankara työ mennyt hukkaan. Hän ei voi yrittää uudelleen vaikka seitsemää kertaa, kuten rikas lapsi, hänen on mentävä työhön — konttoriin, myymälään, tehtaaseen, mihin vaan nopeimmin pääsee, ja koko elämänsä ajan painaa tämä epäonnistuminen häntä raskaana häpeänä.

Mutta puhtaat laudatuuritkaan ylioppilastodistuksessa eivät avaa varattomalle nuorelle yliopiston ovia. Poikkeustapauksia ovat meidän maassamme työtätekevien riveistä lähteneet professorit, lääkärit, insinöörit, agronoomit, lehtorit, arkkitehdit. Ja kautta elämän painavat keskiluokkiemmekin hartioita raskaana taakkana ne velat, joilla he ovat yliopistokouluutuksensa joutuneet suorittamaan.

Ei ole totta, että maassamme olisi liikaa sivistyneistöä. Me tarvitsemme enemmän professoreita, enemmän lääkäreitä, enemmän arkkitehtejä, enemmän insinöörejä. Kansanvalta tulee luomaan maassamme sellaiset olot, joissa ei enää tarvita "ylioppilaistulvan vastustamiskomiteoita". Se tulee saattamaan koululaitoksen sellaiselle pohjalle, että vanhempien varallisuus ei enää määrää lasten tulevaisuutta. Lahjakkuus tulee olemaan ainoana tekijänä uuden kansanvaltaisen sivistyneistön nousussa.

A. V.

Suomalaisen sotilaan ääni

Eräässä taistelussa Punaisen armeijan taistelijat ottivat vangiksi suomalaisen sotilaan. Vaivalla estivät taistelijat hänen yrityksensä lopettaa elämänsä itsemurhalla. Muutaman päivän kuluttua, katseltuaan ympärilleen ja rauhoituttuaan, hän selvitti käyttäytymisensä.

Suomalaiset sotahurtat ja papit ovat siihen määrään peloittaneet sotilaansa niillä kauheuksilla, jotka muka odottavat heitä jouduttuaan bolshevikien vangiksi, että sotilaat jouduttuaan vangiksi näkevät ainoana ulospääsynä itsemurhan.

Sotilasvangit ja suomalainen väestö, joka on jäänyt Punaisen Armeijan vapauttamalle alueelle nauravat nyt valkosuomalaisten upseerien valheelliselle provokatiolle.

Alempana esitämme suomalaisen sotilasvangin kertomuksen.

* * *

Sotilasvanki Väinö Leppäsen kertomus.

Suomen armeijaan minut mobilisoitiin puolustustöihin — puhun Väinö Leppänen — rakentamaan piikkilankaesteitä ja kaivamaan juoksuhautoja.

Posti työskentelee meillä kelvottomasti. Moneen viikkoon en saanut tietää mitään perheeni ja kotini tilasta. Sotapalvelus muodostui oikein ikäväksi.

Suomen upseeristo puhui meille, että Punainen Armeija on köyhä: ei ole vaatteita, ei jalkineita ja että se on yleensä heikko, sillä ei ole tekniikkaa. Mutta kun minut otettiin vangiksi ja kuljetettiin teidän tankkienne ohi niin minua alkoi suorastaan peloittaa: en ollut koskaan elämässäni nähnyt niin paljon tankkeja ja autoja, enkä enkä koskaan ajatellut, että armeijanne on niin lämpimästi ja hyvin puettu.

Meille saarnattiin, että jos joku joutuu vangiksi, niin venäläiset sotilaat heti ampuvat tai lähettävät Siperiaan karkoitukselle, mutta jouduttuani vangiksi näin kerrassaan yllätykseksi — sotilaanne suhtautuivat minuun hyvin ystävällisesti. Erikoisen hyvin kohtelivat minua teidän upseerinne. Jos sotilaamme tietäisivät, että täällä näin hyvin kohdellaan heitä, tulisivat he kaikki teidän puolellenne.

Esimerkiksi minua kestittiin heti päiväillisellä, komentajat antoivat hyvää tupakkaa ja mikä on pääasia, minun sallittiin kirjoittaa kirje omaisilleni ja tovereilleni. Luonnollisesti minä kerron kaiken totuuden teidän sotilaistanne. Olen tullut vakuutetuksi siitä, että meille puhuttiin pelkkää valhetta.

SOTA JA TYÖTÄTEKEVIEN ASEMA RANSKASSA

(Kirje Pariisista).

— No, jopa nyt ovat asiat: sotaa ei ole kukaan vielä todenteolla nähnyt, mutta sen varjolla on meiltä jo ryöstetty puolet työpalkasta, poistettu kaikki ylistellyt vapaudet — sana-, paino- ja ammattiliittovapaus.

Tällaisia lausuntoja kuulet yhä useammin Pariisin esikaupungin työläisten tekevän.

Työtätekevien laajoille joukoille paljastuu päivä päivältä yhä selvemmin se ilmeinen hävyttömyys ja ne verukkeet, joiden varjolla kapitalistit todistavat "isänmaan alttarille uhrattavien uhrien" välttämättömyyden ja joilla he peittävät mitä ankarimman työväenluokkaa vastaan kohdistetun hyökkäyksensä.

Joka puolelta hyökätään. Yhä vaan voimistuu työväenluokan edustajien etujoukkoa — kommunisteja vastaan kohdistettu hallinnollinen ja oikeusterrori. Blumien ja Leo Jouhauxien avustuksella tuhotaan ammattiliitot, joiden tunnetuimmat johtajat — Racamon, Reino Anri, Delobel, Finc y. m. ovat heitetyt vankiloihin, ja itse ammattiliitot ovat julistettu hajoitetuiksi. Taantumus hyökkää muuttamalla lait, jotka osittain suojasivat työläisiä työnantajien riistolta. Työpäivä pitenee ja työpalkka laskee. Työtätekevien niskoille sälytetään nykyään käytävän englantilais-ranskalaisen imperialistisen sodan koko paino. Ja loppujen lopuksi ryöstetään työtätekeviä nostamalla kaikkien välttämättömyystarvikkeiden hintoja.

Ranskassa on muodollisesti vielä voimassa laki 40-tuntisesta työviikosta. Tähän lakiin erikoisdekreeteillä tehdyt korjaukset ovat virallisen selityksen mukaan vain teknillisiä ohjeita lain käytännössä toteuttamiseksi. Tosiasiassa tekevät työläiset työtä useissa tuotantolaitoksissa 12 tuntia vuorokaudessa; kymmentuntinen työpäivä on aivan vakituinen ilmiö.

Ylityöstä ei suinkaan makseta koroitettua palkkaa, vaan on sille vielä asetettu 40% vero. Samanaikaisesti nousevat hinnat joka päivä. Tupakkatuotteiden hinnat ovat nousseet 26—30 %:lla, sisäinen postitariffi on noussut 11 %:lla, puhelintariffi 40 %:lla j. n. e. Muutama päivä sitten nousi maidon hinta, kananmunien hinta on noussut 30 %:lla. Odotetaan lihan hinnan nousua.

Työtätekevien joukot tuntevat raskaana harteillaan tämän sota-ajan verotuksen painon. Jo 1939 alussa suoritettiin erikoinen 2 % suuruinen tuloverotus lisäyksenä tavalliseen verotukseen. Kaikkien miesten 18—49 ikävuoteen, pientä poikkeusta lukuunottamatta, on maksettava 15 % suuruinen ja kaikkien muiden kansalaisten 5 % suuruinen ja kaikkien muiden kansalaisten 5% suuruinen erikoisvero. Näten nousee verosumma 23%:iin, tai toisinsanoen ovat Ranskan työtätekevät pakoitettuja antamaan neljännen osan palkastaan imperialisteille, jotka yhä aikovat jatkaa heille hyödyllistä ryöstösotaa.

Z. Revo.

TYYTYMÄTTÖMYYS LISÄÄNTYY ENGLANNIN TYÖLÄISTEN KESKUUDESSA

Lontoo, 10 joulukuuta (TASS). Daily Workerin kirjeenvaihtaja ilmoittaa, että Englannin rahaministerin Simonin viimeinen puhe yhdistetyn kansallisen neuvonantokomitean istunnossa (komiteassa ovat yhtäläisesti edustettuina Trade-Unionin pääneuvosto ja yrittäjäin federatio) tähtäsi siihen, että Englannin kansan on uhrauduttava sotatilanteen vuoksi ja että Englannin työläiset eivät saa asettaa palkankorotusvaatimuksia.

Nyt on selvinnyt jokaiselle, kirjoittaa kirjeenvaihtaja, että yhdistetyn komitean perustarkoituksena on auttaa hallitusta siirtämään sodan rasitus työväenluokan harteille. Kirjeenvaihtaja osoittaa edelleen, että hallitusta alkaa huolestuttaa tyytymättömyyden kasvu työläisten keskuudessa alhaisen palkkatason johdosta, erikoisesti vuorityöläisten, konerakennustyöläisten ja rautatieläisten keskuudessa.

Puolueettomien maiden kauppa rajoittuu

Ranskalainen aikakauslehti "Bulletin quotidien" on julkaissut erikoisen lisälehden, joka luonnehtii puolueettomien maiden ulkomaan kauppaa sodan ensimmäisten kuukausien aikana.

Aikakauslehden ainehistosta käy selville, että melkein kaikki puolueettomat maat ovat viime aikoina kärsineet sodan vuoksi huomattavia tappioita. Verrattuna vuoden 1938 syyskuuhun on Turkin tuonti tämän vuoden syyskuulla vähentynyt 67 prosentilla, Jugoslavian 31 prosentilla, Belgian 17, Sveitsin 31 prosentilla jne. Vienti on tänä aikana vähentynyt Turkissa 18 prosentilla, Sveitsissä 51, Jugoslaviassa 39, Hollannissa 35, Unkarissa 63, Belgiassa 30 prosentilla jne.

Amerikan Yhdysvaltojen vienti on lisääntynyt 16 prosentilla.

TOIMITUSKUNTA.

KANSAN VALTA

21 p. JOULUKUUTA v. 1939 | SUOMEN TYÖTÄTEKEVIEN KANSANRINTAMAN ÄÄNENKANNATTAJA | № 15 TORSTAI

Tänään on J. Stalinin 60 - vuotispäivä

Toveri Stalin ja Suomen työtätekevän kansan taistelu

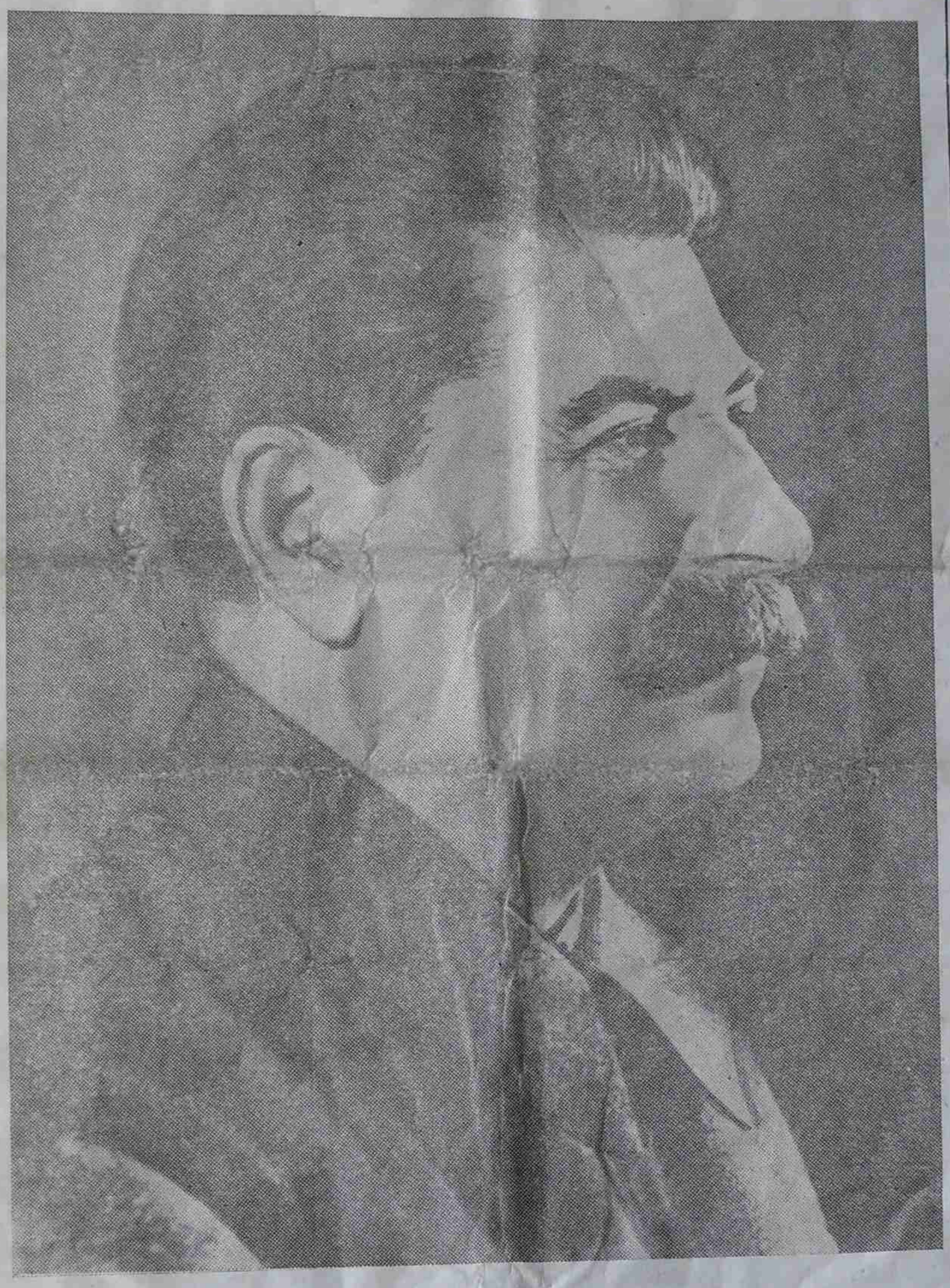

Vuosikymmeniä käymässään taistelussa valtiollisen ja yhteiskunnallisen vapauden puolesta on Suomen työtätekevä kansa aina saanut osakseen bolshevikkien puolueen ja sen suurten johtajien Leninin ja Stalinin apua ja tukea.

Jo silloin, kun tsaarinvalta sorti Suomea, taisteli Stalin Leninin rinnalla Suomen, kuten muidenkin sorrettujen kansojen itsemääräämisoikeuden puolesta. Leninin ja Stalinin johdolla iski Venäjän työvänluokka tsaarinvallan kynnet irti Suomesta.

Vuonna 1917, helmikuun vallankumouksen jälkeen, kävivät Lenin ja Stalin taistelua Väliaikaista hallitusta vastaan, joka vastusti itsenäisyyden myöntämistä Suomelle. Ja heti, kun Lokakuun vallankumouksessa neuvostovalta oli bolshevikkien johdolla voittanut, ilmoitti Stalin neuvostovaltion myöntävän Suomelle täyden riippumattomuuden.

"Me emme olisi demokraatteja (sosialismista puhuttamattakaan), ellemme tunnustaisi Venäjän kansoille vapaata itsemääräämisoikeutta", lausui toveri Stalin Suomen Sosdem puolueen puoluekokouksessa marraskuussa v. 1917 "Täysi vapaus elämänsä järjestämiseen Suomen kansalle, samoin kuin kaikille muillekin Venäjän kansoille! Suomen kansan vapaaehtoinen, rehellinen liitto Venäjän kansan kanssa. Ei mitään holhousta, ei mitään valvontaa ylhäältäpäin Suomen kansaan nähden. Tällaiset ovat Kansankomissarien Neuvoston politiikan periaatteet".

Tätä Stalinin lausuntoa seurasivat pian teot. Jo tammikuun alussa v. 1918 varmistivat Lenin ja Stalin allekirjoituksellaan Lokakuun vallankumouksen lahjan Suomen kansalle — täyden riippumattomuuden ja suvereniteetin myöntämisen Suomelle.

Suomen saavutettua riippumattomuutensa keskitti Suomen työtätekevä kansa voimansa ja ponnistuksensa taisteluun yhteiskunnallisen vapauden saavuttamiseksi, taisteluun Suomen kapitalistien ja suurmaanomistajain sortovaltaa vastaan. Edistyneimmät työväen joukot paisivat taisteluhalusta, mutta sosialidemokraattinen puolue epäröi nousta taisteluun valtaa pelätten edessäolevia vaikeuksia ja vaaroja. Silloin astui toveri Stalin rohkaisemaan ja valamaan luottamusta työväenluokan voimiin ja voittoon.

"Tällaisessa ilmapiirissä kelpaa vain yksi taktiikka, Dantonin taktiikka: rohkeutta, rohkeutta ja vielä kerran rohkeutta.

Ja jos te tarvitsette meidän apuamme, niin annamme sitä teille, veljellisesti ojentaen kätemme.

Tästä voitte olla varmat."

Kaksi kuukautta sen jälkeen, kun toveri Stalin oli Suomen sos-dem puolueen puoluekokouksessa nämä sanat lausunut, nousikin Suomen työväenluokka, käsikädessä torpparien kanssa, avoimeen taisteluun rahavaltaa vastaan. Mutta ulkomaisten imperialistien avulla onnistui Suomen porvariston lyödä työväen taisteluriviit maahan. Lahtariporvariston toimeenpaneman laajan verikoston päivistä alkoi Suomen työväen raskas vaellus synkän taantumuskomennon alla.

Yli kahden vuosikymmenen aikana Valko-Suomen kapitalistiset suurriistäjät, juuri ne, jotka olivat luokkaetujensa vuoksi ennen hännystelleet Venäjän keisarillista sortovaltaa, alistivat maamme länsimaisten imperialistien holhousvaltaan. He alkoivat heti, Suomen saatua Neuvostoliitolta itsenäisyytensä, järjestelmällisesti ja katalasti vehkeillä Suomen kansan vapauttajaa, Neuvostovaltaa vastaan.

"Valko-Suomen vallanpitäjät ovat kaikella politiikallaan osoittaneet, että he ovat valmiit myömään Suomen itsenäisyyden ja turvallisuuden edut ulkovaltain imperialisteille saadakseen hyvästä hinnasta palvella niiden neuvostovastaisia sotapyyteitä." (SKP:n julistuksesta).

Ulkolaisten imperialistien tahdon mukaan Suomen lahtarivaltiaat järjestelivät rosvoretkiä Neuvostoliiton alueelle, Neuvosto-Karjalaan ja Inkerinmaalle. Ulkolaisten imperialistien kanssa yhteistoimin ne muodostivat Suomesta sodan pesäkkeen mitä suurimmaksi vaaraksi kansamme rauhalle ja koko sen olemassaololle. Valkoiset vallanpitäjät tekevät Suomen valtiosta meidän kansamme ja Neuvostoliiton yhteisten vihollisten kahlekoiran.

Mieletöntä sotapolitiikkaansa ajaessaan Suomen rahavaltiaat alistivat työtätekevän kansamme häikäilemättömän riistämisen ja taantumuksellisen sortokomennon alle. Kansan kaikki oikeudet ja vapaudet polki röyhkeä lahtarivalta jalkoihinsa. Ja kun Mannerheimien ulkolaiset imperialistiset isännät sytyttivät sodan palon Euroopassa, niin alkoivat myös Mannerheimit Suomessa niiden yllytyksestä rikollisen sotaprovokation, syösten kansamme sotaan Sosialistisen Neuvostoliiton kansoja vastaan.

Mutta taaskin, Suomen kansan suurimman vaaran ja hädän hetkellä, ojensi toveri STALIN kätensä työtätekevän kansamme avuksi. Hänen kauttaan saa nyt Suomen työtätekevä kansa mahtavan sosialismin maan ja sen kansojen tehokkaan avun ja tuen siinä ratkaisevassa taistelussaan, jota se parast'aikaa käy Suomen vapauttamiseksi imperialististen sotaprovokaattorien kynsistä ja rahavallan sorron alta, kansan syvien rivien hyvinvoinnin turvaamiseksi ja kansanvallan pystyttämiseksi Suomessa taantumuksellisen herravallan sijaan.

Nyt on tilanne kokonaan toinen kuin vuonna 1918. Nyt on Suomen työtätekevän kansan vapaustaistelun johdossa taistelukykyinen ja taisteluissa karaistunut Suomen Kommunistinen puolue sekä turvana ja apuna voittaneen sosialismin jättiläismaa, joka toveri STALININ johtamana on kohonnut maailman mahtavimmaksi valtakunnaksi. Taistellen käsi kädessä Neuvostoliiton sankarillisen, voittamattoman Punaisen Armeijan kanssa Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan kannattajat ja ennen kaikkea sen nuoren Kansanarmeijan soturit vievät nyt horjumattomin rivein maamme työtätekevän kansan asian voittoon.

Suomen kansa, joka nyt Kansanhallituksensa kautta on rakentanut pysyväiset ystävyyssuhteet Neuvostoliiton kanssa, on saanut siltä suuren kansallislahjan: sen vuosisatainen toive Karjalan ja

(loppu 2 siv.)

YHDEN NIMESSÄ KANSOJEN TAISTELUVELJEYS

Armas Äikiä

Taistellen sortajaluokkia vastaan
ihmiskunta
on kasvanut, vartunut voimissaan.
Orja ja herra,
rahvas ja riistäjä
aina on kamppailleet
ihmisen työstä, metsänriistasta,
mehusta maan.

Luokat on nousseet
luokkia vastaan.
kansat on teurastuskentille viety,
johdettu nälkään ja painettu
kurjuuteen.

Julmin katsein
kansoja vastassa
seissyt on vainoojavaltias
polkien ihmisen oikeudet,
kahlinnut itsensä ihmisen
painaen käpäpöpäihänsä
valhesuuruuden kunniaseppeleen.

Kansan voima on kuitenkin äärettön.
Miljoonat kerrat
lyötyä maahan
se noussut on jälleen ja ryhtynyt
hyökkäykseen.
Kansan voima on rajaton.
Kansa nousee
ja riveistään nostaa
edelläkävijät,
väkevät nerot
ja kansansankarit,
jotka sen johtavat vapauteen.

Jos kansansuuruuden
äärettömyyden
runossa ihmista vois,
jos ihmisen ylimmän ylistyslaulun
tohtisin laulaa,
niin kädestä värisevästä
kynän heittäisin kauaksi pois.
En miettisi sanojen soinnun,
en lauseiden runollisuutta.
Minä antaisin runolle sisällön uuden
ja voittoihin ryntäävän rytmin.

On rajaton kansojen suuruus ja
ihmisen työn ylevyys.
Sitä vertauskuvin ei ilmaista voi.
Minä tahtoisin lauluni sankarin
kuvata
yhdellä sanalla,
jossa on teräksen hujuus
ja sointu niin puhdas kuin ihmisyys.

Saman yhden vain sinkoisin
maailmaan,
sanan, jossa on Marxin
nerouden painavuus,
tiedon pohjaton lähde,
palkkaorjien taistelutahto
ja voittoisan kapinan, kumousaatteiden
ankaruus.

Saman yhden vain sinkoisin, jossa on
Engelsin
kaikentietävä henkinen ylemmyys,
tyhmyydet tappava iva,
dialektiikan lakien luonnonvoima
ja järkähtämättömyys.

Saman yhden vain sinkoisin, jossa on
Leninin
kaikentutkiva tieteiden yleistys,
mietteen ja työn
proletaarinen vauhti ja kiivaus,
johtajan tarmo, ylipäällikön tyyneys,
tekojen valtava pyörremyrsky,
taistelun riemullisuus,
tappion hetkellä
voitonvarmuus ja uskollisuus,
voittojen keskellä
korskeilemattomuus.

Yhdellä sanalla
laulaa tahtoisin
yhdestä miehestä,
luokkamme hujuuden vertauskuvasta.

Miehestä, joka on vainovuosina
kestänyt vankilat,
karkoituksen
vaivat ja vastukset,
Siperian yöt ja pakkaset.

Yhdellä sanalla
tahtoisin virittää
maailman suurimman säveleen
miehestä, joka on kansansa voimalla
katkaissut kahleet
kansoilta maapallon suurimman maan,
Miehestä, joka on maailman muilkakin äärilä

surmatava
kapitalistisen hirviön,
riiston ja sorron ilmestyskirjanpedon,
johtava
kaikki kansat
pääoman herruuden
synkästä yöstä
sosialististen
neuvostovaltojen
aurinkokuntaan.

Yksi on sana
kaikille kansoille,
jotka on suistettu
pääomanherrojen orjuuteen.
Yhdestä sanasta
taistelumarssin
ja sankarilaulun
kaikille pääomanorjille teen.

Se on työmiehen tunnus.
Se on peltojen kyntäjän hanastussana,
sytyttävä
sotahuuto, jota toistavat
miljoona-armeijain urheat soturit,
eteenpäin taivaalla,
merellä,
maalla
ryntäävät vapaustykmentit.

Se sana on nimi.
Se on kansojen taisteluveljeyden
lippu.

Se Moskovan Kremlistä
hohtaa kuin
kointähti.
Sen loisteesta kirkastuu itä ja länsi,
etelän seudut ja maapallon Pohjoinen
piiri.

Ja jokainen, joka tuon valon on
näkevä,
olkoonpa, että hän heikko on ollut
kuin Suomeni, syntymämaani kansa,
sen jälkeen on oleva suuri ja väkevä,
suistava sortajat, karkoittava
kahlitsijansa.

Siis kansojen suuruutta
julistaa tahdon
pois viskaten kynänä
kädestä värisevästä.
On lyyrani heikko. Ei riitä sen
säveleet.
Sanan yhden ja ankaran sinkoan
päin vihamiestä kuin poumin,
joka tuhoaa sortajan linnakkeet.
Sanan lausun vain yhden,
yksinkertaisen,
ystävällisen:

Stalin!

Yhden nimessä
kansojen
taisteluveljeys,
vapaussotien sankarilaulu,
valtava niinkuin maailman-
vallankumous,
sen voittojen juhla,
loistava
niinkuin linnunrata,
maailmankaikkeuden
ikuinen ilotulitus.

Toveri Stalin ja Suomen työtätekevän kansan taistelu

(Loppu. Alku 1:llä sivulla)

Suomen kansan, näiden kahden suurkansan yhdistymisestä yhdeksi valtioksi on toteutunut. Koko Karjalan kansan laaja asuma-alue on Neuvostoliiton suostumuksella liitetty Suomen Kansanvaltaiseen Tasavaltaan. Tällainen maailmanhistoriassa ennen tuntematon kansallisuuspolitiikka on voittaneen sosialismin valtion kansallisuuspolitiikkaa. SE ON SUUREN KANSANJOHTAJAN STALININ KANSALLISUUSPOLITIIKKAA. "Ja tämä uusi kansallisuuspolitiikka tuo myös ennen tuntemattomia tuloksia: kun imperialistiset vallat kansallisuussorrollaan niittävät kansojen vihaa ja vieraantumista, niin Sosialistinen Neuvostoliitto jalomielisyydellään saavuttaa kansojen lähentymistä, rakkautta ja luottamuksellisuutta". (SKP:n julistuksesta).

SUOMEN TYÖTÄTEKEVÄ KANSA LÄHETTÄÄ TÄNÄ PÄIVÄNÄ PALAVAN, SYDÄMESTÄ LÄHTEVÄN TERVEHDYKSENSÄ SUOMEN KANSAN SUURELLE TOVERILLE, KANSAMME JALOLLE AUTTAJALLE JA VAPAUTTAJALLE TOVERI STALINILLE.

STALININ LIPPU ON LA ON SUOMEN TYÖTÄTEKEVÄ KANSA VÄ MAAHAN RAHALAN LÄHTÄRIJOVAPAUTTAVA SUOMEN MAAN IMPERIALISTIKAHLEISTA, TURVAA SUOMEN RIIPPUMATOMAN KANSANTAISEN TASAVALLAN JA VALLOITTAVA MAASALLEMME VALOISAN TULEVAISUUDEN!

STALININ LIPPU ON LA ON VOITTAMAAILMAN KAIKILLA KANSOJEN VAPAUDEN VELJEYDEN JA EDISTYKSEN ASIA!

ELÄKÖÖN, KAUAN ELÄKÖÖN SUURI STALIN!

„NEUVOSTOLIITON KORKEIMMAN NEUVOSTON PUHEMIEHISTÖN

PÄÄTÖS

toveri Josef Vissarionovitsh Stalinin nimittämisestä Sosialistisen Työn Sankariksi

Poikkeuksellisista ansioista bolshevistisen puolueen järjestämisessä, Neuvostovaltion luomisessa, sosialistisen yhteiskunnan rakentamisessa Neuvostoliitossa ja Neuvostoliiton kansojen välisen ystävyyden lujittamisessa Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston puhemiehistö nimittä toveri Josef Vissarionovitsh **STALININ** hänen kuusikymmenvuotispäivänään **Sosialistisen Työn Sankariksi** ja hänelle samalla Neuvostoliiton korkeimman kunnianosoituksen, **Leninin kunniamerkin.**

Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston Puhemiehistön
Puheenjohtaja: **M. KALININ**

Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston Puhemiehistön
Sihteeri: **A. GORKIN**

Moskova, Kreml,
20 pnä joulukuuta 1939.

Miten Neuvostoliiton työläiset ottavat vastaan Stalinin 60-vuotispäivän

Lokakuun rautatien "Stalinskaja" verstaissa parhaimpien veturinkuljettajien aloitteesta ryhdyttiin sosialistiseen kilpailuun Stalinin 60-vuotispäivän kunniaksi. Veturinkuljettajat Krahmalnij, Feoktistov, Tarejev ja joukko muita ovat jo tähän mennessä säästäneet tuhansia kiloja polttoainetta.

*

Moskovan kuulahakenitehtaan parhaat stahanovilaiset työryhmät merkitsevät suurin voitoin toveri Stalinin 60-vuotispäivän. Jo 17 pnä joulukuuta, ennen määräaikaa, kolmas stahanovilainen paja täytti vuosisuunnitelmansa. Sorvinutomaarti-verstas täytti vuosisuunnitelmansa 18 pnä joulukuuta. Vuoden loppuun mennessä tämän verstaan työläiset lupautuivat valmistamaan 900.000 laukeilehdä suunnitelman lisäksi.

Kirovin tehtaan [illegible] osastoissa on ollut [illegible] sia mm. aiheesta: "[illegible] Neuvostoliiton so[illegible] voittojen järjestäjä [illegible] noittaja. Puolueen [illegible] kirjastossa ja tehtaan [illegible] taissa on järjestetty [illegible] lyja Stalinin vallankumouksellisesta toiminnasta.

Joulukuun 18 pnä [illegible] Kirovin tehtaan työläiset viivät V. I. Leninin [illegible] sa. Siellä he tutustuivat [illegible] meistoon, joka kuvaa [illegible] kaan Leninin työn [illegible] — Stalinin elämää.

*

Max Hölzin tehtaalla [illegible] jestettiin yleinen [illegible] jossa kuultiin [illegible] "Stalin, proletaarisen [illegible] kumouksen aseistettujen [illegible] mien nerokas johtaja" [illegible] män jälkeen seurasi [illegible] ti, jossa esitettiin [illegible] omistettuja lauluja y[illegible]

"ROHKEUTTA, ROHKEUTTA JA VIELÄ KERRAN ROHKEUTTA"

J. V. STALININ PUHE

SUOMEN SOSIALIDEMOKRAATTISEN PUOLUEEN PUOLUEKOUKSESSA MARRASKUUSSA v. 1917

Toverit! Minut on lähetetty tänne tervehtimään teitä Venäjän työväen vallankumouksen nimessä, joka juuria myöten horjuttaa kapitalistisen järjestelmän perusteita.

Olen saapunut luoksenne tervehtiäkseni edustajakoostanne Venäjän työläis- ja talonpoikaishallituksen, tämän vallankumouksen tulessa syntyneen Kansankomissaarien Neuvoston nimessä.

Mutta en ole saapunut luoksenne vain tervehtiäkseni teitä.

Tahtoisin ennen kaikkea ilmoittaa teille iloisen viestin Venäjän vallankumouksen voitoista, sen vihollisten hajaannustilaan joutumisesta ja siitä, että loppuaan tekevän imperialistisen sodan ilmapiirissä kasvavat vallankumouksen voiton mahdollisuudet päivä päivältä.

Tilanherrain orjavalta on murskattu, sillä maaseudulla on valta siirtynyt talonpoikain käsiin. On murrettu keskusten valta, sillä armeijassa on valta keskitetty sotilaiden käsiin. Kapitalisteille on pantu suitset suuhun, sillä tehtaisiin ja pankkeihin nähden järjestetään kiireellisesti työläisten kontrolli. Kaikkialla maassa, kaupungeissa ja maaseudulla, selkäpuolella ja rintamalla on tiheässä työläisten, sotilaiden ja talonpoikain vallankumouksellisia komiteoita, jotka ottavat hallitusohjakset omiin käsiinsä.

Meitä peloteltiin Kerenskillä ja vastavallankumouksellisilla keskuksilla. Mutta Kerenski on karkoitettu ja keskukset ovat sotilaiden piirityksessä, sillä vieläpä kasakatkin lausuvat julki solidaarisuutensa työläisten ja talonpoikain vaatimuksiin nähden.

Meitä peloteltiin nälällä, ennustettiin, että neuvostovalta tuhoutuu elintarvesekasvon kynsiin. Mutta meidän tarvitsi vain panna aisoihin keksottelijat, meidän tarvitsi vain kääntyä talonpoikain puoleen — ja viljaa alkoi virrata kaupunkeihin sadon tehosin pundin.

Meitä peloteltiin valtiokoneiston sekasortoon joutumisella, vikamiesten sabotaaseilla y. m. Tiesimme itsekin, että uuden sosialistisen valtiokoneiston onnistu yksinkertaisesti otaa käsiinsä vanha porvarillinen valtiokoneisto ja käyttää se omakseen. Mutta tarvitsi vain ryhtyä uusimaan vanhaa koneistoa, puhdistamaan sitä yhteiskuntavaraisuudesta — ja koneisto alkoi murtua.

Meitä peloteltiin sodan jatkamisella, mahdollisilla salaisilla imperialististen sopimuksilla taholta demokraattista rauhaa koskevan tarjouksemme johdosta. Ja tosiankin vaara, kuolemanvaara oli olemassa, mutta se oli Saarenmaan valtauksen jälkeen, jolloin Kerenskin hallitus valmistautui pakenemaan Moskovaan, luovuttamaan Pietarin, ja jolloin Englannin ja Saksan imperialistit hieroivat rauhantekoa Venäjän kustannuksella. Sellaisen rauhan pohjalla olisivat imperialistit tosiaankin voineet tehdä tyhjäksi Venäjän ja ehkä kansainvälisenkin vallankumouksen asian. Mutta Lokakuun vallankumous tuli oikeaan aikaan. Se otti rauhan asian omiin käsiinsä, se löi pois kansainvälisen imperialismin käsistä kaikkein vaarallisimman aseen ja siten varjeli vallankumouksen kuoleman vaaralta. Vanhoille imperialistisusille ei jää muuta neuvoksi kuin joko alistua kaikissa maissa syttymässä olevan vallankumousliikkeen tahdon alle, hyväksyen rauhan, tai jatkaa taistelua sodan jatkamisen pohjalla. Mutta jatkaa sotaa neljäntenä sotavuotena, jolloin koko maailma on nääntymässä sodan kynsiin, jolloin edessäoleva talvisota synnyttää kaikkien maiden sotilaiden keskuudessa suuttumuksen myrskyn, jolloin likaiset salaiset sopimukset on jo julkaistu, — jatkaa sotaa tällaisissa olosuhteissa, se merkitsee tuomita itsensä varmasti epäonnistumaan. Imperialismin vanhat sudet ovat tällä kertaa laskeneet väärin. Ja juuri siksi eivät imperialistien "yllätykset" meitä peloita.

Lopuksi meitä peloteltiin Venäjän hajaantumisella, sen pirstoutumisella monilukuisiin riippumattomiin valtioihin; tällöin viittailtiin Kansankomissaarien Neuvoston julistamaan kansojen itsemääräämisoikeuteen, pitäen sitä "tuhoisana virheenä". Mutta minun on lausuttava mitä jyrkimmin, että me emme olisi demokraatteja (sosialismista puhumattakaan!), ellemme tunnustaisi Venäjän kansoille vapaata itsemääräämisoikeutta. Minä selitän, että me pettäisimme sosialismin, jollemme ryhtyisi kaikkiin toimenpiteisiin veljellisen luottamuksen palauttamiseksi Suomen ja Venäjän työläisten välille. Mutta jokainenhan tietää, että ilman Suomen kansan vapaan itsemääräämisoikeuden päättävää tunnustamista ei tällaisen luottamuksen palauttaminen ole ajateltavissa. Ja tässä on tärkeätä ei vain tämän oikeuden suullinen, vaikkapa virallinenkin, tunnustaminen. Tärkeätä on se, että Kansankomissaarien Neuvosto tulee teossa varmentamaan tämän suullisen tunnustamisen, että se tullaan horjumatta panemaan täytäntöön. Sillä sanojen aika on mennyt. Sillä on tullut aika, jolloin vanha tunnuslause: "Kaikkien maiden proletaarit, yhtykää!" on pantava täytäntöön. Täysi vapaus elämänsä järjestämiseen Suomen kansalle, samoin kuin kaikille muillekin Venäjän kansoille! Suomen kansan vapaaehtoinen, rehellinen liitto Venäjän kansan kanssa! Ei mitään holhousta, ei mitään valvontaa ylhäältäpäin Suomen kansaan nähden! Tällaiset ovat Kansankomissaarien Neuvoston politiikan periaatteet. Vain tällaisen politiikan avulla voidaan luoda Venäjän kansojen keskinäinen luottamus.

Vain tällaisen luottamuksen pohjalla voidaan toteuttaa Venäjän kansojen proletaarien luja liittyminen yhdeksi armeijaksi. Vain tällaisen yhteenliittymisen kautta voidaan Lokakuun vallankumouksen saavutukset lujittaa, viedä eteenpäin kansainvälisen sosialistisen vallankumouksen asiaa. Kas tämän takia me hymähdämme joka kerta, kun meille puhutaan Venäjän kiertämättömästä hajaantumisesta kansojen itsemääräämisoikeuden aatteen toteuttamisen johdosta.

Tällaiset ovat ne vaikeudet, joilla viholliset meitä pelottelivat ja edelleen pelottelevat, mutta jotka me voitamme sitä mukaa kuin vallankumous kasvaa.

Toverit! Meille on tullut tietoja, että teidän maassanne on samanlainen valtakriisi kuin oli Venäjälläkin Lokakuun vallankumouksen aattona. Meille on tullut tietoja, että teitä myöskin pelotellaan nälällä, sabotaashilla jne. Sallikaa Venäjän vallankumousliikkeen käytännössä saadun kokemuksen perusteella lausua teille, että kaikki nämä vaarat, vaikka ne olisivat realisetkin, eivät suinkaan ole voittamattomia. Ne, nämä vaarat, voidaan voittaa, jos toimitaan päättävästi ja horjumatta. Sodan ja rappion, lännessä syttymässä olevan vallankumousliikkeen ja Venäjän työläisvallankumouksen kasvavien voittojen ilmapiirissä ei ole sellaisia vaaroja ja vaikeuksia, jotka voisivat kestää teidän rynnäkkönne. Tällaisessa ilmapiirissä voi kestää ja voittaa vain yksi valta, sosialistinen valta! Tällaisessa ilmapiirissä kelpaa vain yksi taktiikka, Dantonin taktiikka: rohkeutta, rohkeutta ja vielä kerran rohkeutta!

Ja jos te tarvitsette meidän apuamme, me annamme sitä teille, veljellisesti ojentaen teille kätemme.

Tästä voitte olla varmat.

SIELLÄ, MISSÄ STALIN OLI KARKOITETTUNA

Painajaista oli elämä entisessä tsaarin Siperiassa, mm. sen korpiseudulla — Udan kylässä.

Eräänä joulukuun pakkaspäivänä v. 1903 Udaan tuli jalkaisin J. V. Stalin. Hän oli karkoitettu. Hän asettui kylän laidassa olevaan mökkiin.

Siitä on kulunut 36 vuotta. Leninin-Stalinin puolueen johdolla Neuvostomaa on suuresti muuttunut. Nyt Uda on iso kylä, missä ei ole kirkkoa eikä kapakkaa, vaan sen sijaan radio, puhelin, 7-luokkainen koulu, klubi, museo, sairaala. Siellä on traktoreja, autoja ja monenlaisia maatalouskoneita.

Kylään perustettu kollektiivitalous on voimistunut, sen jäsenistä on tullut varakkaita. Kollektiivitalous käsittää 70 jäsentaloutta, joiden hallussa on 3.700 hehtaaria maata. Tämän maalan on valtio luovuttanut kollektiivitaloudelle maksutta ikuisiksi ajoiksi.

Alakeskikoulussa on 10 opettajaa, 325 oppilasta. Oppilaat muistavat hyvin Stalinin v. 1934 heille, koulun oppilaille, antaman kehoituksen. Stalin kirjoitti: "Toivon, että menestyksellisesti päätätte opintonne ja tulette tarmokkaiksi, tietoisiksi työntekijöiksi, jollaisia meidän maamme tarvitsee".

Monet niistä, joille kirje oli osoitettu, eivät enää ole kylässä. He opiskelevat korkeakouluissa, jotkut ovat opettajia, lääkäreitä, agronoomeja.

Udan työtätekevät viettävät juhlallisesti suuren Stalinin 60-vuotispäivää. Kylän kaduilla on tunnuslauseita, joihin on kirjoitettu työtätekevien rakkautta uhkuvia sanoja omalle Stalinille.

Unohtumaton kohtaus

Lopultakin viimeinen este. Pysähdytän tulistuneen hevosen ja hyppään maahan. Eteeni nousee kuusi maan sisältä työläisasutuksemme lehden toimittaja.

— Iloinen uutinen, — sanoo hän hymyillen, — pian matkustat Moskovaan. Kremlissä kokoontuu päällikkökunnan vaimojen neuvottelukokous.

Ja lopulta olen Kremlissä. Suurenmoiselta kukkatarhalta näytti minusta Kremlin suuren palatsin sali. Valkoisia, punaisia, vaaleansinisiä leninkejä, koreita kansallispukuja, vilkkaita, iloisia tyttöjen kasvoja. Kolme tuhatta edustajaa ja kutsuvierasta odottaa jännityksellä kokouksen alkamista, tuhannet silmät ovat tähdätyt sinne, mistä niin pidetyn Stalinin pitäisi ilmaantua.

Minusta on aina tuntunut, että kaikki suurmiehet käyttäytyvät erikoisesti. Nyt näin Josef Vissarionovitsh Stalinin — yksinkertaisen, vaatimattoman ihmisen hymyilevänä, teräväkatseisena.

En ole herkkä vuodattamaan kyyneleitä, mutta tällä kertaa en voinut pidättäytyä. Salissa tapahtui jotakin tavatonta. Edustajat tervehtivät häntä tulisesti ja riemun valtaamina. Tähän tervehdykseen he sisällyttivät koko sielunsa, neuvostonaisen innon ja suuren rakkautensa johtajaansa kohtaan.

Minut valittiin puhemiehistöön. Sattui niin, että puhemiehistössä jouduin istumaan marsalkka Voroshilovin rinnalle.

— Mistä te olette? — kysyi minulta marsalkka.

— Kaukoidän Erikoisarmeijasta... Hetagurova, — vastasin minä.

— Tunnen teidät. Oletteko te se nuorisoliittolaistyttö, joka matkusti sinne v. 1932?

Toveri Voroshilov esitti minut Josef Vissarionovitshille. Toveri Stalin puristi lujasti kättäni. Tämä oli minulle suurin palkinto. Saatuaan tietää, että olen tullut neuvottelukokoukseen nelivuotisen pikkutyttöni kanssa alkoi toveri Stalin kysellä lapsen terveydentilasta ja siitä, miten lapsi kesti matkan rasitukset. Toveri Stalinin jokaisessa kysymyksessä, jokaisessa hänen sanassaan tuntui isällinen huolenpito minusta, kaukaisen aarniometsän tuntemattomasta nuorisoliittolaisesta ja minun pienokaisestani. Tämä suuri ihminen puheli kanssani kuin omainen ja läheinen henkilö. Mihin oli kadonnut hämmennykseni? Kevyesti ja vapaasti kerroin elämästäni, kaukaisesta työläisasutuksestani, lapsestani. Sellainen on aikakautemme suurimman ihmisen taito suhtautua ihmisiin, ymmärtää heitä ensikatseelta ja tunkeutua ihmisten sisimpään.

Tämä päivä, jolloin ensi kerran kohtasin toveri Stalinin, oli onnellisin päivä elämässäni. Se jää ainiaaksi mieleeni. Kerron siitä usein pikkutytölleni.

V. S. HETAGUROVA
(kunniamerkillä palkittu nuorisoliittolainen)

VALLANKUMOUKSELLISEN TAISTELUN KOULU

Maaliskuussa v. 1901 J. V. Stalin siirtyi maanalaisuuteen. Taistellen kuudentoista vuoden ajan itsevaltiutta vastaan joutui Stalin tuon tuostakin vangituksi ja karkoitukseen. Kaiken kaikkiaan yhdeksän vuotta hän istui tsaarivallan vankiloissa ja maanpaossa: Batumista hänet vietiin Itä-Siperiaan, Bakusta pohjoiseen, vanhaan Solvytshegorskin kaupunkiin, Pietarista Vologdaan, Narymin aluepiiriin, Turuhanskin aluepiirin Kureikan kylään.

I. KIRJEENVAIHTO LENININ KANSSA

Ollessaan tsaarivallan karkoitusalueilla Itä-Siperiassa, eroitettuna proletaarisista keskuksista, ystävistään ja taistelutovereistaan, Josef Vissarionovitsh Stalin seurasi koko ajan puolue-elämää ja teki kaiken mahdollisen päästäkseen yhteyteen Leninin ja vallankumouksellisten sosialidemokraattien kanssa. Jo vankilassa ollessaan Stalin sai tietää puolueen toisesta edustajakokouksesta sekä Leninin päättävästä esiintymisestä siellä.

J. V. Stalin muistelee Leniniltä vuoden 1903 lopussa karkoituspaikalleen saamaansa kirjettä:

"Leninin lähettämä kirje oli verrattain lyhyt, mutta siinä arvosteltiin päättävästi, rohkeasti puolueemme käytännöllistä toimintaa ja siinä oli selvä ja lyhyt esitys puolueen toimintasuunnitelmista lähiaikoina".

Jonkun ajan kuluttua, tammikuun 5 pnä vuonna 1904, Stalinin onnistui paeta. Näytti siltä, kuin jokainen pakomatka karkoitusalueelta olisi ollut yhteydessä puolueen tärkeimpien tehtävien ratkaisun kanssa. Niinpä joulukuussa vuonna 1910 mainitessaan kirjeessään V. I. Leninille Solvytshegorskin karkoitusajan loppumisesta, kirjoitti Stalin:

"On vielä jälellä kuusi kuukautta. Karkoitusajan loputtua olen kokonaan käytettävissänne. Jos työntekijöistä on todellakin kova pula, voin lähteä täältä aivan heti".

Tämä Leninille tarkoitettu kirje kaapattiin.

Toveri Stalin korosti kirjeessään Venäjälle perustettavan puoluekeskuksen tärkeyttä:

"Pääasia on työn järjestäminen Venäjällä. Puolueemme historia osoittaa, että erimielisyyksiä ei ratkaista puhelemalla, vaan etupäässä työn kulussa, periaatteiden soveltamisessa. Siksipä nykyhetken tärkein tehtävä onkin toiminnan järjestäminen Venäjällä ankaran periaatteen mukaan... Minun mielestäni lähin tehtävämme, joka ei siedä lykkäystä, on keskusryhmän (Venäjällä olevan) järjestäminen, joka yhdistäisi maanalaisen, puoliksi maanalaisen ja julkisen toiminnan ensialuksi tärkeimmissä keskuksissa (Pietari, Moskova, Ural, Etelä)".

Puoluetoiminta Venäjällä kaipasi kipeästi toveri Stalinin läsnäoloa. Kesällä vuonna 1911 hän lähti Vologdaan "läpikulkutodistuksella". Vologdasta hänen onnistui paeta Pietariin.

Ulkomailta äskettäin palannut Sergo Ordzhonikidze toi Stalinille Leniniltä tärkeitä tehtäviä. Leninin ohjeiden mukaan ryhtyi Stalin johtamaan Pragin puoluekonferenssin valmistelua.

Toveri Stalin kävi Bakussa ja Tiflisissä järjestämässä taistelua Yleisvenäläisen konferenssin koollekutsumiseksi. Tiflisin bolshevikit julkaisivat Stalinin kirjoittaman julistuksen, joka selvästi luonnehti vallankumouksellisen liikkeen nousua sekä asetti tehtäväksi vallankumouksellisen työväenpuolueen jälleenperustamisen ja opportunististen likvidaattoriryhmien murskaamisen.

Syyskuussa vuonna 1911 J. V. Stalin vangittiin eikä hän sen takia voinut osallistua Pragin puoluekokoukseen. Puoluekokous valitsi hänet Keskuskomiteaan. Puoluekokouksessa perustettiin vallankumouksellisen toiminnan keskus Venäjälle (Keskuskomitean Venäjällä oleva toimikunta), jonka johtoon tuli Stalin.

Leninin aloitteesta Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen Keskuskomitea lähetti helmikuussa vuonna 1912 Sergo Ordzhonikidzen Vologodskin lääniin, mihin Stalin silloin oli karkoitettu. Toveri Stalin pakeni Vologodskista ja tuli yhdessä Sergo Ordzhonikidzen kanssa Taka-Kaukasiaan, ryhtyen järjestämään ja johtamaan Taka-Kaukasian bolshevikkien toimintaa Pragin puolukokouksen päätösten toteuttamiseksi. Sittemmin hän palasi Pietariin johtamaan välittömästi Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen Keskuskomitean Venäjällä olevan toimikunnan työtä.

Tsaarin ohranat etsivät erittäin ahkerasti Stalinia. Huhtikuussa vuonna 1912 Stalin vangittiin, minkä jälkeen, alkukesällä, hänet karkoitettiin Narymin alueelle. Taas seurasi pako. Vuoden loppupuolella Stalin pääsi salaa rajan yli ja matkusti V. I. Leninin luo Krakoviin, neuvottelukokoukseen. Leniniä ja Stalinia sitoivat toisiinsa vallankumouksellisen toiminnan lujat siteet. Kun Stalin palasi Venäjälle eikä Lenin saanut hänestä mitään tietoja, kysyi hän maaliskuun 8 pnä vuonna 1913 Krakovista lähettämässään kirjeessä levottomana: "Miksei ole tietoja Vasilista? Mitä hänelle on tapahtunut? Olemme levottomia".

Kirjeenvaihdossa käytettiin salaisia puoluenimityksiä. "Vasilij" tarkoitti Stalinia.

Asettaessaan tehtäväksi puolueen paikallisjärjestöjen ja johtavien keskuselinten lujittamisen Venäjällä, V. I. Lenin kehoitti järjestämään J. V. Stalinin ja J. M. Sverdlovin pakomatkan Turuhtanin karkoituspaikalta.

Tästä saivat tsaarin ohranat tietää. Toukokuun alussa v. 1914 poliisihallinto tiedoitti Jenisein santarmihallinnolle, että "ulkomailla oleva Leninin johtama Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen Keskus on päättänyt kutsua koolle puoluekokouksen, jonka pitäisi kokoontua samanaikaisesti sosialistien kansainvälisen kongressin kanssa". Edelleen mainittiin, että parhaillaan järjestetään Josef Dzhugashvilin,* Jakov Sverdlovin ja Suren Spandarjanin pakomatkaa karkoitusalueelta. Lopuksi poliisihallinto kehoitti "ryhtymään toimenpiteisiin mainittujen henkilöiden pakomatkan ehkäisemiseksi".

Vielä kolme kuukautta aikaisemmin ohrana lähetti seuraavansisältöisen varoituksen: "Viimevuotisessa sähkösanomassa N:o 1535 mainituille Jakov Sverdloville, Josef Dzhugashvilille on aikaisemmin lähetettyjen sadan ruplan lisäksi lähetetty tammikuun 28:na vielä viisikymmentä pakomatkan järjestämistä varten piste Ryhtykää toimenpiteisiin pakomatkan ehkäisemiseksi".

Rahalähetys V. I. Leninin toimesta Josef Dzhugashvilin nimelle tuli Turuhtanin postiosastoon helmikuun 8 pnä v. 1914. Vasta kymmenen päivän kuluttua sai Stalin tiedon näiden viidenkymmenen ruplan lähetyksestä. Näiden rahojen lunastamiseksi postitoimistosta tarvittiin vielä "valtakirja" Turuhtanin poliisipäällikölle. Pakomatkaa varten tarkoitetut rahalähetykset joutuivat poliisin erikoisvalvonnan alaisiksi.

II. PROLETAARINEN JÄRJESTYNEISYYS

Poliisi joutui monasti toteamaan voimattomuutensa työläisten vallankumouksellisen järjestyneisyyden edessä. Poliisihallinnon päällikön kirjelmässä maaliskuun 12 päivältä v. 1902 sanottiin, että "Tiflisissä nähtävästi toimii täydellinen ja hyvin salattu järjestö, jota paikallisilla etsijävoimilla ei saada selville. Satunnaiset ja yleensä tuloksettomat kotitarkastukset ja vangitsemiset eivät johda jäljille ja liike vain kasvaa nopeasti".

Samaa toistettiin santarmien selostuksissa. Nuo samat "paikalliset etsivät voimat", joista mainittiin poliisihallinnon kirjelmässä, selostavat:

"...Tiedoitan, — sanotaan eräässä tiedoituksessa, — että Josef Dzhugashvili maaliskuussa 1901 oli työssä Tiflisin tähtitornissa. Sosialidemokraattisesta toiminnasta epäiltynä hänen luonaan tehty kotitarkastus ja valvonta eivät johtaneet minkäänlaisiin tuloksiin".

Toveri Stalin noudatti ankaraa konspiratiota, erikoisesti jouduttuaan kotitarkastuksen jälkeen maanalaisektsi. Jo ennen tätäkin santarmihallinto huomautti kirjelmissään, että "sosialidemokraatti Dzhugashvili... toimii erittäin varovasti".

Kun stolypinilaisen taantumuksen vuosina alkoi mustasotnialaisten hyökkäys proletariaatin poliittisia ja taloudellisia järjestöjä vastaan, nousi vallankumouksellisen sosialidemokratian eteen kysymys itsepuolustuksen järjestämisestä. Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen Bakun komitean tiedoituksessa vuodelta 1908 toveri Stalin paljasti vastavallankumouksellisset mustat voimat, jotka uhkasivat työväenluokan parhaita edustajia.

Itsepuolustuksen viipymättömän järjestämisen välttämättömyys yhdisti työväenluokan johtavat voimat entistä lujemmin, ja tämä löi takaisin mustan taantumuksen hyökkäykset.

III. MITEN TYÖLÄISET SUOJELIVAT PUOLUEEN ESIKUNTAA

Kaukasiassa ilmestynyt maanalainen lehti "Brdzola" varoitti työläisiä, että tsaarihallitus "on yhä lujittanut Tiflisin ja Bakun poliisilaitoksia ja täyttänyt nämä kaupungit urkkijoilla".

Urkkijoidensa kautta sai ohrana tietää, että "Dzhugashvili on syksyllä v. 1901 valittu Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen Tiflisin komiteaan", että Tampereella oli Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen puoluekonferenssi.

Poliisi, joka tiedoitti Tampereen konferenssista ja sen osanottajista, sai tiedot provokaattorilta, tai kuten hän kirjoitti, — "eräältä salaiselta työntekijältä, joka itse osallistui mainittuun konferenssiin".

Lenin ja Stalin varoittivat monasti vaarasta, jonka aiheuttivat puolueeseen tunkeutuvat petturit. Teoksessaan "Vasemmistolaisuus lastentautina kommunismissa" V. I. Lenin kirjoittaa, että "julkisen ja maanalaisen toiminnan nopea vaihtuminen, jonka aiheuttaa välttämättömyys erittäin hyvin "kätkeä", erittäin hyvin konspiroida juuri pääesikunta, johtajat, on meillä johtanut erittäin vaarallisiin ilmiöihin. Kaikkein pahinta on se, että v. 1912 bolshevikkien keskuskomiteaan pääsi provokaattori Malinovskij. Hän aiheutti monien kymmenien parhaimpien ja uhrautuvaisimpien tovereiden palamisen, saaden aikaan heidän karkoituksensa ja lähentäen monien loppua. Jos hän ei saanut suurempaa pahaa aikaan, niin johtuu se siitä, että olimme oikein sitoutuneet toisiinsa julkisen ja maanalaisen työn".

Lokakuussa v. 1912 oli Pietarissa, Narvan tullin takana puolueneuvottelu. Stalin, joka näihin aikoihin oli maanalaisena, haki tunnetun Pietarin työläisten evästyksen työväen edustajalle. "Me laadimme senjälkeisiä lehdistöä varten", — kirjoitti Stalin kirjeessään "Sosialidemokraatin" toimitukseen. Näin bolshevikkien puolue maanalaisena toimien käytti hyväkseen julkisia mahdollisuuksia.

Sverdlovin vangitsemisen jälkeen v. 1913 poliisi odoteli tilaisuutta vangitakseen J. V. Dzhugashvilin. Tällainen tilaisuus tarjoutui poliisille, jolle asiasta tiedoitti provokaattori, kun sanomalehti "Pravdan" rahasto kartuttamiseksi järjestettiin konsertti Kalashnikovin pörssissä.

"Tällaisiin konsertteihin — kirjoitti A. Badajev, — saapui tavallisesti runsaasti meille myötämielistä sivistyneistöä ja työläisiä. Näitä tulivat myöskin julkisina olevat puoluetyöntekijät, vielä maanalaisetkin työntekijät, jotka yleisön hälinässä saattoivat tavata ja keskustella kenen kanssa tarvitsivat.

Stalin päätti mennä Kalashnikovin pörssiin. Malinovskij tiesi tästä ja ilmoitti asiasta poliisihallintoon. Näimme, miten ohrana samana iltana vangitsi Stalinin."

Poliisi vainosi Stalinia väsymättä. Hänet pelasti vain rautainen tahto, rauhallisuus ja suuri kokemus maanalaisessa työssä. Työläiset tulivat avuksi suojelemaan johtajaansa ja opettajaansa. Tästä kertoo vanha, kunnianmerkillä palkittu työläinen Sergo Kapanadze seuraavasti:

"Minä vein Tsipitskin kaivoksen työläisille leipää. Joku kulki jälessäni. Käännyin. Se oli toveri Koba (Koba on Stalinin maanalainen nimi. Toim. huom.)

— Minne menet? — kysyi hän.

Sanoin, että vien työläisille leipää.

Silloin Koba sanoi:

— Minua jahtaa ohrana. Anna minun kantaa leipäsäkkiä.

Todellakin, aivan kolmen mutkan takaa ilmestyivät ohranat. Pysähdyttivät minut, kyselivät, kuka olen. Vastaukseni eivät tyydyttäneet heitä.

— Kuka tuolla edellä säkkiä kantaa? — jatkoivat ohranat kyselyä.

— Se on kaivoksemme työläinen. Vie leipää kaivosmiehille.

Rauhallinen vastaukseni hälvensi yksinkertaisten ohranain epäilykset. Ohranat tähyilivät aikansa ympäristöä, panivat tupakaksi ja kääntyivät takaisin. Me jatkoimme matkaamme vuoren rinnettä ylös, kaivokselle."

(Jatkuu).

*) Stalinin alkuperäinen nimi. (Toim. huom.)

SUUREN NEUVOSTOMAAN KANSAT ASTUVAT VARMOIN ASKELIN ETEENPÄIN STALININ VIITOITTAMAA ONNEN TIETA

NEUVOSTOLIITON VIISIVUOTISSUUNNITELMAT

Stalin on Neuvostoliiton historiallisten viisivuotissuunnitelmien alkuunpanija. Hänen välittömällä johdollaan ja osanotollaan laadittiin nämä suuret kansantalouden kehittämissuunnitelmat. Siksi Neuvostoliiton viesto nimittäkin näitä suunnitelmia stalinilaisiksi viisivuotissuunnitelmiksi. Stalin johti niiden toteuttamista käytännössä, yleisten suuntaviivojen antamisesta aina taloudellisten suunnitelmien toteuttamisen yksityiskohtiin saakka.

10 vuotta on kulunut siitä kun puolueekokouksessa hyväksyttiin ensimmäinen viisivuotissuunnitelma. Stalinin määrittelyn mukaan oli tärkeimpänä tehtävänä maan siirtäminen uuden, nykyaikaisen tekniikan raiteille, sen muuttaminen jälkeläjäänestä maatalousmaasta imperialistisista valtioista riippumattomaksi teollisuusmaaksi sekä maan puolustuskuntoisuuden kohottaminen mahdollisimman korkealle.

Miten rohkeita ja suuripiirteisiä olivat nämä tehtävät, voimme ymmärtää kun muistamme, että vielä v. 1928 ei Neuvostoliitossa juuri nimeksiän tuotettu uudempiaikaisia koneita. Traktorien tuotanto oli vasta alussa ja autoja tuotettiin vain 500 kappaletta vuodessa.

Tehtävänä oli viidessä vuodessa kulkea se teollisen kehityksen tie, mikä rikkaimmiskin kapitalistisissa maissa vaati vuosikymmeniä. Neuvostoliiton oli toteutettava nämä suunnitelmat omilla sisäisillä varoillaan.

Neuvostoliiton viholliset nostivat hirveän melun. He vakuuttivat, ettei tätä suunnitelmaa voida toteuttaa 50, ei edes 100 vuodessakaan. Jotkut Neuvostoliiton ystävistäkin epäilivät. Mutta Stalinin johdolla täytettiin viisivuotissuunnitelma neljässä vuodessa ja kolmessa kuukaudessa. Kautta maan oli käynnissä suuremmoinen rakennustyö, kaikkialle kohosivat uudet tehtaat ja tuotantolaitokset. Miljoonaiset kansanjoukot ennennäkemättömällä innolla työskentelivät maan teollistuttamiseksi.

Kun ensimmäinen viisivuotissuunnitelma oli täytetty ennen määräaikaa, laadittiin v. 1932 toinen viisivuotissuunnitelma. Tämän viisivuotissuunnitelman suureksi historialliseksi tehtäväksi tuli riistäjäainesten lopullinen hävittäminen ja niiden syiden poistaminen, jotka aiheuttivat ihmisten jakautumista riistäjiin ja riistettäviin. Teollisuuden alalla asetettiin tehtäväksi nostaa tuotanto enemmän kuin kaksinkertaiseksi entisestään.

Kansanvihollisten vastustuksesta ja tuhotöistä huolimatta tuli toinenkin viisivuotissuunnitelma täytettyä neljässä vuodessa. Tämän suunnitelman toteuttamisen aikana syntyi kansan keskuudessa työntuottavaisuuden kohottamiseksi stahanovilainen liike.

Näiden kahden viisivuotissuunnitelman toteuttaminen on muuttanut kokonaan maan. Entisen tsaarin aikaisen jälkeläjäänecn Venäjän tilalle,missä tehtaita oli vain muutamissa kaupungeissa, on nyt noussut uusi Neuvostoliitto, jossa kaikkialla on suuria jättiläistehtaita. Niiden 500 auton asemasta, jotka tuotettiin v. 1928, tuottavat Neuvostoliiton autotehtaat nyt satoja autoja päivässä. Neuvostoliitto on vapautunut täydellisesti riippuvaisuudesta ulkomaista ja voi tuottaa omissa tehtaissaan mitä koneita tahansa. Tämä puolestaan on tehnyt mahdolliseksi varustaa Punaisen Armeijan ensiluokkaisilla puolustusvälineillä.

Nyt täyttävät Neuvostoliiton työtätekevät jo kolmatta viisivuotissuunnitelmaa. He työskentelevät maansa muuttamiseksi maailman rikkaimmaksi maaksi. Neuvostoliiton kansat ovat stalinilaisten viisivuotissuunnitelmien aikana kohottaneet elintasonsa ja kulttuurinsa ennennäkemättömän korkealle. He ovat vakuutettuja siitä, että lähivuosien aikana he suuren johtajansa Stalinin johtamina saavuttavat vieläkin suurempia voittoja ja heidän onnellinen ja iloinen elämänsä tulee vieläkin chommaksi.

Kun kapitalistinen maailma on toisen imperialistisen sodan kouristuksissa, Neuvostoliiton kansat astuvat varmoin askelin eteenpäin suuren johtajansa Stalinin viitoittamaa onnen tietä.

STALIN ON TEHNYT ELÄMÄMME ONNELLISEKSI

Siperialainen talonpoika kertoo

Vv. 1913—1916 oli Stalin karkoitettuna Siperiassa. Toimitus julkaisee otteita paikkakunnan talonpojan Saltykovin muistelmista tältä ajalta.

*

Kureikan kylässä levisi huhu: "Tuotiin karkoitettu". Paikkakunnallamme oli siihen aikaan paljon karkoitettuja. Saimme juuri tiedon, että tämä karkoitettu on J. M. Sverdlovin ystävä, suurin päämies karkoitettujen piirissä. Saapui aamunkoitossa hevoskyydillä. Oli kireä pakkanen, noin 65 astetta, mutta hän oli puettu vain kevyihin vaatteisiin, saapaspahaset jaloissa, musta lierihattu päässä ja yllään kulunut takki. Hampaansa kalisivat, mutta hän oli reipas ja naurahteli.

Me kaikki kunnioitimme häntä. Nimitimme Josef Vissarionovitshiksi. Miten lempeä ja ystävällinen hän olikaan lapsille! Joskus hän nosti pienokaisen selkäänsä ja konttasi...

Hän luki paljon ja usein kirjoitteli. Kasaantui kokonainen pakka kirjoitettuja lehtiä, jotka hän sitten piiloitti.

Erään kerran Stalin oli laatinut aapisen ja aikoi opettaa meidät lukemaan. Minä ja ystäväni opimmekin jonkun verran tavaamaan, mutta lyhyeen se loppui. Meidänlaistemme talonpoikain ei sallittu oppia. Asiasta sai tietää päällysmies ja kielsi opettamasta, uhkaillen lähettää Stalinin kauemmaksi.

Syyskesällä Stalin matkusti pois. Kureikassa tuli ikävä. Joskus kokoonnuimme ja lauleskelimme hänen lempilaulujaan.

Paljon, hyvin paljon hän joutui kärsimään. Jos minä kykenisin, niin kirjoittaisin kirjan Stalinista, hänen kärsimyksistään ja taistelustaan. Mutta olen jo vanha ja näköni on huono. Kuunminkin tekee mieleni kirjoittaa Josef Vissarionovitshille siitä, miten me nyt elämme. Lämpöisemmäksi ja kirkkaammaksi on käynyt talvikin Pohjolassa. Toivotan hänelle hyvää terveyttä.

JUHLANÄYTTELY

Ukrainan Neuvostotasavallan Tiedeakatemian kirjastossa on avattu Stalinin elämälle ja työlle omistettu suuri näyttely. Näyttelyyn koottu historiallinen aineisto kuvaa, miten Stalin johti yhdessä Leninin kanssa puoluetta ja työväenluokkaa vallankumoukseen ja neuvostojen vallan pystyttämiseen. Näyttely esittää myöskin Stalinin työtä sosialismin voittojen järjestäjänä ja kaikkein kansanvaltaisimman perustuslain luojana.

Stalin — mainehikkaan Punaisen Armeijan luoja

Proletariaatin nerokkaan johtajan J. V. Stalinin elämä on taistelua uuden, onnellisen yhteiskuntamuodon luomiseksi. Yhdessä suuren Leninin kanssa Stalin loi mahtavan työväen puolueen — bolshevikien puolueen. Yhdessä Leninin kanssa Stalin loi maailman ensimmäisen työtätekevien oman valtion — Neuvostotasavallan. Yhdessä Leninin kanssa Stalin loi työtätekevien tasaraisen turvan ja tuen — voittoisamman, mainehikkaan Punaisen Armeijan.

Neuvostomaassa ei ole sitä teoreettisen tai poliittisen työn alaa, joka ei olisi yhteydessä Stalinin suureen nimeen. Tätäkin onkin mahdotonta täydellisesti kuvata hänen elämäntyötään — siihen tarvittaisiin monia kymmeniä kirjoja.

Tässä kirjoituksessa mainitsemme pari esimerkkiä siitä, miten Stalin johti Lokakuun vallankumouksen jälkeen Punaisen Armeijan taistelua monilukuisia Neuvostomaan vihollisia vastaan.

Stalin ei ollut sotilashenkilö, mutta vaikeimmatkin sotakysymykset hän ratkaisi taitavasti, menestyksellisesti. Missä oli Stalin — siellä oli voitto. Vallankumouksen vaarallisimmille rintamille Lenin ja puolue lähettivät Stalinin. Stalin sai nopeasti aikaan bolshevistisen järjestyksen sekasortoon joutuneisiin taistelijain riveihin, rohkaisi ja innoitti heitä ja johti joukot uusiin voittoihin.

Kun valkokaartilaiset uhkasivat Pietaria, kun vallankumouksen kehto oli joidenkin mielestä jo mennyttä, kun valkokaartilaiset ja petturit järjestivät kapinan pääriissa Pietarin lähellä olevassa linnoituksessa, lähetti puolue Stalinin Pietariin. Stalin otti empimättä käsiinsä sotatoimien johdon, poisti kelvottomat "sota-asiain tuntijat", nosti johtoon uusia voimia. Ei kulunut muutakaan päivää, kun tilanne Pietarissa muuttui. Valkoisten voimat lyötiin takaisin, kapinat kukistettiin.

Samoin Tsaritsinin rintamalla. Samoin Permissä. Niin myös eteläisellä rintamalla.

Mielenkiintoisia esimerkkejä kertoo Neuvostoliiton marsalkka Budjonnyi siitä, miten Stalinin aloitteesta perustettiin mahtava ratsuarmeija, joka sitten monella rintamalla ratkaisi taistelun.

"Puolueen katalan petturin Trotskin ja hänen häntyriensä vastarinnasta huolimatta— kirjoittaa marsalkka Budjonnyi, — perusti toveri Stalin ratsuarmeijan. Stalin sanoi, että vihollinen on lyötävä sen itsensä käyttämillä taistelukeinoilla. Kenraali Denikinillä oli silloin suuria ratsujoukkoja.

Ratsuarmeijan puna-armeijalaiset ja päällystö olivat syvästi kiintyneet toveri Stalinin. Kun v. 1920 olin Puolan rintamalla, kirjoitti toveri Stalin minulle: "Annan teille vanhan vallankumouksellisen kunniasanan, että huolehtimisen ratsuarmeijastanne asetan ensi tilalle".

Toveri Stalin, — kirjoittaa Budjonnyi edelleen, — kasvatti suurella huolella Punaisen Armeijan päällikkökuntaa. Hän oikoi heidän virheitään, neuvoi, edisti hyviä alotteita. Isänmaan viholliset ja petturit hän murskasi armotta."

Kansalaissodan päätyttyäkin Stalin piti jatkuvasti hyvää huolta Punaisesta Armeijasta.

Neuvostojen II edustajakokouksessa, pari päivää Leninin kuoleman jälkeen, Stalin vannoi puolueen nimessä valan, jossa m.m. sanoi: "Useasti osoitti Lenin meille, että Punaisen Armeijan lujittaminen ja sen kuntoisuuden parantaminen on puolueemme tärkeimpiä tehtäviä... Vannokaamme, toverit, että me emme säästä voimiamme lujittaaksemme Punaista Armeijaamme ja Punaista Laivastoamme".

Ja Stalin on täyttänyt kunnialla valansa. Stalinin huolenpidon ansiosta on Punaisesta Armeijasta kasvanut maailman mahtavin armeija. Useammin kuin kerran ovat Neuvostomaan viholliset saaneet tuntea stalinilaisen Punaisen Armeijan musertavan iskun.

Punainen Armeija löi Japanin rosvolaumat takaisin Hasanin rannoilla ilässä.

Punainen Armeija vapautti Läntisen Ukrainan ja Läntisen Valkovenäjän työtätekevät verenimijäin ikeestä.

Kunnialla täyttää Punainen Armeija myöskin tehtävänsä maamme kansanvaltaisen hallituksen, Kansanarmeijan ja koko Suomen kansan avustamisessa mannerheimiläisten valkorosvojen ja murhapolttajain laumojen murskaamiseksi.

Punainen Armeija antaa Suomen työkansalle vapauden.

Kunnia Punaiselle Armeijalle!

Kunnia sen perustajalle — suurelle Stalinille!

V. A.

Suomalaisen työläisen elämänkokemuksia Neuvostoliitosta

■

(Kirje Petroskoista)

■

Ennen Neuvostoliittoon saapumistani työskentelin Pohjois-Suomessa kirvesmiehenä proomujen rakennustelakalla. Työtä tehdessäni oli pomo aina takanani ärjymässä ja jos rohkenin pomolle sanoa jotain vastaan, oli siitä seurauksena lopputili, joka merkitsi työttömäksi joutumista. Minä jouduin työväenjärjestöissä toimimiseni johdosta n. s. mustalle listalle ja työtä en saanut.

Tilanteen näin jatkuessa olin pakoitettu siirtymään porvariston vainon takia tänne Neuvostoliittoon. Täällä sain turvapaikan ja työtä. Menin rakennustöihin. Työmaalla minulle annettiin työ ja ohjeet sen suorittamiseen. Tämä tapahtui hyvin ystävällisesti, ilman mitään sivuhuomautuksia, kuten siellä Suomessa oli pomojen tapana tehdä. Eikä työn aikana ollut kirkuvaa pomoa selkäni takana.

Muutaman viikon kuluttua sairastuin ankaraan vatsatautiin. Jouduin sairaalaan hoidettavaksi. Tein sairaalassa maatessani itselleni usein kysymyksen: kuinka maksan sairaala- ym. kulut. Olin Suomessa joutunut sairastamaan ja maksamaan itse kulut, ja toiselta puolen en vielä tuntenut Neuvostoliittoa ja sitä, miten täällä ihmistä kohdellaan. Ja siksi pidinkin suurena ihmeenä kun lääkäri minut kahden kuukauden kuluttua sairaalasta pois laskiessaan selitti, että sairaalakuluja ei tarvitse maksaa, sillä Neuvostoliitossa hoidetaan sairaalassa valtion laskuun. Mutta kun hän antoi samalla minulle sairaslistan ja sanoi, että vasta täsmälleen kolmen viikon kuluttua saan palata työhön, heräsi minussa jälleen epäilevä ajatus: niin pitkää aikaa en millään voi tulla toimeen. Lääkäri selitti kuitenkin, että toimeentuloni turvataan. Minulle toimitettiin lääkärin ohjeiden mukaan ruoka kotiin koko sairausaikanani. Sairaslomani päätyttyä tarkasti minut jälleen lääkäri antaen luvan mennä työhön. Hän kirjoitti sairaslistaani jotain, mitä en osannut kieltä taitamattomana lukea, ja lausui: työpaikkaanne mentyänne esitätte tämän ja saatte palkkanne.

En uskonut omia korviani. Olin varma, että sairaalan tulkki oli kääntänyt minulle lääkärin sanat väärin, tai että jokin väärinkäsitys oli tapahtunut. Mutta lopulta minun täytyi se uskoa. Työpaikallani maksettiin, sairaslistani esitettyäni, täysi palkka koko sairausajaltani. Ja voitte uskoa, että hämmästykseni oli suuri. Tällaista en osannut kuvitellakaan.

Työttömyys, joka on kapitalistisessa maailmassa työläisten suurena kirouksena, on Neuvostoliitossa tuntematonta. Päinvastoin, kaikissa työlaitoksissa on työvoimasta suuri puute. Tätä puutetta ovat työläiset ryhtyneet korjaamaan. Työläiset tekevät tarmokkaasti työtä laitoksensa vuositehtävien täyttämiseksi. Sosialistinen kilpailu ja sen korkein muoto stahanovilainen liike, joita ei tunneta kapitalistisessa maailmassa, ovat työläisillä niitä voimavipusimia, joita hyväkseen käyttäen parhaiten saadaan voitto.

Kysyttänee: mitä merkitsee sosialistinen kilpailu ja stahanovilainen liike? Se merkitsee sitä, että työläiset kilpailevat keskenään nopeimmasta ja parhaimmasta työn suorituksesta, ja siitä miten parhaiten voidaan työ rationalisoida ja saada työn tuottavaisuus kohoamaan, rasittamatta työläistä. Tämä työtehon kohoaminen antaa mahdollisuuden jatkuvalle työväen palkkojen nostamiselle.

Minäkin olen stahanovilainen ja yritän saada mahdollisimman hyvät tulokset Neuvostoliiton hyväksi suorittamassani työssä. Suomessa ollessani en olisi voinut koskaan uskoa, että minun kirveelläni voi tehdä niin paljon kuin nyt sillä teen. Työssäni olen koettanut sovittaa kaikki liikkeeni niin, että ne auttaisivat työtäni ja helpottaisivat sitä. Työpaikallani ei ole mitään liikaa, joka häiritsisi minua. Illalla, kun olen lopettanut varsinaisen työni, valmistan kaiken seuraavaa aamua varten valmiiksi ja jos tiedän jotain tarvitsevani, teen niistä tilauksen varastonhoitajalle, joka varustaa ne minulle aamuksi.

Joka kesä saan täydellä palkalla kahden viikon kesäloman. Olen useamman kerran viettänyt loma-aikani lepokodissa, johon minut ammattiliittojärjestöni on lähettänyt. Lepokodissa on kaikki maksutonta. Lepokodissa on kaikki ajanvietevälineet, urheiluvälineistä, soutuveneistä, pallopeleistä aina shakki- ja tammilautaan saakka. Lepokodeissa on myöskin tapana järjestää yhteisiä retkiä ja matkoja ulos luontoon, historiallisiin laitoksiin, tehtaisiin, valistuslaitoksiin y. m., sanalla sanoen lepokodissa saa levätä iloisesti, ilman mitään huoli. Sieltä palaa mieli iloisena työhönsä.

Kun kaikilla Neuvostoliiton työläisillä ja muilla työtätekevillä on varmuus huomisesta päivästä, kun he tuntevat olevansa maansa todellisia isäntiä, ei ole kumma, jos he rakastavat maataan. Kun kaikki tämä on saavutettu Neuvostoliiton kansojen johtajan Stalinin ohjauksella, on selvää, että jokainen Neuvostoliiton työtätekevä on ylpeä omasta nerokkaasta johtajastaan.

K. Koivunen.

NEUVOSTOLIITON TYÖTÄTEKEVILLÄ ON MAAILMAN KANSANVALTAISIN PERUSTUSLAKI

Joulukuun 5 pnä v. 1936 Neuvostojen VIII ylimääräisessä edustajakokouksessa hyväksyttiin Neuvostoliiton uusi perustuslaki. Tämän perustuslain Neuvostoliiton kansa nimitti stalinilaiseksi perustuslaiksi, koska sen jokainen sana puhui niistä voitoista, jotka oli saavutettu Neuvostoliiton suuren johtajan Stalinin johdolla.

Sellaista perustuslakia, joka turvaisi kaikille kansalaisille oikeuden työhön, lepoon ja sivistykseen, ei ole vielä missään maassa ollut. Tämä perustuslaki on kansanvaltaisin perustuslaki maailmassa. Rinnan taloudellisten oikeuksien kanssa turvaa se kaikille maan kansalaisille myöskin rajoittamattomat poliittiset oikeudet. Kaikki Neuvostoliiton kansalaiset ovat taloudellisessa, valtiollisessa, kulttuurisessa ja poliittisessa elämässä täysin tasa-arvoisia. Stalinilaisen perustuslain mukaan maan kaikilla kansalaisilla, "jotka ovat täyttäneet 18 vuotta, rotuun ja kansallisuuteen, uskontunnustukseen, sivistystasoon, asuinpaikan vakinaisuuteen, yhteiskunnalliseen syntyperään, omaisuusasemaan ja aikaisempaan toimintaan katsomatta, on oikeus osallistua edustajain vaaleihin ja tulla valituiksi..." Tätä suurta valtiollista oikeuttansa ovat Neuvostoliiton kansalaiset jo käyttäneet Neuvostoliiton Korkeinta Neuvostoa ja Liittotasavaltojen Korkeimpia Neuvostoja valitessaan. Vaalit muodostuivat suureksi kansan juhlaksi, jolloin 90 miljoonaa valitsijaa yksimielisesti äänesti asettamiaan ehdokkaita, joiden ensimmäisenä oli suuri kansojen johtaja Stalin.

Stalinilainen perustuslaki on antanut koko kansalle mahdollisuuden osallistua valtion johtoon. Se on saattanut kymmenet miljoonat työläiset ja talonpojat aktiivisesti käsittelemään valtiollisia kysymyksiä. Kun Neuvostoliitossa suoritettiin Korkeimman Neuvoston vaalit, esitti kansa itse tuhansissa työläisten, talonpoikain ja palveluskuntalaisten kokouksissa parhaimmat edustajansa ehdokkaiksi maan korkeimpaan hallintaelimeen. Neuvostokansa asettaa ohjeiksi edustajilleen, että heidän tulee kaikessa toiminnassaan olla sellaisia työtätekevän kansan toimihenkilöitä, kuin oli Lenin. Heidän täytyy olla rehellisiä ja rakastaa omaa kansaansa, asettaa kansan edut kaikkea muuta ylemmäksi. Näissä vaaleissa ilmeni Neuvostoliiton kansojen luottamus suureen johtajaansa Staliniin. Hänen nimeensä liittyvät kaikki saavutukset ja voitot onnellisen elämän rakentamisessa. Siksipä esittävätkin Neuvostoliiton työtätekevät kaikkialla ensimmäiseksi ehdokkaakseen Stalinin.

Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston vaalien aikana v. 1937 joulukuussa oli Stalin asetettu ensimmäiseksi ehdokkaaksi kaikissa vaalipiireissä. Stalin antoi suostumuksensa asettua ehdokkaaksi Moskovan kaupungin vaalipiirissä N:o 1. Joulukuun 11 pnä Stalin piti puheen valitsijoiden kokouksessa, missä hän esitti kiitoksensa valitsijoille siitä luottamuksesta, jota he osoittivat hänelle, asettaessaan Korkeimman Neuvoston jäsenehdokkaaksi. Stalin puhui silloin: "Minä tiedän, mitä merkitsee luottamus. Se velvoitus luonnollisesti langettaa minulle uudet lisävelvollisuudet ja niin ollen uuden lisävastuun. Mitäpäs siitä, meillä, bolshevikeillä, ei ole tapana kieltäytyä vastuunalaisuudesta. Minä otan sen mielihyvin vastaan. Omasta puolestani tahtoisin vakuuttaa teille, toverit, että te voitte pelkäämättä luottaa toveri Staliniin... Voitte luottaa siihen, että toveri Stalin kykenee täyttämään velvollisuutensa kansan edessä... työläisten edessä... talonpoikain edessä, sivistyneistön edessä..."

Koko Neuvostoliiton 183 miljoonainen kansa luottaakin suureen johtajaansa, Staliniin, luottaa kuten omaan isäänsä, sillä jokainen tuntee joka päivä sen huolenpidon, jolla Stalin suhtautuu kaikkiin työtätekeviin. Jokainen sana uhkuu Stalinilaisessa perustuslaissa huolenpitoa työtätekevistä.

(Loppu 7 siv.)

STALIN JA LENTÄJÄT

Stalin on Neuvostomaan uljaiden lentäjäin hyvä ystävä ja isä. Maan lentovoimien kasvu on kiinteästi yhdistynyt Stalinin nimeen.

Neuvostoliiton sankari **V. K. KOKKINAKI** laajemmassa kirjoituksessaan J. V. Stalinista kirjoittaa mm. seuraavaa:

"V. 1938 valmistauduimme toveri Brjandinskin kanssa lentoretkelle Kauko-Itään. Muistan miten kärsimättömästi odotimme Moskovasta lupaa. Viimeinkin, kesäkuun 15 päivän yöllä kello yksi soi asuntoni puhelin. Otin kuulotorven, vastasin:

— Kuuntelen.

— Puhuu Stalin. Hyvää päivää!

Tunsin hyvin tuon äänen. Minulla on ollut onni useamman kerran tavata toveri Stalinia, olla läsnä neuvotteluissa, joihin hänkin osallistui. Tuo ääni jäi mieleeni ikuisesti, se rohkaisee kaikkia lentäjiä vaikeina hetkinä. Tuona yönä käsitin heti, että kysymys lennostamme nähtävästi on ratkaistu.

— Mitenkä on terveytenne laita, toveri Kokkinaki?— kysyi Josef Vissarionovitsh.

Sanoin, että tunnen itseni reippaaksi ja täysin valmiiksi mihin lentomatkaan hyvänsä.

— Oletteko levänneet tänä vuonna? — kysyi toveri Stalin.

Vastasin taas, että olen täysin valmis lentoon, odotan vain lupaa.

— Mitenkä sujuu lentokoneen valmistaminen lentokuntoon? — kysyi toveri Stalin.

Lyhyesti, koettaen olla viivyttämättä toveri Stalinia, kerroin hänelle lentokoneen valmeudesta, laitteiden tarkastuksesta, kaikista mahdollisuuksista, lentomatkan kaikista yksityiskohdista. Stalin kyseli yksityiskohtia lentoreitistä: olisiko se vaikea, onko kaikki yksityiskohtia myöten suunniteltu.

— Tietysti, — vastasin, — olemme kaiken jo suunnitelleet ja harkinneet. Älkää olko levoton, Josef Vissarionovitsh, voitto on meidän.

— Minä en ole huolissani voitoista, — vastasi toveri Stalin, — olen huolissani teistä itsestänne.

Kiitin toveri Stalinia huomaavaisuudesta, suuresta huolenpidosta, kaikesta siitä, mitä hän on hyväksemme tehnyt. Josef Vissarionovitsh toivotti meille menestystä lentomatkan valmisteluissa ja sanoi, että koska hän ei epäile valmistelutöiden pätevyyttä ja huolellisuutta, niin saamme itse päättää matkalle lähdöstä.

— Kuitenkin, — sanoi lopuksi toveri Stalin, — pistäytykää ennen lentoa luonani, toivotamme teille onnea matkalle!"

SUOMEN TYÖTÄTEKEVÄ KANSA!

Työläiset, työläisnaiset, talonpojat!

Suomen armeijan sotilaat!

Suomen kansan pyövelien ja tyrannien, Mannerheimien, Rytien, Tannerien veriset tihutyöt jatkuvat lakkaamatta. Ei siinä kyllin, että he syöksivät Suomen kansan rikolliseen ja toivottomaan sotaan Suomen suurta naapuria, Neuvostoliittoa vastaan. He ovat alkaneet sodan myös Suomen kansaa vastaan. Rauhallinen väestö ajetaan väkipakolla pois kaupungeista ja kylistä. Suojeluskuntalaiset ja upseerit ovat tulella tuhonneet monia kyläkuntia ja asutuskeskuksia Karjalan Kannaksella ja Itä-Suomessa.

Rydin ja Tannerin hallituskoplan käskystä karkoitetaan 48 tunnin sisällä VIIPURIN, TURUN, KOTKAN ja muiden Suomen kaupunkien asukkaat.

Suomen työläiset, talonpojat, virkailijat, henkisen työn tekijät ja sotilaat!

Teidät karkoitetaan pois kotiseuduiltanne, heitetään taivasalle, kotinne poltetaan, omaisuutenne tuhotaan, koko elämänne syöstään häviöön. Teidän äideistänne, vaimoistanne, sisaristanne, lapsistanne tehdään kodittomia kerjäläisiä. Yhdellä iskulla hävitetään kansan pitkäaikaisen työn hedelmät. Suomen kansan vuosisatainen kulttuuri tuhotaan. Niin voivat menetellä ainoastaan kansan veriviholliset! Se on sotaa omaa kansaa vastaan, se on oman kansan kavaltamista. Kenraalien, pankkiherrain, kartanonomistajain ja kapitalistien koplakunta polkee Suomen vapauden ja kulttuurin kansan vereen ja tuskaan, mutta tuon maanpetturikoplan ulkolaiset imperialistiset isännät hykertelevat mielihyvästä käsiään ja ylistelevät rikollisjoukkiota.

Suomen työtätekevät! Suomen armeijan sotilaat! Kauanko aijotte sietää tätä hävitystä ja häväistystä?

On aika saada loppumaan kansan kärsimykset, saada kuivumaan naisten ja lasten kyyneleet. On aika tehdä loppu valapattoisten kansansortajain harjoittamasta rosvoriehunnasta. Älkää antako hävittää asuntojanne!

Työläiset! Älkää antako polttaa tehtaitanne!

Sotilaat! Kääntäkää aseenne kotiliesienne tuhoojia vastaan! Siirtykää Kansanhallituksen puolelle, jota johtaa OTTO KUUSINEN. Se hallitus tuo maalle rauhan! Se on solminut sopimuksen keskinäisestä avunannosta ja ystävyydestä Neuvostoliiton ja Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan välillä. Tämä sopimus turvaa Suomen riippumattomuuden, se turvaa Suomen kansan rauhallisen elämän ja kukoistuksen, se vapauttaa teidät sodan kauhuilta ja hävitykseltä.

Alas veriset kansan pyövelit, Mannerheimin, Tannerin, Rydin kavaltajakopla! Alas talonpoikain talojen ja työläisasuntojen murhapolttajat!

ELÄKÖÖN VAPAA SUOMEN KANSA JA SEN KANSANHALLITUS!

LENINGRADIN SOTILASPIIRIN TIEDONANTO

Joulukuun 19 pnä oli pääasiassa tiedustelutoimia, pieniä kahakoita ja siellä täällä tykkitulta.

Muutamin paikoin oli lentovoimiemme tiedustelulentoja ja osittain taistelutoimintaa. Ilmataisteluissa on ammuttu alas 12 vihollisen lentokonetta. Meidän lentokoneistamme yksi ei palannut takaisin.

Ryhmä Baltian laivaston laivoja pommitti menestyksellisesti Koiviston rannikkopattereja.

Poljetuille ihmisarvo

Jos kukaan, niin Suomen kutomotyöläisnainen on tyystin riistetty ja poljettu.

Suomen kutomotehtaissa ovat palkat kaiken arvostelun alapuolella. Jos toiset työläiset vielä joskus saavat hankituksi itselleen kunnon vaatteet, niin enemmistö kutomotyöläisistä ovat pakoitetut käymään aina kehnosti puettuna. Jos toiset voivat edes joskus hankkia itselleen kunnollista ravintoa, niin kutomotyöläiset ovat aina pakoitetut syömään tehtaan ruokalassa (missään muualla ei ole niin halpaa) ruuan irvikuvaa. Tällaisesta ravinnosta seurauksena luonnollisesti nuoret tytötkin näyttävät jo vanhuksilta. Harvinaista ei ole myöskään se, että kutomotehtaiden naiset joutuvat usein menemään vielä iltaisin kadulle ruumiillaan hankkimaan lisää leipärahaa.

Kaiken tämän huutavan kurjuuden lisäksi pikkuporvarit hurskaalla naamalla ja kauhulla puhuvat noista "huonoista ihmisistä" ja suorastaan pelkäävät katsoakin "tehtaan likkoja". Papit saarnaavat kirkoissa, että puuvillatehtaan naisten synnillisen elämän näkee jo heidän kasvoistaankin. Papit yrittivät panna nälän uurtamat jäljet "synnin" niskoille.

Voiko kutomotehtaan nainen kaiken tämän jälkeen vielä ajatella jollain tavoin valistaa itseään? Muutamat tehdaskapitalistit pakoittavat työläisensä väkisin tilaamaan porvarillisen sanomalehden, jonka hinta ilman työläisen suostumusta otetaan palkasta pois. Puhe kutomotehtaan työläisnaiselle elokuvista ja teattereista saattaisi hänet kauhistumaan. Mistä sellaiset rahat? Radio, hyvät kirjat, luennot, iltakoulut, taideharrastukset ovat hänelle tuntemattomia.

Niinpä huomattava osa kutomotyöläisistä onkin vaipunut uskonnon valtaan. He koittavat sen mystillisyydestä löytää jotain kannatinta elämälleen.

Suomen kutomotyöläisten asunto-olot ovat luonnollisesti palkan mukaiset.

Tällaisissa olosuhteissa onkin kutomotyöläisten keskuudessa äärettömän laajaile levinnyt yhteiskunnallinen tauti — keuhkotauti. Suomessa on työläisten keskuudessa vakiintunut mielipide, että keuhkotautiin sairastunut on ilman muuta tuomittu kuolemaan. Tämä mielipide johtuu siitä, että työläisillä ei ole varoja ja mahdollisuutta taistella tätä tautia vastaan.

Rahapösöt pitävät kutomotehtaiden työläisnaisia rautapihdeissä. Lapsensa he synnyttävät kauhulla, koska ei ole lapsille tarjottavana minkäänlaista iloa. Saisiko lapsensa opiskella? Ei toki. Jos joku vielä vaivalla jaksaa kustantaa lapsellensa kansakoulun, niin pitemmälle ei puhettakaan. Hänen lapsensa kyvyt tyrehtyvät tehtaan humuun.

Konekiväärimiesten öinen retki

Lähenee yö. Inon linnake on jäänyt taakse. Ryhmä taistelijoita kulkee rantaa pitkin kiemurtelevaa tietä myöten. Vihollinen peräntyy jättäen joka askeleelle ansojaan. Erittäin vaikeata on koneiden liikkua — ne törmäävät tuon tuostakin keinotekoisiin esteisiin tai takertuvat suohon. Pioneerit työskentelevät rauhallisesti, taistelijat auttavat miehuullisesti toinen toistaan. Tätä taisteluhengen yhdistämää teräsrivistöä ei voida pysähdyttää millään.

Konekiväärioosasto etenee. Tiellä viruu haavoittuneita suomalaisia sotilaita, jotka vihollinen on jättänyt tielle perääntyessään. He värisevät ohuissa mantteleissaan ja heidän kasvoillaan on pelon ilme, sillä heille oli uskoteltu, että punaiset ampuvat vankeja. Heidät kannetaan sanitäärivaunuun ja heidän haavansa sidotaan melkeinpä tulilinjoilla. Heidät ruokitaan ja heidät peitetään lämpimillä peitteillä. Autojen valot valaisevat kalpeita kasvoja jo väsyneitä silmiä, joista kuvastuu ihmettelyä ja toivoa: he jäävät elämään.

Metsästä on tavattu upseeri. Tämä likainen ryysymekko on löydetty puusta — kuinka vähän tämä villiintynyt olento onkaan ihmisen kaltainen. Hän lupaa näyttää, mihin on kätketty miinoja, hän vannoo kertovansa kaiken, kunhan vain hänen annetaan syödä. Kolmeen päivään hän ei ole syönyt mitään, hän pelkäsi käydä metsään piiloitettuihin ruokatarpeisiin käsiksi. Metsissä oleskelevat rosvot pysyttelevät pienissä ryhmissä pelon ja kostonhimon valtaamina. He ovat yhtä vaarallisia kuin villipedot.

Tämä yö — yksin jo tämä yö osoitti selvästi, että valkosuomalaisten kortit on lyöty sekaisin. Eivät auta huonot tiet eivätkä suot, nämä ylpeiden "suur"-Suomen "ritarien" päävaltit. Tiet saatetaan jälleen kuntoon, samalla raivataan myöskin uusia teitä. Eivät auta myöskään metsäjoukkiot — ne eivät ole saaneet hämminkiä aikaan punaisten taistelijain riveissä, ne osoittautuivat itse työnnetyiksi kuoleman pihtiin. Eivätkä auta miinatkaan. Me näimme, kuinka suomalainen upseeri omaan miinaansa ajettuaan lensi hevosineen ilmaan. Tällainen on Suomen taantumuksellisten sotakiihkoilijain kiertämätön loppu.

Tykkien ammukset ulvovat herkeämättä. Konekiväärit papattavat, sallimatta vihollisen hetkeäkään levähtää. Taistelijat valtaavat yhä uusia asemia karkoittaen vihollisen.

P. P.

Toimiva armeija, Karjalan Kannas.

Neuvostoliiton työtätekevillä on maailman kansanvaltaisin perustuslaki

(alku 6 siv.)

Parhaillaan Neuvostoliiton kansa valmistautuu valitsemaan tämän perustuslain mukaan paikallisia neuvostoja — paikallisia valtaelimiä. Jo kaksi kuukautta on kautta maan ollut käynnissä vaalikampailu, joka on erittäin selvä todistus Neuvostoliiton perustuslain kansanvaltaisuudesta. Kymmenet miljoonat neuvostokansalaiset osallistuvat näiden vaalien järjestämiseen. Kaikkialla — kaupungissa, tehtaissa ja laitoksissa, kollektiivitalouksissa ja oppilaitoksissa, puna-armeijalaisten joukko-osastoissa pidetään kokouksia, joissa työtätekevät esittävät ehdokkaita paikallisiin neuvostoihin valittavaksi. Valitsijat käsittelevät erikoisella tarkkuudella ja huolella jokaista ehdokasta ja esittävät ainoastaan tarkoin tunnettuja parhaimpia työläisiä, talonpoikia ja sivistyneistön edustajia ehdokkaiksi.

Esimerkkinä siitä, ketä Neuvostoliiton työtätekevät esittävät valittaviksi paikallisiin neuvostoihin, kenelle he uskovat valtiollisten asiain hoidon ja omat elämän kysymyksensä, kenen tehtäväksi he antavat paikallisen neuvoston työn, jonka täytyy huolehtia kouluista, sairaaloista sekä kaikista muista kysymyksistä, voivat olla Kievin alueen Knjashitshin kylän ehdokkaat. Ketä ovat sitten nämä ehdokkaat? Kuka hoitaa valtion asioita Knjashitshin kylässä? Knjashitshin kylässä työtätekevät ovat esittäneet ehdokkaikseen neuvostoon parhaimmat työntekijänsä kollektiivitalonpoikaisnaisen Marina Dranikinan, opettaja Anna Stepkon, kollektiivitalouden puheenjohtajan Pavel Dranikinin, alakeskikoulun johtajan Semjon Kovalenkon ja 60-vuotiaan kollektiivitalonpojan Ponomarenkon, joka korkeasta iästään huolimatta työskentelee erikoisen ahkerasti. Tällaisia rehellisiä ja antautuvia työntekijöitä kansa esittää neuvostoihinsa.

Tarkastamattomia, tuntemattomia ja niitä, jotka eivät ole työssään kunnostautuneet ei kansa neuvostoihin esitä. Ja jos joku neuvoston edustajista ei omassa työssään noudata kansan antamia evästyksiä, niin "hänet voidaan milloin tahtosa kutsua pois valitsijain enemmistön päätöksellä", kuten säätää Neuvostoliiton perustuslaki.

Neuvostomaan kansa on valinnut ensimäiseksi ehdokkaakseen suuren johtajansa Stalinin. Tällä on neuvostokansa taasen osoittanut rajatonta luottamustaan kommunistiselle puolueelle, jonka johdolla se on saavuttanut kaikki oikeutensa.

Stalinilainen perustuslaki, joka turvaa kaikille kansalaisille oikeuden työhön, lepoon ja sivistykseen, on tienviittana kaikille maailman työtätekeville.

J. Pakkanen.

Suomalaisen kollektiivitalouden puheenjohtaja

Leningradin alueella olevan kollektiivitalous "Taiston" puheenjohtajalla Maria Pukilla on hyvän organisaattorin ja mainion toverin maine. Oman sekä naapuripaikkakunnan asukkaat puhuvat hänestä kuten henkilöstä, joka todella on ansainnut kansan luottamuksen. Maria Pukin ehdokkuutta Leningradin alueneuvostoon Vyiritsan 138:s vaalipiiri kannatti yksimielisesti.

Maria Pukin ehdokkuudelle omistettuun vaalien edelliseen kokoukseen saapuivat nuoret ja vanhat kollektiivitalonpojat "Kyntäjästä", "Kommunaarista", saapuivat "Komsomolets" tehtaan työläiset sekä toimitsijat.

Kokous pidettiin tehtaan valoisassa juhla-asuun laitetussa verstaassa. Sinne kokoontui yli 250 henkeä. Pakkaaja Sokolov, insinööri Rubannik sekä toiset kokouksessa esiintyneet puhuivat ehdokkaastaan erikoisella lämmöllä, kertoivat hänen elämästään ja tarmokkaasta työstään kollektiivitalouden vahvistamiseksi.

Maria Pukki syntyi v. 1915 köyhässä suomalaisessa perheessä. Ilotonta oli suomalaisen köyhälistön elämä tsaarin aikana. Ilman maapalaa, ilman oikeuksia — siinä tsaarinvallan lahjat köyhälistölle. Elämä alkoi vasta Lokakuun vallankumouksen jälkeen. V. 1931 liittyi Marian isä yhtenä ensimmäisistä kollektiivitalouteen, jossa silloin hetkellä oli kuusi taloutta. Neuvostovalta antoi mahdollisuuden opiskeluun kaikille, jotka pyrkivät saamaan tietoja. Maria päätti suomenkielisen keskikoulun. Koululaisena hän kävi kesäisin töissä kollektiivitaloudessa. Päätettyään koulun v. 1934 Maria sitoi itsensä vieläkin kiinteämmin kollektiivitalouteen ja vuoden kuluttua hän johti menestyksellisesti maitotalousfarmia. V. 1937, jolloin kollektiivitalouden johdon huolimattomuudesta arteta asiat alkoivat kulkea huonosti, päättivät kollektiivitalonpojat valita puheenjohtajakseen Maria Pukin.

Marian täytyi tehdä paljon työtä saadakseen talouden tilan sekä työkurin jäsenten keskuudessa kohotettua. Jo v. 1938 saatiin kollektiivitalouden pelloilta runsas sato.

Saavutuksistaan kollektiivitalouden vahvistamisessa Maria sai kunnian osallistua Yleisliittolaiseen Maatalousnäyttelyyn.

Vieläkin runsaampi sato saatiin v. 1939. Työpäivän arvo kohosi suuresti.

Maria Pukin puhe kokouksessa oli lyhyt. Hän kiitti tulisesti tilaisuudesta [illegible] tuneita hänelle osoitettu luottamuksesta sanoen:

"Ehdokkuuteni Leningradin Alueneuvostoon innostaa minua edelleen palvelemaan pyhästi kollektiivitalouden rakennustyötä, meidän suurta sosialistista isänmaatamme!"

"TEMPS" SUOMALAISTEN VALKOROSVOJEN AVUSTUSSUUNNITELMISTA

Ranskan ja Englannin imperialistisissa piireissä pohdittavana oleva kysymys suomalaisten valkorosvojen auttamisesta kuvastuu myöskin näiden maiden sanomalehdistössä. Niinpä esiintyi Ranskan raskaanteollisuuden äänenkannattaja "Temps", joka on myöskin Ranskan ulkoasiain ministeriön virallinen lehti, avun antamisen puolesta mannerheimien ja tannerien koplalle jo ennen kuin Kansainliitto käsitteli kään "Suomen kysymystä".

"Tempsin" mielipiteen mukaan ei asia saa rajoittua Mannerheimin varustamiseen vain aseilla. Ranskalaisten avunantosuunnitelmat menevät paljon kauemmaksi. "Temps" asettaa kysymyksen sotajoukkojen lähettämisestä (kenen joukkoja, siitä "Temps" toistaiseksi vaikenee) Pohjois-Suomeen ja maihinnousujoukkojen lähettämisestä Petsamoon, "käyttäen hyväksi sen Muurmannin retkikunnan kokemusta, jonka liittovallat lähettivät Muurmanniin v. 1918".

Nämä ranskalaisen lehden "avomieliset" lausunnot osoittavat, että sodanlietsojain piirit eivät ole mitään oppineet. Imperialistien houresuunnitelmat Suomen kansanvaltaa vastaan, joka miehuullisesti puolustaa maansa riippumattomuutta, osoittavat, että Suomen valkorosvojen lontoolaiset ja parisilaiset suosijat ovat lopullisesti menettäneet käsityksen asiain todellisesta tilasta.

ANDERSEN-NEXÖN KIRJAT ROVIOLLA

Skandinaavian maiden taantumuksellisen sanomalehdistön kamppailu kuuluisaa kirjailijaa Martin Andersen-Nexöä vastaan sen johdosta, että hän esiintyi Suomen Kansanvaltaisen Kansanhallituksen puolesta, on saanut mitä räikeimpiä muotoja. Ruotsalainen lehti "Ny Dag" tiedoittaa, että eräissä Tanskan kaupungeissa kerättiin kirjastoista kaikki Andersen-Nexön kirjat ja poltettiin roviolla.

"ADMIRAL GRAF SPEE" UPOTETTU

BERLINI, 18 joulukuuta (TASS). Lehdet julkaisevat seuraavan Saksan tietotoimiston tiedoituksen:

Uruguayn hallitus ei antanut linjalaiva "Admiral Graf Speelle" riittävää aikaa käytettäväksi korjausten suorittamista varten. Tämän johdosta antoi Hitler määräyksen kapteeni Langsdorffille itse hävittää laiva räjähdyttämällä se. Määräys pantiin täytäntöön Uruguayn vesien ulkopuolella.

*

Linjalaiva "Admiral Graf Spee" oli uusin kolmesta saksalaisesta uiniskutusta taskulinjalaivasta (muut — "Deutschland" ja "Admiral Scheer"). Sen rakentaminen päätettiin vuoden 1936 tammikuussa. Sen nopeus on 26 solmua, kantavuus 10.000 tonnia, miehistö 926 henkeä. Linjalaivan varusteisiin kuului kuusi 11-tuumaista tykkiä, kahdeksan 5,9-tuumaista tykkiä, 14 ilmatorjuntatykkiä. Sen kannella oli 2 lentokonetta. Linjalaivan rakentaminen tuli maksamaan 3 miljoonaa 750.000 puntasterlingia.

ENGLANTILAISET TAANTUMUKSELLISET VAATIVAT TYÖLÄISTEN ELINTASON HUONONTAMISTA

Englannin taantumuksellinen sanomalehdistö on alkanut suuren kamppailun Englannin työväenluokan elintason huonontamiseksi. Tämän yhteydessä julistetaan, että on otettava esimerkkiä Ranskan työläisistä, jotka ovat olleet pakoitettuja tekemään suuria myönnytyksiä, että kaikenlaiset Englannin työläisen palkkain korotukset, joita työläiset vaativat tavarain hintain nousun yhteydessä, saattavat uhata Ranskan ja Englannin taloudellista yhteistoimintaa.

Englantilainen aikakausilehti "Ekonomist" kirjoittaa Englannin ammattiliikkeen johtajien olleen pakoitettuja tekemään johtopäätöksen, että Englannin työläisten täytyy tehdä määrättyjä uhrauksia, jotta Englanti ei jäisi jälelle "Ranskan sotatoimenpiteistä".

Englantilaisia lentokoneita ammuttu alas

Saksan tietotoimisto tiedoittaa, että englantilaisten lentokoneiden Saksan rannikolle tekemän hyökkäyksen tuloksena Saksan hävittäjälentokoneiden tuhoamien 34 englantilaisen pommittajakoneen lisäksi tuhosi Saksan ilmatorjuntatykistö yhden lentokoneen ja toinen oli pakoitettu tekemään hätälaskun mereen. Näinollen hävitettiin yhteensä 36 englantilaista pommittajalentokonetta.

AMERIKAN SUOMALAISET TERVEHTIVÄT SUOMEN KANSANHALLITUSTA

NEW YORK, 18 (TASS). Amerikan "Suomalaisten työläisten liitto" on lähettänyt tervehdyksen Suomen Kansanhallituksen johtajalle Kuusiselle.

"Tervehdimme teitä, Suomen työläisten ja koko Suomen kansan rakastamaa johtajaa, — sanotaan tervehdyksessä. — Toivomme, että Suomen Kansanhallituksen lippu pian liehuu Helsingissä. Suomen kansa vapautuu sortajistaan, jotka jo kauan ovat provosoineet sotaa Neuvostoliittoa vastaan".

Myötätuntosuuskokouksia Englannissa

LONTOO, 19 (TASS). Joulukuun 17 pnä pidettiin Birminghamissa kokous, johon osallistui 3 tuhatta henkeä. Kokouksessa esiintyi tunnettu professori Houldain. Kokouksen osanottajat hyväksyivät Neuvostoliiton politiikan.

LONTOO, 19 (TASS). Haddersfield'ssä pidetyssä 19 ammattiliiton, osuuskauppaja muiden järjestöjen edustajien neuvottelukokouksessa hyväksyttiin päätöslauselma, jossa vaaditaan viipymättä lopettamaan sota ja kutsumaan koolle rauhan neuvottelu.

Päätöslauselmassa neuvottelukokouksen osanottajat ilmaisivat solidarisuutensa Neuvostoliiton politiikkaa kohtaan: "Emme yhtään lentokonetta, emme ainoatakaan tykkiä, emme penceyäkään anna Suomen kapitalistisille hallitusmiehille".

Montevideossa kokous Neuvostoliiton kunniaksi

NEW YORK, 19 joulukuuta (TASS). Äskeiseen pidettiin Montevideossa (Uruguay) kokous Neuvostoliiton kunniaksi. Osallistujia oli useita tuhansia. Kokouksen osanottajat tervehtivät Neuvostoliittoa ja lupasivat puolustaa sitä taantumuksellisten ainesten hyökkäyksiltä.

RAUHANLIIKE ENGLANNISSA

LONTOO, 17 joulukuuta, (TASS). "Rauhan puolesta toimivan neuvoston" järjestämässä kokouksessa, joka pidettiin Lontoossa joulukuun 15 päivänä, osallistui tuhansia naisia. Kokouksessa hyväksyttiin päätöslauselma, jossa vaaditaan sotatoimien lopettamista.

Englantilaisten sotavoimien tappiot

LONTOO, 18 joulukuuta (TASS). Englannin lehdistö julkaisee Ranskan sotilasjohdon virallisen tiedonannon, jossa sanotaan, että Englannin länsirintamalle lähettämät joukot ovat kärsineet tappioita. Uhrien tarkkaa lukumäärää ei ilmoiteta.

*

LONTOO, 18 joulukuuta (TASS). Englannin ilmailuministeriö on julkaissut tuhoutuneiden lentäjien 14:nnen nimilistan. Englannin ilmailuvoimat ovat menettäneet 66 kaatuneina ja haavoihinsa kuolleina, 5 henkeä on hävinnyt jäljettömiin ja yksi haavoittunut taistelussa.

"Daily Ekspress" lehti kirjoittaa, että sodan alusta lähtien ovat Englannin ilma- ja merilaivasto menettäneet kuolleina ja haavoittuneina 2.686 henkeä.

Työväen puolueen järjestöt tuomitsevat Toimeenpanevan komitean kannan

LONTOO, 19 joulukuuta (TASS). Työväen-puolueen Edinburgin järjestön neuvottelukokouksessa yritti puolueen Toimeenpanevan komitean jäsen Dalton selvittää, minkälaisia tarkoituksia on Työväenpuolueella nykyisessä sodassa. Mutta kaikki neuvottelukokouksen osanottajat antoivat yksimielisen vastaiskun Työväenpuolueen johtajalle. Kolmekymmentä edustajaa tuomitsi päättävästi Toimeenpanevan komitean kannan.

Työväenpuolueen jäsen, parlamenttiehdokas Mattews erosi Työväenpuolueesta ja liittyi kommunistiseen puolueen jäseneksi. Mattews sanoi, että hän ei, kuten useat muutkaan Työväen-puolueen jäsenet, hyväksy Toimeenpanevan komitean kantaa. Hänen sanojensa mukaan on työväen-puolueen paikallisten järjestöjen kokouksissa viimeaikoina käynyt selville, että yli 90 prosenttia kokousten osanottajista on esiintynyt sotaa vastaan. Mattews korosti, että Työväenpuolueen johtajat ovat neuvostovastaisen kamppailun aktiivisimpia osanottajia.

RANSKAN SOTAMÄÄRÄRAHAT v. 1940 ENSI NELJÄNNEKSELLE

PARISI, 19 joulukuuta (TASS). Havasin tietotoimisto tiedoittaa, että Ranskan hallitus on antanut edustajakamarille 72 miljardiin frangiin nousevan sotamenoarvion vuoden 1940 ensimmäiselle neljännekselle. Edustajakamari tulee lähipäivinä käsittelemään tätä arviota.

TOIMITUSKUNTA

KANSAN VALTA

p. TAMMIKUUTA v. 1940 | SUOMEN TYÖTÄTEKEVIEN KANSANRINTAMAN ÄÄNENKANNATTAJA | № 4 (23) KESKIVIIKKO

OUKKOAMPUMISIA JA VANGITSEMISIA VALKO-SUOMEN ALUEELLA

Tukholmasta ilmoitetaan, valko-Suomen alueella uu ennenkuulumattoman ara terrori. Kuusisen johalle Kansanhallitukselle Punaiselle Armeijalle ötämielisten työläisten ja mpoikain yleiset vangitset ja ampumiset ovat neet yleisiksi ilmiöiksi ssä kaupungeissa ja kylissä, jotka vielä ovat valkomalaisten halussa, manrheimiläiset rosvojoukkiot rittavat tarkastuksia ja ojahteja "epäluotettavien" dättämiseksi.

Sanomalehti "Svenska Tagaget" tiedoittaa tammikuun numerossa työläisten ukkoampumisista Pohjoisomessa. Norjalainen sanomalehti "Arbeiderbladet" yöskin kirjoittaa vallankumouksellisten työläisten vangitsemisista ja ankarasta pahoinpitelystä. Norjaan saapuneet suomalaiset pakolaiset kertoivat "Arbeiteren" kirjeenvaihtajalle, että valkosuomalaiset sotaherrat leimaavat kaikki vasemmistolaiset työtätekevät "vakoilijoiksi." Valko-suomalaiset viranomaiset olivat jo ennen sodan alkamista valmistaneet luetteloita vallankumouksellisista työläisistä, sivistyneistöstä ja talonpojista. Nyt Puna-armeijan joukko-osastojen lähestyessä heidät vangitaan ja saatetaan vakavien pakkotoimenpiteiden alaisiksi.

Huolimatta näistä raakalaistoimenpiteistä leviää väestön keskuudessa vastarinnan henki mannerheimpyöveleitä vastaan.

SUOMEN VALKOINEN VALTAKOMENTO ON LAIMINLYÖNYT ÄITIYDEN- JA LASTENSUOJELUN

Suomessa synnyttää ilman äkärin apua noin 2/3 äideistä. Kätilöapua saa vain noin 0 prosenttia synnyttävistä, ten ilman apua synnyttää olmas osa Suomen naisista. Noin kolmannessa osassa omen kuntia ei ole yhtään ätilöä, lääkäreistä, sairaaista ja synnytyslaitoksista uhumattakaan.

Lasten kuolevaisuus ensimmäisellä ikävuodella on omessa pysynyt tavattomaan suurena. Vielä v. 1936 ikaista elävänä syntyyttä, tuhatta lasta kohden uoli ensimmäisellä vuoella 72. Maaseudulla ynnytysapua ei o aatavissa ja jos iot ovat viela uin kaupungeissa n kuolevaisuuspro n suurempi kuin kaupungeissa. Erikoisen suuri on uolevaisuusprosentti n.s. iottomien lasten keskuudessa, joita tekohurskas valkoisen komento on erikoisesti pyyksyt. Niinpä näiden lasten keskuudessa vielä 1936 oli kuolleisuus 1000 elävää syntynyttä lasta kohden ensimmäisellä ikävuodella 102,1 s.o. lähes kaksinkertainen muihin lapsiin verraten.

Kaikista suurin kuolevaisuus alle vuoden vanhojen lasten keskuudessa on Oulun, Kuopion ja Viipurin lääneissä, s.o. maamme köyhimmillä seuduilla, jotka valkoinen valtakomento on laiminlyönyt ja jossa maamme tukkiyhtiöt ovat mielin määrin mellastaneet — anastaneet haltuunsa parhaimmat viljelysmaat ja teettänee töitä suoranaista orjuutta muistuttavilla palkkaehdoilla.

Suomen kansan äidit täydellä syyllä odottavat, että Kansanvaltainen Suomi ottaa heidän asiansa omakseen. Äidit ja lapset ovat kansan tulevaisuus — siksi — Kansanvaltaisen Suomen voitto on äitien ja lasten voitto.

Lääkäri.

NEUVOSTOLIITON TURKISSA OLEVA LÄHETTILÄS TERENTJEV SARADJOGLUN LUONA

Turkissa oleva Neuvostoliiton lähettiläs toveri Terentjev ävi eilen Saradjoglun luona moittaen hänelle, että Neuostoliiton hallitus on lahjoitanut 10 tuhatta dollaria itäen Anatolian maanjäristyksestä kärsineiden auttamiseksi. Saradjoglu pyysi sanomaan Neuvostoliiton hallitukselle Turkin hallituksen ja Turkin kansan kiitoksen ja että viimemainitut antavat arvoa tuolle ystävyyden osoitukselle.

RUOTSIN TAANTUMUS RAIVOAA

Suomen kansan taistelussa vapautensa puolesta, ovat Ruotsin työtätekevät kommunistisen puolueensa johdolla antaneet sille voimakasta veljellistä tukeaan. Heti kun Suomeen perustettiin uusi Kansanhallitus, kun Suomi julistettiin Kansanvaltaiseksi Tasavallaksi, Ruotsin kommunistiset lehdet "Ny Dag" ja "Arbetar Tidningen" julkaisivat Suomen kommunistisen puolueen ja Kansanhallituksen julistukset, näin tiedoittaen ja osoittaen maailmalle mikä hallitus Suomessa on todella kansanhallitus, jonka jokainen askel on otettu Suomen kansan onneksi.

Jo tällöin, näiden julistusten julkaisemisen yhteydessä, hyökkäsi Ruotsin taantumus yllämainittujen lehtien kimppuun ja on senjälkeen jatkuvasti harjoittanut provokatiota niitä vastaan. Suomen mannerheimiläisten kumppanien, Ruotsin mustan taantumuksen vainosta huolimatta jatkaa Ruotsin kommunistinen puolue rohkeasti sankarillista taistelua Suomen kommunistipuolueen rinnalla, auttaen ja tukien sitä.

Viime päivinä ovat Ruotsin kommunistilehdet "Ny Dag" ja "Arbetar Tidningen" julkaisseet kirjoituksia, joissa puolustavat Suomen Kansanhallitusta ja Kansanvaltaista Tasavaltaa. Ruotsin mustat voimat eivät ole nytkään viivytelleet hyökätessään lehtien kimppuun. Mainittujen kirjoitusten johdosta "Ny Dagin" vastaava toimittaja Erikson ja "Arbetar Tidningenin" toimittaja Andersson ovat tuomittu kolmen kuukauden vankeusrangaistukseen kumpikin.

Tämäkään vainotoimenpide ei auta Ruotsin taantumusta hiventäkään. Vankilaan teljetyt taistelijat tietävät, että heidän takanaan on Suomen ja Ruotsin kansat.

RUOTSIN TAANTUMUKSELLISTEN PROVOKATSIOONIA

Tukholma, 7 tammikuuta (TASS). Kommunistista puoluetta ja työväenjärjestöjä vastaan lehdistössä käydyn pitkäaikaisen kamppailun jälkeen on Ruotsin taantumus turvautunut voimakkaampiin keinoihin. Viime yönä räjähti pommi talon pihalla, jossa sijaitsee Ruotsin kommunistisen puolueen keskuskomitea ja "Ny Dag"-lehden toimitus. Vaurioita ei tapahtunut.

Porvarilehdistö käyttää nyt tätä Ruotsin taantumuksen viimeistä provokatiota verukkeena syyttäessään kommunisteja "räjähdyksen valmistelusta".

LENINGRADIN SOTILASPIIRIN ESIKUNNAN TIEDONANTO

Tammikuun 8 päivänä ei rintamalla tapahtunut mitään merkittävää.

UHTUAN, REPOLAN ja PETROSKOIN suunnilla on ollut tiedustelujoukkueiden toimintaa.

KARJALAN KANNAKSELLA tiedustelijain toimintaa, kivääri-, konekivääri- ja tykkitulta.

Huonon sään vuoksi ovat ilmailuvoimamme suorittaneet ainoastaan tiedustelulentoja.

NORJALAISEN AMMATTILIITTOTOIMIHENKILÖN VASTALAUSE VALKOSUOMALAISTEN AVUSTAMISTA VASTAAN

Oslo, 8 tammikuuta (TASS). Kautta koko Norjan leviää vastalauseliike valkosuomalaisten avustamista vastaan. Äskettäin Oddan kaupungissa (Norjalainen teollisuuskeskus) huomattava ammatillinen toimihenkilö Arttur Berg esiintyessään lausui vastalauseensa valko-suomalaisten avustamista vastaan.

"Norjan työväenluokka, — lausui Berg, — joka v. 1918 tuki Suomen proletariaattisen taistelussa tsaarin kenraali Mannerheimiä vastaan, ei tule nytkään auttamaan Suomen kansan pyöveliä".

Englannin työtätekevät tervehtivät Neuvostoliiton politiikkaa

Esiintyessään ammattiliittojen ja työväenpuolueen Genlin (Staffordin kreivikunta) konferenssissa, työväenpuolueen parlamenttijäsen Pritt käsitteli yksityiskohtaisesti mannerheimiläisen Suomen ja kapitalistisen Englannin välillä olevia hämäräperisiä yhteyksiä ja kehoitti konferenssin edustajia päättävästi taistelemaan taantumuksen käymää Neuvostoliiton vastaista kamppailua vastaan. Eräs lontoolainen sähkötyöntekijäin ammattiliitto-osasto on hyväksynyt päätöslauselman, jossa se korostaa kielteistä suhtautumistaan Europassa käytävään imperialistiseen sotaan nähden. Päätöslauselmassa tuomitaan taantumuksellisen sanomalehdistön panettelut Suomen Kansanhallitusta ja Neuvostoliittoa vastaan.

MONGOLIAN KANSALLISEN TASAVALLAN JA MANDSHU-KUON VÄLISEN RAJAN TARKISTUSKOMITEAN YHTEINEN VIRALLINEN TIEDONANTO

Mongolian Kansallisen Tasavallan ja Mandshu-kuon välisen rajan tarkistamisen sekakomitean yhdeksäs istunto oli tammikuun 7 päivänä Harbinissa "Uusi Harbin" hotellissa, jossa sijaitsee Japanin ja Mandshu-kuon edustajisto. Mandshu-kuon hallituksen valtuutetun h. Kamejaman puheenjohdolla

Jatkettiin neuvotteluja rajan tarkistamiseksi kartalle.

Sekakomitean seuraava istunto pidetään tammikuun 9 päivänä neuvosto-mongoolialaisen edustajiston huoneustossa.

(TASS).

JAPANIN MINISTERIÖ HYVÄKSYNYT KALASTUSSOPIMUKSEN JAPANIN JA NEUVOSTOLIITON VÄLILLE

"Domei Tsusin" tietotoimisto tiedoittaa, että tammikuun 6 päivänä ministeriön ylimääräisessä istunnossa hyväksyttiin kalastussopimus Japanin ja Neuvostoliiton välille v. 1940. Sopimuksen pöytäkirja annetaan salaisen neuvoston vahvistettavaksi.

Taantumus yrittää kiristää otettaan

On alkanut yleinen taantumuksen hyökkäys työväenliikettä ja kaikkia niitä voimia vastaan, jotka esiintyvät imperialistista sotaa vastaan, rauhan puolesta. Ensimmäisenä lähti liikkeelle Ranskan taantumus.

Laittomat vangitsemiset, laiton Ranskan kommunistipuolueen julkisen toiminnan estäminen, ammatillisten järjestöjen toiminnan väkivaltainen lakkautus ja kulttuurijärjestöjen järjestelmällinen ahdistus ja vaino kuvastavat Ranskan porvarillisen demokratian vararikkotilaa. Tämä vararikkoisuus saa kuitenkin vielä räikeämmän ilmauksensa laajana ajojahtina Ranskan edustajakamarin suurilukuista kommunistiryhmää vastaan, jolta riistetään perustuslain suoja, kuten pahimman lapualaistaantumuksen riehuessa v. 1930 tehtiin Suomessa. Edustajakamarin istuntosalissa — poliisit ja taantumukselliset edustajat kävivät käsiksi sankarillisiin työväenluokan edustajiin, jotka puolustivat Ranskan kansan demokraattisia oikeuksia. Jo tälle viheliäiselle taantumuksen päällekarkaukselle petollinen sosdem johtajisto Blum, Jouhaux ym. antavat aktiivista apua — seisoen yhdessä rintamassa maanpetoksellisten kaapumiesten kanssa.

Taantumus kiristää otettaan myös Englannissa. Sielläkin kommunisteja ja muita rauhan kannalla olevia vastaan suunnataan vainotoimenpiteitä. Ja sielläkin taantumuksellinen Työväenpuolueen johto, joka on muuttunut täydelliseksi englantilaisen imperialismin asiomistoksi, Chamberlainin hallituksen lisäkkeeksi, käy vainotoimenpiteiden etupäässä. Kommunistit ja muut rauhan kannalla olevat ainekset yritetään tunkea ammattiyhdistysliikkeen sekä kaiken työväen toiminnan ulkopuolelle.

Taantumuksen hyökkäys ei tapahdu yksin sodassa olevissa imperialistisissa maissa. — **Amerikassa**, jonka suurpääoma valmistelee maan heittämistä sotaan — on jo alkanut sisäinen hyökkäys työväenluokkaa vastaan. Erikoisesti kohdistuu hyökkäys kommunisteja ja muita sellaisia aineksia vastaan, jotka vastustavat Amerikan suurpääoman sotapolitiikkaa. Samaten kuin Englannissa ja Ranskassa, niin myös Amerikassa taantumuksellinen sosdem johto sekä ammattiliittobyrokraatit ovat julkiliittoutuneet taantumuksen kanssa käyden työväenluokan etujoukon kimppuun.

Skandinaviassa — erikoisesti Ruotsissa on käynnissä voimakas taantumuksellisen suurpääoman valmistelu käydä työtätekevien kimppuun. Tämän hyökkäyksen alkusoittona on sarja vainotoimenpiteitä kommunisteja ja muita työväenluokan etujen ja kansanvallan sekä rauhan puolella seisovia piirejä vastaan. Sosialidemokraattisten oikeistoherrojen tahdosta tuomitaan työväenlehtien toimittajia linnaan, lakkautetaan lehtiä — estetään kokoukset ym. toiminta, yllytetään taantumusaineksia avoimiin väkivaltahyökkäyksiin niitä vastaan, jotka tuovat esille Ruotsin työtätekevien myötätunnon mannerheimiläisten pyövelien polkemaa Suomen kansaa kohtaan, — jotka lausuvat Ruotsin kansan myötätunnon Suomen Kansanhallitukselle.

Tämä kansainvälinen taantumuksen hyökkäys kuvastaa sitä pelkoa, joka on vallannut maailman taantumusvoimat — sodan sytyttäjäpiirit — kaikkialla heräämässä olevan kansan vastarinnan nousun johdosta. Vain sosialidemokratian taantumusjohtajiston petoksen kautta on taantumus voinut kansat heittää sodan kauhuihin. Vain tämän karkean petoksen kautta imperialismin sotavankkurit saattavat hävittää kansojen hiellä ja tuskalla kootut omaisuudet. Vain tämän petoksen kautta on tullut mahdolliseksi kansojen marssittaminen tappotantereille. Vain tämä petos tekee mahdolliseksi sodan jatkamisen.

Nyt parastaikaa puuhaa englantilais- ranskalais- amerikalainen suurpääoma kiihkeästi vetääkseen sodan jalkoihin yhä uusia kansoja — yhä uusia maita. Kaikki mahdolliset voimat on saatettu liikkeelle, että saataisiin kaikki maailman taantumusvoimat kohdistettua **Neuvostoliittoa** vastaan, joka rauhan politiikallaan on saanut kaikkien kansojen myötätunnon osakseen. Tässäkin rikoksessa ovat sosdem taantumusherrat mukana. Tätäkin kataluutta ne tukevat.

Maamme sotahullut vallanpitäjät saatiin yllytettyä käymään Neuvostoliiton kimppuun. Meidän tannerimme toimivat tässä katalassa rikoksessa eturivissä. Mutta samoin kuin kansamme keskuudessa elää luja rauhan tahto ja ystävyyden kaipuu Neuvostojen maata ja sen vapaata kansaa kohtaan, samoin maailman kaikkien työtätekevien keskuudessa saa sijaa tunnus: **Alas imperialistinen sota! Eläköön Neuvostoliitto, kansainvälisen ystävyyden ja rauhan paras tuki!**

Vainoa peikäämättä nousevat rauhan puolustajat ja kutsuvat taisteluun imperialistista sotaa vastaan. Sosdem johtajien petoksista huolimatta selviää kansoille välttämättömyys lyödä yhteisvoimin sodan ja taantumuksen voimat.

ENGLANTILAIS-AMERIKKALAINEN RISTIRIITA TOISEN MAAILMANSODAN AIKANA

Poistamalla aseiden vientikiellon Amerikan Yhdysvallat, aivan kuin ensimmäisenkin maailman sodan aikana asettui Englannin ja Ranska puolelle. Tätä hyväkseen käyttäen englantilaiset politiikot koittavat todistaa, ettei Englannin ja Amerikan välillä ole mitään ristiriitaa olemassakaan. Tämä tietysti ei ole totta.

Amerikalainen monopolipääoma haaveilee siirtomaiden valloittamista. Tässä se jatkuvasti törmää Englannin maailmanvallan pyrkimyksiä vastaan. Englannin alusmaat käsittävät 480 miljoonaisen väestön alueet. Tämä on enemmän kuin kaikkien toisten suurvaltojen asumaalueet yhteensä. Tämän lisäksi Englannin taloudellisen ja poliittisen vaikutuksen alla on suuri joukko muodollisesti itsenäisiä maita, kuten Egypti, Irak, Portugali, Hollanti ja Argentina. Amerikkalainen monopolipääoma tunkeutuessaan näihin maihin kohtaa kilpailijana Englannin. Englantilais-amerikalainen ristiriita onkin näin ollen nykypäivinä, jos ei terävin, niin ainakin huomattavin imperialistinen ristiriita liittoutuneiden kesken.

Tämä ristiriita esiintyi jo ensimmäisen maailman sodan aikana. Osallistuminen maailman sotaan Englannin liittolaisena loi suotuisat ehdot amerikalaiselle pääomalle lujittaa kansainvälistä asemaansa ja erikoisesti asemaansa Amerikan mantereella kilpailijansa Englannin kustannuksella. Amerikalainen monopolipääoma käyttää hyväkseen nykyistäkin sotaa lujittaakseen poliittista asemaansa Amerikan mantereella Englannin kustannuksella, syrjäyttääkseen sen ensin kaikkea Amerikan mantereella ja sitten muista maapallon osista, saattaakseen päästäkseen sen politiikan, jota suurella menestyksellä Amerikan Yhdysvallat alkoivat toteuttamaan ensimmäisen maailman sodan aikana.

Ensimmäisen maailman sodan seurauksena oli: —

a) Amerikalainen monopolipääoma voimistui Englannin ja Ranskan sotatarvetilausten suorittajana. Pääoman voitot v.v. 1916—18 keskimäärin vuosittain olivat 5 miljaardia dollaria suuremmat kuin vuosina 1912—14.

b) Ententen sotatarvetilausten kustannuksella Amerikan kaupan vientivoittoisuus kasvoi voimakkaasti. V.v. 1915—20 vienti oli 37 miljaardia dollaria, mutta tuonti vain 19 miljaardia. Viennin ylijäämä 18 miljaardia dollaria. Tuon ylijäämän katteeksi Englanti joutui velkoitettu siirtämään Amerikaan suuret määrät kultaa ja valtion arvopapereita ja viimein turvautumaan suuriin lainoihin. Näin ollen kun Amerikka ennen oli jossain määrin riippuvainen Englannin pääoman sijoituksista, maailman sodan seurauksena muuttui Amerika luotonantajaksi Englannille.

c) Sodan aikana englantilaisen pääoman asema Amerikan mantereella heikkeni amerikalaisen pääoman voimistuessa. Ennen maailman sotaa Englannin pääoman sijoitukset Kanadassa ja keski- ja etelä-Amerikassa kaksinkertaisesti ylittivät amerikalaiset sijoitukset, mutta vuotena 1929 amerikalaiset sijoitukset olivat jo puolitoista kertaa suuremmat englantilaisia sijoituksia.

Taistelu kauppamarkkinaalueista Amerikan mantereella erikoisesti Keski-Amerikan ja Kanadan markkinoilla kärjistyi. Amerikan Yhdysvaltojen syrjäyttäessä sieltä kilpailijansa Englannin.

Niinpian kuin Europalais[illegible] uudelleen alkoi, al[illegible] amerikalaisen fi[illegible]oma hyökkäyksen [illegible] kilpailijansa, [illegible] Englannin kar[illegible] etelä- ja kes[illegible] markkinoilta. [illegible] Yhdysvaltain valtiolliset laitokset tukevat pääomaa tuossa hyökkäyksessä.

Europalaisen sodan alkamisesta on vasta kulunut niin vähän aikaa, ettei amerikalainen pääoma ole vielä ehtinyt taistelussaan hyväkseen käyttää kaikkia tuon sodan tarjoamia mahdollisuuksia. Mutta jo marraskuussa Yhdysvaltojen vienti etelä-Amerikaan ja Kanadaan kasvoi 40:lla rinnastettuna edellisen vuoden marraskuuhun. Samalla amerikalainen sijoitus etelä- ja keski-Amerikassa alkoi syrjäyttää englantilaista pääomaa.

Yhdysvaltain aktiivinen kauppatase Englannin kau-

(loppu 4 sivu[illegible])

Valkosuomalaisten vallanpitäjien isännöimisen tulokset

Yli kahdenkymmenen vuoden ajan, minkä Suomi on ollut "itsenäisenä", on sitä hallinnut pankkiporhojen, tehtaanherrojen ja suurmaanomistajien koplakunta alistanut maan kaikki taloudelliset voimat sekä rahavarat valkosuomalaisten poliittisten seikkailijain provokatooristen sotapyrkimyksien palvelukseen. Sotamenot ovat vuosi vuodelta kasvaneet.

Valtion tulo- ja menoarviot laadittiin siten, että voitiin salata Suomen kansalta ne menot, joita tehtiin rikollisen sodan valmistamiseksi Neuvostoliittoa vastaan.

Erikoisesti kasvoivat sotamenot surullisen kuuluisaksi tulleen vararikkoutuneen Cajander-Tannerin hallituskoplan aikana. Tämä sotavimmainen hallituskopla on kohottanut sotamenoja niin, että kun ne v. 1936 tekivät 574 miljoonaa markkaa niin v. 1939 ne tekivät jo 1145 miljoonaa markkaa.

Englantilais-ranskalaisten imperialististen toimeksiantajain neuvoja seuraten, aikoi Cajander-Tanner-Rydin rikolliskopla v. 1940 vieläkin suurentaa menoja rikollista Neuvostoliittovastaista sodan käyntiä varten. Tässä tarkoituksessa alkoivat nämä Suomen kansan sortajat suoranaisen hyökkäyksen työkansan elintasoa vastaan. V. 1939 syksyllä astuivat voimaan uudet asetukset välillisten verojen kohottamisesta. Asetettiin lisäverot tulitikuille, kahville, sokerille y. m. kulutustarpeille. Tällä tavoin pyrki Tannerin-Rydin huijarikopla puristamaan viimeisenkin pennin työkansan kukkarosta rikollisiin sotatarkoituksiinsa.

Valtion tulo- ja menoarvio päättyi joka vuosi vajauksella, jonka täyttämiseksi laskettiin liikkeelle sisäisiä lainoja. Vajaassa kahdessa vuodessa laskettiin näitä lainoja 2400 milj. markan edestä. Jatkuva budjetin vajaus johti säännöllisen valtion velan kasvuun. Yksistään v. 1939 esimmäisten 9 kk. aikana kasvoi valtiovelka 3.251 milj markasta 4.074 milj. markkaan.

Maan pankit, jotka toimivat Lontoon vaikutuksen alaisina asettuivat palvelemaan sodanlietsojain pyrkimyksiä. Ne rahastivat ensikädessä kuumeisia sotavarusteluja. Tämä johti kultavarojen ehtymiseen ja paperirahojen liikkeelle laskuun, mikä taas merkitsi inflation voimistumista. Yksistään lokakuun aikana liikkeellä olevien paperirahojen määrä kohosi 2547 milj. markasta 3378 milj. markkaan.

Myöskin Suomen yhdeksän osakepankin varat käytettiin odanlietsojien provokatioiden valmisteluihin. Tämä oli helppoa sen vuoksi, että maan suurimman "Kansallisosakepankin" johdossa oli yksi Suomen kansan pyöveleistä — Erkko ja "Helsingin osakepankin" johdossa oli Suomen kansan veriviholliseen Mannerheim.

Valkosuomalaisten vallanpitäjäin sodanvalmistuspolitiikka johti maan täydellisen häviön partaalle. Suomi joutui sekä taloudellisesti, että poliittisesti kokonaan riippuvaiseksi Englannista. Kaikesta Suomen ulosviennistä lähetettiin 50 prosenttia Englantiin.

Valko-Suomen vararikkoutuneet hallitusherrat, jotka ovat muuttaneet Suomen maan sotaleiriksi, tuhlasivat kaikki taloudelliset voimat sekä rahavarat sotaprovokatioittensa valmisteluun. Nyt tästä tehdään loppu. Tästä lähtien tulevat kaikki maan rikkaudet käytettäviksi kansan etujen mukaisesti. Suomen **Kansanvaltaisen Tasavallan Kansanhallitus** asettaa tehtäväkseen suurten yksityispankkien ja teollisuuslaitosten saattamisen valtion valvonnan alaisiksi, **työttömyyden hävittämisen** kokonaan, **8-tuntisen työpäivän voimaansaattamisen, suurten kartanonherrojen maiden takavarikoimisen ja niiden luovuttamisen maattomille ja vähäväkisille talonpojille** jne. Tällainen sisäpolitiikka turvaa Suomen kansalle rauhan ja vapauden ja johtaa maan ulos siitä umpikujasta, johon sen olivat syösseet Suomen kansan sortajat.

J. P-nen

VUODEN VAIHDE SPANKKOVALLA INKERINMAALLA

Leningradin alueella, Krasnogvardeiskin piirissä (entinen Hatsinan kihlakunta), lähellä Jelisavetinon asemaa sijaitsee suomalainen kylä Spankkova. Spankkovalaiset ovat yksimielisesti ja vapaaehtoisesti ryhtyneet yhteistyöhön — perustaneet kollektiivisen talouden, jonka nimeksi annettiin "Alku".

Vuosi 1939, samoin kuin edellisetkin, antoi spankkovalaisille erinomaiset tulokset. Uutta vuotta vastaanotettiin jokaisessa Spankkovan talossa runsaasti katettujen pöytien ääressä, vilkkaasti keskustellen. Muisteltiin, miten kollektiivinen talous perustettiin, miten yhteistyön kautta aletiin rakentaa uutta, iloista ja onnellista elämää. Muisteltiin myös vanhaa tsaarinaikaista Spankkovaa ja verrattiin sitä nykyiseen uuteen kylään. Hilpeä ja iloinen olikin mieliala. Tuntemattomaksi onkin tullut Spankkova. Tässä muutamia kollektiivitalouden jäsenien kertomuksiin perustettuja numerotietoja, jotka tämän muutoksen selvästi osoittavat. Jos v. 1931 yksi työkykyinen henkilö kollektiivisessa taloudessa sai vuosituloja 742 rpl. arvosta, niin jo v. 1938 yhteistalouden tulot muodostivat 827.795 rpl., josta jokainen työkykyinen sai 5.170 rpl. Näihin tuloihin eivät kuulu ne tulot, joita jokainen talous saa omasta tarvastaan ja karjastaan. Kuten huomaa, tulot yhteistaloudessa kasvavat erikoisen suurella vauhdilla. Esim. talo, jossa on 4 työkykyistä, saa nyt kollektiivitaloudessa vuodessa tuloja yli 20.500 rpl.

Ennen 1917 vallankumousta Spankkovan kylässä oli 48 lehmää ja 40 sikaa. Usealla talonpojalla ei siihen aikaan ollut suurta sarvikarjaa ollenkaan. Nyt on yhteisessä navetassa, tai niinkuin Neuvostoliitossa niitä nimitetään — maitofarmissa 296 päätä suurta sarvikarjaa. Tämän lisäksi jokaisella yhteistalouden jäsenellä on yksityiskäytössä lehmä, pari sikaa, lampaita ja kanoja. Näinollen kylässä on nyt 420 päätä suurta sarvikarjaa. Sen luku on kasvanut vuodesta 1917 enemmän kuin 8 kertaiseksi. Yhdistetty karja antaa kollektiivitalouden jäsenille runsaasti tuloja. Riittää kun mainitsemme, että v. 1938 maitofarmin tulot tekivät 663.590 rpl. Keskimääräinen vuotuinen lypsymäärä yhtä lehmää kohti nousee 5255 litraan.

Kollektiivitaloudella on käytettävissä 476 ha. kyntömaata, 6 ha. suuruinen hedelmätarha, 28 ha. suuruinen vihanneskasvitarha ja lämmitettävät kasvihuoneet.

Varakkaasti elävät kollektiivisessa taloudessa Spankkovan kylän talonpojat. Aitat ovat täynnä viljaa. Otamme esim. talonpoika Toivo Suutarisen. Hän saa perheineen yhteistaloudesta vuodessa seuraavat tulot: 9.396 rpl. rahaa, yli 2 tonnia viljaa, yli puoli tonnia vihanneksia, enemmän kuin 3 tonnia perunaa, lähes 4 tonnia heiniä ja olkia ja muita tuotteita. Juho Mannisen perhe saa vuodessa yli 10.000 rpl. rahaa, 2,3 tonnia jyväviljaa, 3,3 tonnia perunaa, 3,5 tonnia heinää ja olkia sekä paljon muuta.

Viime vuosien aikana spankkovalaiset rakensivat uuden karjapihan 150:lle lehmälle, sikalan, tallin ja muita tarvittavia rakennuksia.

Jokaisen talonpojan taloa sekä kaikkia yhteisiä rakennuksia valaisee oma sähköasema.

Spankkova on tullut kuuluisaksi kyläksi. Sen rehellisistä ja työtärakastavista asukkaista kaksi — V. Andrejev ja Katri Jortti kantavat rinnassaan hallituksen kunniamerkkejä. V. Andrejev työskenteli yhteisen maitofarmin johtajana ja Katri Jortti — lypsäjänä. Neuvostohallitus palkitsi heidät siitä, että he ovat rehellisesti ja tuloksellisesti työskennelleet karjatalouden lujittamisen alalla. Tällä kertaa V. Andrejev työskentelee kollektiivitalouden puheenjohtajana. Katri Jortti opiskelee nyt Moskovassa, Leninin nimelle omistetussa Maatalousakatemiassa.

V. 1939 oli Moskovassa yleisliittolainen maatalousnäyttely. "Alku" oli myöskin sen osanottajana. Maatalousnäyttelyn pääkomitea antoi kollektiivitalous "Alun" maitofarmille ensiluokan kunniakirjan, 10.000 rpl. palkinnon ja henkilöauton. "Alulla" tuleekin nyt olemaan 4 autoa, 3 kuorma-autoa on hankittu jo ennemmin.

Kaikista näistä saavutuksista puhuttiin uuden vuoden vastaanottoiltana. Mutta vieläkin enemmän puhuttiin siitä, miten alotetaan töiden suoritus uuden vuoden alusta, miten kohotetaan yhteistalouden tulot vieläkin korkeammalle.

Kaikista näistä saavutuksista, onnellisesta elämästään spankkovalaiset ovat kiitollisia Neuvostohallitukselle, kommunistiselle puolueelle ja Stalinille. Juuri siksi kello 12 yöllä, ensimmäiseksi huudettiin hurraata Stalinin kunniaksi. Jokainen kertasi mielessään sanat: Eläköön Stalin kauan, kauan, eläköön työtätekevän kansan iloksi!

Jaakko Kuortti.

NEUVOSTOLIITON PÄÄKAUPUNKI MOSKOVA v. 1940

Tammikuun 7 päivänä pidettiin vastavalitun Moskovan Kaupunginneuvoston Toimeenpanevan Komitean ensimmäinen kokous. Käsiteltiin Moskovan talouden kehittämissuunnitelmaa vuodelle 1940.

Viime vuonna ovat pääkaupungin työtätekevät saaneet useita hyvin kunnostettuja uusia taloja. On rakennettu 27 uutta koulua, 4 saunaa, 7 sairaalalaitosta, 59 lastenseimeä, 44 lastentarhaa jne. On kasvanut raitiovaunu- ja trolleibussilinjojen pituus samoin vesijohdon ja likaviemärijohdon pituus.

Kommunistinen puolue ja hallitus kiinnittävät erikoista huomiota pääkaupungin talouden kehittämiseen.

V. 1940 tullaan rakennustöihin käyttämään 490 miljoonaa ruplaa. Moskovalaiset tulevat saamaan kymmeniä uusia taloja, joiden yhteinen pinta-ala ylittää 115 tuhatta neliömetriä. Huomattavasti tulee lisääntymään raitio- ja trolleibussivaunujen määrä. Rakennetaan uusia trolleibussilinjoja.

Stahanovilainen liike Neuvostoliiton rautateillä

Neuvostoliitossa on kehittynyt uusi työmuoto, stahanovilainen liike, jonka tarkoituksena on työtehon kohottaminen mahdollisimman korkealle. Tässä tarkoituksessa oli Lokakuun rautatiellä (Leningrad—Moskova) tammikuun 6 päivänä järjestetty n.s. stahanovilainen vuorokausi. Rautatien parhaat työläiset asettivat tehtäväkseen saavuttaa tämän vuorokauden aikana mahdollisimman korkeat tulokset vaunujen purkamisessa ja junien kulkunopeudessa.

Tulokset olivatkin erinomaisia. Niinpä esim. Petrovin lastaajaprikaadi, joka työskentelee Leningradin-Moskovan Tavara-asemalla, lastasi työvuorollaan 202 tonnia urakan ollessa 140 tonnia. Veturinkuljettaja Skoshevskij kuljetti raskaslastisen junan ylittäen teknillisen nopeuden 9 kilometrillä saapuen perille 24 minuuttia ennen määräaikaa.

Täsmällisesti ja joustavasti työskentelivät koplaaja Klimtshuk ja jarrumies Tshurkin, he ylittivät tehtävänsä 150—160 prosentilla. Klimtshuk ja Tshurkin ovat ehdotetut palkittavaksi hyvästä työstään v. 1939 aikana.

JÄÄNMURTAJA „STALININ" TULET NÄKYVÄT YHÄ SELVEMMIN

Jäänmurtaja "Sedovilla", 7 tammikuuta (TASS). Eilen "Sedovin" ajelehtimispiirissä vallitsi huomattava pilvisyys. Ajoittain satoi lunta. Lämpötila 23 astetta alle nollan. Voimakkaan kaakkoistuulen vaikutuksesta laiva kulkeutui luodetta kohti. Puolipäivän aikaan määriteltiin laivan olinpaikka — 80 astetta 49,3 minuuttia pohjoista leveyttä, 2 astetta 11 minuuttia läntistä pituutta. Yöllä havaittiin heikkoa jäiden puristusta. Jäänmurtaja "Stalinin" valot näkyvät yhä selvemmin.

N. Bekasov.

BRITTIVANHUKSEN UNI

Brittivanhus nukkuu rauhattomasti. Painajainen, puutumus ja pahat unet [illegible] saavat häntä.

Kuinka kauheaa o[illegible]taas tuo uni!

Hän uneksii olevan[illegible]ren suuressa huoneesta ulos johtaa lukuis[illegible] Jokaisesta ovesta [illegible] johtoputki, joka päättyy [illegible]meaksi kullattuun nuppiin hänen kirjoituspöytänsä taustatelineessä. Itse hän istuu vanhaan keltiläiskenraalin univormuun pukeutuneena pöytänsä ääressä ja johtaa koko maailman kauppaa, taloutta ja politiikkaa vain painelemalla hänen pöydälleen päättyviä johtotorvien näppäimiä.

Akkiä hän tuntee sietämätöntä halua saada lisää hopeaa. Laihaksi kuivettuneen etusormensa hän asettaa nappulalle, jossa on kirjoitus "Franco Espanja". Painaa ja huutaa: "Hopeaa! Hopeaa! Apua en sulle ilmaiseksi antanut".

Mutt[illegible]oin torvesta [illegible]kaantua [illegible] raajarikkoisia sotilaita, nälkäisiä sotaorpoja ja kuihtuneita äitejä, jotka sotilaallisti järjestäytyvät hänen [illegible]tänsä ympärille ja nyrkpuiden kirkuvat: "Pettä-Kavaltaja!"

[illegible] huhuissaan Brittivanhus [illegible]levan etusormensa muut[illegible]a nappulan päälle jossa on nimike "Tshekkoslovakia". Painaa, ja huutaa: "Ei sotaa, antautukaa! Antautukaa! Rauha Europan nimessä!"

Mutta silloin torvesta syöksyykin tsekkoslovakialaisia sotilaita pistimet tanassa, heidän mukanaan valtava joukko pakolaisia huutaen: "Petturi! Kavaltaja! Kuolema sinulle!"

Kuoleman hätä kuristaa vanhuksen kurkkua. Hän muistaa Puolan. Painaa nappulaa ja huutaa: "Älkää antautuko! Sotikaa! Autamme! On lyötävä Saksa ja Neuvostoliitto".

Mutta tällöin torvesta pöydälle hyppää Beck ja Mocicky. Alkavat huimasti tanssia vanhaa pilsudskilaista kansantanssia ja laulaa: "Peli menetetty on! Isä petit mutt' älä hylkää, ehk' luonas olla saamme" jne.

Tuo tanssi ja laulu mielyttää vanhusta kovin. Hän ihastuu. Lyöpi nyrkillään nappulaan, jossa lukee "Saksa Hitler" ja huutaa: "Sota! sota! Julistan sinut nälkäsaartoon, tapan tulella ja miekalla! Puola vapaaksi."

Tuskin ehti hän lopettaa kun torvesta alkaa suunnattoman jyrinän kanssa syöksyä tankkeja, lentokoneita vanhuksen pöydälle. Hän tuntee aivan tukahuvansa tuohon meluun. Kaikki maailman johtolangat hänen pöydällänsä sekoittuvat. Nappulat eivät toimi. Hän takoo vihan vimmoissa laihoilla nyrkeillään koskettimia, joissa lukee: "Eesti" — ei vastausta. "Liettua" — samoin, "Latvia" — vain hiljaista laulua.

Kauhu herpaannuttaa vanhuksen toimintatarmon. Äkkiä hän muistaa suomalaisen selluloosan ja nikkelin. Muistaa Mannerheimin ja Tannerin. Muistaa Neuvostoliiton ja epäonnistuneen yrityksensä saattaa Neuvostoliitto sotaan Saksan kanssa Moskovan kesäisissä neuvotteluissa. Hän lyöpi nyrkeillään vihan vimmoissaan nappulaan, jossa on kirjoitus "Suomi". ja kirkuu: "Aseisiin! Aseisiin!' Rajalle! Autamme!"

Mutta kauhistus! Torvesta alkaakin syöksyä vihreisiin asetakkeihin puettuja punaisin merkein ja uusiaikaisin aseistuksin varustettuja sotilaita huutaen:

"Eteenpäin Suomen Kansanarmeija! Eteenpäin! Suomen kansa voittoon! Irti englantilaisen loordikoplan kynsistä!"

Brittivanhus herää. Kauttaaltaan märkänä painajaisunen kauhuista. Hän hyökkää puhelimeen, kutsuakseen lääkärin. Mutta juuri saatuaan puhelintorven vielä vapisevaan käteensä, ilmoittaa puhelinkeskus: "Kaukopuhelu Helsingistä".

Henkeään pidättäen vanhus kuntelee seuraavan tiedonannon: Englantilaisen nikkeliyhtymän erikoisvaltuutetulta Helsingistä: "Pakkasesta ja vahvasta lumesta huolimatta hyvin varustettu suomalainen **Kansanarmeija** yhdessä **Punaisen Armeijan** kanssa on alkanut voimakkaan hyökkäyksen. Karjalan kannaksen viimeinen linnoitusvyöhyke tuhottu. Viipuri vaarassa. Nikkelin ja selluloosan nimessä, Mannerheimin ja Tannerin nimessä pyydän pikaista apua, apua, jota olette luvanneet ja johon olemme luottaneet".

"Teemme kaikkemme — vastaa vanhus väsyneenä ja jatkaa — jo eilen hyväksyimme hallituksessa lausunnon avunannon välttämättömyydestä. Ensi viikolla se käsitellään parlamentissa, jonka jälkeen lähetämme avunannon virallisen sanamuodon valkoisen Suomen hallitukselle, sikäli kun saamme sen nykyisen olinpaikan tietoomme".

— "P-le! Petturi", — kuuluu kiukkuisesti, ja puhelu katkeaa.

Brittivanhus vaipuu entiseen tylsyyteensä väsyneenä, uupuneena ja turtuneena, jota painajaisuni ja puhelintiedotus olivat vain lisänneet.

Veli-Loo

Englantilais-amerikalainen ristiriita toisen maailmansodan aikana

(alku 2 siv.)

passa sodan vaikutuksesta käy yhä edullisemmaksi Yhdysvalloille. Ja koska Englanti on pakoitettu yhä kasvavassa määrässä supistamaan vientiä on se pakotettu viemään Yhdysvaltoihin huomattavia kulta- ja arvopaperimääriä. Jo nyt ovat nähtävinä tästä johtuvat vaikeudet Englannin taloudessa. Punnan kurssi, joka elokuussa vuonna 1939 oli vielä 4,68 dollaria, aleni syyskuussa 3,99 dollariin ja on pysynyt tässä tasossa vain sillä ehdolla, että Englanti on lähettänyt valtavia summia kultaa Yhdysvaltoihin.

Finanssisodassa Yhdysvallat ovat jo saavuttaneet suuria voittoja. Puntaryhmä on jo hajonnut. Suurin osa valtioista, joiden valuutta vielä elokuussa oli sidottu punnan kurssiin irtaantuivat siitä ja kiinnittäytyivät dollariin, jonka mukaan nyt suuntautuvat kansainvälisessä kaupassa.

Jo nyt, aivan kuin ensimmäisenkin maailmansodan aikana on nähtävänä kalleuksien — kullan ja arvopapereiden — virtaaminen Englannista Yhdysvaltoihin. Englannin hallitus vaatii englantilaisilta kapitalisteilta, joiden hallussa on ulkolaisia arvopapereita ilmoittamaan ne, niiden siirtämiseksi Yhdysvaltoihin. Amerikalaiset kapitalistit jo tekevät suunnitelmia minkälaisia pääoman sijoituksia he voisivat riistää Englannilta sodan kuluessa.

Amerikalainen pääoma tunkee imulonkeronsa ei ainoastaan kultaan ja sodan jälkeisiin englantilaisiin pääoman sijoituksiin Yhdysvalloissa, vaan englantilaisiin vaikutusalueisiin muissakin Amerikan valtioissa. Englantilaisten käsissä olevien amerikalaisten arvopapereiden myynti on saanut seilaiset mittasuhteet, että New Yorkin pörssissä usein on ollut huomattavana näiden papereiden kurssin voimakasta laskua.

On kieltämätöntä, että jos europalainen sota tulee jatkumaan niin Yhdysvaltain monopolipääoma tulee karkoittamaan englantilaisen pääoman niistäkin asemista, jotka sillä vielä on etelä- ja keski-Amerikassa.

Yhdysvaltain taistelu Englantia vastaan ei rajoitu vaan taloudelliselle alalle. Yhdysvallat pyrkivät karkoittamaan Englannin etelä- ja keski-Amerikasta myös poliittista painostusta hyväkseen käyttäen. Pääaseena tässä on n.s. pan-amerikalaisuus: pyrkimys saada Yhdysvaltain todellisen ylijohdon alle kaikki keski- ja etelä-Amerikan valtiot. Tämä pyrkimys ilmenee mitä moninaisimmissa, ei vielä täysin määritellyissä muodoissa — monreoppina, pan-Amerikalaisina konfrensseina, aatteena muodostaa koko Amerikan mantereen ympärille viiden sadan kilometrin levyinen puolueeton merivyöhyke, pyrkimyksinä sitoa kaikkien amerikalaisten valtioiden valuutat dollariin ja muissa tämän kaltaisissa pyrkimyksissä.

Tämän yhteydessä amerikalainen imperialismi aivan kuin ensimmäisen maailman sodan jälkeenkin vaatii englantilaisten (ja ranskalaisten) latinalaisessa Amerikassa olevien siirtomaiden luovuttamista, joko Englannille antamien lainojen vastineeksi eli määrätyistä rahasummista.

Perusvaikeutena, joka häiritsee amerikalaista imperialismia pyrkimyksessä lopullisesti alistaa valtansa alle keski- ja etelä-Amerika yhä suuremmassa määrässä esiintyy, ei englantilainen imperialismi, vaan näiden maiden työtätekevien joukkojen vastustus.

(Julkaistaan "Pravdassa" tammikuun 5 pnä, julkaistun Vargan kirjoituksen mukaan).

Englannin työläisten vastalause Ranskan ammatillisen liikkeen vainon johdosta

Englannin työtätekevät suomitsevat Ranskan hallituksen pakkotoimenpiteet vallankumouksellisia aineksia vastaan Ranskan ammatillisessa liikkeessä. Rakennustyöläisten Kansallisen Federation Lontoon piirineuvosto on hyväksynyt päätöslauselman, jossa se esittää vastalauseensa Ranskan hallitukselle sen johdosta, että se on hajoittanut ammattiliitot ja takavarikoinut niiden viralliset asiapaperit. Päätöslauselma on lähetetty Lontoossa olevaan Ranskan lähetystöön. Samanlaisen päätöslauselman on Ranskan lähetystölle lähettänyt puunjalostusteollisuuden työläisten ammattiliittojärjestön Lontoon aluekomitea, joka erikoisesti lausui vastalauseensa Ranskan puunjalostustyöläisten ammattiliiton pääsihteerin, Henry Beckerin vangitsemisen johdosta.

"Daily Workerin" tietojen mukaan on samanlaisia vastalausepäätöslauselmia hyväksytty kahdessa konerakennusteollisuustyöläisten yhdistyneen kansallisen liiton osastossa, kahdessa sähköteollisuustyöläisten kansallisen liiton osastossa, muutamissa kauppavirkailijoiden ammattijärjestön osastoissa, maalarien, veturinkuljettajien ja Peislin (Skotlanti) ja Kasselfordin (Yörkin herttuakunta) kaupunkien ammattiliittoneuvostoissa.

(TASS).

LAUSUNTOJA ROOSEVELTIN KIRJELMÄN JOHDOSTA YHDYSVALLOISSA

Amerikan sanomalehdistön ja kongressin eri jäsenten lausunnot Rooseveltin tammikuun 3 päivän kirjelmän johdosta eroavat toisistaan. Merkillepantavaa on, että kongressin muutamat oikeistopiirit hyväksyivät täydellisesti Rooseveltin kirjelmän, ja toiset tulkitsivat sitä vähemmän vihamielisesti mitä ovat tehneet Rooseveltin tähänastisten toimenpiteiden suhteen.

"Daily Worker" kirjoittaa, että Rooseveltin kirje merkitsee sitä, että "hallitus ei tule enää huolehtimaan asukkaiden elinolojen parantamisesta". Sen asemasta, — kirjoittaa lehti, — hallitus tekee sotasuunnitelmia, yrittäen vetää Yhdysvallat sotaan Englannin ja Ranskan puolelle. Presidentin kirje todistaa myöskin sitä, että Yhdysvaltojen hallitus aikoo tukahduttaa rauhan puolesta työskentelevän liikkeen, verhoten tätä toimenpidettään muka puolustuksena ulkovaltojen hyökkäykseltä. Kommunistisen puolueen vainoamisella valmistetaan pohjaa sotasuunnitelmien toteuttamiselle, — kirjoittaa **"Daily Worker"**.

Englantilainen sanomalehdistö Hor Belishan virkaerosta

Nekin sanomalehdet, jotka tavallisesti tuovat esille virallisen kannan, tunnustavat, että Hor Belishan virkaero on synnyttänyt huomattavaa levottomuutta Englannissa". Assosciated Pressin" tietotoimiston poliittinen huomioitsija kirjoittaa.

"On mahdotonta salata tosiseikkaa, että eri poliittisiin piireihin, sekä yhteiskunnalliseen mielipiteeseen toi levottomuutta niin äkillinen ja odottamaton sotaministerin virkaero."

Suurin osa lehdistä muodossa tai toisessa viittaa, että ero oli seurauksena Hor Belishan ja armeijan johdon välisistä erimielisyyksistä. Kaikki lehdet lausuvat olettamuksen, että Hor Belisha tulee tekemään henkilökohtaisen ilmoituksen alahuoneessa.

TAANTUMUKSEN HYÖKKÄYS AMERIKASSA

New York, 7 tammikuuta (TASS). Kommunistisen puolueen, Illinoisin kaupunkikomitean edustaja, keskustelussa lehtien edustajien kanssa, ilmoitti, että Chicagon poliisi toimii oikeusministeriön ohjeiden mukaisesti. Äskettäin se tunkeutui yksityisasuntoihin, etsiessään kommunistipuolueen johtajia. Muutaman viimeisen viikon aikana on Chicagon poliisi tehnyt kolme kotitarkastusta kommunistipuolueen huoneustossa Illinoisissa.

YKSI SOTAPÄIVÄ MAKSAA RANSKALLE MILJARDIN FRANGIA

BRYSSEL, 8 tammikuuta. (TASS). Belgialainen lehti "Libre Belgiqut" julkaisi seuraavan Ranskan asevarusteluministeri Dautryn ilmoituksen: "Yksi sotapäivä maksaa Ranskalle miljardin frangia. Jokainen minuutti vaatii 750 tuhatta frangia".

Todellakin, lisää Dautry, yksi 75-millimetrin tykki, joka on riittämätön suojaamaan jalkaväkeä maksaa 300.000 frangia. Suurempien tykkien hinta nousee lähes miljoonaan frangiin. Tykistörykmentin aseistaminen vaatii maksamaan 50 milj. frangia — tankkipataljoonan — 120 milj. frangia.

"Kaikkein kalleimmat aseet, — ilmoittaa Dautry, — ovat ilmatorjunta-aseet, koska ne nopeasti ammuttaessa jo 12 minutin jälkeen tulevat käyttökelvottomiksi. Yksi divisioona kuluttaa taistelun aikana yhdessä tunnissa melkein 5 milj. frangin arvosta sotatarpeita. Ilmatorjuntatykistöpatterin yhteislaukaus maksaa 5000 frangia".

Miten rakennettiin Siegfrid-linjaa Saksan länsirajalle

"Deutsche Allgemaine Zeitung"-lehti on julkaissut otteita saksalaisen insinöörin Pehlingerin kirjasta, jossa kuvataan länsirajalla tehtyjä linnoitusrakennustöitä. Kirjoittaja osoittaa, että rakennustöiden laajuus ja suoritusajan lyhyys vaativat joukon erikoistoimenpiteitä.

Koko läntinen raja oli jaoteltu 22 eri piiriin. Siegfrid-linjan rakennustöihin osallistui lähes 1000 toiminimeä.

Kahden kuukauden aikana laadittiin erikoisessa rakennustoimistossa yli 00 tuhatta suunnitelmaa ja piirustusta. Tarvittiin miljoonia kuutiometrejä betonia ja muita rakennustarpeita. Saksan sementtiteollisuus työskenteli yötä ja päivää, Siegfrid-linjaa varten, luovuttaen yksin sen rakentamiseen 51% koko tuotannostaan. Päivittäin valmistettiin 45 tuhatta kuutiometriä betonia.

Kesäkuun 20 pnä 1938 saapuivat rakennustöihin ensimmäiset 9000 henkeä. Heinäkuun 13 päivään mennessä kasvoi työläisten luku 20 tuhanteen. Syyskuun 21 päivään mennessä nousi työläisten luku jo 241 tuhanteen henkeen. Näiden lisäksi osallistui rakennustöihin sapriosastoista 90 tuhatta henkeä ja noin 300 pakkotyö[illegible] osastoa. Kaikkiaan työskenteli rakennustöissä yli puoli miljoonaa henkeä.

Rakennustöiden varustamiseksi raaka-aineilla rakennusalueelle joka päivä saapui 9000 rautatievaunua. 1938 syyskuussa osallistui rakennustyöhön 16 tuh. autoa. Rautateiden liikakuormituksen vähentämiseksi laajalti hyväksi käytettiin Reinin laivaliikennettä. Työläisten kuljettamiseksi asuntopaikoilta rakennustyömaalle tarvittiin 4.200 autobussia.

Huolimatta rakennustöiden vauhdista, kiinnitettiin työnlaatuun erikoinen huomio. Siegfrid-linja muodostuu valtavasta joukosta, laajalle alueelle sijoitetuista suurista ja pienistä linnakkeista. Kaikkiaan on rakennettu 22 tuhatta betonilinnaketta, joiden joukossa on raskaita panssarilinnakkeita. (Ne sijaitsevat Saksan länsirajalla alkaen Bodenista ja päättyvät Reinin suistomaan alkaen Hollannin rajalla. Linjan pituus on 600 kilometriä ja leveys 50 kilometriä. Sodan syttymisen jälkeen linjaa jatkettiin Hollannin rajaa pitkin aina Pohjan[illegible]en saakka. Nyt on linjan [illegible] 850 kilometriä ja suo[illegible]e Saksan länsirajaa Al[illegible]hereen saakka.

Yhdysvaltoje[illegible] sotilaallisia toimenpiteitä

Puolustuskuntoisuuden kohottamiseksi Yhdysvaltojen omistamilla Tyynen valtameren saarilla ja Alaskassa on Roosevelt ehdottanut hyväksyttäväksi armeijan ja laivaston budjettiin vuodelle 1940 suuria summia. Lehti "Washington Post" ilmoittaa, että meriministeriön budjetti lasketaan nousevan yli 15 milj. dollariin, joilla tullaan voimistuttamaan Tyynen valtameren saarien puolustuskuntoisuutta. Samanaikaisesti 2 milj. dollaria ilmalaivaston voimistuttamiseksi Midway saarelle, yli 2 milj. dollaria Wake-saaren puolustuskuntoisuuteen ja 390 tuhatta dollaria polttoainevarastojen rakentamista varten Tutuila ja Samsa saarille. Assosciated Press tiedoittaa, että armeijan budjettissa on laskettu 12 milj. dollarin summa suuren tukikohdan rakentamista varten Alaskaan.

(TASS.)

TOIMITUSKUNTA

KANSAN VALTA

21 p. TAMMIKUUTA v. 1940 | SUOMEN TYÖTÄTEKEVIEN KANSANRINTAMAN ÄÄNENKANNATTAJA | № 8 (27) SUNNUNTAI

Tänään tulee kuluneeksi 16 vuotta maailman työtätekevien vapaustaistelun suuren johtajan Leninin kuolemasta

LENININ PÄIVÄNÄ

Kuusitoista vuotta sitten päättyi työtätekevän ihmiskunnan suuren johtajan, pelottomista pelottomimman vapaustaistelijan, nerokkaista nerokkaimman ajattelijan elämä.

Leninissä oli ruumiillistuneena kaikki se, mikä työväenluokassa on suurta, sankarillista: peloton äly, joka rohkeasti ja varmasti kulkee ennentutkimattomia teitä, kaikki esteet tieltään raivaava rautainen, lannistumaton tahto, sammumaton viha vääryyttä, orjuutta ja sortoa vastaan, vallankumouksellinen intohimo, rajaton usko joukkojen luovaan voimaan, suuri järjestäjän nero.

Lenin on suuri esikuva kaikille niille, jotka tahtovat taistella ihmiskunnan valoisan tulevaisuuden puolesta. Toveri Stalin, Leninin elämäntyön suuri jatkaja, on kehoittanut kaikkia kansan asiaa palvelevia toimihenkilöitä ottamaan esimerkkiä Leninistä, pyrkimään kaikissa suhteissa juuri sellaiseksi kuin oli Lenin. Leniniläisen toimihenkilön on pyrittävä siihen, että hän pysyisi aina tehtäviensä tasalla, ei koskaan vajoaisi poliittisten poroporvarien tasolle, olisi yhtä selväkatseinen ja määrätietoinen kuin oli Lenin, yhtä peloton taistelussa ja säälimätön kansan vihollisia kohtaan kuin oli Lenin, yhtä vapaa kaikesta pakokauhusta ja pakokauhun tapaisestakin, kun jokin vaara uhkaa, yhtä viisas ja hätäilemätön monimutkaisten kysymysten ratkaisemisessa, että hän olisi yhtä oikeudentuntoinen ja rehellinen kuin oli Lenin, että hän rakastaisi kansaansa niinkuin Lenin sitä rakasti.

Valtava ja monipuolinen oli Leninin elämäntyö. Ei ole sellaista työväen luokkataistelun, sorrettujen kansojen eikä vapaustaistelun teoreettista käytännöllistä kysymystä, jota Lenin ei olisi käsitellyt mitä suurimmalla perusteellisuudella, jatkaen ja kehittäen kaikkiin suuntiin suurten edeltäjiensä, Marxin ja Engelsin työtä: filosofian kysymyksistä proletaarisen puolueen järjestötyön ja aseellisen taistelun pienimpiin yksityiskohtiin saakka.

Leninin nimi liittyy erottamattomasti Lokakuun Suureen vallankumoukseen, tähän maailmanhistorian valtavimpaan tapahtumaan, josta alkaa uusi aikakausi ihmis-

(jatkuu 2 siv.)

ON TOIMITTAVA KUIN LENIN

"Valitsijat, kansan on vaadittava edustajiltaan, että he pysyisivät tehtäviensä tasalla, että he eivät vajoaisi työssään poliittisten poroporvarien tasolle, että he pysyisivät paikallaan Leninin kaltaisina poliittisina toimihenkilöinä, että he olisivat yhtä selväkatseisia ja määrätietoisia toimihenkilöitä kuin Lenin, että he olisivat yhtä pelottomia taistelussa ja yhtä säälimättömiä kansanvihollisia kohtaan kuin oli Lenin, että he olisivat vapaita kaikesta pakokauhusta ja kaikesta pakokauhuun vivahtavastakin, kun asiat alkavat mutkistua ja näköpiiriin ilmestyy jokin vaara, että he olisivat yhtä vapaita kaikesta pakokauhuun vivahtavastakin kuin Lenin oli siitä vapaa, että he olisivat yhtä viisaita ja hätäilemättömiä monimutkaisten kysymysten ratkaisemisessa, missä tarvitaan kaikinpuolista orientoitumista ja kaikkien myönteisten ja kielteisten asianhaarojen kaikinpuolista punnitsemista, kuin oli Lenin, että he olisivat yhtä oikeudenmukaisia ja rehellisiä kuin oli Lenin, että he rakastaisivat kansaansa yhtä suuresti kuin Lenin rakasti sitä."

Stalinin puheesta valitsijoille joulukuun 11 pnä 1937.

SUURI VALA

Leninin kuoleman jälkeen seuranneina surupäivinä toveri Stalin vannoi Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liiton Neuvostojen II edustajakokouksessa puolueen nimessä suuren valan. Hän lausui pääasiassa seuraavaa:

"Me, kommunistit, olemme erikoista tekoa. Meidät on muovattu erikoisesta aineesta. Me olemme niitä, jotka muodostavat suuren proletaarisen strategin armeijan, toveri Leninin armeijan. Ei ole mitään korkeampaa kunniaa kuin on kunnia kuulua tähän armeijaan. Ei ole mitään ylevämpää nimeä kuin sen puolueen jäsenen nimi, jonka perustaja ja johtaja on toveri Lenin...

Poistuessaan luotamme toveri Lenin lausui viimeisenä tahtonaan, että me pitäisimme korkealla ja säilyttäisimme puhtaana puoluejäsenen suuren nimen. Vannomme sinulle, toveri Lenin, että me täytämme kunnialla tämän käskysi!...

Poistuessaan luotamme toveri Lenin lausui viimeisenä tahtonaan, että me varjelisimme puolueen yhtenäisyyttä kuin silmäteräämme. Vannomme sinulle, toveri Lenin, että me täytämme kunnialla tämänkin käskysi!...

Poistuessaan luotamme toveri Lenin lausui viimeisenä tahtonaan, että me varjelisimme ja lujittaisimme proletariaatin diktatuuria. Vannomme sinulle, toveri Lenin, että me emme säästä voimiamme täyttääksemme kunnialla tämänkin käskysi!...

Poistuessaan luotamme toveri Lenin lausui viimeisenä tahtonaan, että me lujittaisimme kaikin voimin työläisten ja talonpoikien liittoa. Vannomme sinulle, toveri Lenin, että me täytämme kunnialla tämänkin käskysi!...

Toveri Lenin puhui meille herkeämättä maamme kansojen vapaaehtoisen liiton välttämättömyydestä, niiden veljellisen yhteistyön välttämättömyydestä Tasavaltojen Liiton puitteissa. Poistuessaan luotamme toveri Lenin lausui viimeisenä tahtonaan, että me lujittaisimme ja laajentaisimme Tasavaltojen Liittoa. Vannomme sinulle, toveri Lenin, että me täytämme kunnialla tämänkin käskysi!...

Lenin osoitti meille usein, että Punaisen Armeijan lujittaminen ja sen kuntoisuuden parantaminen on yksi tärkeimpiä puolueemme tehtäviä... Vannomme siis, toverit, ettemme säästä voimiamme lujittaaksemme Punaista armeijaamme, Punaista laivastoamme...

Poistuessaan luotamme toveri Lenin lausui viimeisenä tahtonaan, että me olisimme uskollisia Kommunistisen Internationalen periaatteille. Vannomme sinulle, toveri Lenin, ettemme säästä henkeämme lujittaaksemme ja laajentaaksemme koko maailman työtätekevien liittoa — Kommunistista Internationalea!"

Tämä oli bolshevistisen puolueen vala johtajalleen Leninille, joka tulee elämään vuosisatoja.

LENININ PÄIVÄ

(alku 1 siv.)

kunnan elämässä. Uraauurtavalla teoreettisella työllään, johdonmukaisella ja leppymättömällä aatteellisella taistelullaan kaikkea opportunismia vastaan työväenliikkeessä, kaikenlaisia kansanvihollisia vastaan, herkeämättömällä työllään suuren bolsheviikkipuolueen luomiseksi hän valmisti Lokakuun vallankumouksen voiton aseet. Ja kun ratkaisevan taistelun hetki löi, johti hän yhdessä Stalinin kanssa, bolshevikkipuolueen etuenässä Venäjän työläisten ja talonpoikien miljoonaarmeijat päättävään rynnäköön kapitalismin linnoituksia vastaan. Hänen ohjauksellaan aloitettiin se valtava sosialistinen rakennustyö, joka on jo kantanut runsaat hedelmänsä Neuvostoliiton kansojen onneksi.

Lenin on uljaan Punaisen Työläis- ja Talonpoikaisarmeijan perustaja. Lenin yhdessä parhaan taistelutoverinsa Stalinin kanssa järjesti Neuvostotasavallan voiton kapitalistisen intervention ja sisäisen vastavallankumouksen yhdistyneistä sotalaumoista.

Kuusitoista vuotta sitten, Leninin kuoltua, toveri Stalin vannoi koko Neuvostoliiton Kommunistisen Puolueen nimessä suuren ja pyhän valan, luvaten täyttää Leninin viimeisen toivomuksen, luvaten pitää korkealla ja säilyttää puhtaana kommunistisen puolueen jäsenen suuren nimen; valvoa kuin silmäterää puolueen eheyttä, säilyttää proletariaatin diktatuuri ja lujittaa sitä; lujittaa kaikin voimin työläisten ja talonpoikain liittoa, lujittaa ja laajentaa Neuvostotasavaltojen liittoa — Neuvostoliiton kansojen ystävyyttä; lujittaa Punaista Armeijaa ja Punaista Laivastoa; lujittaa ja laajentaa koko maailman työtätekevien liittoa — Kommunistista Internationalea.

Tämä vala on täytetty. Neuvostoliiton Kommunistinen Puolue on Stalinin johdolla lyönyt kaikki vihollisensa, säilyttänyt eheytensä, rautaisen kurinsa. Työväenluokan diktatuuri on Stalinin perustuslain järkkymätön perusta. Työläisten ja talonpoikien liitto on lujempi kuin milloinkaan ennen. Neuvostoliiton kansojen ystävyys on järkkymätön, ikuisiksi ajoiksi on kadonnut epäluottamus ja riita Neuvostoliitossa asuvien kansojen väliltä.

Punaisesta Armeijasta on tullut valtava, murtumaton mahti. Se on osoittanut taisteluissa Neuvostoliiton vihollisia vastaan, että se kykenee täyttämään historiallisen tehtävänsä.

Suomen kansalla on erikoinen syy kunnioittaa Leninin muistoa kiitollisin mielin. Lenin oli Suomen kansan suuri ystävä. Jo vuoden 1905 vallankumouksesta lähtien, samoihin aikoihin kun Suomen kapitalistien perustamat ensimmäiset lahtarikaartit kilvoittelivat Nikolai II husaarien ja santarmien kanssa Suomen työtätekevän kansan vapaustaistelun nujertamisessa, samoihin aikoihin kun Suomen suurporvarit möivät Venäjän keisarivallalle maamme edut, saaden vastalahjaksi kilahtavia titteleitä ja helyjä rintaansa, samoihin aikoihin kun Valko-Suomen nykyinen "sotamarsalkka" Mannerheim nuoleskeli Pietarissa Nikolai II saappaanpohjia, kävi Lenin pelotonta, horjumatonta taistelua Suomen kansan vapauden ja riippumattomuuden puolesta Venäjän sortovaltaa, bobrikovilaisuutta vastaan. Ja Leninin johtama Neuvostohallitus lahjoitti Suomelle täyden riippumattomuuden.

Mutta Suomen kansa, jolle tuo lahja oli tarkoitettu, ei saanutkaan kauan nauttia siitä. Suomen suurporvaristo Mannerheimeineen hukutti verivirtoihin Suomen kansan vapauden vuonna 1918. Sen jälkeen ovat nuo konnat jälleen myyneet Suomen riippumattomuuden edut, pantanneet Suomen maan ulkomaalaisille imperialistisille suurrosvoille, alistaneet kansamme palvelemaan niiden rikoksellisia sotatarkoituksia.

Mutta nyt on aika toinen kuin vuonna 1918. Suomen kansa on nyt valmis taistelemaan vapautensa ja riippumattomuutensa puolesta, niin imperialistisia sortajia kuin myöskin suomalaisia rahavaltiaita vastaan, täydelliseen ja lopulliseen voittoon saakka. Tässä taistelussa sitä jälleen auttaa Neuvostoliiton työtätekevien luokkien veljenkäsi. Sitä auttavat ne, jotka jatkavat kuolemattoman Leninin työtä, panevat täytäntöön hänen ohjeitaan: venäläiset bolshevikit, Punainen Armeija, Stalin.

Eteenpäin ja voittoon taistelussa Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan puolesta!

Eteenpäin ja voittoon taistelussa Leninin — Stalinin lipun alla kaikkien kansojen vapauden ja veljeyden puolesta!

LENIN SUOMEN KYSYMYKSISTÄ

V. 1909 LENIN KIRJOITTI ARTIKKELISSAAN "TSAARI SUOMEN KANSAA VASTAAN" m.m.:

— — — "Suomen proletariaatti on tietoinen siitä, että sen on käytävä taistelua äärimmäisen raskaissa olosuhteissa...

Mutta Suomen proletariaatti tietää myös, että poliittista taistelua ei ratkaista yhdellä ottelulla, että se vaatii toisinaan monivuotisia sitkeitä ponnistuksia ja että loppujen lopuksi voittaa se, kenen puolella on historiallisen kehityksen voima...

Suomen proletariaatti tietää myös mainehikkaasta kokemuksesta, miten on käytävä pitkäaikaista, sitkeätä vallankumouksellista taistelua vapauden puolesta, taistelua, mikä tähtää inhoittavan vihollisen uuvuttamiseen, sen epäjärjestykseen, häpeään saattamiseen, kunnes tarjoutuu tilaisuus antaa sille ratkaiseva isku.

Samalla Suomen proletariaatti tietää, että uuden taistelunsa ensi askeleista lähtien sillä tulee olemaan puolellaan koko Venäjän sosialistinen proletariaatti, joka on valmis, niin raskaat kuin nykyhetken olosuhteet lienevätkään, täyttämään velvollisuutensa, **koko velvollisuutensa**..."

TOUKOKUUN 9 p:nä 1910 "SOTSIAL-DEMOKRAT"-LEHDESSÄ JULKAISTUSSA LENININ KIRJOITUKSESSA SANOTAAN NÄIN:

"Suomi hengähti vapaasti vain silloin, kun Venäjän työväenluokka nousi jättiläisjoukkona ja ravisteli Venäjän itsevaltiutta. Ja vain yhteydessä joukkojen vallankumouksellisen taistelun kanssa Venäjällä voi Suomen työläinen nyt etsiä tietä pelastukseen mustasotnialaisten pyssyhurttien maahankarkaukselta.

Suomen porvaristo on paljastanut vastavallankumouksellisen ominaisuutensa tässä rauhallisessakin maassa, joka suoritti vallankumouksen Venäjän lokakuun päivien **kustannuksella**, joka säilytti vapauden Venäjän joulukuun taistelun ja kahden vastustushenkisen Duuman **selän takana**. Suomen porvaristo harjoitti ajojahtia Suomen työläisten punakaartia vastaan ja syytti heitä kumouksellisuudesta; se teki kaiken mitä voi jarruttaakseen sosialististen järjestöjen täyttä vapautta Suomessa; se luuli palvelusinnolla (kuten poliittisten luovuttamisella v. 1907) suojaavansa itsensä tsaarin väkivallalta; se syytti oman maansa sosialisteja siitä, että venäläiset sosialistit ovat heidät **turmelleet** tartuttaen heidät kumouksellisuudellaan.

Nyt voi Suomen porvaristokin nähdä, mihin johtaa myönnytysten, palvelusinnon, "mieliksi olemisen" politiikka, sosialismin suoran tai välillisen pettämisen politiikka. Muualta kuin sosialistisesti kouluuntuneiden ja sosialistien järjestämien joukkojen taistelusta ei Suomen kansa löydä ulospääsyä asemastaan..."

TAMMIKUULLA v. 1912 LENININ KIRJOITTAMASSA VENÄJÄN SOSIALIDEMOKRAATTISEN TYÖVÄENPUOLUEEN PRAGIN KONFERENSSIN PÄÄTÖSLAUSELMASSA SANOTAAN:

"Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen konferenssi, kokoontuneena ensi kerran sen jälkeen, kun Venäjän tsarismi ja vastavallankumouksellinen Duuma ovat ottaneet käytäntöön lait, jotka tuhoavat Suomen kansan oikeudet ja vapauden, ilmaisee täyden solidaarisuutensa Suomen sosialidemokraattiselle veljespuolueelle, korostaa Suomen ja Venäjän työläisten tehtävien yhtenäisyyttä taistelussa Venäjän vastavallankumouksellista hallitusta ja vastavallankumouksellista porvaristoa vastaan, jotka polkevat jalkoihinsa kansan oikeudet, ja lausuu varman vakaumuksensa, että vain Venäjän ja Suomen työläisten yhteisin ponnistuksin voidaan tsarismi kukistaa ja saavuttaa Venäjän ja Suomen kansojen vapaus."

JOULUKUUN 5 p:nä 1919 LENIN LAUSUI VII YLEISVENÄLÄISESSÄ EDUSTAJAKOKOUKSESSA PITÄMÄSSÄÄN PUHEESSA m.m. SEURAAVAA:

"Ei ole ainoatakaan maata, ei ole jäänyt enää ainoatakaan maapallon alaa, missä ei Englannin, Ranskan ja Amerikan finanssipääoma tosiasiallisesti täydellisesti hallitsisi. Tähän perustui niiden tekemä uusi yritys — panna ne pienet valtiot, jotka ympäröivät Venäjää ja joista monet vapautuivat ja saivat mahdollisuuden julistaa itsensä riippumattomiksi vasta sodan aikana — Puola, Eesti, Suomi, Georgia, Ukraina y.m. — yrittää panna nämä pienet valtiot sotimaan Venäjää vastaan Englannin, Ranskan ja Amerikan rahoilla.

Te kenties muistatte, toverit, kuinka lehdissämme kierteli tieto tunnetun englantilaisen ministerin Churchillin puheesta, joka sanoi, että Venäjää vastaan tulee hyökkäämään 14 valtiota ja että syyskuussa kukistuu Petrograd ja joulukuussa Moskova. Olen kuullut, että Churchill olisi sittemmin kumonnut tämän tiedon... mutta... me tiedämme erinomaisesti, että Churchillin ja Englannin imperialistien toimet olivat juuri tuollaisia. Me tiedämme erinomaisesti, että Suomea, Eestiä ja muita pieniä maita kohtaan ryhdyttiin kaikkiin vaikutuskeinoihin, jotta ne alkaisivat sotia Neuvosto-Venäjää vastaan. Olen joutunut lukemaan englantilaisen lehden "Timesin" — Englannin kaikkein vaikutusvaltaisimman porvarilehden — erään pääkirjoituksen, joka oli kirjoitettu siihen aikaan, kun Judenitshin joukot, jotka tunnetusti oli varustettu, vaatetettu ja kuljetettu Ententen laivoilla, seisoivat muutaman virstan päässä Petrogradista ja Detskoje Selo oli valloitettu. Tämä kirjoitus oli oikea sotaretki, jossa oli käytetty kaikki painostusvoimat — sotilaallisen, diplomaattisen, historiallisen painostuksen voimat. Englannin pääoma karkasi Suomen kimppuun ja esitti sille uhkavaatimuksen: "Koko maailma katsoo Suomeen — sanoivat englantilaiset kapitalistit. — Suomen kohtalo riippuu siitä, ymmärtääkö se kutsumuksensa, auttaako se nujertamaan bolshevismin." Ja tästä suuresta ja siveellisestä, tästä jalosta sivistyksellisestä tehtävästä luvattiin Suomelle niin ja niin monta miljoonaa puntaa, sellainen ja sellainen pala maata ja sellaiset ja sellaiset hyvyydet".

Millainen oli Lenin

"Hän ei ollut vain yksi johtajista, vaan korkeamman tyypin johtaja, vuorikotka, joka ei tunne pelkoa taistelussa, vaan vie rohkeasti puoluetta eteenpäin Venäjän vallankumousliikkeen tutkimattomia teitä...

Leninin yksinkertaisuus ja vaatimattomuus, pyrkimys välttää huomiota tai ainakin olemista huomion keskipisteenä eikä korostaa vaikutusvaltaista asemaansa — tämä luonteenpiirre oli eräs Leninin vahvimpia puolia...

Tavaton vakuuttamisvoima, todistelun yksinkertaisuus ja selvyys, lyhyet ja kaikille ymmärrettävät lauseet, turhan värittelyn puuttuminen, mahtavien eleiden ja keinotekoisesti vaikutusta tavoittelevien iskulauseiden puuttuminen — kaikki tämä eroitti Leninin puheet hänen edukseen tavallisten "parlamentti"-puhujain esityksistä...

"Tappio on kestettävä nurkumatta" — tämä oli Leninin toiminnassa jauri se ominaisuus, joka auttoi häntä liittämään ympärilleen loppuun asti uskollisen ja voimiinsa luottavan armeijan...

"Voitosta ei saa pöyhkeillä" — se oli Leninin luonteenominaisuus, joka auttoi häntä selvänäköisesti arvioimaan vastustajan voimat ja siten turvaamaan puolueen mahdollisilta yllätyksiltä...

"Periaatteellinen politiikka on ainoaa oikeaa politiikkaa" — siinä se määritelmä, jonka avulla Lenin valloitti uudet "valloittamattomat" asemat, voittaen vallankumouksellisen marxilaisuuden puolelle proletariaatin parhaat ainekset...

Luottamus joukkojen luoviin voimiin — juuri se oli Leninin toiminnassa ominaisuus, joka teki hänelle mahdolliseksi vaistovaraisen liikkeen oikein arvioinnin ja sen liikkeen suuntaamisen proletaarisen kumouksen uomaan...

Nerokas kaukonäköisyys, nopea käsityskyky ja kyky nähdä kehittyvien tapausten sisäinen merkitys — siinä se Leninin ominaisuus, joka auttoi häntä löytämään oikean strategian ja selvän toimintasuunnan kumousliikkeen käänteissä."

Stalin puheessaan Kremlin kurssilaisten illanvietossa 28.I.1924

LENIN ON KUOLLUT, MUTTA HÄNEN TYÖNSÄ ELÄÄ IKUISESTI

Leninin käsky

Idän keskus. Moskovan Kremli. Alas lyöty on sorron ies.
Lenin-Mausoleumin portilla on kivääri jalalla mies.
Syvä äänettömyys. Pyhä hiljaisuus. Hymyn häivää yhtä ei näy,
ohi Leninin arkun ihmisvuo kun hiljaa hiipien käy.

Idän lyöty on ies.
Sotamies,
sinun ties,
— sinä tiedät sen —
on Leninin tie,
joka voittoon vie
lipun maailman työläismiljoonien.

Tuli veljiä vierailta mailta, tuli vartiopaikoiltaan.
Tuli urhoja etelän, lännen, Idän kaukaisenkin maan.
Lipunkantajajoukkoa nuorta tuli helmasta Pohjolan yön.
Tuli vanhoja, joiden jo kasvot oli symbooli ankaran työn.

Jono hiipivi näin
avopäin,
rivittäin.
Sama aatos on:
Lenin työläismaan
on vainaa, — vaan
leninismi on koskaan kuolematon!

Ja on kuin johtaja Lenin ei lainkaan arkussa ois.
Niin on kuin Leninin ääni taas hiljaisuudessa sois.
Komintern! Se on johtava tähti proletaarien armeijan.
Sitä seuratkaa, sitä seuratkaa, te, poljetut maailman!

Mitä sortaja kaas,
ylös taas!
Kuni paas
on murtumaton
etuvallimme tää.
Iäks pystyyn se jää.
Iät sirpin ja vasaran liitto se on.

Idän keskus. Moskovan Kremli. Alas lyöty on sorron ies.
Lenin-Mausoleumin portilla on kivääri jalalla mies.
Syvä äänettömyys. Pyhä hiljaisuus. Hymy huulien nyt on pois.
Mut on kuin Leninin käsky taas äänettömyydessä sois:

Alas läntinen ies!
Sotamies,
sinun ties,
— sinä tiedät sen —
on taistelun tie,
joka voittoon vie
lipun maailman työläismiljoonien!

ARMAS AIKIA.

LENININ MAUSOLEUM

Punaisella torilla, Kremlin muurin luona, juhlallisessa mausoleumissa lepää Vladimir Iljitsh Leninin ruumis. Ympärillä vallitsee hiljaisuus. Kuuset mausoleumin ulkopuolella seisovat liikkumattomina raskaan lumipainon alla. Mausoleumin edessä on kunniavartio.

Olkoonpa sää millainen tahansa, niin liikehtii mausoleumin luona aina ihmisvirta. Laajan Neuvostomaan kaikilta ääriltä saapuu pääkaupunkiin työtätekeviä. Kaikki he haluavat käydä mausoleumissa. Ihmisiä saapuu kaukaisesta Pohjolasta, Jakutiasta, Sahalinilta, Taka-Kaukasiasta, Tadshikistanista, Ukrainan aroilta ja Siperian aarniometsistä, kaupungeista, kaivosasutuksilta, kasakka- ja vuoristokylistä.

Kaikki he tulevat sinne osoittamaan kunnioitustaan, painaakseen mieliinsä nerokkaan Leninin — maailman ensimäisen sosialistisen valtion isän — kasvonpiirteet.

Vuodesta 1924 lähtien on mausoleumissa käynyt 16 miljoonaa ihmistä. Kävijöiden luku nousi v. 1939 2,3 miljoonaan.

SANOMALEHTI "NATIONAL ZEITUNG" NEUVOSTOLIITON PÄÄKAUPUNGISTA

Berlini. 19 tammikuuta (TASS). Saksalainen sanomalehti "National Zeitung" julkaisi suuren kirjoituksen **"Moskova tänään". Moskova**— sanotaan kirjoituksessa — on valaisevana esimerkkinä siitä, millaisella nopeudella voi muuttua suuren kaupungin ulkonäkö.

Kapungista kymmenine sateilevine kultaisine kupukattoineen, likaisine katuineen ja ristiriitaisine rakennustyyleineen, jollainen oli Moskova ennen vallankumousta, ovat jääneet vain muistot jälelle.

Moskova on muuttunut toisenlaiseksi. Se, joka käy sitä kuvaamaan ei voi enää puhua kirkoista ja torneista, vaan hänen on kerrottava hyvin kunnostetuista asfalttitoreista, kauneista ja valoisista taloista, leveistä kaduista, mahtavista silloista ja Moskovajoen graniittirantakaduista.

Moskova on muuttunut monimiljoonaiseksi maailman kaupungiksi. Kokonaiset kaupunkikorttelit siirretään, ja niiden tilalle kohoavat uudet, kauniit rakennukset. Jos tänään katsoisimme hotelli "Nationaalen" akkunoista ulos, niin aukeaisi eteemme keskikaupungin ihailtava näköala. Sinne on nyt rakennettu kauniit ja mahtavat rakennukset. Niiden keskuudesta nousee "Moskova" hotelli. Sen vastapäätä sijaitsee uudelle Moskovalle luonteenomainen Neuvostoliiton Kansankomissariaatin Neuvoston talo. Hotelli "Moskova" on päällystetty loistavalla marmorilla ja on siinä vähintäin 1200 huonetta, ravintola ja kahvila. Epäilemättä, on tämä hotelli Europan yksi parhain. Hotellista aukeaa ihana näköala Moskovaan ja erikoisesti Kremliin.

Moskovan Metro, osoitetaan kirjoituksessa edelleen, on todellakin Neuvostoliiton pääkaupungin ylpeys.

Kokonaan uudestaan on rakennettu Tverskaja-katu, joka on Moskovan pääkatu. Katu kantaa kirjailija M. Gorkin nimeä. Sille kadulle rakennetaan uudet, kauniin tyyliset uhkeat talot. Melkein joka aamu huomaavat moskovalaiset täällä muutoksia. Vanhat talot hajoitetaan, mutta tyylinsä puolesta arvokkaat siirretään kauemmas kuten esimerkiksi Moskovan kaupunkineuvoston rakennukselle tehtiin. Purettujen tilalle rakennetaan uudet mahtavat rakennukset. Moskovan uudelleen rakentaminen — sanotaan kirjoituksen lopussa — tapahtuu yhtenäisen suunnitelman mukaan. Rinnan Neuvostoliiton pääkaupungin kasvun kanssa lisääntyy myöskin sen väestön lukumäärä. Se on nykyään jo enemmän kuin 4 miljoonaa.

NEUVOSTOLIITON ULKOASIAIN KANSANKOMISSARIAATISSA

Tammikuun 17 pnä Neuvostoliiton Ulkoasiain kansankomissaarin sijainen Losovski antoi Ruotsin lähettiläälle hra Eilerille Neuvostoliiton Ulkoasiain kansankomissariaatin vastauksen Ruotsin hallituksen noottiin tammikuun 16 p:ltä, jossa esitettiin Ruotsin hallituksen vastalause sen johdosta, että Neuvostoliiton lentokoneet olivat tammikuun 14 pnä lentäneet Ruotsille kuuluvan Kalix saaren yllä, lähellä Luleåta, jolloin ne muka olisivat heittäneet pommeja. Samalla Ruotsin hallitus pyysi Neuvostoliiton hallitusta ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin valttääkseen tallaisten tapahtumien toistumista vastaisuudessa.

Vastaten tähän noottiin Neuvostoliiton Ulkoasiain kansankomissariaatti tiedoitti, että saatujen tietojen mukaan olivat kaksi Neuvostoliiton lentokonetta sattumalta, voimatta sakean lumipyryn tähden tarkkaan määritellä suuntaa tammikuun 12 ja 14 päivinä todellakin lentäneet Ruotsin rajan yli. Neuvostohallitus lausui valittelunsa tapahtuman johdosta.

Tammikuun 17 pnä Neuvostoliiton Ulkoasiain kansankomissariaatti antoi vastausnootin myöskin Norjan Moskovan lähetystölle, vastaukseksi Norjan hallituksen esittämiin nootteihin tammikuun 15 ja 16 pnä, joissa esitettiin vastalause sen johdosta, että Neuvostoliiton lentokoneet olivat tammikuun 12 ja 14 pnä lentäneet yli Norjan rajan Svanvik-Vagtetemin seuduilla.

Nootissaan Neuvostoliiton Ulkoasiain kansankomissariaatti tiedoitti, että Neuvostoliiton lentokoneet olivat sattumalta tosiaankin lentäneet tammikuun 12 ja 14 pnä Norjan rajan yli, mutta tämä on selitettävissä erikoisen epäsuotuisilla sääoloilla, jotka vaikeuttivat paikan määrittelyn neuvostolentäjille. Neuvostoliiton hallitus esitti valittelunsa tapahtuman johdosta.

LENINGRADIN SOTILASPIIRIN ESIKUNNAN TIEDONANTOJA

Tammikuun 18 päivän kuluessa rintamalla pääasiassa tiedustelutoimintaa ja molemminpuolista tykkitulta.

Ilmavoimat suorittivat tiedustelulentoja.

◆ ◆ ◆

Tammikuun 19 päivän kuluessa kaikilla suunnilla tiedustelutoimintaa ja muutamilla alueilla pienempien joukko-osastojen yhteenottoja. Petroskoin suunnalla Kitelän seudulla tiedustelijaryhmämme tuhosi vihollisen pataljoonan, joka jätti paikalle 26 konekivääriä. Karjalan kannaksella etujoukkojen yhteenottoja, jossa vihollinen kärsi suuria tappioita.

Useissa piireissä ilmailuvoimamme suorittivat tiedustelulentoja ja taistelutoimenpiteitä vihollisen sotilastukikohtia vastaan.

MAAILMAN TYÖTÄTEKEVIEN TAISTELU SUOMEN KANSANVALTAISEN TASAVALLAN PUOLESTA

ENGLANNISSA

Lontoo, 18 tammikuuta (TASS). Nottinghamin osuuskauppayhtymän istunnossa hyljättiin äänten enemmistöllä hallinnon ehdottama päätöslauselma, jossa kehoitettiin antamaan rahallista apua Mannerheimin koplalle. Päätöslauselmaa käsiteltäessä korostettiin, että mannerheimiläistä Suomea käytetään nykyisen imperialistisen sodan laajentamisen tukikohtana.

Kunnantyöläisten liiton Falgheimin osasto (Lontoo) on hyväksynyt päätöslauselman, jossa tuomitaan Työväenpuolueen johtajien politiikka ja vastustetaan aseiden lähettämistä valkosuomalaisille.

Sheffieldin rautatievirkailijain liiton osasto on hyväksynyt päätöslauselman, jossa tuomitaan Työväenpuolueen johtajien politiikka ja pannaan vastalause aseiden lähettämistä vastaan valkosuomalaisille.

Liiketyöläisten liiton osasto Whendsvorthessa (Lontoo) on hyväksynyt päätöslauselman, jossa kehoitetaan kaikkia ammattiliittoja vastustamaan sotavarustusten lähettämistä valkosuomalaisille.

Mestegissä (Wales) pidetyssä kokouksessa läsnäolleet 500 henkeä panivat vastalauseensa sotavarustusten lähettämistä vastaan valkosuomalaisille.

Veturinkuljettajien ja lämmittäjien yhdistetyn ammattiliiton osasto Thorntonessa hyväksyi päätöslauselman, jossa vaatii lopettamaan aseiden lähetyksen Mannerheimille.

◆ ◆ ◆

Nainä päivinä kokoontui Lontoon ammattiliittoneuvoston istunto, jossa eräs taantumuksellinen ammattiliittojohtaja teki Neuvostoliittoa vastaan tähdätyn päätöslauselmaehdotuksen. Tämä hyökkäys kärsi täydellisen tappion. Päätöslauselmaehdotuksen johdosta esiintyi eräs ammattiliittoneuvoston jäsen esittäen, että ammattiliittoneuvosto tuomitsisi sotatarpeiden lähettämisen Mannerheimille, joka käyttää niitä Suomen kansaa ja Neuvostoliittoa vastaan. Puhuja ehdotti edelleen Neuvostoliittoa vastaan suunnatun päätöslauselman hylkäämistä sekä siirtymistä päiväjärjestyksen seuraavaan kysymykseen. Hänen ehdotuksensa hyväksyttiin ja päätöslauselmaehdotus näinmuodoin hylättiin.

"Daily Worker"-lehti pitää tätä tosiasiaa iskuna nykyisen Englannin ammattiliittojärjestöjen kongressin kannattajille, jotka yrittävät johtaa Lontoon ammattiliittoneuvoston politiikkaa Neuvostoliittoa vastaan tähdätylle tielle.

◆ ◆ ◆

LONTOO, 19 tammikuuta (TASS). Newcastlen keskuspiirin Työväenpuolueen järjestön sihteeri Waters on eronnut Työväenpuolueesta ja ilmoittanut aikovansa liittyä kommunistiseen puolueeseen. Työväenpuolueessa on Waters ollut 20 vuotta. Hänen eroamisensa jälkeen paikalliset johtajat ilmoittivat, että Waters ei voinut olla Työväenpuolueessa sen takia, kun hän kannatti puheissaan Neuvostoliiton ulkopolitiikkaa.

Työväenpuolueen Newcastlen keskuspiirin järjestön kokouksessa Waters ilmoitti uudelleen hyväksyvänsä Neuvostoliiton politiikan valkosuomalaisiin nähden ja pitävänsä Työväenpuolueen johtajien toimenpiteitä kavaltajien tekoina. Muut kokouksessa esiintyneet henkilöt kannattivat Watersia.

Apministerin (Essexin kreivikunta) Työväenpuolueen järjestö on hyväksynyt päätöslauselman, jossa vaaditaan Työväenpuolueen toimeenpanevaa komiteaa ryhtymään toimenpiteisiin aseiden lähettämistä vastaan valko-suomalaisille ja toimimaan kaikkien työväenluokan järjestöjen yhdistämiseksi avunantoa varten Suomen työläisille heidän taistelussaan vapautensa puolesta.

Samanluontoisen päätöslauselman on hyväksynyt kivipiirtäjien, kaivertajien ja muiden kirjatyöntekijäin ammattiliiton Lontoon osasto.

YHDYSVALLOISSA

New York, (TASS). United Press tiedoittaa, että Coloradon valtion yliopiston oppilaat esiintyvät koulun johtoa vastaan sen järjestäessä avustuskeräystä mannerheimiläisen Suomen hyväksi. Ylioppilasjärjestön puheenjohtaja ilmoitti, että kamppailua avustuksien keräämiseksi järjestävät ja johtavat Amerikan taantumukselliset piirit, vetääkseen Yhdysvallat sotaan. Yliopiston johtaja kannatti oppilaiden esiintymistä ja antoi määräyksen poistaa yliopiston huoneustoista lahjoituksia varten tehdyt laatikot.

NORJASSA

Sanomalehti "Arbeideren" julkaisi joku päivä sitten **Åsnesin** (Norja) piirissä pidetyn 600 henkeä käsittäneen talonpoikain kokouksen päätöslauselman. Päätöslauselmassa tuodaan esiin Norjan työtätekevien myötämielisyys Kuusisen Kansanhallituksen johtamaa Suomen työtätekevää kansaa kohtaan ja usko, että Suomen kansa yhteistoiminnassa Punaisen Armeijan kanssa luo vapaan, riippumattoman Suomen.

Kokous hyväksyi myöskin Norjan hallitukselle osoitetun kirjelmän, jossa vaadittiin hallitusta noudattamaan ankaraa puolueettomuutta sekä lopettamaan mannerheimiläisrosvojoukkojen avustamiskamppailun.

◆ ◆ ◆

Tukholma, 19 tammikuuta (TASS). Sosialidemokraattisten järjestöjen jäsenten neuvottelussa Rjukanin kaupungissa (Norja) on hyväksytty päätöslauselma, jossa sanotaan, että "Rjukanin työläiset ovat myötätuntoisia Suomen työläisille ja talonpojille, jotka taistelevat vapautensa ja riippumattomuutensa puolesta. Neuvottelukokous panee jyrkän vastalauseensa valkosuomalaisten avustamista vastaan, sillä se voi johtaa maamme puolueettomuuden rikkomiseen".

TYYTYMÄTTÖMYYTTÄ VALKO-SUOMEN ARMEIJASSA

Tukholma, 19 tammikuuta. Sanomalehti "Norskens Flamma" julkaisee lehtensä edustajan keskustelun mannerheimiläisten sotilaiden kanssa. Sen minkälainen mieliala vallitsee valko-suomalaisten armeijassa, voi päätellä erään sotilaan lehtemme edustajalle kertomista havainnoista.

"Vakuuttelut, että joukoissamme vallitsee innostus, eivät ole totuuden mukaisia. Kaikki meidät on ajettu tänne pakolla, ja pakolla meitä ajetaan myöskin taisteluun Punaista Armeijaa vastaan. Voisi kertoa paljon elämästämme rintamalla, mutta asian tarkka kuvaaminen, nimien esittäminen johtaisi vain sotilaiden joukkoampumisiin," — sanoi valko-suomalaisen armeijan sotilas lehden edustajalle.

"Meidän joukko-osastomme, — jatkoi hän kertomustaan, — on ollut jo kaksi viikkoa ilman lepoa etulinjoilla. Ruoka on huonoa, kenttäkeittiöt ovat kaukana rintamalta."

Edelleen kertoi sotilas lehden kirjeenvaihtajalle, että sotilaiden keskuudessa vallitsee yleinen tyytymättömyys, joka useissa tapauksissa on saanut rajujakin muotoja.

BULGARIAN SANOMALEHDET JÄÄNMURTAJA „SEDOVIN" RETKESTÄ

Sofia, (TASS). "15 miestä napapiirin jäissä" otsikolla kirjoittaa sanomalehti "Sora" kuvaten "Sedovin" sankarillista retkeä sekä neuvostonaparetkeilijäin pitkien kuukausien aikana suorittamaa tieteellistä työtä.

Kertoen yksityiskohtaisesti mihin toimenpiteisiin oli ryhdytty "Sedovin" retken onnellisesti päättämiseksi lehti lopuksi kirjoittaa: "Jäänmurtajat "Sedov" ja " J. Stalin" ovat lähteneet paluumatkalle kotoisille rannoille. Niiden tieteellisten tutkimusten tuloksia odottavat kaikkien maiden luonnontutkijat erikoisella mielenkiinnolla".

Liettualainen lehdistö jäänmurtaja „Sedovin" sankarillisesta retkestä

KAUNAS, 18 tammikuuta (TASS). Heikentymättömällä mielenkiinnolla seurataan Liettuassa tiedoituksia sankarillisten sedovilaisten vapautumista jäiden vankeudesta. Lehdet julkaisevat monilukuisia kirjoituksia ja sähkösanomia sedovilaisten retkestä ja Neuvostoliiton jäämerilaivaston lippulaivan, jäänmurtaja "J. Stalinin" mainiosta retkestä.

"Lietuvos Shnios"-lehti julkaisi tänään ensimmäisellä sivullaan jäänmurtaja "J. Stalinin" ja sen kapteenin suuren kuvan. Lehti osoittaa, että jäänmurtaja "J. Stalin" on maailman suurin ja voimakkain jäänmurtaja.

"Pohjoisella meritiellä, — kirjoittaa "Oventblat"-lehti, — on käytännössä suuri merkitys. Vielä joku aika sitten pidettiin arktiikkaa voittamattomana. Meidän aikanamme elää arktiikka täysiveristä elämää. Neuvostoliiton jäänmurtajat ja kauppalaivat kulkevat vapaasti idästä — länteen ja sieltä takaisin".

SAKSALAISET SANOMALEHDET ENGLANTILAIS- RANSKALAISISTA SOTANÄYTTÄMÖN LAAJENTAMISSUUNNITELMISTA

Berliini, 18 tammikuuta (TASS). Saksalaiset lehdet julkaisevat edelleen englantilais-ranskalaisia suunnitelmia sotanäyttämön laajentamisesta sekä puolueettomain maiden sotaan vetämisestä. Sanomalehti "National Zeitung" kirjoittaa johtavassa artikkelissaan, että englantilais-ranskalaiset sodanlietsojat keskittävät yrityksensä Skandinaaviaan.

Sodan laajentamistarkoituksessa ne levittävät valheita Skandinavian maita uhkaavasta vaarasta, tarjoten niille "apuaan". Samanlaista vaarallista peliä ne harjoittavat Europassa. Niiden tarkoituksena on hinnalla millä hyvänsä herättää levottomuutta Europan kansoissa. Englannin ja Ranskan imperialistiset piirit käyttävät nyt aikansa uusien sotatannerten etsimiseen Europan maantieteelliseltä kartalta. Läheisen idän, Balkanin maiden sekä pohjois-Europan tulisi Englannin ja Ranskan suunnitelmien mukaan muodostua siksi tukikohdaksi, josta liittolaiset voivat tehdä sivustahyökkäyksen Saksaan. Tässä tarkoituksessa Englannin ja Ranskan imperialistiset liittolaiset voivat tehdä sivustahyökkäyksen Saksaan. Tässä tarkoituksessa Englannin ja Ranskan imperialistiset piirit ovat jo ennakolta alkaneet muokata yhteiskunnallista mielipidettä.

Lakkoliikkeen kasvu Singaporessa

Lontoo, 19 tammikuuta (TASS). Singaporessa syttynyt laaja lakkoliike on vakavasti huolestuttanut Englannin hallitusta. "Lakkojen johtajat, — kirjoittaa "Times"-lehti, — kieltävät työläisiä menemästä työhön, ennenkuin heidän vaatimuksensa tyydytetään". Levottomuuksien johdosta on raakasokeritehtaalla vangittu 4 kiinalaista työläistä.

Reuterin tietotoimiston kirjeenvaihtaja tiedoittaa uusista lakoista Singaporessa. Tammikuun 13 pnä alkoi sataman remonttiverstaan työläisten lakko, johon osallistui tuhannen työläistä. Singaporen sairaaloiden kiinalainen henkilökunta on myös lakossa.

Tinakaivosten ja kautsukkiviljelyksien työläiset ovat taistelunsa avulla saavuttaneet korotuksen palkkoihinsa.

HINTOJEN NOUSU RUOTSISSA

Berliini, 19 tammikuuta. Transocean tietotoimisto tiedoittaa, että Ruotsissa nousevat jatkuvasti hinnat kulutustarpeille. V. 1939 elintarpeiden hinnat nousivat edelliseen vuoteen verraten 25 prosentilla. Useiden tarvikkeiden hinnat nousivat vieläkin enemmän. Naftan ja polttoaineen hintojen indeksi osoittaa nousua 208—239 prosentilla.

TOIMITUSKUNTA.

KANSAN VALTA

15 p. HELMIKUUTA v. 1940 | SUOMEN TYÖTÄTEKEVIEN KANSANRINTAMAN ÄÄNENKANNATTAJA | № 17 (36) TORSTAI

SUOMEN ARMEIJAN SOTILAILLE PUNAISEN ARMEIJAN SOTILAILTA

Suomen armeijan sotilaat! Ajatelkaa tarkoin, minkä puolesta te olette sotimassa, kenen vuoksi vertanne vuodatatte ja suotta uhreja kannatte? Tehkää itsellenne selväksi, mihin asemaan olette joutuneet.

Teitä ajaa surman suuhun Rydin, Tannerin ja Mannerheimin hallitus, joka on juonillaan saanut aikaan rikollisen ja voimainsa yli käyvän sodan Neuvostoliittoa vastaan. Nämä Suomen hallitusherrat pakottavat kymmeniä tuhansia Suomen nuorukaisia uhraamaan henkensä, tuomitsevat Suomen kansan näkemään nälkää, eroittavat teidät perheistänne, estävät teidät hoitamasta taloustehtäviänne ja aiheuttavat hävitystä koko kansantaloudessa.

Minkä vuoksi?

Nuo herrat uskottelevat teille, että kaikki nämä uhrit ovat välttämättömät Suomen vapauden ja riippumattomuuden suojelemiseksi, joita he sanovat Neuvostoliiton uhkaavan.

Mutta he eivät puhu totta! He pettävät teitä!

Teidän isänmaatanne ei Neuvostoliitto uhkaa vähimmässäkään määrässä. Teidän maa-aluettanne ei Neuvostoliitto tarvitse. Neuvostoliitto haluaa rauhaa ja ystävyyttä Suomen kansan kanssa. Juuri rauhan ja ystävyyden vuoksi Neuvostoliitto suostui Suomen Kansanhallituksen kanssa tekemänsä sopimuksen perusteella luovuttamaan Suomelle kaikki ne Neuvosto-Karjalan alueet, missä karjalainen väestö on enemmistönä.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa olisi hallitus, joka ei uhkaisi Neuvostoliiton turvallisuutta, ei uhkaisi Leningradin turvallisuutta tekemällä teidän kotimaanne suurvaltain hyökkäyksen astinlaudaksi Leningradia vastaan.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa ei olisi Neuvostoliittoa kohtaan vihamielinen, vaan ystävällinen hallitus.

Mitään muita tarkoitusperiä ei Neuvostoliiton hallitus eikä sen Punainen armeija aja.

Siis minkä vuoksi te kannatte äärettömiä uhreja tässä sodassa?

Kuten näette, te ette kanna uhreja kotimaanne vapauden ja riippumattomuuden vuoksi, vaan Mannerheimin, Rydin ja Tannerin vallan säilyttämiseksi.

Mutta ovatko nuo herrat sen arvoiset, että niiden vuoksi kannattaisi verta vuodattaa?

Me olemme sitä mieltä, että ne eivät ole sen arvoiset.

Joka tapauksessa se verinen sotaseikkailu, johon teidät on kiedottu, on häviöön tuomittu. Suomen armeija ei vähälukuisuutensa takia voi saavuttaa menestystä, — se on tuomittu kärsimään tappion. Sillä samaan aikaan kun Suomessa on jo pantu yhden kortin varaan viimeisetkin ihmisvoima- ja sotatarvereservit, eikä teitä, Suomen sotilaita, ole mikään vuoroväki päästämässä lepäämään, voi Punainen armeija helposti lähettää Suomen armeijaa vastaan niin suuret voimat kuin tarvitaan ajaakseen Suomesta pois kaikki teidän ja meidän kansamme viholliset.

Siis teidän oman etunne vuoksi lopettakaamme verenvuodatus ja ojentakaamme kättä toisillemme, niinkuin työnraataja toiselle työnraatajalle kättä ojentaa.

Lopettakaamme verenvuodatus, ryhtykäämme keskenämme veljeilemään ja kohottakaamme yhdessä eläköönhuuto OTTO KUUSISEN johdolla toimivan Suomen Kansanhallituksen kunniaksi.

Vakuutamme teille, että tämä on varmin keino saada sota loppumaan ja rauha voimaan.

Eläköön Suomen vapaus ja riippumattomuus!

Eläköön Otto Kuusisen johdolla toimiva Suomen Kansanhallitus!

Alas Mannerheimin, Rydin ja Tannerin kopla!

LENINGRADIN SOTILASPIIRIN
PUNAISEN ARMEIJAN SOTILAAT

Suomesta tulee Kansanvaltainen Tasavalta

Suomen kapitalistien rikollinen sota Sosialistista Neuvostoliittoa vastaan on muutettava työtätekevän kansan armottomaksi taisteluksi kansan sortajia vastaan.

On luotava laaja **työkansan rintama:** maamme koko työväenluokka, talonpoikaisto, käsityöläiset, pikkukauppiaat, työtätekevä sivistyneistö, siis kansamme valtava enemmistö on koottava yhteiseen rintamaan etujaan puolustamaan. Ja valtaan on nostettava tähän rintamaan nojautuva **työkansan hallitus,** siis Kansanhallitus.

Jotkut toverit ajattelevat, että olisi vaadittava Neuvostovallan luomista Suomessa. He erehtyvät. Sellaista tärkeää kysymystä koko yhteiskuntaelämän perinpohjaisesta muuttamisesta ei voi ratkaista yksi puolue, eikä edes työväenluokka yksinään. Tämän kysymyksen voi ratkaista ainoastaan koko kansa, kaikki työtätekevät luokat. Missään tapauksessa ei tätä kysymystä voida ratkaista ilman talonpoikaiston suostumusta ja eduskunnan valvistusta.

Toiset ajattelevat, että Suomen pitäisi liittyä Neuvostoliittoon yhtenä sen osana, että Suomen liittyminen Neuvostoliittoon parhaiten voisi turvata Suomen imperialististen valtain taholta uhkaavilta vaaroilta. Nämäkin toverit erehtyvät. Ensiksikään ei Suomen Kansanvaltainen Tasavalta, joka valtioluonteeltaan on toista kuin neuvostovaltio, voi liittyä Neuvostoliiton yhteyteen, joka on luonteeltaan neuvostovaltio. Toiseksi, Neuvostoliitto, noudattaen kansallisuuspolitiikkaansa, ei tahdo, että kukaan voisi sanoa sen haluavan laajentaa rajojaan Suomen valtion kustannuksella, jonka vuoksi Neuvostoliitto, kuten tunnettua, kannattaa erillisen, riippumattoman Suomen olemassaolon turvaamista, niin että Suomen sitoo Neuvostoliittoon vain keskinäisavun sopimus. Mitä taas tulee Suomen turvaamiseen imperialististen valtain taholta uhkaavilta vaaroilta, niin keskinäisavun sopimus Suomen ja Neuvostoliiton välillä tulee olemaan täysin riittävä keino sellaisen turvan takaamiseksi.

(Suomen Kommunistisen Puolueen KK:n julistuksesta.)

Punainen Armeija ryntää eteenpäin Karjalan kannaksella

Leningradin sotilaspiirin esikunnan tiedonantoja

Helmikuun 11 päivän kuluessa oli rintamalla tiedustelutoimintaa ja paikoittain tykistöammuntaa. Laatokan pohjoispuolella jatkuivat pienten jalkaväkiosastojen yhteenotot. Karjalan kannaksella tykistöammuntaa ja jalkaväkiosastojen yhteenottoja, joiden tuloksena vihollinen lyötiin takaisin ja meidän etujoukkomme valtasivat 16 puolustuslinnaketta, joista 8 rautabetonista tykistövarustusta.

Lentovoimamme suorittivat tiedustelu- ja taistelulentoja.

◆ ◆ ◆

Helmikuun 12 päivän kuluessa oli rintamalla tiedustelutoimintaa sekä useilla alueilla jalkaväkijoukkojen ja tykistön vilkasta toimintaa.

Karjalan kannaksella on joukkojemme menestyksellisen toiminnan tuloksena valloitettu 32 puolustuslinnaketta, niistä 12 rautabetonista tykistövarustusta.

Viimeisten kolmen päivän aikana ovat viholliset menettäneet valtaamillamme alueilla 230 konekivääriä ja 82 tykkiä.

Huonon sään takia on lentovoimiemme toiminta rajoittunut tiedustelulentoihin.

◆ ◆ ◆

Helmikuun 13 päivän kuluessa oli rintamalla tiedustelutoimintaa ja useissa paikoin jatkui jalkaväkiosastojen ja tykistön vilkasta toimintaa.

Karjalan kannaksella meidän sotavoimaimme toiminta kehittyy menestyksellisesti. Vihollinen, joka yritti suurilla voimilla siirtyä vastahyökkäyksiin, on lyöty hajalle, jolloin se kärsi suuria tappioita. Meidän joukkojemme menestyksellisten toimien seurauksena on vallattu 23 vihollisen linnoitusta.

Lentovoimamme suorittivat tiedustelu- ja taistelulentoja vihollisen joukko-osastoja ja sotilaallisia tukikohtia vastaan.

◆ ◆ ◆

Helmikuun 14 päivän kuluessa oli rintamalla tiedustelu- ja useissa paikoin jalkaväen sekä tykistön vilkasta toimintaa.

Karjalan kannaksella jatkuu sotavoimamme toiminta menestyksellisesti. Vihollinen, joka ei kestä meidän joukkojemme iskuja, perääntyy, kärsien suurta mieshukkaa. Menestyksellisten toimien tuloksena ovat joukkomme helmikuun 14 päivänä vallanneet 16 vihollisen puolustuslinnaketta, joista 8 rautabetonista tykistövarustusta.

Lentovoimamme ovat olleet vilkkaassa taistelutoiminnassa vihollisen sotavoimia ja sotilaallisia tukikohtia vastaan sekä suorittaneet tiedustelulentoja.

NEUVOSTOLIITON KORKEIMMAN NEUVOSTON PUHEMIEHISTÖN MÄÄRÄYS

123:n TARKKA-AMPUJADIVISIONAN PALKITSEMISESTA LENININ KUNNIAMERKILLÄ

Esimerkillisestä päällystön antamien taistelutehtävien täyttämisestä taistelukentällä suomalaisia valkokaartilaisia vastaan ja siinä osoitetusta uljuudesta ja rohkeudesta palkitaan 123 tarkka-ampujadivisiona LENININ KUNNIAMERKILLÄ.

Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston Puhemiehistön puheenjohtaja M. KALININ
Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston Puhemiehistön Sihteeri A. GORKIN

Moskova, Kreml. 13 p. helmikuuta 1940.

VALKO-SUOMI— KANSAN RIISTÄJIEN MAA

Tilasto kertoo, että Helsingin kaupungin 39 asukkaalla oli v. 1938 vuosituloja yli miljoonan markan ja 168:lla yli puolen miljoonaa markkaa. Ketä ovat nuo miljoonatulojen omistajat ja mistä he miljoonat ovat kokoon haalineet?

Paperitehtailija K. R. Valdenin tulot yksin Helsingissä tekevät 2.111.500 markkaa. Ottaen huomioon, että hänellä on tehtaita eri puolilla maata, tämä luku osoittaa vain osan hänen tuloistaan. Samaan aikaan paperiteollisuudessa — työnantajain tilastojen mukaan — vuosipalkka ammattitaitoisilla työläisillä oli 19,199 mk. miehille ja 10,013 mk. naisille. Viime vuosina on paperiteollisuuden ratsionalisoinnilla tehostettu riistoa niin, että kun vuotena 1927—29 1000 tonnin paperimäärän valmistamiseen tarvittiin 15,92 työntekijää, niin vuotena 1934 vain 10,67 työntekijää. Tässä on tämän taantumuksellisen paperikenraalin rikastumisen salaisuus.

Yhdellä Kajaanin Puu- ja Kemi Oy. pääosakkeen omistajalla J. R. Weckmanilla oli Helsingissä tuloja 1.367.200 mk. Tämä taas on vain osa tämän herran tuloista. Samaan aikaan puutyöntekijäin vuosipalkka oli 16.407 mk. miehille ja 8.417 mk. naisille. Näiden pienpalkkaisten 70-tuhannen työmiehen ja nälkäpalkoilla metsätöissä työskennelleen 200-tuhannen pienviljelijän kustannuksella, joista suuren osan on säännöllisesti täytynyt turvautua köyhäinhoitoapuun, on Weckman miljoonatulonsa kokoon käärinyt.

Karamelli- ja kondiittoriliikkeen omistaja Bertta Fazerin tulot olivat 4.055.800 mk. Samaan aikaan ravinto- ja nautintoainetyöntekijäin vuosipalkka oli 20.231 mk. miehille ja 11.876 mk. naisille. Suuri on ero!

Eräiden metalliteollisuuslaitosten osakkeiden omistajain, kolmen Grönblomin veljeksen yhteinen verotettu vuositulo Helsingissä oli 8.758.800 mk., samaan aikaan kun metallityöläisten vuosipalkka oli 17.115 mk. miehille ja 10.013 mk. naisille.

Pohjoismaiden Yhdyspankin johtajan Freyn tulot olivat 1.963.100 mk. ja pankinjohtaja M. Honkajuuren ilmoitetut tulot olivat 1.604.400 mk. Samaan aikaan eri puolilla maata velkataakan alla kärsiviltä talonpojilta pakkohuutokaupalla ryöstettiin omaisuutta näiden pankkiherrain hyväksi.

„Fennia" - tupakkatehtaan omistajan A. K. Christidekseen perikunnalla oli tuloja 10.062.700 mk. ja jauho- ja siirtomaatavaraliikkeen omistaja Rudolf Gaseliuksella 2.771.200 mk. Kun ottaa huomioon vielä ne kymmenet miljoonat, joita valtio tulliveroina noista välttämättömyystarvikkeista on jo riistänyt, saa kauhistuttavan kuvan sen riiston ja rosvouksen moninkertaisuudesta ja raskaudesta, jota maamme työtätekevä kansa saa kantaa.

Tällainen on lahtari-Suomen „kansanvallan" todellinen perusta. Tämän suurriistäjäin aseman säilyttämisen puolesta taistelee mannerheimiläinen rosvokopla. Tämän rosvokoplan uskollisena kannattajana, noiden miljoonapomojen kätyrinä taistelee Tanner apulaisineen, uskotellen kansalle, että taistellaan kansanvallan ja vapauden puolesta.

Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan hallitus tulee saattamaan suuret yksityispankit ja suuret teollisuusliikkeet valtion valvonnan alaiseksi sekä samalla ryhtymään avustustoimenpiteisiin keskisuuruisten ja pienten liikkeiden hyväksi.

A. HULKKONEN.

SUOMEN TALONPOJAN PAIKKA EI OLE RIISTÄJIEN PUOLELLA

Nyt on taas Suomen talonpoika suuressa koettelemuksessa. Maan hallitusvaltaa hoitanut suurpääoman taantumuksellinen kopla ajoi maan talouden umpikujaan. Työläiseltä loppui työ, talonpojan tuotteilta markkinat. Hallituksen mieletön sotaprovokatiopolitiikka lisäsi talonpojan harteille verotaakan moninkertaiseksi. Loppujen lopuksi tämä rikollinen politiikka johti maan sodan jalkoihin. Suomen kansan suuret joukot ajettiin väkivalloin sotaan juuri sitä maata vastaan, jota tässä taloudellisen hädän tilanteessa olisi pitänyt lähentyä. Juuri sitä maata vastaan, joka tarjosi Suomelle rauhaa ja mahdollisuuden taloudellisen vuorovaikutuksen lisäämiseen. Tämä Suomen rahavallan hankkima rikollinen sota loppujen lopuksi hävitti koko Suomen kansan elämän perusteet. Tämä sota merkitsee Suomen kansalle suurinta onnettomuutta sen historian aikana.

Jo nyt on kokonaiset kylät täysin tuhottu valkoisten upseerihurttien toimesta. Talonpoikain talot poltettu, karja hävitetty. Koko talonpoikaiston, samoin kuin muidenkin työtätekevien elämän perusteet on rikottu. Riistäjäin sota kohdistuu ennen muuta juuri Suomen kansaa vastaan. Tästä sodasta pelastus tulee vain sen kautta, että kansa nousee ja kukistaa niskoiltaan sitä painaneen riistäjäin ikeen, kukistaa rahamahdin hallituksen ja voimaansaattaa koko maassa työtätekevien kansanvallan. Tämä kansanvalta on jo lähtenyt liikkeelle. Sitä edustaa Suomen Kansanhallitus, joka käy menestyksellistä sotaa kansanvastaisen hallituksen kukistamiseksi. Kansanhallituksen riveissä on Suomen talonpojan paikka. Kalkki yhteistä vihollista, rahavaltaa ja sen kätyreitä vastaan.

Antti Talonpoika.

Meidän valtiomme on Kansanvaltainen Tasavalta

Meidän valtiomme tulee olla kansanvaltainen tasavalta, joka palvelee kansan etuja, — eroitukseksi Cajanderien ja Erkkojen rahavaltaisesta tasavallasta, joka palvelee kapitalistien ja kartanonherrain etuja. Mutta meidän valtiomme ei kuitenkaan ole luonteeltaan neuvostovaltio, sillä neuvostojärjestelmää ei voida saattaa voimaan pelkästään hallituksen voimin, ilman koko kansan ja eritoten talonpoikaiston suostumusta.

(Suomen Kansanhallituksen julistuksesta).

Puna-armeijan vangiksi antautuneet Suomen armeijan entiset sotilaat kuuntelevat rintamatiedoituksia.

OPETTAJA JA OPPILAS NEUVOSTOKOULUSSA

(Kirje Neuvostoliitosta).

Meille kerrottiin, että kun Punaisen Lipun kunniamerkillä palkittu Lukojanovin piirin nuori opettaja Maria Jermushkina sattui erään kerran sairastumaan niin pahasti, ettei voinut jatkaa opetustyötään, niin hänen oppilaansa joukolla täsmällisesti joka aamu ja ilta saapuivat opettajansa luokse, saadakseen tietää hänen terveydentilastaan ja kertoakseen opettajalleen kaikki koulun uutiset. Kun sitten lääkäri jyrkästi kielsi tällaisten „lähetystöjen" vastaanoton, niin oppilaat järjestivät vuoron. Se, jolla tänään oli onni päästä rakkaan opettajansa puheille, kertoi heti sieltä palattuaan yksityiskohtaisesti kaikki opettajan terveydentilaa koskevat seikat.

Kuunnellessamme tätä kertomusta muistuivat mieleemme ne monilukuiset esimerkit, jotka kuvaavat opettajan ja oppilaiden välisiä suhteita kapitalististen maiden kouluissa. „Kiinan muuri" opettajan ja oppilaiden välillä, pakkokuri, oppilaiden kaiken itsenäisen toiminnan polkeminen, ajojahti sellaisia oppilaita vastaan, jotka osoittavat itsenäisen ajattelun merkkejä — kaikki tämä on tuntematonta neuvostokoulun oppilaille ja nuorelle opettajapolvelle.

Lokakuun vallankumous vaikutti syvästi koulutyöhön, lasten opetus- ja kasvatusprosessiin, opettajan ja oppilaiden välisiin suhteisiin. Opettaja jäi opettajaksi, mutta tämän lisäksi hänestä tuli oppilaiden vanhempi toveri, ystävä, ihminen, jolle oppilaat voivat uskoa sydämensä salaisuudet ja kalleimmat ajatuksensa.

Yhteisymmärrys ja ajatusten yhteissointu opettajan ja oppilaiden välillä on mahdollista vain silloin, kun opettaja ja oppilas kumpainenkin tuntevat itsensä itsenäisiksi ja vapaiksi täysarvoisiksi maansa kansalaisiksi.

Periaatteellisesti uutta neuvostokoulun elämässä, verrattuna kapitalististen maiden koulun elämään, on se, että Neuvostoliitossa on oppilailla opettajansa johdolla mahdollisuus osallistua koulun sisäiseen työhön ja toimintaan. He tuntevat itsensä koulunsa pikkuisänniksi. Tästä oppilaiden itsetoiminnasta on annettu oikein erikoiset ohjesäännöt. Oppilaiden yleisissä kokouksissa valitaan koulun oppilasneuvosto, joka järjestää sosialistista kilpailua, johtaa oppilaiden keskinäistä toimintaa (erilaiset kerhot, seinälehdet, vapaapäivän vietto, retket ym.), järjestää toverillista keskinäisapua, auttaa kaikin puolin opettajistoa sen kunniakkaassa, vastuunalaisessa ja vaikeassa työssä. Neuvostokoulun oppilaiden itsetoiminnan periaatteena voidaan pitää „yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta". Jokaisen oppilaan kunniatehtävänä on opiskella itse ja auttaa toisiakin opiskelemaan kiitettävästi.

Neuvostokoulun oppilaan vereen on mennyt taistelu koulunsa maineen puolesta. Toverillinen keskinäinen avunanto on neuvostokoulun oppilaiden luonteenomainen piirre. Ylempien luokkien oppilaat avustavat koulutyössä nuorempia tovereitaan, vahvemmat oppilaat heikompia. Gorkin alueen Arssamassin kaupungin keskikoulun viidennen luokan oppilailla oli vain hyviä ja kiitettäviä arvolauseita, tyydyttäviä ja huonoja arvolauseita ei ollut kellään. Suureksi suruksi yksi oppilaista vahingoitti jalkansa eikä voinut jatkaa koulunkäyntiä. Neljän kuukauden aikana, niinkauan kun poika sairasti, kävivät toiset oppilaat joka ilta toverinsa luona ja kertoivat hänelle kaiken sen, mitä opettaja oli päivällä luokassa selvittänyt. Pieni, mutta paljon puhuva tosiasia.

Neuvostokoulun opettaja ymmärtää, että oppityön menestys riippuu oppilaiden välisistä toveruussuhteista. Sen pä vuoksi lapsilta vaaditaan rehellistä suhtautumista toinen toisiinsa ja tuomitaan jyrkästi kantelu. Jos joku oppilaista huomaa, että hänen toverinsa on rikkonut koulun sääntöjä, niin siitä tiedoitetaan opettajalle aivan julkisesti kaikkien kuullen. Opettaja taas vuorostaan asettaa kysymyksen oppilaiden itsensä käsiteltäväksi ennenkuin ryhtyy muihin toimenpiteisiin. Useimmissa tapauksissa asia rajoittuukin siihen, että oppilaiden kokous osoittaa toverille hänen virheensä. Koulun yleinen mielipide — se on tehokkain ase oppilaiden kasvatuksessa neuvostokoulussa.

Opettaja on neuvostovallan täysivaltainen edustaja koulussa. Hän ohjaa oppilasjoukon oma-aloitteistakin toimintaa ja antaa sille oikean suunnan. Oppilaat taas vuorostaan avustavat opettajaansa hänen jalossa työssään.

Tällaisessa yhteistoiminnassa muovautuu Neuvostoliiton pikkukansalaisen ajatusmaailma todellisessa sosialistisen ihmisystävyyden hengessä.

Juho Laitinen.

Olemme vapaita Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan kansalaisia

Me Punaisen Armeijan vapauttamille alueille jääneet Suomussalmen, Juntusrannan ja Ruhtinaan kylien asukkaat, olemme tulleet täydellisesti vakuutetuiksi siitä, että Punainen Armeija ei ole tullut maahamme vihollisena, vaan parhaana Suomen kansan ystävänä ja suojelijana. Kaikki upseerien ja suojeluskuntalaisten kertomat kauhujutut Punaisesta Armeijasta ovat silkkaa valhetta. Kukaan ei ole meitä tappanut, eikä edes loukannut, päinvastoin meistä pidetään hyvää huolta.

Täällä me olemme tulleet tuntemaan totuuden sodasta. Suomen rikollinen hallituskopla uskotteli, että se muka sotii kansan „vapauden" puolesta, ajaen satoja tuhansia parhaimpia Suomen työläisiä ja talonpoikia verilöylyyn. Ei kansan vapauden, vaan kansan sortajain puolesta se aloitti tämän rikollisen sodan Neuvostoliittoa vastaan. Se uskotteli meille myöskin sitä, että Neuvostoliitto haluaa „valloittaa" alueitamme. Tämäkin on päätön valhe. Neuvostoliitto ei halua alueitamme, päinvastoin, se keskinäisen avunannon ja ystävyyden sopimuksen perusteella on ilmoittanut suostuvansa luovuttamaan Suomen Kansanvaltaiselle Tasavallalle ne Neuvosto-Karjalan alueet, joissa karjalainen väestö on enemmistönä — kaikkiaan 70.000 neliökilometriä, joka alue liitetään Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan valtioalueen yhteyteen.

Vielä joku aika sitten kukaan meistä ei voinut edes aavistaakaan, että meille, lahtarivallan painostuksen alla oleville ihmisille koittaisi vapauden päivä. Nyt me olemme vapaita Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan kansalaisia.

Tätä uutta Tasavaltaa johtaa Suomen työtätekevän kansan parhain poika — Otto Kuusinen.

Tämä Kansanhallitus on muodostanut ensimmäisen Kansanarmeijakunnan, joka yhdessä Punaisen Armeijan kanssa vapauttaa Suomen työtätekevän kansan rikollisen Rydin-Tannerin hallituskoplasta, mannerheimiläisistä suojeluskuntalais-pyöveleistä, kaikista niistä, jotka ovat myyneet itsensä ja Suomen edut ulkolaisille imperialisteille.

SIIRTYKÄÄ SUOMEN KANSANVALTAISEN HALLITUKSEN PUOLELLE! AVUSTAKAA SITÄ SEN TAISTELUSSA!

ALAS MANNERHEIMILÄISET SUOMEN KANSAN PYÖVELIT!

ELÄKÖÖN OTTO KUUSISEN JOHTAMA SUOMEN KANSANVALTAINEN TASAVALTA!

ELÄKÖÖN SUOMEN VAPAA TYÖTÄTEKEVÄ KANSA!

Urho Seppänen, Hannes Kela, Vihtori Juntunen, Eevi Juntunen, Hannes Heikkinen, Setti Heikkinen, Paavo Juntunen, Heikki Juntunen, Toivo Kela, Oskari Seppänen, Janne Huttu, Felis Huttu, Santeri Juntunen, Toivo Huttu, Eetu Seppänen, Otto Hyttinen, Kalle Kinnunen, Aarne Mikkonen, Aatu Juntunen, Inkeri Juntunen, Kalle Juntunen, Hilma Kela, Iida Hiltunen, Anna Juntunen, Urho Manninen, Vieno Hulkkonen, Reino Huttu, Juho Juntunen, Kalle Juntunen, Kalle Tauriainen, Pentti Juntunen, Jaakko Hiltunen, Anna Hiltunen, jne. Yhteensä 70 allekirjoitusta.

Meille selvisi totuus

Minä, entinen reserviläinen, kieltäydyin taistelemasta kapitalistien ja maaporhojen vallan puolesta ja siirryin Otto Kuusisen johtaman Kansanhallituksen puolelle.

Minkä vuoksi minä näin tein?

Sen vuoksi, että minulle selvisi totuus. Minä sain tietää, että Kansanhallitus taistelee sodan pikaisen lopettamisen puolesta, rauhan puolesta ja ystävyyden puolesta Neuvostoliiton kanssa, kaikkien työtätekevien poliittisten oikeuksien, kansan vallan puolesta, maamme muuttamiseksi vapaaksi kansanvaltaiseksi tasavallaksi. Sen takia minä nyt tahdon taistella Kansanhallituksen puolella.

Entinen Suomen armeijan sotilas
UUNO MUURINEN.

* * *

Työskentelin puuseppänä. Työpalkka oli alhainen. Sain 8 markkaa 50 penniä tunnilta.

Minä en halunnut käydä sotaa. Kukaan muukaan työläinen ei sitä halunnut.

Mieletön sota avasi vähitellen sotilaiden silmät. Eräänkerran ollessamme juoksuhaudassa me kuulimme radiolähetyksen Punaisen Armeijan puolelta. Erikoisesti jäivät mieleen sanat: „Alas Mannerheim!" „Alas Tannerin-Rydin kopla! Siirtykää Kansanhallituksen puolelle!"

Ja niin minä valitsin sopivan hetken ja antauduin vangiksi. Nyt minä voin hyvin.

Valko-Suomen armeijassa perustuu kuri pakkoon ja petomaiseen sotilaiden rankaisemiseen.

Kauan eivät valkoiset upseerit enää tule isännöimään. Punainen Armeija tulee heidän komennostaan tekemään nopean lopun.

Entinen reserviläinen
ERKKI JUSSILA.

Poliisihyökkäys Ruotsin kommunistista puoluetta vastaan

Parisi, 10 helmikuuta. Havasin tietotoimisto tiedoittaa, että tänä aamuna hyökkäsi 300 poliisia Tukholmassa Ruotsin kommunistisen puolueen eri järjestöjen huoneustoihin. „Ny Dag"-lehden toimituksessa toimitettiin erikoinen kotitarkastus ja sen toimittaja Gustav Johansson vangittiin. Paitsi häntä on myös useita muita henkilöitä vangittu.

Tukholma, 10 helmikuuta. Ruotsin sähkösanomatoimiston tiedoituksen mukaan on poliisi toimittanut tänä aamuna kotitarkastuksia kommunististen lehtien toimituksissa Luleåssa, Malmössä, Göteborgissa ja Sundsvallissa. Samaan aikaan tehtiin kotitarkastuksia yksityisten kommunistien asunnoissa sekä Nordköpingin, Norrbottenin ja Västeråsin puoluetoimistoissa. Kuten sähkösanomatoimisto tiedoittaa, eivät kotitarkastukset antaneet mitään tuloksia.

SUOMEN KANSAN PYÖVELI MANNERHEIM

Kirjoituksen kirjoittaja, Puna-armeijan brigadinkomentaja A. A. Ignatjev, joka on palvellut viisikymmentä vuotta rivistössä ja siis myös monta vuotta vanhassa armeijassa, on jo entisinä aikoina tuntenut monta silloista „toimihenkilöä", muiden muassa Mannerheimin. Julkaisemme alla lyhennettynä hänen neuvostolehdille antamansa kirjoituksen.

* * *

Ensimäisen kerran minä kohtasin Mannerheimin ratsuväkirykmenttiin tuloni päivänä. Tämä rykmentti oli tsaarin armeijan ensimäisen ratsuväenkaartin rykmentti.

Minut määrättiin ensimäiseen, niin sanottuun henkivartioeskadronaan, jossa vapaaherra Karl Gustaf Mannerheim palveli vanhempana upseerina. Hän oli pitkä mies, hiusvoiteiden avulla niskaan asti jakaukselle kammattuine hiuksineen, lyhyet viikset huolellisesti ylöspäin kierrettyinä. Pienet siansilmät katselivat kylmästi. Koko olemuksesta huokui omahyväisen vapaaherran pöyhkeys.

En, tiedä, kerskuuko vapaaherra Mannerheim tällä hetkellä siitä, että hän aikoinaan otti osaa Suomen kuristajan, Nikolai II kruunaukseen, mutta minä muistan elävästi tämän tapauksen.

Mannerheim, samoin kuin hänen päällikkönsä ja suojeljansa kenraali von Grünwaldkin kuuluvat siihen ihmisryhmään, joita sanotaan kiipeilijöiksi. Järkeä heillä riitti juuri sen verran, että voivat lopettaa Nikolain ratsuväenopiston. Mannerheim ei muuta sivistystä tarvinnutkaan: hän pyrki vain kiipeämään virkauralla ja löysi tiensä.

Kun vuosina 1904—1905 syttyi venäläis-japanilainen sota, emme me tätä sankaria rintamassa nähneetkään. Mahtavat suojelijat, kaikenlaiset von grünwaldit,

(jatkuu 4 siv.)

MINULLE MAKSOI LAHTARIEN SOTA JALKANI

Neuvostoliiton eräässä sotilassairaalassa makaa vaikeasti haavottuneena valko-Suomen armeijan entinen sotilas, Uudenmaan läänin Lohjan kauppalasta kotoisin oleva Viljo Nyman.

Alamme keskustelun. — Olette vaikeasti haavoittunut?

— Niin, olen haavoittunut sekä paleltunut.

— Haavoituitteko taistelussa?

— En. Haavoituin perääntyessä. Joukko-osastomme joutui perääntymään nopeasti. Minä yhdessä muutamien sotilaiden kanssa nousin hyökkäysvaunun päälle ja sillä yrittimme paeta. Mutta meidän perääntymisemme loppui lyhyeen: vaunu ajoi omaan miinaan ja lensi ilmaan. Räjähdyksessä haavoituin kylkeen, päähän ja toiseen jalkaan. Säilytin kuitenkin liikuntakykyni. Räjähdyspaikan vieressä sattui olemaan polkupyörä. Päätin sen avulla jatkaa pakenemistani, sillä paikalle en uskaltanut jäädä, kun pelkäsin puna-armeijalaisia.

En kuitenkaan jaksanut pitkälle. Asetuin tienvarrella olevaan saunaan.

— Eikö teitä omat korjanneet ja auttaneet kun olitte haavoittunut?

— Eivät. Kukaan minulle ei auttavaa kättänsä ojentanut, haavojani ei sidottu eikä elintarpeita tuotu.

— Kuinka sitten tuiitte toimeen?

— Saunan edestä hain lunta ja söin sitä.

— Miksi ette ilmoittanut olinpaikkaanne?

— Siksi, että pelkäsin puna-armeijalaisia, sillä meille oli selitetty, että puna-armeijalaiset rääkkäävät ja tappavat vankeja.

— Jouduitte kuitenkin heidän käsiinsä?

— Kun olin ollut jo toistakymmentä päivää saunassa ja runsaasta verenvuodosta ja nälästä mennyt niin heikoksi, että en jaksanut enää edes kunnollisesti mennä ulos lunta hakemaan ja kun vielä jalkani olivat jäätyneet, niin päätin raahata itseni saunan eteen ja huutaa apua, koska kuolema jo oli edessä. Ajattelin jo että tulipa sitten mitä tahansa, samantekevää. Huutoni kuulivat puna-armeijalaiset ja tulivat minua hakemaan ja veivät sidonta-asemalle, jossa annettiin ensi apu ennen sairaalaan lähettämistä.

— Puna-armeijalaiset eivät siis teitä jättäneet tuhoutumaan?

— Eivät. Ja nyt minä vakuutan, että se upseerien keittämä provokatiosoppa puna-armeijalaisten raakuudesta ja petomaisuudesta on mitä katalinta valetta ja petosta. Puna-armeijalaiset ovat käsitelleet minua samoin kuin kaikkia muitakin heille antautuneita Suomen armeijan entisiä sotilaita ystävinä eikä vihamiehinä.

Ja hän jatkaa edelleen:

— Niin, lahtarien sota maksoi minulle jalkani, sillä niitä ei enää voitu pelastaa, vaikka Neuvostoliiton puna-armeijalaiset ja lääkärit ovat kaikkensa koettaneet. Olen siihen itsekin suuresti syyllinen, sillä minä, joka Helsingissä elätin itseni rakennustöillä, en tehnyt itselleni selväksi, että puna-armeijalaiset eivät voi olla minun, työmiehen vihollisia. Minähän jo kerran lausuin ajatukseni toisille pojille: onko pojat oikein se, että me taistelemme samassa rintamassa suojeluskuntalais-lahtarien kanssa. Ja kuitenkin annoin pettää itseni noilla valheellisilla kauhujutuilla ja menetin jalkani.

Viisastuneena raskaasta kokemuksestani tahdon nyt sanoa niille valko-Suomen armeijan sotilaille, jotka ovat siellä:

Älkää antako pettää itseänne! Älkää antako tuhota elämäänne ja terveyttänne mannerheimiläisten konnien sodassa. Lopettakaa sota! Antakaa ansioittensa mukaan konnamaisille upseereille, jotka pettävät ja sortavat teitä! Siirtykää Kansanarmeijan ja Punaisen Armeijan puolelle! Kannattakaa Otto Kuusisen johtamaa todellista Kansanhallitusta! Pelastakaa Suomen kansa suuremmilta kärsimyksiltä!

J. K.

TYÖVÄESTÖN JOUKKOLIIKE SUOMEN LAHTAREITA VASTAAN KASVAA

Yhdysvalloissa

New York. Yhdysvalloissa laajenee yhä valko-Suomen avustamista vastustava liike. „Daily Workerin" tiedoituksen mukaan ovat Baltimoren kaupungin useat järjestöt, niiden joukossa ammattiliittojen paikallisneuvosto, esiintyneet valko-Suomen aineellista avustamista vastaan.

Amerikan kansan laajojen joukkojen mielialoja kuvaa myöskin kyselykaavake, jota levitti „Becon Journale"-lehti suuressa kumiteollisuuskeskuksessa, Akronin kaupungissa (Ohion valtio). 88 prosenttia kyselykaavakkeessa asetettuihin kysymyksiin vastanneista henkilöistä vastusti valko-Suomen avustamista.

Kuten tiedoittaa „Daily Workerin" kirjeenvaihtaja Seattlesta (Washingtonin valtio), on siellä eräässä kokouksessa, johon otti osaa 1.100 henkeä, hyväksytty päätöslauselma, missä kokouksen osanottajat vaativat, että Amerikan hallituksen on „viipymättä tyydytettävä laajojen kansajoukkojen välttämättömimmät tarpeet ja lopetettava se politiikka, joka vähänkin uhkaa kietoa Yhdysvallat Europan sotaan."

* * *

„Daily Worker"-lehti tiedoittaa, että irlantilainen järjestö Essexin kaupungissa (Massachusetsin valtio) vastustaa hyväksymässään päätöslauselmassa päättävästi lainan antoa valko-Suomelle tai jollekin muulle sotaakäyvälle maalle.

* * *

„Daily Worker" tiedoittaa, että „skandinavialaisten työläisten kulttuuriyhdistys" Worcesterin kaupungissa (Massachusetsin valtiossa) on vaatinut Amerikan senaatilta valko-Suomelle annettavan rahaavustuksen lakkauttamista.

Norjassa

Oslo. „Arbeideren"-lehti tiedoittaa, että Norjan taantumukselliset yrittävät järjestää niin sanottua „työ"-apua valkosuomalaisille. Skandinavian työläisiä tahdotaan lähettää valko-Suomeen suomalaisten tilalle, jotka otetaan väkipakolla Mannerheimin armeijaan.

Norjaan on saapunut erikoinen valkosuomalaisten käyttyri, joka kutsuu pohjoisia „veljiä" apuun. Värväyschtojen mukaan tulisi kaikkien sotapalvelusvelvollisten saada päällystöltään lupa matkustamiseen. Norjan sosialidemokraattisten johtajien mielestä ei tämä kuitenkaan ole esteenä „vapaaehtoisten" lähettämisessä.

Yhdessä ammatillisen liikkeen taantumusjohtajien kanssa toimivat myöskin Norjan suuret teollisuudenharjoittajat, jotka käyttävät kaikkia kiristyskeinoja pakottaakseen tehtaissaan työskenteleviä työläisiä matkustamaan valko-Suomeen. Työttömiä houkutellaan tämän lisäksi korkeilla työpalkoilla.

Ammattiliittojen johtajien petoksesta suuttuneet Skienin kaupungin myllyn työläiset ovat hyväksyneet päätöslauselman, jossa he lausuvat jyrkän vastalauseensa maassa harjoitetun hillittömän sotapropagandan johdosta. Päätöslauselmassa sanotaan: „Me vaadimme ehdottomasti, että agitatio vapaaehtoisten värväämiseksi valko-Suomeen on lopetettava. Norja ei saa sallia aseiden ja ulkolaisten joukkojen kuljetusta alueensa kautta."

Samantapaisen päätöslauselman on hyväksynyt kirvesmiesten ja puuseppien ammattiosasto Trondhjemin kaupungissa.

* * *

Äskettäin pidetyssä Norjan Työväenpuolueen edustajien kokouksessa Rjukanin kaupungissa hyväksyttiin päätöslauselma, jossa sanotaan mm.:

„Hallitusta vaaditaan mitä päättävimmin heti tekemään loppu „vapaaehtoisten" Suomeen värväyksestä ja julistamaan selvästi, että Norja ei tule sallimaan vieraiden sotilaiden eikä aseiden ja sotatarpeiden kuletusta Norjan kautta Suomeen. Jos on välttämätöntä, on hallituksen erikoisen lain avulla hankittava itselleen keinot estääkseen jokaisen maan puolueettomuutta vaarantavat teot."

Ruotsissa

Tukholma. Finnboda-telakan ammattiosasto Göteborgissa on hylännyt telakan johdon tekemän ehdotuksen ylityöstä valkosuomalaisten avustamiseksi. Myöskin „Volvon" ammattiosasto Tukholmassa on viime kokouksessaan päättänyt hylätä ammattiliiton ehdotuksen avustuksen antamisesta valko-Suomelle.

Kommunistisen Nuorisoliiton Tukholman piirijohto on äskettäin julkaissut lentolehtisen Suomesta. Tätä lentolehtistä levitettiin Tukholmassa suurena painoksena.

* * *

Tunnettu ruotsalainen sosialidemokraatti, eräs naisliikkeen johtohenkilöitä ja useiden vaalielinten jäsen **Ruth Adler** on julkaissut avoimen kirjeen puoluejohdon petturipolitiikkaa vastaan.

Todettuaan, että puolueen johtajat pyrkivät hajoittamaan työväenliikkeen Adler kirjoittaa: „Kaikkia niitä, jotka eivät halua pettää sosialismin periaatteita, vainotaan, heidät karkoitetaan tehtävistään yhteiskunnallisissa järjestöissä vihollistemme iloksi. Meidän johtajamme kieltäytyvät luokkataistelusta, vaihtaen sen petturisovintoon työväenliikkeen vihollisten kanssa ulkopoliittisen vaaran verukkeella. Meiltä on riistetty kaikki taistelukeinot: painovapaus, sananvapaus, ajatuksen vapaus. On saatettu voimaan lakeja, joiden nojalla jokainen meistä voidaan asettaa poliisivalvonnan alaiseksi ilman minkäänlaista puolustusoikeutta oikeuselimissä.

Sodanvaaralla, jota väitetään poikkeuslakien syyksi, provosoi taantumus tietoisesti. Harjoitetaan järjestelmällistä ennenkuulumatonta maailman ensimmäisen sosialistisen työläisvaltion parjausta. Neuvostoliittoa syytetään imperialismista, jotta meidät saataisiin ajettua sotaan sitä vastaan.

Puolueettomuus on meidän hallituksemme virallinen politiikka, mutta sitä rikotaan joka päivä, joka tunti. Ne, jotka haluavat puolustaa puolueettomuuttamme, joutuvat pakkotyöhön vain siksi, että ovat rohjenneet muistuttaa siitä, ettei lapualaisten kenraalien ja Suomen taantumuksellisten asia voi olla meidän asiamme. Taantumus käyttää Suomen avustamista hyväkseen suoriutuakseen vastustajistaan. Tämä on jo johtanut siihen, että mitä uskollisimpia tovereita on erotettu työstään ja poistettu tehtävistään."

Adler korostaa, että työnantajat käyttävät valkosuomalaisten avustamiskamppailua „mustien listojen" laatimiseksi kommunisteista.

Lopuksi kehoittaa Ruth Adler puoluetovereitaan, etteivät he alistuisi ammattijärjestön johdon työväenluokkaa hajottavan kiertokirjeen ohjeisiin.

VALKO-SUOMI LOPPUNSA EDELLÄ

Päivä päivältä kasvaa tyytymättömyys valko-Suomen asukkaiden ja sotilaiden keskuudessa. Viime aikoina on karkulaisuus valko-suomalaisesta armeijasta saanut joukkoluonteen. Tästä syystä ovat valko-suomalaiset vallanpitäjät antaneet määräyksen „pidättää ja tarkastaa kaikki kutsuntaiässä olevat henkilöt, huolimatta siitä, kantavatko he sotilaspukua tai ei, jos he ilmaantuvat muille alueille kuin missä heidän osastonsa sijaitsevat".

Tästä huolimatta pääsee ulkomaille yhä useammin pujahtamaan tietoja siitä Suomen porvariston pakokauhusta, jonka vallassa se turvautuu kaikenlaisiin temppuihin päästäkseen Ruotsin rajalle.

„Kotiasioiden järjestämisen" verukkeella Mannerheimin „isänmaanystävät" matkustavat Ruotsiin, ottaen kuitenkin ennakolta mukaansa koko pääomansa ja kaikki kalleutensa. Kuten valkokaartilainen lehti „Abo Underrättelser" kirjoittaa, on poliisi antanut määräyksen „tarkastaa paikasta toiseen matkustavien kansalaisten mukanaan kuljettamat matkatavarat" ja „estää rahan sekä arvopapereiden viemisen ulkomaille". Mutta tuskinpa poliisi suurten herrain rahankuletusta estää.

Valko-suomalaisten rahaasiat narisevat kaikissa liitoksissaan. Täyttääkseen laihaa rahakassaansa mannerheimiläiset vallanpitäjät rasittavat väestöä ylivoimaisilla veroilla, keräyksillä ym. Valko-suomalainen lehti „Suomen Sosialidemokraatti" on julkaissut kirjoituksen otsikolla „Maksettu vuokra on kodin turva". Tämän „tunnuksen" varjolla valko-suomalaiset vallanpitäjät antavat määräyksen siitä, että evakuoidut asukkaat ovat velvollisia maksamaan asuntovuokransa.

Näin ollen väkipakolla asunnostaan häädetyt asukkaat, joilla ei ole toimeentulomahdollisuutta, ovat joutuneet uuden ilkivallan kohteeksi.

SUOMEN KANSAN PYÖVELI...

(alku 3 siv.)

parooni frederiksit ja benkendorfit olivat järjestäneet „soturin" palvelemaan rauhalliseen hovin virastoon: Siellä oli mukavampaa, vaarattomampaa ja hauskempaa kuin Mandshurian lakeuksilla.

Vuodet kuluivat. Lokakuun vallankumous teki lopun tsarismista. Muiden palkkakätyrien lailla Mannerheimkin pakeni yhtenä ensimäisistä hukkuvasta laivasta.

Meidän kansamme avulla sai Suomi näihin aikoihin valtiollisen riippumattomuutensa. Asettautuen Europaan alkoi vapaaherra Mannerheim etsiä uusia isäntiä, kehittää hyökkäyssuunnitelmaa punaista Pietaria vastaan Suomen puolelta. Mutta sitä varten täytyi ennen kaikkea hukuttaa veriin Suomen vallankumous.

Sitä varten ei tarvittu kovin paljon: pari brigadia. Pyöveli oli saatavissa — samainen Mannerheim venäläisen kenraalin arvossa. Hän ryhtyi Suomen työläisten lahtaajaksi.

Vuoden 1918 lopulla teki Mannerheim kaupat englantilaisten kanssa.

Suomen puutavaraa alettiin viedä entistä enemmän Englantiin. Hinnat olivat mitä halvimmat. Työvoimahan oli Suomessa niin halpaa! Tietysti ei ketään näistä herroista kiinnostanut se, mitä tämä maksoi Suomen työtätekevälle kansalle. Tähän aikaan vapaaherra Mannerheim oli huvittelemassa itse mielestään „ansaitulla" lomalla Ranskan Rivieralla, kylpylässä Välimeren rannikolla. Vapaaherra „ansaitsi" siihen aikaan hankinnoilla ja murhilla.

Ja nyt on taas, kuten neljännesvuosisata sitten, syttynyt imperialistinen sota. Tykit jyskävät ja propellit surisevat. Joka päivä valtaa sota yhä uusia alueita ja maita. Englantilais-ranskalaisilla kapitalisteilla oli käytettävissään palvelushaluinen vasalli — valkoinen Suomi luotettavine palvelijoineen mannerheimeineen, tannereineen ja erkkoineen. Sodanlietsojat halusivat luoda lujan tukikohdan uhkaamaan punaista Leningradia. Kuka sitten, jos ei Suomen työtätekevän kansan koeteltu pyöveli, kukapa, jos ei vapaaherra Mannerheim olisi ollut valmis täyttämään tätä likaista tehtävää! Ja tämä 70-vuotias keplottelija ja palkkarenki ryhtyi taas peliin. Se ei kuitenkaan tule hänelle onnistumaan. Huonosti päättää vapaaherra päivänsä... Mutta Suomen kansa silloin hengittää vihdoinkin vapaasti...

TOIMITUSKUNTA.

Liettualainen lehti tilanteesta valko-Suomessa

Kaunas, 11 helmikuuta „Lietuos Shinios"-lehti kirjoittaa helmikuun 10 päivän numerossaan, että „koko Suomen armeija on siirtynyt juoksuhautasotaan. Se merkitsee sitä, että Suomella ei ole enää minkäänlaisia reservejä. Huolimatta liittolaisilta saadusta avusta on maan taloudellinen asema vaikea. Suomen armeijasta on taistelu-henki kadonnut, sotilaat ovat nääntyneet yhtäjaksoisesta rintamalla olosta. Tämä taisteluhengen katoaminen on jatkuva ilmiö mannerheimiläisessä armeijassa. Suomalaisten sotilaiden voimat ovat ehtyneet. Tämän ymmärtävät mannerheimiläiset hyvin ja siksi he koettavatkin täydentää reservejään ulkomaalaisilla vapaaehtoisilla."

Neuvostoliitto — kirjoittaa lehti edelleen — ei kannata sitä, että Suomessa käytäisiin salamannopeata sotaa, sillä tällainen sodankäynti merkitsee Suomen tuhoa. Neuvostoliitto tahtoo, että Suomi jäisi riippumattomaksi maaksi eikä olisi ulkolaisten valtioiden hyökkäysasemana taistelussa Neuvostoliittoa vastaan.

KANSAN VALTA

18 p. HELMIKUUTA v. 1940 | SUOMEN TYÖTÄTEKEVIEN KANSANRINTAMAN ÄÄNENKANNATTAJA | № 18 (37) SUNNUNTAI

Tärkeä tiedotus Suomen armeijan sotilaille

Leningradin sotilaspiirin Punaisen armeijan sotilaat ovat julkaisseet Suomen armeijan sotilaille osotetun tiedotuksen, jolla on nyt ratkaisevan tärkeä merkitys.

Tässä tiedotuksessa on viisi pääkohtaa.

Ensiksi siinä paljastetaan se Helsingin hallitusherrain uskottelu, että muka Suomen armeijan taistelu on välttämätön maan vapauden ja riippumattomuuden suojelemiseksi. Tuollainen uskottelu on tunnotonta Suomen sotilaiden pettämistä. Sillä Neuvostoliitto ja sen Punainen armeija täysin kannattavat Suomen vapautta ja riippumattomuutta. Punaisen armeijan sotilaiden julistuksessa Suomen armeijan sotilaille sanotaankin:

„Teidän isänmaatanne ei Neuvostoliitto uhkaa vähimmässäkään määrässä. Teidän maa-aluettanne ei Neuvostoliitto tarvitse. Neuvostoliitto haluaa rauhaa ja ystävyyttä Suomen kansan kanssa. Juuri rauhan ja ystävyyden vuoksi Neuvostoliitto suostui Suomen Kansanhallituksen kanssa tekemänsä sopimuksen perusteella luovuttamaan Suomelle kaikki ne Neuvosto-Karjalan alueet, missä karjalainen väestö on enemmistönä.“

Toiseksi tässä Punaisen armeijan sotilaiden julistuksessa sanotaan selvästi sekin, mitä Suomen suuren naapurikansan taholta todella Suomen suhteen halutaan. Se selviää seuraavista lauseista:

„Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa olisi hallitus, joka ei uhkaisi Neuvostoliiton turvallisuutta, ei uhkaisi Leningradin turvallisuutta tekemällä teidän kotimaanne suurvaltain hyökkäyksen astinlaudaksi Leningradia vastaan.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa ei olisi Neuvostoliittoa kohtaan vihamielinen, vaan ystävällinen hallitus.

Mitään muita tarkoitusperiä ei Neuvostoliiton hallitus eikä sen Punainen armeija aja.“

Kolmanneksi Punaisen armeijan sotilaiden julistuksessa osotetaan yhtä selvästi sekin, minkä asian vuoksi Suomen armeijan sotilaat on pantu sotimaan ja äärettömiä uhreja kantamaan: ei kotimaan vapauden ja riippumattomuuden vuoksi, vaan **Mannerheimin, Rydin ja Tannerin vallan säilyttämiseksi.**

Siitä on kysymys eikä mistään muusta: Mannerheimin, Rydin ja Tannerin koplan vallasta. Tuo herraskopla se oli, joka ensin juonillaan aikaansai rikollisen sodan suurta Neuvostoliittoa vastaan. Ja oman valtansa säilyttämiseksi tuo sama hallituskopla ajaa surman suuhun Suomen sotilaita, pakottaa Suomen kansan näkemään nälkää, estää sadattuhannet kansalaiset hoitamasta taloustehtäviään ja aiheuttaa hävitystä koko kansantaloudessa. Ainoastaan Mannerheimin, Rydin ja Tannerin vallan säilyttämiseksi pakotetaan kymmeniä tuhansia Suomen nuorukaisia vuodattamaan verensä, uhraamaan henkensä.

„Mutta ovatko nuo herrat sen arvoiset, että niiden vuoksi kannattaisi verta vuodattaa?“ kysytään Punaisen armeijan julistuksessa.

Selvää on, että ne eivät ole sen arvoiset. Mitä pikemmin nuo sotahullut herrat [illegible] syöstään, sitä parempi Suomen [illegible].

Neljänneksi osoitetaan Punaisen armeijan [illegible] Suomen armeijan sotilaille, joka tapauksessa on sodan jatkuminen valtaherrain puolelta toivoton, [illegible] verinen sotaseikkailu, johon [illegible] kansan kietoivat, on häviöön

„Suomen armeija ei vähälukuisuutensa takia voi saavuttaa menestystä, — se on tuomittu kärsimään tappion. Sillä samaan aikaan kuin Suomessa on jo pantu yhden kortin varaan viimeisetkin ihmisvoima- ja sotatarvevarat, eikä teitä, Suomen sotilaita, ole mikään vuoroväki päästämässä lepäämään, voi Punainen armeija helposti lähettää Suomen armeijaa vastaan niin suuret voimat kuin tarvitaan ajaakseen Suomesta pois kaikki teidän ja meidän kansamme viholliset.“

Niin sanotaan Punaisen armeijan sotilaiden julistuksessa, ja että se on täyttä totta, sen tietävät hyvin rintamalla olevat Suomen armeijan sotilaat, erityisesti Karjalan kannaksella, missä Punainen armeija parastaikaa suurella menestyksellä murtaa Suomen armeijan lujintaa linnakeketjua. Kun kerran Karjalan kannaksenkin varustuslinja, jota Suomen hallitus oli niin monta vuotta rakennuttanut ulkolaisten imperialistien ohjauksella, murtuu nyt murtumistaan Punaisen armeijan rynnistyksen edessä, niin on selvää, että Suomen armeijalla on muillakin rintamilla auttamaton tappio edessä. Suotta saavat Suomen armeijan sotilaat vertaan vuodattaa ja äärettömiä uhreja kantaa!

„Siis teidän oman etunne vuoksi“ — niin sanovat Punaisen armeijan sotilaat Suomen armeijan sotilaille — **„lopettakaamme verenvuodatus ja ojentakaamme kättä toisillemme, niinkuin työnraataja toiselle työnraatajalle kättä ojentaa“.**

Tämä johtopäätös on viides eli viimeinen pääkohta Punaisen armeijan sotilaiden suuriarvoisessa julistuksessa Suomen armeijan sotilaille.

„Lopettakaamme verenvuodatus“, — sanotaan siinä, — **ryhtykäämme keskenämme veljeilemään ja kohottakaamme yhdessä eläköönhuuto Otto Kuusisen johdolla toimivan Suomen Kansanhallituksen kunniaksi.**

Vakuutamme teille, että tämä on varmin keino saada sota loppumaan ja rauha voimaan.

Eläköön Suomen vapaus ja riippumattomuus!“

Näin julistavat Leningradin sotilaspiirin Punaisen armeijan sotilaat. Tämän erinomaisen julistuksen jokainen lause ja sana huokuu syvää, vilpitöntä ystävyyttä meidän kansaamme ja erityisesti Suomen sotilaita kohtaan. Se on sosialistisen maan soturien ylevä käden ojennus tulilinjan yli. Se viittaa ja avaa kansallemme pelastuksen tien siitä turmion kuilusta, johon Mannerheimit, Rydit ja Tannerit sen syöksivät ulkolaisten imperialistien yllytyksestä.

Levittäkää kaikkialla Suomessa tietoa tästä Punaisen armeijan sotilaiden arvokkaasta julistuksesta, erityisesti armeijan keskuudessa. Ja jokainen Suomen armeijan sotilas harkitkoon tarkasti nyt edessäolevain ratkaisevain taistelujen aattona, kannattaako antaa henkensä Mannerheimin, Rydin ja Tannerin konkurssihallituksen puolesta, vai eikö ole jo aika päättäväisellä esiintymisellä tehdä turhasta verenvuodatuksesta loppu.

Joka tapauksessa tulee Punainen armeija voittamaan sekä Suomen Kansanhallitus ja sen johtama suomalainen Kansanarmeija tulee pian marssimaan Viipuriin ja sitten Helsinkiin.

Suomen armeijan sotilaille ja upseereille!

Valko-Suomen sotahullut hallitusherrat ovat uskoneet sotilaiden kohtalon upseerien käsiin. Upseereilla on valta tappaa tai tapattaa teidät, sotilaat, koska hyväksi näkevät.

Mutta mitä ovat näiden upseerit miehiään? Useimmat heistä ovat vihattuja sotilaiden keskuudessa. Eikä se ole ihmeksi, sillä he ovat näyttäneet olevansa herrasroistoja, jotka halveksivat työläis- ja alempipoikaissotilaita, tahtovat näyttää heille mahtiaan ja nauttivat siitä, kun saavat pahoinpidellä sotamiehiä. Nuo herrasroistot ovat niitä, joita Suomen työtätekevä kansa on vuodesta 1905 alkaen nimittänyt LAHTAREIKSI heidän petomaisuutensa takia.

Suomen valkoisen armeijan ylimmässä johdossa istuvat sellaiset päälahtarit kuin ruotsalaissyntyinen Venäjän tsaarin kätyri Mannerheim, ilkooällälläishuligaani Wallenius ja kylmästi laskeskeleva upseeripeto Österman, ynnä muita samanlaisia.

Tämä ei tietenkään merkitse, että kaikki Suomen armeijan upseerit olisivat roistoja ja lahtareita. Ne reippaat sotapojat, jotka ovat jo siirtyneet valkoisesta armeijasta Suomen Kansanarmeijan puolelle, ovat selittäneet, että on siellä valkoisen armeijan upseerien, varsinkin reserviupseerien joukossa ihmisiäkin, jotka kohtelevat siivosti yksinkertaisia sotilaita; ovatpa jotkut heistä tyytymättömiäkin pahimpien lahtarikäskyläisten johtoon, ymmärtäen, että sodan jatkaminen Neuvostoliittoa vastaan on mieletöntä ja maamme elinetujen kannalta turmiellista seikkailua.

Kullakin upseerilla on nyt edessäolevina ratkaisevina päivinä tilaisuus näyttää, tahtovatko he olla kansan puolella, vai kansan sortajien puolella. Pelkkiin sanoihin ei kansa tule tilinteon päivänä tyytymään. Se tulee vaatimaan selvyyttä siitä, ketkä upseerit [illegible] lahtarivallan puolesta ja [illegible] lahtareista. Jos [illegible] taan ja auttavat sotilaita [illegible] lahtariupseerien kiemennosta, niin sillä [illegible] voivat parhaiten palvella kansansa asiaa. Eikä kansamme tule tällaisia upseereja tuomitsemaan, vaan pitämään arvossa.

Mutta muuten on heitä kohdeltava lahtareina, vaarallisina kansan vihollisina.

Punainen Armeija ryntää eteenpäin Karjalan kannaksella

Leningradin sotilaspiirin esikunnan tiedonantoja

Helmikuun 15 päivän kuluessa jatkui meidän joukkojemme menestyksellinen toiminta Karjalan kannaksella edelleen. Vihollinen perääntyy rintamalta kärsien suuria tappioita ja jättäen jälkeensä aseita ja sotavarusteita. Meidän joukkomme lähestyvät Kämärän asemaa.

Helmikuun 15 päivänä meidän joukkomme valtasivat 53 vihollisen puolustuslinnaketta, joista 21 rautabetonista tykistövarustusta.

Muilla rintaman osilla oli helmikuun 15 päivän kuluessa tiedustelujoukkojen toimintaa ja useissa piireissä jalkaväkiosastojen yhteenottoja.

Ilmavoimamme suorittivat menestyksellisiä taistelulentoja vihollisen sotajoukkoja ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Ilmataisteluissa pudotettiin 6 vihollisen lentokonetta.

◆ ◆ ◆

Helmikuun 16 päivän kuluessa jatkui Karjalan kannaksella sotavoimaimme toiminta menestyksellisesti. Vihollinen yritti järjestää vastahyökkäystä meidän osastojamme vastaan, mutta kärsi suuria tappioita ja tuli lyötyä hajalle kaikilla rintama-alueilla. Meidän osastomme ovat valloittaneet Leipäsuon ja Kämärän rautatieasemat.

Tämän päivän kuluessa meidän sotavoimamme valtasivat 22 puolustuslinnaketta, joista 2 rautabetonista tykistövarustusta.

Meidän joukkojemme seitsemän päivää kestäneen hyökkäyksen aikana valloittamalla alueella vihollinen on menettänyt 420 konekivääriä ja 170 tykkiä.

Muilla rintaman osilla oli tiedustelutoimintaa ja useissa paikoin jatkui jalkaväkiosastojen yhteenottoja.

Lentovoimamme ovat olleet vilkkaassa taistelutoiminnassa vihollisen sotavoimia ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Ilmataisteluissa pudotettiin 5 vihollisen lentokonetta.

Suomen maamies vapautuu kartanonherrojen sorrosta

Suomen suurilla kartanonherroilla on hätä kädessä. Seuraten miljoonamies Väinö Tannerin esimerkkiä, tämän puolustellessa „oikeuttaan" siihen toistatuhatta hehtaaria käsittävään kartanoon, jonka maita hän itse ei ole koskaan muokannut, kaikki muutkin kartanonherrat, joilla on suuria herraskartanoita hallussaan, katsovat kauhulla Suomen Kansanhallituksen julistukseen. Suomen maatalous-työläisiä ja työtätekeviä talonpoikia riistäneitä herrasmiehiä kammottaa erikoisesti Kansanhallituksen julistuksen se kohta, jossa sanotaan, että Kansanhallituksen tehtävien joukossa on

„suurtiloja omistavien kartanonherrain maiden pakkoluovutus, kajoamatta talonpoikain tiluksiin ja omaisuuteen, sekä pakkoluovutettujen maiden luovuttaminen tilattomille ja maanpuutteessa oleville talonpoikaisviljelijöille".

Kartanonherrat tietävät, että Suomen talonpoika ei ole koskaan hyväksynyt hänen esi-isiltään ryöstettyjen maiden muuttamista laiskojen sortajaherrojen tulolähteeksi. Mannerheimit, kallIot ja tannerit ymmärtävät, että maan pakkoluovuttaminen kartanonherroilta, jotka eivät sitä itse koskaan ole viljelleet eivätkä tahdo viljellä, vastaa erikoisesti tilattoman maaseutuväestön ja myöskin koko työtätekevän talonpoikaiston toiveita. Sotaseikkailulle lähteneet maaporhot ovat täysin selvillä siitä, että maan työväestö, maaseudun tilaton väki ja talonpoikaisto kokonaisuudessaan ei halua käydä sotaa kartanonherrojen maiden puolesta. Siksi nämä herrat koettavat salata Suomen kansalta sen selvän toisiasian, että valko-Suomen raharuhtinaiden nykyinen sota Neuvostoliittoa ja Suomen Kansanhallitusta vastaan on samalla sotaa kartanonherrojen puolesta maan kyntäjiä, Suomen talonpoikia vastaan. Vieläpä he sotapropagandassaan koettavat selittää, että maakysymys Suomessa on jo aikaa sitten muka järjestetty oikeudenmukaisesti!

Rukoillessaan apua ulkomailta Suomen kartanonherrat menevät tässä propagandassaan naurettavuuksiin asti. Mitä pitempi matka johonkin maahan on, sitä kauniimpia satuja Suomen maanomistussuhteista herrat siellä koettavat levittää. Esimerkiksi Yhdysvalloissa ilmestyvä tanneri-laisten lehtipahanen, jonka nimi on „Raivaaja" ja jonka toimittajana on ollut tunnettu petturi Oskar Tokoi, koettaa uskotella, että Suomessa ei ole lainkaan „maaparooneita" eli kartanonherroja! Kartanonherrat ovat muka vain Kansanhallituksen keksintöä. „Suomen maataviljelevä väestö on lähes kokonaan pikkuviljelijäväestöä", todistelee tämä lehtipahanen ja lisää vielä, että „Kuusinen ja hänen hallituksensa nyt uhkaa kollektivisoida näiden pienviljelijöiden omalla työllään viljelyskuntoon saattamat maat, joista he hankkivat itselleen elatuksensa..."

Suomen kartanonherrain etuja ajava „Raivaaja"-lehti näkyy todellakin olevan uusien urien raivaaja valehtelemisen alalla! Sillä seikalla, että Suomen maataviljelevä väestö on enemmistöltään pienviljelijäväestöä, se koettaa peittää sen kaikille tunnetun toisiasian, että pienilukuinen kartanonherrojen ja suurtilanomistajain joukko, joka ei itse viljele maata, omistaa satoja tuhansia hehtaareja maata, jota se viljelyttää vieraalla työvoimalla. Mutta totuus ei pala tulessakaan, kuten suomalainen sananlasku sanoo. Ja vaikkapa Suomen kartanonherrat „Raivaajiensa" avulla levittävät ulkomaiden sanomalehdistölle tietoa, ettei heitä ole olemassakaan, niin heidän omat tilastonumeronsa, jotka on julkaistu tilastollisissa vuosikirjoissa, peruuttavat nämä valheet. Niistä näkyy, että Suomessa on 827 suurtilanomistajaa, joilla jo pelkkää peltoalaakin on yhteensä kaksi kertaa niin paljon kuin 77.162 kääpiötilallisella, joilla on kullakin peltoalaa vain 0,25—2 ha. Näillä pienten peltojen viljelijöillä on maata yhteensä vain 72.473 ha, mutta mainitulla suurtilanomistajien ryhmällä on yksistään peltoalaa 136.937 ha. ja muuta maata, niittyjä ja metsiä vielä monin kerroin enemmän.

Suomen Kansanhallitus on luvannut pakkoluovuttaa nuo suuret herraskartanojen maat. Ja se tekee sen lupauksensa mukaisesti **kajoamatta talonpoikain tiluksiin ja omaisuuteen.**

„Raivaajan" jaarittelu siitä, että Kansanhallitus muka uhkaa kollektivisoida pienviljelijäin tilukset, on tietysti siikkaa valetta. Päinvastoin, jokainen tietää, että Suomen Kommunistisen Puolueen Keskuskomitean julistuksessa on tästä asiasta nimenomaan sanottu seuraavaa:

„Pienviljelijät ja kaikki muu talonpoikaisväestö! Älkää uskoko herrain valetta, että teitä muka uhkaisi nyt maiden ryöstö tai talouksien yhteenliittäminen (kollektivisoiminen). Ei kukaan uskalla koskea teidän maihinne! Ei kukaan uskalla pakottaa teitä perustamaan kollektiivitalouksia! Päinvastoin, työväenluokka pyrkii ottamaan pois maat suurilta kartanonherroilta ja luovuttamaan ne talonpoikaisviljelijöille. Työväenluokka tahtoo elää sovinnossa, liitossa ja yhteistyössä maan laajan talonpoikaiskansan kanssa. Ja ainoastaan siinä tapauksessa, että nämä kaksi maan tärkeintä tuottavaa luokkaa ovat vakaassa liitossa keskenään, ottaen huomioon toinen toisensa edut, tulee kansanvaltainen valtiojärjestys seisomaan varmalla pohjalla".

Suomen talonpoikaisto pääsee nyt vihdoinkin vapautumaan valkoisen vallan puristuksesta, kapitalistisaalistajain, pankkiherrojen ja kartanonherrojen ikeestä. Se seikka, että nämä sotaseikkailulle lähteneet herrat nyt rukoillessaan apua ulkomailta koettavat kieltää oman olemassaolonsa, ei vaikuta historian kulkuun. Mutta siitä nuo herrat voivat olla varmat, että heidän herruutensa, joka on ollut ankara vitsaus koko Suomen kansalle, on nyt päättymässä. Sitä mukaa kuin ulkolaisten imperialistien Suomeen rakennuttama Mannerheimin linja murtuu, pakenevat muiden kansansortajien mukana myöskin kartanonherrat. Liitossa työläisten ja työtätekevän sivistyneistön kanssa Suomen talonpoika pääsee isännäksi omassa maassaan.

SOTILASTOVEREILLENI!

Minä entinen Suomen armeijan korpraali en halunnut taistella omia veljiäni, venäläisiä työläisiä ja talonpoikia vastaan ja siksi antauduin vangiksi Punaiselle Armeijalle.

Sodan Neuvostoliittoa vastaan aloittivat rahavallan ministerit ja kenraalit, sillä nämä kapitalistit ja kartanonherrat etsivät sodasta voittoa itselleen ja englantilais-ranskalaisille imperialisteille. Meidän veremme, äitiemme ja vaimojemme kyyneleet he yrittävät muuttaa kullaksi ja rikkaudeksi.

On itsestään selvää, että meille työläisille ja talonpojille sota merkitsee hävitystä ja kurjuutta, köyhyyttä ja kuolemaa.

Rauhan tuo kansallemme Punainen Armeija. Se tuo Suomen kansalle vapauden ja kuoleman niille, jotka ovat käyneet kauppaa synnyinmaallamme.

Neuvostovastainen sota on rikollinen. Sitä vastaan on meidän noustava. Se on muutettava kapitalistien, kartanonherrojen ja lahtariupseerien vastaiseksi sodaksi.

Mannerheimiläiset verenhimoiset pyövelit toitottavat loppunsa edellä kansallemme: Punainen Armeija tuhoaa suomalaisen kulttuurin, hävittää Suomen itsenäisyyden. Näin voivat toitottaa vain emälahtarit, jotka karkoittavat omaisemme pois kodeistamme, polttavat talomme ja tuhoavat kansamme omaisuutta.

Punainen Armeija on tullut auttamaan Suomen kansaa, sen Kansanhallitusta ja Kansanarmeijaa. Punaisella Armeijalla ei ole valloituspyrkimyksiä. Suomen itsenäisyys säilytetään.

Sotilastoveriti! Miksi siis taistelette Punaista Armeijaa vastaan? Miksi ette lopeta rikollista sotaa ja miksi vuodatatte turhaan kansamme verta?

Sotilastoveriti! Kääntäkää aseenne mannerheimiläisiä sotahulluja vastaan! Siirtykää Punaisen Armeijan puolelle!

Näin saavutatte pikemmin rauhan ja pelastatte henkenne. Meitä kaikkia tarvitaan uuden Suomen rakentamisessa. Alas rahavalta ja sen rengit, lahtariupseerit — kaikki ne, jotka yrittävät myydä maamme ja henkemme ulkolaiselle imperialismille.

Sotilastoverini! Vaatikaa rauhaa! Vaatikaa veljeysliiton luomista Suomen ja Neuvostoliiton kansojen välille! Vaatikaa kansojemme keskinäistä ystävyyttä!

Entinen Suomen armeijan korpraali
Eino Oinas.

SUOMEN ARMEIJAN SOTILAAT! Arvioikaa asemanne ja tehkää ensi tilassa päätöksenne. Varokaa auttamasta Mannerheimien toivotonta sotaseikkailua. Ei se kummankaan mitään hyödyttäisi, — itsenne vain saattaisitte turmioon. Saatte nähdä, että Suomen pikkukenraalien vastarinnasta tulee lyhyt loppu.

Älkää uskoko, sotilaat, virallisia valheita „isänmaan puolustuksesta". Ei isänmaata, vaan Erkon ja Mannerheimin sotaseikkailupolitiikkaa teidät on pantu puolustamaan. Ei suuri Sosialistinen Neuvostoliitto pienen Suomen alueita anastaa tahdo. Kun vaan Suomen puolelta lopetetaan vihan politiikka ja Neuvostoliiton turvallisuuden vahingoittaminen, niin Neuvostohallitus takaa Suomelle ei ainoastaan rauhan, vaan myöskin täyden riippumattomuuden ja sen alueiden koskemattomuuden.

Älkää uskoko semmoisia valheita, että Erkon ja Mannerheimin hallitus muka sotisi „kansan vapauden" puolesta. Tämä hallitus itse on hävittänyt kansan vapauden ja pelkää nyt, että Punainen Armeija auttaa Suomen työtätekevää kansaa valloittamaan käsiinsä vallan ja vapauden. Ei kansan puolesta, vaan kansan sortajain puolesta teidät, sotilaat, on nyt lähetetty rintamalle.

(Suomen Kommunistisen Puolueen Keskuskomitean julistuksesta)

Rumanialainen aikakauslehti paljastaa englantilais-ranskalaisen blokin toimintaa Suomessa

Bukarest. Taloudellis-poliittinen aikakauslehti „Viaca Romanesca" (Rumanian elämä), joka ilmestyy Mihail Raljin ja Vishojanun toimittamana, julkaisi tammikuun numeronsa sotauutisten osastossa kirjoituksen: „Venäläis-suomalainen selkkaus". Kirjoituksen on kirjoittanut Nikolau (salanimi). Maan yleiseen mielipiteeseen teki kirjoitus suuren vaikutuksen. Se oli erittäin epämieluinen Rumanian yleisesikunnalle.

Kirjoittaja sanoo: „Yritämme antaa arvion sotatoimista ja mahdollisesta ratkaisusta. Suomen maantieteellis-strateeginen asema oli erittäin vakava Europan sodan alkaessa. Päättäväisyys, jota Neuvostoliitto osoittaa sen olotilan poistamiseksi, joka muodostaa sille pysyvän vaaran, pitää yhdistää useihin seikkoihin, jotka liittyvät niihin poliittis-strategisiin puitteisiin, joissa Suomen valtio on. Suomi, joka taistelee Neuvostoliittoa vastaan, on saksalaisten sotajoukkojen muodostama Englannin ja Ranskan avulla. Tällainen suurten valtioiden „veljeys" muodostui sen vuoksi, että ne kaikki olivat silloin liitossa Neuvosto-Venäjää vastaan. Ne muodostivat Suomen hyökkäyskentäkseen Neuvosto-Venäjää vastaan. Vuoden 1939 loppuun asti Englannin ja Ranskan yleisesikunnat pitivät Suomea holhouksensa alla. Kenraali Gort, Englannin armeijan ylipäällikkö, oli Suomen armeijan järjestäjä. Englannin yleisesikunta lähetti Suomeen parhaita voimiaan. Niin sanottua „Mannerheimin linjaa" kutsutaan täten virheellisesti. Se on englantilaisen kenraali Kirken kätten työtä."

Kirjoittaja paljastaa yksityiskohtaisesti englantilaisten imperialistien vaikuttimet ja tarkoitusperät. Hän kirjoittaa: „Eroitukseksi muista Europan maista on Neuvostoliitto riittävän turvattu ei vain maan puolelta, vaan myös ilmasta sentähden, että sen kaikkein suurimmat teollisuuskeskukset ovat kaukana rajoista. Neuvostoliiton turvamuurissa on vain yksi aukko — Leningradin alue. Sen asema on kokonaan toinen. Ei mikään muu Europan maa olisi pannut niin uhkaavan vaaran alaiseksi sellaista suurta teollisuuskeskusta kuin Leningrad 3½ miljoonaisine väestöineen, johon on keskitetty huomattava osa maan konetuotannosta. Erään englantilaisen lukijan „New Chronicle"-lehdelle lähettämässä kirjeessä on oikein huomautettu, ettei ole vaikea ymmärtää, mitä Englanti teksi, jos Irlannin vapaavaltio kutsuisi maahan ulkomaalaisia sotilasasiantuntijoita, tahi mitä teksi Ranska, jos Saksa alkaisi varustaa Belgian satamia, vaikkapa Belgian hallituksen suostumuksella. Englannin yleisesikunta on omalla toiminnallaan selvästi osoittanut tarkoituksensa lujittaa mahdollisuuden mukaan suomalaista astinlautaa, jonka avulla se voisi aina harjoittaa voimakasta painostusta Leningradia vastaan. Moskovan toimenpiteitä voitiin odottaa. Englannin, Ranskan ja Neuvostoliiton välisten keskustelujen aikana, joiden olisi pitänyt johtaa sellaisen sopimuksen tekoon, joka olisi taannut kollektiivisen turvallisuuden ja kyennyt säilyttämään rauhan, ei Chamberlainin hallitus suostunut luopumaan strategisista asemistaan Itämeren maissa, joiden asemien päämäärä oli tietysti Leningradin alue. Se kä tämän kieltäytymisen seurauksena että muistakin ehdotusta sopimusta ei voitu allekirjoittaa. Rauhan perusta oli [illegible] kottu ja Neuvostoliiton [illegible]

ISÄNMAA

SUOMEN ARMEIJAN ENTISEN SOTILAAN KERTOMUS

Toivo Mäkelä, Lauri Hiltunen, Erkki Heikkola ja Urho Makkonen lukevat Suomen Kansanhallituksen äänenkannattajan „Kansan Vallan" uutta numeroa. Hanski Jääskeläinen ja Uuno Airaksinen päättävät suurella innostuksella biljardipellä. Toiset sotavangit keskustelevat uunin ympärillä.

Keskustellaan omaisista, viljelysmaista, iloista ja murheista. Jokainen heistä on kokenut iloa vähän, mutta murhetta yllin kyllin.

Urho Makkonen on M... paikkakunnan maanviljelijä, joka on viime vuoden syyskuussa kutsuttu armeijaan. Hän laskee sanomalehden käsistään ja puhuu:

— Te muistelette isänmaata. Mutta oliko vanha Suomi todellinen isänmaamme? Siinä on kysymys. Upseerit selittivät minulle, niinkuin kaikille teille: „Te palvelette isänmaata". Täytyy tunnustaa, että aikaisemmin minä en ole koskaan ajatellut mitä on oikeastaan käsitettävä Suomessa sanalla „isänmaa!". — Meidän maatammeko, minunko viljelysmaatani ja kotiani? Niinkö? Kaikkea sitäkö, mihin olemme olleet sidotut lapsuudesta asti.

Oli vaikea tulla toimeen. Maata oli vähän, verot olivat suuret ja velkaa oli paljon, ei ollut työtä elkä leipää.

— Te kysytte, miten minä elin? Täytyy sanoa, että huonosti. Minulla oli 3 hehtaarla maata, lehmä ja talo. Hevosta ei ollut. Kun oli kynnettävä peltoa tai haettava halkoja, niin menin aina kauppias Midrusen luo ja pyysin hänen harmaata tammaansa. Midrunen puhui myöskin usein isänmaasta, suuresta Suomesta, kansamme heimoveljistä, ja kaikesta siitä, josta hänen oli suojeluskuntalaisena puhuttava, mutta aina kun tuli kysymys jauhosta tai hevosesta, joita minun täytyi lainata, niin silloin hän unhoitti, että me olemme hänen kanssaan heimoveljiä.

— Urho, sinun velkasi kasvaa, sanoi hän minulle. — Katso vain, ettei kävisi huonosti.

Mutta mitä minä voin tehdä? Minulla on kolme lasta, äiti, isä, yhteensä seitsemän henkeä ja minä yksin työmies. Midruselle täytyi maksaa velkoja, pastorille ja valtiolle veroja. Joka vuosi niihin menee 3000 markkaa ja velat kasvavat päivä päivältä.

Viime keväänä Midrunen kieltäytyi ensi kerran antamasta minulle hevosta.

Kesällä minun maani ja taloni myytiin huutokaupalla veloista. Ne osti „heimoveljeni" Midrunen. Silloin minä aloin ajatella, mitä todellisuudessa on ymmärrettävä sanalla „isänmaa". Mistä isänmaasta minä voin puhua, suomalainen talonpoika, jolta riistettiin maa, lehmä, talo ja joka ajettiin ulos pihalle.

Meitä ei ainoastaan ryöstetä alastomiksi, mutta ollaan olevinaan kuin annettaisiin meille suurta apua, huolehdittaisiin meistä ja ojennettaisiin auttava käsi. — Isänmaa ei heittänyt teitä hätään, sanoi minulle muutama päivä huutokaupan jälkeen pastori.

Hän antoi minulle paperin, jossa ilmoitettiin, että minun velkani maksaa valtio. Ja sitä seurasi lisäys allevilvauksella, jossa oli sanottu: Urho Makkonen on velvollinen 20 vuoden aikana korkojen lisäksi maksamaan valtiolle 30.000 markkaa, josta summasta oli myyty hänen taloutensa..."

Silloin minä ymmärsin, mitä merkitsee meidän herroillemme sana „Isänmaa". Suomi oli loiseläjille ja riistäjille pyhitetty maa ja meitä työtätekeviä voitiin heittää ulos tehtaista, ryöstää kotimme, maamme, jättää ilman leipää ja tehdä meistä ikuisia orjia. Vielä sitten puhutaan armosta. Vanha kapitalistinen ja kartanonherrain Suomi ei meille työtätekeville ollut Isänmaa, vaan ankara äitipuoli.

Syksyllä minut kutsuttiin armeijaan. Minä odotin kärsimättömästi hetkeä, jolloin voisin antautua vangiksi. Tämä toivomukseni on nyt toteutunut. Nyt minä pyydän, että minut päästettäisiin Kansanarmeijaan. Minä tulen uskollisesti taistelemaan todellisen Isänmaan, Kansanvaltaisen Suomen puolesta.

Maani tulee kuulumaan minulle. Ei kukaan tule siihen koskemaan. Minä olen siitä varma, sillä meillä on nyt todellinen Kansanhallitus. Se tekee Suomen vapaaksi ja onnelliseksi maaksi, sellaiseksi maaksi, josta jokainen työtätekevä voi ylpeydellä sanoa:

— Tämä on minun todellinen Isänmaani!

Eino Nuori.

LAPPALAISETKIN NOUSEVAT

Petsamon pitäjän Moskovan ja Puskan kylien koittalappalaiset kokoontuivat tammikuun 26 päivänä yhteiseen kokoukseen, jossa Suomen Kansanhallituksen lähettämät valtuutetut tekivät heille selkoa Kansanhallituksen ohjelmasta. Lappalaisasukkaat valitsivat keskuudestaan kansanrintamakomitean. Kokouksen hyväksymässä päätöksessä lausutaan julki vakaumus, että Kansanhallituksen ohjelma on avaava aivan uuden onnellisemman tulevaisuuden tälle unohdetulle kansanryhmälle. „Me tulemme olemaan itse isäntinä emmekä valkoisten suomalaisten rahapösöjen ja kiskurien palkkarenkeinä, kuten aikaisemmin, — sanotaan päätöksessä. — Hartioillemme oli sälytetty monenlaisia rasituksia, yksistään koirastakin täytyi maksaa yli 100 mk. veroa vuodessa. Kylissämme ei ole ollut kauppaa, koska se ei olisi tuottanut omistajilleen — tavaranvaihdon ollessa suhteellisen vähäisen — mitään suuria voittoja. Nyt aijotaan kyläämme lähipäivinä avata kauppa, josta saamme tarvitsemamme tavarat. Kyläämme järjestetään myös seurahuoneusto, jossa voidaan näyttää elokuvia, järjestää iltamia ym. Myöskin suunnitellaan kansakoulun avaamista, jotta kylän väestön, joka on vielä luku- ja kirjoitustaidotonta, sivistystaso saadaan kohoamaan."

Kylien asukkaat lupaavat antaa yhtenä miehenä kaikki voimansa pikaisen voiton saamiseksi Suomen Kansanhallitukselle ja Kansanarmeijalle.

Rahavallan aikaansaama sota kylvää kuolemaa ja hätää Suomen kansan keskuuteen.

Punaisen Armeijan sankarilliset taistelijat

Useampia vuosia valmistelivat valko-Suomen sotahullut hallitusherrat ulkomaisten imperialististen isäntiensä toimeksiannosta sotaa Neuvostoliittoa vastaan. Englantilaisten imperialistien avulla ja englantilaisen kenraalin Kirken johdolla rakensivat he Karjalan kannakselle linnoitusalueen, josta alkoivat muodostaa tukikohdan Neuvostoliittoa vastaan tehtävää hyökkäystä varten. Heidän mielestään olivat tämän linnoitusalueen korsinat kerrassaan valloittamattomia ja luoksepääsemättömiä. Mutta nämä laskelmat, samoinkuin Neuvostoliiton maa-alueiden valloittamissuunnitelmatkin ovat menneet myttyyn.

Punaista Armeijaa ei voi pysähdyttää minkäänlainen voima. Eivät rautabetonista rakennetut karsinatkaan, joihin Suomen pikkukenraalit olivat niin paljon luottaneet, voi pysähdyttää Punaisen Armeijan sankarillista etenemistä. Punaisen Armeijan soturit valtaavat linnakkeen toisensa perään. Tässä vaikeassa tehtävässä antavat he lukemattomia sankaruuden näytteitä. Kerromme näistä yhden.

Eräällä rintamanosalla olivat Punaisen Armeijan tiedustelijat havainneet erikoisen suuren linnakkeen, jossa oli 11 ampuma-aukkoa. Punaisen Armeijan tykistö suuntasi tulen sitä kohti, mutta sen lopulliseen tuhoamiseen tarvittiin pioneerlosasto, jonka tuli linnake tuhota. Tämä vaikea tehtävä annettiin alluutnantti Kutsherovin suoritettavaksi.

Kiireesti asettivat Kutsherovin joukko-osaston miehet tarvittavat räjähdysaineet kelkkaan ja lähtivät liikkeelle. Liikkuen siten, ettelvät linnakkeessa olevat suojeluskuntaupseerit heitä huomanneet, saapui Kutsherov miehineen linnakkeen luo ja räjähdytti sen. Ensimäisestä räjähdyksestä tuhoutui siitä kuitenkin vain oikeanpuoleinen osa, missä oli kaksi ampuma-aukkoa. Työ piti suorittaa loppuun. Henkensä uhalla Kutsherov tunkeutui miestensä kanssa toisen kerran linnakkeen luo ja asettaen voimakkaan räjähdysainepanoksen sen viereen sytytti sen itse. Räjähdys oli niin voimakas, ettei valkosuomalaisten linnakkeesta jäänyt muuta jäälelle kuin alimmainen kerros.

Suojeluskuntalaiset ja upseerit, jotka ovat ajaneet tuhansia Suomen kansan poikia kuolemaan herrojen eduksi käymässään sodassa, istuvat itse linnakkeidensa syvimmissä lokeroissa. He eivät kuitenkaan pelastu tuholta. Punaisen Armeijan sankarit auttavat Suomen kansaa vapautumaan ainiaaksi Mannerheimin, Tanrerin ja Rydin hallituskoplan vallasta.

J. Pakkanen.

jien tehtävänä oli mitä pikemmin vapauttaa toiseksi suurin venäläinen kaupunki ja Neuvostoliiton pohjoinen alue sitä ympäröivistä hyökkäystukikohdista.

Englannin diplomatia ymmärtää erinomaisesti Moskovan tarkoitukset. Se oli täysin selvillä siitä, että Neuvostoliiton johtajat eivät voineet olla tarttumatta kaikkein äärimmäisimpiin toimenpiteisiin häkaa Venäjän teollisuusaluetta vittääkseen vaaran, joka uhkaa Venäjän teollisuusaluetta päätös oli jo lopullisesti hyväksytty kun selvisi, että yhteiskunnallisten ennakkoluulojen innoittama Englannin hallitus pitää sotaa edullisempana kuin tässä arvoisille perusteille Moskovan kanssa solmittua sopimusta. Täytyi kieltäkilla keinoilla ja nuilla tunnettuja provosoida sellainen tilanne, jossa Neuvostoliitto näyttäisi hyökkääjältä.

Samanaikaisesti, kun koko rumanialainen sanomalehdistö englantilaisten ja ranskalaisten mukaan kirjoittaa, että Punaisen armeijan hidas eteneminen johtuu valkosuomalaisten „sankaruudesta" ja Punaisen armeijan heikkoudesta, kirjoittaja selvittää asian näin: „Suomi on erittäin omalaatuinen maa, josta 75 prosenttia on metsän peittämää. Siellä ei ole hyviä teitä, talvella siellä on paljon lunta. Kaikki ehdot ovat hyvät sissisotaa varten. Maantieteellisten ja ilmastollisten ehtojen johdosta on neuvostosotajoukkojen liikehtiminen hidasta. Lisäksi suomalaiset polttavat kaiken. Neuvostoliiton joukkojen on yövyttävä avoimissa teltoissa. Siellä on kovat pakkaset ja puna-armeijalaisten täytyy itse tehdä tilapäisuunit. Heidän täytyy myös järjestää yhteys selkäpuolen ja keskuksen kanssa. Tämän täytyy myös heijastua neuvostojoukkojen liikehtimisessä. Kaikki tämä pitää ottaa huomioon, kun arvioidaan tilannetta rintamalla, muuten teemme virheen."

Käsitellen edelleen Punaisen Armeijan sotilaallisia saavutuksia, kirjoittaja sanoo: „Punaisen Armeijan yleisesikunta ei yleensä suunnitellut salamannopeata iskua ja menestystä. Venäjän armeijan edessä ovat syvät nykyaikaiset linnoitukset, joita kolme suurta europalaista valtiota on neljän vuoden ajan rakentanut, ja kuitenkin ovat neuvostojoukot jo läpäisseet nämä esteet useissa paikoissa, osoittaen olevansa mahtava sotilaallinen voima."

Henkisen työn tekijät, työtätekevä sivistyneistö! Kantattakaa työkansan rintamaamme ja taistelkaa sen voiton puolesta, sillä ainoastaan sellainen voitto avaa maassamme tien todellisen kansansivistyksen nousulle. Suomi on tähän asti ollut taantumuksen ja henkisen pimeyden tyyssija. Siitä on kärsinyt ja kuivettunut tiede, taide ja kirjallisuus. Työkansan rintaman voitto on avaava laajat näköalat kulttuurin kehitykselle. Nyt tulkoon maastamme valistuksen ja korkean kansallisen kulttuurin ahjo. Insinööreille ja teknikoille avautuvat laajemmat toimintamahdollisuudet. Agronomit, maanviljelys- ja karjatalousneuvojat, metsänhoitajat pääsevät osaaottamaan Suomen maatalouden laajaperäiseen kohottamistyöhön. Lääkärit ja sairaanhoitajat saavat suuren yhteiskunnallisen tehtävän kansan terveydenhoidon kohottamisessa. Ja opettajan tärkeä työ kohoaa arvossa ja vapautuu taantumuksen kahleista.

(Suomen Kommunistisen Puolueen Keskuskomitean julistuksesta.)

TYÖVÄESTÖN JOUKKOLIIKE SUOMEN LAHTAREITA VASTAAN KASVAA

RUOTSI

Tukholma, 14 helmikuuta. Malmön kaupungin sosialidemokraattisen järjestön johto on eroittanut puolueesta tunnetun sosialidemokraatin Magnus Nilssonin siitä syystä, että hän on julkaissut kommunistisessa lehdessä kirjeen, jossa puolustaa Neuvostoliiton toimenpiteitä.

Eroittamisen jälkeen Nilsson kääntyi Malmön sosialidemokraattisen järjestön puoleen kirjeellä, jossa lausui:

„Sosialidemokraattinen lehdistö on jatkuvasti parjannut Neuvostoliittoa yrittäen sälyttää sen niskoille syyn Suomen tapahtumista. Sodasta pohjoisessa kantavat vastuun ne, jotka vastasivat kaikkiin Neuvostoliiton ehdotuksiin ehdottomasti „ei". Ruotsin sosialidemokraattinen lehdistö tuki myöskin Suomen itsepintaisuutta neuvotteluissa Neuvostoliiton kanssa ja suosi sen provokatoorista kantaa. Neuvostoliiton on puolustettava rauhaa, turvattava asemansa ja autettava luokkaveljiä vapautumaan imperialistisesta sorrosta lujittaakseen rauhan asiaa. Tällä kertaa tapahtuukin näin. Tämän vuoksi Ruotsin taantumuksellisten apu mannerheimilaisille myötävaikuttaa vain sotatoimien jatkumiseen Suomessa ja lisää Suomen kansan kärsimyksiä.

Jos tällaisia kiistämättömään totuuteen perustuvia esiintymistä pidetään rikoksena sosialidemokratiaa vastaan, niin silloin puolue lakkaa olemasta demokraattinen enkä minä enää halua kuuluä siihen.

Puolustaessaan Suomen kansaa sosialismia rakentava Neuvostoliitto lujittaa rauhan asiaa ja tätä tosiasiaa minä en koskaan tule kieltämään".

YHDYSVALLAT

New-Yorkista ilmoitetaan:

Baltimoren ammatillinen neuvosto on äskettäin hyväksynyt päätöslauselman, jossa se varottaa myöntämästä minkäänlaisia lainoja Mannerheimin hallitukselle. Terästeollisuustyöläisten järjestelykomitea Clevelandissa (Ohio) on hyväksynyt päätöslauselman, jossa vastustetaan lainojen myöntämistä sotaakäyville maille, oli lainojen muoto mikä hyvänsä. Päätöslauselmassa vastustetaan Amerikan osallistumista Europan sotaan, tapahtui se sitten rahallisessa, taloudellisessa tai sotilaallisessa muodossa.

Suuri joukko Cincinnatin kaupungin (Ohio) huomattavia kansalaisia on lähettänyt siellä asuville kongressin (parlamentin) jäsenille yhteisen kirjelmän, missä he lausuvat päättävän vastalauseensa Mannerheimin hallitukselle aiottujen sotalainojen johdosta. Allekirjoittajina on tunnettuja pappeja, opettajia, naisten rauhanjärjestöjen johtohenkilöitä, lääkäreitä ja ammatillisen liikkeen johtajia.

New York, 13 helmikuuta. Tunnettu neekerikirjailija Richard Right on antanut lausunnon, jossa hän sanoo, että imperialistiset vallat yrittävät käyttää keppihevosenaan Suomen tapahtumia laajentaakseen sotaa. „Englanti ja Ranska, — sanoi Right — jotka pitävät suunnatonta ihmismäärää ikeensä alla, ovat viimeisten 20 vuoden aikana rahoittaneet Suomessa rakennetut linnoitukset Neuvostoliittoa vastaan".

Tuomiten Hooverin komitean toiminnan valko-Suomen avustamiseksi, Richard Right lausui, että varojen keräyksen asemesta valkosuomalaisille on parannettava neekerien, nuorison ja työttömien asemaa tässä „niin sanotun demokratian" maassa.

ENGLANTI

Lontoo, 14 helmikuuta. Työväenpuolueen alemmissa järjestöissä on havaittavissa suurta tyytymättömyyttä puolueen johtajien politiikkaan, jotka yrittävät valmistella interventiota Neuvostoliittoa vastaan. Erittäin kuvaavaa on tässä suhteessa muutama päivä sitten Sheffieldissä (yksi suurimmista Englannin sotateollisuuskeskuksista) kokoontunut Työväenpuolueen länsi-Yorkshiren järjestön piirikonferenssi.

Konferenssissa esiintyi eräs huomatuimmista Työväenpuolueen johtajista Herbert Morrison, kehoittaen tukemaan Europan imperialistista sotaa ja ylistellen kaikin tavoin valkosuomalaisten päämiestä, Mannerheimiä. Konferenssin edustajat keskeyttivät useita kertoja Morrisonin puheen vihamielisillä välihuomautuksilla. Suurin osa edustajista — yksitoista kolmestatoista — esiintyi Työväenpuolueen toimeenpanevan komitean politiikkaa vastaan. Eräs edustajista kysyi Morrisonilta: „Milloin Työväenpuolueen johto aikoo alottaa taistelun kapitalismia vastaan?" Morrison vastasi: „Me käymme sitä joka päivä". Tämä vastaus otettiin kokoussalissa vastaan äänekkäällä naurulla.

TANSKA

Köpenhamina, 13 helmikuuta. Kuten „Arbejderbladet" tiedoittaa, kokoontui Köpenhaminassa Tanskan satamatyöläisten ammattiliiton kokous. Kokoontuneet esittivät vastalauseensa valkosuomalaisille, englantilais-ranskalaisten imperialistien kätyreille annettavaa avustusta vastaan sekä tervehtivät lämpimästi Suomen kansaa ja sen Kansanhallitusta. Osoittaen, että Tanskan taantumuksellinen lehdistö käy valhekamppailua Neuvostoliittoa vastaan, kokouksen osanottajat vaativat hallitusta ehkäisemään tällaiset taantumuksen hyökkäykset. Päätöslauselmassa esitetään myöskin vastalause Tanskan ammattijärjestön johdon taantumuksellisia yrityksiä vastaan muuttaa ammatilliset järjestöt työläisten värväysjärjestöiksi valko-Suomen sotateollisuutta varten.

NORJA

Oslo, 13 helmikuuta „Morgenbladet" on julkaissut seuraavan tiedoituksen: „Oslon kaupunginvaltuuston hallinto on tehnyt päätöksen, jonka mukaan kaikilta kunnantyöläisiltä ja toimitsijoilta pidätetään 6 kruunua 50 äyriä kuukausipalkasta valko-Suomen avustamiseksi." Kuten lehti tiedoittaa, on tämä päätös herättänyt tyytymättömyyttä työläisten ja toimitsijain keskuudessa. Heidän mielestään ei kaupunginvaltuustolla ole mitään oikeutta päättää tämänluontoisista työpalkan pidätyksistä.

Porvarillinen „Morgenbladet"-lehtikin, joka joka pälvä vaatii valko-Suomen avustamisen voimistuttamista, on pakoitettu toteamaan, että tämänkaltainen „avustus" on kiristystä.

* * *

Molden (Norja) rakennustyöläisten ammattiosasto on yksimielisesti päättänyt erota Norjan Työväenpuolueesta, johon se tähän mennessä kokonaisuudessaan on kuulunut. Kaikilla äänillä yhtä vastaan päätti sama ammattiosasto lähettää takaisin ammattiliiton kirjelmän osanotosta Mannerheim-keräykseen. Samanlaisen päätöksen on tehnyt saman paikkakunnan valajien ammattiosasto kaikilla äänillä yhtä vastaan.

JUGOSLAVIA

Jugoslovian kirjatyöntekijäin liiton äänenkannattajassa julkaistiin äskettäin Suomen kysymyksestä kirjoitus, jossa mm. sanotaan:

„Suomen hallitus ei tahtonut työskennellä kansansa hyväksi, vaan jatkoi Neuvostoliitolle vihamielistä politiikkaansa. Cajanderin hallitus osoittautui olevan leikkikalu Englannin ja muiden maiden taantumuksellisten ainesten käsissä, jotka määräsivät sen harjoittamaan Neuvostoliitolle vihamielistä politiikkaa. Suomen armeijan johtoon jäi taantumuksellinen kenraali Mannerheim, joka jatkoi vanhaa provokatiopolitiikkaansa Neuvosto-Venäjää vastaan. Suomen hallitus johti maan talouden rappioon, ei ottanut oppia Puolan kohtalosta eikä astunut Liettuan ja Latvian tietä... Se on ansainnut kohtalonsa..."

„Novaja Rjetsh"-lehdessä julkaistiin äskettäin erään Wirovitzassa pidetyn vuokralaiskokouksen lähettämä kirje, jossa sanotaan mm. seuraavaa:

„Me tiedämme varmasti, että Suomen armeija ei halua taistella Punaista Armeijaa vastaan, vaan että se on pakoitettu siihen Suomen, Englannin ja muiden maiden porvariston etujen täliden. Suomen kansa näkee Punaisessa Armeijassa vapauttajansa eikä ortajaansa..."

Espanjan tasavallan amerikalaiset puolustajat tervehtivät Suomen Kansanhallitusta

Suomen Kansanhallitus on saanut vastaanottaa Abraham Lincoln-prikaatin entiseltä sotilailta New Yorkista seuraavan tervehdyksen:

„Suomen Kansanhallituksen pääministeri Otto Kuusiselle.

Kallis toveri Kuusinen!

Abraham Lincoln-prikaatin (15. kansainvälisen prikaatin) entisten sotilaiden kolmas maatakäsittävä kongressi lähettää mitä lämpimimmät veljelliset tervehdyksensä Suomen Kansanhallitukselle ja niille, jotka lojaalisesti ja isänmaallisesti kannattavat sitä.

Miehinä, jotka olemme taistelleet Espanjan kansanrintamahallituksen puolesta, ilmoitamme kannattavamme teitä ja toivomme teille nopeata voittoa vihollisistanne ja koko maailman työväenluokan vihollisista.

Toverillisesti teidän
Gerald Cook.
Järjestön sihteeri
Milton Wolff.
Järjestön päällikkö."

TIEDONANTO TALOUDELLISEN SOPIMUKSEN SOLMIAMISESTA SAKSAN JA NEUVOSTOLIITON VÄLILLÄ

TASS tiedoittaa:

Helmikuun 11 päivänä solmittiin Moskovassa menestyksellisesti päättyneiden neuvottelujen jälkeen taloudellinen sopimus Neuvostoliiton ja Saksan välillä. Tämä sopimus vastaa molempien maiden hallitusten toivomuksia Saksan ja Neuvostoliiton välisen tavaranvaihdon taloudellisen ohjelman laatimisesta, mitkä toivomukset ilmaistiin kirjeissä, jotka Neuvostoliiton Kansankomissaarien Neuvoston Puheenjohtaja ja Ulkoasiain Kansankomissaari toveri V. M. Molotov sekä Saksan ulkoasiain ministeri herra von Ribbentrop vaihtoivat keskenään 28 päivänä syyskuuta 1939.

Taloudellisen sopimuksen mukaan tullaan Neuvostoliitosta viemään Saksaan raaka-aineita, minkä korvaukseksi Saksasta tuodaan Neuvostoliittoon teollisuustuotteita.

Tavaranvaihto Saksan ja Neuvostoliiton välillä tulee jo sopimuksen voimassaolon ensimäisen vuoden aikana saavuttamaan suuremmat mittasuhteet kuin mitä maailmansodan ajoista lähtien koskaan on saavutettu.

Vastaisuudessa aiotaan keskinäistä tavaranvaihtoa yhä lisätä.

Neuvostoliiton puolesta ovat sopimuksen allekirjoittaneet: Neuvostoliiton ulkomaankaupan kansankomissaari toveri A. I. Mikojan ja Neuvostoliiton kauppaedustaja Saksassa toveri E. I. Babarin — Saksan puolesta: Saksan hallituksen talouskysymysten erikoisvaltuutettu herra Ritter ja Saksan talousedustajiston puheenjohtaja herra Schnurre.

LATVIAN LEHDISTÖ SAKSAN JA NEUVOSTOLIITON TALOUDELLISESTA SOPIMUKSESTA

Riika, 14 helmikuuta. Latvian lehdistö esittää lausuntoja Neuvostoliiton ja Saksan välillä solmitusta taloudellisesta sopimuksesta.

„Briva Zeme"-lehti on julkaissut Berlinin kirjeenvaihtajansa suuren artikkelin Neuvostoliiton ja Saksan välillä solmitusta sopimuksesta. Kirjoituksessa osoitetaan, että uusi Neuvostoliiton ja Saksan välinen sopimus vastaa täydellisesti viime vuonna julkaistuja Ribbentropin ja Molotovin kirjeissä ilmaistuja katsantokantoja. Kyseessäoleva taloudellinen sopimus on selvä todistus Saksan ja Neuvostoliiton yhteistyöskentelystä.

„Jaunakas Zinjas" julkaisee myöskin tiedoituksen, jossa se osoittaa taloudellisen sopimuksen edullisuuden molemmille maille. Lehti toteaa Neuvostoliiton suuret saavutukset maansa teollistuttamisessa ja maatalouden koneellistuttamisessa sekä Neuvostoliiton ja Saksan välisen kaupan valtavat mahdollisuudet.

Liettuan lehdistö Saksan ja Neuvostoliiton välillä solmitusta sopimuksesta

Kaunas, 13 helmikuuta (TASS). Tänään julkaisivat kaikki liettualaiset lehdet huomatulla paikalla tiedoituksen Saksan ja Neuvostoliiton välillä solmitusta taloudellisesta sopimuksesta. „Lietuos Shnios"-lehti kirjoittaa tämän sopimuksen johdosta, että Neuvostoliiton ja Saksan välillä solmittu uusi taloudellinen sopimus on näille molemmille maille suuri saavutus.

„XX amshius"-lehti osoittaa, että Neuvostoliiton ja Saksan välinen sopimus edellyttää näiden maiden välisen tavaranvaihdon sellaisia mittasuhteita, mitä koko Saksan olemassaolon aikana ei mikään aikaisemmin solmittu sopimus ole edellyttänyt.

TOIMITUSKUNTA.

KANSAN VALTA

19 p. HELMIKUUTA v. 1940 | SUOMEN TYÖTÄTEKEVIEN KANSANRINTAMAN ÄÄNENKANNATTAJA | № 19 (38) MAANANTAI

Punainen Armeija ryntää voittoisasti

SÄINIÖN ASEMA JO VALLATTU

MANNERHEIMIN ARMEIJA PAKENEE

Leningradin sotilaspiirin esikunnan tiedonanto

Helmikuun 17 päivänä Karjalan kannaksella vihollinen peräntyi kiireesti meidän sotavoimaimme iskujen alla Viipuria kohti ja siitä itään, kärsien suurta mieshukkaa ja sytyttäen kylät tuleen.

Meidän joukko-osastomme valtasivat Muolaan järven pohjoisrannikolla sijaitsevan OINOLAN, kuuden kilometrin päässä Viipurista olevan SÄINIÖN rautatieaseman, Summan seudulta länteen sijaitsevan KARHULAN linnoitetun keskuksen sekä NÄRJÄN ja MUURILAN rannikkoseudulla. Vihollisen takaa-ajo jatkuu kautta koko rintaman.

Toisilla rintaman osilla ei ole tapahtunut mitään merkittävää.

Lentovoimamme ovat olleet vilkkaassa toiminnassa vihollisen joukko-osastoja ja sotilaallisia tukikohtia vastaan.

SOSIALISTISEN VALTION KANSALLISUUSPOLITIIKKA

Voittaneen sosialismin maa todistaa teossa olevansa pienten kansain kansallisen kohoamisen ylevä ystävä ja tuki. **Samaan aikaan kuin imperialistit yrittävät** yhä raskaammilla sorron kahleilla sitoa heikkoja kansoja valtansa alaisuuteen, lähestyy Sosialistinen Neuvostoliitto naapurimaitaan vilpittömällä ystävyydellä, herkästi ottaen huomioon niiden tarpeet, edut ja kansalliset toiveet. Tästä puhuu vakuuttavaa kieltä Neuvostoliiton politiikka Liettuaan nähden. Liettuan kansa oli kauan toivonut siltä ryöstetyn pääkaupungin Vilnan ja Vilnan alueen palauttamista. Mutta maailmassa ei ollut ainoatakaan suurvaltaa, joka olisi suostunut täyttämään tätä Liettuan kansan toivetta. Ainoasaan Neuvostoliitto, uskollisena ylevälle kansallisuuspolitiikalleen, osoitti voivansa täyttää Liettuan kansan toiveet. Ja Liettuan valtio sai vastaanottaa Neuvostoliiton kädestä pääkaupunkinsa Vilnan ja Vilnan alueen. Suomen kansa, joka on yli 200 vuotta unelmoinut Karjalan heimon jälleenyhtymisestä suomalaisen kansallisuuden ja valtion yhteyteen, voi myöskin nyt luottamuksella odottaa tämän kalleimman kansallisen toiveensa toteutuvan.

Tällainen kansallisuuspolitiikka on aikaisemmin ollut tuntematonta maailman historiassa. Se on sosialistisen valtion kansallisuuspolitiikkaa. Ja tämä uusi kansallisuuspolitiikka tuo myös ennen tuntemattomia tuloksia: kun imperialistiset vallat kansallisuussorrollaan niittävät kansojen vihaa ja vieraantumista, niin Sosialistinen Neuvostoliitto jalomielisyydellään saavuttaa kansojen lähentymistä, rakkautta ja liittouskollisuutta.

(Suomen Kommunistisen Puolueen Keskuskomitean julistuksesta).

Sosialidemokraattiset oikeistojohtajat ohranoina

Tukholma, 15 helmikuuta. Viime aikoina [illegible] poliisit suorittaneet [illegible] työvaenjärjestöjen [illegible] käynyt selville, [illegible] sosialidemokraattiset ja ammatillisten järjestöjen [illegible] siitoivat niihin suostumaan [illegible] pahtuivat [illegible] ja ne [illegible] he meraan [illegible] Ostlandet [illegible] että [illegible] osa-listuivat niihin. „Ny Dag"-lehti kertoo, että Karlskronan rakennustyöläisten ammattiosaston huoneustossa oli kotitarkastusta suorittamassa 6 henkeä, joista yksi oli alueen poliisipäällikkö, 4 poliisia ja „heidän kanssaan oli yksi henkilö jonka poliisipäällikkö esitti ammatillisten järjestöjen johdon edustajaksi."

LIETTUAN TASAVALLAN ITSENÄISYYDEN 22 - VUOTISPÄIVÄ

Helmikuun 16 päivänä vietti Liettuan tasavalta itsenäisyytensä XXII vuosipäivää. Liettua sai kansallisen itsenäisyytensä Venäjän Lokakuun vallankumouksen voiton kautta. Vuonna 1920 Neuvostohallitus ensimäisenä tunnusti Liettuan tasavallan itsenäisyyden ,solmi sen kanssa rauhansopimuksen, ojentaen näin Liettualle kätensä.

Rauhansopimuksen mukaan Liettua sai sille kuuluvan Vilnan läänin ja Vilnan kaupungin. Sen jälkeen kun Puna-armeijan joukot jättivät v. 1920 Vilnan, ryntäsivät Puolan sotajoukot englantilais-ranskalaisten imperialistien kiihoittamina Liettuaan, valloittaen siltä maa-alueita ja Vilnan kaupungin — Liettuan kansan ikivanhan pääkaupungin.

Ainoastaan Neuvostohallitus lausui jyrkän vastalauseensa tämän rosvotyön johdosta ilmoittaen, että se ei tule koskaan tunnustamaan Vilnaa Puolan kaupungiksi. Myöhempien vuosien aikana Puolan paanit tekivät kaikkensa päästäkseen uudelleen hyökkäämään Liettuan kimppuun, mutta Neuvostoliiton johdonmukainen tuki Liettualle pelasti sen tältä hyökkäykseltä.

Kun sitten Punainen Armeija vapautti Puolan paanien sorron alta Ukrainan, Valko-Venäjän ja Liettuan kansat, niin Neuvostoliitto jalomielisesti palautti Vilnan kaupungin ja Vilnan alueen Liettualle vuonna 1939 solmitun Neuvostoliiton ja Liettuan välisen keskinäisavunsopimuksen perusteella. Tämä tosiasia on yhteenvetona Neuvostoliiton ja Liettuan kansojen ystävyyssuhteiden kehityksessä.

Kansallisen itsenäisyyden 22-vuotispäivänä Liettuan kansa voi olla varma siitä, että Neuvostoliitto tulee vastaisuudessakin tukemaan Liettuan tasavallan taloudellista ja kulturellista kehitystä ja molempien maiden sopimusten mukaisesti antamaan apua Liettuan kansan itsenäisyyden puolustamisessa.

SOTILAAT! MANNERHEIMIN PYÖVELIT TEKEVÄT PILKKAA PERHEISTÄNNE

Suomen työläiset, talonpojat, sivistyneistö, sotilaat! Mannerheimiläiset rosvot karkoittavat teidät kodeistanne ja konnuiltanne, riistävät teiltä suojanne, polttavat kotinne, saattavat teidät perikatoon, tuhoavat omaisuutenne. Teidän äitinne, vaimonne, siskonne ja lapsenne joutuvat kodittomiksi kerjäläisiksi. Mannerheimiläisten rosvo-kenraalien, kapitalistien ja kartanonherrojen petturikopla polkee Suomen kansan vapauden ja kulttuurin kansan vereen ja tuskaan, mutta heidän imperialistiset isäntänsä hykertelevät mielihyvästä käsiään ja ylistelevät rikollisjoukkioita.

On jo aika tehdä loppu kansan kärsimyksistä, naisten ja lasten kyynelistä, mannerheimiläisten pyövelikonnain harjoittamasta rosvouksesta. Älkää antako tuhota asuntoanne!

Työläiset, älkää antako polttaa tehtaitanne!

Sotilaat, kääntäkää aseenne Rydin-Mannerheimin koplaa, kotilietenne tuhoojia vastaan. Asettukaa Otto Kuusisen johtaman Kansanhallituksen puolelle! Se tuo teille rauhan. Se on solminut ystävyys- ja keskinäisen avunannon sopimuksen Neuvostoliiton ja Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan välille. Tämä sopimus turvaa Suomelle riippumattomuuden, rauhallisen elämän ja Suomen kansan kukoistuksen ja vapauttaa teidät sodan kauhuista ja perikadosta. Siis Neuvostoliitto ei aijo tehdä Suomea neuvostovaltioksi kuten mannerheimiläiset uskottelevat.

Alas veriset pyövelit — Mannerheimin-Tannerin-Rydin kavaltajakopla!

ELÄKÖÖN VAPAA SUOMEN KANSA JA SEN KANSANHALLITUS!

KUKA ON MANNERHEIMIN AUTTAJA

Kanadalaisella kansainvälisellä nikkeliyhtymällä „International Nickel Company of Canada" on pohjois-Suomessakin, Petsamossa nikkelikaivoksia. Tämän yhtymän raharuhtinaat ovatkin lahtarien pääjehun Mannerheimin hartaita ihailijoita. Joku aika sitten nämä samaiset rahapösöt kääntyivät englantilaisen nikkeliyhtymän „Monde Nickel Companyn" puoleen ehdotuksella, että he yhdessä „ojentaisivat auttavan kätensä Mannerheimille". Tämä englantilainen yhtymä on muuten Kanadan nikkeliyhtymän tytärosasto.

„Avunantonsa" rahapösöt järjestivät siten, että Petsamossa olevien kaivosten johtaja Edgar Palm teki tästä esityksen englantilaisille. Keitä ovat sitten englantilaisen „Monde Nickel Companyn" johtajat? Lordi Melgett, lordi Mack Hoven, varakreivi Vayer, alahuoneen edustaja liberaali Evens ja muut heidän kaltaisensa suurriistäjät ja rahakuninkaat ovat tämän nikkeliyhtymän johtajia, jotka tietysti olivat valmiit auttamaan suurpyöveli Mannerheimia säilyttääkseen mahdollisuuden riistää ja ryöstää maamme luonnonrikkauksia ja sen työtätekevää luokkaa.

Kun sitten tuli kysymys siitä, millä keinoin olisi parasta antaa finanssiapua Mannerheimille, esitti Palm „Monde Nickel Companylle", että rahat vietäisiin valko-Suomen edustajistoon Lontoossa. Rahat annettaisiin Englannin punta-sterlingeinä, jotta edustajisto voisi ostaa niillä aseita ja sotatarpeita Englannista.

Tämän johdosta kirjoittaakin englantilainen lehti „Daily Worker" kirjoituksen „Nikkeli ja Mannerheim", jossa osoittaa sopimuksen itse asiassa merkitsevän sitä, että nikkeliyhtymä „Monde Nickel Company" rahoittaa Suomen lahtarien aseistamisen Lontoosta.

Sanomattakin on selvää, että kanadalaiset ja englantilaiset suurkapitalistit huolehtivat omista saalistusmahdollisuuksistaan Suomessa. Mutta Suomen kansa, maamme luonnonrikkauksien todellinen isäntä, on sankarillisen taistelunsa avulla Kansanhallituksen johdolla, uljaan Punaisen Armeijan ja Kansanarmeijan voimilla pian tekevä lopun tästä riistosta ja ulkolaisten kapitalistien mannerheimiläisistä palkkarengeistä.

KANSAN ASIA VOITTOON

Vilmeaikaisista raskaista tappioistaan villin vihan ja kauhun valtaan joutuneet lahtariupseerit, paetessaan voittoisan Puna-armeijan tieltä, hävittävät kaikki jättämänsä kylät ja asuinpaikat. Talonpoikaistalot palavat, karja — Suomen talonpoikaistalouden perusta — tapetaan, siemenet hävitetään, ajoneuvot, joita ei ehditä mukaan ryöstää, rikotaan. Lahtarihurttain hävitysraivolla ei ole mitään rajoja. Nähdessään häviönsä, tuntiessaan ettei heillä ole enää takaisinpaluumahdollisuutta, he riehuvat kuin mielipuolet.

Viime vuosisadan 60-luvulla nälkävuosien aikana Suomen talonpoikaiskansan kärsimykset saivat kauheat mittasuhteet, kun kansan hätää hyväksikäyttävä Suomen nouseva rahavalta luonnon aiheuttamien katovuosien aikana rosvosi nälkäänäkevältä talonpoikaistolta metsiä ja maita. Mutta tänä päivänä Suomen talonpoikaiston hätä on vielä kauheampi kuin silloisina hädän ja tuskan vuosina. Vaikka silloinkin tuhansia ihmisiä kuoli nälkään, tuhannet talonpojat menettivät maansa ja mantunsa, niin se kuitenkin oli pientä sen hävityksen rinnalla, mitä valkoisen rahavallan päämiehet nyt Suomen kansalle aiheuttavat. Nythän herrojen hankkimassa sodassa uhkaa valua kuiviin Suomen kansan sydänveri. Maan työkykyinen miesväki 16-vuotiaista keskenkasvuisista 60-vuotisiin vanhuksiin asti on heitetty tappotantereelle, raakalaisupseerien mielivallan alaisuuteen rikollisessa sodassa Suomen kansan todellista ystävää Neuvostoliittoa vastaan, jonka voimakasta Punaista Armeijaa eivät Suomen sotavoimat voi kumminkaan vastustaa. Ja nyt vain kaksi ja puoli kuukautta kestäneen sodan jälkeen, ei ole Suomessa enää kylää, jonka miehiä ei olisi sortunut Suomen rahamahdin järjettömässä sodassa. Ja uhrien luku kasvaa päivä päivältä. Suomessa ei ole enää ihmisvoimaa, jolla voisi rintamaan syntyneet aukot korjata.

Suomen valkoisen lahtarihallituksen avukseen värväämät kansainväliset seikkailijat — kaiken maailman rikollisainekset — eivät kykene hituistakaan Suomen herrain valtakomentoa auttamaan. Korkeintaan näiden ulkomaalaisten rosvojen avulla voivat lahtariherrat paremmin kuin Suomen kansan keskuudesta lähtenneiden sotilaiden avulla hävitää talonpoikaistaloja, lahdata karjaa, terrorisoida väestöä sekä pakottaa nääntyneitä suomalaisia työläis- ja talonpoikaissotilaita etulinjoille — kuolemaan.

Maan talouselämän sekasorto pahenee päivä päivältä. Maatalous on häviön partaalla. Miehinen työvoima on herrojen sodassa. Hevoset ja ajoneuvot on ryöstetty samaan tarkoitukseen jättämällä niiden tilalle arvottomat kuittausliput. Naisetkin on suurelta osalta pakotettu sodan palvelukseen. Kylvöjä voidaan tehdä jälellejääneillä voimilla vain mitättömän vähän. Jos valkoisten valtaherrojen komento saisi jatkua vielä vähän aikaa, joutuisi Suomen kansa yleisen nälänhädän kouriin.

On todella lohdullista tietää, että apu Suomen kansalle on tulossa. Punainen Armeija, jonka kimppuun suurille imperialistisille hyökkääjävalloille itsensä myynyt Suomen rahavalta Suomen sotavoimat vei, murtaa vastustamattomasti rahavaltiaiden asemahdin. Tämä Punainen Armeija on todellinen työtätekevien armeija, joka ei tule Suomeen valloittajana, vaan Suomen kansan auttajana. Puna-armeijan sotilaat lausuvatkin julistuksessaan Suomen armeijan sotilaille:

„Teidän isänmaatanne ei Neuvostoliitto uhkaa vähimmässäkään määrässä. Teidän maa-aluettanne ei Neuvostoliitto tarvitse. Neuvostoliitto haluaa rauhaa ja ystävyyttä Suomen kansan kanssa. Juuri rauhan ja ystävyyden vuoksi Neuvostoliitto suostui Suomen Kansanhallituksen kanssa tekemänsä sopimuksen perusteella luovuttamaan Suomelle kaikki ne Neuvosto-Karjalan alueet, missä karjalainen väestö on enemmistönä.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa olisi hallitus, joka ei uhkaisi Neuvostoliiton turvallisuutta, ei uhkaisi Leningradin turvallisuutta tekemällä teidän kotimaanne suurvaltain hyökkäyksen astinlaudaksi Leningradia vastaan.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa ei olisi Neuvostoliittoa kohtaan vihamielinen, vaan ystävällinen hallitus.

Mitään muita tarkoitusperiä ei Neuvostoliiton hallitus eikä sen Punainen Armeija aja".

Suomen kansa saa, kukistettuaan valkoisten kansansortajain vallan, itse omat asiansa järjestää. Suomen Kansanhallitus sekä sen Kansanarmeija, joka lakkaamatta saa uutta voimaa Suomen kansan keskuudesta, työläis- ja talonpoikaissotilaista, jotka siirtyvät sen riveihin, tulevat turvaamaan työtätekevän kansamme edut ja koko Suomen kansan tulevaisuuden.. Mannerheimin, Rydin ja Tannerin koplan hävittämä maa nostetaan yhteisvoimin jalolleen. Tässä työssä Suomen työläiset ja talonpojat tulevat astumaan käsi kädessä tukien toinen toistaan. Suomen Kansanvaltainen Tasavalta on turvaava rauhan ja elämän mahdollisuuden kansalle. Suomen talonpoikaistokin tulee sen turvissa pääsemään jalolleen siitä tuhosta, johon rahavalta sen saattoi. Siksi rohkeasti taisteluun kapitalistien hirmuvallan kukistamiseksi ja kansanvallan voimaansaattamiseksi maassa.

Antti Hyvönen.

Lahtarihurttain hävitysraivolla ei ole rajoja

Nouse, Suomen kärsinyt työtätekevä kansa! Käy uljaasti taistelluun sortajaisi ja pyöveliesi hirmuvaltaa vastaan!

Nouskaa kaikki kansalaiset, joille synnyinmaan tulevaisuus on kallis! Karkoittakaamme kansan hartioilta synkän taantumuksen joukkio!

SUOMEN KANSANARMEIJA

Suomen työkansan alkaman taistelun tulessa kehittyy ja karaistuu sen nuori Kansanarmeija, jolle Suomen Kansanhallitus julistuksessaan on antanut tehtäväksi viedä Kansanvaltaisen tasavallan lipun maamme pääkaupunkiin ja pystyttää se presidentinlinnan harjalle, työtätekevien riemuksi ja kansanvihollisten kauhuksi.

Näin on Suomen kansa jo laskenut lujan perustan oman Kansanarmeijansa luomiselle Suomen ja Karjalan kansojen parhaista pojista. Sen ydinjoukko, sen uljas Ensimäinen armeijakunta kasvaa ja lujittuu päivä päivältä. Sen riveihin astuvat Suomen kansan parhaimmat pojat, intomieliset nuorukaiset ja taisteluissa karaistuneet veteraanit. Sen joukkoihin rientää Suomussalmelaisen Paavo Kinnusen tapaisia talonpoikaississejä, jotka ovat jo itsenäisesti alkaneet kotikyliläänsä taistelun lahtarihurttia vastaan. Kansanarmeijan riveihin siirtyy myös Suomen hajoavan valkoisen armeijan sotilaita ja aliupseereja, jotka häveten heittävät pois Suomen armeijan häväistyn asetakin ja siirtyvät todella palvelemaan työtätekevää kansaa.

Nuori Kansanarmeija onkin rajattomasti uskollinen kansalleen, hallitukselleen ja Suomen Kansanvaltaiselle tasavallalle, joille sen jokainen soturi on jo vannonut järkähtämättömän sotilasvalan. Jokainen heistä on juhlallisesti vannonut ja luvannut puolustaa maatansa miehuudella ja taidolla, arvolla ja kunnialla, ja jos niin tarvitaan, uhrata verensä ja henkensäkin täydellisen voiton saavuttamiseksi vihollisista.

Jokaisen Kansanarmeijalaisen sydämessä sykkii tulinen rakkaus kahleistaan vapautuvaa kotimaatansa kohtaan, sen paljon kärsinyttä työkansaa kohtaan, ja samalla heidän rinnassaan palaa pyhä viha kaikkia kansanvihollisia, noita Mannerheimin ja Tannerin usuttamia kansan pyövelejä kohtaan. Se huokuu heidän kaikista toimistaan ja teoistaan, siitä sankaruudesta, jolla he tuhoavat vihollisjoukkoja ja siitä tarkkuudesta, jolla he suojaavat kansalaisten omaisuutta valkolahtareiden kynsistä vapautetuissa kylissä.

Uusityyppisenä armeijana on Suomen Kansanarmeijan oltava ylevistä tehtävistään ja päämääristään tietoisen, taistelukykyisen ja kurinalaisen armeijan, joka tulee todella miehuudella ja taidolla, arvolla ja kunnialla palvelemaan maatansa ja kansaansa. Siksi on Kansanarmeijassamme sen olemassaolon ensimäisistä päivistä alkaen käynnissä säännöllinen poliittinen kasvatustyö, sillä tämän armeijan tulee voittaa ei ainoastaan soturiensa uhrautuvaisuudella ja sankaruudella, ei ainoastaan ensiluokkaisella tekniikallaan, vaan myöskin miehistönsä korkealla poliittisella tietoisuudella. Siksi on jokaisen Kansanarmeijan soturin selvästi käsitettävä, mikä ja mitä varten hän taistelee.

Edessämme on pakka[illegible] mäisen armeijakunnan [illegible] joka ilmestyy joka päivä [illegible] soturien ohjaajana ja [illegible] tuojana, kertoen siitä [illegible] intomielestä, millä he [illegible] vät sotataitoaan ja pere[illegible] monimutkaiseen sotate[illegible] kaan, kertoen siitä taido[illegible] iskuvoimasta, jolla he tu[illegible] vat villeinä riehuvia [illegible] laumoja. Poimimme lehd[illegible] muutamia piirtoja Kansa[illegible] meijamme jokapäiväisestä [illegible] mästä ja taistelusta.

Joukko-osastoissa järje[illegible] tetään säännöllisesti luento[illegible] keskusteluja ja sanomaleht[illegible] ääneenlukua. Komentajat [illegible] poliittiset ohjaajat kiinnittävät [illegible] erityistä huomiota alikomento[illegible] jien ohjaamiseen, jotta näm[illegible] puolestaan kykenisivät ohj[illegible] maan ja auttamaan rivimie[illegible] Poliittisen tiedon tunneilla [illegible] sitellään Suomen Kansanha[illegible] tuksen ja Suomen Kom[illegible] nistisen Puolueen julistu[illegible] sekä muita kansanrintaman [illegible] asiakirjoja. On komppanio[illegible] joissa ilmestyy joka päivä se[illegible] nälehti. Näissä toverilehdissä [illegible] tuodaan esille parhaiten ku[illegible] nostautuneiden soture[illegible] saavutukset ja osoitetaan pu[illegible] teita.

Kansanarmeijan joukko[illegible] osastot ovat jo saaneet ens[illegible] mäisen tulikasteensa, ne ov[illegible] tulella ja teräksellä lyöneet [illegible] Suomen lahtareita ankaris[illegible] otteluissa. Ja lehti voikin [illegible] kertoa lukuisia esimerkkejä [illegible] siitä, miten Kansanarmeijan [illegible] ripeät suksijoukot partioret[illegible] killään äkki-iskuilla tuhoavat [illegible] kaksin verroin lukuisampia [illegible] lahtarijoukkoja, miten kansan[illegible] armeijalaisten armottoman kivääri- ja konekivääritulen [illegible] alaisena on vihollinen ollut [illegible] pakotettu perääntymään. Eikä [illegible] siinä ole mitään ihmeellistä, [illegible] sillä kansanarmeijalaiset ovat [illegible] nousevan, voittoisan armeijan [illegible] taistelijoita, Kiimasjärven sankariretken perillisiä.

Suomen karu huonto, pak[illegible] sut kinokset ja tiettömät tai[illegible] paleet vaativat, että jokainen [illegible] soturi osaa kunnolla hiihtää ja [illegible] täyttää taistelutehtävänsä suk[illegible] silla liikkuen. Siksi hiihto[illegible] opetukseen kiinnitetään erit[illegible] täin suurta huomiota ja siksi [illegible] taistelukouluutus monissa [illegible] joukko-osastoissa tapahtuukin [illegible] etupäässä suksilla pitkiä har[illegible] joitushiihtoja tehden. Ja näiltä [illegible] 30—40—50 kilometrin harjoi[illegible] tushiihdoilta palaavat joukko[illegible] osastot reippaina, valmiina [illegible] uusiin ponnistuksiin. Määrä[illegible] paikkaan päästyä julkaistaan [illegible] monasti taistelulehtinen, jossa [illegible] soturit vaihtavat mielipiteitä [illegible] juuri päättyneen harjoitushiihdon opetuksista.

Sotilasvalassaan jokainen Kansanarmeijan soturi on lu[illegible] vannut „opetella tunnollisesti [illegible] sotataitoa, kaikin tavoin suo[illegible] jella valtion ja armeijan omai[illegible] suutta". Ja tätä lupausta täy[illegible] tetään tinkimättömästi. Niinpä [illegible] lehti kertoo kymmeniä esi[illegible] merkkejä, miten soturit huo[illegible] lellisesti hoitavat aseitaan, [illegible] suksuaan, radio-[illegible] kalustoa ja miten he p[illegible]

(Jatkuu 4 siv.)

MARTIN ANDERSEN-NEXÖ SUOMEN KANSAN PUOLUSTAJANA

Steinlogissa, Tanskassa, asuu kuuluisa vanhus. Miljoonat ihmiset tuntevat hänen nimensä. Toiset lausuvat sen suurella lämmöllä ja rakkaudella, toiset petomaisella raivolla, mutta kukaan ei lausu sitä välinpitämättömästi.

Häntä nimitetään lapsuuden laulumestariksi. Myös nimitetään häntä työn runosepäksi. Häntä olisi nimitettävä uuden maailman laulajaksi, uuden, ihanan ihmisen ylistäjäksi, ihmisen, joka on vapautunut vanhan yhteiskunnan homeesta ja lahonneisuudesta, vapautunut siitä yhteiskunnasta, jossa ihminen on susi toista ihmistä kohtaan.

Hän on noussut yhteiskunnan pohjalta inhimillisen tiedon kukkuloille. Suutarin oppipojasta tuli miljoonien työtätekevien ihmisten tunnustettu ja rakas opettaja. Hänestä on tullut se siksi, ettei hän horju, ettei hän, lakattuaan olemasta kivityömies ja tultuaan kirjailijaksi, ole unohtanut kivityömiesten, suutarien, talonpoikien ja opettajien elämää, vaan käyttää suuren neroutensa taisteluun työtätekevien vapauden puolesta.

Hän on noudattanut „samaa suuntaa siitä lähtien, kun teki ensimmäisen kynänpiirroksen paperille... aina viimeiseen artikkeliinsa Suomessa vallitsevasta terrorista ja nääntyneestä Suomen kansasta."

Tämän takia viholliset hänelle raivoavat, hänen henkilökohtaiset vihollisensa, jotka samalla ovat ihmiskunnan vihollisia.

Hän uskaltaa sanoa hyeenalle päin naamaa, että se syö ihmislihaa, että se lihoo ihmisten haudoilla. Olisiko imperialistinen hyeena sitten näyttämättä inhoittavia torahampaitaan, levittämättä Andersen-Nexön ympärille kiukun ja parjauksen sakeata lemua!

Imperialismi himoaa uutta annosta lämmintä ihmisverta, tykkikuninkaat tarvitsevat uusia voitto-osinkoja. Pimeyden valtakunnasta, madaltuneiden poroporvarien löyhkäävästä rämesuosta nousseet inhoittavat rupisammakot haluavat säilyttää valtansa. Mutta Nexö häiritsee. Rohkeasti ja kuuluvasti nimittää hän asioita niiden oikealla nimellä. Kirjailija, joka osaa kertoa lapsista lasten lailla, syvällisesti ja hellästi, on kajauttanut teräksisen äänen, kun hyeenat aikovat nielaista kaiken sen, mikä ihmisessä on parhainta ja puhtainta.

Kirjailijan rohkea, syyttävä ääni kaikuu yli Skandinavian, yli koko Euroopan, niinkuin Gorkin myrskyisinnun ääni — uhmaten, vaativana. Tämä ääni kertoo totuuden Suomesta, totuuden Neuvostoliitosta, sen totuuden, joka lähtee suuren kirjailijan suuresta sielusta.

„...Me tiedämme varsin hyvin, että ne kolmekymmentätuhatta [illegible] ihmisiä, jotka [illegible] vankilaisilla, oli aiottu lähettää länsirintamalle kaivamaan juoksuhautoja etulinjoilla, — heidät tahdottiin sillä tavalla ottaa hengiltä enemmän tai vähemmän „kohteliaasti". Mutta maailmansota päättyi eikä näistä suunnitelmista tullut mitään. Porvariston oli itsensä huolehdittava siitä, että nämä työläiset otettaisiin hengiltä. Ja se tapahtui kätevästi. Suomen rajojen sisäpuolella oli sangen vähän niitä, jotka olivat tässä vastuksina. Me kohotimme kiikarin sokealle silmälle, mutta Suomessakin löytyi viisas pää, joka arvasi, että ellemme lakkaa teurastamasta, niin meille ei jää ketään, joka työskentelisi hyväksemme. Tämä ei ollut helppo tehtävä ,sillä „punaisen kummituksenhan" muodostivat juuri ne, jotka tekevät työtä, jotta hallitsevat luokat, metsäkuninkaat, voisivat elää. Suomen työläisiä ja talonpoikia riistivät samalla kertaa sekä tsaarin vallan aikaiset että kotoiset sortajat. Venäjän vallankumouksen aikana työläiset ja talonpojat ajattelivat, että nyt he saavat välinsä selviksi sortajiensa kanssa, mutta kotoiset riistäjät ajattelevat, että nyt he saavat kaksinkertaisen annoksen.

Se oli tietenkin tyhmää. Lammas on kerittävä nahkaa myöten, ja auttakoot jumala ja kirkko kerittävää. Mutta ei saa keritä siten, että lampaasta vuotaisi verta. Silloin kaikkein kesyimmätkin lampaat alkaisivat joka kerta potkia, kun näkevät keritsimet.

Juuri näin on käynyt Suomessa. 20 vuotta terroria, täyteenahdetut vankilat, nälkä, poliisimielivalta — me tiedämme kaiken tämän."

Voisivatko siis herrat mannerheimit ja tannerit sekä heidän englantilaiset, ruotsalaiset ja tanskalaiset ystävänsä kuulla tätä levollisina!

Sekä pyövelit että hyeenat ovat nostaneet armottoman ulinan. Niin ulvovat vain sakaalit ja hyeenat — nälkäisinä ja pelon vallassa, kauhistuttaen sillä eniten omaa itseään. Nexöä ei säikytetä. Nexöllä on totuus puolellaan! Viisivuotiaana hän jo auttoi äitiään — kirjeenkantajaa ja yhdeksänvuotiaana hän oli jo reima renkipoika. Hän teki työtä suutarimestarilla neljätoista tuntia päivässä, kunnes keuhkotaudin alku pakoitti hänet vaihtamaan ammattia. Monen raskaan vuoden opiskelun jälkeen hänestä sitten tuli kansakoulunopettaja.

Totuus ei avautunut hänelle ainoastaan kirjoista, vaan myös elävästä elämästä. Hän kärsi sen synnytystuskat, vaali sitä kuin lasta. Hänen vereensä on imeytynyt rakkaus kansaan, työtätekeviin, ja Martinilta voidaan riistää hänen henkensä, mutta ei voida riistää uskoa kansaan, uskoa proletaariseen totuuteen. „Vanhoissa kansantaruissa vaikeroi väkevä Hans, joka palvelee velhoja ja noitia, tuottaa näille rikkauksia, mutta itse näkee nälkää. On olemassa satu ihmekattilasta, jossa voi keittää vaikka kuinka paljon keittoa, jos tietää taikasanan".

Nexö, kuten kaikki maailman edistyneet ihmiset, tietää tämän taikasanan. Se on työtätekevien vapauttaminen. Tämän sanan on lausunut Marx. Hansin unelma toteutui valtavan suuressa maassa, jossa ei enää ole rikkaita ja köyhiä, riistäjiä ja riistettäviä, jossa ihminen on lakannut olemasta susi toista ihmistä kohtaan, ja on muuttunut sen toveriksi ja ystäväksi.

Martin Andersen-Nexö kirjoittaa:

„Jos riisutaan kaikki naamiot pois, niin koko maapallolla on olemassa vain yksi valtio, jolla on todella kansanvaltainen hallintomuoto — se on Neuvostoliitto!

...Niin vilpittömiä kuin siellä, voivat ihmiset olla vain nuoruudessaan, turmeltumattomassa nuoruudessaan."

Kuinka voisivat tuollaisia sanoja kuunnella rauhallisina Citrinen, Blumin, Tannerin ja kumppanien leiristä kotoisin olevat herrasmiehet, jotka myös nimittävät itseään „demokraateiksi". Ja he raivoavat, polttavat toreilla Nexön kirjoja, ikäänkuin totuus olisi poltettavissa, ikäänkuin maa olisi lakannut kiertämästä auringon ympäri sen jälkeen kun Giordano Bruno poltettiin nuotiolla ja Galilei teljettiin vankilaan.

Totuutta ei voida polttaa, ei hukuttaa mihinkään lokaan! Suomen kansa tietää sen. Se tietää, että Mannerheimillä, Rydillä ja Tannerilla on säkit täynnä kansalta varastettua kultaa, mutta Suomen kansalta itseltään, joka on luonut tuon kullan, puuttuu leipää.

Suomen kansa tietää, ettei Neuvostoliitto tarvitse sotaa, että sotaa tarvitsevat Englannin imperialistien palkkarengit — nuo samat Rydit, Tannerit ja Mannerheimit, jotka täyttävät englantilaisten isäntiensä määräyksiä.

Suomen kansa tietää, ettei totuus ole Tannerin, vaan Otto Kuusisen puolella, joka on antanut koko elämänsä isänmaansa ja oman kansansa vapauden asialle.

Suomen kansa tietää, ettei Punainen Armeija halua valloittaa mitään, että se tahtoo vain rauhaa maallensa. Se haluaa vain, etteivät Suomen kaupungit, metsät ja pellot enää olisi astinlautana hyökkäykselle Leningradiin. Punainen Armeija samoinkuin Andersen-Nexökin tahtoo, että Suomen kansa, ravistaen hartioiltaan kansan verta imeneet tannerit ja mannerheimit, alkaisi viettää rauhallista elämää, ystävyydessä kaikkien naapuriensa kanssa.

Kuulkoon koko Suomen kansa Martin Nexön sanat, hänen, joka on heidän ystävänsä ja tuntee heidän salaisimmatkin toiveensa.

ENGLANNIN JA RANSKAN IMPERIALISTIEN SOTA

Se melu, joka on Lontoossa ja Parisissa nostettu Mannerheimin „avustamisen" puolesta, todistaa uuden painostuksen olevan käynnissä Skandinavian maihin nähden.

Tämä Mannerheimin „avustamiskamppailu", jota nyt käydään erikoisella voimalla, tarkoittaa itseasiassa imperialistien suunnitelmia saattaa Skandinavian maat englantilais-ranskalaisten imperialistien kontrollin alaiseksi. Nämä imperialististen sodanlietsojain hankkeet kohtaavat Skandinavian maiden työkansan taholta päättävää vastustusta, sillä kansanjoukot eivät tahdo joutua englantilais-ranskalaisten imperialistien tykinruoaksi ja vaativat siksi herkeämättä hallituksiltaan rauhan ja tiukan puolueettomuuden säilyttämistä.

Lontoossa ja Parisissa pelätään, että Mannerheimin häviö saa aikaan uuden sysäyksen työkansan taistelulle rauhan puolesta ja vaikeuttaa skandinavisen sotanäyttämön luomista.

Englantilais-ranskalaisia sodanlietsojia ei näytä onni potkivan, koska he tarttuvat sellaiseenkin oljenkorteen kuin valko-Suomen armeijaan.

Jo ennen sodan alkamista Länsi-Europassa englantilaiset imperialistit suunnittelivat Skandinavian tekemistä yhdeksi sotanäyttämökseen. Huhtikuun 11 päivänä 1939 oli „Timesissä" kirjoitus, jossa muun muassa sanottiin:

„Suur-Britannia voi joutua ottamaan tehtäväkseen jonkun Skandinavian maan puolustuksen. Tällainen mahdollisuus on otettava huomioon, vaikka Skandinavian maat kuinka vannovat puolueettomuuttansa."

Juuri tähän sisältyvätkin ne „takeet", joita Englanti pyrkii tyrkyttämään Skandinavian maille. Mutta muistaen Puo-

(Loppu 3 siv.)

Ruotsi kieltäytynyt antamasta sotilasapua Mannerheimille

SUOMEN LAHTARIEN PAINOSTUS RUOTSISSA

Ryti-Tannerin „hallitus" on kaiken aikaa sitkeästi yrittänyt saada vedetyksi Ruotsi sotaan Suomen Kansanhallitusta ja sitä auttavaa Neuvostoliittoa vastaan. Tässä tarkoituksessa on Tukholmassa käynyt lahtarihallituksen „ministerejä" — Ryti, Tanner, Söderholm ja Fagerholm, jotka yrittivät vaikuttaa Ruotsin hallitukseen, että se lähettäisi säännöllisiä sotajoukkojaan Suomeen. Ruotsin hallitus on hylännyt lahtarien „hallituksen" pyynnön.

RUOTSIN PÄÄMINISTERI HANSSONIN LAUSUNTO

Ruotsin tietotoimisto antoi helmikuun 17 päivänä seuraavan tiedonannon: „Selittääkseen sanomalehtien antamia tietoja siitä, että Suomi on pyytänyt apua Ruotsilta, on Ruotsin ministerineuvoston puheenjohtaja Hansson lausunut: Ruotsin hallitus on saanut useasti Suomen hallitukselta pyyntöjä erilaisten tarpeiden hankinnoista. Tavallisesti on nämä pyynnöt voitu tyydyttää. Myöskin on käsiteltu kysymyksiä haavottuneiden ja sotainvalidien hoitamisesta Ruotsissa sekä työläisten lähettämisestä Ruotsista Suomeen. Sen johdosta on ryhdytty toimenpiteisiinkin. Eräiden Suomen hallituksen jäsenten käydessä Tukholmassa oli herätetty kysymys varsinaisen sotilaallisen avunantamisesta Suomelle. Helmikuun 13 päivänä käsitteli Suomen ulkoministeri tätä kysymystä Ruotsin pääministerin, ulkoministerin ja sotaministerin kanssa. Suomen taholta lausuttiin toivomus, että Ruotsin sotajoukkoja lähetettäisiin Suomeen. Ruotsin taholta muistutettiin niistä ohjeista, joita on annettu Ruotsin avunantoa Suomelle koskevasta kysymyksestä, ja jotka pääministeri esitti valtiopäivillä tammikuun 17 päivänä ohjelmassaan, joka sai osakseen yleisen hyväksymisen. Silloin esitetyissä näkökannoissa ei ole tapahtunut mitään muutosta."

SUURI MIELENKIINTO LONTOOSSA

Se, että Ruotsin hallitus on ensimäisen kerran ilmoittanut kieltäytyvänsä antamasta sotilaallista apua Mannerheimille, on herättänyt suurta huomiota Lontoossa. Tätä ilmoitusta pidetään merkkinä siitä, ettei Ruotsin hallitus ole antanut pettää itseään niillä jutuilla, joita eräät epäilyttävät lähteet ovat viimeisten viikkojen aikana levittäneet Punaisesta Armeijasta. Lontoolaisten piirien koko huomio on keskittynyt Tannerin julkiseen lausuntoon siitä, että Suomi mahdollisesti tulee pyytämään liittolaisia lähettämään sotajoukkoja Suomeen.

Ruotsin hallituksen toista lausuntoa siitä, ettei se voi antaa ulkomaalaisille sotajoukoille lupaa kulkea Ruotsin alueen kautta, pidetään viittauksena yllämainittuun mahdolliseen pyyntöön Tannerin taholta liittolaisille. Lontoon sanomalehtimiespiirit erikoisesti haluavat saada tietää, onko Tanner jättänyt pyyntönsä liittolaisille ja jos on jättänyt, niin miten liittolaiset ovat siihen suhtautuneet.

SODANVASTAINEN LIIKE ENGLANNISSA

Lontoo, 15 helmikuuta. Sodanvastainen mieliala Englannin työläisjoukkojen keskuudessa kasvaa päivä päivältä. Työläiset tuovat sen esille omissa ammattiosastoissaan. Mutta ammattiliittojen pääneuvoston sosialidemokraattiset johtajat auttavat kaikin keinoin Englannin imperialisteja jatkamaan sotaa.

Näinä päivinä oli Essexin kreivikunnassa ammatillisten järjestöjen yhteinen neuvottelukokous. Sinne saapui pääneuvostoa edustamaan George Hicks. Hänellä oli selvä tarkoitus painostaa kokouksen osanottajia hyväksymään sellainen päätöslauselma, joka olisi ammattiliittojen pääneuvoston johtajien politiikan mukainen. Mutta Hicksin yritys epäonnistui. Neuvottelukokous hyväksyi 75 äänellä 5 vastaan päätöslauselman, joka tuomitsi imperialistisen sodan Europassa.

Samantapaisen päätöslauselman hyväksyi Työväenpuolueen järjestöjen kokous Lenellissä, Walesin alueella. Joku aika sitten oli Työväenpuolueen edustajisto tehnyt matkan valko-Suomeen. Tämän lähetystön johtajana oli ollut Citrine. Päätöslauselmassa sanotaan, että Citrine on kapitalistien kätyri, jonka paikka ei ole Englannin työväenliikkeen johdossa ja hänet on poistettava sieltä.

Työväenpuolueen järjestöjen kokous Chester-le-Streetissä Darghemin kreivikunnassa hyväksyi päätöslauselman, joka myös tuomitsee taantumuksellisten Työväenpuolueen johtajien menettelyn. Siinä sanotaan, että Työväenpuolueen toimeenpaneva komitea tukee politiikallansa hallitusta, on sen kanssa yhteistyössä. Samoin päätöslauselma tuomitsee sen, että Englannin ja Ranskan imperialistit yhä vain jatkavat sotaa Europassa.

* * *

Koneenkäyttäjien liitto Carlislessa (Cumberland) on hyväksynyt päätöslauselman, missä se toi julki toivomuksen sodan pikaisesta lopettamisesta. Konerakennustyöläisten ammattiosasto Shefferd Bashissa (länsi Lontoo) on kääntynyt Englannin työväenluokan puoleen kutsuen sitä taisteluun sodan pikaiseksi lopettamiseksi. Liiketyöntekijäin liiton osasto Birminghamissa vaatii päätöslauselmassaan Työväenpuolueen toimeenpanevaa komiteaa muuttamaan politiikkaansa. Sodanvastaisia päätöslauselmia ovat tämän lisäksi hyväksyneet Linkin Työväenpuolueen järjestö Stafford), Falhelmin puunjalostustyöntekijäin liitto Lontoo) ja Dagenheimin ammatillinen neuvosto (Essex).

* * *

Lähiaikoina kokoontuu liiketyöntekijäin kansallisen ammattiliiton edustajakokous. Kokouksen työjärjestyksessä on 22 päätöslauselmaehdotusta sotakysymyksestä. Suurin osa näistä tuomitsee englantilais-ranskalaisen imperialistisen sodan. Työväenpuolueen lehden „Daily Heraldin" asennetta käsittelevästä neljästä päätöslauselmasta arvioidaan se kolmessa työväenvastaiseksi. Kuusi suurta paikallista ammattiosastoa on pannut vastalauseensa ammattiliittojen pääneuvoston johtajiston yhteistyöskentelyn johdosta hallituksen kanssa ja vaatinut ammatillisen liikkeen edustajia eroamaan hallituksen komiteoista. Kuudessa muussa päätöslauselmassa tuodaan ilmi syvä tyytymättömyys „välirauhapolitiikkaan", jota Työväenpuolueen johtajat harjoittivat vaalikamppailun aikana.

Suomen Kansanarmeija

(alku 2 siv.)

suurta huolta hevosistaan aina muistaen, että ne ovat kansan omaisuutta ja että niiden avulla on voitettava verinen vihamies, Suomen kansaa sortava rahavalta.

Kaikkien opinto- ja taistelutehtävien täyttämiseksi mahdollisimman hyvin ja nopeasti on armeijakunnan joukkoosastoissa jo pantu käyntiin laaja toverillinen kilpailu. Tämä kilpailu merkitsee sitä, että soturit ottavat vapaaehtoisesti henkilökohtaisia sitoumuksia, joiden täyttäminen on kunnia-asia toveripiirin ja koko kansan edessä. Toverillinen kilpailu on samalla toverillista avunantoa toisille, se on yhteisen työn tarkkailua ja valvontaa. Ja se tuottaa myös ihmeteltäviä tuloksia.

Niinpä tässä lyhyessä ajassa on ampumataidossa, joka tietenkin on yksi sotilaskoulutuksen tärkeimpiä perusteita, päästy huomattaviin tuloksiin. On joukko-osastoja, joissa 80 prosenttia sotureista on jo valioampujia. Kaikissa joukko-osastoissa omaksutaan kilvan ampumataitoa, jotta taistelukentällä ei yhtään laukausta menisi ohi maalin, vaan jokainen sattuisi ja varmasti kaataisi vihollisen.

Siinä suuressa vapaustaistelussa, jota Kansanarmeijan soturit ovat ryhtyneet käymään Suomen saloilla ja lumikentillä, innostavat heitä ne omaistensa lämpimät kirjeet ja evästykset, joita heille silloin tällöin saapuu kotipaikoiltaan. Eräässäkin sotilas L:n saamassa kirjeessä vanhemmat kirjoittavat pojalleen:

„Olemme varmat, että sinä, poikamme, olet miehuullinen taistelussa vihollista vastaan, että armotta ja henkeäsikään säälimättä tulet taistelemaan lahtarien lopullisesti tuhoamiseksi. Toivotamme sinulle terveyttä ja menestystä taistelussa näitä kansamme syvien rivien vihollisia vastaan."

Toisen soturin äiti taas neuvoo poikaansa seuraavin yksinkertaisin, mutta vilpittömin sanoin: „Palvele kansaasi rehellisesti ja mahdollisimman hyvin. Meistä ei sinun tarvitse olla huolissasi, kyllä me täällä kotona vielä kestetään."

Kansanarmeijan soturit tietävät, että näiden yksityisten jeittenkin kautta puhuu voittavana kansan ääni. He vastaavat niihin vakavin sitoumuksin.

„Olen nuori Kansanarmeijan soturi. Tahdon tulla kansani rohkeaksi ja kurinalaiseksi taistelijaksi, valiosoturiksi taistelukuntoisuudessa ja poliittisessa tietoisuudessa", — kirjoittaa pioneerikomppanian sotilas A. Sama pyrkimys elähdyttää jokaista Kansanarmeijan soturia ottamiensa kilpailusitoumusten täyttämisessä. Ja tuhannet työläisnuorukaiset, jotka nykyään ovat valkoisen armeijan taisteluhaudoissa, Suomen kylissä ja kaupungeissa, odottavat tilaisuutta, jolloin hekin pääsevät palvelemaan kansaansa Suomen Kansanarmeijan kunniakkaissa riveissä.

Samaan aikaan kun Suomen valkoisen armeijan sotilaat osoittavat haluttomuuttaan osallistua herrojen sotaan, kun he kieltäytyvät lähtemästä tiedusteluun ja täyttämästä vartiotehtäviään, samaan aikaan Suomen Kansanarmeijan soturit ilolla täyttävät päällikköjensä antaman minkä tehtävän tahansa, astuvat ilolla tulilinjoille „viimeiseen hengenvetoon saakka uskollisina kansalle, Suomen Kansanvaltaiselle Tasavallalle ja sen Kansanhallitukselle", kuten Kansanarmeijan sotilasvalassa sanotaan.

Miksi näin tapahtuu, mistä tällainen ero kahdessa armeijassa, jotka molemmat on kokoonpantu saman kansan pojista?

Siksi, että Suomen valkoinen armeija on sortajaluokan armeija, se on välikappale kansainvälisten sotaseikkailijoiden kynsissä, mutta Suomen Kansanarmeija on todellinen vapausarmeija. Siksi, että Suomen valkoisen armeijan edessä on tuho ja tappio, mutta nuoren Kansanarmeijan edessä on voitto ja kunnia.

Ulkomaiden lehdistö Neuvostoliiton ja Saksan välisestä taloudellisesta sopimuksesta

Saksalainen lehti „Völkischer Beobachter" korostaa Neuvostoliiton ja Saksan välisen taloudellisen sopimuksen erikoista merkitystä. „Tämä uusi sopimus, kirjoittaa lehti, ei ole tavallinen kauppasopimus, jossa luetteloidaan tullilehdot, tavaralajit sekä maksujärjestys. Tämä sopimus on pikemminkin ilmaus hyvin perustellusta talouspolitiikasta, jolla on suuri tulevaisuus."

Arvioidessaan sopimuksen merkitystä, kirjoittaa rumanialainen lehti „Universul", että tämä sopimus murtaa kiilan Englannin saartoon. Tämä sopimus on myös edullinen Neuvostoliitolle, sillä se tulee saamaan sellaisia tavaroita, joita se tarvitsee.

„Timpul"-lehti osoittaa, että „Neuvostoliiton ja Saksan väliset suhteet yhä paranevat ja lujittuvat".

Latvialainen lehti „Jaunakas Sinjas" kirjoittaa: „Tämä sopimus tuo mukanaan huomattavia taloudellisia muutoksia, jotka tulevat olemaan niin valtavia, ettei sellaisia koko maailman talouden historiassa ennen ole havaittu".

Kosketellessaan kysymystä Saksan varustamisesta Neuvostoliiton maataloustuotteilla, arvioi kirjeenvaihtaja, että „Saksa vapautuu kokonaan tuonnista Englannin ja Ranskan siirtomaista. Jo lähivuosina tulee Neuvostoliiton ja Saksan välinen tuotteidenvaihto saamaan mitä laajimmat mittasuhteet, eivätkä minkäänlaiset ulkoiset voimat pysty sitä estämään."

Koko Unkarin lehdistö kiinnittää edelleenkin suurta huomiota Neuvostoliiton ja Saksan väliseen taloudelliseen sopimukseen. „Magyarshag"-lehti korostaa laajassa kirjoituksessaan tämän sopimuksen merkitystä Saksan teollisuudelle.

Latvian ulkoasiainministerin Muntersin puhe

Riika. Helmikuun 12 päivänä piti Latvian ulkoasiainministeri Munters Latvian yliopistolla puheen kansainvälisestä tilanteesta. „On kulunut neljä kuukautta Latvian ja Neuvostoliiton välisen keskinäisen avun sopimuksen allekirjoittamisesta — sanoi Munters. — Tämä aika on riittävä, yhteenvetojen tekemiseksi siitä, miten tätä sopimusta toteutetaan. On pantava merkille, että molemmat puolet toteuttavat sopimusta ystävyydessä ja keskinäisessä luottamuksessa. Voidaan luottaa siihen, että vastaisuudessakin tulemme löytämään yhteisen kielen ja että molemmat puolet tulevat suhtautumaan kysymysten ratkaisuun mitä parhaimmin aikein.

Tämän yhteydessä minun tekisi mieli kysyä, missä on se „neuvostosoiminen", jolla meitä peloiteltiin? Löytyykö Latviassa yhtään sellaista henkilöä, joka voisi väittää, että Neuvostoliitto jollain tavoin sekaantuisi meidän sisäisiin asioihimme? Ulkolaisissa lehdissä Latviaa nimitetään „protektoraatiksi, joka on menettänyt itsenäisyytensä", mutta kaikille tunnetut tosiasiat todistavat ilman liikoja sanoja tällaisen väitteen perättömyyden.

Kun otetaan huomioon taloudelliset ja muut neuvottelut, on meillä täysi syy sanoa suhteitamme Neuvostoliittoon täysin tyydyttäviksi.

Englannin ja Ranskan imperialistien...

(alku 3 siv.)

lan kohtalon eivät viimemainitut kiiruhda solmiamaan sopimuksia englantilais-ranskalaisten sodanlietsojien kanssa. Eivät Chamberlainin ja Daladierin lupaamat luotot ja lainat eivätkä Churchillin uhkaukset ole antaneet odotettua tulosta.

Haaksirikon on kärsinyt myöskin se laaja diplomaattinen hyökkäys puolueettomia maita vastaan, joka oli järjestetty viime vuoden joulukuussa Kansainliiton istunnon jälkeen. Tästä ovat todisteena ne vastaukset, joita annettiin Kansainliitolle sen tiedustellessa asianomaisen maan kantaa niihin toimenpiteisiin nähden, joihin olisi pitänyt ryhtyä.

Viimeksi Ruotsi on kieltäytynyt antamasta sotilaallista apua ja kieltänyt alueensa kautta kuljettamasta muiden maiden sotilaallisia voimia Suomeen.

Englantilaisten ja ranskalaisten imperialistien hankkeet Skandinavian maiden muuttamiseksi sotanäyttämökseen tulevat kärsimään tappion, sillä näiden maiden kansat eivät suostu siihen, että heidän maistaan tehdään imperialististen sodanlietsojain sotanäyttämö niiden rikollisissa suunnitelmissa Suomen kansaa ja Neuvostoliittoa vastaan.

K. G.

KULTAVARAT SUPISTUVAT SKANDINAVIAN MAISSA

Saksalainen lehti „Deutsche Allgemeine Zeitung" kirjoittaa, että Skandinavian maiden kultavarat ovat viime vuoden syyskuusta tähän saakka huomattavasti supistuneet. Esim. Ruotsin Keskusliikepankin kultavarasto on supistunut 153 milj. kultakruunulla ja Norjan liikepankin kultavarasto 51 milj. kultakruunulla.

Tämä kultavarojen jyrkkä supistuminen on selvitettävissä tuonnin kasvulla näihin maihin.

TOIMITUSKUNTA.

KANSAN VALTA

21 p. HELMIKUUTA v. 1940

SUOMEN TYÖTÄTEKEVIEN KANSAN[illegible]INTAMAN ÄÄNENKANNATTAJA

№ 20 (39) KESKIVIIKKO

SUOMEN RAHAVALLAN HALLITUS ON SOTAPROVOKAATTORIEN HALLITUS

Yli 21 vuotta on maamme ollut, samoin kuin oli paanien Puola, neuvostovastaisten juonittelujen pesä, missä hallitusherrat ja esikuntaupseerit yhdessä ruotsalaisten pankkiirien, suurvaltain imperialistien ja kaikennäköisten neuvostovastaisten seikkailijain kanssa punoivat sotajuonia Sosialistista Neuvostoliittoa vastaan. Punoivat niitä niin kauan, että lopulta itse sotkeutuivat omiin pauloihinsa. Ja nyt kun noilla herroilla on hätä kädessä, ne vaativat, että koko kansamme pitäisi sotia heidän puolestaan mahtavaa Punaista Armeijaa vastaan.

Mutta Suomen kansan syvät rivit eivät tahdo uhrata henkeään Mannerheimien ja muiden sotaprovokaattorien puolesta. Suomen kansan syvät rivit, joille maamme itsenäisyys on todella kallis, tietävät, että ainoa tie tämän itsenäisyyden turvaamiseksi ja lujittamiseksi on sovinnollinen yhteistoiminta suuren Neuvostoliiton kanssa.

Miksei Suomen hallitus suostunut Neuvostohallituksen tarjoamaan molempien maiden etujen mukaiseen sopimukseen turvallisuuskysymyksen järjestämisestä sovinnossa?

Ainoastaan siksi, ettei se tahtonut luopua siitä vihamielisestä toiminnastaan Neuvostoliiton turvallisuuden vahingoittamiseksi, jota se oli harjoittanut Neuvostoliiton ja Suomen imperialististen vihollisten pillin mukaan.

Miksei Suomen hallitus suostunut siirtämään Karjalan Kannaksella olevaa rajaa loitommalle Leningradista, niin ettei tämä monimiljoonakaupunki olisi suorastaan Suomen alueella tykkituleila uhattavissa?

Ainoastaan siksi, että Mannerheimit ja muut ulkolaisten imperialistien kätyrit saisivat edelleen hautoa „Leningradin valloitusta".

Suostuivathan Eestin, Latvian ja Liettuan hallitukset molemminpuoliseen turvallisuuden lujittamissopimukseen Neuvostoliiton kanssa, eikä näiden maiden kansat ole menettäneet hiuskarvaakaan riippumattomuudestaan. Miksei Suomen hallitus suostunut paljon pienempiin keskinäisten välien järjestelytoimenpiteisiin? Ainoastaan siksi, että se on pelkkä tahdoton välikappale Suomen voitonahneiden pankkiherrain ja vientikapitalistien käsissä, jotka ovat hernerokasta myöneet maamme itsenäisyyden.

Sellainen hallitus ei voi suojella Suomen kansallisia etuja. Se ei ole kansallinen hallitus, vaan ulkomaisen pääoman kätyri, kapitalistien ja tilanherrain hallitus.

Sellainen hallitus ei voi edes rauhaa palauttaa, sillä se on sodanlietsojien hallitus.

MOKOMA HALLITUS ON KARKOITETTAVA KANSAN HARTIOILTA!

Suomen Kommunistisen Puolueen Keskuskomitean vetoomuksesta.

Pakenevat Mannerheimin upseerit murhaavat omat haavoittuneensa

Puna-armeijan vastustamattomasti murtautuessa Mannerheimin linnoitusketjun läpi eivät Suomen sotaherrat ehtineet eivätkä tahtoneet haavoittuneita suomalaisia sotilaita mukanaan kulettaa. Puna-armeijan vangiksi joutuneet sotilaat kertovat, että suojeluskuntalaisille, aliupseereille ja uskotuille riviniehille oli annettu määräys tappaa kaikki haavoittuneet ennen peräänty[illegible]mistä puolustuslinjoilta.

Eteenpäin ryntäävät puna-armeijalaiset löytävätkin punamuassa Suomen linnoitusten alueelta kymmeniä suomalaisten sotilaiden [illegible] ruumiita sidoksilla, [illegible]kolta, [illegible]eareilta ja kenttävuoteista. Kaikki nämä oli tapettu joko puukolla tai pistimellä.

Eräitä haavoittuneita oli peräänty[illegible]miskiireessä sattumalta jäänyt henkiin ja jouduttuaan Puna-armeijan sanitäärien hoivaan he kertoivat kauhistuneina, miten heidän tovereitaan kammottavalla tavalla teurastettiin.

Sotilaat Suomen armeijassa! Älkää antako murhata haavoittuneita tovereitanne! Tehkää lyhyt loppu upseeripetojen riehunnasta. Antautukaa pelotta puna-armeijalaisille, jotka tulevat kohtelemaan teitä hyvin. Siten pelastatte henkenne.

Punaisen Armeijan hyökkäys kehittyy menestyksellä

Sen painostuksesta Mannerheimin armeija jatkaa perääntymistään

Kolmen päivän aikana on pudotettu 82 mannerheimiläistä lentokonetta

Leningradin Sotilaspiirin Esikunnan tiedonantoja

Helmikuun 18 päivän kuluessa kehittyi meidän hyökkäyksemme Karjalan kannaksella edelleen menestyksellä. Joukkojemme iskujen alla perääntyy vihollinen edelleen.

Meidän joukkomme ovat edenneet SALMENKAIDAN paikkakunnalle VUOKSIJÄRVEN ja ÄYRÄPÄÄNJÄRVEN välillä ja vallanneet: MUOLAAN linnakkeen ja kylän, SOMMEN aseman rantaradalla 10 kilometriä VIIPURISTA etelään, JOHANNEKSEN kirkonkylän ja MAKSLAHDEN aseman rantaradalla, edeten näin länteen päin Suomenlahden rannikolla, KOIVISTON saaresta pohjoiseen.

Helmikuun 17 ja 18 päivien aikana ovat meidän joukkomme vallanneet 313 vihollisen puolustuslinnaketta, niistä 41 rautabetonista tykistövarustusta. Kaiken kaikkiaan ovat meidän joukkomme helmikuun 11 ja 18 päivien välisenä aikana vallanneet 475 vihollisen puolustuslinnaketta, niistä 92 rautabetonista tykistövarustusta.

Muilla rintaman osilla ei tapahtunut merkittäviä muutoksia.

Lentovoimamme ovat olleet vilkkaassa taistelutoiminnassa vihollisen sotavoimia ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Ilmataisteluissa pudotettiin 21 vihollisen lentokonetta.

* * *

Helmikuun 19 päivänä jatkui hyökkäyksemme Karjalan kannaksella edelleenkin menestyksellisesti. [illegible]komme ovat jatkaneet Koivist[illegible] puhdistamista vihollis[illegible] ja valloittaneet: Riionsaaren 3 ki[illegible]rin päässä länteen Johanneksesta, Revonsaaren 5 kilometrin päässä lounaaseen Johanneksesta. Lähteenmäen aseman ja Humaljoen aseman rantaradalla.

Toisilla rintaman osilla ei ole tapahtunut mitään merkittäviä muutoksia.

Lentovoimamme ovat olleet vilkkaassa toiminnassa vihollisen joukko-osastoja ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Käydyissä ilmataisteluissa on pudotettu 14 vihollisen lentokonetta.

* * *

Helmikuun 20 päivän kuluessa jatkui meidän hyökkäyksemme Karjalan kannaksella. Meidän joukkomme valtasivat KOIVISTON paikkakunnan ja linnoituksen sekä puhdistivat vihollisista KOIVISTON niemen. On saatu suuri sotasaalis.

Muilla rintaman osilla ei tapahtunut mitään erikoista.

Lentovoimamme ovat toimineet menestyksellä ja vilkkaasti vihollisen sotavoimia ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Ilmataisteluissa pudotettiin 47 vihollisen lentokonetta.

VALKOSUOMALAISTEN ASEMA ON NYT TOIVOTON

Bulgarian lehdistö Punaisen Armeijan menestyksistä

Sofia, 19 helmikuuta.

Neuvostoliiton sotajoukkojen menestyksellinen eteneminen on viime päivinä saanut suurta vastakaikua Bulgarian lehdistössä. Lehdet korostavat Neuvostoliiton sotatekniikan valtavaa voimaa sekä Punaisen Armeijan sotilaiden ja päälliköiden korkeaa moraalia.

„Utro"-lehti kirjoittaa: Neuvostosotajoukot ovat asettuneet lujasti valloittamilleen asemille. Sotajoukkojen mieliala on erinomainen. Huolimatta epäsuotuisasta säästä ne taistelevat yöt ja päivät."

Useimmat lehdet korostavat, että valkosuomalaisten asema on nyt toivoton. „Sofra"-lehti julkaisee Mannerheimin lausuman tunnustuksen amerikalaisille kirjeenvaihtajille valkosuomalaisten sotajoukkojen toivottomasta asemasta ja valtavista menetyksistä. Eräs lehti kirjoitti, että Neuvostoliiton sotajoukkojen toiminnan tulokset ovat hyväksi opiksi niille, joiden armeijoilla ei ole minkäänlaisia saavutuksia länsirintamalla.

Punaisen Armeijan XXII vuosipäivän aattona

Kautta Neuvostoliiton valmistaudutaan kuumeisella kiireellä vastaanottamaan Punaisen Armeijan ja laivaston 22-vuotispäivää.

Tuotantolaitosten työläiset ottavat erikoisia ylimääräisiä tehtäviä täyttääkseen ne mainittuun vuosipäivään mennessä.

Kaikkialla ympäri maata voimistetaan maanpuolustustyötä. Urheilu- ja maanpuolustusjärjestöt, virastot ja koulut järjestävät hiihtoretkiä ja hiihtokilpailuja Punaarmeijan kunniaksi. Klubeilla, valistustaloilla ym. järjestetään Punaista Armeijaa kuvaavia näyttelyjä. Pidetään selostuksia ja keskusteluja Punaisesta Armeijasta.

Yli 16.000 Kolppinan asukasta (suurin osa Inkerin suomalaisia) on osallistunut lahjojen lähetykseen toimivalle Punaiselle Armeijalle. Rahaa he lahjoittivat yli 88.000 rpl. ja muita lahjoja 36.600 rpl:n arvosta. Lahjojen joukossa oli 7 hanuria, lämpimiä alusvaatteita, sukkia, paperosseja, suklaata ym. Samanlaisia lahjoja on Punainen Armeija saanut kaikkialta maasta, erikoisesti maaseudulta kollektiivitaloudesta ja tuotantolaitosten työläisiltä.

SUOMEN KANSA TAHTOO OLEMAAN VAPAA JA RIIPPUMATON

Suomen valkoisilla valtapiireillä on satakiihottustyötä siitä, ettei Suomen kansa keskuudessa yriteltä päivälleenkä väitä, että he puolustavat Suomen kansan itsenäisyyttä, jota Neuvostoliitto muka uhkaa. Toisella puolen salaiset Suomen ratsaelliset hallitsemille maamme aineilla visusti kaikki ne tosiasiat, jotka paljastaisivat tämän valheen.

Esittäkäämme muutamia Suomen valkoisten valtaliiden salaamia tosiasioita, jotka paljastavat nuo valheet.

Vuonna 1917 sai Suomi itsenäisyytensä vallankumouksellisen Venäjän kansan hiljaisin lau[illegible] Tämän tosiasian ovat m[illegible]me tunnustuksellisen piirtäjät jaitelleet uskotellen, että Suomi muka tuli vapaaksi vuonna 1918, jolloin Suomen kansanvuokellinen yläluokka ulkolaisten imperialistien avulla löi maalta Suomen työläisten noisun nistäjiin valtaa vastaan. Tämän jälkeen Suomen itsenäisyyden ajan Neuvostoliitto tuki tuhkasti Suomen itsenäisyyttä, vaikka Suomen kansanvuokellinen valtaapa kaikkien neuvostovihamielisten valtojen käytöstä harjoittikin laidunmatta ilkeästä provokaatorista vehkeilyä Neuvostoliitto vastaan.

Neuvostoliitto ei tahtonut antaa Suomen vastaan, kuten Suomen valkoiset valtaliiterit uskottelevat. Päinvastoin Neuvostohallitus neuvotteli suuella kärsivällisyydellä Cajanderin hallituksen kanssa saatiksen aikaan näiden kahden maan välillä sellaisen sopimuksen, joka olisi taiseilta muiden suojannut Suomen kaikilta sodanlietsojamaiden vehkeilyltä ja toiselta puolen antanut Neuvostoliitolle mahdollisuuden turvata maansa toiselta suurin kaupunki, Leningrad, 3 ja puolimiljoonaisine asukkaineen, niikä hyökkäyksiltä, jotka suret sotaliitoopiilit Suomen kautta suunnitelivat. Cajanderin ja Tanterin hallitus ajoi tämän sopimuksen kaville liittien voimen sodun prowosoimisen tielle, jolleen yleisen mobilisation, heitten armeijan rajalle ja käyvien suoranaisin hyökkäyksin Puna-armeija vastaan.

Vasta tällöin Neuvostoliitto kaatui antamaan kesäisin protestuksen itsetäin imperialistien sotaliitoopiilin käytöstä antautuneiden Suomen valtaherrojen järjestämiä hyökkäyksiä. Aluksi alkoen selitä Neuvostohallitus, etteivät sen toimenpiteet ole häätöjä Suomen kansan vapautta ja riippumattomuutta vastaan. Kauhistuneet valtaherrat 29.11.39 Neuvostoliitto Kansankomissaarien Neuvoston puheenjohtaja V. M. Molotov lausui:

„Me pidämme Suomen, olkoonpa siellä millainen järjestelmä taltassa, riippumattomana ja suvereenisena valtiona kaikessa sen ulko- ja sisäpolitiikassa. Me olemme vankasti sillä kannalla, että Suomen kansan on itsensä ratkaistava sisäiset ja ulkoasiansa siten kuin se itse pitää tarpeellisena.

Neuvostoliitto kansat ovat aikoinaan tehneet sen, mikä oli tarpeellista riippumattomuudelle Suomen luomiseksi. Maamme kansat ovat vieläkin valmiit antamaan Suomen kansalle apua sen vapaan ja riippumattoman kehityksen turvaamiseksi."

Tämän lausuntoa mukaisesti Neuvostoliitto meneteltiin kun Suomen valkoiset valtaherrat syöksivät maan sotaan Neuvostoliitto vastaan. Vasta kun Suomen kansan kaltoin, seurattu sen ajaan vihaisten imperialistisen sanelijan ylityksiä ja tuhoten näin lopullisesti maan riippumattomuuden, solmi Neuvostoliitto keskinäisen avunannon ja ystävyyden sopimuksen Suomen työläiskerion toimesta perustetun Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan Kansanhallituksen kanssa.

Tässä sopimuksessa Neuvostoliitto jalo kansainvälisuspolitiikka saa ylevän ilmaisensa. Paitsi sitä, että sopimus sisälsi Suomen valtiollisen riippumattomuuden ja Suomen kansan sisäisen vapauden vakuutuksen sekä taata maamme turvallisuuden kaikkia imperialistisen osavaltojen sekaantumisia vastaan, antaa tuo sopimus Suomen kansille todellisen historiallisen suurlahjan. Neuvostoliitto myöntäessä Suomen ja Karjalan kansille näiden kanan kaiganman [illegible]suuden liittyä yhtäläisen [illegible]kansanvaltaiseen valtioon.

Tämän Suomen valtiollisen riippumattomuuden ja kansainvapauden turvakirjan ovat nuorherimiliiset kansan pyövelit koettaneet Suomen kansalta salata. Mutta se ei tule heidän onnistumaan. Jo kymmenettätuhannet Suomen kansaliset ovat tulkineet tämän sopimuksen merkityksellisetsanat:

„Neuvostoliitto ystävyyden ja syvän luottamuksen merkiksi Suomen Kansanvaltaista Tasavallan kohtaan, suostuttuen myönteisesti Suomen kansan kansallisiin toiveisiin Karjalan kansan jälleenyhdistämisestä Suomen kansan kanssa liittäen sen yhtenäiseen ja riippumattomaan Suomen valtioon, Neuvostoliitto ilmoittaa suostuvansa luovuttamaan Suomen Kansanvaltaiselle Tasavallalle ne Neuvosto-Karjalan alueet, joissa karjalainen väestö on enemmistönä — kaikkiaan 70.000 neliökilometriä, jotka alue liitetään Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan valtioalueen yhteyteen ja säädetään raja Neuvostoliiton ja Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan välillä aikeenlähtöjen karttan mukaan."

Suomen valtiollinen riippumattomuus taholtiin Suomen valtavallan hallitusten toimesta. Neuvostoliiton Punaisen Armeijan avun turvin tämä itsenäisyys jälleen pelastettiin. Kuinka vakuuttavasti kaiuvatkaan Punaisen Armeijan sotilaiden mainion julistuksen sanat Suomen armeijan sotilaille:

„Teidän isänmaanne ei Neuvostoliitto uhkaa vähimmässäkään määrässä. Teidän maa-alueitanne ei Neuvostoliitto tarvitse. Neuvostoliitto haluaa rauhan ja ystävyyttä Suomen kansan kanssa.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa olisi hallitus, joka ei uhkaisi Neuvostoliiton turvallisuutta, ei uhkaisi Leningradin turvallisuutta tekemällä teidän kotimaanne suurvaltain hyökkäyksen astinlaudaksi Leningradia vastaan.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa ei olisi Neuvostoliittoa kohtaan vihamielinen, vaan ystävällinen hallitus.

Mitään muita tarkoituksiä ei Neuvostoliiton hallitus eikä sen Punainen armeija ole."

Ja lopuksi:

„Lopettakaamme verenvuodatus, — ryhtykäämme keskeämme veljeilemään ja kohottakaamme yhdessä elämänlinna OTTO KUUSISEN johdolla toimivan Suomen Kansanhallituksen kunniaksi.

Vakuutamme teille, etteä tämä on vaivin keino saada sota loppumaan ja rauha voimaan.

Eläköön Suomen vapaus ja riippumattomuus!

Eläköön Otto Kuusinen johdolla toimiva Suomen Kansanhallitus!

Alas Mannerheimin, Rydin ja Tanterin kaja!"

Kaikukoot nämä meille ystävällisen suuren ja voimakkaan kansan kutsuvat sanat yli Suomen. Kun tätä kutsua seuraamme, voi kansamme astua ulos tästä hennojen katalasta sodista vapaana kansana luomaan uutta vapaata Suomen.

NORJALAINEN AIKAKAUSLEHTI MANNERHEIMIN KOMENNOSTA

Norjan Työväenpuolueen jäsenen Gunnar Lundin [illegible]kaisema aikakauslehti „Politiken" (ilmestyy 4 kertaa vuodessa) julkaisee kirjoituksen Neuvostoliitosta ja Suomesta ja toteaa siinä, että sosialidemokraattisten työläisten on kaikkialla oltava Neuvostoliiton puolella sen taistelussa Suomen tuhoamista vastaan Suomen kansan vapauttamiseksi. Johdantona toteaa aikakauslehti, että sosialidemokratia on Neuvostoliitossa „korkealla porvarillisen demokratian yläpuolella ja kun se kapitalistisissa maissa käsitetään vain äärettömän pienen osan kansan ja maan tulontia, käsitetään sosialistinen talous Neuvostoliitossa kaikkien yhteiskuntaelämän alat, myöten taloudelliset alat, mikä onkin perustana kaikelle muulle."

Suomesta kirjoittaa lehti: „Jo yli 20 vuoden aikana ulkomaat Suomi jättiläissummia sotavarusteluihinsa. Työläisten kanssa on joutunut kantamaan rämä rasituksen ja on yleisesti tunnettu tosiasia, että kun Suomi on ryhtynyt tällaisiin valtavaisiin varusteluihin, ei se ole tapahtunut Suomen takiin vaiten ja pelossa Neuvostoliitosta koittum, vaan vetäjänä imperialistisen suurvaltojen taistelussa Neuvostoliitto vastaan ja jotta kapitalistiluokka saattaisi jatkaa Suomen työläiskerion ja kansan riistämistä. Tämä on sen tunnetun porvarillisen määritelmän sisältö, että Suomi olisi avistyksen etuvartio tätä vastaan. Se merkitsee: Suomi on kapitalismin hyökkäysasema sosialistista Neuvostoliitto vastaan. Sosialistinen Neuvostoliitto on koko ajan harjoittanut johdonmukaista rauhanpolitiikkaa, mutta kuten tunnettua, „ei kenellekään ole

(jatkuu 4 sivu.)

PETETYT "VAPAAEHTOISET" KARKAAVAT MANNERHEIMIN ARMEIJASTA

„Wapaaehtoisten" värväytyjämiset Mannerheimin armeijan varten ovat ollen Skandinavian maissa aiheuttaa toimintaa. Nille on kehittynyt minkäänlainen väki tuhansa ja suurimman osajan ne ovatkin verhoeet rikollisten ja seikkailijoiden keskuudesta. Mutta niiden sitmeen on joutunut myösän joitakin työläisiä tuleentuhmia nuorukaisia. Heille hivattiin korkeat palkat, riittamalle joutumisesta ei puhuttu mitään, myöteetin vain oman ammattitaitoa tähän. Vasta perillesaavuttua käy selvälsi, etä nämä eivät vain lupauksin. „Vapaaehtoisuus" muuttuu lähä pakkotoimenniksi.

Jokeetkin on eräs nuorjalainen „vapaaehtoinen", joka yhdeksä muun kanssa yhdessä on karanut Suomesta takaisin Norjaan, antanut työläiselämälle haastatelma, jossa hän kertoo seuraavaa:

„Matkustimme kodin, koska luka jutta oli meille vastenmielinen. Syy oli ennen kaikkea sotaluksen koon yhteydessä sattumisen seikossa. Työläiset ollen olin eräiden muiden kanssa ilmoittautunut [illegible] värväystoimistossa ottaa vastaan [illegible] Kun saavumme harjoituksille Tampereen, tarsutaan meitä yhdeksänsenä jälleen erikin [illegible] puheille. Meille ilmoitettiin, etä meidän ollä allekirjoitettava sopimus. Mutä niitä ilmoittaunut [illegible] on muitakin kuin me, jotka menettäviä kaiken luottamuksen saavuttaman Suomeen ja riitteyttä, ettei kannata jatkaa... Ruoka oli leipälä hyvin huono. Sitä oli sitäpaitsi niin liian vähän, eti e [illegible] tarkkaan saatu tarpeeksen.

Kaikki mannerheimiläisten avukseen saamat eläkkeen „vapaaehtoiset" eivät tepäkään pitäse kaukanaan, mutta pukkaamenta e [illegible] kuitenkaan voi tehdä selässä sotilaita, jotka gystäisi taistelemaan Puna-armeijaa vastaan. Nyt on jo suuri osa niista „vapaaehtoisista" hakeutunut taistelemassa valtaherrain sodassa. Mannerheimin armeijan ei [illegible] meiset tappiot ovat saaneet vähentäneet Skandinavian [illegible] tunnuksellisten [illegible]

NEUVOSTOMAAN UUDEN SIVISTYNEISTÖN EDUSTAJIA

Suuren Lokakuun proletaarisen vallankumouksen jälkeen siirtyi osa Venäjän sivistyneistöä täydellisesti Neuvostovallan politiikan kannalle ja alkoi rehellisesti työskennellä sosialismin hyväksi. Vallankumouksen vuosien aikana kasvoi Neuvostoliitossa työtätekevästä kansasta lähtenyt uusi sivistyneistö, jolle oli kunniakkain tehtävä työskennellä oman kansansa hyvinvoinnin parantamisen puolesta. Kotimaansa ja kansansa asiaa ajaen elivät neljä neuvostomaan urhokasta poikaa Papanin, Krenkel, Shirshov ja Feodorov useamman kuukauden jäälautalla suorittaen suurenmoista tutkimustyötä napaseudulla, taistellen ujaasti luonnonvoimia vastaan. Kansan asiaa palvellen suoritti lentäjäurho Kokkinaki niitä vaikeimman lentoretken Atlantin valtameren yli Amerikaan. Kansansa eteen sydämessään suorittavat tuhannet ja kymmenettuhannet tieteen kaikkien alojen työntekijät jättiläistyötä uusien keksintöjen alalla. Kansan asian puolesta työskentelee ja taistelee koko neuvostomaan sivistyneistö. Kesävieraiksi nimitti suuri venäläinen kirjailija Maksim Gorki tsaarivallan aikaista toimetonta sivistyneistöä. Kansan ydinjoukoksi voidaan nimittää nykyistä toimeliasta ja kyvykästä neuvostomaan sivistyneistöä.

Vallankumouksen vuosien aikana hävisi se syvä juopa, joka oli tsaarivallan aikana sivistyneistön ja ruumiillisen työn tekijäin välillä. Neuvostovalta huolehtii kansan sivistyksestä, sen kulttuuritason kohottamisesta. Uskomattoman nopeasti on kulttuuri kasvanut ja kehittynyt mm. vähemmistökansallisuuksien keskuudessa. Niinpä Krasnogvardeiskin piirin suomalaisessa Spankkovan kylässä oli ennen vallankumousta vain yksi sivistynyt henkilö — opettaja. Neuvostovallan aikana on puolisensataa kylän poikaa ja tyttöä saanut keski- ja korkeakoulusivistyksen: opettajina, agronoomeina, vasinööreinä, teknikkoina, valistustyöntekijöinä. Spankkovan kylän talonpojat hoitavat taloutaan kollektiivisesti. Jokainen kollektiivitalouden jäsen on päättänyt määrätyn ammattitaidon kurssit. Koko kylän väestö on näin ollen tullut sivistyksestä osalliseksi.

Auran kurjesta ja moukarin varresta lähtöisin olevat ihmiset ovat koulun päätyttyä todellisia oman työalansa ammattimiehiä, sellaisia ihmisiä, jotka osaavat yhdistää teoreettiset tietonsa käytännöllisiin kysymyksiin, osaavat rikastuttaa ja kehittää tiedettä. Samasta Spankkovan kylästä oleva nuori nainen Katri Jort oli vielä muutama vuosi sitten tavallinen maatalotöissä työskentelevä työntekijä. Päätettyään karjakkokurssit hänestä tuli kotikylänsä kollektiivitalouden suuren karjatalouden johtaja. Tarmokkaalla työllään Katri Jort muutti karjatalouden omalaatuiseksi tieteelliseksi laboratorioksi. Alueen parhaimmat karjanhoidon ammattimiehet käyttävät tätä „laboratoriota" hyväkseen tutkien uudenaikaisia karjanhoitomenetelmiä.

Sivistynyt ihminen Neuvostoliitossa ei aina merkitse samaa kuin koulunkäynyt ihminen. Selvää on, että korkeakoulun päättäneillä ihmisillä on laajat mahdollisuudet tutkia syvällisesti jonkun tieteen alaa ja rikastuttaa tiedettä. Uutta tieteen alalla on Neuvostoliitossa verrattuna tsaarinvaltaan myöskin se, että täällä niinsanoiut yksinkertaiset ihmiset, joita ennen nimitettiin halveksivasti „mustakäsiksi", näyttävät ihmeitä tieteen eri aloilla. Gorkin alueen Spaskajan piirissä asuu 80-vuotias kollektiivitalonpoika Barishev. Hänellä ei ollut mahdollisuutta käydä edes kansakoulua, mutta Neuvostoliiton aikana hän on saanut tiedemiehen maineen. Sitkeällä koetutkimustyöllään kollektiivitalouden pellolla hän loi uuden pellavalajin, jolla on mitä suurin merkitys Neuvostovallan taloudellisessa elämässä. Hän sai useita eteläisiä kasveja ja hedelmiä, mm. vesimelooneja, sopeutumaan pohjoisille alueille, kirjoittaen siten uuden sivun maatalouden saavutusten kirjaan. Maatalousyliopiston oppilaat tutkivat ja tulevat vastaisuudessakin tutkimaan tämän „mustakätisen" ihmisen tieteellisiä saavutuksia.

Nämä esimerkit ovat tyypillisiä ja voisi niitä esittää vaikka kuinka paljon. Neuvot omiaan todistamaan, että Neuvostomaassa häviää päivä päivältä ennenaikaisen ruumiillisen ja henkisen työn välillä. Kommunistisen puolueen asettama tehtävä, tehdä kaikki Neuvostoliiton kansalaiset kulttuurisiksi, sivistyneiksi, on toteutumassa.

Käytännössä on toteutunut se, josta ihmiskunnan edistyneimmät yksilöt ovat haaveilleet vuosisatoja ja joka riistävän luokan vallassaolon aikana ei voinut koskaan toteutua — tiede alkoi palvella työtätekevää kansaa.

Juho Laitinen

Suomi ei jää imperialistien rengiksi

Suomen kansa ei halunnut eikä halua sotaa. Sotaa tarvitsi englantilais-ranskalainen imperialismi, joka tahtoi pitää Suomen Neuvostoliittoa vastaan tähdätyn sodan pomnahdusalustana.

Suomi olisi ollut pelastettavissa tältä kauhealta onnettomuudelta. Mutta sitä varten olisi Suomen hallituksen pitänyt kieltäytyä olemasta imperialististen suurvaltojen rengiksi muun valtiollisia asioita ratkaisussa. Eesti, Latvia ja Liettua, jotka kuten Suomikin käyvät neuvotteluja Neuvostoliiton kanssa, valitsivat toisen tien kuin Suomi. Ne sanoutuivat irti imperialisteista ja solmivat Neuvostoliiton kanssa keskinäisen avunannon ja ystävyyden sopimuksen ja siten pelastivat maansa itsenäisyyden ja takasivat kansoilleen rauhan. Neuvostoliitto suojaa näiden pienten maiden turvallisuutta koko mahtinsa voimalla kaikkia imperialististen suurvaltojen juonitteluja vastaan. Neuvostoliitto antoi m.m. Liettualle sen entisen pääkaupungin Vilnan ja Vilnamaakeen, jotka Puolan imperialistit oli Liettualta 20 vuotta sitten ryöstänyt. Kaikki nämä maat saivat myöskin taloudellisesti erittäin edulliset kauppasopimukset Neuvostoliiton kanssa.

Mutta Suomen rahavaltaiset herrat eivät solmineet sopimusta Neuvostoliiton ja Suomen välille, vaan imperialististen isäntiensä käskystä aloittivat sodan Neuvostoliittoa vastaan vastoin Suomen kansan tahtoa, vieden sen tavattomiin kärsimyksiin.

Tämä sota muodostui kuitenkin Suomen rahavallan viimeiseksi roistontyöksi Suomen kansaa vastaan. Suomen paljon kärsinyt kansa ei tule tätä rahavallan hallitusta enää sietämään. Se on muodostanut Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan ja sen Kansanhallituksen, joka heti solmi Neuvostoliiton kanssa keskinäisen avunannon ja ystävyyden sopimuksen. Tämä sopimus tulee olemaan Suomelle varmana rauhan takeena. Sopimuksen kolmannessa pykälässä sanotaan:

„Neuvostoliitto ja Suomen Kansanvaltainen Tasavalta sitoutuvat antamaan toisilleen kaikenlaista apua, siinä tapauksessa, että Suomea vastaan hyökätään tai uhataan hyökätä, kuin myöskin siinä tapauksessa, että minkä tahansa Euroopan valtion taholta hyökätään tai uhataan hyökätä Suomen alueen kautta Neuvostoliittoa vastaan."

Suomen Kansanhallituksen kutsusta on Neuvostoliiton Punainen Armeija tullut Suomen kansan avuksi vapauttamaan maan imperialistisia suurvaltoja palvelevain maankavaltajain koplasta. Sen jälkeen kun Suomessa on kopullisesti murskattu rahavallan tulee Suomesta täydellisen [illegible] riippumaton Tasavalta. Suomen valtiollinen koskemattomuus ei ole [illegible] kuin [illegible] kun nyt kun Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan ja Neuvostoliiton hallitusten välillä on solmittu keskinäisen avunannon ja ystävyyden sopimus. Se takaa Suomelle sellaisen avun, ettei sen koskemattomuutta millään imperialistinen valtio voi uhata. Se takaa, että Suomen kansa saa rauhassa rakentaa omaa kansanvaltaista Suomeaan.

J. Kuivalz.

TAPPIOMIELIALA LEVIÄÄ MANNERHEIMIN ARMEIJASSA

Tuossa ne kulkevat ohitsemme nuo tykistöpesäkkeiden eliset asukkaat, mannerheimiläisten linnakkeiden eliset vangit, jotka nyt ovat joutuneet Puna-armeijan sotavangeiksi. He vielähtelevät sitä yleinkertaista totuutta, että ovat pelastuneet eikä mikään enää ukkaa heidän elämäänsä.

Vähitellen he ryhtyvät keskusteluun ja vilkastuvat. Kuitenkaan heistä ei vielä uskottaa tulen vyöryä, jolla Punainen Armeijan tykistö tuhosi Mannerheimin linjan linnakkeita.

— Tulen voima oli niin valtava, että mun ympärilläni [illegible] kiirjaimellisesti kuin [illegible] Tykkiheittämät [illegible] [illegible] [illegible]

JOUKKOLIIKE ULKOMAILLA MANNERHEIMILÄISIÄ VASTAAN

NORJA

Oslo, 16 helmikuuta. „Arbelderen"-lehti tiedoittaa, että Ljusegamin kaupungissa pidettiin helmikuun 13 päivänä paperiteollisuustyöläisten kokous, jossa käsiteltiin kysymystä sodan vaarasta. Kokouksessa hyväksyttiin päätöslauselma, missä päättävästi tuomittiin yritykset kietoa Norja sotaan.

Brummundalin kaupungissa oli joku aika sitten rakennustyöläisten ammattiosaston vuosikokous, jossa käsiteltiin Norjan taantumuksellisen ammattiliittoyhtymän toimenpiteitä m.m. työläisten värväämiseksi valko-Suomeen. Rakennustyöläisten osaston kokous teki yksimielisen päätöksen, että vastustetaan tätä värväystä.

Toiten kaupungissa pidetyssä kokouksessa puhui Norjan Kommunistisen Puolueen Keskuskomitean sihteeri päivänpolitiikasta. Hän osoitti kuulijoilleen, että Suomen valkoiset käyvät sotaa Neuvostoliittoa ja Suomen työtätekevää kansaa vastaan. Selostusta seuranneen keskustelun aikana tunnettu sosialidemokraatti Vilhelmson teki ehdotuksen, että „vastalauseen merkiksi" kommunistista puhujaa vastaan, tämä poistettaisiin kokouksesta. Hänen jälkeensä käyttivät puheenvuoroja useat tunnetut sosialidemokraattisen puolueen jäsenet, jotka kaikki tuomitsivat jyrkästi Vilhelmsonin esiintymisen. Useat muut puheenvuorojen käyttäjät lausuivat paheksumisensa sosialidemokraattisen puolueen johtajien politiikan johdosta.

Hanslen paikkakunnan paperitehtaan työläiset eivät hyväksyneet taantumuksellisten ammattijärjestöjen tekemää ehdotusta, jonka mukaan työläisten olisi pitänyt tehdä työtä sunnuntaina ja luovuttaa sen päivän palkka valko-Suomen avustusrahastoon.

ENGLANTI

Lontoo, 17 helmikuuta. Cambridgen yliopiston sosialistinen klubi on hyväksynyt päätöslauselman, jossa sanotaan, että Englannin porvarillisen lehdistön harjoittama kamppailu Mannerheimin avustamiseksi sekä „vapaaehtoisten" valko-Suomeen lähettäminen johtaa sotarintaman laajenemiseen, jos se tulee jatkumaan. „Sentähden lausumme me päättävästi kantamme valko-Suomen avustusta vastaan" — sanotaan päätöslauselmassa. Toisessa yliopiston sosialistisen klubin hyväksymässä päätöslauselmassa lausutaan vastalause sen johdosta, että Englannin hallitus ei antanut „Daily Workerin" kirjeenvaihtajalle lupaa matkustaa valko-Suomeen.

Samankaltaisia päätöslauselmia ovat hyväksyneet Työväenpuolueen järjestöt South-Kensingthonissa (Lontoo), Worringthonin (Lancashire) osuusliikkeen ammattiosasto sekä Abertilleryn (Moonmouthin kreivikunta) ammatillinen neuvosto.

YHDYSVALLAT

New York, 19 helmikuuta. New Heaven kaupungin paikallisen ammatilliser järjestön keskusneuvosto, johon kuuluu lähes 40 paikallista ammattiosastoa, on yksimielisesti hylljännyt Hooverin komitean kehoituksen varojen keräämisestä valkosuomalaisille.

NORJALAINEN AIKAKAUSLEHTI...

(Alku 2 s'v.)

rauhaa kauempaa, kuin mitä hänen naapurinsa haluaa".

Kirjoituksessaan „Vaara sosialistiselle työväenliikkeelle" käsittelee lehti Norjan Työväenpuolueen ja muiden II Internationalen puolueiden kamppailua Neuvostoliittoa vastaan Mannerheimin puolesta. „Neuvostoliiton tarjoukset Suomelle olivat samalla Suomen työtätekevän kansan etujen mukaisia. Jos Suomen työtätekevällä kansalla olisi ollut valta, olisi se tietysti hyväksynyt Neuvostoliiton edulliset tarjoukset. Suomen työtätekevä kansa rakastaa vapautta, mutta sillä ei sitä ole. Päinvastoin sitä riistetään ja orjuutetaan pahemmin kuin useimpia Europan maiden muita kansoja. Ja että neuvostojoukot yhdessä Suomen työkansan kanssa vähitellen saavat voiton Suomen herravallasta, on koko Suomen työtätekevän kansan onneksi. Neuvostoliiton taistelu on samanaikaisesti vapaustaistelua Suomen työtätekevän kansan hyväksi. Näistä molemmista syistä on muiden maiden työtätekevän kansan ja työväenliikkeen asetuttava Neuvostoliiton ja Suomen työtätekevän kansan ja sen etujen puolelle, taantumuksellista Mannerheimin koplaa vastaan, joka ei taistele Suomen työtätekevän kansan, vaan työtätekevää kansaa riistävän Suomen kapitalistiluokan puolesta... Me tulemme silloin näkemään, että yhä useammat työläiset ja työväenjärjestöt sekä Norjassa että muissa maissa myöntävät tämän ja määrittelevät sen mukaan kantansa..."

NEUVOSTOKANSA HUOLEHTII PUNAISESTA ARMEIJASTAAN

Neuvostoliiton kansa ja Punainen Armeija ovat sidotut toisiinsa erikoisen lujilla siteillä. Punainen Armeija on kokoonpantu työtätekevän neuvostokansan pojista, se puolustaa vain työtätekevien etuja ja siksi kansa pitää siitä erikoista huolta.

Esimerkiksi tällä kertaa, kun Punainen Armeija taistelee Leningradin suojaamiseksi vihollisen hyökkäyksiltä ja auttaa Suomen työtätekevää kansaa vapautumaan sortajistaan, tukee neuvostokansa entistä voimakkaammin mainioita poikiaan.

„Kalliit veljet, miehet, pojat ja toverit! — kirjoittavat Leningradin sotilaspiirin sotilaille Leningradin „Sähkövoima"-nimisen tehtaan työläiset ja toimitsijat. — Ajatuksemme ovat aina luonanne. Joka päivä avaamme lehdet jännittyneinä lukien tietoja menestyksistänne... Emme voi olla ylpeilemättä teistä, maamme uskollisista pojista, jotka urhoollisesti autatte Suomen kansaa vapautumaan verisistä mannerheimiläisistä pyöveleistään.

Toivomme teille, kalliit toverit, pikaista voittoa katalasta vihollisesta. Teemme kaikkemme auttaaksemme teitä pian toteuttamaan jalon tehtävänne."

Tässä on vain muutama sana lämpimästä kirjeestä, jollaisia Leningradin sotilaspiirin puna-armeijalaiset saavat joka päivä tuotantolaitoksista, kollektiivitalouksista, virastoista, oppilaitoksista, perheenemänniltä ja kaikkialta ympäri maata. Jatkuvasti saavat he vastaanottaa lahjoja.

Tällaisen läheisen huolenpidon johdosta tuntevat punaarmeijalaiset, että koko suuri neuvostokansa on joka askeleella heidän kanssaan ja se innostaa heitä voitosta voittoon.

VUODEN 1940 MAATALOUSNÄYTTELY NEUVOSTOLIITOSSA

Viime kesänä oli Moskovassa järjestetty koko maata käsittävä suuri maatalousnäyttely. Tällainen maatalousnäyttely järjestetään myöskin v. 1940 kesällä. Kautta maan on jo nyt käynnissä laaja sosialistinen kilpailu oikeudesta osallistua tähän näyttelyyn. Helmikuun 15 päivään mennessä on kollektiivitalouksilta, kone- ja traktoriasemilta sekä maatalouden eturivin työntekijöiltä saapunut 300.958 anomusta saada osallistua tähän näyttelyyn. Tämä luku ylittää jo miltei sadallatuhannella vuoden 1939 näyttelyn osanottajien lukumäärän.

Sodanlietsojien provokatiotoimenpiteet Norjassa

Englannin meriministeri Churchill paljasti noin kuukausi sitten pitämässään puheessa avoimesti englantilais-ranskalaisen imperialismin suunnitelmat sotanäyttämön laajentamiseksi erikoisesti Skandinaviaan. Churchillin puhe herätti suurta suuttumusta puolueettomissa maissa, mm. Norjassa. Mutta siitä huolimatta englantilais-ranskalaiset kätyrit vaativat röyhkeästi Norjaa viipymättä ryhtymään sotaan valko-Suomen puolella Neuvostoliittoa vastaan. Norjan entinen Englannin lähettilä Vogt on julkaissut „Tidens Tegn"-lehdessä artikkeleita, joissa hän suoraan kehoittaa Norjan hallitusta viemään sotajoukkonsa Mannerheimin avuksi. Kaikkia näiden norjalaisten „aktivistien" pogromitoimenpiteitä johtaa surullisen kuuluisa Tranmael, lahjotun sosialidemokraattisen lehden „Arbeiderbladetin" toimittaja.

Tultuaan vakuutetuksi siitä, että Norjan laajat kansankerrokset suhtautuvat vihamielisesti näiden „aktivistien" propagandaan, keksi Englanti näinä päivinä painavampia „argumentteja". Englannin sotalaivat rikkoivat ennenkuulumattomalla tavalla Norjan puolueettomuutta, yrittäen kaapata asettoman saksalaisen kauppalaivan „Altmarkin" Norjan aluevesillä. Tällä teolla Englanti halusi herättää levottomuutta Norjassa, antaen mielenosoituksellisesti Norjan hallitukselle näytteen omista voimistaan sekä samalla pakottaen Norjan hallituksen toimimaan sanelunsa mukaan.

Kaiken muun ohella on Norjan puolueettomuus myös Ruotsin taantumuksen painostuksen alaisena. Huomatut Sandlerin kätyrit, ruotsalainen eversti Bratt ja „professori" Ahnlund, vaativat joku aika sitten julkaisemassaan kirjasessa, ettei ainoastaan Ruotsin, vaan myöskin Norjan olisi „Skandinavian etujen" tähden vietävä sotajoukkonsa Mannerheimin avuksi.

Norjan työtätekevän väestön keskuudessa kasvaa tyytymättömyys sodanlietsojien provokatoorisen toiminnan johdosta. Lukuisissa kokouksissa vaativat Norjan työtätekevät hallitusta ankarasti noudattamaan puolueettomuuspolitiikkaa.

ENGLANNIN MERIROSVOUS

Norjan parlamentin puheenjohtajan lausunto

Askettäin tapahtunut Englannin sotalaivojen hyökkäys saksalaista höyrylaivaa „Altmarkia" vastaan Norjan aluevesillä on herättänyt suurta kiihtymystä Saksassa ja Norjassa. „Vuosisatojen aikana ei merisodan historiassa ole tunnettu sellaista tapausta, että sotalaiva tunkeutuu kauaksi vieraille aluevesille ja hyökkää aseetonta kauppalaivaa vastaan tuhoten sen miehistön" — kirjoittaa tapauksesta "Völkischer Beobachter".

Norjan parlamentin ja sen ulkoasiain valiokunnan puheenjohtaja Hambro lausuu tapauksesta m.m. seuraavaa:

„Meidän on vaikea ymmärtää tätä häikäilemätöntä Englannin kanssa hyvissä suhteissa olevan pikkuvaltion suvereenisten oikeuksien rikkomista... Tämän Norjaa vastaan kohdistetun vihamielisen teon ajankohdalla on oma erikoinen merkityksensä. Me aioimme solmia kauppasopimuksen Englannin kanssa. Mutta nyt on täydellä syyllä pelättävä, että loukatessaan Norjan puolueettomuutta saavutti englantilaisen risteilijän „Kossakin" päällikkö sen tuloksen, jota Saksan sotalaivasto ei voinut saavuttaa kuukausia kestäneen merisodan aikana. Tarkoitan tällä Saksan pyrkimystä häiritä norjalaisten laivojen kulkua Englantiin. On aivan selvää, että tämän Norjan oikeuksien karkean loukkauksen jälkeen saa näiden molempien maiden välisten kauppa- ja laivaliikennekysymysten käsittely kokonaan uudet muodot. On myöskin selvää, että tämä harkitsematon teko ystävyyssuhteissa olevaa pikkuvaltiota vastaan herättää huomiota kaikissa puolueettomissa maissa ja että sen seuraukset voivat johtaa pitkälle."

RUOTSIN TYÖLÄISTEN ASEMA HUONONEE VHÄ

Tukholma, 17 helmikuuta. Työttömyys kasvaa Ruotsissa jatkuvasti. Erikoisen raskas on rakennustyöläisten asema. Kuten „Social-Demokraten" tiedoittaa, on yksin Tukholman työnvälitystoimistossa rekisteröity helmikuun 14 päivänä 1.256 työtöntä kivityöläistä ja 1.110 kirvesmiestä. Sekatyöläisten asema on vielä raskaampi. Rakennustyöläisten ammattiliittoon kuuluvista sekatyöläisistä on enemmän kuin puolet työttöminä.

Ruotsin työnantajat ovat alkaneet hyökkäyksen työtätekevien elinolojen kiristämiseksi. Tämä johtaa yhteentörmäyksiin työläisten ja työnantajain välillä. „Social-Demokraten" tiedoittaa, että 3.000 tie- ja rakennustyöläistä on valmistautumassa lakkoon, joka on määrätty alotettavaksi maaliskuun 1 päivänä. Lakko tulee käsittämään 34 rautatiealuetta. Työnantajat kieltäytyvät jyrkästi täyttämästä työläisten vaatimusta palkkojen korottamisesta kulutustavarain hintojen nousun yhteydessä.

KANSAN VALTA

23 p. HELMIKUUTA v. 1940 | SUOMEN TYÖTÄTEKEVIEN KANSANRINTAMAN ÄÄNENKANNATTAJA | № 21 (40) PERJANTAI

Tänään on kulunut 22 vuotta Punaisen Armeijan perustamisesta

ELÄKÖÖN SUOMEN KANSAN AUTTAJA, VOITTAMATON PUNAINEN ARMEIJA!

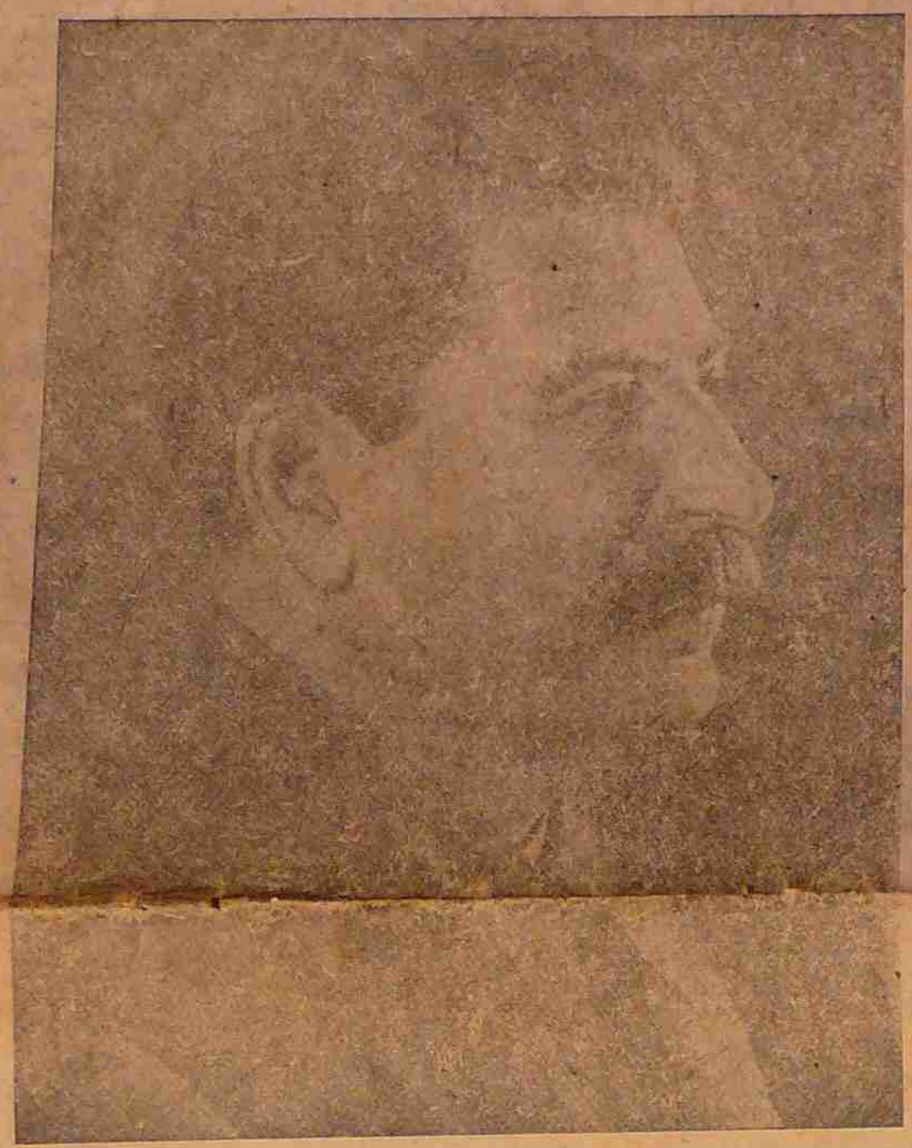

Jokainen Punaisen Armeijan soturi ja komentaja, ollen kansainvälisyyden ylevän hengen elähyttämä, tietää taistelevansa **oikean asian puolesta.** Punainen Armeija tietää tulevansa Suomeen ei valloittajana, vaan **kansamme vapauttajana** kapitalististen konnain sorrosta.

Suuri Neuvostoliitto ei aijo vähimmälläkään tavalla rajoittaa Suomen kansan täydellistä itsemääräämisoikeutta ja suvereniteettia. Tässäkin suhteessa Sosialistisen Neuvostoliiton politiikka kerrassaan eroaa kaikkien kapitalististen [illegible] Neuvostoliitto ei koskaan eikä missään ryhdy anastussotaan.

Suomen Kommunistisen Puolueen Keskuskomitean vetoomuksesta.

SUOMEN KANSANHALLITUKSEN TERVEHDYS PUNAISELLE ARMEIJALLE

Neuvostoliiton Puolustusasiain Kansankomissaarille Kliment Jefremovitsh VOROSHILOVILLE

KUNNIOITETTAVA NEUVOSTOLIITON MARSALKKA!

Suomen Kansanhallitus onnittelee Punaista Työläis- ja Talonpoikaisarmeijaa niiden suurten voittojen johdosta, joita sen joukko-osastot ovat saavuttaneet vapaustaistelussa Suomen lahtareita, meidän kansamme ja neuvostokansain vihollisia vastaan.

Koko maailma näkee, ettei ole sellaisia linnoituksia, joita Punainen Armeija ei voi vallata. Kaikki Suomen kansan vilpittömät ystävät, ovatpa missä maassa tahansa, saavat innostusta neuvostosankarien voitoista Suomessa, sillä he tietävät, että suuri Neuvostoliitto on turvaava meidän kotimaallemme riippumattomuuden kaikkien imperialististen rosvojen pyyteistä ja sen kautta turvaa kansallemme myös vapaan, rauhallisen elämän. Neuvostoliiton voittamattoman Punaisen Armeijan ja Sotalaivaston avulla meidän kansamme saavuttaa pian täyden vapautuksen rahavallan raakalaisikeen alta, ulkolaisten imperialistien lahjomain rikollisten sotaprovokaattorien Mannerheimin, Rydin ja Tannerin koplakunnan kynsistä.

Suomen Kansanhallitus pyytää Teitä, kunnioitettava Neuvostoliiton marsalkka, Punaisen Työläis- ja Talonpoikaisarmeijan 22 vuosipäivänä esittämään kaikille Suomessa toimiville Punaisen Armeijan joukko-osastoille ja myöskin Neuvostoliiton Sotalaivaston Itämeren eskaadereille Suomen työkansan syvän kiitollisuuden. Neuvostosoturien mainehikkaat urotyöt, uljaiden jalkaväkisotilaiden, tykkimiesten, tankkimiesten, lentäjien ja punaisen meriväen tähänastiset voitot osoittavat kaikille, että pian koittaa se päivä, jolloin saavutetaan täydellinen voitto Suomen kansan ja neuvostokansojen vihollisista.

Eläköön Punainen vapauttaja-armeija, sankarillisten mainetöiden armeija!

Eläköön Neuvostoliiton Puolustusasiain Kansankomissaari, Neuvostoliiton marsalkka Kliment Jefremovitsh Voroshilov!

Eläköön Josef Vissarionovitsh STALIN — Suomen kansan suuri ystävä ja maailman kaikkien kansojen vapauden ja veljeyden ystävä!

Suomen Kansanhallituksen puolesta

OTTO KUUSINEN.

PUNAISEN ARMEIJAN MENESTYKSELLINEN ETENEMINEN JATKUU

Neljässä päivässä vallattu Karjalan kannaksella 197 linnaketta

Leningradin sotilaspiirin esikunnan tiedonantoja

Helmikuun 21 päivän kuluessa ei rintamalla tapahtunut mitään erikoista.

Helmikuun 19:sta 21:een päivään ovat meidän joukkomme vallanneet rintamalla, siihen luettuna Koiviston linnoitettu alue, 176 vihollisen puolustuslinnaketta, niistä 37 rautabetonista tykistövarustusta.

Lentovoimamme ovat olleet vilkkaassa toiminnassa vihollisen joukko-osastoja ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Lentotaisteluissa on pudotettu 16 vihollisen lentokonetta.

◆ ◆ ◆

Helmikuun 22 päivän kuluessa ei rintamalla tapahtunut mitään oleellista.

Karjalan kannaksella meidän joukkomme, lyöden vihollisen takaisin, valtasivat 21 puolustuslinnaketta, joista 15 rautabetonista tykistövarustusta.

Ankaran lumipyryn takia lentovoimiemme toiminta on rajoittunut tiedustelulentoihin.

PUNAINEN ARMEIJA SUOMEN KANSAN YSTÄVÄNÄ JA AUTTAJANA

Neuvostoliiton Punainen Työläis- ja Talonpoikaisarmeija viettää 22-vuotispäiväänsä hetkellä, jolloin Karjalan kannaksella on alkanut ratkaisevien voittojen sarja Suomen lahtareista, Neuvostoliiton ja Suomen kansojen yhteisestä vihollisesta, jolloin sankarillisen Punaisen Armeijan voimakkaista iskuista murtuvat Suomen kansan vuosisataiset kahleet.

Punainen Armeija on voittamaton. Tämä totuus alkaa jo selvetä sen vihollisillekin. Siitä ovat jo vakuuttautuneet Suomen läntisten naapurivaltioiden hallituspiirit, jotka huolimatta englantilaisten ja ranskalaisten sotaprovokaattorien suostutteluista ja uhkauksista ovat katsoneet viisaimmaksi olla lähettämättä sotaväkeään Suomen lahtarien avuksi, peläten polttavansa näppinsä niin hullussa yrityksessä. Ja muuttunut on ääni kellossa myöskin loitompana sijaitsevien imperialististen sotaprovokatiokeskusten, Lontoon ja Pariisiin, virallisissa äänitorvissa, jotka tähän saakka syöttelivät lukijoilleen toinen toistaan huimempia ankkoja Punaisen Armeijan „musertavista tappioista", „kykenemättömyydestä" y.m.s. Nyt, paljon kehutun „Mannerheimin linjan" rautabetonivarustusten murruttua, ne lyövät hätärumpua.

Summan luona tapahtunut „Mannerheimin linjan" murto löi yhdellä [illegible] ja valheet Punaisen Armeijan „heikkoudesta". Sellaisilla tylsillä valheilla ei sotaprovokaattorien asiaa Suomessa enää auteta. Suomen sotaprovokaattorien palkoissa olevat ammattivalehtelijat ovatkin lakanneet tuota nuottia vetämästä ja koettavat nyt uutta konstia. Ne levittelevät nyt entistä voimaperäisemmin vanhaa koeteltua valhetta „isänmaanpuolustuksesta", uskottelemalla, että Neuvostoliitto muka tahtoo anastaa Suomen maan, hävittää Suomen valtiollisen riippumattomuuden, orjuuttaa ja „venäläistyttää" Suomen kansan j.n.e.

„Isänmaanpuolustus"-valheen paljastaminen on nyt Suomen kansan jokaisen todellisen ystävän tärkein tehtävä. Niin kierä kuin tuo valhe onkin, on silläkin oleva lyhyet jäljet. Valveutunut ja aikaansa seurannut suomalainen työmies, joka vanhastaan tuntee Neuvostoliiton vihollisten kotkotukset, ei tuohon valheeseen usko. Eivätkä suomalaiset talonpojat ja henkisen työn tekijätkään ole niin tyhmiä, että antaisivat pitkää aikaa tuollaisella syötillä itseään nenästä vetää. Sotatapahtumain kehitys pakottaa heidät tahtomattaankin miettimään, mitä oikeastaan ovat miehiään ja kenen asioilla mahtavat liikkua konkurssintehneet hallitusherrat, Rydit, Tannerit ja Mannerheimit, jotka ajavat heitä surman suuhun, silpoutumaan ja tukehtumaan kaikenlaisiin „Mannerheimin loukkuihin". Ja silloin on talonpojille ja henkisen työn tekijöille ennen pitkää selveneva se totuus, että heidän isänmaallisia tunteitaan käytetään herrain petostarkoituksiin, että heidän hengellään ja verellään keinottelee pieni, tunnoton, kaikkia isänmaallisia tunteita vailla oleva ulkomaalaisten imperialististen sotaprovokaattorien kätyrikopla.

Totuus Neuvostoliiton ja Punaisen Armeijan todellisista tarkoitusperistä, se totuus, että Punainen Armeija ei ole tullut Suomeen valloittajana, vaan Suomen kansan auttajana, on pian raivaava tiensä laajojen kansankerrosten keskuuteen Suomessa.

Neuvostoliiton Punainen Armeija on sosialismin ylevän hengen läpitunkema armeija. Se kunnioittaa toisten kansojen vapautta. Se on sosialistisen maan armeija, joka ei ole koskaan loukannut, vaan aina kannattanut pienten kansain itsemääräämisoikeutta ja riippumattomuutta.

Neuvostoliitto ei ole milloinkaan tahtonut anastaa Suomen maa-aluetta, eikä se sitä tarvitse. Sillä on maata itsellään yllin kyllin, vieläpä toisillekin antaa. Se lahjoitti Liettuan tasavallalle Vilnan kaupungin yhdessä laajan maa-alueen kanssa, ja Suomen Kansanvaltaiselle Tasavallalle se on lahjoittanut koko Itä-Karjalan.

Neuvostoliitto tahtoo elää rauhassa, ystävyydessä ja liitossa Suomen kansan kanssa. Neuvostoliitto ei aijo vähimmässäkään määrässä loukata Suomen valtiollista vapautta [illegible] antanut siitä sanansa, eikä se ole koskaan sanaansa syönyt.

Miksi sitten sota ja häviys?

Tähän kysymykseen on vaadittava vastausta niiltä, jotka ovat syyllisiä tämän sodan alkamiseen: Valko-Suomen hallitusherroilta. Mikseivät he suostuneet Neuvostohallituksen tarjoamaan molempien maiden etujen mukaiseen sopimukseen turvallisuuskysymyksen järjestämisestä? Miksi he vastasivat Neuvostohallituksen sovinnolliseen ehdotukseen röyhkein uhkauksin, miekankalisteluin, panivat koko sotakoneistonsa käyntiin, aloittivat silmittömän kansallisten intohimojen lietsonnan?

Mikseivät nuo herrat vielä nytkään, varman tappionsa lähestyessä, tunnusta vararikkoaan, lopeta sotaa, vaan jatkavat hyödytöntä verenvuodatusta, jatkavat venäläisvihan lietsomista ja valehtelemista, ajavat kymmeniä tuhansia Suomen nuorukaisia toivottomaan sotaan?

Siksi, että nuo hallitusherrat tahtovat oman valtansa säilyttämiseksi vuodattaa virtanaan Suomen kansan verta.

Suomen kansa haluaa sodan pikaista lopettamista, rauhaa. Mutta Mannerheimin, Rydin ja Tannerin hallituskopla ei tahdo, eikä se kykenekään rauhaa palauttamaan. Se on niin pahasti sotkeutunut omiin punomiinsa sodan pauloihin, että se ei pääse niistä irti edes senkään jälkeen, kun on käynyt ilmeiseksi, että ne vierasmaalaiset „gentlemannit", joiden yllytyksestä nuo Suomen hallitusherrat aloittivat sodan, ovatkin syöneet sanansa, eivät anna heille tehokasta apua, vaikka niin auliisti lupailivat.

Oikeassa ovat Leningradin [illegible] jan sotilaat, jotka Suomen armeijan sotilaille kirjoittamassaan vetoomuksessa lausuvat mielipiteenään, että Mannerheimin, Rydin ja Tannerin hallituskopla ei ole sen arvoinen, että sen puolesta kannattaisi verta vuodattaa. Punaisen Armeijan sotilaat kirjoittavat Suomen armeijan sotilaille:

„Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa olisi hallitus, joka ei uhkaisi Neuvostoliiton turvallisuutta, ei uhkaisi Leningradin turvallisuutta tekemällä teidän kotimaanne suurvaltain hyökkäyksen astinlaudaksi Leningradia vastaan.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa ei olisi Neuvostoliittoa kohtaan vihamielinen, vaan ystävällinen hallitus.

Mitään muita tarkoitusperiä ei Neuvostoliiton hallitus eikä sen Punainen Armeija aja".

Punaisen Armeijan sotilaat eivät tunne pienimmässäkään määrässä kansallisvihaa suomalaisia kohtaan. Jokainen puna-armeijalainen on täysin tietoinen siitä, että hän ei ole sodassa Suomen kansaa, vaan tämän kansan vihollisia ja sortajia vastaan. Tunnettua on, että puna-armeijalaiset kohtelevat hyvin vangeikseen joutuneita Suomen armeijan sotilaita. Valkoisten vallasta vapautettujen seutujen asukkaat tietävät kertoa siitä toverillisesta kohtelusta, huomaavaisuudesta ja huolenpidosta, jota he saavat osakseen puna-armeijalaisten taholta kaikkialla, missä heitä tapaavat.

Valkoisen armeijan asetakkeihin puettuja suomalaisia työläisiä, talonpoikia ja henkisen työn tekijöitä ei Punainen Armeija pidä vihollisi- [illegible] Niin kauan kuin Suomen sotahullujen hallitusherrain onnistuu, vaikkapa vain julman terrorin ja häpeämättömän kansan pettämisen, „isänmaan puolustuksen" valheen avulla, pitää yllä valkoista rintamaa Mannerheimin, Valleniuksen ja Östermanin tapaisten lahtarikenraalien komennossa, niin ei Punaiselle Armeijalle jää muuta neuvoksi kuin suunnata iskunsa koko tuota aseellista voimaa vastaan, kunnes sen vastarinta on lopullisesti murrettu. Ei kukaan, joka vähänkään ymmärtää sodankäyntiä, voi vaatia Punaisen Armeijan sotilailta, että he taistelun aikana voisivat tehdä eron tietoisten kansanvihollisten ja näiden terrorisoimien, väkisin mobilisoitujen sotilaiden välillä, niin suuresti kuin sitä jokainen Punaisen Armeijan sotilas haluaisikin.

Niin kauan kuin sotaa jatkuu, vallitsevat siinä sodan lait. Suomen valkoisen armeijan sotilaiden on tehtävä tästä asiantilasta omat johtopäätöksensä: saada sota loppumaan, lakata tottelemasta lahtarikenraalien käskyjä, huutaa alas Rydin, Tannerin ja Mannerheimin kavaltajakopla, solmia ystävyys Punaisen Armeijan sotilaiden kanssa. Ainoa järkevä neuvo, joka Suomen valkoisen armeijan sotilaille tässä kohtalokkaassa tilanteessa voidaan antaa, on Leningradin sotilaspiirin Punaisen Armeijan sotilaiden antama ystävän ja toverin neuvo:

„Siis teidän oman etunne vuoksi lopettakaamme verenvuodatus ja ojentakaamme kättä toisillemme, niinkuin työnraataja toiselle työnraatajalle kättä ojentaa.

Lopettakaamme verenvuodatus, ryhtykäämme [illegible]skenämme veljeilemään ja kohottakaamme yhdessä eläköönhuuto OTTO KUUSISEN johdolla toimivan Suomen Kansanhallituksen kunniaksi.

Vakuutamme teille, että tämä on varmin keino saada sota loppumaan ja rauha voimaan".

Punainen Armeija ja kansa

„Meillä", sanoo toveri Stalin „...kansa ja armeija muodostavat yhden kokonaisuuden".

Tämä on tavattoman suuri etu maan puolustuksessa. Se merkitsee sitä, että maan armeijalla on ei ainoastaan luotettava, vaan myöskin sitä toimekkaasti auttava selkäpuoli. Selkäpuolen muodostaa koko kansa, ja armeija, jota tukee koko kansa, pystyy ennen kuulumattomiin sankaritekoihin. Sellainen armeija voi millä hetkellä ja missä määrin tahansa suurentaa mieslukuaan ja juuri siten lisätä taistelumahtiaan. Sellainen armeija on voittamaton.

Toisin on asia kapitalistisissa maissa. Siellä ovat armeija ja kansa **vastakkain.** Siellä on niiden välillä kokonainen kuilu. Eikä asia tietenkään ole niin, etteivät hallitukset ja niiden kenraalit käsittäisi, miten tavattoman suuri strateginen merkitys on armeijan ja kansan yhtenäisyydellä. Ei, ne käsittävät sen erinomaisen hyvin, mutta ne eivät sitä kykene aikaan saamaan. Armeija on niille väline kansan pitämiseksi herruutensa alla, työtätekevien joukkojen lannistamiseksi. Kansanjoukot siellä tuntevat (silloinkin kun eivät sitä selvästi tajua), että armeija palvelee niille vieraita tarkoitusperiä, riistäjiensä — kapitalistien ja kartanonherrojen luokkaetuja. Ne tuntevat, että armeija on niille vaara ja siksi ne vierovat ja pelkäävät sitä. Hallitus taas puolestaan pelkää työtätekevien joukkojen poliittista vaikutusta armeijaan. Se kaikin tavoin eristää armeijan kansasta, niin ettei sotilaisiin „tarttuisi" luokkasolidarisuuden tunto eivätkä ne kieltäytyisi ampumasta luokkaveljiään.

Eräiden kapitalistimaiden hallitukset menevät vieläkin pitemmälle. Samalla kuin ne lietsovat julkeaa valloituskiihkoa toisia kansoja kohtaan, antavat ne armeijan tehtäväksi alituisesti terrorisoida omaa kansaansa. Armeijan on petomaisella väkivallalla synnytettävä kauhua kansanjoukoissa. Ja vaikkakin näiden maiden hallitusherrat tietävät, että terrori synnyttää ei ainoastaan kauhua, vaan myöskin **vihaa** kansanjoukkojen keskuudessa, niin entisajan tyrannien tavoin he lohduttavat itseään sillä, että „vihatkoot, kunhan pelkäävät!" On ymmärrettävää, etteivät tuollaiset hallitusherrat voi muuten pitää kurissa kansaa, mutta helppo on arvata, millainen tilanne tällöin muodostuu armeijan selkäpuolella.

Aivan toisenlaista periaatetta pitää Punainen Armeija ohjeenaan. Jokaisella teollaan se pyrkii lujittamaan kansanjoukkojen **rakkautta** itseensä. Ja ne rakastavat sitä. „Meillä armeijaa rakastetaan, sitä kunnioitetaan, siitä pidetään huolta" — sanoo toveri Stalin. Sillä se ei ole niille, kansanjoukoille vieras, vaan niiden „oma armeija, joka ei palvele herroja, vaan entisiä orjia, jotka nyt ovat vapautettuja työläisiä ja talonpoikia".

Neuvostoliiton puna-armeijalaiset, lentäjät ja rajavartiolaiset, olivatpa he missä tahansa, näkevät väestön kaikkialla maassa olevan aina valmiin auttamaan heitä taistelutehtäviensä täyttämisessä, ja he taas auttavat alituisesti talonpoikia taloustehtävissä ja kulttuurityössä.

Neuvostoliiton kansat muodostavat yhtenäisen, sopuisan perheen, jota riistäjäluokkien tultua hävitetyiksi ei luokkaristiriidat ole hajoittamassa. Niiden joukossa ei ole sorrettuja eikä sortavia kansakuntia ja sen vuoksi ei ole aihetta kansallisuustaisteluun. Jokaisella niistä ja kaikilla kansallisuuksilla yhteisesti on valtavia saavutuksia suojeltavana. Neuvostoliiton korkeimman Neuvoston vaalit ovat kaikkein havainnollisimmin osoittaneet, että koko neuvostokansa on yhtynyt tiiviisti neuvostohallituksensa ja Leninin-Stalinin puolueen ympärille.

Tästä käy ymmärrettäväksi, miksi neuvostohallitus ja bolshevistinen puolue eivät varjele Punaista Armeijaa kansan läheisyydeltä, vaan päinvastoin opettavat sitä nojaamaan kansan tukeen. Hehkuvan neuvostopatriotismin elähyttämän 183-miljoonaisen kansan rakkaudessa ja tuessa — siinä on Punaisen Armeijan ehtymätön voimanlähde!

Punainen Armeija — sankarien armeija

KANSAN SANKARI

Sydämellinen yksinkertaisuus ja huomaavaisuus ovat hänen luonteenomaisia piirteitään, jotka ovat syöpyneet häneen lapsuudesta asti.

Ugrjumov, työläisen poika, myöhemmin itse työläinen, on kansansa uskollinen poika. Nuoruusvuosistaan alkaen hän piti kertomuksista, joissa kuvattiin kansalaissodan sankareita. mainehikkaan Punaisen Armeijan jaloja tehtäviä ja päämääriä. Nyt on hänestä itsestään tullut sankari.

38 vuoden ikäisenä toteutui hänen toiveensa saada ase kädessä puolustaa isänmaataan. Punaisen Armeijan riveissä on hän lähtenyt puolustamaan Leningradia, puolustamaan Suomen kansaa sen taistelussa sotavimmaista valkoista hallitusta vastaan.

* * *

...Tykistövalmistelun jälkeen valloitti kapteeni Ugrjumovin komppania N-seudun metsäkummut ja peltoaukeamat. Hengähtämättä he ajoivat vihollista takaa. Ugrjumov vaati alimmilta päälliköiltään manöveeraustaitoa, vihollisen iskemistä sivustalta. Hän vaati mitä ankarinta kuria.

— On ammuttava vain silloin, kun vihollinen ilmestyy näköpiiriin.

Miinanheittäjille hän jakeli tehtäviä. Nopeat miinanheittäjät heittivät miinojaan juoksuhautoihin ja pengermiin. Sieltä kumahtelivat räjähdykset. Ilmaan kohosivat sakeat savupilvet. Rautatie oli valloitettu.

Kapteeni Ugrjumov teki silmänräpäyksessä uuden päätöksen:

— On vallattava rautatieasema, hyökättävä eteenpäin!

Taistelun menestystä täytyi jouduttaa. Pataljoona, jolla on paljon konekiväreitä ja miinanheittäjiä, palaa halusta hyökätä eteenpäin. Kasvot loistavat innostusta. Kädet puristavat lujasti asetta. Kapteenin itsensäkin on vallannut taistelun ja voiton into ja hänen komppaniansa lähtee eteenpäin.

Liikkuminen kävi vaikeammaksi, mutta eteenpäin täytyi mennä. Hämärtää ja sataa räntää. Soturit kiipeilevät valkosuomalaisten asettamien esteiden yli, uupuen raskaista ammus- ja asekantamuksistaan. Yöhön mennessä asema oli ja aivan lähellä, mutta sen edessä oli valkosuomalaisten vahvat linnakkeet. Hyökätä suoraan linnakkeita kohti merkitsi suurta mieshukkaa, jäädä yöksi lumelle makaamaan ei myöskään käy. Kapteeni huolehti ensi kädessä sotilaittensa terveydestä.

Kapteeni Ugrjumov tekee päätöksensä: on valloitettava N-paikkakunnan itäinen osa. Sinne suuntasivat kulkunsa kohta myöskin muut pataljoonat. Jyristen lähestyi tankkikomppania.

Puolen yön aikaan hyökkäsivät valkoisen armeijan joukot joka suunnalta. Kapteeni Ugrjumov löi takaisin kaikki, niin ensimäisen kuin sitä seuraavatkin vihollisen hyökkäykset. Aamun sarastaessa puna-armeijalaiset valtasivat aseman.

Tuona yönä ei kapteeni mennyt levolle ollenkaan... Aamulla hän puhui jälleen varmasti ja tulisesti, hänen äänessään kuvastui valtava usko voimiinsa:

— Suoritimme tehtävämme kunnialla. Ja olisiko toisin voinut ollakaan? Oikeushan on meidän puolellamme.

V. T.

NEUVOSTOLIITON SANKARIT (vasemmalta oikealle) G. S. PULJKIN, N. S. UGRJUMOV, A. Y. KROHALJEV.

◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆

123:nnen divisionan rautainen rynnistys

Suomen metsissä on ankara talvi. Vahvan lumen peittämien järvien ja soiden yllä leijailevat sumupilvet. Hyytävän purevana puhaltaa lounaistuuli, pyryttäen lunta silmille ja kirpeästi purren poskipäitä.

Lunta ja pakkasta uhmaten puna-armeijalaiset käyvät taisteluun. Lujasti puristavat heidän pakkasen karaisemat kouransa kylmää terästä ja heidän ahavoituneilla kasvoillaan on lujuuden ja päättäväisyyden miehekäs ilme. Tuuheiden kulmakarvojen alta katsovat rauhalliset ja valppaat silmät. Mikään ei mene noiden katseiden ohi. He tuntevat vihollisen juonet, astuvat rohkeina niitä vastaan ja tulisessa taistelussa ei yksikään lihas heidän kasvoillansa värähdä.

Ilma ja maa ympärillä tärisee tykkien jylinästä. Punaarmeijalaiset heittäytyvät juoksuhautoihin. Tähystyspaikalta näkyy pieni kukkula vihollisen puolella. Se on hyvin naamioitu rautabetoninen konekiväärilinnake. Tuon tuostakin sen peittää ilmaan kohoava lumi- ja multapilvi. Ja kuin salaman välkkeessä näkyvät suuren maanalaisen linnakkeen mustat ampumaaukot.

Sitoen valkoisen suojapukunsa viimeistä nauhaa ja tunnustellen granaattia vyöllään sanoo joukko-osaston päällikkö Koltushev rauhallisesti:

— On jo aika ryhtyä hyökkäykseen!

Ja pitkin juoksuhautalinjaa kuuluu komento:

— Taisteluun!

Rauhallisena jokainen punaarmeijalainen ja päällikkö vielä kerran tarkastaa, onko kaikki kunnossa. Katseet suuntautuvat päättävinä valkoisten juoksuhautaan — betonilinnakkeeseen, ikäänkuin sanoen: — Sinun täytyy murtua! Ei ole linnoitusta, jota neuvostosankarit eivät valloita.

Ketä ovat nuo sankarit? — He ovat Leningradin työläisiä, maaseudun kolektiivitalonpoikia, tavallisia neuvostoihmisiä. Taistelevat eri kansallisuudet: venäläiset, ukrainalaiset, valkovenäläiset, armenialaiset ja monet muut.

— Huomio! Tulta! Eteenpäin!

Ja kuin yksi mies syöksyvät kaikki ylös juoksuhaudasta.

Valkosuomalaisten juoksuhaudasta ja linnakkeista tulee tuiskuna tulta. Mutta lyhyin juoksusiirroin, vastustamattomasti lähestyy sankarillinen

(jatkuu 4 siv.)

Lenin ja Stalin Punaisen Armeijan luojina ja järjestäjinä

Punaisen Armeijan ovat luoneet ja järjestäneet Neuvostoliiton bolshevikkien puolue, sen nerokkaat johtajat, Lenin ja Stalin. Heidän henkilökohtaisella johdollaan suoritettiin valtavan suuri työ Punaisen Armeijan muodostamiseksi, järjestämiseksi ja lujittamiseksi. He laativat strategiset taistelusuunnitelmat, kasvattivat armeijalle pelottomat ja kykenevät päälliköt ja poliittiset komissaarit.

Heti vuoden 1917 Lokakuun vallankumouksen jälkeen näkivät Lenin ja Stalin, että ilman aseellista puolustusta ei sosialistinen Neuvostotasavalta voi pysyä pystyssä. Vain sotataidon kaikkien sääntöjen mukaan järjestetty säännöllinen työläisten ja talonpoikain armeija voi lopullisesti murskata vastavallankumoukselliset voimat maan sisällä ja torjua ulkoisen intervention.

Tammikuun 28 päivänä vuonna 1918 allekirjoitti V. I. Lenin asetuksen työläisten ja talonpoikain Punaisen Armeijan muodostamisesta. Siinä määriteltiin Punaisen Armeijan muodostamisen perusperiaatteet:

1) Punainen Armeija muodostuu työtätekevien luokkien kaikkein tietoisimmista ja järjestyneimmistä aineksista.

2) sen riveissä tulevat palvelemaan kaikki 18 vuotta täyttäneet sosialistisen Neuvostotasavallan kansalaiset, jotka ovat valmiit antamaan kaikki voimansa, vieläpä henkensäkin Lokakuun vallankumouksen saavutusten, neuvostojen vallan ja sosialismin puolustamiseksi.

Lokakuussa vuonna 1918, jolloin nuorta Neuvostosavaltaa uhkasi sisäisen vastavallankumouksen ja ulkoisen intervention vaara, lausui Lenin:

„Me päätimme saada 1.000.000-miehisen armeijan kevääseen mennessä, nyt me tarvitsemme kolme miljoonaa miestä käsittävän armeijan. Me voimme saada sen ja me saamme sen."

Suuren johtajan ohje täytettiin. Neuvostokansa lähetti parhaat voimansa Punaisen Armeijan riveihin. Lähes 300 tuhatta kommunistia, yli puolet koko kommunistisen puolueen jäsenmäärästä, oli silloin Punaisessa Armeijassa.

Neuvostomaan puolustuksen johdossa oli proletaarisen vallankumouksen nerokas johtaja Vladimir Iljitsh Lenin. Hän johti maan korkeimman sotilaselimen, Puolustusneuvoston työtä. Leninin työhuone Kremlissä oli todellinen maanpuolustuksen esikunta. Sieltä johdettiin Punaisen Armeijan joukko-osastojen muodostamista, rintaman ja selkäpuolen lujittamista ja Punaisen Armeijan varustamista sotatarpeilla. Siellä laadittiin ja vahvistettiin tärkeimmät strategiset taistelusuunnitelmat.

Leninin lähimpänä apulaisena oli Stalin. Yhdessä he suunnittelivat Punaisen Armeijan tärkeimmät sotaliikkeet, joista riippui neuvostovallan kohtalo. Stalin järjesti ja loistavasti johti Tsaritsinin sankarillista puolustusta, Judenitshin, Denikinin, Wrangelin ja Puolan paanien rosvojoukkojen murskaamista. Hänet lähetti bolshevikkien puolueen Keskuskomitea rintamalta toiselle, aina sinne, missä tilanne oli kaikkein vaarallisin. Siellä otti hän johdon rautaisiin käsiinsä, sai aikaan murroksen ja pelasti tilanteen rintamalla.

Vuonna 1918 hyökkäsivät valkokenraali Krasnovin rosvojoukot Tsaritsiniin uhaten eristää maan keskuksen tärkeimmistä vilja-alueista ja vaimistaen laajaa hyökkäystä Neuvosto-Venäjää vastaan. Stalin lähetetään sinne. Yhdessä Voroshilovin kanssa puhdistaa hän lyhyessä ajassa Tsaritsinin pettureista, lujittaa puolue-, neuvosto- ja ammatillisten järjestöjen johtoa, saa aikaan vallankumouksellisen kurin sotajoukoissa ja yhdistää hajanaiset joukko-osastot parhaimmiksi rykmenteiksi ja divisioneiksi. Muutamassa päivässä tulee Tsaritsinista voittamaton linnoitus.

Vuoden 1919 alussa järjesti Entente kaikkien vastavallankumouksellisten voimien yhdistetyn hyökkäyksen Neuvosto-Venäjää vastaan. Kenraali Koltshakin piti antaa pääiskuidästä. Silloin antoi bolshevikkien puolue tunnuksen: „Kaikki Koltshakia vastaan!" Lenin ja Stalin laativat konkreettisen vastahyökkäyssuunnitelman. Koltshakin 300-tuhantinen armeija tuhottiin täydellisesti.

Saman vuoden kesällä järjesti Entente hyökkäyksen Pietaria vastaan. Hyökkäystä

(jatkuu 4 siv.)

123:nnen divisionan...

(alku 3 siv.)

jalkaväki vihollisen juoksuhautalinjaa. Vielä hetkinen, ja „hurraa"-huudon kajahtaessa ryntäävät he juoksuhautoihin, vallaten ne.

Äkkiä hyppää puna-armeijalainen, leningradilainen viilari Tarakanov juoksuhaudasta ja syöksyy ensimmäisenä linnaketta kohden. Hänellä oli kypsynyt rohkea suunnitelma: käydä pelottavalla nopeudella linnakkeen kimppuun.

Tarakanovin esimerkin innostamana syöksyy pian koko osasto juoksujalkaa linnaketta kohti.

Soturit lähestyvät sitä sivustalta.

— Tässä on tervehdys Mannerheimille! — huutaa Tarakanov ja linnakkeen ampuma-aukkoon lentää kaksi granaattia.

Linnakkeessa hämmennytään. Tuli lakkaa...

— Tukkikaa ampuma-aukko kivillä! — kuuluu komento.

Ja betonista tehdyt ampuma-aukot tukitaan suurilla kivillä. Ankarasta tulesta huolimatta sankarilliset puna-armeijalaiset piirittävät äkkirynnäköllä linnakkeen ja valtaavat sen.

Pataljoonassa on postinkantajana eräs hiljainen nuorukainen Josef Stepanjuk. Hän jakaa lehtiä ja kirjeitä.

— Hän on meidän täysivaltainen edustajamme kotiasioissa, — *naurávat puna-armeijalaiset.* Kun Stepanjuk saapuu, silloin saapuu myös kirjeitä ja terveisiä kotoa, sen tietävät soturit.

Mutta kerranpa vaatimaton posteljooni huomaa tulilinjaljalle saavuttuaan, että valkosuomalaiset ampuvat erään linnakkeen ampuma-aukosta.

— Lähdetäänpäs, pojat vieraiksi tuonne! Katsokaamme, minkälainen tuo linnake on!— virkkaa hän tovereilleen.

Stepanjukin mukana joukko puna-armeijalaisia lähestyy linnaketta ja täyttää sen ampuma-aukon kivillä.

Tämän tehtyä Stepanjuk kolkuttaa kiväärinperällä linnakkeen seinään ja huutaa:

— Tulkaa ulos, antautukaa...

Linnakkeesta ei tule ketään ulos. Etulinnakkeita ei ole usottu juuri muille kuin upseereille ja suojeluskuntalaisille. He eivät uskalla tulla esiin. Stepanjuk huomaa savutorven. Hän lähestyy sitä ja heittää linnakkeeseen kaksi granaattia.

Voimakas räjähdys. Ja kuolonkauhuisen vihollisen on pakko tulla ulos linnakkeesta. Konepistoolein aseistautuneista upseereista selvitään vaivatta. He antautuvat.

Tällä välin haavottunut puna-armeijalainen Jakovlev repii valkeasta suojuspuvustaan palasen, värjää sen verellään ja asettaa linnakkeeseen lipuksi. Tämän tuulessa hulmuavan punalipun nähtyään puna-armeijalaiset ryntäävät koko linjalla.

Linnake saarretaan. Soturit hyökkäävät eteenpäin ja pian on vihollinen lyöty kaikista linnakkeeseen johtavista juoksuhaudoista.

Pimeät raput johtavat maanalaiseen linnakkeeseen, jota vihollinen kutsui „jättiläiseksi". Paksut rautabetoniset seinät. Riippuvuoteita. Heitteelle jätettyjä viinapulloja. Puna-armeijalaiset naurahtavat:

— Lyötiinpäs kerrankin "jättiläisen" hartiat maahan.

Ja jokainen heistä tuntee ylpeyttä ja suurta iloa armeijansa menestyksestä, kunniasta saada olla sankarillisen, Leninin kunniamerkillä palkitun divisionan soturi, divisionan, jonka maine tulee elämään kautta sukupolvien.

LIETTUALAINEN LEHTI SOTATOIMISTA SUOMESSA

Liettualainen lehti „Oventblatt" julkaisi t. k. 19 pnä katsauksen sotatoimiin Suomessa. Tässä katsauksessa sanotaan mm.:

„Sotaliikkeillä Suomessa oli sodan alussa itse asiassa vain valmisteleva luonne. Neuvostoliiton armeija vasta tutustui niinä päivinä sodankäyntiehtoihin Suomessa. Suomen keskiosassa tunkeutui Punainen Armeija syvälle Suomen alueelle. Mutta alkaneet pakkaset, jotka olivat ankarammat kuin mitä vuosisadan kuluessa on nähty, aiheuttivat sotatoimien hiljenemisen Suomessa.

Ulkomaiden sanomalehtimiehet ennustivat Neuvostoliitolle samanlaista tappiota Suomessa, kuin Napoleon kärsi Venäjällä talvella vuonna 1812. Nämä ennustukset eivät pitäneet paikkaansa. Suomen ei onnistunut käyttää hyväkseen keskeytystä sotatoimissa oman asemansa parantamiseksi huolimatta siitä, että Punaisen Armeijan asema oli hyvin vaikea. Perääntyvä Suomen armeija hävitti ja poltti kaikki tiellään, pakottaen puna-armeijalaiset jäämään taivasalle 50 asteen pakkasessa.

Nyt päätti Punainen Armeija murtaa Suomen puolustuslinjan, joka sulki tien kaikkiin Suomen tärkeimpiin keskuksiin. Sotilaallisessa mielessä tämä oli hyvin vaikea tehtävä. Kuten tunnettua, eivät molemmat sotaakäyvät puolet lännessä tähän mennessä ole uskaltaneet hyökätä vihollisen linnoitettuja asemia vastaan. Samat insinöörit, jotka ovat rakentaneet Maginot- ja Siegfriedlinjat, ovat rakentaneet myöskin Suomen puolustuslinjat. Objektiivisten asiantuntijoiden mielipiteen mukaan eivät Suomen puolustuslinjat ole heikommat kuin ranskalaiset tai saksalaisetkaan.

Neuvostojoukkojen hyökkäys Suomen puolustuslinjoja vastaan on ensimäinen tämänlaatuinen sotaliike nykyaikaisten sotien historiassa. On muistettava, ettelvät saksalaiset ja italialaiset kahden vuoden kuluessa voineet murtaa sellaista heikkoa linnoitusta kuin Madrid, jota ympäröivät kolmelta puolelta vihollisarmeijat ja jolla ei ollut minkäänlaisia teknillisiä välineitä puolustautuakseen teknillisesti hyvin ja valtavalla asemäärällä varustettua vihollista vastaan. Mutta tästä huolimatta vallattiin Madrid vasta sisällä tapahtuneen mullistuksen ansiosta.

Nykyaikainen Maginot-linja on nyt murettu 16 päivän kuluessa ensi kerran historiassa, ja epäilemättä tulevat sotaakäyvät puolet länsirintamalla käyttämään tätä kokemusta laajalti hyväkseen.

Mannerheimin linjan murtaminen, joka on suoritettu ennenkuulumattomalla vauhdilla ja verrattoman järjestyneesti, lähentää sodan loppua Suomessa.

Suomen puolustuslinjojen murtumisen perusteella voidaan arvella, että Suomen sota tulee pian päättymään ja siten tulee hävitettyä yksi Europan kaikkein vaarallisimmista sodan pesäkkeistä, jonka ovat saaneet aikaan sivulliset poliittiset tekijät".

RUMANIALAINEN AIKAKAUSLEHTI PALJASTAA ENGLANTILAIS-RANSKALAISEN IMPERIALISTISEN SALALIITON

Bukarest, 20 helmikuuta. Jassyn kaupungissa ilmestyvän kirjallis-poliittisen aikakauslehden „Insermur Jassyn" helmikuun numerossa, ulkomaauutisten osastolla on julkaistu Mirtsea Raziun kirjoitus „Totta eikä propagandaa". Tässä kirjoituksessa esittää kirjoittaja, että Englannin ja Ranskan sota Saksaa vastaan ei ole antanut minkäänlaisia tuloksia. Sota, lausuu kirjoittaja, ei saa kannatusta sotaakäyvien maiden kansojen keskuudessa, varsinkaan Englannissa ja Ranskassa. Tämän lisäksi näyttävät Englanti ja Ranska nyt koko maailman silmissä hyökkääjiltä, koska ne ovat kieltäytyneet rauhanneuvotteluista Saksan kanssa.

Tämän jälkeen siirtyy kirjoittaja Neuvostoliiton ja Suomen välisiin suhteisiin. Hän huomauttaa, että Neuvostoliittoa vastaan ei taistele Suomen kansa, vaan Suomen kansan riistäjät, jotka voivat menettää hyvinkin paljon siinä tapauksessa, että Suomeen pystytetään kansanvaltainen järjestelmä.

Kirjoittaja luonnehtii valkosuomalaisten päämiestä Mannerheimiä seuraavaan tapaan: „On tunnettua, että hän on entinen tsaarin kenraali. Kun Suomi sai riippumattomuutensa, ryhtyi Mannerheim verisiin vainotoimenpiteisiin kaikkia kansanvaltaiselle järjestelmälle myötämielisiä vastaan. Kymmeniä tuhansia ihmisiä suljettiin vankiloihin. Tähän aikaan muodostettiin Suomen armeija, joka pantiin kokoon ensi tilalla Mannerheimin järjestelmälle henkeen ja vereen saakka uskollisista suojeluskuntalaisista".

Kirjailija tekee myrkyllisesti pilkkaa Englannin ja Ranskan sekä sen kintereillä seuraavasta Rumanian lehdistöstä, jotka ovat tulvillaan Suomen ja Neuvostoliiton välisiä suhteita koskevia sepustuksia.

„*Ulkolaiset tietotoimistot* — lausuu kirjoittaja — tarttuivat vimmoissaan Suomea koskeviin sota-aiheisiin. Kansainvälinen lehdistö on tulvillaan mitä kauhistuttavimpia ja ristiriitaisimpia tiedoituksia. Venäläiset divisionat tuhotaan suunnilleen viikon sisällä, annetaan virallisia tietoja Afganistanissa ja Turkissa suoritettavasta mobilisatiosta Suomen avuksi. Tämä kaikki peruutetaan kuitenkin jo seuraavana päivänä.

Reuterin tietotoimisto alkoi joulukuun 27 pnä, nähtävästi suomalaisten toimintaan tyytymättömänä, omaksi kauhukseen „hyökkäyksen" Leningradin-Muurmannin rautatietä vastaan. Lukemattomia kertoja on tämä rautatie Reuterin tietojen mukaan tuhottu ja... yhtä monta kertaa on nämä tiedot peruutettu".

Selittäen tätä englantilais-ranskalaisen lehdistön kampailun perustaa lausuu kirjoittaja: „Sen tarkoitus on selvä — naamioida liittolaisten täydellinen toimettomuus länsirintamalla.

Lenin ja Stalin Punaisen Armeijan luojina...

(alku 3 siv.)

johti kenraali Judenitsh. Leninin ehdotuksesta annettiin Pietarin puolustuksen johto Stalinille. Stalin laati nerokkaan suunnitelman Pietarin puolustamiseksi ja vihollisen tuhoamiseksi. Samanaikaisella iskulla maalta ja merenpuolelta valloitettiin kapinallisten hallussa olleet rannikkolinnoitukset. Judenitshin joukot kärsivät tappion ja pakenivat Eestiin.

Tänä aikana oli kavaltaja Trotski heikentänyt tahallaan Punaisen Armeijan asemia etelärintamalla. Se antoi Denikinin vastavallankumoukselliselle armeijalle mahdollisuuden tunkeutua pohjoiseen päin. Eteläisestä rintamasta tuli pääarintama. Puolue lähetti sinne Stalinin ja Voroshilovin. Heidän johdollaan Punainen Armeija kahdessa kuukaudessa murskasi Denikinin rosvojoukot.

Stalinin laatiman suunnitelman mukaan torjui Punainen Armeija Puolan paanien hyökkäyksen ja löi murskaksi Wrangelin joukot.

Sankarillisesta työstä kansalaissodan rintamilla palkitsi Neuvosto-Venäjän Toimeenpaneva Keskuskomitea Stalinin Punaisen lipun kunniamerkillä.

Stalinin lähimpänä taistelutoverina Punaisen Armeijan järjestämisessä ja sen voittojen turvaamisessa on ollut Voroshilov. Voroshilovin nimeen liittyy sankarillisen Punaisen Armeijan koko historia. Hän on tämän mainion armeijan tunnustettu ylipäällikkö.

Stalin ja Voroshilov huolehtivat henkilökohtaisesti Punaisen Armeijan päällikköjen ja poliittisten työntekijäin kasvattamisesta ja armeijan varustamisesta uudenaikaisella aseistuksella: ensiluokkaisilla lentokoneilla, tankeilla, tykistöllä ja sotalaivoilla. Oikeutetusti tunnustetaankin nyt Punainen Armeija maailman parhaimmaksi armeijaksi ei ainoastaan moraalisen ja poliittisen yhtenäisyytensä, vaan myös teknillisen aseistuksensa puolesta.

Stalinin nimi on Punaisen Armeijan mahdin, taistelukykyisyyden ja järkkymättömyyden symbooli. Stalinin nimi huulilla puna-armeijalaiset, päälliköt ja poliittisen työn tekijät astuivat taisteluun synnyinmaansa puolesta Hasanin järven luona, Halhin-Golan kentillä, Länsi-Ukrainassa ja Läntisellä Valko-Venäjällä. Stalinin nimi huulillaan Leningradin sotilaspiirin puna-armeijalaiset käyvät sankarilliseen rynnistykseen mannerheimiläisiä sotaseikkailijoita vastaan puolustaessaan Leningradin kaupungin 3 ½ miljoonaista väestöä, karkoittaakseen Suomesta Englannin imperialisteille itsensä myyneen Rydin ja Tannerin koplan ja vapauttaakseen Suomen kansan ikiajoiksi kaikista valkoisista sotarosvoista.

Ruotsalaiset „vapaaehtoiset" pakenevat Mannerheimin joukoista

Tukholma, 21 helmikuuta. Ruotsalainen lehti „Norrbottens Kuriren" tiedoittaa valko-Suomessa olevien ruotsalaisten „vapaaehtoisten" keskuudessa joku aika sitten suoritetusta puhdistuksesta. „Vapaaehtoisten taistelukuntoisuus — kirjoittaa lehti — on hyvin alhainen. Mitä enemmän heitä opetetaan ja harjoitetaan, sitä enemmän heidän mielialansa laskee".

Väkipakolla värvätyt ruotsalaiset „vapaaehtoiset", jotka ovat omakohtaisesti saaneet kokea mannerheimiläisen todellisuuden kauhuja, pakenevat valko-Suomesta „vapaaehtoisten" joukoista.

TOIMITUSKUNTA.

KANSAN VALTA

1 p. MAALISKUUTA v. 1940 | SUOMEN TYÖTÄTEKEVIEN KANSANRINTAMAN ÄÄNENKANNATTAJA | № 23 (42) PERJANTAI

Niin luhistuvat Helsingin valtaherrain toiveet

Oli kaksi asiaa, joihin Helsingin hallitusherrat enimmän luottivat, kun he viime syksynä hylkäsivät Neuvostohallituksen sovintotarjouksen ja lähtivät käymään sotaa. Ensiksikin he luottivat niinsanotun Mannerheimin-linjan varustuksiin Karjalan kannaksella ja toiseksi he luottivat englantilaisten apuun. Mutta kumpikin toivo on pettänyt.

MANNERHEIMIN LINJA ON MURRETTU. Se oli lujasti varustettu linja, se täytyy myöntää. Neljä vuotta oli siellä — kapealla kannaksella — yhtä mittaa rakennettu rautabetonivarustuksia, täydellisesti suojattuja tykistöja konekivääripesäkkeitä, rakennettu kolmen valtakunnan kenraalien ja sotilasinsinöörien johdolla, sotavarustustekniikan viimeisten vaatimusten mukaisesti. — „Tällaista linjaa on mahdoton minkään armeijan murtaa", vakuutti Suomen upseereille kenraali Kirke, käydessään viime kesänä Karjalan kannaksen varustuksia tarkastamassa. Eikä sellaista linjaa oliutkaan ikinä mikään armeija murtanut.

MUTTA NEUVOSTOLIITON PUNAINEN ARMEIJA MURSI SEN. Ensin tunnusteltuaan Mannerheimin linjan varustusten laatua ja luonnetta ryhtyi Punainen Armeija sitä puhkasemaan. Helmikuun 11 pnä, juuri kun mannerheimiläiset esikuntaupseerit olivat ennättäneet kehua Ruotsin lehtien sotakirjeenvaihtajille sitä suurta „Summan ihmettä", ryhtyikin eräs Punaisen armeijan divisiona siitä vähän matkan päässä näyttämään mannerheimiläisille semmoista summankummaa, että heille tuli kiire hatka. Vasta Kämärän ja Säiniön asemain takana uskalsi Mannerheimin esikunta pysähtyä hengähtämään ja ihmettelemään, että miten oli voitu murskata ne Kirken kehumat „ylipääsemättömät" varustukset. Tämän vastustamattoman läpimurron jälkeen valtasivat sitten Punaisen armeijan osastot nopeasti kaikki murtokohdasta länteen päin sijaitsevat Mannerheimin linjan varustukset, aina Suomenlahden rantaan saakka. Vallattiin Koiviston linnoituksetkin, joiden piti olla vahvimpana napana sillä sivustalla.

Siis Mannerheimin linja ei pitänyt kutiaan Punaisen armeijan hyökkäyksen edessä. Mutta vielä vähemmän pitivät kutiaan **ENGLANTILAISTEN LUPAUKSET APUVOIMAN LÄHETTÄMISESTÄ.**

Viime vuonna loka- ja marraskuussa ne englantilaisten lupaukset olivat lihavimmillaan. „Älkää suostuko venäläisten kanssa sovintoon", huudettiin Erkolle ja Tannerille Lontoosta, „kyllä me tullaan avuksenne sodassa!" Ja siitä ne Suomen hallitusherrat höyräämitivät sotimaan.

Eikä englantilaisten lupaukset loppuneet sittenkään. Ne vaan vähitellen pienenivät. Ensin luvattiin lähettää Suomeen 100.000 miestä Kanadasta. Mutta kanadalaiset jäi Kanadaan. Sitten luvattiin lähettää tuhansia „vapaaehtoisia" Englannista. Mutta ne ovat jääneet vapaaehtoisesti Englantiin. Sitten ilmoitettiin Helsinkiin, että Lontoosta lähetetäänkin apua vain tavarana ja Amerikasta rahana, — lähettäköötkin Ruotsi ja Norja sotavakeä! Mutta Ruotsin ja Norjan hallitukset kieltäytyivät kunniasta, Englannin suureksi mielipahaksi. Itse Ruotsin kuningas sanoi kohteliaasti: „Nej!" Vapaaehtoisia annetaan kylläkin Ruotsista värvätä, mutta ne kuuluvat olevan enimmäkseen semmoisia renttuja, ettei niillä tee tappelussa paljon mitään. Ja Tanner valittaa, että Ameriikasta ei ole edes niitä luvettuja rahoja tullut, kun pankinjohtajat ovat siellä ruvenneet epäilemään takaisinsaantia.

Siis näyttää vähän siltä, että englantilaiset ovat pettäneet. Mutta eihän se olisi ensimmäinen kerta. Pettihän ne Puolankin, ja monta muuta hallitusta ne ovat pettäneet. Me kommunistit ennustimme jo kolme kuukautta sitten, että pettää ne ulkolaiset imperialistit Suomenkin kapitalistien hallituksen. Mutta se näyttää olevan kerta kaikkiaan niin, että kenen jumalat tahtovat hukuttaa, hänet lyövät ne ensin sokeudella.

Mannerheimin, Rydin ja Tannerin konkurssihallitus on hukkuva. Sen päivät ovat luetut. Mutta vielä hukkumisensa aattona se yrittää ajaa surman suuhun kymmeniä tuhansia Suomen sotilaita. Siinä on yksi sen kaikkein suurimpia rikoksia.

Nyt on korkea aika Suomen armeijan sotilaitten ja muiden kansalaisten ratkaista: kannattaako yhä uhrata verta Mannerheimin, Rydin ja Tannerin koplan vallan säilyttämiseksi? Vai eikö ole tehtävä tenä ja sanottava noille rikoksellisille hallitusherroille:

SOTIKAA ITSE, JOS TAHDOTTE. MUTTA KANSAMME TAHTOO ELÄÄ! KANSAMME TAHTOO RAUHAA!

Otto Kuusinen.

Nuo herrat uskottelevat teille, että kaikki nämä uhrit ovat välttämättömät Suomen vapauden ja riippumattomuuden suojelemiseksi, joita he sanovat Neuvostoliiton uhkaavan.

Mutta he eivät puhu totta! He pettävät teitä!

Teidän isänmaatanne ei Neuvostoliitto uhkaa vähimmässäkään määrässä. Teidän maa-aluettanne ei Neuvostoliitto tarvitse. Neuvostoliitto haluaa rauhaa ja ystävyyttä Suomen kansan kanssa. Juuri rauhan ja ystävyyden vuoksi Neuvostoliitto suostui Suomen Kansanhallituksen kanssa tekemänsä sopimuksen perusteella luovuttamaan Suomelle kaikki ne Neuvosto-Karjalan alueet, missä karjalainen väestö on enemmistönä.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa olisi hallitus, joka ei uhkaisi Neuvostoliiton turvallisuutta, ei uhkaisi Leningradin turvallisuutta tekemällä teidän kotimaanne suurvaltain hyökkäyksen astinlaudaksi Leningradia vastaan.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa ei olisi Neuvostoliittoa kohtaan vihamielinen, vaan ystävällinen hallitus.

Mitään muita tarkoitusperiä ei Neuvostoliiton hallitus eikä sen Punainen armeija aja.

Punaisen armeijan sotilaiden julistuksesta Suomen armeijan sotilaille.

Punaisen armeijan voittoisa rynnistys jatkuu Karjalan kannaksella

Paljon sotasaalista, lukuisia Mannerheimin linnakkeita vallattu

Leningradin sotilaspiirin esikunnan tiedonantoja

Helmikuun 26 päivän kuluessa joukkomme jatkoivat vihollisen linnakkeiden tuhoamista Karjalan kannaksella. Joukkomme löivät takaisin vihollisen vastahyökkäysyritykset, jolloin vihollinen kärsi suuria tappioita. Eräässä vastatahyökkäyksessä hävitettiin 5 vihollisen hyökkäysvaunua, joista joukkomme valtasivat 3.

Lisätietojen mukaan Koiviston saarella ovat joukkomme sen sotasaaliin lisäksi, mistä helmikuun 24 päivän tiedonannossa ilmoitettiin, vallanneet 26 vihollisen linnoitettua puolustusasemaa, joista 15 rautabetonista tykistösuojaa sekä 2 maanalaista linnoitusta, 4 ase- ja elintarvevarastoa, 10.000 ammusta ja yli 5.000.000 kiväärin patruunaa.

Muilla rintamanosilla ei tapahtunut mitään oleellista.

Lentovoimamme ovat olleet vilkkaassa taistelutoiminnassa vihollisen sotavoimia ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Ilmataisteluissa pudotettiin 19 vihollisen lentokonetta.

◆ ◆ ◆

Helmikuun 27 päivän kuluessa Karjalan kannaksella joukkomme, suoriutuen vihollisen linnakkeista, valloitfivat 13 vihollisen linnoitettua puolustusasemaa, joista 9 rautabetonista tykistösuojaa.

Muilla rintamanosilla ei tapahtunut mitään oleellista.

Lentovoimamme pommittivat useissa paikoin menestyksellisesti vihollisen joukko-osastoja ja sotilaallisia tukikohtia. Ilmataisteluissa tuhottiin 6 vihollisen lentokonetta.

◆ ◆ ◆

Helmikuun 28 päivän kuluessa joukkojemme hyökkäys jatkui edelleen Karjalan kannaksella. Yrittäen vastahyökkäyksillä pysähdyttää joukkojemme hyökkäystä vihollinen jatkoi perääntymistään kärsien suuria tappioita. Vallattuaan puolustusasemat Salmenkaita-joen pohjoisella rannalla joukkomme valtasivat Ritasaaren Vuoksijärven länsirannalla. Edelleen valloitettiin Mälkelä, Hammarniemi ja Heikurila Äyräpään järven pohjoispuolella, Kämärä Heinjoen asemalta 4 kilometriä lounaaseen ja Alasomme 6 kilometriä etelään Viipurista.

Epätäydellisten tietojen mukaan joukkomme valtasivat helmikuun 28 päivän kuluessa 42 vihollisten linnoitettua puolustusasemaa.

Muilla rintamanosilla ei ole oleellisia muutoksia.

Epäsuotuisan sään vuoksi lentovoimiemme toiminta on rajoittunut tiedustelulentoihin.

LIETTUALAINEN SOTILASAIKAKAUSLEHTI PUNAISESTA ARMEIJASTA

Kaunas, 24.2. Liettualainen sotilasaikakauslehti „Karis" on julkaissut kirjoituksen Punaisesta Armeijasta. Huomattavalla paikalla julkaisi lehti Voroshilovin, Valko-Venäjän erikoissotilaspiirin komentajan, 2 rangan armeijankomentaja Kovalevin ja Liettuassa olevien neuvostosotajoukkojen komentajan, divisioonankomentaja Korobkovin kuvat.

„Punainen Armeija — kirjoittaa lehti — on eroittamaton osa yleisestä valtioelimistöstä. Sen henki on Neuvostoliiton kansojen henki: puolustus ja työ. Alussa oli Punainen Armeija sekä määrällisesti että teknillisesti heikko verrattuna nykypäivän. Kansalaissodan kokemukset olivat ensimäinen koulu, joka määräsi sen tulevan tien. Vapauduttuaan sisäisistä ja ulkoisista vihollisista alkoi Punainen Armeija suurella innolla muodostaa sotilaallisen mahtinsa lujaa perustaa — mahtavia ilmailuvoimia ja panssariosastoja.

Maanpuolustusteollisuuden saavutuksia (erikoisesti lentokoneiden ja autojen tuotantoa) käyttävät hyväkseen ei ainoastaan armeija, vaan myös muut kansantalouden alat. Lentovoimia käytetään laajasti myös tieteellisiin tarkoituksiin. Tämän todistavat Tshkalovin, Baidukovin ja Beljakovin lennot, Molokovin, Kokkinakin, Aleksejevin, Jumashevin ym. laajat historialliset lentomatkat. Lahjakkaitten lentäjiensä ja erinomaisten koneittensa avulla on Neuvostoliitto tuonut paljon arvokasta Pohjoisnavan ja stratosfäärin tutkimiseen. Laajalti ovat meillä tunnettuja „Tsheljuskinin" ja „Sedovin" tutkimusretket. Arktiikan tutkimisen saavutukset tulevat maailman tieteen historiaan."

„Neuvostoliitto ja sen Punainen Armeija — kirjoittaa lehti lopuksi — ovat osoittaneet meille liettualaisille poikkeuksellista ystävyyttä, meidän pyrkimystemme ja toivomustemme ymmärtämistä. Neuvostoliitto tunnusti ensimäisenä Liettuan riippumattomuuden ja Vilnan kuulumisen Liettualle sekä v. 1939 vapautti meidän pääkaupunkimme ja luovutti sen meille."

NYT ALETAAN TALONPOIKIEN ETUJEN MUKAINEN MAATALOUSPOLITIIKKA!

Koko sen ajan, jolloin Suomessa on vallinnut valkoinen valtakomento, on myöskin Suomen maatalouspolitiikka ohjattu kokonaan väärään suuntaan. Valtiovallan määräävillä paikoilla ovat suurkapitalistien suoranaisten edustajien rinnalla istuneet sellaiset talonpoikien asian „unohtaneet" tilanherrat kuin pankinjohtaja Kallio ja sosialistia näytellyt pankkivaltuusmies, miljoonanomistaja Väinö Tanner. Talonpoikaiston kanssa tällaisilla herroilla ei ole mitään yhteistä. Heidän hallitusaikanaan ei valtion maatalouspolitiikka ole ollut talonpoikaisviljelijäin etujen mukaista. Se on hyödyttänyt yksinomaan teollisuuden mahtimiehiä, pankkiyhtymiä ja kartanonherroja.

Tosin Suomen maatalouspolitiikan tähänastiset ohjaajat ovat kehuneet ajavansa koko maalaisväestön asiaa. He ovat jaarittelleet paljon esimerkiksi n. s. asutuspolitiikkansa tuloksista. Onhan tilattomille ja suurmaanomistajain alustalaisille myyty maata, muodostaen siten uusia pienviljelys- ja asuntotiloja! Näitä „tuloksia" kehuskellessaan herrat kuitenkin jättävät mainitsematta, että samana aikana on suunnilleen sama määrä talonpoikaisviljelijäin tiloja myyty pakkohuutokaupoissa. Toisaalta ovat tilanherrat valtion välityksellä kiskoneet pientilain omistajiksi pyrkiviltä alustalaisiltaan kaliin lunastusmaksun luovuttamastaan maasta ja toisaalta ryöstättäneet talonpoikien maita pakkohuutokaupoissa poikuhinnoilla. Todellakin kannattavaa „asutuspolitiikkaa"! Eikä yksinomaan tämä ole tehnyt „asutuspolitiikkaa" kartanonherroille kannattavaksi. Maltansa valtion välityksellä lunastaneet pienviljelijäthän ovat joutuneet niin rasittavan velkakuorman alaisiksi, että kartanonherrat ja tukkiyhtiöt ovat saaneet heistä kaipaamaansa työvoimaa halvalla hinnalla. Yksinomaan tukkiyhtiöiden töissä on viime vuosina käynyt noin satatuhantinen talonpoikaisviljelijäin joukko. Ja kuten tunnettua, herrat ovat maksaneet heille nälkäpalkkoja, samoin kuin varsinaisille metsätyöläisillekin. Samanlaista halpaa työvoimaa ovat näistä pientilojen omistajista saaneet kartanonherrat.

Muutkin Suomen tähänastisten hallitusherrain maatalouspoliittiset toimenpiteet ovat olleet vahingollisia pienviljelijäväestölle. Eivätkä ainoastaan sille, vaan myöskin koko talonpoikaiston valtavalle enemmistölle. Niinpä esimerkiksi valtion harjoittama viljatullipolitiikka on hyödyttänyt pääasiallisesti kartanonherroja. Kolottaessaan 1929—33 pulavuosina viljatulleja niin, että viljan hinnat kohosivat jo vuonna 1932 huomattavasti ennen pulaa vallinneen hintatason yläpuolelle, eduskuntaherrat tiesivät hyvin, että siitä hyötyvät ennen kaikkea kartanonherrat. Pientilallisille, jotka itse joutuvat ostamaan viljaa, nämä viljatullit merkitsivät melkein yhtä ankaraa iskua kuin työläestöllekin. Sellaisille keskitalonpojille taas, jotka tuottavat viljaa omiksi tarpeikseen, ei viljatulleista missään tapauksessa ollut hyötyä, ja sellaisille keskitalonpojille, joiden talous perustuu karjatalouteen eikä viljatuotantoon, viljatullit olivat haitaksi. Niillekään rikkaammille talonpojille, jotka tuottavat viljaa jossain määrin myytäväksi, ei viljatulleista ollut tuntuvaa hyötyä. Mutta sitävastoin suuret tilanherrat, jotka viljelyttivät suuria tilojaan palkkatyövoimalla, hykertelivät käsiään ja täyttivät lompakkojaan valtion viljatullipolitiikan nojalla.

Suurin osa Suomen varsinaista talonpoikaistoa saa päätulonsa karjataloustuotteiden myynnistä. Sen vuoksi ei kapitalisteja ja kartanonherroja suosiva valtiovalta olekaan tukenut karjataloustuotteiden hintoja sellaisella innolla kuin viljatuotteiden hintoja. Esimerkiksi voin hinta pysytettiin viime vuosiin asti ennen pulaa vallinneen tason alapuolella. Sitäpaitsi karjataloutta harjoittavat talonpojat on jätetty kokonaan suurten välityslliikkeiden armolle, jotka silloinkin kun ne esiintyvät „keskinäisten osuustoimintaliikkeiden" muodossa, nylkevät talonpoikia jokseenkin yhtä roimasti kuin yksityiset kapitalistiset välittäjät. Esimerkiksi 1929—33 talouspulan pahimpina vuosina maidon tuottajat saivat vain noin puolet siitä hinnasta, minkä välityslliikkeet kiskoivat maidosta kaupungeissa. Puolet talonpojan työn tuloksista joutuivat siten välityslliikkeiden ahnaiden saalistajain taskuun. Kallion ja muiden pankkiherrojen voinvientiliike Valio on kiskonut miljoonavoittonsa juuri tällaisella talonpoikien nylkemisellä.

Pienviljelijät ja keskitalonpojat ovat joutuneet kärsimään myöskin n.s. hintasaksista, joita teollisuuskapitalistit ovat järjestelmällisesti pitäneet voimassa ja pyrkineet jatkuvasti suurentamaan. Erikoisesti talouspulan aikana muodostuivat hintasakset teollisuustuotteiden ja maataloustuotteiden välillä tavattoman suuriksi. Talonpoika joutui maksamaan teollisuustuotteista (koneista, työvälineistä, apulannotteista, kulutustarvikkeista y.m.) korkean hinnan, mutta sai omista tuotteistaan (maidosta, voista, lihasta, perunoista y.m.) paljon halvemman hinnan. Näistä hintasaksistakin kärsi vain talonpoikaisto, sillä kartanonherroilla oli monia tapoja välttää niiden aiheuttamaa vahinkoa. Ja sikäli kuin niiden johdosta vähenivät kartanonherrojen voitot, ryhtyi valtiovalta kiireellisiin toimenpiteisiin korvauksen toimittamiseksi heille muodossa tai toisessa. Viljatullit ovat juuri siitä sattuvana esimerkkinä.

Erittäinkin pienviljelijäin, mutta myös koko talonpoikaiston suurena vaikeutena on ollut se, että heillä ei ole varoja hankkia tarvitsemiaan maatalouskoneita. Isoja, moottori- ja sähkövoimalla käytettäviä koneita ei yksityinen talonpoika voi hankkia ensinkään. Useimmiten pikkukoneetkin on täytynyt hankkia lainavarolla. Seurauksena on ollut velkaantuminen ja pankkien nyljettäväksi joutuminen. Valtiovallan toimenpiteet talonpoikien tukemiseksi ovat tässäkin suhteessa olleet varsin riittämättömät. Kalken kukkuraksi ovat tukkiyhtiöt monin paikoin vieneet talonpoikaisviljelijäin metsät putipuhtaiksi.

Yrittäessään nyt hätänsä hetkellä „todistella", että meillä ei muka tarvita Kansanhallituksen julistuksessaan osoittamia maataloudellisia uudistuksia, Suomen kartanonherrat ja muut valkoiset vallanpitäjät vetoavat siihen, että Suomi on pienviljelijäin ja keskitalonpoikien maa. Mutta juuri se seikkahan tuomitsee heidän maatalouspolitiikkansa. Todellakin, 80% maamme viljelmien omistajista on pienviljelijöitä, ja kun heidän lisäkseen lasketaan keskitalonpojat, joiden peltoala on suunnilleen 10—25 ha, niin voidaan sanoa, että pienviljelijät ja keskitalonpojat muodostavat noin 95% kaikkien viljelmien omistajista. Eikö tällaisessa maassa maatalouspolitiikan pitäisi ajaa ennen kaikkea työtätekevän talonpoikaiston, pienviljelijäin ja keskitalonpoikien etuja? Mutta kuten edellä on muutamin esimerkein osoitettu, on Suomen maatalouspolitiikka ollut pääasiallisesti kartanonherrojen etujen mukaista politiikkaa. Se on ollut hulkean pienen vähemmistön voittoetujen suosimista koko maalaisväestön valtavan enemmistön kustannuksella.

On aika tehdä loppu sellaisesta maatalouspolitiikasta.

Suomen Kansanhallituksen julistuksessa on erityisesti kaksi kohtaa, jotka selvimmin osoittavat, että Suomen historiassa alkaa nyt maamiehen etujen mukaisen maatalouspolitiikan aika. Kansanhallituksen tehtävien joukossa on

„suurtiloja omistavien kartanonherrain maiden pakkoluovutus, kajoamatta talonpoikain tiluksiin ja omaisuuteen sekä pakkolunovutettujen maiden luovuttaminen tilattomille ja maanpuutteessa oleville talonpoikaisviljelijöille;

Valtion kaikinpuolinen avustustoiminta vähäväkisten viljelijäin talouden kohottamiseksi, ensi sijassa antamalla heille lisää maata, laidunta ja mahdollisuuden mukaan myös kotitarvemetsää suurilta kartanonherroilta pakkoluovutetuilta tiluksilta".

Näiden tehtävien toteuttaminen on juuri sellaista maatalouspolitiikkaa, jota Suomen talonpoikaisto kipeästi tarvitsee. Näiden tehtävien toteuttaminen merkitsee sitä, että maatalouspolitiikastamme eivät saa enää hyötyä suuret tilanherrat, jotka muodostavat korkeintaan kolme tuhannesosaa (0,3 %) Suomen viljelmien omistajien luvusta, vaan siitä tulevat hyötymään ennen kaikkea pienviljelijäväestö ja keskitalonpoikaisto, jotka muodostavat noin 95% maamme viljelmien omistajain luvusta.

Kansanhallituksen edellämainittujen tehtävien toteuttaminen merkitsee sitä, että Suomi siirtyy kartanonherrojen maatalouspolitiikasta työtätekevän talonpoikaiston ja koko kansan etujen mukaiseen maatalouspolitiikkaan.

A. A.

Antautukaa pelotta Puna-armeijalle

ENTISET SUOMEN ARMEIJAN SOTILAAT SOTILASTOVEREILLEEN

Lopettakaa turha ja hyödytön taistelu Neuvostoliiton suurta ja mahtavaa Puna-armeijaa vastaan. Heittäkää aseenne ja antautukaa pelotta Puna-armeijalle. Me jo antautuneet Suomen armeijan sotilaat ja aliupseerit kehoitamme teitä kääntämään aseenne Mannerheimin hallitusta vastaan, ainoastaan täten loppuu kärsimyksenne juoksuhaudoissa. Hyödytön verenvuodatus ja asuntojenne polttaminen lakkaa. Ne ovat törkeitä valeita, joita Suomen hallitus on levittänyt Puna-armeijasta, sen muka osoittamasta raakuudesta, vankien tappamisesta, huonosta vaatetuksesta ja ruuasta. Me jo tälle puolelle siirtyneet voimme todistaa ja vakuuttaa, että kohtelu on ollut niin ystävällistä, ettemme osanneet sellaista odottaakaan. Kohdatessamme Puna-armeijan sotilaita, tarjosivat he meille ruokaa ja tupakkaa. Ja hämmästyen huomasimme, että he olivat ankaraa pakkasta vastaan paljon paremmin vaatetetut kuin me.

Veljet, sotilaat!

Vielä kerran pyydämme ja kehoitamme teitä luopumaan hyödyttömästä taistelusta, joka tuhoaa Suomen parhaita miehiä, omaisuuttanne ja aiheuttaa kärsimyksiä valmoillenne ja lapsillenne. Veljellisesti vain tulette ja liitytte Suomen Kansanhallituksen puolelle. Tämä hallitus taas teille vapauden, itsenäisyyden ja työrauhan. Heittäkää aseenne. Älkää täyttäkö upseerienne käskyjä, älkää taistelko Puna-armeijaa ja Suomen Kansanarmeijaa vastaan. Tehkää tämä pian ja silloin me kaikki palaamme rakkaiden omaistemme luo rauhalliseen työhön.

Res. kers. J. Hietanen 3 Er. k.
Korp. E. Gref 12/JR 9.
Sotam. Edvard Högglund 5/JR. 9.
Sotam. Lauri Parkkari Er. P 3/3 D. 19
Sotam. Yrjö Iivonen Er. P 3/3D. 19
Sotam. Eero Sädevirta. Er. P 3/3 D. 19
Sotam. Lahtinen J. R. 8
Sotam. John Klubb 5/JR 9.
Sotam. Emil Sintonen. Er. P. 3/3 D.

* * *

Meitä on täällä suuri joukko vangiksi antautuneita suomalaisia sotilaita, jotka näin tahdomme saada teille tiedoksi, että olemme elossa ja voimme hyvin. Vaikka siellä Suomessa peloteltiin, ei meitä ole täällä laisinkaan kohdeltu huonosti, vaan päinvastoin on kohtelumme ollut aivan yllätyksellisen hyvä. Heti kun siirryimme tälle puolen rintamaa, kohtasi meitä aivan valtava näkemys. Hyökkäysvaunuja, panssarivaunuja, huoltovaunuja ja kuormastoja sekä hyvin puettuja sotilaita sadottain ja tuhansittain. Olemme kaikki sitä mieltä, että se on johdon taholta katalaa petosta meitä miehistöä ja alipäällystöä kohtaan, kun ajetaan taisteluun niin suunnatonta ylivoimaa vastaan.

Te toverit siellä rintamalla, älkää pitäkö alhaisena tekona antautua ylivoimalle vangiksi, säästätte siinä vain turhaa verenvuodatusta. Myöskään pelko huonosta kohtelusta älköön teitä peloittako; meillä on täällä hyvä olo, ruoka on hyvää ja tupakkaa aivan riittävästi. Haavottuneet, joita oli mukana, saavat myös hyvän hoidon. Heidät sidottiin heti ja myöhemmin rintamaan taakse saavuttuamme, saivat he lääkärin hoitoa, ja sitten toimitettiin sairaalaan.

Osmo Nihtilä,
Väinö Oskar Takala,
Kaarlo Armas Nordström,
Jalmar Finne,
Eino Lahtinen,
Leo Perttilä,
Oskari Inkinen,
Paavo Vahlroos,
Lauri Kankare,
Antti Tyrmi,
Esko Aalto.

Jouksenos.

Hyvät ystävät ja työtoverit

Olen Suojärven Tarasjoen kansakoulun opettaja Antti Haveri. Marraskuun 30 päivänä 1939 jäin toimipaikassani Naisteojärvellä Punaisen Armeijan vangiksi. Alkaessani suorittaakseni kuulusteani suojeluskunnan, oli minulle opettettu, että Punainen Armeija ampuu armotta kaikki, jotka ovat vangiksi joutuvat. Valmiisen vangiksi joduttua tuduimme perehtyä eroamaan toiselamme kuitenkin ja tähdin entisen rajan yli Neuvostoliiton puolelle sotilaiden saattamana. En enää nähnyt perhettäni, mutta rajavartioston suomenpuhuvalta miehelta kuulin, ettei heitä ole millään tavoin kohdeltu huonosti, vaan saavat ie asua rauhassa. En aluksi taitonut luota uskoa, sillä niin syvälle oli ennen oppimani juurtunut, mutta kun meitä kaikkia kohdeltiin ystävällisesti, aloin rauhoittua. Eräs sekaa puhuva tohtori, joka muiden palveli meitä kuin ainakin vieraita, sanoi meidän pian pääsevän takaisin jatkamaan keskeytynyttä työtämme. Nyt olin jo aivan varma, että Suomessa oli meille uskoteltu pelkkää valetta „raa'asta" Punaisesta Armeijasta.

Jo parin päivän kuulustelujen jälkeen päästimme takaisin koteihimme. Olimme kaikki iloisia, että saimme jälleen nähdä rakkaan kylämme edessämme ja tapasimme kotimme ehjinä ja odottavina, kuten raitaan alkaneksi. Tämän jälkeen on elämä kylässä vähitellen palannut rauhanaikaiseen uomaansa. Kylään on perustettu kansan valitsema viisihenkinen komitea, joka ripeää toimintaa kovaa se, että kauppa ja koulu on avattu tämän vuoden alussa. Kyllä yleensä on säilynyt melkein vaurioitta, joten mitään mainittavaa rakennustyötä ei ole tarvittu. Asukkaat ovat kaikkialla suhtautuneet myötämielisesti ja innostuneesti Punaisen Armeijaan ja Otto Kuusisen johtamaan kansanvaltaiseen hallitukseen.

Kuten jo edellä mainitsin, avattiin kylässämme kansakoulu heti vuoden alussa. Se toimii normaalisesti, sillä koulun molemmat opettajat ovat päässeet paikalleen. Lapset alkoivat koulunkäynnin iloisaan, sillä kolmen kuukauden pakollisen seisauksen aikana olivat he joutuneet turhaan odottamaan koulun uudelleen avaamista. Nyt rientävät he riemulla kouluun. Tähän loistuteen ovat yhtenä syynä iloiset ja reippaat Punaisen Armeijan sotilaat, jotka pitävät kovin lapsista ja kiivan jakavat heille punaista täidet. Tämä täidi koristaakin jo useimpien polkien lakkia. Riemumme ei kuitenkaan ole aivan täydellinen, sillä enemmän kuin puolet koulumme oppilaista on viety vanhempiensa kanssa Punaista Armeijaa pakoon. Koulumme entiseltä 90 oppilaan oppilasmäärältä käy nimittäin koulussa nykyisin vain 35. Näistä käy alakansakoulua 14 ja yläkansakoulua 21.

Mikä siviiliväki pakeni? Turhaan pelkäsitte, sillä teillä siellä rintaman takana on kuitenkin sama pelko aina mielessänne kuin meillä silloin sodan alussa. Me olemme pelostamme päässeet ja elämme rauhassa kenenkään meitä häiritsemättä. Lopettakaa turha verinen sota. Mikä vielä kidutatte ja annatte pettää itsänne? Palatkaa, hyvät työtoverit, takaisin rauhanaikaisin tehtävinne, sillä Karjalan ja koko muun Suomen lapset ottavat vastaan teidät iloilla!

Jos tämä kirjoitus joutuu käsiisi, rakas lähkomieheni ja työtoverini, J. Tammenmaa, niin ota vastaan terveisemi ja tiedä, että Kerstin ja Kyösti voivat hyvin ja odottavat hetkeä, jolloin sota on lopussa ja pääsemme yhdessä palaamaan yhteiseen rakkaaseen kotiimme unohtaen sen, mitä on takana ja terveitien riemulla mutta onnellisempaa aikaa rakkaassa Suomessamme, joka säilyy itsenäisenä ja riippumattomana mahtavan Neuvostoliiton kanssa ystävällisessä suhteissa.

Terveisin: ANTTI HAVERI, kansakoulun opettaja, Naisten järvi.

Ensimmäinen luokka uudestaan toimintansa alkaneessa Ignoilan kylän kansakoulussa. Opettajatar Mäkkeli työskentelee ensimmäisellä.

SUOMALAISTEN SOTAVANKIEN KIRJEITÄ OMAISILLEEN

Rakas vaimoni ja lapseni sekä rakkaat vanhempani! Lähetän teille nyt terveisemi Neuvostoliitosta. Antauduin vangiksi Puna-armeijalle, valkka meille oli hälytetty päähän, että Puna-armeija muka kohtelee vankeja kuin eläimiä. Kyllä se on pitkä valhe. Sotilaat ottolvat meille kohta tupakkaa ja ruokaa, ja me sota loppuu. Meille taataan myös varma toimeentulo. Sanokaa nyt toverille, että kyllä se on turha vastustaa Punaarmeijaa. Kyllä minä ainakin sen alksi älysin tällä kun minut tänne tuotiin. Kuunnelkaa siellä radiota, mitä Neuvostoliitosta lähetetään, sillä se on varmasti totta mitä siinä puhutaan, vaikka teitä on siellä kielletty sitä kuuntelemasta.

En kirjoita tätä mistään pelosta, vaan omasta puolestani. Vaimoni, koeta nyt hoitaa sitä pientä taloutta. Huolettaa, miten saat maksetuksi ne suuret korot, 36.000 mk., jotka meitä aina ovat painaneet. Kyllä meille pian tulee helpompi.

Sotamies Paavo Vähäroos
2.K.K.K/y. R. J.4.

* * *

Rakkaat siellä kotona. Lähetän nyt teille nähin terveisemi. Jouduin nimittäin ollen vangiksi, joten sota on nyt minun kohdeltu hyvin, olen saanut ruokaa ja tupakkaa tarpeeksemi. Mistään täällä ei ole puutetta, vaikka meille siellä niin valehdeltiin. Nyt kun olen nähnyt täällä, mitä Neuvostoliitossa on, käsitän hyvin, että on turhaa suomalaisten taistella vastaan. Ja minkä vuoksi Suomen työväki taistelisi yhdessä sorrajieusa kanssa toverettaan vastaan. Heittäkää pois aseenne ja siirtykää Suomen Kansanhallituksen puolelle. Vapaasti voitte antautua vangiksi. Kaikki mitä meille siellä on kerrottu kohtelusta ja olosta täällä, on pelkkää karkeaa valhetta. Oman elämänvuoksi tehkää loppu sodasta. Mikä, että pitkittäte ja tuotatte tiea lähtarellie, kun vielä jotkun aikaa saavat lapettua teitä.

Meille on täällä luvattu, että kun sota loppuu, pääsemme kotiin. Kohtelustamme täällä nähen sen, ja siitä on kertoa kotiväelle uuden elämän aamu. Eläkää rauhassa ja hyvässä uskossa siellä, teitä on tähän asti karkeasti peletty, mutta pian tulette näkemään totuuden. Upseeristen ja miehistön väli täällä ovat toverillisel, ja mistään heikkoudesta ei näe jälkeäkään. Toverit, minä pyydän, liittykää Otto Kuusisen johtaman Suomen Kansanhallituksen kannattajain riveihin.

Pyydän teitä mikäli mahdollista kuuntelemaan Neuvostoliiton radiolähetyksiä, ne puhuvat teille totta.

STM. Kaarlo Armas Nordström 4/II/J.R. 14. Syntynyt Turun-Porin läänissä 1914. 27/XII. Maatyöläinen.

* * *

Olen Suomen armeijan nostokas Oskari Inkinen. Ollut Summan rintamalla. Ensimmäisenä vuorokautena, jolloin meidät pantiin hyökkäämään suurta sotajoukkoa vastaan, jouduin Punaisen armeijan vangiksi. Punaisella armeijalla on tankkeja enemmän kuin koskaan olisin voinut kuvitella. Minusta tuntui, että nyt tulee kolmo Puna-armeija meitä vastaan. Komppanian päällikkö aropui itsensä.

Tulkaa toverit tänne. Täällä on hyvä olla. Rientäkää, ellei on kallis. Viipuri on kotia Puna-armeijan.

Kun sota loppuu, pääsen kotiin. Terveisiä teille Vuoksijoen ja Imatran seudulle ja pojalleni Pentti Inkiselle. Meitä on täällä sotavankeina suomalaisia paljon.

Kirjoitti Oskari Inkinen.

SOTATOIMISTA LÄNSIRINTAMALLA

Englantilais-ranskalaiset ja saksalaiset miljoona-armeijat seisovat liikkumattomina Maginot- ja Siegfried-linnoitusten suojassa.

Paitsi tiedustelukahakoita, joissa voitolle tavallisesti ovat päässeet saksalaiset, ei rintamalla ole tapahtunut mitään olellista sykeyttä asti. Koko huomio on tällä kertaa kiinnitetty taisteluun merellä ja ilmassa sekä strategisiin tiedusteluihin vihollisen alueella.

Helkentäkseen Saksan tilannetta tässä sodassa ja eristäkseen sen raaka-aine- ja elintarvelähteistä Englannin ja Ranskan laivastot ovat saartaneet Saksan rannikot, estäen normaalisen kaupankäynnin.

On ymmärrettävää, että Saksa tekee kaikkensa hajoittaakseen liittolaisten saarron. Englantilaisten virallisten tietojen mukaan Saksan laivasto on sodan alusta heinikuun alkuun mennessä upottanut 274 liittolaisten ja puolueettomien valtioiden tavara-alusta. Saksalaisten omien tietojen mukaan tämä luku nousee yli neljän sadan. Tämän ohella saksalaiset vedenalaiset ovat upottaneet useita englantilaisia sotalaivoja. Saksan menetykset merisodassa ovat paljon pienemmät. Yleensä voidaan sanoa, että vedenalainen taistelu on olkeastaan vasta alkamassa.

Vilkkaampaa on ollut ilmataistelu. Molemmin puolin suoritetaan tiedustelulentoja, etsitään uusia kohteita ilmapommituista varten. Kaikkein suurin ilmataistelu tapahtui englantilaisten aloitteesta joulukuun 18 päivänä, jolloin englantilaiset menettivät 34 pommituskonetta, mutta saksalaiset vain kaksi.

Toinen imperialistinen sota Euroopan mantereella eroaa suuresti vuosien 1914—1918 imperialistisesta sodasta. Nykyisen sodan erikoisuutena on se, että ei ole ikkiliyökäykseä eikä suuria maasotaisteluita. Sotatoimiota on alkupäivistä asti ollut asemasotaa, kun 1914—1918 imperialistinen sota sitä vastoin alkoi laajoilla hyökkäyksillä ja vasta myöhemmin muuttui asemasodaksi.

Vältääkseen suurta ihmishukkaa kumpaisetkin puolet, liittolaiset ja Saksa, tutkivat vihollisen puolustuksen heikkoja kohtia ja selkäpuolta, voidakseen hyökätä jostain syvältä ja antaa vihollisille murskaavan iskun.

Englanti ja Ranska koettavat vetää puolelleen puolueettomat pohjoisvaltiot — Norjan ja Ruotsin, voidakseen tältä puolen päästä Itämeren herroiksi ja estääkseen Saksalta malminsaannin Ruotsista. Tämän ohella yrittävät Englanti ja Ranska muodostaa Itä-Euroopassa niiden Balkanin maiden liiton, jotka tällä kertaa myyvät Saksalle elintarpeita, nattaa ja värimetalleja.

NORJAN TYOTÄTEKEVÄT VASTUSTAVAT SOTAA

Oslo, 28.2. Norjalainen lehti „Arbeideren" tiedoittaa, että Modumin alueen maa- ja metsätyöläisten ammattiosaston jäsenten kokous on hyväksynyt seuraavan päätöslauselman: „Me vaadimme hallitusta ryhtymään kaikkiin toimenpiteisiin, ettei Norja tulisi vedetyksi sotaan. Seuraamme levottomuudella, miten sotakilhoitus yhä laajenee. Esimerkiksi Norjan radion kantaa ei voida pitää „ehdottoman puolueettomuuden" kantana. Muutamien valtiomiesten asemassa olevien norjalaisten puheet eivät myöskään vastaa puolueettomuuspolitiikkaa. Olemme huolissamme siitä, että Ranskan ja erikoisesti Englannin lehdistö jatkuvasti julkaisee vetoomuksia Norjan nuorisolle kehoittaen sitä sotaan. Vaadimme, että hallitus esiintyy ratkaisevasti sodan kannattajien toimintaa vastaan, jota ne harjoittavat niin maan sisällä kuin sen ulkopuolellakin".

Sama lehti kertoo, että maa- ja metsätyöläisten liiton Jevnakerin ammattiosasto on jyrkästi esiintynyt mannerheimiläisten avustamista vastaan.

„Arbeideren"-lehdessä on julkaistu Heimdalin perheenäitien kirje, jossa he sanovat: „Panemme kaikki voimamme liikkeelle suojellaksemme maatamme sodanlietsojain vehkeiltä, imperialististen rosvojen pyyteiltä, keinotteliijoilta, jotka hyötyvät sodasta miljoonia. Tervehdimme Neuvostoliittoa — rauhan puolustajaa".

* * *

Norjalainen lehti „Arbeiderbladet" tiedottaa, että Ljuskarin kaupungin paperityöläiset ovat yleisessä kokouksessaan hyväksyneet päätöslauselman, jossa vaaditaan Norjan puolueettomuuden säilyttämistä ja tuomitaan sodan lietsojien provokatoorinen toiminta. Evgen työläisurheiluklubin jäsenet, kertoo „Arbeideren", kieltäytyivät auttamasta mannerheimiläistä Suomea.

* * *

Oslo, 26.2. Muutama päivä sitten käytiin parlamentissa myrskyistä väittelyä norjalaisen „aktivistien" ryhmän Tukholman matkan johdosta „aktivistien" konferenssiin (englantilais-ranskalaisen liiton kannattajia, jotka vaativat Ruotsin ja Norjan yhtymistä sotaan). Kuten on selvinnyt, laativat sodanlietsojien skandinavialaiset agentit tässä konferenssissa oman toimintaohjelmansa, koska ovat tyytymättömiä Hanssonin ja Hambron ilmoitukseen Ruotsin ja Norjan aikeesta edelleenkin säilyttää puolueettomuutensa.

Eräs venstrepuolueen johtaja Johan Mowinckel, suuri laivan- ja osakkeiden omistaja, joka on kiinteässä yhteydessä englantilais-ranskalaisten imperialistien kanssa, piti parlamentissa puheen, jossa lausui, että hän ei pidä Tukholmassa käyneitä edustajiston jäseniä „aktivistien" edustajina. „Minä hyväksyn tämän matkan siksi,—lausui Mowinckel — että Norjalla on liian heikko yhteys Ruotsin kanssa. Maamme ovat molemmat samanlaisessa asemassa, ja tästä syystä meidän täytyy tehdä kaikkemme esiintyäksemme ja työskennelläksemme yhdessä yleisiä suunnitelmia laadittaessa". Mowinckeliltä pääsi luiskahtamaan, että Lontoon määräysten mukaisesti toimivien ruotsalaisten ja norjalaisten „aktivistien" kesken laaditaan uusi taktillinen ohjelma, jolla aiotaan hajoittaa Norjan puolueettomuus maan sisältä päin.

Parlamentissa esiintynyt Norjan pääministeri Nygårdsvold antoi seuraavan arvostelun norjalaisista aktivisteista: „Olen sitä mieltä, — lausui Nygårdsvolt — että meidän täytyy etsiä yhteistoimintaa Ruotsin kanssa. Mutta mitä siitä saattaa seurata, jos tähän yhteistoimintaan sidotaan „aktivistit". Tukholman matkan minä ymmärsin eräiden ainesten yritykseksi saada muodostetuksi sellainen vaikutelma, että hallituksella ei olisi muka muuta tekemistä, kuin tehdä ainoastaan virheitä. Hallituksella on myöskin jonkunlaisia siteitä väestöön ja se tietää, että valheellisten tietojen levittäminen hallituksen toiminnasta merkitsee saattaa väärään valoon se, mitä todellisuudessa tapahtuu".

POHJOISMAIDEN ULKOMINISTERIEN KONFERENSSI

Kööpenhaminassa äskettäin pidetyn Ruotsin, Norjan ja Tanskan ulkoministerien konferenssin virallisessa tiedonannossa sanotaan, että „konferenssi käsitteli Suomen tapahtumiin liittyviä kysymyksiä. Ulkoministerit totesivat olevansa yksimielisiä maidensa puolueettomuuspolitiikan noudattamisessa. Kaikki kolme maata tulevat noudattamaan ankaraa puolueettomuuspolitiikkaa muista valtioista riippumatta."

Edelleen lausutaan tiedonannossa vastalause kansainvälisen oikeuden vastaisen sodankäynnin johdosta merellä, mikä on tuottanut suurta vahinkoa puolueettomille maille. Kaikkien kolmen maan hallitukset tulevat tukemaan toisiaan tästä kysymyksestä käytävissä neuvotteluissa sotaakäyvien maiden kanssa.

Tiedonannon lopussa lausutaan toivomus oikeudenmukaisen ja pysyvän rauhan aikaansaamisesta.

SODANVASTAINEN MIELIALA ENGLANNIN TYÖVÄENPUOLUEEN KESKUUDESSA

Helmikuun 24 päivänä esiintyi Shottonessa, Darghemin kreivikunnassa Työväenpuolueen parlamenttijäsen Shinwell, joka puheessaan toi esille Työväenpuolueen huomattavan osan mielipiteen. Hän lausui, että Englannille on kylliksi sota Saksaa vastaan, ettei tarvitse vetää itselleen sotaan uusia vihollisia. „On hyvä kehoittaa kansaa — jatkaa Shinwell — tämänkaltaisen askeleen ottamiseen. Mutta miten se vaikuttaa kansan moraaliin ja kuinka pitkän aikaa voi sota jatkua, jos me lisäämme vihollistemme lukua? Olemme liittoutuneet sotaan Saksaa vastaan. Mutta jos kovakalloiset vanhollliset saavat aikaan sodan Venäjän kanssa, niin eivät he silloin voi odottaa sellaista kansallista yhtenäisyyttä, jonka synnytti sota Saksaa vastaan."

MANNERHEIMILÄISTEN AVUSTAMISTA VASTAAN

New-York, 25.2. „Daily Worker"-lehden mukaan neekerien lehti „Atlanta World" tiedoittaa Atlantasta (Georgian valtio), että Uuden Orleansin neekeriväestö vastustaa Hooverin komitean yrityksiä kerätä varoja mannerheimiläisten avustamiseksi neekerikoululasten keskuudessa. „Atlanta World" tuomitsee päättävästi varojen keräyksen mannerheimiläiselle Suomelle.

Kuten „Daily Worker" tiedottaa, kouluvirkailijat Los Angelesissa painostavat lapsia, että he toisivat varoja Hooverin rahastoon valko-Suomen avustamiseksi. Lehti kertoo, että Hooverin asiamiesten kamppailu työläispiireissä on epäonnistunut.

Neuvostoliitosta

PUNAISEN ARMEIJAN TAISTELUMAHTI KOHOAA

Neuvostohallituksen äänenkannattaja „Isvestia" kirjoittaa:

„Vuosien 1930 ja 1939 välisenä aikana rauhanaikaisen Punaisen Armeijan ja Sotalaivaston mieslukumäärä on kohonnut yli kolme ja puoli kertaisesti. Hyökkäysvaunujen lukumäärä näinä vuosina on kohonnut 34 kertaisesti, lentokoneiden — 6½ kertaisesti, tykkien — melkein 7 kertaisesti, konekiväärien — 5½ kertaisesti, sotalaivaston kantoisuus on kohonnut melkein 2½ kertaisesti. Jokaista aseistettua miestä kohtaan tuli ennen kolme koneellista hevosvoimaa, mutta tällä kertaa tekee se 13 koneellista hevosvoimaa."

Talonpoikain tulot kohoavat

Leningradin alueen Tshudovin piirin kollektiivitalous „Uuden elämän" jäsenet elivät ennen hyvin köyhästi. Yhteisen työn kautta alkoi tämän kylän talonpoikien hyvinvointi vuosi vuodelta kohota. Kuluvana vuonna on Vasili Saharovin perhe esimerkiksi saanut työpalkakseen kollektiivitaloudesta 2500 kiloa viljaa, lähes 40.000 kiloa perunoita, 109 kiloa hunajaa ja 7.160 ruplaa rahassa. Tähän eivät kuulu ne tulot, jotka Saharovin perhe on saanut yksityisessä käytössä olevasta taloudestaan.

Vasili Saharov osti käteismaksulla osuuskaupasta hyvän huonekaluston. Näin tekevät monet muutkin kollektiivitalonpojat.

Napaseututututkijoita palkittu

Neuvostolliton Pohjoisen Meritien Päähallinto on tehnyt yhteenvedon v. 1939 sosialistisesta kilpailusta. Loistavasti suorittivat vastuunalaisen tehtävän jäänmurtajat „Georgi Sedov" ja „Josef Stalin" sekä hylkeenpyyntilaiva „Murmanets". Nämä laivat on Neuvostohallitus palkinnut kunniamerkeillä. 16 napaseudun tutkijalle on annettu Neuvostoliiton Sankarin nimi, 66 henkilöä on palkittu Neuvostoliiton kunniamerkeillä ja mitaleilla.

Tämän ohella on Pohjoisen Meritien päähallinto palkinnut 295 työssään kunnostautunutta merimiestä, lentäjää, teknikkoa ja radistia. Erikoisilla kiitoskirjoilla on palkittu 564 henkeä.

Palkittujen joukossa on 17 jäänmurtaja „Josef Stalinin" merimiestä ja sen kapteeni Neuvostoliiton Sankari M. P. Belousov.

„Punaisen Lipun" kiertopalkinto on luovutettu jäänmurtaja „L. Kaganovitshin" miehistölle.

RUOTSIN AMMATTILIITOT VASTUSTAVAT SOTAKIIHKOILIJAIN POLITIIKKAA

Äskettäin kokoontui Tukholmassa ammattiliittojen kokous, jossa käsiteltiin hallituksen politiikkaa puolueettomuuskysymyksessä. Kokous antoi tälle politiikalle täyden hyväksymisensä. „Ny Dag" kirjoittaa, että tämä merkitsee iskua sotaintoilijoille, erittäinkin siksi, että tunnetulla sosialidemokraattisella sotaintoilijalla Höglundilla on aina ollut suuri vaikutus Tukholman ammatilliseen järjestöön.

Norja säilyttää puolueettomuutensa

Oslosta saadun tiedon mukaan on Norjan ulkoministeri Kot ilmoittanut sanomalehtimiehille antamassaan haastattelussa, että Norja alkoo noudattaa ankaraa puolueettomuutta Neuvostoliiton ja Suomen välisessä selkkauksessa. Kot lausui, että „Venäjä ei koskaan ole esittänyt Norjalle mitään vaatimuksia."

TYOTÄTEKEVIEN KOKOUKSIA BELGIASSA SUOMEN KYSYMYKSEN SELVITTÄMISEKSI

„Gasette du Peuple"-lehti kirjoittaa, että Belgian eri kaupungeissa on tammikuun lopulla ja helmikuun alussa pidetty kokouksia, joissa on käsitelty Suomen tapahtumia. Anderlechtissa pidetyssä kokouksessa piti puheen Marteaux. Brysselissä pidetyssä kokouksessa puhui Relecom. Kokouksia pidettiin edelleen Saint Gilliesissä, Quareguonissa, Charlevassa, Mouscronissa y.m. paikkakunnilla. Näissä kokouksissa pitivät puheita Lahaut ja Van den Boom. Mouscronin kokouksessa myytiin 220 kappaletta Marteaux'n kirjoittamaa lentokirjasta Suomen tapahtumista. Ressaix'ssa osti eräs henkilö 2.000 kappaletta tätä lentokirjasta jakaakseen sitä maksuttomasti työläisille.

SOTA JA RANSKAN MAATALOUS

Parisi, 26.2. Ranskan lehdistö kiinnittää edelleen huomiota sodan johdosta syntyneisiin suuriin vaikeuksiin Ranskan maataloudessa. Niinpä kirjoittaa lehti „Justice": „Maatalouttamme uhkaa huomattava tappio. Mobilisatiot ovat tyhjentäneet maaseutumme. Työkykyiset talonpojat ovat joutuneet armeijaan, kylliin ovat jääneet vain naiset, vanhukset ja lapset. Toiselta puolen sotilasviranomaiset käyttävät häikäilemättömästi hyväkseen pakko-otto-oikeuksiaan. He ottavat työkarjan ja traktorit huolehtimatta vähäkään maatalouden tarpeista". Edelleen lehti lausuu: „On välttämättä lähipäivinä palautettava maaseudulle tuhansia mobilisoituja talonpoikia. Tähänastiset toimenpiteet eivät riitä".

Ranskan edustajakamarissa odotetaan välikysymyksen tekemistä hallitukselle Ranskan maatalouden tilasta.

TOIMITUSKUNTA.

KANSAN VALTA

3 p. MAALISKUUTA v. 1940 | SUOMEN TYÖTÄTEKEVIEN KANSANRINTAMAN ÄÄNENKANNATTAJA | № 24 (43) SUNNUNTAI

ONKO TANNERIN HALLITUS MURHAUTTANUT MAURI RYÖMÄN?

Neuvostoliiton sähkösanomatoimisto TASS ilmoittaa saaneensa Ruotsista tietää, että siellä liikkuu porvarillisten sanomalehtimiesten keskuudessa itsepintainen huhu, että Suomessa on entinen valtiopäivämies Mauri Ryömä, jonka vangitsemisesta kerrottiin joku aika sitten, salaa murhattu.

On syytä pelätä, että tuo kamala huhu osoittautuu todeksi. Tämän olettamuksen puolesta puhuu kaksi seikkaa. Ensiksikin se, että Mauri Ryömän murhasta puhutaan juuri Ruotsin sanomalehtimiesten keskuudessa, joilla on tunnetusti läheiset suhteet Helsingin hallitusherroihin ja muihin lahtareihin. Miksikäs Ruotsin porvarilliset sanomalehtimiehet rupeaisivat huhuilemaan, että Suomen vallanpitäjät ovat tuommoisen konnantyön tehneet, ellei siinä olisi mitään perää. Kaipa heillä on tiedossa tosiasioita, joita Helsingin hallitusherrat muulta maailmalta salaavat.

Toiseksi on muistettava, että määräävinä vallanpitäjinä valko-Suomessa ovat vieläkin samat veriset rahavaltiaat, jotka v. 1918 lahtauttivat Mannerheimillä ja muilla pyöveleillään kymmeniä tuhansia aseettomia, vangiksi ottamiaan Suomen työläisiä. Erotus on vain siinä, että v. 1918 ei noskelainen Tannerin kopla ollut suorastaan lahtarihallituksessa osallisena, mutta nyt se on. Nyt on Tanner päänoskena valko-Suomessa, rahavaltiaiden palkkaamana työväen piiskurina. Ja kun hän on vielä luihumpi piiskuri kuin Saksan sosialidemokraattien Noske oli, niin on hyvin mahdollista, että hän — yhdessä Rydin, Kekkosen ja Mannerheimin kanssa — salamurhauttaa ohranan komeroissa valtiollisia vastustajiaan.

Tähän viittaa sekin, että jo pari kuukautta sitten tiesivät eräät ulkomaiden porvarilehdet kertoa Suomessa vangitun ja ammutun useita vasemmistolaisia työväenliikkeen miehiä. Sillä perusteella, että nämä eivät hyväksyneet sotaa Neuvostoliittoa vastaan, oli heidät julistettu „vakoojiksi" ja teloitettu. Mutta ketä nämä Tannerin hallituksen vangitsemat ja murhauttamat uhrit ovat olleet, siä on tuo sosialidemokraattien pyöveli vipäisemästä. Mauri

Suomen sosialidemokraattisen puolueen [illegible] on paljon Tanneria politiikan vastustaja [illegible] sanomalehdissä [illegible] vakaisiksi [illegible] kansanjoukkoja. Helsingissä ja [illegible] paikkakunnilla [illegible] mulla [illegible] aikaa [illegible] pitkän [illegible] sosialidemokraattisen [illegible]

mokraattisiakin työläisiä esiintynyt Tanneria vastaan, vasemmistolaisten johdolla. Yksi kaikkein etevimpiä vasemmistolaisten johtajia on ollut nuori Mauri Ryömä. Hänestä tiedämme seuraavaa: Ollessaan v. 1936 edustajaehdokkaana Uudenmaan vaalipiirissä, löi hän laudalta kaikki Tannerin koplaan kuuluvat ehdokkaat ja tuli valituksi eduskuntaan suurimmalla äänimäärällä tästä tärkeimmästä vaalipiiristä, johon maamme pääkaupunkikin kuuluu. Hänen lahjomattoman luonteensa ja esiintymisensä vuoksi valtiopäivillä teki eduskunnan enemmistö lainvastaisen päätöksen, jonka nojalla hänet vietiin sotapalvelukseen ja estettiin siten osaaottamasta valtiopäiväin istuntoihin. Ja Tannerin kopla, joka pelkäsi Mauri Ryömän vaikutusvaltaa työväen keskuudessa, erotti hänet sosialidemokraattisesta puolueesta. Mutta Ryömä ei luopunut rehellisen marxilaisuuden kannalta. Eikä hän tietenkään hyväksynyt petturi Tannerin neuvostovastaista sotaprovokatio-politiikkaa.

Mauri Ryömän koko toiminta oli avointa, julkista, ja kun työväenjoukot häntä kannattivat, ei Tanner pitkään aikaan uskaltanut poliisivoimin käydä tämän valtiollisen vastustajansa kimppuun. Mutta kun sota alkoi, pani Rydin ja Tannerin vararikkoinen hallitus voimaan rajattoman hirmuvallan, ja silloin antoi „demokraatti" Tanner ohranoillaan vangita Ryömän. Erikoisena aiheena tähän oli se, että Ryömä viime joulukuussa kirjoitti Tannerille tunnetun avoimen kirjeen, jossa arvosteli hänen sotaprovokatio-politiikkaansa. Tanner lakkautti kaikki ne sanomalehdet, joissa tuollainen kirje tai ylipäänsä mikään sodanvastainen kirjoitus olisi voinut tulla valkoisessa valedemokraattisessa Suomessa julkaistuksi, ja mahdollista on, että hän samalla päätti raivauttaa kirjeen kirjoittajan pois elävien ilmoilta, samoinkuin Noske murhautti Karl Liebknechtin ja Rosa Luxemburgin.

Lopullisesti emme kumminkaan tällä hetkellä tiedä vielä, onko Mauri Ryömä murhattu vai ei. Jos hänet on murhattu, niin on selvää, että murhauttajana on ollut Rydin ja Tannerin hallitus, jonka kynissä Ryömä oli vankina, — olipa sitten välittömänä murhamiehenä ollut kuka tahansa. Tanner on tarpeeksi luihu kieltääkseen tuollaisen katalan salamurhan. Ja ilmeistä on myös, ettei Mannerheimin, Rydin ja Tannerin valtakopla päästä nyt puolueettomia ih-

misiä katsomaan, ketä heidän vankiluolissaan on elossa ja ketä tapettu.

Mutta ennen pitkää siitä selvä otetaan. Ei Suomen lahtarien salaisetkaan rikokset enää kauan salassa pysy. Tilinteon päivä lähenee, jolloin vainoa kärsinyt ja uhreja kantanut kansamme vaatii syylliset edesvastuuseen. Silloin vaviskoot ne, jotka ovat työkansan esitaistelijoita vainonneet ja vanginneet. Ja vallankin ne, jotka ovat vangittuja kiduttaneet tai murhanneet ja murhauttaneet.

Työväenluokka, kuten tunnettua, ei ole kostonhaluinen. Mutta me sanomme suoraan Suomen tähänastisille vallanpitäjille ja kaikille heidän kätyreilleen, että heille itselleenkin olisi terveellisintä nyt pidättyä sellaisista pöyristyttävistä rikoksista, jotka kuohuttavat maamme työväenluokan vihan yli äyräiden. Joka tapauksessa kaikki ne lahtarit, jotka ovat syyllisiä poliittisten vankien murhiin, — välillisesti tai välittömästi syyllistä, — on rangaistava säälimättä ja sitä varten haettava tuomiolle mistä tahansa.

Otto Kuusinen.

Punainen Armeija Viipurin porteilla

UUSIA, LUKUISIA VOITTOJA

Leningradin Sotilaspiirin Esikunnan tiedonantoja.

Helmikuun 29 päivän kuluessa Karjalan kannaksella jatkui joukkojemme hyökkäys tuloksellisesti. Joukkomme valtasivat rautatielinjan Viipuri-Valkjärvi, Äyräpään, Heinjoen ja Peron asemat (9 kilometriä itään Viipurista), Ala-Säiniön sekä Viipurinlahden itärannalla olevat talot, jotka sijaitsevat 2 kilometrin päässä Viipurista.

Helmikuun 28 päivän tiedonannossa mainittujen 42 linnoitetun puolustusaseman lisäksi ovat joukkomme helmikuun 28 ja 29 päivän kuluessa valloittaneet 270 vihollisen linnoitettua puolustusasemaa, joista 66 rautabetonista tykistösuojaa.

Muilla rintamanosilla ei ole tapahtunut oleellisia muutoksia. Lentovoimamme toimivat vilkkaasti vihollisen joukko-osastoja ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Vihollisen lentokentillä ja ilmataisteluissa on tuhottu 36 vihollisen lentokonetta.

◆ ◆ ◆

Maaliskuun 1 päivän kuluessa joukkojemme hyökkäys Karjalan kannaksella jatkui tuloksellisesti. Joukkomme ovat vallanneet Paakkolan kosken seudun Vuoksen virralla, Heinjoen ja Manikkalan paikkakunnat, Talin aseman Viipurin-Sortavalan radalla, Viipurin eteläisen esikaupungin ja Keihäsniemen Viipurinlahden läntisellä rannikolla.

Vihollinen polttaa Viipurin kaupunkia.

Helmikuun 11 p:n ja maaliskuun 1 p:n välisenä aikana joukkomme ovat vallanneet 922 vihollisen linnoitettua puolustusasemaa, joista 235 rautabetonista tykistösuojaa. Tämän yhteydessä vihollisen tappiot muodostavat 506 tykkiä, 2732 konekivääriä, 19 tankkia, 20 tuhatta ammusta 10 tuhatta kivääriä ja yli 14 miljoonaa kiväärin patruunaa.

Muilla rintamanosilla ei tapahtunut mitään oleellista.

Lentovoimamme toimivat vilkkaasti vihollisen sotilasosastoja ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Syntyneissä ilmataisteluissa tuhottiin 11 vihollisen lentokonetta.

Helmikuun 11 päivän ja maaliskuun 1 päivän välisenä aikana on tuhottu 191 vihollisen lentokonetta. Tänä aikana meidän lentovoimamme ovat menettäneet kaikkiaan 21 lentokonetta.

◆ ◆ ◆

Maaliskuun 2 päivän kuluessa jatkui joukkojemme hyökkäys Karjalan kannaksella tuloksellisena. Joukkomme valtasivat Viipurin rautatievarikon ja Viipurin kaupungin eteläosan sekä saartavat Viipurin kaupunkia pohjoisesta ja etelästä, miehittäen Tammisuon aseman Viipurista pohjoiseen sekä Keihäsniemen ja Turkinsaaren Viipurista lounaaseen. Joukkomme valtasivat lisäksi Viipurin itäpuolella Kääntimän ja Lapinlahden.

Muilla rintamanosilla ei tapahtunut mitään oleellista.

Ilmavoimamme olivat vilkkaassa toiminnassa vastustajan sotajoukkoja ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Käydyissä ilmataisteluissa pudotettiin 7 vastustajan konetta.

Ulkomaiden lehdistö Punaisen Armeijan menestyksestä Karjalan kannaksella

New York, 29.2. Käsitellessään Punaisen Armeijan joukko-osastojen hyökkäystä Karjalan kannaksella kirjoittaa „New York Post"-lehden sotilasosaston toimittaja Pratt, että „hyökkäyksellään Karjalan kannaksella on Punainen Armeija jo melkein saavuttanut asettamansa päämäärän". Maantieteellisten ehtojen hyväkseen käyttäminen todistaa venäläisten huomattavaa taitoa. Suomalaiset ovat erikoisen kriitillisessä asemassa.

Amerikalainen aikakauslehti „Life" kirjoittaa, että Punaisen Armeijan hyökkäys pakoittaa ulkomaiset kirjeenvaihtajat tarkistamaan mielipiteensä Punaisesta Armeijasta. Punaisella Armeijalla on— kirjoittaa aikakauslehti — ensiluokkainen aseistus, erikoisesti konekiväärit ja tankit.

Lontoo, 29.2. Tietotoimisto Reuterin Helsingin kirjeenvaihtaja tiedottaa, että suomalaisten rannikkopatterien menetyksiä Koivistolla pidetään vakavana iskuna, sillä näiden pattereitten tuli esti venäläisiä sotalaivoja lähestymästä rannikkoa ja ehkäisi yritykset maihinnousujoukkojen viemisestä Mannerheimin linjan taakse.

Berlini, 29.2. „Nationalzeitung"-lehden kirjeenvaihtaja tiedottaa Helsingistä Neuvostoliiton sotajoukkojen suuresta menestyksestä Suomessa. „Saatujen tietojen mukaan — kirjoittaa kirjeenvaihtaja — muuttuu suomalaisten asema Karjalan kannaksella päivä päivältä kriitillisemmäksi. Erittäin tuloksellinen oli Punaisen Armeijan hyökkäys Taipaleen seudulla, missä suomalaisille annettiin tuntuvia iskuja. Muutamien päivien aikana vallinnut lumipyry ei vähimmässäkään määrässä heikentänyt Neuvostoliiton joukkojen hyökkäystä. Suomen sotajoukkojen asema Karjalan kannaksella on niin toivoton, että siitä aletaan puhua jo virallisissa tiedonannoissakin."

KAIKKI VALKO-SUOMEN SANOMALEHDET OVAT YKSIÄ VALEHTELIJOITA

Mutta pian nähdään, että valheella ovat lyhyet jäljet

Suomen sotaliihkoiset kenraalit, pankkiherrat ja muut kansansortajat ovat koko valtakautensa ajan uskoneet valheen ihmeitätekevään voimaan. Mitä julkeammin ohramaa ja sen painokanniset ovat menneiden vuosien varreila vanginneet todenpuhujia ja lakkautelleet työväenlehtiä, sitä äänekkäämmin on porvariston yhdensuuntaistutettu lehdistö Tannerin „Suomen Sosialidemokraatista" alkaen lapualaisherrojen „Ajan Suuntaan" asti levittänyt valhetta siitä, että Suomessa on muka „kansanvaltainen, vapaa sanomalehdistö".

Suomen kansan syvät rivit ovat tosin talsteileet säilyttääkseen itsellään vapaan ja kansanvaltaisen sanomalehdistön. Mutta porvaristo on jatkuvasti tukkinut sellaisen sanomalehdistön suun. Vuonna 1930 oli kapitalistinen ohranavaltio päässyt niin pitkälle, että se pani lapualaishullugaanit särkemään työväen kirjapainoja ja lakkautti kaikki sellaiset lehdet, jotka jossainkaan määrin vastustivat lapualaisterroria ja kirjoittivat perustuslakiin kirjoitetun sanavapauden puolesta. Mutta sittenkään ei maan sanomalehdistö ollut „yhtenäinen", kun Mannerheim, Tanner ja kumppanit ryhtyivät toivottomaan seikkailusotaansa viime vuoden lopulla. Pari lehteä täytyi Cajanderin hallituksen vielä lakkauttaa, ennenkuin kaikki lehdet oli yhdensuuntaistutettu sodan kannattajiksi. Mutta nytpä sitten onkin sama kieli kaikkien niiden sanomalehtien kellossa, jotka ilmestyvät Mannerheimin koplan toistaiseksi vielä hallitsemalla alueella!

Minkään maan sanomalehdistössä ei koskaan liene painettu paksumpia valheita kuin Suomen mannerheimiläisessä lehdistössä viime kuukausien aikana.

Jokainen rivi, jonka nuo lehdet julkaisevat, näkyy olevan kirjoitettu sitä varten, että Suomen miehet saataisiin uhraamaan henkensä sodassa, jossa tappio on jo etukäteen tiedossa. Jokainen järkevä ihminen osaa laskea sen veran, että Suomen pikku kenraalipahaset, vaikkapa he voisivat pakottaa kolme ja puoli miljoonaisen kansamme kaikki miehet aseisiin, ei voi saada voittoa 185-miljoonaisesta neuvostokansasta, jolla on maailman mahtavin armeija. Mutta mannerheimiläinen sanomalehdistö koettaa uskotella kansalle päinvastaista. Se koettaa uskotella, että Suomi, joksi se ilmeisesti nimittää sotaliihkoista Mannerheimin herraskoplaa, voittaa sodan. Tätä päävalhettaan Suomen lahtarien lehdistö koettaa sitten tukea kaikenlaisilla muilla valheilla.

Sodan ensi viikkoina mannerheimiläinen lehdistö toitotti, että Punainen armeija on muka huonosti varustettu eikä sen vuoksi voi voittaa Suomen armeijaa. Punaisen armeijan sotilaat olivat muka huonosti puettuja, heidän aseensa kelvottomia j.n.e. Tämä ensimmäinen valhe päättyi hyvin lyhyeen. Suomen armeijan sotilaat näkivät rintamalla omin silmin, että Punaisen armeijan sotilaat olivat hyvin puettuja ja hyvin aseistettuja, kun sitävastoin Suomen armeijan sotilailla ei ollut kunnon pukimia eikä tämän armeijan aseistusta voitu verratakaan Punaisen armeijan erinomaisiin varusteisiin, sen tykistöön, tankkeihin ja lentokoneisiin. Tammi- ja helmikuun pakkasten aikana paleltuivat jalat monilta tuhansilta Suomen armeijan sotilailta, joilla ei ollut edes huopatossuja, kuten Puna-armeijan sotilailla. Punaisen armeijan mahtava tykistö, tankit ja lentokoneet osoittivat joka päivä Suomen armeijan sotilaille, että valkoisten herrojen puheet Punaisen armeijan aseistuksen kehnoudesta olivat pelkkää valetta.

Kun sotilaat saivat siten tietää totuuden, niin mannerheimiläiset lehtikirjurit vaihtoivat levyä. He alkoivat uskotella, että vaikka venäläisillä onkin tankkeja ja muita ensiluokkaisia aseita, niin he elvät muka osaa käyttää niitä. Ja nytkös kaikenlaiset sotauutisten kyhääjät ryhtyivät „romuttamaan" Punaisen armeijan tankkeja. He „valtasivat" joka päivä kymmeniä, jopa toisinaan satojakin tankkeja, jolleivät vaihteen vuoksi ampuneet niitä mäsäksi. „Mannerheimin linja on murtumaton!" kirkuivat nuo valheenkyhääjät, kirkuivat siihen asti, kunnes Punaisen armeijan urhoolliset tankkimiehet murtivat sen ja romuttivat ne rautabetooniset linnakkeet, joita Suomen herrat olivat ulkolaisten imperialistien avulla vuosikausia rakentaneet. Siten olivat myöskin uutiset Mannerheimin linjan „murtumattomuudesta" osoittautuneet valheiksi.

Kaiken varalta oli valkoisilla ollut kolmaskin isovalhe. Se oli joka päivä toistuva uutinen siitä, että pian tulee ulkomailta apua. Kaikki imperialistiset vallat olivat muka tulossa Mannerheimin avuksi. „Viel' kestä hetkinen, Sven Dufva!", toitottivat rintaman takaa hyvinvoivat uutisnikkarit. „Apua tulee!" Mutta Suomen armeijan sotilaita kaatuu komppanioittain, kenraalit antavat perääntymiskäskyjä, linnoitetut linjat murtuvat, ja ulkomailta ei tule muuta kuin jonkun verran aseita, rahaapua ja muutamia tuhansia „vapaaehtoisia" juopporenttuja, joista ei ole auttajiksi. Jokaiselle ajattelevalle ihmiselle on selvää, että imperialisteilla ei ole nyt varaa auttaa tuntuvammin sotaan kiihoittamiaan Suomen herroja. Tämäkin herrojen toive on pettänyt. Yksi valhe lisää on paljastunut.

Rintamalle ajettuja sotilaita painaa kaikkien muiden rasitusten lisäksi huoli pakolla kodeistaan häädettyjen omaisten kohtalosta. Sotilaiden omaisia pidetään aivankuin keskitysleireissä kaukana kotipaikoiltaan muiden ihmisten armoilla, vailla kunnon suojaa, vieläpä usein vailla ruokaakin. Mutta mannerheimiläiset sanomalehtitöhertäjät rauhoittavat sotilaita. **He keksivät valheen siitä, miten pakolla kotoaan häädettyjen perheiden elämä on turvattua.** He lavertelevat lehtiensä palstoilla siitä, miten auliisti parempiosaiset auttavat onnettomia, kertovat, miten tyytyväisiä kodeista ajetut perheet ovat kaikkeen siihen mielivaltaan, mikä heihin kohdistuu. Nälällä ja kaikenlaisella sorrolla pakottavat Lotat ja muut lahtarit onnettomia vaimoja, siskoja ja pikkuveljiä kirjoittamaan sotilaille kauniita valheita kotiväen „hyvinvoinnista", salaamaan totuuden, jotteivät sotilaat joutuisi epätoivoon. Sotilaat saavat omaisiltaan vain kaunomaalauksia kotioloista, sillä jokainen äiti, jokainen sisar ja pikkuveli tietää, että muuten ei kirje mene perille ja he, sotilaiden omaiset, joutuvat entistä säälimättömämmän kohtelun alaisiksi.

Tosiasia on se, että Suomen herrojen lopullinen tappio on jo sinetöity. Mutta valkoinen sanomalehdistö salaa tämän totuuden sotilailta ja koko Suomen kansalta. Tämä sanomalehdistö julkaisee valheen toisensa jälkeen saadakseen sotilaat yhä vieläkin uhraamaan henkensä turhaan. Pakenevat kenraalit uskottelevat sotilaille, ettei tässä vielä hätää ole. Peräännytään muka toisille puolustuslinjoille ja sieltä jatketaan sotaa...

Mutta herrat valehtelijat unohtavat, että tosiasiat ovat itsepintaisia. **Suurin osa Suomen armeijan sotilaista on jo menettänyt uskonsa mannerheimiläisen sanomalehdistön uutisankkoihin.** Sotilaat näkevät, että Mannerheimin sotaseikkailu on toivoton, hänen tappionsa vuorenvarmaa. Siksi sotilaat, jotka eivät tahdo uhrata henkeään herrojen menetetyssä sodassa, antautuvat ja luopuvat vastarinnasta. Mannerheimin toiset ja kolmannetkin linjat murtuvat kuten ensimmäinen linja. Valkoinen hirmukomento kukistetaan ja ulkolaisten imperialistien vaikutus Suomen sisäisiin asioihin lopetetaan. Suomen kansa tahtoo olla itsenäinen, riippumaton, suvereeninen kansakunta, joka huolehtii itse omista asioistaan.

Pian näkevät myöskin Mannerheimin yhdensuuntaistetun sanomalehdistön herrat, että valheen jäljet ovat lyhyet. Viipurissa ilmestyneet valehtelijalehdet ovat jo päättäneet sotaprovokationsa, eikä ole enää kaukana sekään aika, jolloin muutkin suomalaista sanavapautta häpäisevät lehtiherrat jättävät toimittajatuolinsa tyhjiksi ja pakenevat Pohjanlahden toiselle puolelle. Onkin jo korkea aika toimittaa suomalaiset sanomalehdet ilman noita ammattivalehtelijoita ja perustaa maahamme todella kansanvaltainen sanomalehdistö.

Armas Äikiä.

Merimaskulainen pienviljelijä odottaa rauhaa ja Kansanhallituksen lupaamaa maauudistusta

Keskustelimme 40-vuotiaan vakavan, jykevätekoisen merimaskulaisen pientalonpojan Valter Erämajan kanssa. Hän oli muutama päivä sitten antautunut Punaisen Armeijan vangiksi jäätyään jälkeen perääntyvästä joukko-osastostaan Kannaksella.

Erämaja kertoi olevansa pienen kääpiötalon omistaja. Vain kaksi hehtaaria viljelysmaata. Maasta saa juuri ja juuri heinän kahdelle lehmälle. Hevosta ei ole varaa vakituisesti pitää. Peruna tulee omasta takaa. Leivän lisää on pitänyt tuosta pienestä peltotilkusta yrittää saada, kun ostovilja on ollut niin kallista viljatullien takia. Mutta pääasiassa vilja on pitänyt ostaa. — Kyllä siinä on lujilla, kun kotona on lisäksi neljä alvan pientä lasta.

Velka on aina ahdistanut. Piti rakentaa kaikki uudesti. Sen takia rasittaa tätä tilapahasta 25.000 mk velka. Nytkin miehen sotaan joutuessa oli korkomaksut vuoden rästissä.

Korot ja verot, ne ovat aina ahdistamassa. Sen mitä ansaitsi metsä-, maa-, rakennus- ym. töissä, meni pankeille, kunnille ja valtiolle. Jotain täytyi napistaa ansioista perheen elantoonkin. Mutta kyllä sitä ei paljon jäänyt itselle.

— Maata teillä on kovin vähän — sanoin.

— **Siinäpä maa-asiassa se meillä vika onkin,** selittää Erämaja vähän kiihtyen. — Kun toteutettiin torpparien itsenäistyttäminen, niin jäi sittenkin suuria epäkohtia. Vain osa sai maata tarpeeksi. Paljon jäi kokonaan ilman maata. Nekin, jotka saivat maata, joutuivat velkaan korvia myöten.

Siitä maastahan se pitäisi elanto saada. Mutta kun sitä ei ole tarpeeksi, niin puute on aina vieraana ja alituinen huoli, kun ei saa maksuja kasaan ajoissa, selittää Erämaja edelleen. Aina tätä maa-asiaa on ajateltu siellä kotipaikallakin. Suurin osa viljelijöistä tarvitsee lisämaata, mutta ei sitä ole vaan saanut. Minunkin maani viereen, melkeinpä maitteni sisään pistää erään suurtilan 3 ha suuruinen niittypalsta, jota olen aina halunnut vuokrata. Mutta koskaan en siihen pääse käsiksi, kun varakkaat vuokrahuutokaupassa kohottavat hinnan niin korkeaksi.

Kyllä sen sodan pitäisi pian päättyä. Eihän se valmo yksin, ilman hevosta saa edes siementä peltoon saatikka sitten muita talon töitä tehtyä.

— Eikö teillä sitten ole ollut sotainnostusta ollenkaan?

— Ei ole ollut. Kukapa se mielellään sotaan lähtee. Olisi pitänyt pysyä rauhassa Venäjän kanssa. Onhan alvan hullua pienen maan lähteä nyt sotimaan suurta naapuria vastaan. Näin ajattelin minä ja näin ajattelivat kaikki naapurinikin.

Jos jollakin olikin sotahalua, niin se lähti rintamalla rehkiessä. Omissa vaatteissa piti olla, kun valtion varastoista ei löytynyt tarpeeksi suuria. Ottivat ne näön vuoksi Turussa minulta vaatteiden mitatkin, mutta ei niitä vaatteita kuulunut. Jouduin kahden muun miehen kanssa rintamalla kovaan hommaan, vetämään hevosten puuttuessa ahkiota, jossa oli komppanian varusteet. Siinä työssä oli aina hiki ja pysähdyttäessä tuli taas vilu. Olikin parasta, että antauduin vangiksi. Nyt on ainakin henki jäänyt. Kohdellaan hyvin ja ruoka on näin sotavangille liiankin hyvää.

Kun nyt vain sota päättyisi ja pääsisi pitämään huolta perheestään. Nyt sitä on toivo päästä maahankin käsiksi kun se Kansanhallitus on sen kysymyksen ottanut ajaakseen. Sen takia kaikki työläiset ja maanviljelijät tekisivät viisaasti lopettaessaan sotimisen herrojen puolella. Ei tarvitse mitään pelätä, kun antautuu puna-armeijalaisille, lausui pientalonpoika Erämaja lopuksi.

Toimitta[illegible]

SUOMALAISET SOTILAAT ANTAUTUVAT VANGEIKSI LOPETTAAKSEEN SODAN

MANNERHEIMIN LINJAN MURTUMISEN JÄLKEEN EIVÄT SOTILAAT USKO ENÄÄ HERROJEN SOTAUUTISIA

„VASTARINTA ON TURHAA, KOSKA ULKOLAINEN APUKIN ON SUPISTUNUT VAIN LUPAUKSIIN", SELITTÄVÄT RESERVIUPSEERIT

Suomalaiset sotavangit lehteämme lukemassa

Lehtemme edustaja on käynyt haastattelemassa suomalaisia sotavankeja, joita Punainen armeija on ottanut viime viikkojen aikana. Haastateltujen joukossa oli monia sellaisia, jotka olivat joutuneet vangeiksi n.s. Mannerheimin linjalla. Tämän paljon kehutun linjan murtuminen on tehnyt lamauttavan vaikutuksen Suomen armeijan sotilaisiin ja upseereihin. Jo Summan taistelujen aikana, mutta erikoisesti niiden jälkeen, jolloin Mannerheimin linjan murtuminen oli tullut tunnetuksi, alkoivat Suomen armeijan sotilaat antautua entistä suuremmassa määrässä. Yhdensuuntaistetun lehdistön „voitokkaat" sotauutiset eivät herätä enää minkäänlaista luottamusta.

— Luin „Suomen Sosialidemokraatista" ja muista lehdistä, että Suomen armeija on saanut suuria „voittoja"— selitti sotavangiksi joutunut helsinkiläinen kirvesmies Lauri Ferdinand Aarnio lehtemme edustajalle. — Mutta kun me rintamalla emme koskaan huomanneet merkkiäkään „voitoista", niin emme yleensä uskoneet lehtien uutisvalheita. Niissä kerrottiin muun muassa paljon sekä suomalaisten että Englannista ja Italiasta meille lähetettyjen lentäjien „urotöistä", mutta mahdotonta niihin oli uskoa, kun itse näimme vain neuvostolentokoneita... Koko aikana olen nähnyt vain kolme suomalaista lentokonetta... Rintaman murtuminen ei tullut minulle yllätyksenä, sillä en ollut oikeastaan koskaan uskonut, ettei se murtuisi. Mutta nekin, jotka aikaisemmin olivat uskoneet herrojen valheisiin, lakkasivat uskomasta niihin, kun lähdimme Hatjalahdesta perääntymisretkelle...

Kaikki sotavangit ovat yhtä mieltä siitä, että Mannerheim on jo menettänyt sotaseikkailunsa.

Monet selittävät, että he eivät halua taistella Mannerheimin, Rydin ja Tannerin puolesta sen vuoksi, että nämä palvelevat Englannin ja Ranskan imperialistien politiikkaa ja ajavat kansaa sotaan, vaikka siihen ei ole mitään syytä.

— Työmiehet ovat yleensä sitä mieltä, että porvaristo on harjoittanut väärää politiikkaa Neuvostoliittoa kohtaan — selitti eräs sotavangeista, helsinkiläisen leimasintehtaan latoja Kurt Sandkvist. —Neuvostoliittohan on jo solminut keskinäisen avunannon ja ystävyyden sopimuksen Suomen Kansanhallituksen kanssa. Neuvostoliitto on lahjoittanut Suomelle Karjalan kansan laajan asumaalueen, joka moninkertaisesti korvaa ne aluemyönnytykset, joita Suomen puolesta on tehty Neuvostoliitolle Karjalan kannaksella ja Suomenlahden saarilla. Neuvostoliitto ei tule puuttumaan Suomen sisäisiin asioihin, vaan takaa maamme täyden itsenäisyyden ja riippumattomuuden. Ei ole siis mitään syytä käydä sotaa. Mannerheimin, Rydin ja muiden herrojen puolesta ei kannata sotia. Nykyinen Suomen Kansanhallitus ja se kansanrintamahallitus, joka sodan loputtua tulee valtaan eduskunnallista tietä, osaa hoitaa Suomen asiat paljon paremmin kuin Rydin ja Tannerin tapaiset miljoonamiehet. Parasta on siis antautua ja tehdä siten loppu sodasta.

Alastarolainen Luoma oli myöskin sitä mieltä, että Kansanhallitus sopii Suomelle paremmin kuin rahamiesten hallitus. Hän sanoi olevansa tyytyväinen sen johdosta, että nyt Suomessa tehdään loppu lapualaiskenraalien riehunnasta. Hän kertoi, miten lapualaishuligaanit ovat hänen kotipuolellaan tehneet kaikenlaisia ilkitöitä, häirinneet työväen rientoja ja terrorisoineet väestöä. Hänen mielestään on hyvä, että maassa pannaan vihdoinkin voimaan kansanvaltainen järjestys. Kysyimme, onko hänen mielestään oikein, että suurten kartanonherrojen maat pakkoluovutetaan ja annetaan tilattomille ja maanpuutteesta kärsiville talonpoikaisviljelijöille.

— Se on oikein — vastasi tämä kehnoon sotilaspukuun puettu maalaisasukas. — Ei ole oikein, että suuret herrat, jotka eivät itse viljele maata, omistavat isoja herraskartanoita ja kiskovat suuria voittoja maatyöläisten työstä. Koko Suomen maalaisväestö toivoo juuri niitä uudistuksia, jotka Kansanhallitus nyt aikoo toimeenpanna maamiesten talouden parantamiseksi.

Ja hän ryhdistäytyy, tämä paljon kokenut Alastaron mies, niinkuin niin monet muutkin Suomen armeijan sotilaat, jotka vasta vangiksi jouduttuaan ovat äkkiä havainneet, että Mannerheimin hirmujärjestelmän kukistuminen ei merkitse suinkaan Suomen kansan tappiota, vaan sen voittoa. Ja hän lisää vielä innostuneena:

— Kohta antautuvat kaikki Suomen armeijan sotilaat. Reserviupseeritkin selittävät, että vastarinta on turhaa, koska ulkolainen apukin on supistunut vain lupauksiin...

Alastaron mies puhuu totta. Suomen kansa on kyllästynyt valkoisten herrojen sotaseikkailuun. Sotavangiksi antautuvien Suomen armeijan sotilaiden luku lisääntyy joka päivä.

Haastattelija.

KANSANARMEIJAN JOUKKO-OSASTO TAISTELUTIEDUSTELUSSA

Joukko-osastomme sai taistelutehtäväkseen tunkeutua vastustajan selkäpuolelle, tarkastaa vastustajan linnoitettu alue A. ja määritellä sen voimat.

Pimeän tullen joukko-osasto lähti eteenpäin päällikön osoittamaan suuntaan.

On pimeä. Kuuluu tykkien jyrähtely. Kaukana vihollisen alueella kuului myöskin jylinää. Siellä putoilivat meidän ammuksemme. Räjähtäessään ne tuhosivat valkosuomalaisten kiinteitä tulipesäkkeitä.

Soturien valkoiset viitat sulautuvat yhteen valkean lumihangen kanssa. Runsas patruuna- ja granaattivarasto, tulikokeen kestänyt kivääri ja pikakivääri antavat tuntea painonsa.

Kansanarmeijalaisten luja, miehuullinen joukko-osasto ymmärsi tehtävänsä suuren vastuunalaisuuden. Täsmällisesti ja huolellisesti he täyttivät kaikki päällikön ohjeet.

Joukko-osasto hiihtää varmana ja äänettömänä. Puolet matkasta on jo tehty. Sotilaalta toiselle kantautuu kuiskattu komennus:

— Pysähtykää! Varustakaa kiväärit ja granaatit!

Kiväärit ja granaatit ovat valmiina. Hiihdämme edelleen sauvoja käyttämättä. Päämäärä on yhä lähempänä. Jokaista kumpuakin maastoutumiseen käyttäen joukko-osastomme pääsee niemekkeelle. Edessä ja oikealla on lahti, lahden taakse vastarannalle on kaivautunut kiukkuinen vihollinen.

Kaksi vihollisen valonheittäjistä lähtenyttä valojuovaa piirtelee taivasta. Silloin tällöin vastustaja suuntasi valojuovat niemekkeelle, jolle joukko-osastomme oli sijoittautunut.

Ketjua pitkin kulkee nopeasti hiljainen komennus:

— Maahan!

Kaikki laskeutuvat maahan, kädet puristavat lujasti kiväärien ja pikakiväärien kylmää terästä.

Silloin tällöin niemekkeelle putoilee vihollisen raketteja.

Joukko-osaston päällikkö selvittää edessäolevan tehtävän. On tarkastettava lahden vastakkainen rantaviiva. Etuvartio sai määräyksen lähteä edellä. Kansanarmeijalaisten katse käy yhä läpitunkevammaksi, kuulo jännittyy. Joukko-osasto etenee maastoutuen valonheittäjien mahdolliselta valolta.

Yht'äkkiä — räjähdys. Etuvartio törmäsi miinoihin johtaviin lankoihin.

Vihollinen avasi heti voimakkaan kivääri- ja konekivääritulen.

Tuli määräys vetäytyä takaisin. Vihollinen oli miinoittanut jään. Sumuisessa yössä ei ole viisasta lähteä edemmäksi, sillä osa tehtävästä on jo täytetty: on otettu selville vihollisen sijaitsemispaikka, merkitty sen tulipesäkkeet, saatu selville lahden miinoitus.

Sotilaat kokoontuivat. Tarkastus. Kaikki ovat läsnä. Etuvartiomies, joka oli lähellä räjähtänyttä miinaa, sai lieviä naarmuja.

Päällikkö lähetti joukko-osaston tarkastamaan lahden oikeaa puolta. Ryömien ketjussa lähenimme rantaa. Päästyämme 30 kilometrin päähän rannasta vastustaja avasi joukko-osastoamme vastaan rajun ristitulen kiväärreistä ja konekivääreistä. Kuulia suorastaan satoi joukko-osastomme ympärillä. Vimmastunut, mutta arka vihollinen pommitti koko ympäristöä.

Sotilas ja joukkueen päällikkö tapasivat vihollisen puhelinlinjan ja katkaisivat sen. Sotilaat odottavat kärsimättöminä määräystä avata tuli. Mutta sitä ei saa tehdä. Moninverroin voimakkaampi vihollisjoukko saattaisi käyttää hyväkseen pysähdystämme ja saartaa meidät ja ehkäistä siten perustehtävämme täyttämisen.

Keskeytymätön tuli jatkui 25—30 minuuttia. Käyttäen hyväkseen hetken väliaikaa ampumisessa, päällikkömme antoi määräyksen vetäytyä ryömien niemekkeelle. Kun aloimme liikkua niemekettä kohti, avasivat valkosuomalaiset voimakkaan tulen miinoitetun kentän puolelta. Jäi vain yksi ulospääsy. On ryömittävä jäätä pitkin länttä kohti. Vihollisen konekivääritulen alla ryömimme osoitettuun paikkaan. Siinä olikin jo niemeke.

Teimme tarkastuksen. Kaksi toveriamme oli haavoittunut. Viha valkorosvoja kohtaan kiehuu soturien rinnoissa. Kaikki palavat halusta rynnätä taisteluun valkosuomalaisia vastaan. Komissaari ja päällikkö selvittävät rauhallisina sotilaille tilannetta ja lähettävät heidät uudelleen täyttämään tehtävää.

Minuuttiakaan hukkaamatta on millä hinnalla tahansa tunkeuduttava vihollisvartion läpi ennen aamun sarastusta ja tiedoitettava päällystölle tiedustelun tulokset.

Päättävästi etenemme joukko-osastomme esikunnan majoituspaikkaa kohti.

Valkosuomalaiset ampuvat silloin tällöin konekivääristä. Mutta varmoina kansanarmeijalaiset etenevät päällikön osoittamaan suuntaan. Jonkun ajan kuluttua vihollisen vartiosto oli sivuutettu ja vähän myöhemmin päällikkömme selostaa esikunnassa: taistelutehtävä on täytetty.

V. Kiuru.

(„Kansanarmeija"-lehdestä").

Huhuja Mauri Ryömän murhasta

Tukholma, 1.3. (TASS). Ruotsin porvarillisissa sanomalehtimiespiireissä on liikkeellä huhuja, joiden mukaan Suomen valkokaartilaiset ovat murhanneet tunnetun suomalaisen sosialidemokraatin Mauri Ryömän, joka joku aika sitten lähetti Tannerille avoimen kirjeen.

Norjan sosdem nuorisoliittolaiset johtonsa sotapolitiikkaa vastaan

OSLO, 1.3. „Arbeideren"-lehti tiedottaa, että muutama päivä sitten Evgen kaupungin (Norja) sosialidemokraattisen nuoriso-osaston kokous käsitteli paikallisen järjestön puheenjohtajan Alfred Museidin selostuksen aiheesta: „Sota ja työväenluokan tehtävät" sekä myöskin paikallisjärjestön johdon ehdotuksen Norjan sosialidemokraattisesta nuorisoliitosta eroamisesta.

Museid lausui selostuksessaan, että hän yhtyy Norjan kommunistisen puolueen kantaan ja kannattaa kommunistien vaatimusta taistella sodanlietsojia vastaan.

Museid ilmoitti, että hän on päättänyt liittyä kommunistiseen puolueeseen.

Kokouksessa esiintyivät useat järjestön jäsenet kannattaen Museidin ehdotusta. Kokous lähetti Norjan sosialidemokraattisen nuorisoliiton keskuskomitealle seuraavasisältöisen ilmoituksen: „Työläisnuorisoliitto ei enää voi kantaa vastuuta siitä poliittisesta linjasta, jota taantumuksellinen johto seuraa."

„Vapaaehtoisten" värväys valkoemigranttien keskuudessa mennyt myttyyn

„Neue Zürcher Zeitung" tiedoittaa Belgradista, että siellä on toimeenpantu „vapaaehtoisten" värväys valko-Suomen armeijaan venäläisten pakolaisten keskuudessa. Nämä venäläiset pakolaiset ovat entisten tsaarin virkamiesten, teknikkojen ja vapaiden ammattien harjoittajien oheila pääasiassa entisen Wrangelin armeijan upseereita ja sotilaita, jotka tappionsa jälkeen tulivat miltei yhtenä joukkona Jugoslaviaan. Lehti mainitsee sellaisesta diplomaattisesta merkillisyydestä kuin on Belgradissa oleskeleva tsaarin Venäjän „lähettiläs", joka yritti saada lupaa „vapaaehtoisten" värväykseen. Lehti kirjoittaa tämän johdosta:

„Nämä yritykset ovat kuitenkin epäonnistuneet. Kaikki venäläiset pakolaiset, jotka ilmoittautuvat Skandinavian lähettiläille ja Balkanin maiden konsulaateissa vapaaehtoiksi Suomeen, tullaan joka tapauksessa käännyttämään takaisin, elvätkä he silti myöskään voi saada Ruotsin kauttakulkuviisumia."

SODANVASTAINEN LIIKE ENGLANNISSA

NEUVOSTOLIITON POLITIIKKA SAA YHÄ ENEMMÄN KANNATUSTA

Helmikuun 24 päivänä oli Newcastlessa „Venäjä tänään"-yhdistyksen jäsenten neuvottelu. Neuvottelussa oli läsnä 250 edustajaa, jotka edustivat 49 työväenjärjestöä. Kokouksessa piti puheen vuorityöläisten Etelä-Walesin liiton puheenjohtaja Horner. Hornerin puhe, mikä koski Neuvostoliiton toimenpiteitä Suomessa, tuli täydellisesti hyväksyttyä neuvottelun osanottajain taholta. Neuvottelussa vahvistettiin päätöslauselma, jossa hyväksytään Neuvostoliiton politiikka ja kehoitetaan kaikkia yhdistyksen jäseniä antamaan vastaisku sodanlietsojille, jotka yrittävät järjestää apua valkosuomalaisille.

Englannin porvariston ja Työväenpuolueen johtajien neuvostovastaisen kamppailun tuomitseva päätöslauselma hyväksyttiin helmikuun 24 päivänä myöskin Työväenpuolueen piirineuvottelussa Silhemessä (Darghemin kreivikunta). Neuvottelussa yritettiin tähän päätöslauselmaan tehdä neuvostovastainen „korjaus". Tämä yritys kohtasi kuitenkin jyrkän vastustuksen neuvottelun taholta. Edustajat arvostelivat ankarasti Työväenpuolueen lehden — „Daily Heraldin" kantaa, mikä tukee imperialistista sotaa Europassa ja lietsoo neuvostovastaista kamppailua Englannissa. Eräs neuvottelun edustajista huomautti, että nykyinen „Daily Heraldin" toimittaja ei ole edes Työväenpuolueen jäsen.

Yhdessä Englannin suurimmassa teollisuuskeskuksessa — Manchesterissa — pidettiin helmikuun 25 päivänä neljä joukkokokousta, joissa yksimielisesti hyväksyttiin päätöslauselmat, joissa kutsutaan Englannin työtätekeviä taisteluun valkosuomalaisten avustamista vastaan. Tässä tarkoituksessa on päätetty järjestää joukkokokouksia tuotantolaitoksissa ja vieläpä joukkomielenosoituksiakin.

Sodanvastainen mieliala Työväenpuolueen ja ammatillisen liikkeen keskuudessa

Helmikuun 26 pnä pidettiin Holbornessa Lontoossa aikakauslehti „Labor Monthlyn" toimituksen kokoonkutsuma konferenssi, jossa käsiteltiin nykyisen imperialistisen sodan syitä. Kuinka suuri oli mielenkiinto tätä konferenssia kohtaan, osoittaa jo se, että sinne oli saapunut 865 edustajaa Lontoosta ja sen kreivikunnista. Ne edustivat 17 ammattiliittoneuvostoa, 6 tehdaskomiteaa, 107 ammattiosastoa, 7 paikallista Työväenpuolueen järjestöä, 22 osuustoimintayhtymää, 25 „Vasemmistokirjallisuuden klubi"-nimistä järjestöä, 76 osuustoimintapuolueen järjestöä jne. Suuri sali oli niin täynnä, että monen edustajan oli pakko jäädä salin ulkopuolelle. Edustajista oli noin ⅔ Työväenpuolueen aktiivisia jäseniä.

Puheenvuoroissaan edustajat vaativat liittolaisten ja Saksan välisen sodan pikaista lopettamista ja osoittivat välttämättömäksi ryhtyä taisteluun kapitalistien työväenluokkaan kohdistamaa hyökkäystä vastaan.

Nykyisen sodan luonteen määrittely imperialistiseksi sai konferenssin yksimielisen kannatuksen huolimatta siitä, että konferenssissa oli edustajia mitä erilaisimmista järjestöistä ja ryhmistä.

Konferenssissa hyväksytyssä päätöslauselmassa sanotaan suoraan, että nykyistä Englannin ja Saksan välistä sotaa käydään johtavan kapitalistisen luokan etujen puolesta. Edelleen kehoittaa päätöslauselma työväenluokkaa valpauteen englantilais-ranskalaisiin neuvostovastaisiin suunnitelmiin nähden. Edustajat tuomitsivat päättävästi Työväenpuolueen, ammattiliittojen ja osuustoimintapuolueen johdon politiikan, jonka tarkoituksena on sodan jatkaminen. Päätöslauselma vetoaa kaikkien maiden työläisiin, kutsuen heitä päättävään taisteluun sodanlietsojia vastaan. „Ainoastaan sellainen yhteinen taistelu — sanotaan päätöslauselmassa — voi tehdä lopun sodanlietsojien herruudesta."

* * *

Lontoossa kokoontui rakennustyöläisten neuvottelukokous, jossa oli edustettuna liiton 53 osastoa. Huolimatta ammattiliittojen pääneuvoston jäsenen Hicksin läsnäolosta, edustajat hyväksyivät päätöslauselman, joka tuomitsee jyrkästi nykyisen kapitalistien eduksi käytävän sodan ja vaatii pääneuvostoa viipymättä lopettamaan yhteistyön hallituksen kanssa siksi alkamaan neuvottelut työpalkkojen korottamisesta.

Englannin yhteiskunnalliset järjestöt kiinnittävät suurta huomiota Newcastlessa näinä päivinä kokoontuneeseen „Neuvostoliitto tänään"-yhdistyksen jäsenten neuvottelukokoukseen. Tämän kokouksen päätöslauselmaan ovat yhtyneet Hatshedin ja Lancashiren (Skotlanti) koneenkäyttäjien ja lämmittäjien liiton osastot sekä Oxfordin yliopiston Työväenpuolueen klubin jäsenet. Kaikki ne hyväksyvät Neuvostoliiton toimenpiteet, jotka auttavat Suomen kansaa vapautumaan mannerheimiläisten herruudesta sekä tuomitsevat Englannin porvariston ja Työväenpuolueen johtajien neuvostovastaisen kamppailun.

KOULU JA KOTI

(Kirje Neuvostoliitosta)

Suomen kansan viholliset, lahtarit, levittävät Neuvostoliitosta mitä hävyttömimpiä valhejuttuja. He huutavat täyttä kurkkua siitä, että Neuvostoliitto on muka raakalaismaa ja että neuvostokoulun päättäneet ihmiset ovat muka sivistymättömiä. Näitä valhejuttuja ei ole tarpeellista kumota. Haluamme vain selvittää Suomen kansalle asiain todellista tilannetta.

Meillä on vielä paljon puutteellisuuksia työssämme ja elämässämme, mutta me olemme iloisia siitä, että jokainen päivä tuo uutta mukanaan — me kuljemme eteenpäin kaikilla aloilla ja erikoisesti kansansivistyksen alalla. Saavutustemme avaimena on se, että koko kansa osallistuu luomistyöhömme.

Ottakaamme vaikka aivan tavallinen kysymys, koulun ja kodin suhde toisiinsa. Eroitukseksi entisestä tsaarivallan ajasta on meidän nyt vaikea tehdä rajaa koulun ja kodin välille. Ne ovat eroittamattomia toisistaan, samoin kuin koulun opettaja ja kansa ovat eroittamattomia. Tämä kiinteä yhteys koulun ja kodin välillä, jonka me olemme saavuttaneet, helpoittaa verrattomasti lasten kasvatusta, sillä suurimman osan ajastaan koulun oppilas viettää kotona vanhempiensa, siskojensa ja veljiensä seurassa.

Lasten kasvatuksessa me olemme asettaneet itsellemme suuret tehtävät. Neuvostokansalaista arvostellaan hänen työnsä ja toimintansa mukaan. Senpä takia ei riitä se, että keskikoulun päättäneet ihmiset tuntevat vain tieteen perusteet. Heidän on osattava yhdistää koulussa saadut tiedot elämän kysymyksiin, heidän on ymmärrettävä kaikki elämän kysymykset, oltava uskollisia, urhoollisia, tietoisia maamme kansalaisia, kaikin puolin sivistyneitä ja kohteliaita ihmisiä, eikä röyhkeän herrasmiehen tapaisia, jotka halveksivat työtä ja toimintaa, niinkuin tsaarivallan ajan keskikoulun oppilaat — kymnasistit.

Lasten vanhemmat auttavat koulua ja opettajistoa tässä työssä, koulu ja opettajisto vuorostaan huolehtivat lasten vanhempien pedagogisesta sivistyksestä. Kaikkien oppilaiden vanhemmat voivat osallistua koulun työhön ja toimintaan. Niinpä Gorkin kaupungin kahdeksannen koulun oppilaiden monilukuisia kerhoja ohjaavat heidän vanhempansa. Teatterin ohjaaja, yliopiston opettaja, balettitanssija, radioinsinööri, puna-armeijalaispäällikkö ja shakkimestari ohjaavat koulun näytelmätaidetta, luonnontiedettä, radioteknikkaa, tarkka-ammuntaa ja shakkipeliä harrastavien oppilaiden kerhoja. Lasten vanhempien voimilla järjestetään tämän koulun oppilaille jatkuvasti luentoja tieteen, taiteen, historian ja kirjallisuuden kysymyksistä. Saman Gorkin kaupungin neljännen koulun oppilaiden vanhemmat järjestävät ja ohjaavat oppilaiden erilaisia retkiä, auttavat opettajia lasten kotilolojen tutkimisessa ja parantamisessa. Kukapa esimerkiksi valkoraisten lasten opetuksesta ja heidän kotilolojensa parantamisesta, mutta Neuvostoliitossa ei yksikään oppilas voi jäädä vähävaraisuutensa takia koulun ulkopuolelle, kaikille turvataan mahdollisuus oppia. Koulu, lasten vanhemmat, valtio- ja yhteiskunnalliset järjestöt — kaikki huolehtivat lasten kasvatuksesta ja heidän olojensa parantamisesta.

Rostovin kaupungin kolmannenkymmenennen neljännen koulun luokkahuoneissa tavataan oppituntien aikana usein vieraita. Aikuiset ihmiset istuvat lapsien vieressä ja kuuntelevat opettajan selvitystä, mutta väliajoilla he keskustelevat oppilaiden kanssa, järjestävät heille erilaisia leikkejä. Mitä tämä on? Eikä koulun järjestyksen rikkomista? Ei. Tämän koulun oppilaiden vanhemmat, joiden lapset edistyvät hyvin koulussa, ovat ottaneet tehtäväkseen auttaa opettajaa sellaisten lasten kasvatuksessa, joiden äideillä on liiaksi muuta työtä. Iltasin nämä opettajan apulaiset kutsuvat vieraita lapsia koteihinsa, pitävät huolen siitä, että nämä valmistaisivat aikanaan läksynsä ja viettäisivät oikealla tavalla vapaa-aikansa, mutta päivisin, kun vain on vapaata aikaa, menevät he kouluun ja auttavat opettajaa työssä.

Useiden koulujen yhteyteen on perustettu n.s. lasten vanhempien kasvatusopillisia opistoja. Koulun opettajat luennoivat vuorotellen kasvatusopin historian sekä nykypäivän kasvatusopillisista kysymyksistä ja selvittävät koulun edessä olevia tehtäviä. Näillä luennoilla on poikkeuksellisen suuri merkitys. Ei kukaan epäile, etteikö jokainen isä ja äiti huolehtisi lapsensa kasvatuksesta, mutta kasvatusmuodot eri perheissä eivät useinkaan vastaa tarkoitustaan. Kasvatusopillisten luentojen sekä erilaisten keskustelujen avulla koulun opettajat selvittävät oppilaittensa vanhemmille kasvatusopin perusteita, opettavat heitä oikealla tavalla suhtautumaan lapsiinsa.

Sellaisissa tapauksissa, jolloin lapsen vanhemmat eivät löydä vastaavaa keinoa vaikuttaakseen lapseensa, he saavat neuvoja opettajalta. Opettaja on oppilaansa kodissa tervetullut vieras. Asiahtuntevana ihmisenä ja oppilaan vanhempana ystävänä häntä kunnioitetaan, hänen neuvonsa otetaan iloilla vastaan ja toteutetaan lasten kasvatuksessa kotona.

Juho Laitinen.

TOIMITUSKUNTA.

KANSAN VALTA

5 p. MAALISKUUTA v. 1940 | SUOMEN TYÖTÄTEKEVIEN KANSANRINTAMAN ÄÄNENKANNATTAJA | № 25 (44) TIISTAI

Maailman suurimmat valehtelijat

MANNERHEIM JA TANNER

Häikäilemättömät valheet ja vääristelyt olivat valkoSuomen sotaseikkailijain aseina jo heidän nykyisen neuvostovastaisen sotansa provosoimisessa. Mutta vieläkin ylettömämpiä valheita ovat Mannerheim ja Tanner laskelleet sodan aikana. Kukapa ei olisi joutunut nauramaan esimerkiksi sille tyhmyydelle jolla Mannerheimin esikunta ja valko-Suomen sanomalehdet ovat kuvailleet Punaarmeijan „heikkoutta", kiinnittämättä mitään huomiota siihen, että tämä „heikoksi" kuvattu armeija on m.m. murtanut kolmen imperialisuisen valtion avulla rakennetun Mannerheimin-linjan! Ja kuinka olympialaisen valtavia ovatkaan olleet kaikilla rintamilla perääntyvän Mannerheimin „voitot", joita sitten Tanner on vielä omilla keksinnöillään höystänyt! Jos noissa Tannerin ja Mannerheimin sotauutisissa olisi vähääkään perää, niin eipä heidän totisesti tarvitsisi ruikuttaa apua ulkomaiden imperialisteilta. Silloin olisivat asiat todellakin niin, kuin Yhdysvaltojen suurin kirjailija Theodore Dreiser ivallisesti vastasi häneltä Mannerheimille apua kerjäävälle Hooverin komitealle: „Kun luen teidän lehtiänne, niin minusta tuntuu, että apua ei tarvitse Mannerheim, vaan Neuvostoliitto". Tällaisella purevalla ivalla suhtaudutaan ulkomailla Mannerheimin esikunnan sotauutisiin.

Leningradin sotilaspiirin esikunta on pari kertaa jo tätä ennen kumoillut Suomen suurvalehtelijain juttuja. Seuraavassa sen nyt julkaisemassa tiedonannossa haulataan Suomen valehtelijaherrat käpälälautaan niin vakuuttavasti, ettei se lisäselvityksiä kaipaa.

Leningradin Sotilaspiirin Esikunnan tiedotus

Tutustuttuaan ulkomaiden lehdistössä juuri julkaistuun niin kutsutun Suomen hallituksen „noottiin", jonka se on lähettänyt Kansainliitolle ja jossa tuomitaan „Neuvostoliiton käyttämät sodankäyntitavat", toteaa Leningradin Sotilaspiirin Esikunta, että koko tämä „nootti" on pantu kokoon valheellisista, mielikuvituksellisista, läpinäkyvin riihmoin kokoonparsituista väitteistä.

1. Mainitussa „nootissa" väitetään, että „Neuvostoliiton lentohyökkäyksiä suomalaista siviiliväestöä vastaan tapahtuu miltei joka päivä", että „näihin hyökkäyksiin osallistuu satoja lentokoneita, toisinaan jopa yli 500", että „neuvostolentokoneet ovat pudottaneet noin 20.000 pommia", että „lentokoneita on usein ammuttu konekivääreillä", minkä lisäksi „notissa" ei siekailla edes sellaistakaan millään perustelematonta valhetta, että kaikki tämä olisi muka suunnattu pääasiassa siviiliväestöä vastaan. Itse „nootti" paljastaa kuitenkin sen suomalaisten kyhääjien kömpelyyden.

Näin on, niidenkin selvästi liioiteltujen suomalaisten tietojen mukaan, joihin „nootti" nojaa, „ilmapommitusten aikana menettänyt henkensä 392 siviiliasukasta". Kokonaisen kolmen kuukauden aikana osoittautuu siis „miltei jokapäiväisten" pommitusten seurauksena, joihin on osallistunut satoja lentokoneita, toisinaan vieläpä „yli 500", toisiväsi paisutettujen suomalaisten tietojen mukaan, kuolleitten lukumäärä nousevan kaikken kaikkiaan 392:een henkeen.

Yksin tämä tosiseikka kumoaa jyrkästi vaarikkouturojen „nootin" mielikuvituksellisset keksinnöt Neuvostoliiton joukoista ja Neuvostoliiton lentolaivastosta. Tämä tosiseikka yksin jo vahvistaa täydellisesti sen, että todellisuudessa ovat Neuvostoliiton lentovoimat monilukuisissa ja tuloksellisissa taisteluliikkeissään ampuneet Suomen sotajoukkoja, varustuksia, lentokenttiä ja muuta sotilaallista tukikohtia Suomen alueella, mutta ei lainkaan siviiliväestöä, jonka keskuudessa, kuten suomalaisistakin tiedoista käy selville, on vain vähän ihmisuhreja.

Näin ollen on koko tämän „nootin" parjaava luonne Punaiseen armeijaan nähden täysin silminnähtävä, mikä vain korostaa sen kyhääjien avuttomuutta ja valheellisuutta.

2. „Nootin" kyhääjien hillitön mielikuvitus menee aina niinkin tolkuttomiin väitteisiin saakka kuin ilmoitukset siitä, että „Neuvostoliiton maavoimat ovat useaan kertaan käyttäneet vankeja ja siviilihenkilöitä suojana hyökkäystensä aikana Suomen armeijaa vastaan", että neuvostojoukot olisivat muka käyttäneet jotain „komatoosikaasua, jonka seurauksena 11 suomalaista tykistösotilasta on sairastunut", että muka „Neuvostoliiton sodankäyntitavat merellä samaten ovat kansainvälisen oikeuden vastaisia". Kaikki nämä tyhjiin huhuihin perustuvat ilmoitukset samoinkuin „nootissa" esitetyt väitteet, että Neuvostoliitto olisi muka rikkonut vuoden 1907 Haagin sopimusta sekä Geneven sopimusta vuoden 1929 heinäkuun 27 päivältä sodankäynnin säännöistä, ovat täysin perustelemattomia ja rikoksellisissa asioissaan sotkeutuneiden Suomen hallitusherrojen vääristeltyjä keksintöjä. Punainen armeija on tarpeeksi voimakas, ettei sen tarvitse käyttää mitään myrkkykaasuja, puhumattakaan siitä, että Punainen armeija pitää tällaisten kaasujen käyttöä moraalittomana ja rikollisena, joka on ehdottomasti ja yleisesti tuomittava.

Kaikki nämä parjaukset Punaista armeijaa vastaan eivät voi siirtää huomiosta Neuvostoliitonvastaisen seikkailun loppua, eivätkä tässä suhteessa voi auttaa suomalaisten upseerien teotkaan, kun he, joutuessaan pakolla luovuttamaan neuvostojoukoille sotavarustuksia Karjalan kannaksella, sitovat seinään ja ampuvat paikalle sellaiset suomalaiset sotilaat jotka eivät halua taistella toivottoman asian puolesta.

3. Pyrkien launistelemaan Suomen valkokaartilaisten pulmallista toivotonta tilannetta sanotaan mainitussa „nootissa" edelleen, että „neuvostojoukkojen on onnistunut vallata vain sellasia alueita, joilla ei ole suurta merkitystä".

Leningradin Sotilaspiirin Esikunta ei pidä tarpeellisena kumota tällaisia typeriä ilmoituksia. Nämä väitteet ovat samalla tasolla kuin Suomen valkokaartilaisten äskeiset voitonkuvaukset, joiden tolkuttomuus on silminnähtävä.

Amerikalainen sotilasasiantuntija mannerheimiläisten tappioista Karjalan kannaksella

New York 4.3. Tunnettu Amerikalainen sotilaskirjailija majuri Elliot kirjoittaa New York Herald Tribunessa, että Viipurin menettäminen saattaa Mannerheimin „toivottomaan tilanteeseen". Kaikesta päättäen, kirjoittaa Elliot, on Mannerheim pakotettu jättämään Karjalan kannaksen.

Viipurin valtaus edistyy

Leningradin Sotilaspiirin Esikunnan tiedonantoja

Maaliskuun 3 päivän kuluessa joukkomme jatkoivat Viipurin valtausta, valloittivat Saarelan niemen Viipurin pohjoispuolella, ottivat viholliselta neljä 76 millimetrin tykkiä ja suuren joukko-osaston esikunnan varustetun solmukohdan, valloittivat Tuppuran saaren Viipurista etelään, missä valtasivat 6 vihollisen linnoitettua puolustusasemaa, joista 5 rautabetonista tykistösuojaa raskaine rannikkotykkeineen.

Muilla rintamanosilla ei tapahtunut mitään oleellista.

Lentovoimamme toimivat vilkkaasti vihollisen sotajoukkoja ja sotilastukikohtia vastaan. Ilmataisteluissa tuhottiin 10 vihollisen lentokonetta.

◆ ◆ ◆

Maaliskuun 4 päivän kuluessa meidän joukkomme valloittivat Karjalan kannaksella Viipurin lahdella: Uuraansaaren asutuksineen ja siellä sijaitsevan linnakkeen ja Teikarinsaaren, sekä Viipurin lahden länsirannalla: Heinlahden, Vilajoen ja Muhulahden. Uuraassa vallattiin 3 kauaskantavaa meritykkipatteria, suuri määrä konekivääreja, kivääreja, ammuksia ja patruunoita.

Muilla rintamanosilla ei tapahtunut mitään [illegible]

[illegible] toimivat [illegible] ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Vihollisen [illegible] ilmaan.

Taantumus hyökkää Ruotsissa

MURHAPOLTTOJA JA POIKKEUSLAKEJA

Ruotsin taantumukselliset ovat ottaneet hyvin oppia suomalaisista lapualaisesikuvistaan. Jokainen, joka Ruotsissa uskaltaa nousta kansanvaltaisia oikeuksia puolustamaan, sodanlietsontaa vastaan, Neuvostoliiton parjausta vastaan, joka rohkenee kohottaa myötätunnon äänen Suomen työtätekevää kansaa kohtaan, saa näinä päivinä pelätä henkensä menetystä. Vangitsemisia ja kotitarkastuksia seuraavat nyt kirjapainojen räjäyttämiset, murhapoltot ja tietenkin poikkeuslait — ei niitä vastaan, jotka nämä rikokset ovat tehneet, vaan niiden uhreiksi joutuneita vastaan.

Tukholmasta saapuneen tiedon mukaan on maaliskuun 3 päivää vastaan yöllä Luleåssa ilmestyvän kommunistisen lehden „Norrskensflammanin" kirjapainossa tapahtunut räjähdys. Muutaman minuutin kuluttua oli koko rakennus valtavien liekkien vallassa.

Rakennuksessa sijaitsi lehden toimitus sekä tojmittajien asunnot.

Tulipalossa menetti henkensä kustannusliikkeen johtaja, Ruotsin kommunistisen puolueen keskuskomitean jäsen Arthur Hellberg, hänen vaimonsa sekä pieni tyttärensä. Eräs nainen ja hänen kymmenvuotias tyttärensä menettivät samoin henkensä. „Norrskensflamman" - lehden toimittaja, yksi kommunistisen puolueen johtajia, Filip Forsberg, on vakavasti haavoittunut.

Suuresti myöhästyneenä paikalle saapunut palokunta rajoittui suojelemaan vain naapuritaloja.

* * *

Samana iltana hyväksyttiin Ruotsin parlamentissa uusi poikkeuslaki, joka antaa hallitukselle rajattomat oikeudet estää sellaisten lehtien, aikakauslehtien ja kirjallisuuden kuljetus postin kautta tai rautatiellä, joiden sisältö voi olla „valtiolle vaarallinen". Tämän lain mukaan on hallituksella oikeus lakkauttaa mikä lehti tai aikakauslehti tahansa 6 kuukaudeksi. Määräajan päätyttyä voidaan kieltoa jatkaa vielä 6 kuukaudeksi. Kielto koskee myöskin niitä lehtiä ja aikakauslehtiä, joita ryhdytään julkaisemaan lakkautettujen sijaan.

Suojeluskunnat on hävitettävä

Ne ovat rahavallan asekaarleja työkansaa vastaan

Suojeluskuntajärjestön historia on taivaltu työtätekevän kansamme vereltä. Konnamaisilla rikoksilla ja kansalle tuhoisilla toiminnoilla on se tehnyt itsensä työtätekevän kansan silmissä vihatuksi ja halveksituksi.

Huolestuneena on rauhaa rakastava kansamme jo kaksi vuosikymmentä saanut seurata sitä hillitöntä sotaista kiihoitustyötä ja aseiden kalistelua, jota suojeluskunnat ympäri maan ovat harjoittaneet.

Ei siis ihme, että rauhaa rakastava, maamme edistyksestä huolehtiva työmies ja talonpoika on suuttuneena saanut tehdä kysymyksen: miksikä ja ketä varten tämä hillitön sotavimma, aseiden kalistelu ja suojeluskuntalaisrenkien palvominen?

Suojeluskunta muka puolustaa rauhaa! Suojeluskunta puolustaa maamme itsenäisyyttä ja kansallista perintöä — näin on porvaristo kahden vuosikymmenen ajan valehdellut kansallemme.

Totuus on kummakin, että suojeluskuntalaisten pistimien varassa harjoitetun ulko- ja sisäpolitiikan tuloksena on maamme nyt syösty mielettömään sotaan kansamme ja Neuvostoliiton rauhan turvaamispyrkimyksiä vastaan. On syyty maamme itsenäisyys Englannin kapitalistien ja hävitetään poltiaen ja murhaten talonpojan koteja ja perheitä.

Vertaansa vailla historiassa on se raakuus ja verenhimoisuus, jolla v. 1918 suojeluskuntalaiset raivosivat, murhatessaan sadoin tuhansin kansamme parhaimmistoa. Hävyttömästi valehdellen on toitotettu maailmalle tuon taistelun olleen taistelua maamme itsenäisyyden puolesta, vaikka Neuvostohallitus oli jo sitä ennen antanut maallemme itsenäisyyden. Tämä ei tyydyttänyt porvaristoa. Se halusi saada yksinvallan, rajattoman vallan maamme työtätekevän kansan puristamiseksi. Siksi se suojeluskuntain avulla hyökkäsi työväestön kimppuun ja verisesti kukisti sankarilliseen taisteluun nousseen työväen, pystyttäen porvarillisen lahtarivallan maahamme. Siitä lähtien muodostuu Suomesta kansainvälisten sodanlietsojain ja neuvostovastaisten sotavehkeilyjen pesäke.

Suojeluskuntajärjestö on ollut noiden kaikkien, mitä mustimpien maamme etuja vahingoittavien vehkeilyjen etunenässä. Suojeluskunnan pääesikunnassa on kypsytetty neuvostovastaiset vakoilu- ja tuhotyösuunnitelmat sekä oman kansamme, työtätekevän kansamme kuristamishankkeet.

Suojeluskuntalaiset ne pääasiassa muodostivat ne murhamiesjoukot, jotka v. 1919 käviyät Inkerinmaan kylissä murhaamassa ruiden rauhallisia asukkalta. Suojeluskuntalaisia olivat niekin, jotka järjestivät rosvoretkiä Neuvosto-Karjalaan polttaen kylliä ja tehden joukkomurhia vuosina 1918, 1919 ja 1922. Olipa tuo hurttajoukko Eestinkin työläisiä teilaamassa v. 1920. Kansamme edut ja rauhan ovat nuo suojeluskuntajärjestöön pesiintyneet sotaseikkailijat saattaneet useamman kuin yhden kerran vaaralle alttiiksi.

Entä maamme sisäisessä elämässä, kuinka siinä suojeluskunta on kotien rauhaa suojellut? Tunnettuahan on, kuinka lapualaishulinoiden aikana suojeluskunnat muodostivat ydinjoukon porvariston hyökätessä maamme työväenluokkaa vastaan. Suojeluskuntien esikunnissahan tehtiin työväenjärjestöjen hajoittamis-, työläisten muilutus- ja murhaamissuunnitelmat. Suojeluskunnan pääesikuntahan oli järjestämässä Mäntsälän kapinan ja monet muut häpeänteot kansaamme kohtaan. Milloin vain kysymys on ollut työväen lakkojen murtamisesta, niin suojeluskunnat ovat muodostaneet rikkuriarmeijan ydinjoukon. Käytettiinpä suojeluskuntalaisia pulavuosina liikehtivän talonpoikaistonkin rauhoittamiseksi. Muistossahan on rankaisuretkikunta Nivalan talonpoikien rauhoittamiseksi v. 1933.

Näillä teoillaan on suojeluskunta osoittautunut kapitalistien rahavallan iskujoukoksi, sen aseelliseksi santarmistoksi hyökättäessä työtätekevää kansaamme vastaan sen kurissa ja orjuudessa pitämiseksi. Neuvostovastaisten sotasuunnitelmien takia tehtiin suojeluskuntajärjestöstä myöskin armeijan santarmisto. Se järjestettiin omine esikuntineen ja erikoisoikeuksineen kiinteäksi armeijan osaksi, jonka tehtäväksi tuli pakottaa mobilisoitu armeija tappelemaan pankkiherrain vallan puolesta sodan sattuessa. Porvaristo tiesi, että rauhaa rakastavaa kansaamme on vaikea saada tappelemaan ystäväänsä Neuvostoliiton kansaa ja oman maan työväestöä vastaan. Siksi sen selän taakse ja rinnalle järjestettiin parhaimmin tuliasein varustetut suojeluskuntalaishurtat, jotka ampumisen uhalla pakottavat työmiehet ja talonpojat tappelemaan, pysymään ampumahaudassa ja rintaman takana alistumaan kärsimyksiinsä.

Nyt sodan kuluessa on kansallemme kauhistuttavana paljastunut kaikki se raakuus, mikä suojeluskuntajärjestöön on pesiytynyt. Ei mikään vieras valloittajakansakaan ole kohdellut valloitettua maatakaan sellaisella julmuudella, millä suojeluskuntakonnat nyt rääkkäävät omaa maataan ja kansaansa. Armotta, ampumisen uhalla suojeluskuntalaissotapolitsi häätää asukkaat kodeistaan, raivoten tappaa eläimet ja haavoittuneet sotilaansa, polttaa kodit ja tuhoaa talonpojan omaisuuden, ampuen lähtiä pienimmänkin vastuksen kohdattuaan. Tuon roistojoukon taholta uhkaa nyt todellinen tuho maatamme ja kansaamme. Tuon raakuuden ja villeyden etunenässä kulkee suojeluskuntaupseeristo, lapualaisliikkeen ja Akateemisen Karjalaseuran villeyttämä yliopp ilas- ja koulunuorisojoukko, jotka muodostavat suojeluskuntajärjestön ydinjoukon. Raskaana uhkaa kansamme tuomio noita murhiin ja murhanyrityksiin ylityttävistä huligaaneja, jotka tietoisina toimintansa rikoksellisuudesta jatkavat uhkaa kansamme tuhoamista.

Mutta työtätekevä kansamme tietää senkin, että siellä täällä on suojeluskuntiin kuulunut ja edelleen kuuluu myös herrain pettämiä työläisiä ja talonpoikia ja henkisen työn tekijöitä. Nämä ovat silmittömän sotakiihoituksen sokaisemana tai aineellisten etujen houkuttelemina liittyneet suojeluskuntiin ja joutuneet suojeluskuntaupseerien välikappaleina ja aseina taistelemaan kansaa vastaan. Nyt saadaan pian selvyys kysymykseen, ymmärtäväthän nuo herrain kelkkaan lähteneet raukat viimeinkin sanoa itsensä irti kansan veriviholliset: suojeluskuntaupseeristo-joukkueesta, vai tahtovatko ensemmin tuta tunotuksi ja katkin vielä mykin taisteluaan suojeluskuntapäällikköjen mukana kansaamme vastaan?

Selvää ja rehellistä vastausta tähän kysymykseen vaativat kansamme syvät rivit. Punaisen Armeijan avustuksella on Suomen Kansanhallituksen johtama Kansanarmeijamme päättänyt lyödä Mannerheimin rosvojoukot ja lopullisesti hajoittaa suojeluskuntalaismurhamiesten järjestöt. Vielä ei ole myöhäistä herrojen pettämän suojeluskuntalaisen, olipa hän työmies, talonpoika tai henkisen työn tekijä, teossa osoittaa todellista halua yrittää korjata virheensä ja sovittaa rikoksen, jonka on tehnyt kansamme syviä rivejä vastaan.

A. Pulkkonen.

„PERÄÄNTYMISELLÄ SAAVUTETTU VOITTO"

Julkaisemme alempana amerikkalaisessa aikakauslehdessä „New Masses" olleen pakinan, jossa tehdään terävää pilaa amerikkalaisten sanomalehtimiesten sotakertomuksista Suomesta, joita he kirjoittelevat Mannerheimin pääesikunnasta kuulemiensa juttujen perusteella.

Assosiated ja United Pressin „Suomessa toimivat" kirjeenvaihtajat ovat laatineet sotakirjallisuusmuotojen kaavan, jonka mukaan, heidän tiedoituksistaan päätellen, suomalaiset sotajoukot „saavuttavat voiton toisensa jälkeen".

Esitämme tässä nämä ihmeelliset „menetelmät".

1. **Palelluttaminen:** suomalaiset puhaltavat laaksoistaan kylmiä tuulia, joiden takia paljasjalkaiset, puolinälkäiset puna-armeijalaiset paleltuvat. Ensin tuuli palelluttaa heidän jalkansa, pakoittaen heidät istuutumaan, sitten se panee heidän hartiansa maahan.

Tällä menetelmällä tavallisesti tuhotaan, sanomalehtien tiedoituksista päätellen, „muutamia tuhansia miehiä".

2. **Saartaminen** (käytetään pääasiassa Suomen keskiosissa). Tämä tehdään seuraavalla tavalla: kaksikymmentä suomalaista saartaa useampia tuhansia venäläisiä (tavallisimmin 20 tuhatta).

Kohta sen jälkeen kaikki venäläiset kuolevat nälkään ja kylmään, sillä heillä ei ole tulitikkuja. Tämä on ankara tapa ja hyväsydämiset lahtarit käyttävät sitä vain harvoin.

3. **Tarkka-ampujain menetelmä:** suomalaiset kiväärimiehet istuvat puissa ja ampuvat neuvostosotilaita seuraavan normin mukaan: yksi suomalainen tuhoaa 77 puna-armeijalaista. Koska punaisten aika menee pääasiassa siihen, että joutuvat suomalaisten loukkuihin, eivät he jouda katselemaan ylös ja etsimään tarkka-ampujia, jonka takia he joutuvatkin tuhon omiksi.

4. **Hypyt** (käytetään Karjalassa). Suomalaiset metsästäjät kätkeytyvät puiden oksille, naamioituvat tarkka-ampujiksi, ettei heitä huomattaisi. Kun ohi kulkee neuvostojoukkojen hyökkäysvaunu, niin he hyppäävät sen päälle ja ampuvat nopeasti miehistön. On laskettu, että yksi suomalainen hyppääjä tuhoaa 77 neuvostohyökkäysvaunun miehistön.

5. **Voiton saavuttaminen salakonekivääriä käyttäen.** Muuten, tästä menetelmästä ei tiedetäkään mitään muuta, kuin että se on salainen.

6. **Salaisten vedenalaisten toiminta.** Vedenalainen toimii jäätyneessä järvessä, missä neuvostosotajoukot eivät sitä osaa lainkaan odottaa kohtaavansa. Se nousee pinnalle maanantaisin, keskiviikkoina ja torstaisin ja hukuttaa kuljetuslaivoja.

Muina päivinä se erikoisella jäin särkemistä varten tehdyllä hammaslaitteella hukuttaa neuvostohyökkäysvaunuja.

7. **Miinasota.** Niinpä esim. yli 3 tuhatta venäläistä räjähdytettiin miinoilla pieniksi kappaleiksi eräässä suomalaisessa kaupungissa, minne punaiset sotajoukot eivät vielä olleet saapuneetkaan.

8. **Tulipalot.** Se on erittäin käytännöllinen menetelmä. Peräintyessään suomalaiset polttavat kaiken tiellensä sattuneen. Näin ollen, kun punaiset valtaavat jonkun kaupungin, on siellä vielä hyvin lämmin. Kun tuli sammuu, tulee kylmä, ja karaistumattomat punaiset sotilaat saavat kuolemanvaarallisen nuhan.

9. **Yhteyksien sotkeminen.** Rohteilla (vaikkakin vahvistusta vailla olevilla) rynnäköilla Muurmannin rautatielle suomalaiset ottavat käsiinsä kaiken Punaisen Armeijan vaatetuksen, pakoittaen sotilaat käthätää pukeutumaan paikallisissa museoissa, XVIII vuosisadan kolmikulmaisiin hattuihin ja kaapuihin puettuina he tuntevat itsensä hyvin kömpelöiksi eivätkä kykene sen koommin taistelemaan.

Sitäpaitsi Tukholmasta saatujen viimeisten tietojen mukaan Suomen Kansanarmeijan sotilaat pukeutuvat vuoden 1702 univormuihin.

(Loppu 4 siv.)

VANKIEN KIRJE SUOMEN ARMEIJAN SOTILAILLE

Suomen armeijan sotilaille!

Lähetämme terveiset teille täältä. Olemme sotavankina Neuvostoliitossa. Jouduimme tänne kun puolustuslohkomme murtui. Meillä oli siellä sama ajatus kuin on teillä siellä nyt, että jos joudumme vangiksi, niin meidät ammutaan. Pojat, niissä puheissa ei ole perää, olemme sen tulleet täällä kokemaan nyt itse. Haluamme teille ilmoittaa, että se toivomus, joka on teillä siellä ja meillä täällä, nimittäin että sota päättyisi pian, täyttyy paljon nopeammin, kun tulette vapaaehtoisesti tänne. Ei hyödytä valvoa ja olla ainaisessa kuolemanvaarassa siellä etulinjassa. Täällä on ruokaa ja lämmintä jokaisella ja kohtelu on ehdottomasti hyvä heti kun heitätte kiväärinne pois ja antaudutte. Emme olisi uskoneet, että sotavankeja kohdellaan näin hyvin. Haavoittuneet saavat hoitoa ja ruokaa heti. Omaisuuttamme ei ryöstetä.

Teidän, pojat, ei hyödytä taistella. Ei sitä luvattua apua tule koskaan, josta siellä sanomalehdet kirjoittavat. Jos näkisitte nämä täällä olevat voimat, niin teitä hirvittäisi tulevaisuus rintamallanne.

Kirjeen loppuosa on kirjoitettu ruotsin kielellä.

Kirjeen allekirjoittivat seuraavat sotavangit:

Jussi Koskela, Emil Sintonen, Hugo Sundgård, Oskar Nygård, Karl J. Svens, Albin F. Friberg, Erik Gref, Rafael Fors, Edvard Backlund, Yrjö Iivonen, Lauri Parkkari, V. S. Lahtinen, Arvid Sten, Juho Hietanen, John Klubb.

On aika jo heittää aseenne

ALIKERSANTTI MATTI KOKKOSEN VETOOMUS

Terveiset täältä, Suomen armeijan sotilaat! Olen täällä vankina, mutta en tunne itseäni vangiksi, kohtelu on niin suurenmoista, että en löydä sanoja kuvatakseni. Jo ensimmäiset puna-armeijalaiset kohdatessani kestitsivät heti minua tupakalla. Vakuuttan teille, että puna-armeijalaiset eivät ammu sotilaita, jotka antautuvat vangiksi. Meitä on täällä jo paljon, jotka voivat sen todistaa. Täällä voi omin silmin nähdä sen valheen, mitä Suomen lehdet ja radio levittivät huonosta kohtelusta, ruokatarpeiden puutteesta. En ole koskaan tavannut vieraiden keskuudessa niin hyvää kohtelua. Minua on kestitty omenilla, vehnäsellä ja muulla hyvällä syötävällä, on annettu enemmän kuin olen voinut syödä.

Heti kun jouduin puna-armeijalaisten keskuuteen, ottivat he selvää, eikö minun ole kylmä, sillä ilma oli kylmä ja minulla oli nahkasaappaat. Sinä päivänä kulkemallani tiellä en muuten nähnyt ainoatakaan puna-armeijalaista ilman huopikkaita, kaikilla heillä oli lämpimät varustukset. Minä katselin tätä kaikkea hämmästyneenä. Näin paljon hyvin puettuja sotilaita ja kaikkialla vallitsi iloinen mieliala.

Täällä on partureita, autobusseissa on liikkuvia myymäloitä, joista sotilaat ostavat omilla rahoillaan tavaroita. Missään en ole nähnyt partasuita venäläisiä, joista meille niin paljon puhuttiin. Heti ensimmäisenä yönä eräs luutnantti antoi minun käytettäväkseni oman sänkynsä, vaikka kuinka olisin kieltäytynyt siitä. Täällä vallitsee täydellinen tasa-arvoisuus. Upseerit syövät yhdessä sotilaiden kanssa. Siellä ei tämä näytä teistä totuudenmukaiselta, mutta se on totta ja monet meistä voivat vahvistaa tämän puhtaalla omallatunnolla.

Tuskin voi pidättää kuohuntaansa, kun ajattelee niitä työtätekeviä, joita on petetty ja pakotettu käymään sotaa Neuvostoliittoa vastaan, kun ajattelee niitä kärsimyksiä, niitä sota tuo mukanaan.

Entä mitkä ovat ne syyt, jotka ovat aiheuttaneet sodan? Pieni Suomi on harjoittanut provokatiota siitä lähtien, kun Neuvostoliitto antoi sille itsenäisyyden. Se teki hyökkäyksen Neuvosto-Karjalaa vastaan jne. Sitten alkoi lapuanliike muiluttaa Suomen kansalaisia rajan yli Neuvostoliittoon, myöhemmin seurasi hillitön kamppailu Karjalan kannaksen linnoittamiseksi ja varustusten rakentamiseksi, vaikka Neuvostoliitto ei koskaan uhannut maamme riippumattomuutta.

Ja tulokset ovat nyt nähtävissä. Yksikään suuri maa ei olisi näin kauan sietänyt näitä provokatioita. Koulussamme ei opetettu naapurimaamme historiaa. Venäläisistä ei puhuttu muuten kuin „raakalaiskansana", joka on sopivan hetken tullen tuhottava.

Suomea kehutaan sivistysmaaksi, mutta kun ajattelee monia seikkoja, joita on joutunut näkemään, niin häpettää. Upseerit sanoivat meille, että vaikka venäläiset haluaisivatkin antautua vangiksi, ei heitä missään tapauksessa saa ottaa, vaan heidät on tapettava. Tällaista on se ylistetty suomalainen sivistys. Mutta raakalaismaaksi sanotussa maassa ei ammuta ainoatakaan vankia, vaan vielä neuvotaan tulemaan ryömien, jotta Suomen puolelta ei ammuttaisi. En ole kuullut, että suomalaista työtätekevää kansaa täällä kohdeltaisiin huonosti. Päinvastoin, kaikki punaiset sotilaat ovat sitä mieltä, että suomalaiset sotilaat otetaan vastaan ystävinä.

Lopettakaa toivoton sota ja seuratkaa minun ja monien muiden sotilaiden esimerkkiä. Pojat, mitä rohkeammin sen teette, sitä nopeammin tämä sota loppuu ja me pääsemme palaamaan takaisin perheidemme luo. Ettehän itsekään enää usko, että Mannerheimin linja kestää. Se on jo pahasti murtunut ja tulee edelleenkin murtumaan.

Kallilit toverit, on jo aika heittää aseenne. Se pelastaa teidät tuhosta, — tämä on minun sydämestä lähtenyt toivomukseni teidän henkenne pelastamiseksi, muita mahdollisuuksia en näe.

Jouduimme tänne helmikuun 26 päivänä. Ette voi kuvitella niitä tunteita, jotka meidät täyttävät. Meidän kohdaltamme on sota lopussa. Palaamme pian kotiin.

Alikersantti **Matti Kokkonen.** 63 jalkaväkirykmentti. I komppania.

„SOTAVANKIA EI VOI PAREMMIN KOHDELLA KUIN MINUA ON KOHDELTU"

Viipurin läänin Uudenkirkon pitäjästä kotoisin oleva 19-vuotias sekatyöläinen August Torkkeli kertoo lehtemme edustajalle joutuneensa aluksi Viipurin työkomppaniaan.

Pian herrojen hätä Karjalan kannaksen „ylikäymättömien" linnoitusten alkaessa murtua kävi kumminkin niin suureksi, että työkomppanioihin mobilisoidut nuorukaiset, jotka eivät olleet koskaan saaneet mitään sotilaallista opetusta, lähetettiin suinpäin rintamalle. Harjoitustarkoituksessa oli puiden latvoihin joskus ammuskeltu. Mutta siinä olikin kaikki. Kun kysyimme, miten se ampuminen sitten luisti, niin sanoi hän, että „huonosti tietenkin". Liipasimesta osasi tietysti vetää, mutta mihin se kuula meni, siitä ei ollut tietoa. Kivääriin lukko oli aivan tuntematon kappale.

Omasta vangiksijoutumisestaan kertoi hän, että hänet oli jätetty yksin korsuun nukkumaan komppanian lähtiessä perääntymään. Valdista tuttuaan oli hän kuolemanväsynyt, heittäytynyt makuulavalle ja vaipunut heti sikeään uneen kuulematta muiden poistumista. Aamulla tulivat puna-armeijalaiset, joille hän antautui.

„Siitä lähtien on kaikki mennyt hyvin", sanoo hän. „Sota-aikana ei vankia voi paremmin kohdella kuin minua on kohdeltu".

Torkkeli kertoo, että sotilaat ovat lopen väsyneitä, jouduttuaan viikko- ja kuukausikaupalla olemaan etulinjoilla ilman vaihtoa. Kaikki ovat niin tuputettu, että pitempiä taipaleita eivät he pysty enää tekemään. Mieliala on masennuksissa, sillä moneen kertaan oli sotilaat luvattu laskea lomalle huilaamaan, mutta lupausta ei ole koskaan täytetty. Miehiä vain siirrellään paikasta toiseen.

„Ei meidän sakissa enää kukaan kehannut rehkiä, vartiossakin pojat nukkuivat", selitti hän avomielisesti Karjalan murteellaan. Ja tyytyväinen tuntui mies olevan, kun siitä rehkimisestä oli päässyt.

Niin Torkkelin kuin muidenkin sotavankien puheista paistaa punaisena lankana se ajatus, että Suomen herrojen sota ei ole heidän sotaansa. Heidät on siihen ajettu, ajettu teuraskarjaksi kuten nämä nuoret pojat, jotka eivät ole vielä asevelvollisuusikään ehtineet eivätkä osaa edes kivääriä käyttää. Ja näillä sotavangeilla on vain yksi ajatus, se, että sota loppuisi pian, loppuisi Puna-armeijan ja Suomen työtätekevän kansan voitoksi. Muunlainen ratkaisu ei ole mahdollinenkaan. Omana kokemuksenaan nämä sotilaat lähettävät terveisiä sotilastovereilleen: antautukaa joukolla Puna-armeijan vangiksi. Se takaa henkenne. Siten autamme jokainen osaltamme Puna-armeijaa lopettamaan sodan mahdollisimman lyhyeen ja saamaan rauhan Suomen koviakokeneelle kansalle.

Suomalaiset sotavangit seuraavat Puna-armeijan lentokoneitten toimintaa.

Suomalaisten sotilaiden ajatuksia

Monille suomalaisille sotilaille alkaa vähitellen selvitä totuus. Yhä useammat heistä kysyvät, minkä takia Suomi piti johtaa tähän onnettomaan sotaan Neuvostoliittoa vastaan, jonka kanssa Suomen kansan valtava enemmistö tahtoi ja tahtoo elää rauhassa. Rykmenteissä kuulee jo usein vihamielisiä huomautuksia:

— Sotikoot ne itse, jotka ovat tämän sodan sytyttäneetkin.

Ilmenee jo usein tapauksia, jolloin sotilaat kieltäytyvät lähtemästä tulilinjoille. Niinpä 62 jalkaväkirykmentissä alkoi vänrikki Lempinen pistoolia heiluttaen huutaa kersantille, joka kieltäytyi viemästä osastoa etulinjalle:

— Tästä saat, jollet tottele.

Kersantilla ei ollut päättäväisyyttä vastata roistolle antamalla pyssyn perästä. Hän vei osastonsa etulinjalle ja puolen tunnin kuluttua hän oli kuollut. Kaikki muutkin osastosta joko kaatuivat tai haavoittuivat. Mutta vänrikki itse jäi viisaasti korsuun ajaen pistoolia heiluttaen uuden osaston etulinjoille.

* * *

Eräs neljäkymmenvuotias reserviläinen 23 jalkaväkirykmentistä sanoi nuoremmalle toverilleen:

— Minä olen teitä vanhempi ja muistan jotakin. Niinpä minä tiedän, että monet meidän herroistamme ovat olleet ennen Venäjän tsaarin saappaannuoliloita. Mutta nyt he huutavat kaikkein äänekkäimmin Suomen riippumattomuudesta. Asiat eivät ole reilassa, uskokaa minun sanoneen. Minua kiukuttaa nämä huutajat.

Eivätkä ne kiukuta vain tätä reserviläistä. Monet 40-vuotiaat kutsuntalaiset Turussa ilmoittavat, että tappelemaan he eivät ryhdy. Oli surullista nähdä näiden jäkkäiden, kotihuolten painamien ihmisten eroa perheistään.

* * *

Läheiseen toveriin uskoutuen suomalainen sotilas etsii ulospääsyä muodostuneesta umpikujasta.

— Minä haluan paeta tästä tulimyrskystä — kirjoittaa vaimolleen eräs reserviläinen 31 jalkaväkirykmentistä. — Pyydä äitiäsi lähettämään sähkösanoma, että sinä olet kuolemaisillasi. Silloin minut varmaankin päästetään pois pariksi päiväksi ja taistelisin minä en enää palaa.

Paeta. Se ajatus tuee monen päähän. Pakenisin, mutta selän takana on vänrikki Lempisen tapaisia roistoja pistooli kädessä; lahtaajia, jotka on kasvattanut pyöveli Mannerheim, sama mies, joka v. 1918 teloituttti kymmeniä tuhansia työläisiä ja torppareita.

* * *

Sotilaat etsivät toistakin ulospääsyä umpikujasta. Suurella mielenkiinnolla luetaan rintamalle sinne harvoin pujahtanutta kansanrintamalehteä.

Osa heistä ymmärtää asian mutkattomasti:

— Meillä on jo Kansanhallitus. Se on tehnyt sopimuksen Neuvostoliiton kanssa. Suomi tulee säilyttämään riippumattomuutensa. Me luovutamme pienen osan aluettamme ja saamme sen sijaan paljon enemmän. Miksi käydä tätä sotaa, jossa me jo ennakolta olemme tuomitut häviämään.

Aarno Toivio.

„Helsingin Sanomain" todistus Suomen Kansanarmeijasta

„Helsingin Sanomain" sotakirjeenvaihtaja, jonka tehtävänä on keksiä toinen toistaan kehnompia kerskailujuttuja Mannerheimin armeijan hommista, kertoo helmikuun 11 p:n numerossaan pitkästä aikaa sellaisenkin jutun, jossa on perää.

Kirjeenvaihtajalle oli joku suojeluskuntaupseeri kertonut, miten heidän etuvartioasemansa oli joutunut taisteluun Suomen Kansanarmeijan partiota vastaan. „Parikymmentä miestä tuli ihan sutena päin", kertoo kirjeenvaihtaja. (Tosiasiassa heitä kuuluu olleen vain 10 Kansanarmeijamme poikaa.) Lehti kertoi suojeluskuntalaisten onnistuneen konetuliaseillaan torjumaan tuon pienen partioryhmän hyökkäyksen ja saamaan yhden vanginkin. „Eri hyvät vehkeet oli sillä miehellä, alusvaatteista lähtien kaikki uutta", ihmettelee „Sanomain" mies. „Turkiskäsineet kuin parhaalla upseerilla ja sellaiset villahuopikkaat, jotka sujuvat jalkaan kuin sukka".

Mahtaa tuntua Erkon lehdestä ihmeelliseltä, että Kansanarmeijan sotilaalla voi olla turkiskäsineet „kuin upseerilla" ja villahuopikkaat, joista Suomen valkoisen armeijan sotilaat ovat pakkasen kynsissä turhaan uneksineet. „Helsingin Sanomatkin" todistavat, että Kansanarmeija on hyvin varustettu. Ja mikä parasta: sen henki on reipas ja rohkea. Muullainen se ei voi ollakaan armeijassa, jonka jokainen soturi tietää taistelevansa oman asiansa puolesta puolustaessaan Suomen työkansaa ja vapauttaessaan maataan Rydin, Tannerin ja Mannerheimin raha- ja sortovallan kahleista.

„Perääntymisellä saavutettu voitto"

(Alku 2 s:v.)

10. **Propaganda.** Suomen alueelle hyökkääville punaisille suomalaiset jakavat lentolehtisiä. Niiden vaikutuksesta Moskovassa ja Leningradissa on joka päivä kapinoita.

Samoin kuin suomalainen salakonekivääri, salainen vedenalainen ja muut sotasalaisuudet, niin myöskin kapinat pidetään myöskin salassa ja niiden yksityiskohdat ovat vain parooni Mannerheimin ja hänen seuralaistensa tiedossa.

11. **Perääntymisellä saavutettu voitto.** Erittäin aktuaalinen ja varma menetelmä, joka ehdottomasti johtaa voittoon. Ennenkuulumattomalla nopeudella suomalaiset pakenevat punaisia, jolloin takaajoon lähteneet punaiset uupuvat ja sen johdosta kuolevat ruttoon.

Viimeaikoina rutto suorastaan niittää punaisia, jotka ovat väsyneet juoksemaan nopeasti perääntyvien suomalaisten jäljestä".

MAAILMAN TYÖTÄTEKEVÄT SOTAA VASTAAN

NORJAN AMMATTIOSASTOT ASETTUVAT SOTAPROVOKATIOTA VASTAAN

Oslo, 3.3. Äskettäin kokoontui Bergenin kaupungin sähkömonttöörien liiton jäsenten yleinen kokous. Bergenin työläiset kieltäytyivät päättävästi antamasta apua valkosuomalaisille ja vaativat, että hallitus noudattaisi ankaraa puolueettomuutta. Kokous pani vastalauseensa suomalaisten pakolaisten pakkolähetystä vastaan valko-Suomeen. Kokoontuneet vaativat myöskin, että hallitus tekisi lopun englantilaisten blokin kätyrien toiminnasta, minkä tarkoituksena on Norjan sotaan vetäminen.

Bergenin sosialidemokraattisen puoluejärjestön taantumuksellinen johto harjoittaa terroria suurimpia ammattiosastoja vastaan. Kuten norjalainen „Aftonposten" tiedoittaa, on se „päättänyt eroittaa puolueesta kaikki Bergenin kaupungin sähkömonttöörien liiton jäsenet". Norjan sosialidemokraattiset „johtajat" näyttivät vielä kerran, miten he toimivat käsi kädessä suomalaisten valkokaartilaisten kanssa.

Sodanvastainen liike nousee Japanissa

Tsuntsin, 3.3. Kuten tietotoimisto Central News ilmoittaa, on Tokiossa äskettäin tuomittu 5 sotaa vastaan esiintynyttä henkilöä vankeuteen 5:stä 15:een vuoteen. Tietotoimiston lausunnon mukaan on sodanvastaisten esiintymisten johdosta vangittu 55 henkilöä.

Tiedoitetaan, että Kantonissa on tapahtunut joukko sodanvastaisia esiintymisiä. Kuluvan vuoden helmikuussa teki japanilainen santarmisto hyökkäyksen Kantonin lähellä olevaan sotilassairaalaan, missä vangitsi useita henkilöitä, joista 3 viipymättä mestattiin. Santarmisto löysi sairaalasta suuren määrän sodanvastaista kirjallisuutta.

AMERIKALAISET AMMATTILIITOT VASTUSTAVAT SOTAKIIHOITUSTA

New York, 2.III. „Daily Worker" tiedoittaa, että Milwaukeessa (Wisconsin valtio) ovat Amerikan Työn Federatioon kuuluvien paikallisten ammattiosastojen 52 johtajaa julkaisseet yhteisen julistuksen, jossa tuomitsevat sodan ja ilmoittavat, että Amerikan kansa vastustaa Yhdysvaltojen sotaan vetämistä. Julistuksessa sanotaan: „Viimeisen imperialistisen sodan päätyttyä Amerikan kapitalistit alottivat kamppailun ammattiliittoja vastaan hajoittaakseen ne. He telkesivät vankiloihin satoja työväen johtajia, lähettivät kuolemaan Saccon ja Vanzetin, alensivat työläisten palkat ja pidensivät työpäivää. Yhdysvaltojen työläiset eivät halua tämän toistuvan. Työläisille ei sota ole edullista."

Julistuksessa tuomitaan myöskin Rooseveltin toimeenpanema työttömien avustusrahojen supistaminen.

Chicagosta saatujen tietojen mukaan aikoo Amerikan Työn Federation, tuotannollisten ammattiliittojen kongressin, rautatieläisten riippumattomien ammattiliittojen ja muiden järjestöjen edustajien yhteinen komitea maaliskuun 16 päivänä kutsua koolle neuvottelun tunnuksella: „Estettävä Amerika ryhtymästä sotaan". Komitean vetoomuksessa sanotaan, että on välttämätöntä ehkäistä „voittoja saalistavan vähemmistön yritykset terrorisoida 95% rauhaa rakastavista amerikalaisista".

Amerikan Työn Federatioon kuuluvien ammattiliittojen kongressi ja New Yorkin nuorisokongressi ovat päättäneet maaliskuun 6 päivänä (vuosipäivä, jolloin Amerika yhtyi edelliseen imperialistiseen sotaan) järjestää laajan sodanvastaisen mielenosoituksen.

Kommunistien vaino Ranskassa ja Belgiassa

Bryssel, 2.3. Tiedoitetaan, että Arrasessa (Ranska) on rautatieläisten ammattiliittosihteeri Deloison ja rahastonhoitaja Krammer tuomittu puoleksitoista vuodeksi vankeuteen ja makaamaan sakkoa syytettyinä „kommunistisesta propagandasta".

Borinagen hiilialueella (Belgia) on poliisi toimeenpannut joukkovangitsemisia. Monsissa on ollut paljon vangitsemisia. Monsin sivistyneistön keskuudessa on tehty kotitarkastuksia. Lehdet osoittavat, että huolimatta vangitsemisista „kommunistien vilkas toiminta jatkuu".

Englannin työläiset kannattavat sotapolitiikan vastustajia parlamentin täytevaaleissa

Lontoo, 3.3. Työväenjärjestöjen yksi taistelumuoto Englannin nykyistä hallitusta ja sen sotapolitiikkaa vastaan on sotaa vastustavien ehdokkaiden asettaminen parlamentin ylimääräisiin vaaleihin. Kuten tunnettua, on Työväenpuolueen johto tehnyt sopimuksen vanhoillisten kanssa „poliittisesta rauhasta" sodan aikana, ja siksi he kaikin keinoin pyrkivät estämään sotaa vastustavien ehdokkaiden asettamista paikallisissa parlamenttivaaleissa. Tällaisten ehdokkaiden asettaminen paikallisten Työväenpuolueen järjestöjen taholta osoittaa sitä suurta tyytymättömyyttä, joka vallitsee Työväenpuolueen ja ammattiliittojärjestöjen rivijäsenien keskuudessa puolueensa johdon petturipolitiikkaa vastaan.

Lähiaikoina toimitetaan Ketteringissä Northamptonin kreivikunnassa ylimääräiset parlamenttivaalit. Huolimatta Työväenpuolueen Toimeenpanevan Keskuskomitean vastustuksista, paikallinen Työväenpuolueen järjestö ja ammattiosasto asettivat vanhoillisten ehdokasta vastaan oman sotaa vastustavan ehdokkaansa Possin.

Erikoisen merkillepantavaa on se, että tätä sotaa vastustavaa ehdokasta Ketteringissä kannattavat suuret joukot sekä paikallisen Työväenpuolueen ja ammattiosaston toimihenkilöt, m.m. Ketteringin ammattiosaston puheenjohtaja ja sihteeri, paikallisen Työväenpuolueen puheenjohtaja sekä monet ammattiosastojen ja Työväenpuolueen johtohenkilöt muista tämän vaalipiirialueen kaupungeista. Ketteringin vaalipiirialueella on työläiskerros verrattain huomattava. Siellä on kenkä-, kutomo- ja metalliteollisuustyöläisiä.

ENGLANTI PAINOSTAA ITALIAA

Lontoo. 1.3. Hallitus on päättänyt voimistaa painostusta Italiaa vastaan. Englannin „kontrollia salakuljetusta vastaan„ ei tähän mennessä ole sovellutettu saksalaisen hiilen vientiin Italiaan. Hallitus on ilmoittanut antavansa Italialle määräajan, jotta se voisi löytää muita hiilen varustajia. Kuten Reuter tiedoittaa, on Lontoossa tänään ilmoitettu, että Englannin sotalaivoille on annettu määräys pidättää kaikki laivat, jotka kuljettavat saksalaista hiiltä Italiaan. Reuter tiedoittaa myöskin Englannin ehdottaneen Italialle, että Englanti varustaisi Italiaa hiilellä samassa määrässä, kuin mitä Italia on Saksalta saanut. Italia myisi Englannille vastaavassa määrässä maatalous-tuotteita ja raskaan teollisuuden tuotteita.

Karjalan kannaksen evakuoidut kurjassa asemassa

Kun mannerheimiläisen Suomen sotahullut vallanpitäjät ryöstivät tai tuhosivat polttamalla Karjalan kannaksen evakuoidun väestön omaisuuden, niin tuntuu evakuoiduista perin masentavalta ja alentavalta, kun he nyt ovat siellä Hämeen „viljavilla mailla" joutuneet kokonaan kerjäläisten asemaan.

Sitäkään vaivaista avustusta, mikä heille on luvattu, ei anneta rahassa vaan elintarpeissa, ja nekin käyvät päivä päivältä yhä kalliimmiksi. Sitäpaitsi he saavat tämän „eläkkeen" monien välikäsien kautta, jotka siitä myöskin ottavat osansa ja hyötyvät.

Niinpä esimerkiksi K-n kunnassa jaetaan ruokatarpeet korttien mukaan. Aluksi määrättiin aikuisille 11 markan ja alle 15-vuotisille 8 markan arvosta ruokatarpeita päivässä. Mutta sen jälkeen annetut uudet kortit olikin numeroitu niin, että aikuisille tuli vain 9 markan ja alaikäisille 7 markan arvosta ruokatarpeita päivässä. Viranomaisten mielestä lie tämäkin näyttänyt liian paljolta, koskapa he jokaisesta kortista leikkasivat pois kolmen päivän kupongit jo ennen kuin evakuoiduille niitä antoivatkaan. Tämän lisäksi vielä käytiin kuponkeja leikkaamassa yhden markan arvosta henkeä ja päivää kohti „lämpö- ja valomenoihin" kunnan hyväksi. Näin ollen kotikonnuiltaan karkoitettujen asukkaiden ruokarahat K-n kunnassa ovat supistuneet jo 7 markkaan aikuisille ja 5 markkaan alaikäisille päivässä.

Evakuoiduille sanotaan, että he saavat elintarpeensa korteilla kaupoista. Mutta suurin onnettomuus onkin siinä, että kaupoissa ei juuri koskaan ole saatavissa tarvittavia tavaralajeja. Näin ollen omaisuutensa kadottaneet ja toimeentuloa vailla olevat evakuoidut joutuvat näkemään alituista nälkää ja puutetta.

Mannerheimiläiset vallanpitäjätkään eivät voi enää salata työnsä hedelmiä. Niinpä „Suomen Sosialidemokraatti"-lehtikin, josta yllä esitetyt tiedot on otettu, on pakoitettu avoimesti tunnustamaan siirtoväen hädänalaisen aseman.

Kun ajattelemme vielä niitä kärsimyksiä, joita siirtoväki joutuu kokemaan täyteen ahdetuissa asunnoissa ja vaatetuksen puutteessa, saamme likipitäen kuvan heidän onnettomuudestaan.

Kannakselainen.

TOIMITUSKUNTA

KANSAN VALTA

8 p. MAALISKUUTA v. 1940

SUOMEN TYÖTÄTEKEVIEN KANSANRINTAMAN ÄÄNENKANNATTAJA

№ 26 (45) PERJANTAI

Suomen sotaseikkailijain petomaisuuksista on tehtävä loppu

Pikkuinen kenraali, mutta iso sotaprovokaattori Mannerheim on koplakuntineen ruuvennut ulisemaan vastustajinsa „epäinhimillisyydestä". Hänen vararikkoinen „hallituksensa" on kansainliitolle esittämässään „nootissa" syytellyt Neuvostoliiton Punaista armeijaa „epäinhimillisestä" sodankäynnistä. Sen johdosta on Leningradin sotilaspiirin esikunta osoittanut, että nuo syytökset perustuvat niin tyhmiin valheisiin, että nekin todistavat päinvastaista. Sillä jos kolmen kuukauden aikana „melkein joka päivä" suoritettujen pommitusten seurauksena on siviilihenkilöitä tuhoutunut niin vähän, ettei edes mannerheimiläisten liioitteluissa voida väittää niitä olleen enempää kuin 392, niin todistaa sekin, että Neuvostoliiton lentokoneet ovat pommittaneet vain sotilasobjekteja, sotaväkeä, lentokenttiä ja linnoituksia. Kun Suomen sotaherrojen läheinen hengenheimolainen Franco ulkolaisine apureineen pommitti Madridia ja Barcelonaa, niin tuhoutui siellä satoja siviilihenkilöitä päivässä. Franco käyi tosiaankin sotaa siviiliväestöä vastaan. Miksi suomalainen lahtaripeto ei silloin korottanut ääntään epäinhimillisyyttä vastaan, vaikka sen olisi voinut tehdä valehtelemattakin? Ilmeisestikin siksi, että inhimillisyys ylipäänsä ei ole Mannerheimin koplakunnan suosiossa. Siksi, että suomalainen lahtari on petoakin pahempi.

Jo vuonna 1918 Suomen porvariston johtajat osoittivat olevansa raakalaispetoja. Mannerheimin johdolla he silloin murhauttivat noin 30.000 aseetonta kansanvallan puolustajaa, joista suuri osa oli alaikäisiä ja naisia. Ja naisia, jotka olivat puolustaneet kansan asiaa, he nimittivät hovirunoilijansa Ilmari Kiannon tavoin „naarassusiksi". Tästä petomaisesta kansanmurhaamisesta, työtätekevien lahtaamisesta valkoiset voittajaherrat sitten saivatkin kansalta lahtarinimityksen. Se on historiallinen nimi, joka paljastaa mannerheimiläisten pakkahantekijäin pedonikenet myöskin jälkipolville.

Vankileirijärjestelmä, joka Suomessa on vallinnut vuodesta 1918 viime aikoihin asten herrojen petomaisuudesta. Kymmeniin tuhansiin nousee niidenkin luku, joita valkoiset vallanpitäjät Mannerheimistä Tanneriin asti ovat vainoneet, perustuslakia rikkoen paiskanneet vankiloihin ja sieltä kiduttaneet. Vankiloissa on rauhanaikana käyty mitä epäinhimillisintä sotaa parhaimpia Suomen miehiä ja naisia vastaan: Yrjö Mäkelin, Väinö Vuorio, Väinö Uurtamo, Lydia Rask ja lukemattomat muut vapaustaistelijat ovat menettäneet henkensä siellä ohranoiden kidutuspihtien välissä. Missä oli Suomen hallitusherrain ihmisyys poliittisten vankien nälkälakon aikana vuonna 1933, jolloin useat vangit kuolivat kiduttajien toimeenpanemiin pakkosyöttöihin? Miten mainiosti eri puolueisiin kuuluvat johtoherrat aikoinaan väittivätkään „ymmärtävänsä" lapualaishuligaaneja, jotka järjestelivät ihmisajojahteja ja yöllisiä salamurhia!

Kolmas todistus mannerheimiläisten ja tannerilaisten herrojen petomaisuudesta on sota, jota he nyt käyvät Neuvostoliittoa ja Suomen kansaa vastaan. Heti alottaessaan sodan he vangituttivat ympäri Suomea kaikki ne, jotka tiesivät sodanvastustajiksi, ja monia näistä lienevät he jo murhanneet. Murhattujen joukossa on, jos Ruotsin porvarillisten sanomalehtimiesten kertomukset pitävät paikkansa, entinen sosialidemokraattinen valtiopäivämies Mauri Ryömäkin. Hirvittävä raakalaisterrori vallitsee valko-Suomessa sekä rintamalla että rintaman selkäpuolella. Vangiksi antautuneet suomalaiset sotilaat kertovat kauhulla, miten mannerheimiläiset ylipäälliköt poltattavat paetessaan ihmisasunnot ja eläinten suojat, tuhoavat talonpoikien karjaa, jottei talonpojilla olisi mitään, mistä voisivat sodan loputtua alottaa elämänsä uudelleen. Ulkolaisiin porvarilehtiin on viime aikoina silloin tällöin päässyt pujahtamaan mannerheimiläisten sellaisia kerskailuja, että heidän aikomuksenaan on Suomessa poltattaa ja hävittää kaikki, minkä ehtivät. Se on muka kaikkein edullisinta „sodankäyntitapaa". Jokainen järkevä ihminen kuitenkin ymmärtää, että moinen murhapolttaminen ei ole sodankäyntiä, vaan petomaista hävitysraivoa, jota pystyvät osoittamaan vain kaiken ihmismuotonsa menettäneet lahtarihylkiöt.

Kynsistään peto tunnetaan, sanoo vanha sananlasku. Nytkin vielä, jolloin on käynyt aivan selväksi, että Suomen valkoisilla sotaherroilla ei ole minkäänlaisia voitontoiveita sotaseikkailussaan, tekevät he kaikkensa ajaakseen koko Suomen miespuolisen väestön tuhoutumaan sotatantereelle. Tämä verenvuodatus on mieletöntä. Suomen Kansanhallituksen kanssa tekemässään keskinäisen avunannon ja ystävyyden sopimuksessa on Neuvostoliitto taannut Suomen itsenäisyyden ja riippumattomuuden. Suomen edut vaativat siis mannerheimiläisen sodan pikaista lopettamista. Kansamme itsensä on tehtävä loppu sotahullujen kansansortajain riehunnasta. Ojentakoot Suomen armeijan sotilaat veljenkätensä Punaisen armeijan ja Suomen kansanarmeijan sotilaille ja auttakoot siten pikaisen rauhan voimaan saattamista. Siten voidaan parhaiten katkaista julman lahtaripedon kynnet ja pystyttää Suomeen kansanvaltainen järjestys.

Armas Äikiä.

Punainen armeija jatkaa menestyksellistä etenemistään

Leningradin Sotilaspiirin Esikunnan tiedonantoja

Maaliskuun 5:nnen päivän kuluessa Karjalan kannaksella Viipurinlahden seudulla valloittivat joukkomme Ravansaaren ja Ravansaaren kylän sekä Suonion saaren. Viipurista koilliseen on vallattu Näätälä, joka sijaitsee kilometrin päässä itään Karisalmen asemalta Viipurin—Sortavalan radalla.

Muilla rintamanosilla ei tapahtunut mitään merkittävää.

Ilmavoimamme toimivat vilkkaasti vihollisen joukkoosastoja ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Ilmataisteluissa tuhottiin 21 vihollisen lentokonetta.

* * *

Maaliskuun 6 päivän kuluessa rintamalla ei tapahtunut mitään huomattavampaa. Meidän ilmavoimamme toimivat vilkkaasti vihollisen sotavoimia ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Ilmataisteluissa on pudotettu 3 vihollisen lentokonetta.

* * *

Maaliskuun 7 päivän kuluessa ei rintamalla tapahtunut mitään erikoista. Pohjoisessa meidän joukko-osastomme valloittivat Nautsin, joka sijaitsee 153 kilometrin päässä etelään Petsamosta. Pitkästärannasta länteen Laatokan järven pohjoisrannikolla on valloitettu: Maksimansaari, Petäjäsaari, Paimionsaari ja Honkasaari.

Ilmavoimamme toimivat vilkkaasti vihollisen sotilasosastoja vastaan. On pudotettu 15 vihollisen lentokonetta.

Heittäkää hullu sodankäynti! Antautukaa Punaiselle armeijalle!

Me vapaaehtoisesti ja muuten vangiksi joutuneet Suomen armeijan sotilaat annamme seuraavan kehoituksen vielä taistelussa oleville tovereillemme. Tilanteen näemme teidän kohdaltanne hyvin surullisena. Olemme nähneet Punaisen armeijan mahtavat voimat. Me tiedämme varmasti sen, ettei enää teidän vastarintanne tule kauvan kestämään. Ainoa pelastuksenne on, että jätätte aseenne ja antaudutte vangiksi. Ei teidän tarvitse pelätä, että teitä kohdellaan huonosti. Sen me voimme vakuuttaa. Tämän vetoomuksen esitämme teille sen takia, että haluamme pelastaa henkenne ja koko Suomen kansan, ettei se tulisi kokonaan tuhotuksi. Ajatelkaa niitä vaimoja ja lapsia, jotka ovat jääneet onnettomiksi. Teidän kohdaltanne on vielä tilaisuus päästä perheittenne luo, jos saadaan sota pian loppumaan. Siis pojat, sotilaat! Laskekaa aseenne, sillä se ei tuota teille muuta kuin kuolemaa.

Alikersantti Kokkonen Matti 1/J.R. 63. Sotamies Hanninen Valde 1/J.R. 13. Sotamies Salminen Viljo 6/J.R. 62. Sotamies Virtanen Arvo 6/J.R. 62. Sotam. Kokkonen Soini Eril. 21. Sotam. Hasti Lauri Eril. 21. Sotam. Haataja Emil Eril. 21. Sotam. Mäkirunsas Valdemar Eril. 21. Sotam. Vienola Olavi 6/II/J.R. 68. Alikersantti Pussila Yrjö 2/J.R. 26. Sotam. Julin Yrjö 6/J.R. 68. Reservialikersantti Jokinen Sulo 5/J.R. 68. Sotam. Jokinen Kalle 5/II/J.R. 68. Sotam. Ågren Viljam 4/II/J.R. 68. Reservisotam. Alapalosaari Aug. Eril. 21. Kp. 7. Reservisotam. Ollikainen A. Merivoimat 6. H. 7. Reservisotamies Miettinen K. R. Merivoimat 1/Er. P. 24. Reservisotam. Riipi Elis Helmer Eril. 21. Reservialikersantti Pohjantähti Kaarlo Olavi R.T. 2. Reservikorpraali Aaltonen K. 5/J.R. 68. Sotam. Heimometsä J. 6.II/ J.R. 68. Sotam. Anttila Eetu 6.II/J.R. 68. Ylikersantti M. Vitikainen 5/J.R. 68. Alikersantti Koskinen Väinö 8.III/J.R. 68. Sotam. Haajanen E. J.R. 68. Sotam. Kivi Aatos 5/J.R. 68. Sotam. Ahvenainen Väinö 5/J.R. 63. Korpraali Roisko Matti 4. Prikaati Erik. k/E. Sotam. Jalonen Jalmari 6/J.R. 62. Jääkäri Otto Lepistö I/J.R. 3. Korpraali Emil Nuova Rautu 6 Rajak. Sotamies Aleks Janhonen 9/J.R. 68. Alikersantti Aleksj Stolbow 8/J.R. 10. Sotam. Kalle Mikonoja 5/J.R. 62. Sotam. Uuno Wallius E.P. 24.R.(C). Sotam. Sulo Niemelä 2/Er. P.7. 4 D. Alikersantti Toivo Mäkelä KK./KEV. OS. 4. Sotamies Lauri Aarnio 1/J.R. 11. Sotamies Paavo Ahonen 3/J.R. 11. Sotamies Sulo Alatalo 3 K.K.K./XI os. B. Ratsujääkäri Urho Malin Esk./Kev. os. 4. Sotamies Rufus Mäkinen 9/J.R. 11. Sotamies August Torkkeli 7/P.R. Sotamies Heikki Lappalainen. Sotamies Erämaja Valtteri Krh. K/J.R. 62. Alikersantti Luoma Matti 7/III/J.R. 13. Sotamies Mustasaari 6/II/J.R. 68. Tykkimies Kukkonen K. R.T. 1. Sotamies Johan Asikainen Merivoimat 24. P.N. Sotamies Törmä N. Sotamies Räfsbäck Paul J/R. 10. Sotamies Paloniemi Juho 1 Prikaati. Sotamies Virtanen Armas 1/J.R. 68. Sotamies Haltia Uuno R.T. 2. Sotamies Keronen Toivo I.E. (C). Sotamies Mäkinen Lauri 48 as. B.K.P.K. 3.

HUOMIO! Jos joku sattuu näitä allekirjoittaneita tuntemaan, pyydämme, että olisitte niin ystävällinen ja jollain tavoin antaisitte tiedon siellä Suomessa oleville perheillemme, että olemme elossa ja sodan loputtua tulemme kotiin.

Parhaimmat terveisemme. Toivossa, että sota pian loppuisi ja lakkaisi tämä järjetön verenvuodatus.

Suomen nainen— valkoista hirmuvaltaa vastaan

Tänä päivänä viettävät työtätekevät naiset kaikissa maissa kansainvälistä naistenpäivää. Nyt, kuten 25 vuotta sitten, nostavat he äänensä rauhan puolesta, kotiensa ja lastensa puolesta, imperialistista sotaa vastaan.

Tänä päivänä muistetaan kaikkialla erityisesti Suomen työkansaa, Suomen naisia, jotka ovat joutuneet valkoisen hallituksen provosoiman neuvostovastaisen sodan jalkoihin ja jotka on painettu sanomattomaan kurjuuteen ja oikeudettomuuteen.

Hillitön terrori raivoaa maassamme. Suomen vankiloissa viruu satoja rohkeita miehiä, naisia, nuoria ja vanhoja, äitejä ja tyttäriä, joiden ainoa „rikos" on ollut se, että he ovat uskaltaneet nostaa äänensä rauhan puolesta, että he ovat vaatineet Suomea elämään ystävyydessä suuren naapurinsa, Neuvostoliiton kanssa. Miehet on ajettu rintamalle, naiset ja lapset pois kodeistaan. Mannerheimin upseerit polttavat perääntyessään työmiesten ja talonpoikain vuosikausien työllä rakentamia koteja. Valkoiset pedot riehuvat kuin viimeistä päivää. Tietäen, ettei heillä ole paluuta, yrittävät he hävittää kaikki elämisen mahdollisuudet myös niiltä, joiden tietävät tahtovan palata takaisin koteihinsa.

Väkivalloin kotiseudultaan poisajettu väestö, naiset, lapset ja vanhukset, on sullottu „siirtokeskuksiin", joissa se elää toisten nurkissa, tavattomassa ahtaudessa, mitättömän taloudellisen avustuksen, laihan ravinnon varassa. Viranomaisten ja lottien tyly kohtelu ja jokaisen vapaan sanan ja ajatuksen vainoaminen tekevät elämän sietämättömäksi. Siirtoväkeä pakotetaan työhön, johon se ei ole tottunut. Viimeisin tieto kertoo, että kaikki lapsetkin, 9-vuotisista alkaen 16-vuotisiin saakka, tullaan mobilisoimaan työhön maataloudessa. Sanomattakin on selvää, mitä sellainen pakkotyö kasvavan polven terveydelle tulee merkitsemään. Ei ihme, että sadat ja tuhannet naiset ovat uhkauksista välittämättä lähteneet pois näistä „siirtokeskuksista" ja palanneet lapsineen takaisin kotiseudulleen.

Mutta raskaimpana painaa näitä naisia huoli rintamalle viedyn perheenhuoltajan, isän, veljen, pojan kohtalosta, joista ei viikkokausiin saa mitään tietoja ja joille ei myöskään ole lupa kirjoittaa totuutta omista oloistaan, ei sanaakaan puutteesta ja kurjuudesta. Sellaiset kirjeet pidättää sotasensuuri, ja kirjeen kirjoittaja tietää myös, ettei siitä hänelle hyvää seuraa. — Samassa asemassa ovat myöskin rintamalla olevat omaiset. Epävarmuus ja epätietoisuus läheisten kohtalosta kiduttaa molemmin puolin, rintamalla ja sen selkäpuolella olevien mieltä.

Koko Suomen valkoisten sodankäynti on sotaa Suomea, sen kansaa, sen naisia ja lapsia vastaan. Mannerheimin, Rydin ja Tannerin hallituskopla käy tätä kansanvastaista sotaa polttaen kodit, hävittäen karjaa, ryöstäen omaisuuden. Se käy tätä sotaa ajamalla Suomen miehiä toivottomiin hyökkäyksiin monin kerroin vahvempaa Punaista armeijaa vastaan. Se käy sotaa naisia ja lapsia vastaan karkoittamalla heidät kodeistaan, tuomitsemalla heidät näkemään puutetta ja kurjuutta.

Tällaista komentoa vastaan on kaikkien noustava.

Suomen työtätekevät naiset ovat aina, kaikissa vaiheissa, kaikkina kovinakin päivinä osoittaneet, etteivät he säiky taistelua silloin, kun kansan vapaus ja oikeus, kotien ja lasten tulevaisuus on kysymyksessä. Miten urheasti he puolustivatkaan miesten rinnalla Suomen työkansan asiaa v. 1918, ja millaisella sankaruudella ja uhrautuvaisuudella he kamppailivat tappiota seuranneen verisen valkoisen terrorin, Mannerheimin terrorin ajat, taistellen lastensa elämän ja vankileireillä olevien miestensä hengen puolesta. V. 1930 suljettiin sadoittain naisia — nuorista tyttösistä harmaapäisiin vanhuksiin saakka — vankiloihin siksi, että he yrittivät puolustaa Suomessa vapautta ja kansanvaltaa Suomen kansan villejä vihollisia, lapualaislahtareita vastaan. Mutta sekään ei voinut hetkeksikään masentaa taisteluhalua.

Suomen hallituskopia yrittää nyt, loppunsa edellä, samaa kuin vuonna 1918 ja 1930, joskin kymmeniä kertoja julmemmin. Suomen kansan ja Suomen naisten on rohkeasti noustava ja singottava joukolla Mannerheimin ja Rydin hallitukselle:

Olemme saaneet kyllliksemme teidän sodastanne. Tahdomme rauhaa. Tahdomme palata koteihimme. Tahdomme saada miehemme pois rintamalta. Tahdomme sellaisen hallituksen, joka ei ole rahavallan pienen ryhmän välikappale, vaan joka kuuntelee meitä ja on todellinen kansan hallitus. Vain sellainen hallitus voi taata rauhan, vain se voi taata Suomen riippumattomuuden, kansanvaltaisen järjestelmän ja ne yhteiskunnalliset uudistukset, joita yli 20 vuotta on Tannerilta ja kumppaneilta turhaan odotettu.

I. L.

Mistä hätäapua Mannerheimille?

Englannistako? Näinköhän tulisi oikein miesväkeä Englannista Suomen herrain avuksi?

Siitä kirjoitti äskettäin sellainen ulkopuolinen tarkkailija kuin liettualainen „Lietuvos Shinios"-lehti seuraavaa:

„Englantiko lähettäisi Suomeen vapaaehtoisia? Se on mahdotonta! Näin kirjoitettiin ensimäisten tietojen saapuessa Lontoosta siitä, että monet englantilaiset olisivat kääntyneet vapaaehtoisten värväystoimiston puoleen ilmaisten halunsa taistella Neuvostoliittoa vastaan. Monista se näytti mahdottomalta, siitä tunnettua on, että englantilaisten tapana on puolustaa omia etujaan vieraiden sotilaiden avulla. — Aluksi ilmoitettiin, että Lontoossa on rekisteröity 6.000 vapaaehtoista. Sitten Lontoosta ilmoitettiin, että niitä oli ollutkin vain 2.000. Ja sittemmin saatiin tieto, että vain 600 kirjoittautuneista kelpaa sotapalvelukseen ja että he haluavat matkustaa Suomeen vasta toukokuussa."

Näin on käynyt sen paljonhuudetun Englannin avun ja samoin myös monen muun maan reklamoidun avun. Unkaristakin piti tulla peräti 10.000 miestä ihan täysissä varusteissa. Mutta helmikuun 22 päivänä ilmoitti Budapestin radio kuivasti:

„Ulkomailla levitetaan mielikuvituksellisia tietoja Suomeen täysissä varusteissa matkustaneista unkarilaisista vapaaehtoisista. Unkarin sähkösanomatoimisto on valtuutettu ilmoittamaan, että Unkarin viranomaiset eivät tiedä tästä mitään. Unkarista ei ole yksikään henkilö matkustanut sotavarusteissa ulkomaille."

Tähän hupenivat ne 10.000 unkarilaista. Ja suurta iloa ei Mannerheimille ole niistä ruotsalaisistakaan „vapaaehtolaista", jotka Suomeen on kovalla rymyllä jonkun verran tuotettu. Niitä on ensinnäkin paljon vähemmän kuin Suomen valkoiset lehdet ovat ilmoitelleet. Sellaisilla seuduilla Ruotsia, joissa väestö on paremmin selvillä Suomen todellisesta tilanteesta, kuten Norrbottenissa, ovat värväajien saavuttamat tulokset olleet kerrassaan laihat. Niinpä ei helmikuun 10 p:ään mennessä oltu esim. Tornionjokilaaksosta saatu yhtään „vapaaehtoista". Toiseksi on värvättyjen „vapaaehtoisten" joukko niin kirjavaa ja kehnoa, että sen taistelukykyisyys on varsin mitätön. Useimmilla rintamilla eivät suomalaiset sotilaat ole nähneet näistä „vapaaehtoisista" jälkeäkään.

Suomen sotilaat ovat kyllä saaneet tuntea, että herrain lupaama apu, johon vedoten heitä on yllytetty tappelemaan heille vieraan asian puolesta, on jäänyt tulematta. Eikä sotilaita Mannerheimin valheella kauan petetä. Suurin osa heistä tuntee jo taistelevansa rahavallan etujen puolesta, häviöön tuomitun asian puolesta, omia etujaan ja koko kansan etuja vastaan. He alkavat havaita, että hallitusherrat ovat saaneet heidät sellaiseen loukkuun, josta ei voi muuten pelastua kuin kukistamalla vallasta loukun asettajat, Mannerheimit ja Tannerit, tulemalla omin luvin pois loukusta ja tarttumalla Neuvostoliiton Punaisen armeijan tarjoamaan rauhankäteen.

L—nen.

SAUVOLAINEN MAATYÖLÄINEN LUOTTAA KANSANHALLITUKSEN VOITTOON

Jo neljättäkymmentä ikävuottaan lähentelevä sauvolainen maatyöläinen Eetu Anttila kertoo antautuneensa vapaaehtoisesti Punaisen armeijan vangiksi. Suomen armeijan 68 rykmentti, jonka 2:seen pataljoonaan 6:nteen komppaniaan Anttila tammikuun alussa määrättiin, muodostettiin enimmäkseen vanhemman ikäluokan miehistä. Anttila itse oli nuorimpia tässä joukossa. Upseerit olivat nuoria vastaleivottuja reserviupseereja, joilla ei ollut minkäänlaista auktoriteettia sotilaiden keskuudessa.

Näissä vanhemman ikäluokan miehissä oli jo alunalkaen suuri vastahakoisuus ja haluttomuus sotaan. Kaikki tavalliset työläiset ja talonpojat olisivat tahtoneet, että Suomen olisi ollut tehtävä sovinto Neuvostoliiton kanssa eikä lähdettävä tähän hulluun sotaan, jonka jokainen järki-ihminen jo heti sen alkaessa käsitti johtavan suureen onnettomuuteen. „Sota ei ollut Suomen kansalle tarpeen — sanoo Anttila. — Se merkitsi kansan teurastuttamista. Neuvostoliiton vaatimukset olivat sellaisia, että ne olisi ilman muuta pitänyt hyväksyä. — Suomen herrat hankkivat itse sodan. Jo vuodesta 1918 alkaen ovat ne harjoittaneet lakkaamatonta sotayllytystä Neuvostoliittoa vastaan. Jo monta vuotta linnoitettiin Karjalan kannastakin."

Anttila arvosteli ankarasti valkoisia upseereita, jotka ajavat sotilaita kuolemaan suurkapitalistien ja kartanonherrojen puolesta.

„Meidätkin kuljetettiin eräälle kukkulalle. Siihen alkoi suorastaan sataa granaatteja. Miehiä kaatui ja haavottui paljon. Lopuksi me lähdimme asemista pois. Olihan aivan hullua suotta itseänsä tapattaa. Näin me teimme siitä huolimatta, vaikka komppaniamme päällikkö kapteeni Väisälä uhkasi, että on taisteltava niin kauan, kuin vain yksikin mies on hengissä."

„Nyt on tilanne sellainen, — jatkoi hän — että sotilaat ovat aivan uupuneita. Kaikki avunlupaukset ovat paljastuneet valeiksi. Jos voisi arvostella minun omien kokemusteni perusteella, niin Suomen armeija ei kestä kuin jonkun viikon."

Kun tuli kysymys Kansanhallituksesta ja sen ohjelmasta, vilkastui Anttila kertomaan kotioloistaan.

„Olen työskennellyt Turun ja Porin läänissä Sauvon pitäjän Tapiolassa Nuutilan suurtilalla. Tällä tilalla on kaikkiaan 500—600 hehtaaria viljelysmaata, 70 lypsävää lehmää, sodan alkaessa oli 35 hevosta. Lisäksi on tilalla kaksi tavallista ja kaksi ketjutraktoria, verstas, kotitarvemylly ja oma meijeri.

Palkat tilalla ovat olleet kehnot. Itse sain viime aikoina 30 markkaa päivässä, asunnon ja lämmön. Näin saivat muutkin miehet. Naisille maksettiin vain 18 markkaa, eivätkä he saaneet mitään luontaisetuja. Muonamiehet, joita oli toistakymmentä, saivat palkkansa luonnossa ja olivat oikeastaan vielä ahtaammassa asemassa kuin me päiväläiset, he kun olivat kaikki suuriperheisiä. — Mitään uuden lomalain säätämiä kesälomia ei meille maatyöläisille annettu."

Ja hän jatkoi innokkaasti:

„Kansanhallituksen lupaama maauudistus on sellainen, että se saa kaikkien maatyöläisten, muonamiesten sekä pientilallisten kannatuksen. Tämä uudistus tulee suorastaan parantamaan maanviljelyksen tilaa, kansan aseman kohoamisesta puhumattakaan.

Tälläkin Nuutilan tilalla jätettiin viime kesänä perunat maahan korjaamatta, kun ei tahdottu maksaa työläisille lisää palkkaa. Isäntä vain ilkkui, että sinnehän ne perunat jäävät hyväksi lannaksi. Samaan aikaan tämän tilan päiväläiset olisivat kipeästi tarvinneet nuo perunat. Aikaisemmin on monasti jätetty vilja korjaamatta."

„Joutaisi tämän Nuutilan maat joutua oikeitten isäntien käsiin — virkkoi hän vakavana. — Kansanhallitus on, ottaessaan maakysymyksen ohjelmaansa, täyttänyt meidän kaikkien todellisten maanmuokkaajien toiveen.

Sota pitää saada nyt pian loppumaan. Omasta puolestani kehoitan kaikkia Suomen työtätekeviä lopettamaan sotimisen Mannerheimin armeijassa. Antautukaa Puna-armeijalle. Kohtelu on hyvä ja sodan päätyttyä pääsette kotiin, työhön omalla maallanne."

Toimittaja.

NEUVOSTO-KARJALAN TEOLLISUUS

Karjala ei ole ainoastaan metsien ja metsäteollisuuden maa. Siellä on myös suuret edellytykset monipuolisen teollisuuden harjoittamiseen.

Luontaisten edellytystensä puolesta puutavarateollisuus, paperin ja selluloosan tuotanto ovat saavuttaneet keskeisimmän aseman Neuvosto-Karjalan teollisuudessa. Ennen Lokakuun vallankumousta Karjalan alueella oli vain 26 pientä huonosti koneellistutettua sahaa, joiden tuotteiden arvo v. 1913 oli 10.800 rupl.

Nyt Karjalassa on suuri joukko uusiaikaisia sahalaitoksia, joiden tuottama sahatavara-arvo v. 1938 oli 41.4 milj. rupl. Sahattu puutavara on korkealaatuista ja viedään sitä suuret määrät ulkomaille. Sahateollisuuden rinnalle on kehittynyt huomattava huonekaluteollisuus useine tehtaineen. Petroskoissa on Pohjoismaiden suurin suksitehdas, joka v. 1938 tuotti 327.000 paria suksia.

Paperi- ja selluloosateollisuutta Karjalassa ennen vallankumousta ei ollut ensinkään. Nyt on siellä kaksi suurta paperi- ja selluloosa kombinaattia (yhdistynyttä teollisuuslaitosta). Kontupohjan paperitehdas, joka useita vuosia on ollut käynnissä, on laajennettu paperi- ja selluloosakombinaatiksi, joka käsittää useita tuotantolaitoksia. Vuotena 1938 tuotti tämä tuotteita 15 milj. rupl. arvosta. Nyt juuri on valmistunut Segesan paperi- ja selluloosakombinaatti, joka on yksi maailman suurimpia. Se tuottaa vuosittain 70.000 tonnia selluloosaa, 40.000 tonnia paperia ja suuren määrän muita tuotteita.

Metalli- ja koneteollisuus oli ennen vallankumousta aivan kehittymätöntä. Karjalassa oli ainoastaan yksi suurempi metallitehdas, nykyinen Onegan tehdas Petroskoissa ja joitakin alkeellisia malmi- ja metallisulattimoja. Näissä laitoksissa tuotettiin tuotteita v. 1913 4 milj. 600 tuh. rupl. arvosta, joista koneita 2 milj. 200 tuh. rupl. arvosta. Mutta v. 1938 metalliteollisuuden tuotteiden arvo teki 94 milj. rupl., josta oli koneita 38 milj. rupl. arvosta. Metalliteollisuuden tuotanto on siis kohonnut 23.4 kertaisesti ja koneiden tuotanto 16 kertaiseksi.

Laajojen metsien ohella Karjalassa on myös suuria vuorikkauksia. Näitä ei ennen vallankumousta juuri nimeksikään käytetty hyväksi. Vasta neuvostovallan aikainen myöhäisä rakennuskausi on niitä luonnonrikkaudet esille vetänyt. Diabaasia, graniittia, kvartsiitia, kiillekiveä ym. louhitaan nyt suuret määrät ja viedään suuren Neuvostoliiton kaikille alueille. Karjalan marmoria tullaan suuressa mitassa käyttämään suuren Neuvostojen palatsin rakentamiseksi Moskovaan.

Sähkövoiman tarvitsille Karjalassa ovat hyvät luonnonedellytykset. Sen pitkät ja koskiuomat jos ottavat miljoonia hevosvoimia sähkövoimaa. Sähkövoiman tuotanto on kasvanutkin suuresti. Kun v. 1913 tuotetun sähkövoiman arvo laskettiin 6.000 rupl., oli v. 1938 tuotetun sähkövoiman arvo 5.6 milj. rupl. Se oli kasvanut 1,5 milj. kilovatista 122,7 milj. kilovattiin, siis 933 kertaisesti. V. 1913 koko Karjalan alueella oli vain neljä pientä sähköasemaa. Nyt niitä on yli 20.

Väestön kulutustarpeita tyydyttäviä erilaisia tehtaita on yli 20. Nämä tuottavat 85% tarvittavista tuotteista.

Suuren Neuvostoliiton tukemana, sen teknillisellä ja taloudellisella avulla, on takapajuisesta metsäläismaasta, jollaisena Karjala ennen Lokakuun vallankumousta oli, 20 vuoden kuluessa kehittynyt kulttuurinen teollisuusmaa. Siellä, missä ennen koskemattomien salojen keskellä oli köyhiä, pimeitä kylläpahasia, siellä on nyt kaupunkeja ja kulttuurisia työläisasutuskeskuksia tehtaineen ja sähkövaloineen. Kontupohja, Segesa, Karhumäki, Soroka, Uhtua, Prääsä ja monet muut entiset kyläkeskukset ovat muuttuneet merkityksellisiksi teollisuuskeskuksiksi, joiden ympärillä vaurastuu maatalous. Synkkiin, koskemattomiin metsiin on syntynyt sellaisia työläisasutuksia kuin Matroosa, Vilga, Lososiina, Paatjärvi ja monet muut. Kaikki nuo todistavat sitä valtavaa kehitystä, mikä Karjalassa Lokakuun vallankumouksen jälkeen on tapahtunut.

K. Summanen.

Juuri antautuneet suomalaiset sotavangit keskustelevat Puna-armeijassa palvelevan inkeriläisen valistustyöntekijän kanssa.

SUOMEN SOTILAILLE!

Lähetämme terveiset täältä Neuvostoliitosta ja kehoitamme teitä yksimielisesti luopumaan aseistanne ja antautumaan Puna-armeijalle, sillä tavoin pelastatte itsenne ja perheenne. Vankina ollessamme olemme itse nähneet, että täällä ei rääkätä eikä kiusata ketään, niinkuin siellä on meille kerrottu. Kohtelu on täällä hyvä. On kaikkea perää vailla, mitä teille siellä uskotellaan. Siis kaikki työläiset ja talonpojat! Heittäkää aseenne pois, sillä turha on taistella ylivoimaista Puna-armeijaa vastaan.

Reservialikersantti
SULO JOKINEN

Reservisotamies
KALLE JOKINEN

Ryhtykäämme veljeilemään!

Leningradin sotilaspiirin Punaisen armeijan sotilaiden vetoomuksesta Suomen armeijan sotilaille.

Te ette kanna uhreja kotimaanne vapauden ja riippumattomuuden vuoksi, vaan Mannerheimin, Rydin ja Tannerin vallan säilyttämiseksi.

Mutta ovatko nuo herrat sen arvoiset, että niiden vuoksi kannattaisi verta vuodattaa?

Me olemme sitä mieltä, etiä he eivät ole sen arvoiset.

Joka tapauksessa se verinen sotaseikkailu, johon teidät on kiedottu, on häviöön tuomittu. Suomen armeija ei vähälukuisuutensa takia voi saavuttaa menestystä, — se on tuomittu kärsimään tappion. Sillä samaan aikaan kuin Suomessa on jo pantu yhden kortin varaan viimeisetkin ihmisvoima- ja sotatarvereservit, eikä teitä, Suomen sotilaita, ole mikään vuoroväki päästämässä lepäämään, voi Punainen armeija helposti lähettää Suomen armeijaa vastaan niin suuret voimat kuin tarvitaan ajaakseen Suomesta pois kaikki teidän ja meidän kansamme viholliset.

Siis teidän oman etunne vuoksi lopettakaamme verenvuodatus ja ojentakaamme kättä toisillemme, niinkuin työnraataja toiselle työnraatajalle kättä ojentaa.

Lopettakaamme verenvuodatus, ryhtykäämme keskenämme veljeilemään ja kohottakaamme yhdessä eläköönhuuto OTTO KUUSISEN johdolla toimivan Suomen Kansanhallituksen kunniaksi.

Luleån katala murhapoltto

„TÄNÄÄN KOHDISTUVAT ISKUT KOMMUNISTEIHIN, HUOMENNA KOKO TYÖVÄENLUOKKAAN"

Ruotsin lehdistö antaa seuraavia yksityiskohtaisia tietoja „Norrskensflamman"-nimisen työväenlehden rakennuksessa Luleåssa tapahtuneesta räjähdyksestä.

Tulipalo puhkesi kello 3 yöllä voimakkaan räjähdyksen jälkeen. Joidenkin minuuttien kuluttua oli koko kolmikerroksinen talo yhtenä tulimerenä, jota vastaan palokunta osottautui voimattomaksi. Tähänastisten tietojen mukaan sai tulipalossa surmansa 5 henkilöä, niiden joukossa kustannusliikkeen johtaja Arthur Hellberg, kommunistisen puolueen Norrbottenin piirijärjestön puheenjohtaja ja puolueen keskuskomitean jäsen. Kolmannessa kerroksessa asunut Filip Forsberg sai surmansa vaivalla pelastettua neljä henkeä ja pelastui sitten itse hyppäämällä ikkunasta saaden ruhjevammoja. Hellbergin lisäksi saivat tulipalossa surmansa hänen 7-vuotias tyttärensä sekä kommunistisen nuorisoliiton piirikomitean rahastonhoitaja ja hänen pieni lapsensa.

Räjähdys oli niin voimakas, että se kuului kahden kilometrin päähän. Naapuritaloissa särkyi useita ikkunoita.

Iltalehdet yrittävät selittää räjähdyksen aiheuttuneen kirjapainossa muka säilytetyistä pommeista ja helvetinkoneesta.

Filip Forsberg on lausunut antamassaan haastattelussa, että hävityksen aiheutti hänen mielestään yhtäaikainen tulipalon sytytys ja pommin räjäyttäminen. Kirjapainossa ja puoluetoimistossa ei ollut minkäänlaisia helposti räjähtäviä aineita, lukuunottamatta bensiiniä, jota oli mahdollisesti litran verran. Yleinen mielipide on se, että kyseessä on murhapoltto.

* * *

Luleåssa tapahtuneen katalan murhapolton johdosta on kommunistisen puolueen keskuskomitea antanut työtätekeville julistuksen, jossa sanotaan:

„Norrskensflamman"-lehteämme vastaan on tehty ilkeämä vastaan on tehty ilkeämä konnantyö. Tämän murhatyön uhriksi joutui viisi henkeä, heidän joukossaan keskuskomitean jäsen, unohtumaton toverimme Arthur Hellberg. Nämä viisi henkeä saivat surmansa taantumuksen ja sen kätyreiden sytyttämässä tulessa. Poliittisen vastuun kantavat tästä konnantyöstä sotaintoilijat ja heidän valehteleva lehdistönsä. Ne eivät ole kaihtaneet mitään keinoja saadakseen aikaan pogromihengen työväenluokkaa vastaan, sen kommunistista puoluetta vastaan ja kaikkia niitä vastaan, jotka haluavat suojata Ruotsia sodalta. Ne ovat luoneet sellaisen ilmapiirin, jonka täytyi kiertämättömästi johtaa rikollisiin tekoihin poliittisia vastustajia vastaan. Ja tuloksena on — murhat Luleåssa. Me syytämme myöskin sosialidemokraattisia johtajia. Yhdessä sotaintoilijoiden kanssa ovat he syyllisiä Luleåssa tapahtuneeseen rikokseen.

Työläistoverit! Tänään kohdistuvat iskut kommunisteihin, mutta huomenna ne kohdistuvat koko työväenliikkeeseen. Taantumus ei ole vielä koskaan jäänyt puolitiehen. On aika antaa taantumukselle vastaisku ja puhdistaa työväenliike taantumuksesta. Tuhansien ihmisten mielet ovat täynnä suuttumusta Luleån murhien johdosta. Yhdessä heidän kanssaan me kohotamme äänemme vaatimaan konnantöiden johdosta ja vaadimme syyllisten puolueetonta tutkimista ja heidän rankaisemistaan. On aika lopettaa kommunistisen puolueen ajojahti! On aika tehdä loppu sotaintoilijoista ja heidän kätyreistään työväenliikkeen rivelssä!"

ULKOMAIDEN LEHDISTÖ PUNAISEN ARMEIJAN VOITOISTA

VALKO-SUOMALAISTEN PUOLUSTUSLINNAKKEET HAJALLA

Berlini, 5.3. Saksan lehdistö julkaisee jatkuvasti tiedotuksia Punaisen armeijan sotatoimista valkosuomalaisia vastaan. „Nationalzeitungin" Helsingin kirjeenvaihtaja tiedottaessaan Viipurin ympäristöllä käytävistä ankaristaisteluista, kertoo valko-suomalaisten tehneen voimatonta vastarintaa Neuvostoliiton sotajoukkojen edetessä voimakkaasti.

„Suomalaisten oli pakko poistua asemistaan Mannerheimin linjalla ja sijoittautua uusiin linnoituksiinsa. Neuvostoliiton sotajoukot pommittivat suomalaisten puolustuslinnakkeet hajalle. Suomalaiset sotilastiedonannot vaikenevat edelleen suurista menetyksistään, mutta tunnustavat kuitenkin sotajoukkojensa perääntymisen" — kirjoittaa kirjeenvaihtaja. Edelleen kirjeenvaihtaja viittaa suomalaisten sotajoukkojen tavattoman suuriin menetyksiin Viipurin ympäristöllä ja korostaa neuvostosotilaiden rohkeutta ja sankaruutta. Kirjeenvaihtaja kirjoittaa, että Neuvostoliiton yhden joukko-osaston onnistui eristää valkosuomalaisten suurempi yhdistetty joukko-osasto perääntymistieltä ja ajaa heidät metsään Viipurista itään päin.

„Warschauer Zeitungin" kirjeenvaihtaja tiedottaa Kööpenhaminasta, että Punaisen armeijan menestykseen Suomessa kiinnitetään Tanskassa suurta huomiota. Kööpenhaminalainen lehti „Politiken" korostaa tiedotuksessaan Helsingistä, että Neuvostoliiton sotajoukkojen hyökkäys käy yhä voimaperäisemmäksi.

◆ ◆ ◆

— Sofia, 4.3. Bulgarian lehdistö kuvaa seikkaperäisesti Punaisen armeijan taistelutoimia ja korostaa sen hyökkäyksen lannistamatonta voimaa. Aikakauslehti „Stopanski Problemi" kirjoittaa: „Leningradin sotilaspiirin esikunnan tiedonanto helmikuun 12 päivältä ilmoittaa Suomen varustuslinjan vakavasta murrosta Karjalan kannaksella ja useiden linnoitettujen asemien valtaamisesta. Tämän jälkeen neuvostojoukkojen hyökkäys sai vastustamattoman luonteen. Suomalaiset työnnettiin toiselle linnoitetulle vyöhykkeelle ja helmikuun 20 päivään mennessä neuvostojoukot valtasivat kannaksen koko läntisen- ja rannikkoalueen päästen tärkeän linnoitetun kohdan — Viipurin — edustalle. Edelleen lehti lausuu, että huolimatta neuvostojoukkojen hyökkäyksen kaikista vaikeuksista, on mannerheimiläisen Suomen romahdus mitä lähimmän tulevaisuuden kysymys.

Seikkaperäisesti analysoiden tilanteen, mikä muodostuu Viipurin kukistumisen yhteydessä, „Zora"-lehti kirjoittaa, että Viipurin, tämän tärkeimmän linnoitetun kohdan siirtyminen Punaisen armeijan käsiin muodostaa uuden strategisen tilanteen koko rintamalla. Lehti korostaa, että neuvostojoukkojen sotatoimet Karjalan kannaksella todistavat neuvostopäällystön taitavaa taktiikkaa.

„VALKOISET PALJASTAVAT KORTTINSA"

Tällä lauseella luonnehtii de Groot hollantilaisessa „Het Volksdagblad" lehdessä 17.2 sitä tiedonantoa, että Tanner on kääntynyt Lontoon puoleen pyytäen välitöntä sotilaallista interventiota Neuvostoliittoa vastaan. Valkosuomalaiset ovat aina olleet esiintyvinään täysin „riippumattomina" ja tahtovat nyt päästää brittiläiset joukot maahansa. Brittiläiset sodanlietsojat ajoivat heidät sotaan Neuvostoliittoa vastaan. Mutta nyt, kun he alkavat hävitä tässä sodassa, antavat englantilaiset täydessä sielunrauhassa valkoisten renkiensä joutua perikatoon. Kun Englannin ei onnistunut sotkea Ruotsia, Tanskaa ja Norjaa Suomen selkkaukseen, eivät Lontoon Cityn pankkiirit pidä enää edullisena sijoittaa hyviä rahojaan huonoon liikeyritykseen. De Groot osoittaa edelleen, että tähän on vaikuttanut Puna-armeijan menestys Summassa, mutta että myöskin sisäiset vaikeudet rasittavat Suomen valkoisia. Ei tule olemaan mahdollista pitää väestöä jatkuvasti sotainnostuksen vallassa rauhoittavilla selityksillä „strateegisesta perääntymisestä edeltäkäsin valmistettuihin asemiin." Näkyy selvästi, että valkokaartilaisten johtamat joukot ovat saaneet tarpeekseen. Myöskin köyhät talonpojat ja työläiset, jotka lähetettiin tuleen vapauttajaansa vastaan pakolla ja houkutuksella, osoittavat jo vastarinnan heikentymistä. He tulevat pian näkemään, kenen puolesta ja minkä tähden heidät ajettiin tähän inhoittavaan sotaan. Ja silloin ei tannereita ja mannerheimejä voi kadehtia.

NEUVOSTOLIITON NAISET VALTAAVAT UUSIA TUOTANNON ALOJA

Maaliskuun 8 päivänä vietettävät maailman työtätekevät naiset kansainvälistä kommunistista naistenpäivää. Kapitalistisessa maailmassa vietettävät sitä työtätekevät naiset taisteluvoimien lujittamisen merkeissä imperialistista sotaa ja kapitalistista sortoa vastaan, mutta Neuvostoliitossa se on naisten hyvien työtulosten ja uusien saavutusten ilojuhla. He voivat näyttää kapitalistisen maailman edessä olevansa vapaita, kaikinpuolin tasa-arvoisia miehen rinnalla. He voivat ylpeillä suurista saavutuksistaan oman maansa rakennustyössä.

Tänä naistenpäivänä on Neuvostoliiton naisilla paljon uutta siinä, että he yhä laajemmassa mitassa valloittavat sellaisia työaloja, joissa kapitalistimaissa ei voida kuvitellakaan voivan työskennellä muiden kuin miesten. Niinpä esimerkiksi Isoran tehtaalla työskentelevät naiset martinuunien hoitajina, sorvikoneiden ja höyryvasarain käyttäjinä ym. suoriutuen näistä tehtävistä yhtä hyvin kuin miehetkin, ansaiten yhtä suuria ja suurempiakin palkkoja kuin miehet, riippuen työntuloksista.

Mainitulla tehtaalla eräs nuori tyttö Orlova teki aloitteen monella koneella työskentelyyn siirtymisestä. Niinpä hän itse työskentelee kahdella sorvikoneella yhtaikaa ja täyttää yhdeksi päiväksi annetun työtehtävän kaksi, jopa kolmekertaisestikin. Aivan yleistä on Neuvostoliitossa, että naiset työskentelevät suurten tuotantolaitosten ja tärkeiden työosastojen johtajina, mestareina, insinööreinä jne. Mainitulla Isoran metallitehtaalla tunnetaan hyvin mainiosta työstään koneiden suunnittelija Kosheleva, insinööri-teknikko Antipova, hitsausmestari Kasanina jne. Myöskin Leningradin „Bolshevik"-nimisellä tehtaalla on insinööri Veera Rosenberg hyvin tunnettu työstään uusien koneiden rakentamisessa ym. Tällaisia esimerkkejä naisten kykeneväisyydestä mille alalle tahansa voi Neuvostoliitosta luetella loppumattomiin.

UKRAINAN LÄNTISEN ALUEEN KAUPUNKIEN UUDELLEENRAKENTAMINEN

Harkov. Ukrainan valtionyliopiston Lvovin haaraosasto on alkanut työn Lvovin kaupungin uudelleen rakentamiseksi. Suunnitellaan kaasuverkoston laajentamista sekä sen uudelleen järjestämistä. Tuota tarkoitusta varten on annettu käytettäväksi yli 5 miljoonaa ruplaa.

On ryhdytty myöskin suunnitelmien laatimiseen vesijohtojen ja viemärien uudelleen rakentamiseksi Lvovin, Stanislavin, Rovnon, Tarnopolin sekä muissa kaupungeissa.

SKANDINAVIAN TYÖLÄISET MANNERHEIMILÄISIÄ VASTAAN

Brumunddelin rakennustyöläisten ammattiosasto on tehnyt yleisessä kokouksessa päätöksen, ettei se ota osaa liiton järjestämään „siviili"-työläisten värväykseen valko-Suomea varten. Ammattiosasto perustelee menettelyään sillä, että tämä värväys voi myötävaikuttaa Norjan vetämiseksi sotaan Neuvostoliittoa vastaan.

„Arbeideren"tiedoittaa 16.2., että nikkelityöläisten ammattiosasto Evjen paikkakunnalla on päättänyt viime kokouksessaan hylätä ammattiliiton kiertokirjeen rahankeräyksestä ja siviilityövoiman värväyksestä valko-Suomea varten. Samalla ilmoittaa „Arbeideren", että rautatieläisten ammattiosasto Kosmon paikkakunnalla on viimeisessä yleisessä kokouksessaan hyväksynyt Norjan Työväenpuolueen äänenkannattajan „Sörlandetin" toimittajan Woldin puheen jälkeen päätöslauselman, jossa sanotaan mm.:

„Jos meidän onnistuu pitää Norja syrjässä sodasta, on meidän harjoitettava varovaista puolueettomuuspolitiikkaa, joka ei anna sotaakäyville puolille aihetta epäillä meidän puolueettomuuttamme. Me vaadimme mitä tiukimmin, että hallituksen on kiellettävä vapaaehtoisten kuljetus ja valvottava ankarasti, ettei lehdistö voi harjoittaa kamppailua, joka voisi saattaa maamme vaaranalaiseksi. On otettava käytäntöön kaikki mahdolliset keinot maamme pitämiseksi syrjässä sodasta."

„Arbeideren" tiedoittaa edelleen, että Sarsborgin urheiluseura „Sporta" on käsitellyt kiertokirjeen siviilityövoiman värväyksestä valko-Suomeen ja kaikilla äänillä yhtä vastaan päättänyt ottaa sellaisen kannan, että työväen urheiluliike ei saa sekaantua tällaiseen värväykseen.

„Ny Dag" tiedoittaa 13.2., että kutomatyöläisten ammattiosasto Krokslättissä Ruotsissa on hylännyt kokouksessaan ehdotuksen ½ prosentin palkanpidätyksestä 3 kuukauden aikana valko-Suomen hyväksi.

Sama lehti ilmoittaa, että Göteborgin peltiseppien ammattiosasto on hylännyt vuosikokouksessaan ehdotuksen erikoisavustuksen myöntämisestä Mannerheimin Suomelle.

ENGLANNISSA NOUSEE MANNERHEIMILÄISVASTAINEN LIIKE

Lontoo, 6.3. Englannissa laajenee liike mannerheimiläisen Suomen avustamista vastaan. Dundeen (Skotlannin jutekasviteollisuuden keskus) jutekasvi- ja pellavateollisuuden ammattiliiton kaupunki- ja piirineuvosto päättävästi tuomitsee hyväksymässään päätöslauselmassa Työväenpuolueen äänenkannattajan „Daily Heraldin", joka kannattaa Suomen valkoista komentoa ja joka käy kamppailua Neuvostoliittoa vastaan, ottaman kannan. Päätöslauselmassa vaaditaan ammattiliittojen pääneuvostoa ja Työväenpuolueen toimeenpanevaa komiteaa lopettamaan yhteistoimintansa Englannin hallituksen kanssa.

Samanlaisia päätöslauselmia ovat hyväksyneet myöskin Dundeen rautatieläisten ammattiosasto, Kirkcaldyn (Skotlanti) kunnallistyöläisten ammattiosasto, sekä tämän saman ammattijärjestön Walthamstawin (Essex) ym. järjestöt.

Työväenpuolueen alemmissa järjestöissä kasvaa tyytymättömyys Työväenpuolueen johtajien toteuttamaa taantumuksellista politiikkaa vastaan.

Eräs huomattu Työväenpuolueen Swansean (Wales) komitean jäsen Davis, joka tuomitsi Työväenpuolueen toimeenpanevan komitean sotaa kannattavan politiikan, erosi Työväenpuolueesta. Työväenpuolueen Birhenheadin järjestön aktiivinen jäsen Coldheart ilmoitti eroavansa Työväenpuolueesta ja aikovansa liittyä kommunistiseen puolueeseen. Coldheart osoitti, että Työväenpuolueen johtajat työskentelevät yhdessä Englannin hallituksen kanssa ja täten kannattavat imperialistista sotaa, joka aiheuttaa miljoonille työtätekeville sanomattomia kärsimyksiä.

Oxfordin yliopiston ylioppilaiden kokouksessa esiintyi eräs Työväenpuolueen toimeenpanevan komitean taantumuksellisista johtajista, alahuoneen jäsen Noel-Baker, joka innokkaasti kehoitti auttamaan valkosuomalaisia. Ylioppilaat keskeyttivät useita kertoja Noel-Bakerin tyytymättömillä huudahduksillaan. Puheenvuoroissaan he tuomitsivat Noel-Bakerin sen taistelun, kun hän lietsoo neuvostoliittolaista kamppailua Englannissa ja puuhaa „ristiretkeä" Neuvostoliittoa vastaan.

TOIMITUSKUNTA

KANSAN VALTA

14 p. MAALISKUUTA v. 1940 | № 28 (47) TORSTAI

Rauhansopimuksen solmiamisesta Neuvostoliiton ja Suomen välillä

Maaliskuun 7—12 päivien välisenä aikana käytiin Moskovassa neuvotteluja, joihin ottivat osaa Neuvostoliiton valtuutettuina — Neuvostoliiton Kansankomissaarien Neuvoston Puheenjohtaja ja Ulkoasiain Kansankomissaari toveri V. M. Molotov, Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston Puhemiehistön jäsen toveri A. A. Zhdanov ja prikaatinkomentaja toveri A. M. Vasiljevski, ja Suomen Tasavallan valtuutettuina — Suomen Valtioneuvoston Puheenjohtaja herra R. Ryti, ministeri J. K. Paasikivi, kenraali K. R. Valden ja professori V. Voionmaa, sotatoimien lopettamisesta ja rauhansopimuksen solmiamisesta Neuvostoliiton ja Suomen välillä.

Neuvottelut päättyivät rauhansopimuksen allekirjoittamiseen maaliskuun 12 päivänä vuonna 1940 Neuvostoliiton ja Suomen välillä.

Rauhansopimuksen ja siihen liittyvän pöytäkirjan sanamuoto esitetään tässä venäjänkielestä suomennettuna.

RAUHANSOPIMUS VALTOJEN LIITON JA SUOMEN TASAVALLAN VÄLILLÄ

Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston Puhemiehistö toisaalta ja Suomen Tasavallan Presidentti toisaalta,

haluten lopettaa näiden maiden välillä alkaneet sotatoimet ja saada aikaan lujat rauhalliset keskinäissuhteet,

vakuutettuina siitä, että kummankin sopimuspuolen etujen mukaista on määritellä tarkat ehdot molemminpuolisen turvallisuuden takaamiseksi, ja siis myöskin Leningradin ja Muurmanskin kaupunkien sekä Muurmannin rautatien turvallisuuden takaamiseksi,

ovat katsoneet valttämättömäksi solmia tässä tarkoituksessa rauhansopimuksen ja nimittäneet valtuutetuikseen

Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston Puhemiehistö:

Neuvostoliiton Kansankomissaarien Neuvoston Puheenjohtajan ja Ulkoasiain Kansankomissaarin Vjatsheslav Mihailovitsh Molotovin,

Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston Puhemiehistön jäsenen Andrei Aleksandrovitsh Zhdanovin,

prikaatinkomentajan Aleksandr Mihailovitsh Vasiljevskin.

Suomen Tasavallan Presidentti:

Suomen Tasavallan Valtioneuvoston Puheenjohtajan Risto Rydin,

ministeri Juho Kusti Paasikiven,

kenraali Karl Rudolf Valdenin,

professori Väinö Voionmaan.

Mainitut valtuutetut, esitettyään molemminpuolisesti valtakirjansa, jotka myönnettiin laadituiksi asianvaatimaan muotoon ja oleyan asianmukaisessa järjestyksessä, ovat sopineet seuraavasta:

I artikla

Sotatoimet Neuvostoliiton ja Suomen välillä lopetetaan viipymättä tähän sopimukseen liitetyn pöytäkirjan edellyttämässä järjestyksessä.

II artikla

Neuvostoliiton ja Suomen Tasavallan välinen valtakunnanraja säädetään kulkevaksi uutta linjaa, jonka mukaan Neuvostoliiton alueeseen liitetään koko Karjalan kannas Viipurin kaupunki mukaanluettuna sekä Viipurinlahti saarineen, Laatokan länsi- ja pohjoisranta Käkisalmen ja Sortavalan kaupungit mukaanluettuina, Suojärvi, useita saaria Suomenlahdella, Märkäjärven itäpuolella oleva alue Kuolajärvi mukaanluettuna, osa Kalastajasaarennon ja Keskisaarennon niemimaista tähän sopimukseen liitetyn kartan mukaisesti.

Yksityiskohtaisemman rajankäynnin tulee suorittamaan sopimuspuolien edustajista kokoonpantava sekakomitea, joka on muodostettava kymmenen päivän kuluessa tämän sopimuksen allekirjoittamispäivästä.

III artikla

Sopimuspuolet sitoutuvat kumpikin olemaan millään tavoin hyökkäämättä toistensa kimppuun ja olemaan solmiamatta mitään sellaisia liittoja tai osallistumatta mihinkään sellaisiin ryhmityksiin, jotka ovat suunnatut toista sopimuspuolta vastaan.

IV artikla

Suomen Tasavalta ilmoittaa suostuvansa vuokraamaan Neuvostoliitolle 8 miljoonan Suomen markan suuruista vuosittaista maksua vastaan 30 vuoden ajaksi Hangon niemimaan ja sitä ympäröivän merialueen 5 mailin säteellä etelään ja itään ja 3 mailin säteellä länteen ja pohjoiseen siitä sekä joukon siihen liittyviä saaria oheenliitetyn kartan mukaisesti — siellä sellaisen meri-sotilaallisen tukikohdan luomista varten, joka pystyy suojelemaan hyökkäykseltä pääsyn Suomenlahdelle, jolloin meritukikohdan suojelemistarkoituksessa Neuvostoliitolle myönnetään oikeus pitää siellä omalla kustannuksellaan tarpeellinen määrä maa- ja ilmavoimia.

Suomen hallitus ilmoittaa kymmenen päivän kuluessa tämän sopimuksen voimaanastumishetkestä pois Hangon niemimaalta sotajoukkonsa ja Hangon niemimaan siihen liittyvine saarineen siirtyy Neuvostoliiton hallintaan sopimuksen tämän artiklan mukaisesti.

V artikla

Neuvostoliitto sitoutuu viemään sotajoukkonsa pois Petsamon alueelta, jonka Neuvostovaltaa on luovuttanut Suomelle vapaaehtoisesti vuoden 1920 rauhansopimuksen mukaan.

Suomi sitoutuu, kuten vuoden 1920 rauhansopimuksessa edellytetään, olemaan pitämättä Pohjoisen Jäämeren rannikkonsa vesillä sotalaivoja ja muita aseistettuja aluksia, lukuunottamatta alle 100 tonnin kantoisia aseistettuja aluksia, joita Suomella on oikeus pitää ilman rajoitusta, sekä olemaan pitämättä enempää kuin 15 sotalaivaa ja muuta aseistettua alusta, joiden kunkin kantavuus ei saa nousta yli 400 tonnin.

Suomi sitoutuu, kuten samassa sopimuksessa edellytetään, olemaan pitämättä mainituilla vesillä vedenalaisia veneitä ja aseistettuja ilmalaivoja.

Samoin sitoutuu Suomi, kuten samassa sopimuksessa edellytetään, olemaan rakentamatta tälle rannikolle sotasatamia, tukikohtia sotalaivastoa varten ja sotilaallisia korjaus-

(jatkuu siv. 2)

Viipuri on vapautettu

Leningradin sotilaspiirin esikunta tiedoittaa:

Maaliskuun 13 p:n aamulla kello 7 mennessä valtasivat joukkomme kaksituntisen rynnäkön jälkeen Viipurin kaupungin.

Muilla rintamanosilla ei kello 12 mennessä tapahtunut mitään erikoista.

Kello 12 Leningradin aikaa lopetettiin sotatoimet kaikilla rintamanosilla rauhansopimuksen mukaisesti.

Neuvostoliiton voitto lujitettu rauhansopimuksella

SUOMEN LAHTARIEN SOTASEIKKAILU PÄÄTTYNYT KIRVELEVÄÄN TAPPIOON

ENIN OSA VIIPURIN LÄÄNIÄ VAPAUTETTU

Suomen kapitalistien ja kartanonherrain hallitus ei viime syksynä suostunut sovinnolla Neuvostohallituksen ehdotuksiin, jotka tarkoittivat Neuvostoliiton, erityisesti Leningradin turvallisuuden lujittamista. Luottaen sotavarustuksiinsa ja imperialistisiin suurvaltain aulisti lupaamaan apuun päättivät Suomen vallassaolijat lähteä sotaseikkailuun Neuvostoliittoa vastaan.

Nyt on niiden rikollinen sotaseikkailu päättynyt ankaraan häviöön. Neuvostoliiton sankarillinen Punainen armeija mursi vastustamattomasti imperialististen suurvaltain avulla rakennetut „Mannerheimin linjan" varustukset Karjalan kannaksella ja pakoitti Suomen valkoisen armeijan suurin tappioin perääntymään Viipurin taa. Kolmisen kuukautta taisteltua oli Punainen armeija eri rintamilla jo lyönyt niin ankarat iskut, että Suomen hallitusherrat ja armeijan ylipäällystö menettivät kaiken uskonsa ja toiveensa menestykseen. Suomen hallitusherrain oli rukoiltava Neuvostohallitukselta rauhaa ja suostuttava monta vertaa ankarampiin rauhanehtoihin, kuin mitä Neuvostoliiton viime vuoden lokakuussa esittämät ehdotukset sisälsivät. Ei milloinkaan Suomen historiassa ole vallassaolijain politiikka kärsinyt näin nopeaa ja suurta romahdusta.

Mutta tämä suomalaisten neuvostoviholliset kirvelevä tappio on merkitykseltään vieläkin laajempi. Se on samalla kaikkien niiden imperialististen sotaprovokaattorien tappio, jotka yllyttivät Suomen hallitusherroja sotaan ja joiden ohjeita seuraten Suomen vallassaolijat olivat jo yli kaksi vuosikymmentä valmistaneet Suomea neuvostovastaisen hyökkäyssodan astinlaudaksi. Ennen kaikkea menivät myttyyn englantilaisten ja ranskalaisten imperialistien hankkeet käyttää Suomea tärkeänä tukikohtanaan nykyisen keskieuroopalaisen sotansa laajentamiseksi pohjois-Euroopaan. Neuvostoliitto vastasi käytäväksi sodaksi. Neuvostoliitto lujalla ja voittoisalla vastaiskullaan löi nyt Suomen kulmalla pohjan pois noiden maailmansodan lietsojain häikäilemättömiltä hankkeilta.

Neuvostoliiton ja erityisesti Leningradin turvallisuuden turvaaminen oli, kuten Neuvostohallituksen päämies tov. Molotov radiopuheessaan viime vuoden marraskuun 29 p:nä lausui, Neuvostohallituksen toimenpiteiden ainoana tarkoituksena taistelussa Suomen rahavaltaisen hallituksen sotavoimia vastaan. Varmalla kädellä on nyt Neuvostohallitus ja sen Punainen armeija tämän tarkoituksensa perille vienyt ja sen kautta tehnyt suuren palveluksen myös maailman rauhan asialle, saavuttanut uuden huomattavan voiton pyrkimyksissään estää imperialistisia sodanlietsojia laajentamasta eurooppalaista rosvosotansa yleiseksi maailmansodaksi.

Kuten lehtemme tässä numerossa julkaistusta rauhansopimuksen sisällöstä näkyy, siirtyy Neuvostoliiton ja Suomen välinen valtakunnanraja kolmessa eri kohdassa entiselle Suomen tasavallan alueelle, enimmän kaakkois-Suomessa, missä m.m. koko Karjalan kannas, Viipurin kaupunki ja Viipurinlahti saarineen, Sortavalan ja Käkisalmen kaupungit, Laatokan ranta-alueet ja Suojärvi tulevat kuulumaan Neuvostoliittoon. Tämä merkitsee, että enin osa Viipurin läänin ja Suomen toiseksi tär-

(jatkuu siv. 2)

RAUHANSOPIMUS SOSIALISTISTEN NEUVOSTOTASAVALTOJEN LIITON JA SUOMEN TASAVALLAN VÄLILLÄ

(alku siv. 1)

verstaita suuremmassa mitassa kuin tarvitaan mainittuja aluksia ja niiden aseistusta varten.

VI artikla

Neuvostoliitolle ja sen kansalaisille myönnetään, kuten vuoden 1920 sopimuksessa edellytetään, vapaa kauttakulkuoikeus Petsamon alueen kautta Norjaan ja takaisin, jotapaitsi Neuvostoliitolle myönnetään oikeus perustaa konsulinvirasto Petsamon alueelle.

Petsamon alueen kautta Neuvostoliitosta Norjaan kuljetettavat rahtitavarat, samoin kuin Norjasta Neuvostoliittoon saman alueen kautta kuljetettavat rahtitavarat vapautetaan tarkastuksesta ja kontrollista, lukuunottamatta vain kauttakulun säännöstelylle välttämätöntä kontrollia, eikä niistä kanneta tulliveroja, kauttakulku- ja muita maksuja.

Yllämainittu kauttakulkutavarain kontrolli sallitaan vain siinä muodossa, mitä tällaisissa tapauksissa noudatetaan kansainvälisessä liikenteessä vakiintuneiden tapojen mukaan.

Neuvostoliiton kansalaisilla, jotka matkustavat Petsamon alueen kautta Norjaan ja takaisin Norjasta Neuvostoliittoon, on vapaa kauttakulkuoikeus vastaavien neuvostoelimien antamilla passeilla.

Yleisiä voimassaolevia asetuksia noudattamalla on Neuvostoliiton aseistamattomilla lentovälineillä oikeus pitää yllä lentoyhteyttä Petsamon alueen kautta Neuvostoliiton ja Norjan välillä.

VII artikla

Suomen hallitus myöntää Neuvostoliitolle oikeuden tavarain kauttakuljetukseen Neuvostoliiton ja Ruotsin välillä ja tarkoituksella kehittää tätä kauttakuljetusta lyhintä rautatietä pitkin katsovat Neuvostoliitto ja Suomi välttämättömäksi rakentaa, kumpikin omalla alueellaan, mikäli mahdollista vuoden 1940 kuluessa rautatien, joka yhdistää Kantalahden kaupungin ja Kemijärven.

VIII artikla

Tämän sopimuksen astuttua voimaan palautetaan taloudelliset suhteet sopimuspuolien välillä ja tässä tarkoituksessa sopimuspuolet ryhtyvät neuvotteluihin kauppasopimuksen solmiamiseksi.

IX artikla

Tämä rauhansopimus astuu voimaan heti, kun se on allekirjoitettu, ja on se myöhemmin ratifioitava.

Ratifikatio-asiakirjain vaihtaminen tullaan suorittamaan kymmenen päivän kuluessa Moskovan kaupungissa.

Tämä sopimus on laadittu kahdessa alkuperäisessä kappaleessa, venäjän-, suomen- ja ruotsinkielellä, Moskovan kaupungissa 12 pnä maaliskuuta vuonna 1940.

V. Molotov.
A. Zhdanov.
A. Vasiljevski.

Risto Ryti.
J. Paasikivi.
R. Valden.
Väinö Voionmaa.

NEUVOSTOLIITON JA SUOMEN VÄLISEEN RAUHANSOPIMUKSEEN LIITTYVÄ PÖYTÄKIRJA maaliskuun 12 päivältä 1940

Sopimuspuolet päättävät, että sotatoimien lopettaminen ja sotajoukkojen poisvetäminen Sopimuksessa määrätyn valtakunnanrajan taakse on suoritettava seuraavassa järjestyksessä:

1. Sotatoimet lopetetaan molemmin puolin maaliskuun 13 p:nä 1940 kello 12 Leningradin aikaa.

2. Sotatoimien lopettamisen määrähetkestä alkaen muodostetaan etummaisten joukko-osastojen asemien välille kilometrin levyinen puolueeton vyöhyke; ensimmäisen päivän kuluessa vedetään pois yhden kilometrin päähän sen puolen sotaväenosasto, joka uuden valtakunnanrajan mukaan on toisen puolen maa-alueella.

3. Sotajoukkojen poisvetäminen uuden valtakunnanrajan taakse ja toisen puolen sotajoukkojen eteneminen tätä rajaa kohti alkaa maaliskuun 15 p:nä 1940 kello 10 pitkin koko rajaa Suomenlahdesta Lieksaan saakka, ja maaliskuun 16 pnä kello 10 Lieksan pohjoispuolella. Sotajoukkojen poisvetäminen suoritetaan joka päivä tapahtuvin siirroin, vähintäin 7 kilometriä vuorokaudessa ja toisen puolen sotajoukkojen eteneminen suoritetaan noudattaen seilaista sääntöä, että poisvedettävien sotajoukkojen takimmaisten joukko-osastojen ja uudelle rajalle siirrettävien toisen puolen sotajoukkojen etummaisten joukko-osastojen välille jätsi vähintäin 7 kilometrin välimatka.

4. Sotajoukkojen poisvetämiselle, 3:nen kohdan mukaisesti, säädetään seuraavat määräajat valtakunnanrajan eri osilla:

a) rajaosalla, joka kulkee Tuntsa-joen lähteiltä Kuolajärven ja Takalan kautta Joukamojärven itärannelle, on kummankin puolen sotajoukkojen poisvetäminen suoritettava loppuun maaliskuun 20 päivään 1940 kello 20 mennessä;

b) Kuhmoniemestä etelään Latvan seudulla sijaitsevalla rajaosalla on sotajoukkojen poisvetäminen suoritettava loppuun maaliskuun 22 päivään 1940 kello 20 mennessä;

c) Lonkavaaran, Värtsilän ja Matkaselän aseman rajaosalla on kummankin puolen sotajoukkojen poisvetäminen suoritettava loppuun maaliskuun 26 päivään 1940 kello 20 mennessä;

d) Matkaselän aseman ja Koitsanlahden välisellä rajaosalla on sotajoukkojen poisvetäminen suoritettava loppuun maaliskuun 22 päivään 1940 kello 20 mennessä;

e) Koitsanlahden ja Enson aseman välisellä rajaosalla on sotajoukkojen poisvetäminen suoritettava loppuun maaliskuun 25 päivään 1940 kello 20 mennessä;

f) Enson aseman ja Paationsaaren välisellä rajaosalla on sotajoukkojen poisvetäminen suoritettava loppuun maaliskuun 19 päivään 1940 kello 20 mennessä.

5. Punaisen armeijan joukkoosastojen poisvieminen Petsamon alueelta on suoritettava loppuun vuoden 1940 huhtikuun 10 päivään mennessä.

6. Kummankin puolen sotilaspäällystö sitoutuu sotajoukkoja poisvedettäessä valtakunnanrajan taakse ryhtymään välttämättömiin toimenpiteisiin toisen puolen haltuun siirtyvien kaupunkien ja paikkakuntien säilyttämiseksi vahingoittamattomina sekä ryhtymään asianvaatimiin toimenpiteisiin kaupunkien, asutuskeskusten, maanpuolustusta tarkoittavien ja taloudellisten rakennusten (siltojen, patojen, lentokenttien, kasarmien, varastojen, rautatiesolmujen, teollisuuslaitosten, lennätinlaitoksen, sähköasemien) säilyttämiseksi tärvelemiseltä ja hävittämiseltä.

7. Kummankin puolen edustajat ratkaisevat itse paikalla kaikki kysymykset, jotka voivat nousta toisen puolen luovuttaessa toiselle alueita, paikkakuntia, kaupunkeja ja muita tämän Pöytäkirjan 6 kohdassa mainittuja paikkoja; tätä varten on sotilaspäällystön määrättävä kummankin armeijan jokaiselle tärkeimmälle kulkutielle erikoiset valtuutetut.

8. Sotavankien vaihto suoritetaan mahdollisimman lyhyessä ajassa sotatoimien lopettamisen jälkeen, erikoisen sopimuksen pohjalla.

V. Molotov.
A. Zhdanov.
A. Vasiljevski.

Risto Ryti.
J. Paasikivi.
R. Valden.
Väinö Voionmaa.

Neuvostoliiton voitto lujitettu rauhansopimuksella

(alku siv. 1)

kein kaupunki, Viipuri, kuin myös Kuolajärven alue koillis-Suomesta, on nyt kokonaan vapautettu kapitalistien ja kartanonherrain vallan alaisuudesta ja pääsee sosialistiseen valtioyhteyteen. Täten aukeaa nyt näillä suomalaisen väestön asuma-alueilla riistosta ja sorrosta vapaan, uuden elämän ja korkeamman kulttuurikehityksen kausi.

Näiden alueiden vapautus on kokonaan Neuvostohallituksen ja sen uljaan Punaisen armeijan ansiota. Mahtavan Punaisen armeijan taistelu Suomen lahtareita vastaan yli kolmen kuukauden kestäessä avasi kyllä **koko** Suomen sorretulle työtätekevälle kansalle mahdollisuuden täysin menestyksen toivein nousta vapaustaisteluun hallitsevan rahavallan kukistamiseksi ja todellisen kansanvallan voimaansaattamiseksi. Me puolestamme kehoitimmekin kansamme syviä rivejä tähän vapaustaisteluun nousemaan ja osoitimme, että se on tehtävä viipymättä. Työtätekevän kansamme riistäjät ja viholliset pystyivät kuitenkin estämään Suomen työväenluokan nousemasta taisteluun asiansa puolesta. Se onnistui niille osaksi väkivallalla, lahtariterrorin ja joukkovangitsemisten avulla, osaksi kansalliskiihkoisen yllytyksen ja petoksen avulla, jota Suomen porvaristo kaikkine käytyreineen harjoitti. Kaikkein häikäilemättömintä ja katalinta kansanpettämistä lahtarien hyväksi harjoittivat Suomen sosialidemokraattiset johtajat ja ammattipamput, jotka häärivät suorastaan suurkapitalistien, suojeluskuntain ja ohranan palveluksessa. Varsinkin niiden ilmiantojen ja vangitsemisten johdosta jäi luokkatietoinen työväki maassa siinä määrin johtoa vaille, ettei se kyennyt tehokkaasti vastustamaan ja paljastamaan kansalliskiihkoista valhetulvaa, joskin tiedetään yksityisiä esimerkkejä paikallisten toverien rohkeista, itseuhrautuvaisista toimista.

Kaikesta tästä johtui, että Suomen työtätekevät eivät rintamilla eikä rintaman selkäpuolella kyenneet nousemaan joukkotaisteluun asiansa puolesta. Monet antoivat pettää itsensä, uskoivat lahtarien ja lahtarisosialistien mielettömiä parjauksia Neuvostoliitosta ja sen Punaisesta armeijasta. Toiset taas, vaikka eivät niihin uskoneet, alistuivat passiivisuuteen lahtariterrorin edessä, kun olisi pitänyt kaikista vaikeuksista huolimatta nostattaa joukkovastarintaa ja kehoittaa suomalaisia sotilaita tarttumaan maamme työkansan avuksi tulleen mahtavan Punaisen armeijan veljenkäteen.

Epäilemättä olisivat aktiiviset, päättäväiset esiintymiset työväen vapausasian puolesta valkoisen [illegible] nia uhreja. Mutta ainakin yhtä paljon ja yhtä raskaita uhreja vaati alistuminen lahtariupseerien vaatimuksiin, jotka ajoivat Suomen sotilaita kymmenintuhansin varman surman suuhun, itse jääden suojaan ja tietäen mielettömästi uhraavansa sotilaittensa hengen. Niin vaati tämä Suomen rahavaltiaiden sotaseikkailu ääretömiä veriuhreja maamme työtätekevältä kansalta, jonka piti taistella sille vieraan asian puolesta, sen riistäjäin ja sortäjain vallan säilyttämiseksi. Kansan oma asia, sen vapauden asia, kansanvallan asia jäi nyt toteuttamatta.

Tästä on otettava oppia kaikkien Suomen työtätekeväin ja erityisesti kaikkien työväenliikkeen rehellisten toimitsijain. Entistä syvemmin on kynnettävä vakoa, entistä tarmokkaammin toimittava. Suomen työtätekevä kansa ei voi ajanpitkään alistua sen rahavaltiasjoukon orjuuteen, joka sen äskeiseen sotaankin syöksi. Suomen työväki tulee vielä nousemaan ja taistelemaan asiansa puolesta ja viemään sen voittoon.

Eikä meillä ole vähintäkään syytä päätellä, että Suomen työväenluokan taistelun ja voiton mahdollisuudet olisivat nyt vähentyneet. Ei. Ainakin välillisesti ovat ne päinvastoin vahvistuneet. Työväen viholliset, kapitalistit ja kartanonherrat ne olivat, jotka sotaseikkailuun lähtivät, — ei työväenluokka. Ja niiden sotaseikkailu se tappioon päättyi. Suuren naapurimaan, Neuvostojen maan työväenluokka voitti. Sosialistinen Neuvostoliitto on nyt voimakkaampi ja mahtavampi kuin koskaan ennen. Ja Neuvostoliiton vahvistuminen ja voima on tueksi ja turvaksi kaikkien maiden työtätekeville, Suomen niinkuin muidenkin maiden.

Suomen työväenluokalla on siis täysi syy toivorikkain mielin tervehtiä Neuvostoliiton saavuttamaa voittoa ja tämän voiton lujittamista nyt solmitulla rauhansopimuksella. Suomen lahtareille on tämä rauhansopimus tuomio heidän rikollisesta sotaseikkailustaan, mutta Neuvostomaan kansoille ja kansainväliselle työväenluokalle se merkitsee stalinilaisen rauhanpolitiikan uutta suurta voittoa.

Nyt on sosialistinen Viipuri nostava puhtaan punaisen lipun korkealle hulmuamaan, pysyväiseksi merkiksi Punaisen sankariarmeijan voitoista Suomen luonikentillä ja suomalaisten vallankumouksellisten työläisten kiitollisuudesta sen antamasta veljesavusta sekä heidän lujasta päätöksestään kohottaa uusi Viipuri ja muut suomalaisen väestön asumat vapautetut alueet kauvas näkyvän [illegible] sosialisti-

Rauhansopimus Neuvostoliiton ja Suomen tasavallan välillä

Eilen allekirjoitettiin Moskovassa rauhansopimus Neuvostoliiton ja Suomen tasavallan välillä. Tänään kello 12 keskeytetään sotatoimet. Ne tehtävät, jotka Neuvostohallitus oli ottanut itselleen, on ratkaistu. Valtakuntamme luoteisrajojen turvallisuus, erikoisesti maailman suurimman työläiskeskuksen — Leningradin — turvallisuus, on saatu täydellisesti taatuksi. Ei ainoastaan koko neuvostokansa, vaan koko maailman työtätekevät ottavat tavattoman suurella tyydytyksellä vastaan neuvostomaan rauhanpolitiikan uuden voiton.

Sopimus Neuvostoliiton ja Suomen tasavallan välillä luo molemmin puolin luotettavat rauhalliset suhteet. Niiden perusehtona on keskinäisen turvallisuuden takaaminen, siihen luettuna Leningradin ja Muurmanskin kaupunkien ja myöskin Muurmannin radan turvallisuuden takaaminen. Neuvostoliiton alueisiin liitetään koko Karjalan kannas, sen mukana Viipurin kaupunki ja Viipurinlahti, Laatokan läntinen ja pohjoinen rannikko sekä Käkisalmen ja Sortavalan kaupungit, Suojärvi, ryhmä Suomenlahden saaria, alue Märkäjärven itäpuolella ja Kuolajärvi, osa Kalastaja- ja Keskisaarentoa.

Neuvostoliitto saa vuokralle 30 vuodeksi Hankoniemen ja sen lähellä olevat saaret muodostaakseen sinne laivastotukikohdan, joka pystyy suojelemaan Suomenlahden suun hyökkäykseltä. Suomi sitoutuu, kuten vuoden 1920 sopimus määrittelee, olemaan rakentamatta pohjoiselle rannikolleen sotasatamia ja pitämättä näissä vesistöissä sotalaivoja, lukuunottamatta pieniä yksiköitä.

Neuvostoliitto saa kauttakulkuoikeuden Petsamon alueen kautta Norjaan ja sieltä takaisin, kuten myöskin tavaroiden kauttakulkuoikeuden Neuvostoliiton ja Ruotsin välillä.

Neuvostoliitto ja Suomi sitoutuvat olemaan muodostamatta minkäänlaisia liittoja tahi osallistumatta liittoutumiin, jotka on tähdätty toista sopimuspuolta vastaan.

Sellaiset ovat rauhansopimuksen perusehdot. Ne vastaavat täydellisesti sitä lausuntoa, jonka Neuvostohallituksen päämies toveri V. M. Molotov esitti radiopuheessaan marraskuun 29 p:nä v. 1939:

„Meidän toimenpiteittemme ainoana tarkoituksena on Neuvostoliiton ja erikoisesti 3,5 miljoonaa asukasta käsittävän Leningradin turvallisuuden takaaminen."

Täyttäen uskollisesti rauhanpolitiikkansa tehtävät Neuvostohallitus ei koskaan ole loukannut muiden valtioiden riippumattomuutta. Tästä on kaunopuhelsena todistuksena Neuvostoliiton ja Suomen keskinäissuhteiden koko historia. Neuvostohallituksella Suomi sai valtiollisen riippumattomuutensa tunnustuksen joulukuun 31 p:nä v. 1917. Siitä asti on mahtava neuvostovaltio noudattanut rauhansopimuksessa määriteltyjä suhteita naapuriinsa, joka ei lähes kään aina noudattanut rauhallisen neuvostokansan oikeuksien ja etujen kunnioittamisen politiikkaa, vaan valmisteli sodan tukikohtaa aivan Leningradin vierellä.

Toisen imperialistisen sodan syttyminen asetti Neuvostohallituksen välttämättömäksi tehtäväksi valtakunnan rajojen turvaamisen. Se on Neuvostohallituksen velvollisuus neuvostokansaa kohtaan, joka ei halua osallistua imperialististen valtojen yhteentörmäykseen, vaan harjoittaa omaa itsenäistä politiikkaansa eikä anna kietoa itseään sotaan, joka tuo lukemattomia kärsimyksiä maailman kansoille. Neuvostoliiton sopimukset Itämerenmaiden naapurivaltioiden kanssa ovat ratkaisseet Neuvostoliiton valtakunnanrajojen suojelemisen tehtävän. Ne ovat edistäneet rauhan lujittamista koko itä-Europassa.

Neuvostoliitto esitti Suomenkin hallitukselle rauhansopimuksen solmiamista sellaisilla ehdoilla, jotka olisivat olleet yhtä edulliset molemmille valtioille, eivät olisi koskeneet niiden suvereenisiin oikeuksiin ja olisivat taanneet neuvostovaltion luoteisrajojen turvallisuuden, erikoisesti Leningradin turvallisuuden. Selvittäessään rauhansopimuksen tehtäviä, jonka Neuvostohallitus pyrki saamaan aikaan, toveri M. I. Kalinin lausui:

„Vastoin tendenssiluontoisia tarinoita, joita levittävät sellaiset piirit, jotka eivät ilmeisesti ole kiinnostuneita Europan rauhasta, mainittujen neuvottelujen yksinomaisena tarkoituksena on Neuvostoliiton ja Suomen keskinäisten suhteiden lujittaminen ja molempien maiden ystävällisen yhteistyön voimistuttaminen Neuvostoliiton ja Suomen turvallisuuden takaamiseksi."

Näitä neuvotteluja, joita käytiin vuoden 1939 loka- ja marraskuussa, ei, kuten tunnettua, saatu viedyksi päätökseen syistä, jotka eivät riippuneet Neuvostoliitosta. Neuvottelujen menestyksellistä kulkua häiritsi silloin eräitten europalaisten valtioiden hallitsevien piirien vaikutus, jotka piirit eivät vähäisimmässäkään määrässä olleet kiinnostettuja lujan ja pitkäaikaisen rauhan aikaansaamisesta itä-Europassa, vaan päinvastoin ponnistivat kaikki voimansa sytyttääkseen sodan palon tällä Europan kulmalla ja suunnatakseen tulen Neuvostoliittoa vastaan. Englannin ja Ranskan imperialistiset piirit yllyttivät Suomea, kuten aikaisemmin Puolaa ja muita valtioita, sotaan Neuvostoliittoa vastaan, luvaten „takeita" ja tukea tässä sodassa, kylväen sellaisia harhakuvitelmia, että Englannin ja Ranskan avulla rakennetut linnoitukset ovat muka ylipääsemättömät Punaiselle armeijalle.

Ei tarvittu kuin kolme kuukautta sotatoimia, — eikä noista harhakuvitelmista jäänyt jälkeäkään. Ne haihtuivat yhdessä sen neuvostovastaisen parjauksen ja valheen tiheän ja saastaisen usvan kanssa, jolla Englannin ja Ranskan lahjottavissa oleva lehdistö yritti johtaa koko maailman yleistä mielipidettä harhaan.

Uljas Punainen armeija mursi Karjalan kannaksen linnoitukset, jotka Englannin ja Ranskan tekniikka oli julistanut ylipääsemättömiksi. Isänmaallisen innostuksen valtaamina Punaisen armeijan ja laivaston sotilaat, päälliköt ja poliittisen työn tekijät osoittivat, ettei ole sellaisia linnoituksia, joita bolsheviikit eivät voisi vallata, että Punainen armeija on Neuvostoliiton luotettava turva ja ankara miekka kaikkia sen vihollisia vastaan.

Romahtaneet ovat myöskin Ranskan ja Englannin imperialistien suunnitelmat sodan sytyttämisestä koko Europan alueella. Eivät auttaneet enempää epäilyttävät juonittelut Kansainliitossa kuin uhkaukset ja lahjomisetkaan.

Harhakuvitelmaksi osoittautui eräiden valtioiden lupaama apu. Turhaan pinnisteli imperialistinen sanomalehdistö viimeisetkin voimansa, kehoittaen vapaehtoisia taistoluun Neuvostoliittoa vastaan. Miljoonien työtätekevien myötätunto oli Neuvostoliiton puolella. Kävi selväksi, että kansainväliset sotaprovokaattorit huolehtivat vain siitä, jotta saisivat pidennetyksi keinoilla millä tahansa levottomuuden tilaa idässä, pidennetyksi sotatoimia, taistelua ja vihaa.

Tapahtui se, minkä jokainen, jota eläimellinen viha ei ollut sokaissut eikä lörpöttelevä porvarillinen sanomalehdistö saattanut järjiltään, saattoi helposti nähdä edeltäpäin. Neuvostoliitto, vastoin sodanlietsojien ponnistuksia, takasi rajoillensa voimallaan sen turvallisuuden, jota se siitä riippumattomista syistä ei voinut saavuttaa rauhallisissa neuvotteluissa. Mutta Neuvostoliitto on muuttuneissakin oloissa uskollinen rauhanpolitiikalleen. Nyt Suomen kansa solmittu rauhansopimus todistaa sen koko maailmalle. Neuvostoliiton ulkopolitiikan ainoa, nyt luoteessa ratkaistu tehtävä on Neuvostoliiton turvallisuuden takaaminen. Tämä on saavutettu liittämällä Neuvostoliittoon Karjalan kannas ja Laatokan pohjoinen rannikko, luovuttamalla Neuvostoliitolle vuokralle 30 vuodeksi Hankoniemi ja sen ympärillä oleva vesistö Neuvostoliiton sotalaivaston sellaisen tukikohdan muodostamiseksi sinne, joka pystyy suojaamaan Suomenlahden suun hyökkäykseltä.

Neuvostokansa saavutti sen mitä tahtoi. Se on siitä kiitollisuudenvelassa sankarillisille Punaiselle armeijalleen, jonka urotöiden muisto tulee elämään ikuisesti neuvostokansan mielissä. Se on siitä kiitollisuudenvelassa viisasta ja lujaa politiikkaa noudattaneelle Neuvostohallitukselle, joka ei koskaan luovu puolustamasta neuvostokansan etuja ja osaa pysyä kannallaan puolustaessaan rauhaa ja neuvostorajojen turvallisuutta ja loukkaamattomuutta.

Rauha vallitsee Neuvostoliiton rajoilla. Tämä on stalinilaisen rauhanpolitiikan uusi suuri voitto. Koko edistyneen ihmiskunta, joka on kiinnostunut rikollisen imperialistisen sodan lopettamisesta, tervehtii tätä voittoa iloilla. Parjaajien on vaiettava voimattomina. Sodanlietsojat ovat kärsineet ankaran tappion. He ovat menettäneet yhden tärkeimpiä tukikohtiaan Neuvostoliittoa vastaan aikomallaan sotaretkellä. Neuvostoliitto seisoo vankkumattomana rauhan vahtina ja työtätekevien turvana ja toivona.

Moskovan Pravda 13.3.1940.

Sosialismin maan voittamaton Punainen armeija

Nyt solmittu rauhansopimus Neuvostoliiton ja Suomen välillä on tullut mahdolliseksi Punaisen armeijan suurten voittojen ansiosta. Neuvostoliiton mahtava, voimakas Punainen armeija tuhosi Neuvostoliittoa ja erikoisesti Leningradia vastaan tähdätyn sotapesäkkeen. Punaisen armeijan uljaat taistelijat murtautuivat läpi sellaisesta linnoitusketjusta, jota tämän englantilais-ranskalaiset rakennuttajat ja suunnittelijat ylistivät murtumattomaksi.

Ei mikään muu armeija maailmassa olisi kyennyt tätä ankaritekoa suorittamaan: murtamaan teräksellä ja betoonilla lujitettuja nykyaikaisia varustuksia siitä huolimatta, että ne oli rakennettu kapealle kannakselle, joka asetti tavattomia esteitä joukkojen sijoittamiselle, tykistön ja hyökkäysvaunujen käytölle ja jonka metsäpeite suojasi siihen lujittautunutta vihollisarmeijaa Punaisen armeijan lentoaseelta, antoi tilaisuuden piileskellä ja viivyttää ratkaisua. Eivät rajut, harvinaisen ankaran talven pakkassäätkään, ei vihollisen hävitystaktiikka, sen tuhotessa kaikki ihmisasunnot peräantyessään, voinut lannistaa Punaisen armeijan sankaripoikien eteenpäin ryntäävää voimaa. Vain Punainen armeija, työläisten ja talonpoikien armeija voi suorittaa tämän sotahistoriassa ainutlaatuisen sankarityön: nykyaikaisen varustuslinjan murtamisen.

Mistä saivat voimia nämä suuren työläismaan sotilaat? Mistä tuo järkkymätön voitontahto ja uljuus?

Jokainen Punaisen armeijan sotilas tiesi olevansa suuren kansansa asialla, sen lähettämänä puolustamassa omaa maataan, suurta Leninin kaupunkia vihollisen sotajuonia vastaan. Jokaisen Punaisen armeijan sotilaan mieltä lämmitti ja kannusti tieto siitä, että heidät oli lähettänyt rajojaan suojaamaan kansa, joka tunsi kotimaansa omakseen, joka saattoi sanoa hallituksestaan, että se on oma hallitus, joka ei palvele muita etuja kuin kansan etuja, sosialistisen isänmaan etuja.

Sen lisäksi jokaisen Punaisen armeijan sotilaan tietoisuudessa eli ja elää väkevänä tunto siitä, että hän omalla sydänverellään puolustaa ei ainoastaan omaa maataan ja omaa kansaansa, vaan että taistelullaan ja voitollaan hän auttaa muidenkin maiden työtätekevien vapautuksen asiaa. Jokainen puna-armeijalainen, joka Karjalan kannaksella ryntäsi tulta ja kuolemaa syökseviä betonilinnakkeita vastaan, tunsi lämmintä myötätuntoa Suomen työtätekeviä, työläisiä, talonpoikia sekä henkisen työn tekijöitä kohtaan, jotka oli pakolla ja petoksella viety Suomen rahavallan sotaan. Punaisen armeijan sotilaat auttoivat Suomen kansan vapautuksen asiaa, ja tämän heidän antamansa avun johdosta Punaisen armeijan ja Suomen työtätekevän kansan välille ovat muodostuneet katkeamattomat ystävyyden siteet.

Punainen armeija teki teitä vänsä. Se lannisti Suomen valtaherrat siinä määrin, että nämä allekirjoittivat rauhansopimuksen, joka täysin tyydyttä Neuvostoliiton turvallisuustarpeen. Punaisen armeijan voitot vapauttivat suuret alueet Karjalan kannakselta Suomen rahavallan ikeestä. Punaisen armeijan mahdilla annettiin Suomen sotahulluille herroille sellainen opetus, että he varmasti tulevat kahdesti ajattelemaan, ennenkuin uudesti lähtevät Neuvostomaan vihollisten renkeinä sotaseikkailuun.

Koko Suomen kansa on saanut varoittavan opetuksen siitä, mihin johtaa se, kun kansakunnan asioita johtamaan ja ohjaamaan päästetään kansan viholliset.

Punaisen armeijan voitot valavat uskoa työtätekevien voimaan ja muodostavat kannustavan esimerkin Suomen työväestölle sen kerätessä voimiaan vapautuakseen rahavallan ikeestä.

LAHTARISOSIALISTIEN „DEMOKRATIAA“

Herra Tamerin luilu hännänkannattaja Suomen ammattiyhdistysliikkeessä, Eero A. Vuori on käynyt Oslossa kerjäämässä apua mannerheimilaiselle hirmuvallalle ja pitänyt siellä puheen, jossa on koettanut todistella Suomen sisäisen kehityksen kulkeneen sota-aikana „pitkän askeleen jatkuvaan demokratisoitumiseen“. Norjan työläiset ovat ilmeisestikin suhtautuneet epäluuloisesti tähän tärkeään ja kaikille ilmeiseen valheeseen. Mutta herra Vuori on koettanut tukea väitettään kahdella todistaalla. Nämä valko-Suomen „demokratisoitumista“ mitä osoittavat todistaat ovat kaiken maailman ihmeeksi seuraavat.

„Ensimmäinen on sopimus työnantajain ja ammatillisten järjestöjen välillä . . .“

„Toinen on sos.dem. puolueen sopimus suojeluskuntain kanssa . . .“

Herra Vuori on ainutlaatuinen demokratian esitaisteli-ja!

Ensimmäiset „sopimus työnantajain ja ammatillisten järjestöjen välillä“ on vain sopimus työnantajain ja ammattijärjestöjen johdossa istuvien Vuoren tapaisten herrojen välillä. Suomen työläiset eivät ole saaneet olla mukana edes keskustelemassa siitä. Toiseksi tuo sopimus ei merkitse demokratian voittoa, vaan tappiota. Se on sopimus, jonka avulla työläiset on sodan aikana pakotettu tekemään töitä jopa 12-tuntisiakin työpäiviä entisestäänkin pienennetyillä palkoilla. Ne, jotka ovat yrittäneet sanankaan sanoa tuota orjasopimusta vastaan, on vangittu ja julistettu laitusuojattomiksi. Se, että petturi Vuori ja hänen tapaisensa kapitalistien asioilla kulkevat ammattipatsaat on kutsuttu työnantajien neuvottelupöydän ääreen, ei ole hiukkaakaan leventänyt eikä levennä työläisten leipää. Se päinvastoin tekee työläisten aseman entista kurjemmaksi. Koko tuon sopimuksen tarkoituksena on riistää työläisiltä lakko-oikeus, heidän asemansa parantamisen mahdollisuus ja tehdä ammatilliset järjestöt täydellisesti taistelukyvyttömiksi, sitoa työläiset sekä käsistä että jaloista.

Toinen herra petturi Vuoren esittämä todistaa on vieläkin katalampi iskuu työväen ja demokratian etuja vastaan. Sos. dem. puolueen tanner-lainen johto on tehnyt yhteistyösopimuksen suojeluskuntien johtoherrojen kanssa. Työläiset, joiden omaisia ja toveretta lahtarikaarteiksi nimitettyjen suojeluskuntien päällikköt murhauttivat jo vuonna 1918, eivät anna minkäänlaista kiitosta moiselle sopimukselle. Työläiset, jotka yli kaksikymmentä vuotta ovat saaneet sietää kaikenlaista vainoa ja sortoa suojeluskuntaherrojen taholta, eivät tunnusta Tannerin ja Malmbergin sopimusta demokratian „voitoksi“, vaan sen häpäisyksi ja loukkaukseksi. Suojeluskunnat ovat olleet ja ovat vallassaolevan riistäjäluokan aseellista kappaletta työkansan sortamiseksi. Työkansa on ollut ja pysyy suojeluskuntain leppymättömänä vastustajana.

Molemmat herra Vuoren esittämät todistaat ovat siis todistaisena kokonaan muusta kuin valko-Suomen oloista „demokratisoitumisesta“. Ne kuvaavat vain Suomen lahtarisosialistien „demokratiaa“. Ne todistavat, että Tannerin ja Vuoren tapaiset sosialidemokraattiset johtajaherrat ovat tenneet entistä avoimemman ja häkäilemättömämmän liiton taantumuksellisen suurporvariston kanssa Suomen työläisiä ja koko kansaa vastaan. Tätä liittoaan he yrittävät kaunistella lavertelemalla olojen „demokratisoimisesta“, vaikka todistaissa Suomen kansalta on nyt, tämän mannerheimilaisille niin onnettomasti päättyneen sodan aikana riistetty ilmeisetkin demokratian rippeet.

Mutta Suomen työläiset, joukojat ja koko kansa tuntevat liian raskaasta kapitalisten ja heidän kanssaan liittoutuneiden sos.dem. herrojen sortovuosien vuoksi taistelemalla aitoa ikeeseen. Epäilemättä tulee Suomen työtätekevä kansa entistä suurenmalla tarmolla ja päättäväisyydellä jatkamaan taisteluaan julmia sortajiaan vastaan.

ULKOMAIDEN LEHDISTÖ RAUHANSOPIMUKSEN SOLMIAMISESTA NEUVOSTOLIITON JA SUOMEN VÄLILLÄ

SAKSA

Maaliskuun 13 päivänä julkaisivat kaikki Saksan sanomalehdet tiedonantoja ja kirjoituksia rauhansopimuksen solmiamisesta Neuvostoliiton ja Suomen välillä sentapaisin otsikoin, kuten „Sota Neuvostoliittoa vastaan ei onnistunut“.

„Berliner Börsenzeitung“ mainitsee tätä rauhansopimusta käsittelevässä kirjoituksessaan:

„Rauhansopimus todistaa, ettei Neuvostoliiton pyrkimyksenä ole ollut uusien alueiden valtaaminen, vaan se on vain halunnut taata sen, ettelvät sen edut ole uhanalaisina.“

„Deutsche Allgemeine Zeitung“ kirjoittaa:

„Neuvostoliiton ja Suomen välinen uusi raja on nyt määrätty. Suomen tasavalta on tehnyt sopimuksen Neuvostoliiton kanssa, kuten sen ovat muut Itämeren valtiot jo ennen tehneet.“

LATVIA

Latvian sanomalehdistö kirjoittaa Neuvostoliiton ja Suomen välisestä rauhansopimuksesta uutena todistuksena Neuvostoliiton rauhanpolitiikasta.

„Briva Zeme“ kirjoittaa pääkirjoituksessaan:

„Viime yönä solmittuna rauhansopimukseen Neuvostoliiton ja Suomen välillä voivat suhtautua tyydytyksellä kaikki Itämeren valtiot, ennenkaikin me, sillä se pystyttää rauhan koillis-Europassa.“

EESTI

Tieto rauhansopimuksen solmiamisesta Neuvostoliiton ja Suomen välillä on Tallinnassa otettu vastaan suurella mielenkiinnolla. Kaikkialla hyväksytään Neuvostoliiton politiikka, jonka tarkoituksena on rauhan puolustaminen. Sanomalehdet korostavat sitä, että Neuvostoliiton ja Suomen välillä solmittu rauhansopimus lujittaa turvallisuutta ja rauhaa Itämeren maissa.

LIETTUA

Julaistessaan Neuvostoliiton ja Suomen välisen rauhansopimuksen korostavat useat liettualaiset sanomalehdet sitä, että se on Neuvostoliiton viisaan rauhanpolitiikan uusi saavutus.

PUNAINEN ARMEIJA VIIPURISSA

Leningradissa [illegible] „Leningradskaja Pravda“ [illegible] kirjeenvaihtajan [illegible] kirjoittaa [illegible] Viipurista:

„Neuvostoliiton ja Suomen tasavallan välillä solmittu rauhansopimuksen mukaisesti päättyivät sotatoimet eilen täsmälleen kello 12 päivällä. Tykkien jyske lakkasi, konekiväärit vaikenivat, tuli hiljaisuus. Joukko-osastomme ovat Viipurin keskuksessa. Punaisen armeijan soturit Solovjev, Larin ja Minutin nostivat keskikaupungilla [illegible] synnyinmaamme voittoisan lipun.

Viipurissa [illegible] Punaisen armeijan joukko-osastojen majoituspaikoissa on ollut Neuvostoliiton ja Suomen tasavallan välillä solmitulle rauhansopimukselle omistettuja joukkokokouksia. Sotilaiden, komentajien ja poliittisten työntekijäin puheet olivat täynnä heikuvaa rakkautta neuvostohallitusta kohtaan, jonka viisas politiikka on turvannut suuren Leninin kaupungin ja synnyinmaamme luoteisrajojen turvallisuuden“.

Suomen armeijan mieshukka on ollut tavaton

Aikana, jolloin tuhansissa ja kymmenissä tuhansissa Suomen kodeissa turhaan odotetaan poikia, isiä ja veljiä palaavaksi kotiin, on kuin ivan tekoa kansan hädästä iohdutella sitä Punaisen armeijan muka vieläkin suuremmalla mieshukalla, kuten Suomen valtaherrat nyt koettavat tehdä. Aivan oikeutetusti esitetään Suomen valtaherroille kysymys, miksi te heititte Suomen sotaan, kun kerran syksyllä Suomi olisi saanut rauhan turvatuksi ilman mitään uhreja.

Mutta Suomen kansan kärsimykset eivät ole näille herroille merkinneet yhtään mitään. Suomalaisten työläis- ja talonpoikaissotilaiden hengelle eivät he ole antaneet mitään arvoa. Rintamalta palaavat sotilaat voivat kertoa kauhistuttavia asioita Suomen armeijan mieshukasta. Esitämme muutamia Punaisen armeijan sotavangeiksi antautuneiden sotilaiden rintamakuvauksia, joista jo voi nähdä, että armeijan johto ei ole ilmoittanut lähes kään omaa mieshukkaansa.

Eräs turkulainen sotavanki kertoi näistä Suomen armeijan salatuista tappioista. Yhtäpitävästi muiden rintamatoveriensa kanssa hän kertoi, että ensi päivänä heidän joukostaan 190 miehestä jäi vain 90 miestä jälelle. Ja myöhemmin koko pataljoonasta, jota hän joitettiin ikäänkuin tahalaan avoimella kunnaalla olevissa teltoissa Puna-armeijan granaattitulen alaisena, jäi jälelle 600 miehestä 200.

Kaikilla muillakin rintamilla olleilla suomalaisilla sotavangeilla on samanlaisia kokemuksia. Niinpä eräs Oulun läänistä kotoisin oleva alikersantti kertoi nähneensä Vuoksen toiselta rannalta, miten Puna-armeija vastustamattomasti murti Suomen armeijan puolustuslinnakkeet joen toisella rannalla. Myrskyisä tykkituli, eleenpäin ryntäävät tankit ja suurissa parvissa peräkkäin lentävät lentokoneet suorastaan hautasivat allensa Suomen armeijan voittamattomiksi kehutut puolustuslinjat. Hän kertoi edelleen, että heidän pataljoonastaan lähetettiin ensimmäinen komppania „vastahyökkäykseen“ yhdessä monien muiden joukko-osastojen kanssa. Seuraavana aamuna hän kysyi komppanian päälliköltä, kaatuiko paljon miehiä. Päällikkö ilmoitti 7 miehen kaatuneen. Kun „vastahyökkäykseen“ osallistunut komppania palasi takaisin, kävi selville, että jo ennen komppanian levittäytymistä oli kaatunut 60 miestä. „Vastahyökkäys“ lysähti kasaan, kun [illegible] liikkeelle lähdettäessä. [illegible] komppaniasta yksin kaatuneina menetettiin yli 100 miestä. Alikersantti kertoi koko pataljoonan ollen hyvin kuohuksissaan sen [illegible], että upseerit heiltä noin julkeasti salasivat asian tilan.

Eräs Karjalan kannakselta kotoisin oleva autonkuljettaja kertoi: „Kovassa granaattituleksakin [illegible] konekiväärien suihkun [illegible] upseerit hihkuivat: „Pait pystyyn! On tähystettävä ja ammuttaminen [illegible] pään nostamiseen [illegible] miltei varmaa kuoleman. [illegible] kymmenet neuvostotankit [illegible] varustusten edessä [illegible] yllä hirmutulta Punaisen armeijan sotilaita en nähnytkään. Tankeille me emme voineet mitään. Vain yhden tankin näin syttyvän tuleen, vaikka Suomen armeijan päämaja ilmoitti meidänkin rintamaosalla niitä tuhotuinmonia kymmeniä.“

Eräs Vaasasta kotoisin oleva ruotsalainen työmies kertoi, miten suomalaiset sotilasviranomaiset kyynillisesti salaavat Suomen kansalta todelliset menetykset rintamalla. „Sanomalehdet kertoivat, miten yksi suomalainen sotilas hävitti 150—200 venäläistä. Sitä oli tietysti mahdoton uskoa. Kun sitten meitä kuljetettiin Viipurin saaristoon, ajoi meitä vastaan kymmeniä hevoskuormia, jotka olivat täynnä haavoittuneita ja kaatuneita suomalaisia sotilaita.

Minä tulin aivan sairaaksi kauhusta, kun meille tuli niin paljon haavoittuneita sidottavaksi (hän oli sanitääri). Lopujen lopuksi meitä joutui Viipurin lähellä Tuppuran saarella piiritykseen monta sataa miestä. Suomalaiset eivät voineet tehdä mitään granaattisadetta ja neuvostohyökkäysvaunujen tuhoisaa tulta vastaan. Näistä sadoista pelastuivat kai lopuksi ne 30—40 miestä, jotka antautuivat vangiksi.“

Suuttumuksella tämä sama sotilas kertoi, että Suomen sotilasviranomaiset kurjasti salasivat kaatuneiden omaisiltakin asian todellisen tilan. Sadat ja tuhannet odottavat tietoja pojistaan, miehistään, isistään, jotka ovat jo kuukausia sitten kaatuneet. „Serkkupoikanikin kaatui jo joulukuun alussa, mutta vasta helmikuussa saivat omaiset tästä sattumalta tietää.“

Alkaessaan sodan Neuvostoliittoa vastaan syöksivät Suomen herrat koko kansan mitä suurimpaan kurjuuteen. Näiltä samaisilta herroilta on turhaa odottaa, että he nyt koettaisivat hätään ja kurjuuteen syöksemäänsä kansaa todella auttaa. Siksi Suomen työtätekevillä on edessä luja taistelu kootakseen voimansa tämän Suomeen pystytetyn sortokomennon kukistamiseksi.

TOIMITUSKUNTA.